

Herr Heinz Urselmann
hat mit seiner Spende für die Universitäts-
und Landesbibliothek Düsseldorf
die Restaurierung dieses Bandes ermöglicht.

1998

1
Librarium S^{an}c^te Crucis C^{on}uentus Mariepaas ff De Hirngenberg

B 52

Collatio

abb'

moysi

Inapit p̄fatio ioh̄is cassiani ix col
laadnes egyptoru p̄m. moysi
pafuici. daniel. sc̄apponus. theo
dori. sereni. ysaac

Debitū qd̄ b̄tis
simo pape cas
toru i coru vo
luntū p̄fatioe
promissū est.
q̄ de istatutis et
nobiozū. et de octo viaozū p̄nci
paliū i medys duodeā libellis
dn̄o adiuuāte digesta. i q̄ tenui sū
tas ur̄i igenū suffiat utūq; sar
titū ē. **V**iderit sane quid sup̄ h̄o
vl̄ illius. vel nei fucit exatūis eq̄
tate pensū. utū i r̄bus tā pro
fūdis. tāq; sublinūbus. x̄ q̄ i vsū
sali ut arbitror antea nō uenert.
dignū aliquid cognūsi v̄e. or̄
q; sc̄ozū fr̄m̄ desideio promp̄si
mus. **N**uc aut̄ q̄a deliquēs nos
pontifex sup̄d̄cus miguit ad x̄m̄.
has itē x̄ collaciones sūmorū
p̄m̄. id ē anachoritaz. q̄ i h̄emo
sithi morabat. q̄ ille ic̄pabili
flagrans studio s̄c̄itatis sili sibi
iussēat sermōe consc̄ribi. nō ex
p̄dens p̄ multitudie c̄uitatis.
quāto ifmas c̄uites pondē p̄
grauaret. vobis potissimū obe
atissime p̄ leonti. et sc̄e frat̄ el
ladi credidi consecrādas. **U**t si q̄
de v̄m̄ meozato v̄io et ḡmāta
tis affū. et s̄c̄o docy dignitate.
et qd̄ h̄ys mar̄ ē s̄c̄i studij fuore

cōuictus h̄edimio iure fratū debi
tū deposat. alē anachoritaz istitu
ta sublinūa. nō ut quidā p̄p̄a aggr̄
sus ē p̄fatioe sectari. sed legitimū
doct̄ne t̄m̄itē sc̄o spū suggestente.
pene anquā discet apphendes. nō
tū suis aduēciōib. qm̄ illoz t̄di
ciōib. maluit erudi. **I**n q̄bus n̄
m̄ i portu silencij constituto i
mēsū pelagus apitur. ut sc̄e de
istituto atq; doct̄na tātorū v̄ioz
q̄dā tradē audeā meozie litteraz.
Tanto enī profundioris nauiga
ciōis piculis fragilis igenū gym
ba iactāda ē. quātū a cenobys
anachoresis et ab actuali vita q̄
i congregaciōibus ex̄cet̄ sc̄epla
di. cui illi t̄st̄abiles v̄i semp̄ i
tenti sūt. maior atq; sublimior.
Oz̄m̄ igit̄ ē conatus nr̄os p̄ys
oz̄oib. adiuuāte. ne aut̄ tā s̄c̄a ma
t̄ia ip̄ito quidē. sed fidei s̄mone
promēda p̄chitetur i nob. a rursū
eiusdē mateie abyssis obruatur
nr̄a rusticitas. **P**rom̄ ab exteioze
ac visibili m̄ochoz cultu. q̄ poi
b. digessim. libris ad iuisibile
iteioz h̄ois h̄itū t̄useam. x̄ de
canoicazū oz̄onū m̄o. ad illius
quā apl̄us p̄cipit oz̄onis p̄tue
iugitate ascēdat eloqū. ut q̄s q̄s
iā sup̄ioris op̄is l̄cone. iacob il
lud nōn̄ itelligibil̄ c̄arlū viaoz
subplātaōe promeruit. n̄c̄ eā
nō tā mea qm̄ p̄m̄ istituta s̄is
apiēs. d̄ine iā p̄uitatis itutu.

ad meritū. et ut ita dixerū dignita-
tē inſiens iſrahelis. qđ i h^o quoq;
pſtōnis culmē deat obseruare ſilr
iſtruat. Obtineat itaq; orōes vrē
ab eo q̄ dignos nos. vel visu eorū vl'
diſapulatu. vel cōſorao iudicauit.
ut nob̄ earūde t̄ditionū meōriā
plenā et ſermonē ad dicendū ſaci-
lē offerre dignet. qđ tā ſcē eab. tāq;
integre q̄p̄ ab ipis accepim⁹ expli-
cātes. ipos quodāmo ſuis iſtitutis
iſcorporatos. et qđ ē magis latō diſ-
putātes eloqō vobis exhibē poſſi-
m⁹. **H^o** ſane volum⁹ an̄ oīa tā hax
collaōnū qm̄ ſupiorū volūntū
p̄mōitū eē lēre. ut ſi q̄ forte i hys
pro ſtatus ſui et p̄poſiti q̄litate. ſi
ue pro vſu et ſuſtācōi vel i poſſi-
bilia putauit eē vel dura. nō
ea ſcđm ſue facultatis modū.
ſed ſcđm ſua dignitate et p̄ſtōne
loquēcū metiat. quorū p̄iſtu-
diū atq; p̄poſitū mente accipiat.
qđ vē mortui hūit ſuſtācōi mūda-
ne null' aſſōnib⁹ p̄ncū carna-
lū. nullis actū ſclārū nexib⁹
obligat. de in̄ locoꝝ quoq; i q̄b⁹
amorat. conſidēt qualitatē. q̄ i ſo-
litudie vaſtiſſiā iſtituti. atq; ab
vniūſoz mōrlū iſorao ſepati. et
p̄ h^o illuīnacionē ſenſū poſſidēt
iſteplānt vel proloquūtur. ea q̄
iſcriptis atq; iſeruitis pro iſorao
et medioctate iſuetū^{nis} ſue i poſ-
ſibilia forſitā videbūt. **De q̄bus**
tū ſi q̄s volueit verā profre ſmāz

et utrū iplēi q̄ant deſideat expiri⁹
feſtinet. p̄us eorū p̄poſitū ſili ſtu-
dio et ſuſtācōe ſuſtāpe. i tūc de-
mū ea q̄ ſupra facultate hōis vi-
debat nō ſolū poſſibilia vep̄cā
ſuauiſſiā dephend^t. Sed nūc tā
ad collaōes eorū iſtituta p̄p̄m.

**Expli.
p̄ſatio.**

Incipiūt capla collōs p̄. Ca. p̄.

De habitacōe ſat̄i. et
p̄poſito abbatis moysi **ii**
De iſrogacōe abbis moysi quen-
tis q̄ mōcho ſcopos l' q̄ ſ' ſib **iii**
De r̄ſione nrā **iiii**
De iſrogacōe moysi ſup p̄poſi-
cōe nrā p̄dicta **v**
De cōpacōe ei⁹ q̄ deſtāta ſeri-
re contendat **vi**
De hys q̄ abrenūciātes mundo
ad p̄ſtōne ſiue cūte iſtendūt **vii**
De appetēda iſquilli^{te} cordis **viii**
De p̄ncipali tonati⁹ q̄ dīnax
rerū iſteplācōez et ſilitudine
marie et marthe **ix**
Inſrogacō quō efficiencia v̄tutū
nō cū hōie p̄ſeuer **x**
Reſponſio quod n̄ ſ' carū m̄tes
ſ' actio ceſſatua **xi**
De cūtatib⁹ p̄petuitate **xii**
Inſrogacō de p̄ſeuerācia ſp̄ri-
talis theorie **xiii** **R**eſponſio de
virtōe cordis i dī. i de r̄gno dī
et de r̄gno dyaboli **xiiii**
De aīe p̄petate p̄petuitate
De iſteplando deo **xv**
Inſrogacō de cogitōnū mobi^{te} **xvi**
R̄nſio qđ poſſit m̄es ſ' cogitacō **xvii**

nū statū qd ve nō possit **xxvii**

Cōpacio aqūe mole et aūe **rix**

De tibus cogitacionū mraz pnci-
pyb **xx** De discernendis cogitacionib⁹

ad similitudinē probabilē tpezeze **xxi**

De illusiōe abbis iohānis **xxii**

De qdruptata discreciōis rōne **xxiii**

De smōe doctoris scdm audien-

tium mentium **xxiiii**

De habi-

tu m̄ hemo

facti ubi mō-

chorū pro-

batissimū

p̄ces et oīs

morabat

p̄fco. abba-

tē moysen q̄ vehementius int̄ illō

egregios flores. nō solū ī actuali.

verū etiā theorica vtute frāgbat

īstutacione eius fundai cupies: expe-

h̄sse vna cū scō ḡmas tū q̄ m̄ ab

p̄o t̄o c̄iuo ac rudimētis mili-

cie sp̄ital' ita īd̄iuiduū dem̄c̄ps

stubbū tā ī c̄obio qm̄ ī h̄emo

fuit. ut cūcti ad significādā sōda-

litatis ac p̄positi sensus q̄ nr̄i pa-

ritatē pronūciaret vna mētē

atq̄ aīaz duobus ī eē corporib⁹?

p̄ūt q̄ ab eodē abbate edificā-

ciōis smōuē sup̄ lacinus ambie-

m⁹? q̄ppe tū? h̄ūt aī rigōrē mā-

festissime noueam⁹. ut n̄ fidelit̄

desiderātibus: cū oī cord̄ d̄t̄iōe

quentibus nequiquā. ac m̄st̄az.

p̄fectionis ap̄ire doctūā? ne s̄

si passim vel nolentib⁹ eā vel

Incipit Collo abbis moysi p̄ma:

De mōchi d̄st̄iācōe v̄l̄ fine

tepide sitientibus exhibet res
nāms. et q̄ solis p̄fōne cupientib⁹
dūt c̄ēp̄te indignus et fastidio
se suscipientibus pandens. aut
iactancie viciū. aut prodiciōis
t̄mē videt̄ īcurrē: tandē fatigat⁹
p̄abus nr̄is ita exorsus ē. **De ī-**

trōgacione abbatis moysi q̄retus
q̄ mōcho f̄is vel qui s̄ scop⁹. c. ij

Oēs iquit artes. ac d̄st̄iā-
ne
scopon quēdā. id ē d̄st̄iā-
cionē et telos h̄ō ē finē p̄p̄ h̄c
noscūt: ad quē r̄spiciens vniū
cūq̄q̄ artis industrius appetitor
cūctos labores et picula dispen-
dia vniūsa eq̄nimit̄ ḡtant q̄ sus-
tentat. Nā et agrōla flagrantēs
radios solis. p̄uinas quoq̄ ī gla-
ciē nō d̄clinās. t̄iā īfatigat⁹
ex̄cet. et īdomit̄az glēbas fre-
quēti vomē subigit: dū scopon
seruat. ut eā cūctis us̄ sentibus
expurgatā. vniūsis q̄ ḡmib⁹ ab-
solūtā. ī modū solubilis h̄arene
fauille q̄ ex̄cendo īminuat. finē
īd̄ p̄p̄cionē copiosarū frugū et
exuberāciā segetū. nō alias adex-
turū se n̄ hac op̄is ac sudoris sui
ratōe confidens? q̄ vel deinceps
īp̄e vitā securus exigē. vel suā
possit amplificāe s̄bam. Referta
etiā frugibus horrea libent̄ ex-
haurit: eas q̄ sulas aḡ īst̄alaboc
īnēdat p̄ntē d̄minuāciōez futu-
rarū messū d̄t̄placōe nō sen-
ciens. Illi etiā q̄ negociacionū

solent ex tē cōmicia. nō mētos pe-
lagi timēt casus? nō vlla dīstīnā
phorrescūt: dū ad finē questū spē
p̄posita prouocant. Nec nō etiā hū
q̄ milicie mūdialis ābiadē īflānā
tur. dū p̄spiciūt hōrū ac p̄tātū
finē p̄gnationū exicia ac p̄cūla
nō sentiūt: n̄ p̄ntibus erupnis
bellis q̄ frangūt: dū p̄positū sibi
dignitatis finē cupiūt obtinē

De responsione nr̄a. Capm̄ iiii

Habet ḡo et nr̄a p̄fessio s̄o
p̄o p̄pū ac finē suū: p̄
quo labores cūctos nō solū infatī-
gābiliter verū etiā gratant īpen-
dīm: ob quē nos ieiuniorū iēdia
nō fatigant. vigiliarū lassitudo de-
lectat: lēo ac meditatio scripturarū
cōtinuata nō saziat: labor etiā ī-
cessabilis. nuditas q̄ et oīm rīz
p̄uacō iocūdisime sustinet: n̄ hor-
ror huius vastissime solitudinis for-
midat. Ob quē vos ip̄i p̄caudubio
p̄ntū sp̄reustis affm̄: r̄ patriū
solū ac delicias mūdi tot p̄tīfīs
r̄gnōib̄ desperistis: ut ad nos hōies
rusticos et p̄deotas ī h̄o hēmi squa-
lore degentes p̄uenire possētis. **ut qd̄**
iq̄t r̄ndete m̄. q̄ sit destīnāō vr̄a
vel finis: q̄ ad h̄c oīa libentissime
sustinenda vos prouocat. et cū
p̄sistēt nr̄az elice sup̄ h̄c r̄roga-
tiōē sm̄az: r̄ndim̄ r̄gnū teloz
causa h̄c cūcta tolerari **De ierōo**

H d̄ qd̄ **abb̄ moysi fr̄ p̄positiōē p̄re-**
ille. Bene iquit r̄ argute dicta
Capm̄ iiii

de fine dixistis: q̄ v̄es debeat s̄o
pos nr̄ ee. id ē destīnāō. cui iugiter
ihēntes finē valeam̄ attigē. p̄ oībz
nosse debetis. **et cū ignoratiōē**
p̄fessi sumptat fuissem̄: aut. In oī
ut dixi arte ac disciplīa p̄ced̄ q̄dā
scopos id ē aīe destīnāō. siue īcessa-
bilis mētis ītētiō: quā nisi q̄s oī
stīdīo p̄seueranaa q̄ suauerit:
n̄ ad finē desiderati fructus potēt
p̄uenire. Nā ut dixi agrola finē h̄ns
secaie copiose q̄ v̄uēdi ī prouentu
segetū scādarū: scopo id ē destīnāō
nē gerit: agrū suū sentib̄ cūctis
absolue: cū q̄ v̄mūsis īfructuosīs
vacuāe ḡmīb̄: n̄ alit se q̄eti s̄is
opulentiā adepturū ee confidit.
n̄ id quod vsu obtinē desiderat: q̄dā
p̄us op̄is ac sp̄i sue roe possideat.
Negociator quoq̄ comparandus ill̄
intendi desiderū nō deponit: p̄
quod possit questuosius dīcas cō-
gregae: q̄ frust̄ r̄cupiscēt lucrū
n̄ vīa qua ad id tendēt elegisset.
et q̄ mētis q̄busq̄ dignitatibus
mūdi huius cupiūt honorāi: au-
se officio vel ordī dēant mācipāe
ān̄ p̄ponūt: ut p̄legitīmū sp̄i ē
mutē finē quoq̄ valeant deside-
rate dignitatis attigē. Itaq̄ et v̄e
nr̄e firus quidē ē r̄gnū dī: q̄ v̄es
s̄ scopos det diligēt īquiri. et
si nobis silit r̄ptus nō fuerit:
frustra intendo fatigabim̄: q̄
siue via tendentibus labor ē uti-
neis nō profectus. Ad qd̄ obstu-

pfectibus nobis: senex itulit.
Sinus quidē nr̄e professionis
 ut diximus regnū dei seu reg-
 nū celozū ē. **D**estinao v̄o nr̄a
 id ē scopos puitas cordis. sine q̄
 ad illū finē ipossibile ē quēpiā
 puenie. **I**n hac enī destinaoē de-
 figētes nr̄e destinaoē obtutū:
 velut ad c̄tā lineā cursū r̄ssi-
 mū digimus. **A**c si paululum
 quid ab hac cogitatio nr̄a de-
 flexerit: ad c̄replacōnē eius il-
 co r̄currētes. rursus eā velut
 quadā nr̄e c̄tissima corrigem⁹:
 q̄ semp om̄s conatus nr̄os ad v-
 nū h̄o r̄uocās signū. arguet sta-
 tī si q̄ pposita dircoē mēs nr̄a
 vel paululū deuiaveit. **De cōpa-
 cōe ei⁹ q̄ destina ferie c̄dat. c. v.**

Quēadmodū hy qb⁹ vs⁹
 ē bellica tela tractan-
 di. cū an̄ r̄gē mūdi hui⁹. artib⁹
 sue capuit p̄cāā demonstrāe.
 ī p̄uissima q̄dā scutula q̄ figura-
 ta ī se cōtinet p̄mia iacula sua
 vel sagittas itozque itendūt: c̄tā
 quod nō alias n̄ destinaoē sue
 lineā ad finē possunt desiderati
 p̄mū puenie: secū de illo. si mō
 ppositū scopon valuerūt obtinē.
Au si forte ab eozū fuerit sub-
 tractus ituitū: n̄ m̄declābilit
 ei sagittas obtutuū p̄uicacia
 iheserit: quātūlibet r̄cō t̄mure
 cassa deceret ip̄itorū itencio:
 excidisse se t̄m a c̄replacōē n̄ senēt:

et cū sibi efficacissimū telozum
 emissionibus videant ituiti. suis
 trato ier̄ae labore fallūt: quia
 illū destinaoē subtilissimū li-
 mutē p̄seq̄ oculis ac mente nō no-
 rūt: et cū iuriles ī aera vacuos
 iactus effuderūt: ī q̄ p̄ctrauerūt:
 q̄ ve decepti sint diuidicne nō
 p̄nt: q̄ppe quos nulla p̄posita
 mēsua arguit quātū a dircoē
 discesseūt: nec quo demcep̄s cor-
 rigē vel r̄uore deant: lineā dis-
 ciplie dote p̄t passiuus obtutū
Ita igit et nr̄i p̄positi finis q̄dē
 sc̄dm aplm vita et̄na ē: ita eo-
 dē pronūtiante. **H**ntes quidē
 fructū v̄m ī sanctificacōē: si-
 ne v̄o et̄na vita. **S**copos v̄o ē
 puitas cordis: quā sanctifica-
 cōē nō īmeito nūcupauit: si-
 ne qua p̄dictus finis nō potest
 app̄hendi. **A**c si dixisset aly⁹ v̄b.
Hntes quidē scopon v̄m ī corde
 puitate: finē v̄o vitā et̄na. **D**e
 q̄ destinaoē docens nos b̄tus a. idē
 postolus: ip̄m no⁹ id ē scopon
 significauit exp̄mens ita itulit.
Aue postiora fut obliuiscens:
 ad ea v̄o q̄ p̄ora fut extendens
 me: ad destiatū p̄sequor brauiū.
 sup̄ne vocatōnis dn̄i. **Q**uod e-
 uidenci⁹ ī greco ponit **Katac ko-
 cō u n** id ē sc̄dm destinaoē p̄-
 sequor. **I**āquā si dixisset. **H**ac
 destinaoē qua illa q̄ postiora
 fut obliuioni t̄mmitto: id ē it̄ior⁹

hōis uia ad finē brauii celestis
 puenie itendo. Quod ergo nos
 ad hūc scopon id ē pūitate cordis
 p̄t dige cō utate. sectandū ē q̄d
 aut ab hac rēhit ut p̄uicofum
 ac noxiū deuitādū. Pro hac enī
 vniūsa tolleam⁹ et agimus? pro
 hac p̄tes. et p̄uā. dignitates. di
 cie. deliciae mūdi hui⁹. et voluptas
 vniūsa itempnit^r. ut s̄ pūitas
 cordis p̄etua valeat possidei. Hac
 itaq; nobis destīacōe. p̄pō^m. s̄p̄
 actus nr̄i et cogitationes ad eā
 obtinendā r̄issime digent. Que
 si d̄ oculis nr̄is iugit statuta non
 fuit. nō solū cūctos labores nos
 tros vacuos p̄it atq; īstables
 reddes? itassū eos ac sine ullo
 emolumento faacet effundi. sed
 eā cogitacōnes oēs diūsas si
 bi q; cōtūas suscitabit. Ute ē ei
 mēte q̄ r̄currat. cui ve p̄napa
 lit iheāt nō h̄ntē p̄ singulas ho
 ras atq; momēta pro itursū
 vāietate mūri. atq; ex hys que
 extrinsecus accidūt ī illū statū cō
 tinuo t̄ssōri q̄ sibi p̄m⁹ accret
 De hys q̄ abrenūtes mūdo ad p̄
 fectōne sine cūitate coucedūt

Hic nāq; ē. *Capitulum vi.*
 q̄ nōnullos mūdi hui⁹
 maximas facultates et nō solū
 multa auri atq; argenti tale
 ta. verū etiā p̄diorū magnifice
 cia itempnētes. p̄ h̄ vidim⁹
 pro scalpello. pro ḡphio. p̄ acu.

pro calamo mouei. Quasi itēpla
 cōe cordis mūdicia fixā tenent?
 nūquā utiq; pro p̄uis r̄bus admit
 tent. q̄d ne pro magnis ac p̄afis
 iturrent. ~~ut~~ opibus. easdē p̄a
 tus abire maluerit. Illā et pleūq;
 nōnulli tāto r̄do codice suant.
 ut eū ne leuit q̄dē legi vel itingī
 ab aliquo p̄aāt. et ī fūous oc
 casiones et itpacē ac mortis incur
 rāt. vñ monēt stipendia pacē
 et cūitatis acq̄e. Cūq; om̄s dia
 ab suas pro x̄ amore despexerūt.
 p̄stinū tñ cordis affm̄ ī rebus
 p̄uis ac mūmis itentates? et pro
 p̄is nōnūquā mobilis iascētes.
 veluti q̄ nō h̄cant aplīcā cūitate
 ex oibus infructuosi steiles r̄ddūt.
 Quod ī spū bt̄is aplūs p̄uides.
 et si distbuēs iqt̄ itabos paupm
 om̄s facultates meas. et si tra
 diderō corpus meū ut ardeam.
 cūitate aut nō h̄eam. nichil m̄
 prodest. Vñ liquido itprobatur
 p̄stōne nō statū nuditate n̄ p̄ua
 cōe om̄ facultatū h̄e dignitatū
 abiectione cōphendi. nisi fuit
 cūitas illa. cui⁹ mēbra aplūs
 desebit ī ueritate possessa. q̄ ī sola
 cordis pūitate consistit. Nā q̄d
 ē aliud nō emulāi. non inflari.
 nō uritāi. nō agē p̄p̄a. nō q̄c
 q̄ sua sūt. n̄ p̄as admodū res
 sūma eq̄tate itempnē. et ab au
 fente nō q̄c? nō sup̄ itq̄tate gau
 de. nō cogitāe malū et r̄hā; nisi

cor pfectū ac mūdissimū dō offer
re. ac vacuū illud a cūctis ptur
baciōibus exhibē. **De appetēda tū**

Oīa igit **q̄llitate cordis. vii.**
huius grāa gēnda appete
da q̄ sūt nobis. Pro hac solitudo
sectandā: pro hac ieiunia vigiliab
labores. corpis nuditate. lēcōnē.
ceteras q̄ vtutes debē nos suscipe
noueim⁹: ut s̄z p̄ illas ab vniū
sib passioibus noxijs illesū p̄are cor
ur in et conseruāe possimus.
et ad p̄fōnē caritatis istis gra
dibus inuendo cōscendē: et nō
p̄t has obseruāas. si forte ho
nesta ac nāa occupacōe p̄ue
ti sollēnitatē inuē cōsuetudis
nō potueim⁹ iplē: iadām⁹ in
tustiaā vel irā siue indigna
cionē: ob que expugnanda il
lud qd̄ p̄missū ē fucām⁹ ac
tū. **U**o enī tm̄ ē lucrū ieiunij
quātū iē dispendiū: n̄ cātq̄
lōe capitur fructus: quātū
d̄ceptu s̄is iaurrit d̄mentū.
Etā igitur q̄ sequētia sūt. id ē
ieiunia. vigilia. anachoresis. me
ditacō scripturāz p̄t p̄ncipa
lē scopon id ē p̄uitatē cordis
quod ē caritas nos iuenit ex
tē: nō p̄t illa p̄ncipalē hac
pturbacō vtutē: q̄ i nob̄ m̄teg
illibata q̄ durante: nichil ob
erit si aliquid eorū q̄ sequētia
sūt: pro nāte fuit p̄missum
Siquidē n̄ prodeit vniūsa fe

cisse: adempta hac quā dixim⁹
p̄ncipali causa: au⁹ obtētū sūt
oīa p̄petanda. **E**dh̄ enī q̄s vtē
silia cuiuslibet artis iustitue
sibimet ac p̄paracōe festinat: nō ut
ea possideat ocase: n̄ ut emolu
menti illius fructū q̄ speat̄ ex
r̄pis. i nuda istrumentoz posses
sione constituat: sed ut eorū m̄t
tuo peicia. finēq̄ illius disci ne.
au⁹ h̄ aduimēta sūt efficitat
apphendat. **I**gitur ieiunia. vigi
lie. meditacōnes scripturāz. nu
ditas ac p̄uacō oīm facultatū.
nō p̄fō. sed p̄fōnis istrumēta
sūt: q̄ nō i r̄pis consistit disci ne
illius finis. sed p̄ illa p̄uenit
ad finē. **I**ncassū igit h̄ exācia
molietur q̄sq̄ hys velut sūmo
bono concētus itēcionē sui cor
dis hucusq̄ affixit: et nō ad
capiendū finē. p̄t quē h̄ appe
tenda sūt oī conatu semet extē
deit: h̄ns quidē discipliē illi⁹
istrumenta. finē ved̄ i q̄ oīs col
latus ē fructus ignorat. **Q**uid
qd̄ igit p̄t istā mētis nrē p̄uita
tē t̄nquillitatē q̄ turbacō: q̄ v̄s
vtilē ac nr̄m videat: ut noxiū
deuitādū. **H**ac enī nōr. et error
puagacōnū q̄ oīm d̄sp̄sioēs
potēmus euadē: et desideatū
finē linea itē d̄rctōnis attigē
**De p̄ncipali conatu erga diuay
reū. itēplacōez: 2 filitudinē
marie et marthe. Cam̄ vii**

Hic ergo nobis principalis
 dēt eē conatus. h' imobi-
 lis destitatio cordis iugit affecta
 da ē et tenenda. ut diuis rbus
 ac deo mēs semp iheat. Quid qd
 ab hac diuisū ē: quāuis magnū.
 scdm tm. aut etiā ifeius. seu cte
 noxiū iudicandū ē. Huius etiā
 mentis vel actus figura. etiā i
 euāgelio p marthā et mariā pul-
 chime designat. Et enī martha
 scō utiqz mīsteio deseruēt ut po-
 te. q ipi dno eiusqz discipul' mī-
 strabat. et maia spitali tmō iūta
 doctne ihu pedibus mlierēt. qz
 osaulas bone cōfessionis limebat
 vngento. pferē tm a dno. qd et
 meliore elegerit pte: et ea q ab
 ea nō possit auferri. Nā cū la-
 boraet martha pia sollicitudie
 ac dispēsacione distenta. solā
 se videns ad tm mīsteiū nō pos-
 se suffice. adiutorū sororis a dno
 postulat dicens. Nō t' cedit qz
 soror mea. rliqz me solā mīstrie.
 Dic ergo illi ut me adiuuet. v-
 tiqz nō ad vile opus. sed ad lau-
 dabile eā mīsteiū prouocabat.
 Et tm quid audit a dno. martha
 martha sollicita es: et turbas er-
 ga plūma. Pautas vō opus ē.
 aut etiā vno. Maia bonā ptem
 elegit: q nō aufētur ab ea. Vide-
 tis q pncipale bonū i theoria
 sola. id ē contēplacōe diua dms
 posuisse. Nō creas vtutes licet

necessarias et viles bonasqz
 nūciem? sed tm gradu censendas
 eē dectimus: qz vniūse huius
 vni' patrant obtētū. Dices eī
 dms. sollicita es et turbas ^{erga} ^{tra}
 plūma. Pautas vō opus ē. a
 etiā vno. sūmū bonū nō i ac-
 tuali quāuis laudabili ope et
 multis fructibus habūdanti.
 sed i diua contēplacōe. q vē simplex
 ē et vna ē collocant: pautas
 opus ē prouocans ad pfectā bñ-
 tudinē. id ē illa theoria q p m
 pautozū seruat cōsideracōe
 scōzū. A quoz contēplacōe scen-
 dens is. q adhuc i profū positus
 ē. ad illud q duat vni. id ē dei
 solū itutū pō adiuuante per-
 uēiet: ut s' scōzū actus. ac mī-
 steia mīstra supgressus. solū di-
 ia pulchitudie scia qz pascat. Illa
 ergo bonā pte elegit: q nō au-
 fētur ab ea. Et h' diligenti i-
 tuendū ē. Nā cū dicit maria
 bonā pte elegit. licet taceat de
 martha. et nequaquā eā vitu-
 pare videatur: illā tm laudab
 hac mfeiore prouocant. Rursū
 cū dicit. q nō aufētur ab ea: on-
 dit qz qd ab hac sua porao pos-
 sit auferri. Nec enī mīsteiū cor-
 porale: cū hoie potēit iugit p-
 manē. Illi vō studiū nullo
 vltiore euo docet posse finiri.
Introgatio quō efficentia vntū
 nō cū hoie pseuet. Ca m nouū

Sman?

HD quod nos valdepmoti.
quid g^o diximus labor
ieiunior. l^onus instācia opēa
mūe. iustiae pietatis et huānita
tis aufentur a nobis. 2 nō pmae
būt cū auctoribus suis? pserā
cū tpe dñs retribuonē rgnū celo
rū ob h^o promittat se talib⁹ r^oddi
turū dicens? venite benedā pa
tris mei possidete rgnū vob⁹ pa
ratū a constituaōe mūdi. esū
ui enī et dedistis m^o māducae.
sitiui et dedistis m^o bibē. **Quo**
ergo aufentur h^o que māducaūt
factores suos ī rgnū celozū. **Rū^o**
q^o nō sit carū merces sed actio
cessatura. Caplin de amū. Moy.

Hofes

Nec ego dixi mcedē boni
opis aufendā: dicere
eodē dño? q^o potū dedit vni ex
mūnis istis calice aque frigide
tm ī noīe discipuli. amē dico vo
bis nō mcedē pdet suā: sed actio
nē dico. quā fieri vel nāitas cor
poralis. vel ipugnaao carnis.
seu mūdi hui⁹ iequalitas exigt
aufendā. Nā l^onus instācia vel
ieiunior afflicto ad emūdaaoz
cordis et castigationē carnis.
q^osi elam fuerit escarū nimita
te mētas tāia. confesti luxiue
atq^o libidib⁹ aculeis puitate cor
dis ifestat. ī pnti tm^o vtilit⁹ ex
centur. donec cāo rāpistat ad
iūs spm. q^o nō nūquā ab hys
q^o labore nimio seu egtud me

seu

corporis. semo ve defessi sūt e
cā ī pnti videm⁹ auferrī: n^o ab
hoīe posse uigit exēci. **Quāto**
magis g^o h^o infutuo cessabūt?
cū corruptibile h^o idueit icorrupt
tionē. corpus q^o istud qd^o nūc
aīale ē surrexit spūale. et ce
peit cāo nō eē iā talis ut adūs⁹
spm rāpistat. **De q^obus etiam**
btūs aplūs māfeste pronūci
at: corpal iqens exatiao ad
modicum vtilis ē: pietas at
q^o sine dubio cūctas intelligit
ad oīa vtilis p^omissionē hys
vite. q^o nūc ē et futue. **Que er**
go d^o ad modicu eē vtili mā
feste pronūciat: n^o p oē tps ex
cei posse. n^o sūmā p^octōnis p
se sola laborati conferre. **Mo**
dici q^oppe ad vtrūq^o r^oferri p^o:
id ē vel ad breuitatē tps⁹ qd^o
s^o hoi tā ī pnti q^o m futuo exa
tiao corporis coetna eē non
possit. vel ite ad puitatē tps⁹
vtilitatis. q^o de carnali exata
tioē cōq^oritur: eo q^o afflicto cor
poralis iūa quedā profectus.
nō ipam p^octōne cūctatis pā
at: q^o p^omissionē hys vite pnti
et futue. **Et idcirco eā exata**
cionē opm p^oductorū natim
eē censemus: q^o sine ipā cū
tatis fastigia nō possit ascen
di. **Hec eā q^o dicitis opa pie**
tatis ac mīe nāta sūt ī tpe h^o
dū adhuc iequalis diuisitas

dnat: quorum nec h^{ic} quidē expe-
 tetur opatio. n̄ iopū. indigētiū.
 if morūq; pars maxia redūda
 ret: que uirtute homin frā ē: cor-
 saluet q̄ea q̄ oibus a coi creatoe
 concessa sūt. i suos tm occupata
 vsub. n̄ tm vteda tenuert. Do-
 nec ergo i h^{ic} mūdo iequalitas
 ista grassatur. eit h^{ic} actio n̄tia
 et vtilis excentibus eā: r̄stitu-
 ens quidē bono effectui. et pie
 volūtati r̄tribuaone hēditatis
 etne: p̄a v̄o i futuo seculo p̄u-
 litate r̄gnate cessabit. cū iam
 nō fuit iequalitas. p̄t quā
 h^{ic} deant ex̄cē: sed cūti ab hac
 multiplici id ē actuali opaa-
 one. ad cūtatē di. et dinarū
 r̄rū r̄tēplaconē p̄etua cordis
 p̄uitate t̄nsibūt. **Qu** se h^{ic} q̄b⁹
 cūa ē. vel sc̄e. vel mētis emū-
 dacōi insiste. iā i h^{ic} sc̄o cōstitu-
 ti. elegerūt oī conatu ac v̄ib⁹
 manapae: illi s̄z semetipos of-
 ficio adhuc i carne corrupaōis
 positi deputātes i q̄ erūt cor-
 rupaōe deposita p̄mansū: p̄-
 uenētes ad illā p̄missione dn̄i
 saluatoris. **Beati** mūdo corde:
 qm̄ ip̄i dn̄m videbūt. **De cūtatē**

qua d̄r.

Et quid mūamū p̄etue-
 si illa officia sup̄ius cō-
 phensa t̄nsibūt: cū sc̄us apl̄s
 eā sublimiora s̄a sp̄us caris-
 mata t̄nsitua desc̄debat. solā
 v̄o cūtatē sine fine designet mā-

surā: siue iq̄ens. p̄phete euaui
 abūtur: siue lingue cessabūt:
 siue saā destruetur. **Et** post h^{ic}
 ifert. cūtas aut: nūquā ex̄cē.
Dia nāq; dona pro vsu ac ne-
 cessitate t̄buūtur ad t̄ps. cōsu-
 mata disp̄sacōne mox p̄cul-
 dubio t̄nsitura. cūtas v̄o n̄
 lo iterapietur t̄ps: nō solū enī
 i p̄na mūdo v̄alit opat: i no-
 bis: sed eā i futm̄ sarāā cor-
 poree n̄t̄is abiecta multo at-
 q̄ excellenior p̄māebit: nullo
 v̄quā corrupenda def̄u. s̄ p̄ i
 corrupaōne p̄etua flagranā⁹
 deo atq; itenciū adhesiua **hic**

rogatio de p̄seuerācia sp̄ualis

Quis ergo p̄t theorie. c. xi
 fragili carne arcūda-
 tus ita eē huic theorie semp
 affixus: ut nūquā cogitet de
 fr̄is aduentu. de visitaōe if-
 mi. vel ope manū. vel c̄te de
 huāritate. q̄ deat vel p̄gnis
 vel aduenientib⁹ exhibei. **Pos-**
 tremo q̄b nō it̄pelletur corp̄is
 ip̄i p̄ouisioe vel cūa. **Aut** q̄
 admodū mēs vel i q̄ illi iui-
 sibili et i cōphensibili deo va-
 leat coherē: cupim⁹ edoceri.
Rū^o de d̄itoe cordis i dn̄m. et
de di r̄gno et de r̄gno zabuli. c.
Uherē quidē dō iugit: **13 moyses**
 et i cōtemplacōe eius q̄admodū
 dicit̄ isepabil̄ copulāi: im-
 possibile ē. hōi ista carnis

effica-
aor

fragilitate arādato. Perū oz
 nos fac ubi mētis nrē itentio
 nē deamus habē defixā rē ad
 quā deſtinationē ſemp aū nrē
 ruocem⁹ itutu: quā cū potue
 rit obtinē mēs gaudeat: et a q̄
 diſtractā ſe doleat atq; ſuſpiciet:
 toties q̄ ſe a ſūmo bono ſeriat
 r̄ceſſiſſe. q̄ciens ſe ab i^o itutu
 dephendit ſepatā: fornicatio
 nē iudicis. vel momētaneū a
 x̄teplacōne diſceſſū: a q̄ cū
 deuauēit paululū in obtuto.
 rursus ad d̄culos cordis r̄tor
 quētes velut r̄ſſima linea
 mētis acē ruocem⁹. Totū nāq;
 i aū conſiſtat r̄ceſſu: vñ expul
 ſo dyabolo. ac nequāquā i ea iā
 r̄gnantibus viciis: coſequent
 r̄gnū dei fundat^r i nobis: dicē
 te euā^{ta}. Regnū dei nō veniet
 cū obſeruacone: neq; dicit ecce
 hic aut ecce illic ē. Amē dico vo
 bis: q̄ r̄gnū dei int^r vob ē. In
 vob vō nihil aliud eē p̄t. qm̄
 ſcā aut ignoraō v̄itatis: r̄ v̄l
 viciōrū aūcia vel v̄tutū p̄ q̄ a
 dyabolo aut x̄o r̄gnū para⁹ i
 corde. **¶** Iu⁹ ecā r̄gnū qualitate
 deſcibit aplūſ dicēs. Nō em̄ r̄g
 nū dei ē eſca et potus: ſed iuſti
 cia et pax et gaudiū i ſpū ſcō. **¶**
 iſtis imoratur. ſine dubio i r̄g
 no dei ē. **¶** Et ex̄tio illi q̄ i iuſt
 itia et diſcordia et tuſticia mor
 tē operante v̄ſant: i r̄gno

dyaboli et in iſno ac morte ſc̄
 cōſtituti. **¶** Hys em̄ iudicis. v̄l dei
 vel dyaboli regnū diſcunt: vel
 ſactorū. **¶** Et r̄ueā ſi mēte atq; aū
 cōſidēmus ſtatū illū i q̄o degūt
 celeſtes ſupne q̄ v̄tutes. q̄ v̄e
 i r̄gno dei ſūt: qd̄ aliud eē crede
 re q̄ a p̄petua iugis q̄ leticia?
¶ Quid em̄ tā p̄pū v̄e b̄titudinū
 tāq; p̄t eē cōueniens: qm̄
 t̄nquillitas iugis. et gaudiū
 ſempit̄nū. **¶** Et ut h̄o ipm̄ qd̄ di
 citur ita eē. nō mea cōiectua
 ſed ip̄us d̄ni auctoritate cō
 iſtutus: audi eū qualitate et
 ſtatū mūdi illius ap̄tiſſime de
 ſc̄bente. **¶** Ecce iqt̄ ego creos celos
 nouos. et t̄ram nouā. r̄ nō erūt
 i mēoria p̄ora. neq; aſcendet
 ſup̄ cor: ſed gaudebitis et exul
 tabitis v̄ſq; i ſempit̄nū i hys
 que ego creos. **¶** Et rursū Gau
 diū et leticia iueniet̄ ita: q̄
 arū actio et vox laudis: r̄ erūt
 mēſis ex mēſe. et ſabbatū ex
 ſabbato. **¶** Et it̄m. **¶** Gaudiū et
 leticia obtiebit: fugiet dolor
 et gemitus. **¶** Et ſi adh̄ clāus
 de illa iuſtacone et ciuitate ſc̄oz
 vultis agnoſcē: attendite que
 ad ip̄am iheruſalē voce d̄ni
 digantur. **¶** Et ponā iqt̄ v̄ſita
 cone tuā pacē: et ip̄oſitos tuos.
 iuſticia. Nō audietur ul̄ iūq;
 itas i t̄ra tua: vaſtitas et cont̄
 acone i t̄nuitus: et occipabit

¶ Itaq; ſi r̄gnū dei int^r nos ē. et ipm̄ r̄gnū dei iuſt^a r̄ pax gaudiū ē: q̄ q̄. **¶**

salus muros tuos. et portas
tuas laudabo. **N**ō erit amplius
sol ad lucēdū p̄ diē? n̄ splendor
tūe illūabit te: sed erit t̄ dñs
ī lucē sempitūā. et dñs tuus ī
gloriā tuā. **N**ō occidet vlt̄ sol
tuus. et luna tua nō minuet̄:
sed erit dñs ī lucē sempitūā: et
plebūt̄ dies luctus tui. **E**st
idcirco bt̄us apl̄us. nō ḡualit̄
nez simplicit̄ om̄e gaudiū reg
nū dei eē pronūciavit. sed sig
nat̄ ac specialit̄ illud solū qd̄
ī spū sancto ē. **N**ouit ei aliud
quorū vitupabile gaudiū. de
quo dicit̄: mūdus iste gaudebit̄.
et ve vobis qui ridetis. q̄ plo
rabit̄. **R**egnū sane celorum
ēpliat̄ accipiendū ē. id ē. ā q̄
r̄gnatū sunt celi id ē sancti
ī alijs subditis scdm̄ illud. esto
tu sup̄ q̄nq; citates. et tu super
decē: illud q̄ quod dicit̄ ad discipulos.
sedebitis sup̄ sedes duodecī iu
dicātes xȳ tribus isrl̄: vel cte
q̄ sc̄a in celis sint cū dño r̄gna
turi: aut cte q̄ ip̄i celi ic̄piat̄
a x̄o r̄gnatū. sc̄a cū oib̄us ei sub
iectis cepeit̄ eē oīa ī oib̄ deus

Cui r̄gnat̄ m̄steio: s̄oac̄ h̄ iugim̄: 2 iugem̄.

Quāobrem̄ ī h̄o corpe cō
stitutus iā noueit̄ vn̄
q̄sq; illi se r̄gioni vel m̄steio
deputandū. cui⁹ ī hac vita se
metipm̄ p̄ncipē cultorē q̄ p̄
bucit̄: illius q̄ se eā ī illo p̄

hēni sc̄lo futurū eē nō ambi
gat. cui nūc m̄strū se focū q̄
malueit exhibē: scdm̄ sc̄tentiā
dñi dicentis. **S**i quis m̄strat
me sequatur: et vbi ego sum.
illuc et m̄ster meus erit. **N**ā
q̄admodū dyaboli r̄gnū p̄
conuēciā viciorū suscipitur:
ita r̄gnū dei p̄ exat̄ione v̄
tutū. p̄uitate cordis ac sp̄ita
li sc̄a possidet̄ur. **V**bi aut̄ r̄g
nū dei ē. ibi proculdubio et
vita et̄na amozat̄: et vbi reg
nū dyaboli ē. ibi mors atq;
if̄nus esse cognoscatur: ī quo
q̄ fuit. n̄ laudare dñm̄ p̄ sm̄
pp̄he sm̄az dicentis. **N**ō mortui
laudabūt te. neq; om̄s q̄ dñm̄
dūt̄ infernū sine dubio p̄cā:
sed nos q̄ viuū nō vicijs on
sq; nec mūdo hūic. sed dō. bñ
dianus dñm̄. ex̄ nūc et v̄sp̄
ī seculū. **N**ō ei ē in morte. q̄
meor̄ ē dei: ī inferno aut̄ p̄cā
quis confitebz̄ dño. id ē neo.
Nullus ei tā et si milies semet
ipm̄ vel x̄anū eē profiteat̄
vel mōchū: cū peccat̄ confitet̄
dño. **N**ullus admittēs ea. q̄
dñs execatur. r̄m̄sat̄ ei: n̄
suū se p̄m̄ tur illius. cui⁹
p̄cepta sc̄tūa temēitate cō
tept̄uit. **I**n qua morte illā vi
duā que ē ī delicijs bt̄s apl̄s
eē pronūciat̄: vidua iq̄ens q̄
ī delicijs ē. viuēs mortua ē.

Sunt ergo multi qui uiuētes in hoc corpore mortui sunt: et in fine iacentes deum laudare non possunt. Et ratio sunt. qui cum mortui sunt corpore. dominum spiritu benedixerunt atque collaudant secundum illud. benedixit spiritus et anime iustorum dominum: et omnis spiritus laudet dominum. Et apostolus si anime occasorum non solum laudare dominum: sed etiam impellere dicunt. In euāgelio quoque euidenter dominus ad saduceos: non legistis inquit. quod dominus est a deo dicente uobis. ego sum deus abraham. et deus ysaac. et deus iacob: non est deus mortuorum uiuentium sed. Deus enim ei uiuunt. De quibus et apertius. propter quod inquit. non confundit deus uerum deus eorum. pauit enim illis ciuitate. Nam quia non occasi sunt pro separatione huius corporis anime neque nichil sentiat: etiam euāgelij parabola. que de ipso paupe lazaro et dicit purpurato profert ostendit: quorum unus beatissima sede id est finis abraham inque promerit: alius intolentabili ardore eternitatis exiit. Si autem et illud quod dicitur ad latrone. hodie mecum eris in paradiso uoluimus intendere: quod aliud manifeste designat quam perducere in aīabus non solum presentibus itellibus. sed etiam uicissim eas ignea pro merito actuum quam suorum profui qualitate. Hoc enim illi nequaquam deus promississ:

si eius animam nosset post separationem carnis uel per uandam sensum. uel in nichilum resoluenda. Non enim ratio eius in paradiso: sed anima erat in gressua cum christo. Lauda sane. primo toto horrore detestanda peruersa hereticorum illa distinctio: que dum non credunt christum potuisse eodem die quod in inferna descendit. etiam in paradiso reperiri. ita distinguit: anime dico tibi hodie. inposita distinctio inferunt. mecum eris in paradiso: ut saluetur huius promissio non statim post transitum uite huius impleta. sed post resurrexerit aduentu sit impleta. non intelligentes illud quod ante resurrexerit sue die protulit ad iudeos. que eum ut semetipsum crederet huiusmodi angustis et carni in fine mittere concludi. Neque ascendit in celum: neque descendit de celo filius hominis que est in celo. et uibus manifeste probatur animas defectorum non solum suis sensibus non perire: sed ne istas que affabibus id est spe atque tristitia gaudio ac metu care: et ex eis que sibi illo generali examine respuant quodam eas iam in uite per gustae. non secundum opinionem quorundam infidelium in nichilum eas resolu post huiusmodi amorationis excessu: sed uiuentibus subsistere. dei que laudibus itentibus inherere. Et rursus ut sequester paulisper testimonij scripturarum de ipsius anime natura. sed mediocritate sensus in paucis

De ai ueritat

Hinc autem uiuē /
ti p^o morte

aliqua dispute: nōne ult̄
 oīs iēptie nō dicit̄ fatuitatē
 sed īsanā ē. vel leuit̄ suspiciū
 illā p̄osōrē hōis portione.
 ī qua etiā ymago dei sc̄dm̄ bea
 tu apl̄m̄ ac similitudo consistit.
 deposita hac qua t̄iund̄ ī p̄a
 ti sarta corporali īsensibile
 fiet. q̄ oēm̄ racionē ī se itines.
 etiā mutā atq̄ īsensibilem
 materiā carnis p̄cipuaone
 sui facit eē sensibile? cū utiq̄
 cōsequens sit. et h̄ rōnis ip̄
 suis ordo itineat. ut exuta
 mens ista carnali q̄ nūc he
 betatur p̄iguedine. itell̄cūales
 vtutes suas ī melius īparet.
 et p̄uiores eas ac subtiliores
 r̄cipiat p̄oā qm̄ amittat. In
 tm̄ aut̄ h̄ qd̄ dicimus bt̄us
 apl̄us verū h̄ eē cognoscat. ut
 etiā optet ab hac carne disce
 de. ut sep̄aone eius em̄i
 valeat d̄nō copulāi dicens?
 Desidēū habeo dissolui. 2 cū
 x̄o eē. multo magis. qm̄ dū
 sumus ī corpore p̄gnam̄
 a d̄nō. et idarco audemus et
 bonā volūtātē hēmus magis
 p̄gnāi a corpe. et p̄ntes eē
 ad d̄nū. P̄ter quod etiā con
 tēdimus siue absentes siue
 p̄ntes placē illi. amoratio
 nē s̄z aīe q̄ ī hac carne est.
 p̄gnacōnē a d̄nō atq̄ abse
 ciā a x̄o eē pronūciād. eiusq̄

ab hac separacōne atq̄ disces
 su. p̄nā eē ad xpm̄ tota credu
 litate confidens. Et euiden
 tius ut̄m sup̄ h̄ p̄o viuacis
 sumo aīarū statu. idē apl̄us.
 Sed accessistis īq̄ ad syon mō
 tē et citatē di viuentis ih̄s
 celestē? et ad multorū milū
 angelorū frequenā. 2 etiā
 p̄mitiuorū. qui conscripti sūt
 in celis. et sp̄s iustorū p̄f̄orū.
 De q̄bus sp̄itibus ī alio loco.
 Deinde pres̄ īquit carnis nre
 habuimus eruditores. et re
 uebamur eos? nō multo ma
 gis subiacemur p̄i sp̄ūm
 et viuemus. **De contēplando**

Quōntē deo. **Cap. xv.**
 placō v̄o dei. ml̄
 tificāe concipitur.
 Nā deus nō sola īcomphen
 sibilis illius s̄be sue aīuatio
 ne ignosatur? quod t̄n̄ adhuc
 ī spe promissōis absconditū
 ē. sed etiā creaturū suarū
 magnitudie. vel eq̄tatis sue
 cōsideracōne. vel cotidiane dis
 pensacōnis auxilio p̄uidet?
 qm̄ s̄z que cū sanctis suis p̄
 singulas ḡnacōnes egeit me
 te p̄iūssima p̄lustram̄. cū
 potēciā ip̄ius. q̄ vniūsa quib̄
 nat̄ modēatur ac r̄git. cū ī
 mēsuratē sc̄e eius oculū et
 que secreta cordū late non
 p̄nt tremētā corde mīamur?

cū arenā maīs. vndarū nu-
merū dimēsū ei cognitūq; pa-
uidi cogitamus. cū pluuiarū
guttas. cū sclozū horas ac dies.
cū p̄tēta futūa ve vniūsa ob-
stupescimus sciē eius assiste.
cū ineffabile eius demēcā
fideāmus. q̄ inūa flagicia q̄
singulis momētis sub ipiūs
mittūtur affp̄tū. idēfessa lo-
gūmitate sustentat. cū intue-
mur vocacionē. q̄ nos nullis
p̄cedentibus mētis grā sue
misericordiis adsciuit. cū deiq;
q̄t occasiones salutis t̄buit
adoptandis. cū quodā amī-
raōis ituem' excessu. qd̄ ita
nos nasci p̄cepit. ut ab ipis
cunabilis grā nob̄ legis q;
sue noticiā infundētur. qd̄
ip̄e adūsaium vincēs ī nobis
pro solo bone voluntatis asse-
su etna v̄titudie ac p̄petuis
nos m̄uerat. cū postremo dis-
pensacionē sue icarnaciōis p̄
nrā salute suscepit. ac miabi-
lia mysticōz suorū ī cūctis gē-
tibus dilatauit. Sūt aut̄ alie
quodq; h̄mōi r̄eplacōes ī nūe.
que pro qualitate vite ac
p̄uitate cordis nr̄is sensib;
oriūt. quibus deus videt
vel mūdīs obtutibus vel
tenetur. Quas proftō null;
p̄petuo r̄tentabit. ī qd̄ adhuc
aliquid cārlū viuit affnūm.

q; nō poteis aut dñs vidē facie
meā? nō eī videbit me hō 2 vi-
uet. salicet mūdo hūic affib;
q; t̄renis **Interrogatio de cog-**
itacionū mobilitate. Ca. xvi.

gman9

Quid ergo ē. q; eā nō
leutibus. p̄mo vero
eā nescientibus no-
bis ita sup̄stue cogitaciones
subaliter ac latent p̄repūt.
ut nō solū eas expelle verū e-
tā intelligē ac dephendē dif-
ficultatis imodice sit. P̄t̄ gō
mens aliqū ab istis vacua re-
p̄iri. et nūquā hūtemōi illu-
siōibus incurfari. **Yon̄es. Rn̄**
fio qd̄ possit mens s̄ cogita-
cionū statu q; de nō possit. xvij. Ca.

Mente quidē int̄pel-
lai cogitacionibus
ip̄ossibile ē. susci-
pere v̄os eas. siue r̄spue omī
studenti possibile ē. Quēad-
modū igitur ortus earū nota
om̄odis pendet a nobis. ita
r̄probriatio vel elcō consistit
ī nobis. Nec tū ex eo qd̄ dixim;
ip̄ossibile eē mentē cogitacionib;
nō adiri. totū vel cursū vel
illis sp̄itibus t̄buendū ē. qui
eas nobis nituntur īgerere.
aliquū n̄ liberū ī hōie arbi-
tūm manet. nec ī nobis sta-
ret nr̄e corrōnis industua.
Sed ē iquā nr̄m magna ex p̄te
ut cogitacionū qualitas emēdet.

et vel sancte ac spiritales in uobis orantur. vel terrene carualesque decrescant. Ideo namque frequenter lectio et iugis adhibetur medicatio scripturarum. ut ex uide nobis spiritualis medietate prebeat otiositas. Idcirco decantatio crebra psalmorum. ut assidua nobis exinde subministratur copunctio. Idcirco uigiliarum ac ieiuniorum orationumque sedulitas adhibetur. ut extenuata mens non terrena sapere. sed celestia possit. ac sublimia contemplantur. Quibus rursum negligentia irrepente cessantibus. nate est ut mens uiciorum sensualitate concreta in carnalem partem corruat atque declinet. **Comparatio**

Quod aquae mole et aere. **8.**
 Excitatio cordis non incongrue molarum similitudini comparatur. quas meatibus aquarum preceptis impetu rotante prouoluit. Que nullatenus quidem cessare poterit ab opere disposito aquarum impulsibus circūacte. in eius uero qui preceptum est perit. utrum namque tunc malit. an ordeum lolium uel cominum. Illud namque est proculdubio immolendum. quod ingestum ab illo fuit. cui operibus illius cura commissa est. Ita igitur etiam mens per uita perit incursum uandis ingrumentibus terpenum torrensibus que spiritualibus

inflant nequeis idesuenter canit circūuolunt atque circūstrepunt. uacua quidem cogitationum estibus esse non poterit. quales uero admittere uel parare sibi debeat. studij ac diligentiae suae prouidebit industria. Si etiam ut diximus ad sanctarum scripturarum meditationem iugiter recurramus. ac memoriam nostram ad recordationem spiritualium rerum et desiderium profectum. spiritusque futuri beatitudinis erigamus. nate est ut orate cogitationes exinde spirituales in hijs que meditati sumus mentem faciat immorari. si uero desidia seu negligentia superati uicij et otiosis confabulationibus occupemur. seu tunc mundanis et superfluis sollicitudinibus implicemur. consequenter exinde uelut quedam zizaniorum species gratuita operatione quoque cordi nostro noxia prebeat. et secundum sanctorum domini saluatoris. ubi fuit thesaurus operum seu intentionis terre. ibi et cor nostrum uicium permanebit. **De tribus cogitationum**

Illud uerax principis. c. 19
Illud uerax principis. c. 19
 sane per oibus nos se demus. tunc cogitationum uerax esse principia. id est ex deo. ex dyabolo et ex nobis. Ex deo quidem sunt. cum spiritus sancti illustratione nos uisitare dignatur. eugens nos ad subliorem

profectū: et ī quibus vel in-
 nus acq̄sumus. vel desidiose
 agentes sup̄ati sum⁹ salubri
 ma xp̄ūctiōne castigat: vel cū
 // *factum* r̄seat nobis celestia et p̄positū
 nr̄m ad meliores actus. volū-
 tate q̄ iūtat: ut ibi cū rex as-
 suerus castigatus a dño ana-
 les libros istigatur igne. quib⁹
 mardachei bñficia r̄cordatus.
 sumi cū gradu honoris exaltat.
 ac protinus crudelissimā sup-
 nere gentis iudee smāz r̄uo-
 cat. vel cū p̄ph̄a m̄memorat.
 audia quid loquat ī me dñs
 deus. alius quoq̄. et dixit iqt
 angelus q̄ loquebat ī me. vel
 cū filius dei ventur⁹ se vna
 cū p̄re. et m̄sionē apud nos
 facturū eē promittit. et nō es-
 tis vos iquit. q̄ loqm̄ sed p̄s
 p̄s v̄r. q̄ loquit ī vobis. et
 vas elcois. an experimentū
 iquit eius q̄ritis q̄ ī me loq̄-
 tur r̄. *Ex dyabolo v̄co cogita-*
tionū nascit seies. cū subūctae
 nos tā viciōrū oblectaōne q̄
 eā occultis conat⁹ insidys sb̄-
 tilissima calliditate mala p̄
 bonis fraudulentē ostētans
 et t̄nfigurās se nobis ī ange-
 lū lucas. vel sicut euā^{tn} r̄fect.
 et cena facta cū dyabolus iā
 misisset ī corde iude symois
 schariothe. ut tradet dnm̄.
 et itm̄. post bucellā iquit

irouit ī illū sathanas: pe-
 trus quoq̄ ad am̄ā. q̄re aut
 ceptauit sathanas cor tuū mē-
 // *te* ti sp̄itui sancto: et illud qd̄ ml̄
 to aū p̄ eclesiastē p̄dictū legi-
 mus. si sp̄us p̄tate h̄ntis as-
 cendit sup̄ te. locū tuū ne dit-
 tas: illud quoq̄ quod d̄r ad d̄m
 cont̄ achab. ī quarto r̄gnorū
 libro ex p̄sona sp̄us īmūdi.
 egrediar et eō sp̄us mendax
 ī ore oīm p̄pharū eius. *Ex* no-
 bis aut̄ oriūt. cū naturaliter
 ea q̄ gēimus vel gessimus vel
 audiūm⁹ r̄cordamur. *De q̄*
b̄us bt̄us dauid. cogitavi iqt
dies antiquos. et etuos ānos
habui ī mēte. et meditatus
sū nocte cū corde meo et exi-
tabar et scopebā sp̄m̄ meū.
 et itm̄. dñs sat cogitaōnes
 hoīm. qm̄ vane sūt. et cogi-
 taōnes iustoz iudicia. ī euā-
 gelio quoq̄ dñs ad ph̄aiseos:
 quid cogitatis mala ī cordi-
 bus v̄s *De discernendis cogi-*
taōibus ad similitudinē proba-
bilis trapazete Caplin xx

Hāc igit̄ oportet t̄p-
 titā r̄aōnē nos
 iugit̄ obsuac. et
 vniūsas cogitaōnes. q̄ em̄gt
 ī corde nr̄o sagna discretionē
 discute. oigines eaz et causas
 auctores q̄ p̄mitus idaḡtes.
 vti quales nos eis p̄bē d̄ca-
 mus. ex illoz merito. qui eas

suggerunt considerare possim?
 ut efficiam^r scdm̄ p̄ceptū dñi
 probabiles trapezete. Quoz
 fūma peīaa ē. ac dīsa^{na} pro
 bare quod nā sit aurū pūssi
 mū. et ut vulgo dī obusum.
 qd̄ ue sit minus purgatoe
 ignis excoctū? erco quoz vili
 q̄ denāio. si p̄osū nūmīssima
 sub coloe seu idumēto auri
 fulgentis imitetur. prudētis
 sumā discretoe nō falli. 2 nō
 solū nūmīssimata tyrānorū
 vultū expmēnaa sapient ag
 noscē? sed eā illa que sūt vei
 quidē rgis ymagine. sed non
 legitie figurate peīaa sagao
 re dīsciat. deīn ne qd̄ illis a
 legitio pondē dīmīnūtū sit
 censūa tūtīe diligent̄ iquire;
 Que oīa nos quoq; debē spī
 talit̄ obseruare sub figua et
 exēplo nōis huius euāge^m p̄
 mo h^o exē^o p̄posito docet; p̄mū
 ut qd̄ cordibus ur̄is irrep
 seit. vel si quod nob̄ dogma
 fūcit it̄omīssū? utrūnā sit
 dīno illo et celesti spūs igne
 purgātū. an ad uīdantā sup
 stīcōne p̄tīnēs. seu de sc̄laris
 plīe tūore dñdens. nō s̄t ad
 itegrū spītalīs ignis exāuāoē
 decoctū. sed ī s̄fīcīe tū p̄fēat
 pietatē. diligentissime p̄
 scrutem. Quod ita potēim⁹
 iplē. si illud aplicū fecim⁹.

nolite oī spītu credē. sed p̄bate
 spūs. si ex deo sūt. Quoz gñe
 credendi sūt illi quoq; decepti.
 q̄ post p̄fessionē monachī. nītoē
 f̄mōis et q̄busdā sūt plīoz dōg
 tibus iatati? q̄ p̄ma quidē s̄ro
 te p̄is q̄busdā sensibus ac re
 ligioī consonis audīetes. velut
 auri fulgoē fallēnaa. q̄s semel
 sup̄fīcīe illerāt velut nū
 mīssimatis ereis flīs q̄ de
 ceptos. p̄petuo nudos ac mi
 seros r̄ddiderūt: vel ad sc̄li eos
 strepitū r̄uocātes. vel ad hēti
 cos errores ac p̄sūpōnes tu
 mudas p̄hētes. Quod eā a
 chor ī libro ih̄u naue legim⁹
 fuisse p̄essū: q̄ de castris allo
 philoz. rgulā aureā sc̄apītes
 atq; fūatus. anathemate illoz
 p̄cuti. atq; et̄na morte meruit
 ac maledcōe dāpnāi. Sc̄dō solli
 cite nos explorāe iueiet: ne au
 ro pūssio sc̄riptuarū p̄ua it̄
 p̄tīcō coaptata metalli p̄cō
 sūtate nos fallat. In q̄ eā dñs
 saluatorū callidissim⁹ dyabol⁹
 velut hōi s̄im^a tēptatū t̄ponē?
 dū ea q̄ gnālī sūt sup̄ oīm̄ uis
 torū p̄sonis exposita. maluo
 la īt̄p̄tācōe corrupens. sp̄ca
 lī hūc q̄ angeloz custodia nō
 egebat conat^r apt̄ne dīces: qz
 angel⁹ sūis mādat^r de te. ut cus
 todīat te ī oībus vīs tuis. In
 māib⁹ p̄orb̄t te. ne ūquā offēdas

ad lapidē pedē tuū: p̄iosa s̄
eloqa scripturay callida assup
tione cōtens. et ad cōrū sensū
noxū q̄ detorquēs: ut ymagi
nē tyrānia vultus sub colore
nobis auri fallētis obiaat: siue
tū ^{adulceris} paratā aximus nos conat
illudē: q̄dā s̄ pietatis op̄ amo
nēs affectandū: q̄d nō de legitā
senior p̄cedēs moneta sub pre
textu vtutū aduat ad vicia:
vel imodecūs icōpetētib⁹ q̄ ie
iunys seu vigilyb⁹ nimys vel
ozōibus iportūis. vel icōgrua
lōe decipies. ad noxū p̄trahit
finē: vel cū iutēssiones ac visi
tationes p̄ias p̄suadet ipende.
q̄bus nos ab sp̄italib⁹ mōsterij
claustris et secreto aūtē hētis
excuaat: sollicitudines curas q̄
suscepe r̄ligiosay ac destitutay
suggēit feiay. ut h̄mōi laq̄is
mōctū iextrahit viciat. ac
p̄niciosay sollicitudinū occupa
tione distendat: vel cte cū de
sīdeare s̄m̄ dicitatus offm̄ s̄
p̄textu edificatiōis multoz r̄
amore luc sp̄italis instigat
p̄ q̄d nos ab h̄m̄te p̄positi h̄m̄
ac districtione diuellat. **Que**
oīa cū sint nr̄e salua p̄fessioi q̄
cōria: tñ velatne quodā m̄e
ac r̄ligionis obiecta facile ipi
tos icautos q̄ decipiunt. **Imitā**
t̄ ei numismata v̄ci r̄gf:
q̄ vident̄ ad p̄ns pleā p̄c̄h̄:

sed nō sūt a legitis monetarijs
id est probatis et catholicis p̄
bus figurata: nec de curduali
ac publica collatiōis eoz p̄deūt
officiā sed furti fraude deōnū
fabricata. nō siue detinētō ipitis
q̄busq̄ r̄ ignorātib⁹ iegerunt.
Que quāuis vtilia seu nr̄a
videantur ad p̄ns: cū tñ solidi
tātib⁹ professionis nr̄e capi
āt. p̄ h̄c cōria. et totū q̄dā
corpus nr̄i labefactiē p̄positi:
tāq̄ nr̄m quide. sed scandalisā
mēbrū et q̄d dextre man⁹ vl
pedis agē videat offm̄ p̄ia a
nobis atq̄ absadi salubre ē.
Facius ei ē absq̄ vniū p̄cep
ti mēbro. id ē opacōne r̄ fr̄cū.
i ceteris s̄m̄ f̄m̄ q̄ diuare. et
tāquā debile itroure i r̄gnū
dei: q̄m cū soliditate mandati
icādē i aliquod scandalū. q̄d p̄ni
ciosa consuetudie sepans nos
a districtionis r̄gula atq̄ arrepti
p̄positi distātia. iducat i t̄le disp̄
diū. q̄d nequaquā futua detinē
ta p̄p̄ans. oēs p̄citos fr̄cū
totūq̄ opacōnis nr̄e corpus.
gehēne faciat ignibus i cremāi.
De gneribus istū mōi illusi
ōni: i p̄oibus elegāt exp̄mu
tur. **Sut** vie que vidētur r̄cē
ēē vio: nouissima ei eazū vei
cut i profundū i ferui. **Et** im̄.
Malignus nocet cū se misai
cit iusto: id ē dyabolus decipit

tū fuerit colore sanctitatis ob-
tectus. Addit autē sonū tutele:
id ē discretiois vi. q̄ de senioꝝ
v̄bis ac monitione p̄cedit. *De*

illusioe abbatis ioh̄is. c. xxi

In quo etiā nup̄ abbatē ioh̄ez
q̄ lico imoratur. Ignouimus
fuisse illusū. Nā tū exhausto
corpe atq̄ defecto p̄p̄ationē
tibi biduano ieiunio distulif
set: accedēti ei ad refectioem
die posteo veniens dyabolus
i figia ethiopis ter p̄uēi atq̄
ad eius genua pronoluto. in
dulge iquit m̄. q̄ ego t̄ huc
labore idiri. Itaq̄ ille vir cātū
et discretiois rāone p̄fectus.
sub colore cōtinētie i congruet̄
exate. itellexit se ob h̄o callidi
dyaboli arcūuētū. tūq̄ diste
tū ieiunio. ut lassitudinē nō
natū. ymo sp̄itui etiā notati
rā sanguis corpe subponēt.
paracaraximo s̄z illusus nū
mismate. dū i r̄o vei r̄gis yma
gine venatus paz discutit.
nō illud eē legitie figiatū. Ul
tū v̄eo observatio hui⁹ proba
bil̄ t̄pe etc. quā de iquisicioe
pondeis eē p̄diximus talit̄
a nobis i plebz? si quidq̄ age
dū nrā cogitatio suggestit. om̄i
scrupulo ~~res~~ r̄tractantes. atq̄
i nri pectoris trutinā colloca
tes equilibratioe iustissima p̄e
damus: an plenu sit h̄ostate cōi?

an t̄ore dei sit ḡue? si integrū
sensu? si huāna ostentatione. si
aut aliqua nouitatis isolecie
q̄ p̄sup̄atione nō leue: si meiti
eius pondus i am̄s cenodorie
iunueit vel arriseit gloria.
Et sic ea protinus ad publicā
appēdentes exaiua: id ē ad p̄p̄e
tarū et aploꝝ actus ac testio
consentes. illoꝝq̄ exēplis i pa
rātes. et quodāmo cōua ealā
te pensantes. vel tāquā inteḡ
atq̄ p̄fecta. illis q̄ collibrācia
susapiam⁹: vel tāq̄ ipsā atq̄
dāpnosa n̄ illoꝝ pondēi con
sonācia oī cautione vitemus
De quadrup̄ta discretioe. Ca.

Erit ergo h̄o. *xxij.*
quadrup̄tato q̄ dixim⁹
mō n̄ta nobis ista
discretio. id ē ut p̄mū mateiā
nos auri vei seu fuscata fallē
tis nō lateat: sedō ut has eas
dē cogitaciones q̄ mētūt opa
pietatis. tāquā adulterina nū
mismata et paracaraxima i
probemus: utpote q̄ flaz yma
gine r̄gis nō legitie signatā
contineat: vel illa que i auro
p̄ciolissimo scriptuarū. vicio
so et h̄etico sensu. nō vei r̄gis
sed tyrāni p̄fert vultū. s̄l̄r
discruentes r̄futae possimus.
sine illa quozū pondus ac
p̄aū crugo vāitatis arrodes.
exagio senioꝝ congruet̄ non

fuerit. ut nimis smata leuia atq;
 dapnosa minusq; p̄santia r̄
 tusemus: ne i c̄ r̄adētes qđ obser
 uatota v̄tute p̄cepto dñi mo
 nemur. cūctis laboz m̄ozū
 stipendys meitis qđ defraude
 mur. Nolite thesaurisāe vob
 thesauros it̄ra. vbi erugo et
 tinea demolitur. et vbi fures
 effodiūt et furāt. Quid qđ ei
 huane it̄placōne gl̄e fecerit?
 it̄ra nos thesaurisāe scđz dñi
 fināz noueimus: 2. Isequent
 illud velut humi r̄condunt
 atq; it̄ra defossū vel diuis deo
 nys depopuladū. vel edaci
 cenodorie erugie isumēdū.
 seu supbie tinea sit ad deuo
 randū: ut ad nullā r̄condēti
 vtilitatē lucrū ve proficiat.
 Ques igit cordi nr̄i r̄cessus iu
 git p̄scrutandi sūt. 2. ascēdētū
 i eos vestigia idagatōe sagm
 cassia r̄tractāda: ne forte qua
 it̄llual ibidē bestia vl̄ leo
 vel draco p̄nsiens. p̄niosa
 vestigia latent ip̄resseit. qđ
 accessus eā cet̄is i abdita
 pectoris nr̄i p̄ cogitadnū negli
 gēciā p̄beat̄ur. Et ita p̄ singu
 las hōs atq; momēta trā cor
 dis nr̄i euā arat. h̄ ē iugi
 dñice crucis r̄cordacōne sul
 cates. vel noxiar ex nobis
 fearū cubilia vl̄ virulētoz
 serpēcū exāināe latibula.

atq; extrudē potēim⁹ **De sec
 moe doctoris scđm audicēū**

Ad h̄ stūpe meita. c. 23.
 factos nos it̄uens
 senex. et ad v̄ba nar
 raadis sue ier̄pbili ardōe suc
 cēsos: pro āmiatōe desiderij
 nr̄i paulisp̄ smone suspēsō.
 rursus addidit. Qm̄ nos o fi
 lijad dispūtiōnē tā longā v̄rā
 sedulitas puōū: et ignis q
 dā collacōi nr̄e feruētiores
 sensus pro v̄rō desideio sub
 m̄strat: ut ex h̄ eā ip̄o mā
 feste it̄pler i v̄ritate vob p
 fconis futie doctūā: volo vo
 bis adhuc sup̄ discretiois exi
 mēte vel gr̄a. que int̄ cūctas
 v̄tutes artē ac p̄matū tenz
 pauca differē: excellētiā q
 eius et v̄litate nō solū coti
 dianis exemplis. sed eā āti
 qđ p̄m̄ isulcaciōibus ac sen
 tecys approbāe. frequenter
 uāq; meitū nōnullis hui⁹
 moi smonē cū gemitu lacrimis
 qđ postentibus. me quoq; ali
 quid eis doct̄ne conferre cupi
 entē nullatenus potuisse:
 et ita i me nō solū sensus ve
 rū eā ip̄m̄ eloqū defecisse.
 ut nō iuenturē queadmodū
 eos vel cū leui consolacōne
 dimitterē. Quib⁹ iudicys
 euident agnoscat. dñi gr̄ap
 meito ac desideio audicēū

disputatibus aspirare s̄monē
 Quē quia ob breuissimū istū
 qd̄ sup̄ ē noctis spaciū nō occurr̄
 rit exple? indulgētes illud po-
 tius q̄ti corporee. cui n̄cē ē.
 totū p̄solui. si id qd̄ modicū ē
 fuit denegatū? plenu nar-
 rationis ordinē integro futū
 diei seu noctis exāni r̄suem?
 Decet nāque discretiois op-
 tios consultores ī h̄o p̄mū pa-
 refacē sue mētis idustam? et
 utrū sint vel queat eius ca-
 pares eē. hoc iudicio ac p̄aā cō-
 probai? ut de illa q̄ modēatio-
 nis gn̄atx ē vtute tractātes.
 nequaquā vicū qd̄ ipi cōriū
 ē n̄muetatis icurrāt? v̄i rois
 ac natie eius. quā v̄bis ex-
 colūt. effcū atq̄ ope violātes.
 In h̄o ḡo nob̄ discretiois ~~ma~~
 bonū. de q̄ quātū d̄ns dedit
 adhuc idagne disponi? p̄mita
 profit. ut nos de ipi? excel-
 lētia et modēatioe. q̄ p̄a eide
 vtus ī eē cognosatur dissēn-
 tes. Disputacionis quoq̄
 vel q̄is modū nō p̄mittat
 excedē. Hys itaq̄ vtus moy-
 ses collatioi n̄re dans finē?
 ad h̄i nos auidos ac de suo oē-
 pēdentes. degustāe s̄p̄nū pau-
 lisp̄ hortatus ē. hysdē ipis q̄
 bus isidebam? p̄sichys ā mo-
 nes icubē? embermyb̄ p̄ter
 capiti n̄ro ciucaliū vice sup̄

positis q̄ grossioribus papirē
 ī logos graciles q̄ fasciculos
 coactis sex quipedali intuallo
 mollit uera: nūc quidē hūili-
 mū sedile ad scabelli vitē fra-
 tribus ī sinaxi cōsedētib? p̄es-
 tat? n̄c v̄o subiecta ciucab?
 dormientū p̄bet capiti nō ni-
 mie durū. sed tractabile ap-
 tūq̄ fulciētū. Ad q̄s mōchoz
 vsus h̄c id̄cō vel maxie oport-
 tuna h̄ntur et congrua? qd̄
 nō solū sint aliq̄tenus mollia
 puoq̄ et ope r̄paretur? p̄aō.
 utpote passim papio emgēte
 p̄ n̄li flūis ripas. quā cuiq̄
 volenti ī vsū assumē nemo
 prohibeat desecāe. sed eā qd̄
 ad r̄mouendū ea seu cū uacē
 fuit. ad mouendū habilis
 materia ē fungide leuis q̄ uē.
 Atq̄ ita p̄cepto senis tandē
 futus ad degustacionē s̄p̄-
 ni onēosa xpositi q̄ete. tā diges-
 te collacionis īflāmāti gaudio?
 quā r̄promisse disputacionis
 expectacione suspensi **Expli-
 at collatio prima abbatis moy-
 si de puritate cordis. Incipit
 capitula collacionis eiusde s̄c̄e
 de discretione**

Prohemium abbatis moy-
 si de discretiois gr̄a
 Quid discretio sola conferat
 mōcho. et disputio sup̄ hoc
 abbatis anthony **secundū**

De errore saulis et achab q^o p^o discretiois ip^ocia fut decepti **iiij.**
 Que de bono discretiois i scripturis s^o r^oferuntur **iiij. Cap.**
 De morte heonis senis **v. Ca.**
 De ruina duoy fr^u ob discretiois ip^ocia **vi. Caplm.**
 De alcius illusionem qua p ip^ocia discretiois iurrit **vii.**
 De lapsu et deceptioe moctn mesopotamien **viii. Capl.**
 Introg^o de accipenda vea discretioe **ix.**
 R^o q^o ad^m possideat vea discretioe **x.**
 Q^o abbatibus seapnois. et de marcoe patefactur^u cogionu et de p^oculo p^oue confid^otie **xi. Ca.**
 Confes^o vea die ob qua cofude m cog^o oes vr^os senioib^o r^oue **xii.**
 R^o de r^ofusioe calcada et p^oculo no codolentis **xiii. Cap.**
 De vocaone samuelis **xiiii.**
 De vocaone apli pauli **xv.**
 De appetenda discretioe **xvi.**
 De imodeatis ieiuniis et vigiliis **xvii.**
 Introg^o de stinecia vl r^ofois mesura **xviii. Caplm.**
 De optio tibi cotidiai mo **xix.**
 Obiectio de faali^o cotinencia q^o duob^o paximacis sustiet **xx.**
 R^o de virtute et mesua expte continencia **xxi. Caplm.**
 Q^ona g^oialis cotinencia ac r^ofois nis modus st **xxii. Cap.**
 Que ad^m habudacie h^oozu genitaliu castigent **xxiii. Ca.**
 De labore equali r^ofectionis. et

De fr^u edacitate beyam^o **xxiiii.**
 Introg^o quo vna semp eade q^o mesua fuerit **xxv. xxvi.**
 Resposio de no excedendo refectionis mo. **Explinut m^a.**
 Incipit collatio 2^a abbatibus moysi de discretioe. Prohemiu eiusde sup discretiois g^oia. **Cap. p^omuu.**

egustato itaq^{ue} inatatio sopoe cu ortu lucas tade nob clausisse gaudetes. r^opromis sa narracio ue r^oposce cepissemus. btus moyses un exorsus e. Cu vi dea vos tati desiderij ardore flammatos. ut ne ipm quide puissimu q^oetis momentu qd spitali collaoni subthes r^ofectioni carnis maluera deputae. ad r^oqem creda vestri corporis profecisse. m quoq^{ue} huc v^om considerati fuore sollicitudo maior iuehitur. Nare e eni eam me i p^osoluedo debito. tanto maiore deuoa onis gere cura? quato vos attentius illud ex pete. sedz illa smaz. si sedcus cenare ad mesam potentis sapient attende que apponit tibi. et imitte manu tua. sciens qz talia oportet te p^oparae. Am

lms q^o g^offloratus
 g^o granles
 atis sex
 ut uerx
 sedile ad
 us i suax
 ne vco
 uencti p^oet
 duru. sed
 fulametu
 s h^o d^oco
 a h^oitur
 du fiat
 op et ope
 ore passu
 li suis r^opas
 entu i v^ou
 gluat de
 mouendu
 ad mouendu
 etia e
 ita p^opro
 tus ad
 mesa r^opos
 llacous
 r^opromisse
 etraone
 llaco p^oma
 p^ouente
 tula colla
 discretioe
 Robemiu
 si de
 ad discre
 ho et
 atis ant

obere de bono discretio ius ei
 q̄ utate dictū. iquā s̄mo noc
 turne collationis ingressus fi
 ne nre disputatioi dedit?
 cupio vobis excellentiā p̄m
 p̄mo consiguāe sententiis. ut
 cū patuerit quid de illa sen
 serit vel pronūciaverit ma
 iores nri: tā p̄latib tā atq̄s
 multoꝝ q̄m r̄centibus rui
 rus et casibus q̄ pro eo q̄ mu
 nus eā fuerit assecuti. p̄nicio
 so delecti sūt lapsu. iquātū
 possunt valitates eius et
 modū r̄tractem? Quib⁹ dis
 cussis: q̄admodū excolē eā
 atq̄ expete deamus cōside
 rates. meīs eus et et grē
 pondus efficiat̄ iſtruanur.
 Est enim mediocriū quedā v
 tus: n̄ q̄ huāna passim va
 leat idustā cōphēdi: n̄ dino
 fuerit munē grāq̄ collata.
 Siquidē inter nobilissia sp̄s
 s̄a dona: h̄ac quoq̄ ita legi
 m⁹ ab ap̄lo n̄lari. Alij dāq̄
 sp̄s s̄mo sapie: alij sermo s̄ac
 scdm̄ eundē sp̄m. alij fides
 ī eodē sp̄ū: alij grā salutati
 ī vno sp̄ū. Et post pauca.
 Alij discretio sp̄ūum. Deū
 xpleto om̄i cathalogo. spi
 talū cāsmatū. infert. Diā
 aut h̄ opatur vnus atq̄ idē
 sp̄ū: diuidēs singul̄ pro
 ut vult. Videtis q̄ non

trēuū. nec p̄uū eē discretiois
 m̄uū: sed diue gr̄e largi
 tatē. Quā ū mōchus oī uite
 adue fuerit assecutus: ascē
 denaū iſe se sp̄ūum discrea
 onē ita ratione possedeit: ut
 ē eū velut iſe i nocte ce
 ca. tetrīs q̄ t̄nibus oberatē.
 nō solū ī p̄niciois foueis pre
 ruptis q̄ conade. sed eā ī pla
 nis ac iſtueibus frequēt offe
 dere. *Directis*

**Disputatio sup̄ hoc autho
 ni. Cap̄ tertium**

Qemini igit̄ quōsdā
 ī ānis adhuc p̄uei
 cie constatū ī p̄tib⁹
 thebaidos vbi beatus anthoni⁹
 morabat̄: seniores ad eū p̄fco
 nis iſp̄ende et collatiois hui⁹
 grā iuuisse. Cū a vesptinīs
 horis vsq̄ ad lucē fuisset pro
 tracta collatio: questionē h̄ac
 maximā noctis iſup̄sit. *sp̄ant*
 Na diuitissime q̄rebat̄ q̄ nā v̄tus
 vel obſuācia mōchū possit a
 dyaboli laq̄is ac decēptioib⁹
 custodie semp̄ illesū: vel cte
 ad d̄m r̄co t̄nute. s̄mo q̄ gressu
 p̄ducē. Cūq̄ pro captu mētis
 sue vnusq̄sq̄ s̄māz suā profer
 ret ī medū: et alij quidē hō
 ī ieiunioꝝ vigiliāz q̄ studio
 collocarent. qd̄ h̄is v̄z exte
 nuata mēs. ac p̄uitatē cordi
 et corporis assecuta. dō faali⁹

*Ad discretio sola
 assecuti mōcho
 s̄m:*

vnietur: alij in nuditate et
 ceptu vniuersarū rerū. quibus
 mes si penitus exuerit. tanquam
 nullis deinceps rānētibus ad
 dīm expediāoz pueniret: alij a
 nachoresi nāam id ē r' motionē.
 et hēmū secreta censeūt. i q' cō
 manēs quib' fāiliai' impellāe
 dīm. ei q' possit peculiaiū ihē
 re? nōnulli q' i p'mis sectanda
 cūtatib' id ē huānitatis officia
 d'ffiniret. q' pio erga frēs et
 p'egnos studio suscepcōis ipe
 dz. q' hys dūtaxat officijs r'gna
 celoz datur se dñs i euāgelio
 velut specialius r'promittat
 dices. Venite bñdicti p'ris mei:
 possidete patū vobis r'gna a
 constacōne nūdi. Esuiui
 ei et dedistis m' māducāe: siti
 ui et dedistis m' bibē et cetā.
 Cūq' i hūc modū dūsis vtu
 tibus aditū cūozē ad dīm pa
 rāi posse decueūt: eet q' noc
 tis maximū tps hac iquisitōe
 cōsuptū: itulit demū btus
 anthoni' dīa quidē h' que
 dixistis nāa sūt et v'alia sen
 tientibus deū atq' addeum cū
 pientibus puenire: sed hys
 pñcipalē tribue grām neq'
 quā nos i iuueni multoz ca
 sus et experimēta p'mittūt.
 Nā quosdā sepe nūo acrimo
 ieiunijs seu vigilijs i'ubātes.
 ac misere i solitudine secedētes.

p'uationē q' omī facultatū ita
 sectātes. ut ex ipis ne vni' qui
 de diei victū sibi met vni' q'
 denāiū supēe pateat. huāni
 tatis eāā studia tō deuocōne
 p'plētes. ita vidim' r'pēte de
 ceptos. ut arreptū opus nō
 potuerit congruo exitu t'miā
 re: fūmū q' fuozē et iūfacō
 nē laudabilē detestabili sine
 cōcluserit. Quāobzē q' pñcipa
 lit' ducat ad dīm mā' potē
 mus agnosce: si ruine illoz
 ac deceptōis causa diligen
 tius fuit a nobis indagata.
 Illis nāq' tū erubeāret pre
 dictarū opa v'itū: discrecio
 sola deficiens vsq' ad finē ca
 duare nō sinit. N' enī alia
 lapsus eoz causa dephendz?
 n' q' minus a senioribus isti
 tuti. nequa q' potuerit rāonē
 discrecionis hui' adipisci: q'
 p'mittēs vtrāq' nūmetate
 via r'gia q' quā docet semp
 itede: et n' dētea v'itū per
 mittit extolli. id ē fuozis ex
 cessu. continētie iuste modū
 tūscendē: nec oblectatū r' mis
 sione deflectē ad vicia finis
 concedit. h' ē sub p'textu gub
 uandi corpori' contūa spūi
 tepore lentescē. Hec nāq' dis
 cretio ē. que oculus et lucna
 corporis i euā' nūcipat' scd'z
 illā f'māz saluatoris. lucna

corpore tu e oculus tuus.
 q si oculus tuus sun fuerit.
 totu corpus tuu lucidu erit.
 si at oculus tuus nequa fuerit.
 totu corp tuu tñbrosum eit.
 eo q ipas cogitões hois vni
 usab. actus q discernens. cuncta
 q genda fut pvideat atq plus
 tret. q si i hoie nequa fuerit idē
 nō veō iudicio et ~~consciā~~ ^{consciā} com
 minuta seu quolibet errore
 ac p supione decepta. totum
 corpus ^{nr̄m} / ~~faat~~ tñbrofū? hō ē oēs
 acie metis actus q nostros.
 rddat obscuros: ceitate scilicet
 et viciōrū et p̄turbacōnū
 tñbris iuolutos. Si ei iquit
 lumē quod ite ē tñbre fut ^{reneh} p̄p̄e
 quāte erūt. Nulli. nāq du
 biū ē. errāte iudicio cordis.
 et ignoracōnis nocte posses
 sio: cogitacōnes quoq et opa
 nr̄a que ex discretōis delibe
 racōne dādūt maiorib⁹ per
 catorū tñbris t̄plicatū. **De erro
 re saulis et achab q discretōis
 t̄piciā sunt decepti. Cap̄ iiii**
Deiq̄ ille q p̄mus ad
 r̄gnandū p̄plo isrl̄
 iudicio dei p̄elcūs
 ē. qz hūc discretōis oculū
 nequaquā habuit. velut toto
 corpore tñbrofus effūs. etiā
 ipō r̄gno tradito sibi meruit
 spoliāi: dū lucne hui⁹ tñbr̄
 atq̄ errore deceptus. accepta

biliora deo sacrificia sua qm̄ er
 ga p̄ceptū samuelis obiam ce
 didit iudicanda: q̄ eū ex illa ma
 gis pte offensione iaurē feat.
 ex qua i p̄piciandū sibi diuā
 spēaueat maiestate. Hui⁹ iquā
 discretiōnis ignoracō actus r̄
 ge isrl̄ post illius sublimissimi
 victoriā tūmphi. q̄ ei fuerat dei
 fauore concessus: credē p̄suasit
 meliore eē miāz suā qm̄ exē
 cōne seueiissimi p̄cepti: et q̄ad
 sibi videbat q̄delis impeij
 sua consideracōne mollitus.
 dū mauult cruentā ^{victoriā} de mētia
 t̄pare: ob m̄discretā miāz velut
 toto corpore r̄dditus tñbrof⁹.
 irreuocabili morte dāpnatur
Que de bono discretōis i sc̄ip̄ 118

Hec e ^{sc̄ip̄} ~~sc̄ip̄~~ r̄feritur. c. v
 discretō q̄ nō solū
 lucna corpore sed
 etiā sol ab aplo nūcupatur:
 sc̄dm̄ illud. Sol nō occidat sup
 iacundiā vram. Hec vite nr̄e
 gubnacō d̄z sc̄dm̄ illud. Qui
 bus nō est gubnacō cadūt ut
 folia. Hec consiliū r̄assime nō
 miatur. sine qua nichil agē
 oīno scriptūe auctoritate per
 mittimur: ita ut ne ipm̄ sp̄i
 tale quidē vinū idē gaudiū:
 quod letificat cor hois. sine ip̄i⁹
 finam̄ modēacōne p̄cipere:
 sc̄dm̄ illud. Cū consilio oīa fac:
 tū consilio ~~vs~~ vinū bibe.

Et itē. Sicut ciuitas muris
 diruta et nō arcūdata: sic est
 vir q̄ sine consilio agit. Cui⁹
 puatio q̄m p̄uiciofa s̄ mōcho.
 testimoniū hui⁹ exē^m ac figūa
 dedat: dirute eū ac sine mu
 ris comparas ciuitati. In hac
 sapiā. i hac intellāis sensus
 q̄ consistit: sine q̄bus n̄ itēioz
 nrā edificāi domus. n̄ spita
 les poterit diuicie congregāi:
 scdm illud. Cū sapiā edificat
 domus: et cū intellāi itē ei
 gitur: cū sensu iplentur cella
 ria oibus diuicijs p̄ciosis et
 bonis. Hec itēquā ē solidus ab⁹?
 q̄ n̄ a p̄fectis tm̄ ac robustis
 assumi nō potest: scdm illud
 p̄fectoꝝ ē solidus ab⁹. eoz
 qui pro consuetudinē exatatos
 hnt sensus ad discretionē boi
 et mali. Que i tm̄ utilis no
 bis ac nrā x̄probat: ut eā
 vbo dei eiusq̄ v̄tutibus co
 aptetur: scdm illud. Diuus
 ē enī dei s̄mo et efficac⁹. et
 penetrabilior oī gladio an
 ticipiti: et p̄tīgēns ad v̄sq̄
 diuisione aīe et spūs. i pa
 gū quoq̄ et medullaz: et
 discretor cogitacionū et itē
 aionū cordis. Quibus mā
 festissime ~~x̄probat~~ dedat:
 nullā sine discrecionis grā
 p̄frē posse vel p̄fia vel stae
 v̄tutem. Et ita tā bñ āthony

q̄ a vniūsoꝝ suā diffini
 tū ē. discrecionē eē. que fixo ḡ
 du itrepidū mōchū p̄ducit
 ad deū: p̄dictasq̄ v̄tutes in
 git consuet illesas: cū qua
 ad cōsumationis excelsa fasti
 gia mōre posset fatigatione
 conscendi: et sine qua multi
 eā p̄pensius laborātes: p̄
 frōnis nequiuerit culmen
 attingē. Dū nāq̄ v̄tutū grā
 trix custos modeatq̄ discre
 cio est **De morte hēonis se**

E Tut nis. Cap vi
 hanc eandē anti^{diffiniōes}
 quitus a scō antho
 no et ceteris p̄ribus prouul
 gata. r̄rens quoq̄ sicut promi
 sumus confinet exemplum:
 r̄rolute id quod nup gestū oī
 loꝝ v̄oꝝū vidistis obtutib⁹?
 senē v̄z hēonē aī paucos
 admodū dies illusionē dya
 bolica sūmus ad yma delectū:
 quē quūqua^{ta} aīis i hac hē
 mo amoratū singulāi distric
 tione rigore continēcie te
 nuisse ignoscamus: et solitu
 dis secreta ulc oīis h̄ amorā
 tes nūo feruore sectatū. Inc
 igitur quo pacto. q̄ ratioē p̄
 tantos labores ab isidiatore
 delusus ḡuissimo corruens
 lapsu: cūctos i hac hēmo cō
 stitutos luctuoso dolore per
 cussit: Nōne qd̄ min⁹ discre

cretorius virtute possessa: suis
diffiniatibus. qm̄ consilijs
vel collatioibus fr̄m atq; i
stitutis maior maluit obe
die. Siquidē tāto rigore inui
tabile ieiunij continētia sepe
exant: et solitudis celleg ita
iugit secreta sectatus ē: ut
ab eo p̄cipacionē ieiūdi cū
fr̄mitate iunij n̄ veratio
quidē diei paschalis aliqui po
tuerit obtinē. In qua s̄ibus aut
tis pro anniūsaia solēnitatē i
cūa r̄tentis. solus nō potuit ag
gregari: ne q̄tūcūq; p̄ceptōe
legum̄is p̄ui a suo videt̄ p̄o
suo videtur relaxasse. Quia
p̄supraone deceptus angelū
sathane velut angelū lucas
cū sūma venēacione suscipi
ens: eius q; p̄ceptis p̄no obe
diens faulatu. semetipm̄ i
puteū cui⁹ profunditatē o
culorū nō attigit itūto p̄e
cipite dedit: de āgelū v̄z sui
nō dubitās: q; eū pro merito
v̄tutū ac laborū suorū neq; q;
posse finaqueat ulli iā disc
m̄ subiacē. Cui⁹ r̄i fidē ut
exp̄imēto sue sospitatis eū
dentissime p̄probāet sup̄dco
se puteo nocte itēpesta illu⁹
ueat: magnū. s̄z v̄tutis sue
mētū. probatur⁹. cū in ex
isset illesus. De q; ingēti fr̄m
labore cū pene iā exsanguis

fuisset extractus. vitā die 3^a
fr̄m̄iturus: quod hys detentis
ē. itā deceptiois sue obstāa
one p̄māsit. ut ei ne exp̄imēto
quidē mortis sue potuit per
suadei. q; fuisset deonū calli te
delusus. Quābrē pro mētis
tantorū laborū et ānoꝝ r̄uio
sitate. qua i hēmo p̄duat. hoc
miseracione et hūa^{te} sū
ma ab hys. q; eius p̄p̄aebat
exicio. vix a p̄bro abbate paf
nūcio potuit obtinēi: ut nō
int̄ biothanas r̄putat⁹ eā
mēoria et oblatō pausanū
iudicetur idignus

De ruina
Quid duorū fr̄m̄ ob dyoib
ip̄eriam. c. viij
Quidā de illis duob⁹
fr̄ibus q; habitātes
vlt̄ illā hēmu thebaidos. vbi
quōdā fueat bt̄is anthoniū
amoratus. min⁹ cauta discre
cione p̄moti. eūtes p̄ extētā
solitudis vastitatē. nullā estā
penitus sumē decreuerit: nisi
quā p̄ semetipm̄ dñs ill' presti
tisset. Cū errātes eos p̄ deser
ta et deficiētes iā fame con
spexissent alonge mazices q;
dā: que gens auctis pene na
aōibus feris imānior atq;
crudelior ē: nō em̄ eos ad ef
fusionē sanguis. ut nō nullas
gentes desideiū. sed sola feo
citas mentis istigat: eis q;
cont̄ naturā feicitatis sue cū

panibus occurrisset: vnus ex
eis subueiente discreadone. ve
lut a dno sibi porrectos cu gau
dio et gaarū actioe suscepit: re
putas esca sibi dinitus mistu.
n sine deo factū. ut hy q semp
homū cruore gaudent. deficiē
tibus iā tabescentib⁹ vite sba
largirentur: ali⁹ vco r'usab
abū velut ab hoie sibi oblatū
iedie defecōe cōsuptus ē. Quoz
licet uia ex r'prehensibili p
suasione dndent. vnus tñ sub
ueiente discreadone id qd te
me itaute q concepat emē
dasse agnoscat? ali⁹ aut i stul
ta p'sup'one p'duras ac pei
tus discreadōis ignar⁹. morte
quā dñs auctē voluit sibipe
cōsciuit: nequaq' credes dno
isactu factū. q imitib' p'plus
ppue feicitatis oblitus. panes
ei pro gladyb' obtulisset. *De
altēius illusiōe quā p' i'p'etia*

Quid eā discreadōis i'crit. viij
de i' mēōre? au⁹
nois q' adhuc sup
ē nolumus face' menaone?
Qui dū longo tpe deōne iā
geli suscepit cl'itate. r'uela
adibus ei⁹ inuis sepe decep
tus credidit int' nūcū eē ius
tiae. Nā exceptis hys: eā p
oēs noctes icella ei⁹ lumē abs
ullius lucēne p'beat offiao. Ad
exmū iubetur ab ipō ut deo

filū suū q' tū eodē pat' p'ma
nebat deuotus offerret. ut h⁹
s' sacficio abrahe p'iarthe mei
tis i nullo iueniretur ifeior.
Qui i tm ē crudelitate seduc
tus. ut h⁹ confestū parricidū
ope p'fesset. n eū vidēs puer
cultrū ex consuetudinē acue
do p'parac. et vinctula qb⁹ eum
velut oblaturus i molandū ad
constr'igē disponebat i'grē p'
sagio sceleris futū p'ritus
ex cella conatus au fugisset
De lapsu et deceptōe mōchi me

Longū ē *sopotamiani. c. 9*
deceptionē illius
quoq' monachi me
sopotamiani p'currē? q' i illa
p'uita p'pauas ymitabile
exhibens contineā. quā p
ānos multos singularit' i cel
la r'rusus exegerat: ita ē ad
exmū dyabolias r'uelacoib⁹
sopniis q' delusus. ut post tā
tos labores atq' v'utes. qb⁹
ōms mōchos ibidē r'sidentes
excesseāt ad iudaismū et c'
r'usione carnis lapsu mise
rabili fuit deuolutus: eo q'
illi solua visione q' volens eū
ad credulitatē futie decep
tione illitē. veissima queq'
multo tpe dyabolus velut
veitatis nūcius r'uelarat. of
tendeāt demū xanū p'lm v
na cū p'ncipibus r'ligiois ac

fidei nr̄e aplis saluet atq; mar-
tibus t̄mbrosū ac tetrū oī
q; maac tabidū atq; deformē
et econtr̄ uideorū pplm vna cū
moysē p̄riarchis atq; p̄phetis
fūma t̄pudiatē leticia et splē
didissio luie choruscantē: ac
p̄inde suadens si inallet mei-
ti ac b̄titudis eorū p̄ticeps
fici artuacionē quoz suscipē
festiaret. et q̄bus profecto tā
lugubrit̄ neō fuisse illusus:
si rationē discretiois hui⁹ as-
seq; laborasset. **Quaob̄re** iqua-
tis p̄uiciosū sit discretiois nō
habē: multoz casus et expi-
mēta declarat. **Interrogatio de**
acq̄renda v̄a discretioe. c. x

gman⁹e

Et nouellis exēpli
et testionys an-
tiquoz satis ha-
būde q; p̄tuit: discretioe
fontē quodāmo atq; radice
cūctoz eē v̄tutū. Quō igit̄
acq̄ri deat cupim⁹ nob̄ expoī:
aut q̄admodū. vtrū v̄a et
ex deo. an flā et dyata s̄t poss̄
agnosca: ut scdm̄ illā euāge-
quā sup̄iori tractatu differuisti
p̄abolam qua iubem⁹ fieri p̄-
babiles t̄pezete nūmismati
īpressa v̄ei r̄gis ymaginem
p̄uidentes. dephende valea-
mus. qd̄ nō sit ī moneta legit̄
tiā figuratū. illud atq; sicut v̄
ulgatū vsus v̄bo hest̄na colla^{oe}

diristi tāquā paracuraximū
īprobemus: illa instructi p̄ci-
cia quā satis copiose et inte-
gre profectus. h̄ie sp̄itale
atq; euāgelicū t̄pezeta debē
signasti. **Quid** enī prodeit
v̄tutis eius et gr̄e meita q̄
nouisse: si q̄admodū deam⁹
expete eā vel acquirē uesti-
amus. **Responsio quō possideat**
v̄a discretio. Cap. xi Moyses

Quia iquit discretio:
nō nisi v̄a hūilita-
te acq̄ritur. **Quō** hūi-
litatis nō fide h̄ eit p̄ma pro-
batio: si vniūsa nō solū q̄ age-
da sūt. sed etiā que cogitantur
seniorū īsuent̄ exāim⁹. ut ni-
hil quis suo iudicio credens.
illorū p̄ oīā diffiniciōib⁹ atq; es-
cat: et quid bonū vel malū de-
beat iudicare. eorū tradicione
ignoscat. **Que** īstatuio nō solū
p̄ discretiois v̄a v̄a iūue-
nē r̄o t̄m̄te docebit īcedere:
verū etiā cūctis fraudibus et
īsidys iūua seruabit illesū.
Nullatenus ei decipi potest
q̄sque nō suo iudicio sed maiorū
v̄iuit exē: n̄ valebit igno-
racioni eius callidus hostis
illudē: q̄ vniūsas cogitones ī
corde nascentes p̄uiciosa ve-
cūdia uestat obtege: sed eas ma-
tio exāine seniorū vel īpbat
vel admittit. **Uico** nāq; ut pa-

refacta fuit cogitatio maligna
marcessit: et antiqua iudicium
discreationis profert: serpens
tetricus velut tetroso ac sub
traneo specu virtute confessionis
protractus ad lucem et eductus
quodammodo ac de honestatis ab
cedit. **¶** A dum enim suggestiones
eius noxie duantur in nobis: quod
dum celantur in corde. **¶** Et ut vir
tute sententiae huius efficacius
colligatis referam vobis abba
tis scapionis factum: quod ille
iunioribus solebat instructio
nis gratia frequentiter inferre.

¶ *Uba abbatis scapionis et de marco
paterfacti cogitationum et de
periculo proprie confidentiae. cap. xij*

Quoniam adhuc eorum puer
rulus inquit et cum
abbate theone com
manere: licet fuerat in iuniora im
pugnacione consuetudo feralis
igesta: ut postquam refecissem ho
nona cum sene. vni parimacum
cotidie in sinu meo latentem ab
sconderem. quod sero ignorate i
cedebam. **¶** Quod furtum inuenciam ^{licet}
cogitacionis et idoli vel desiderii
incontinencia sine cessacione com
mitterem: expleta tamen conarpi
tencia fraudulenta ad merum
ritens super admissio furti cri
mine. gulus truaabar. quod super
esu eius fueram iocundatus.
Cumque istud molestissimum opus

velut ab extractoribus pha
raonis idicium in vice laterum
singulis diebus exple non
sine dolore cordis mei impel
leret: nisi in eruere me posse
ab hac eorum seuerissima tyranni
de et cladesitum furtum seru
manifestae confunderet: co
gitat dei iustitiae hoc me cap
tuitatis iugo impere. ut qui ^{volens}
dum fratres cellam senis obte
tu edificacionis expeteret. **¶** Cum
refectione iustitiae collatio spi
ritalis cepisset agitari: rudentes
quod sener propositis interrogacio
nibus eorum cum de castitate merge
vicio et occultarum cogitacionum
duacione differeret: eorumque na
tura et atrocissima vim quam
habent donec celarentur
exponeret: impunctus ego colla
cionis huius virtute. et con
suetudine mee ratum peritum:
velut qui credem ob hoc fuis
se prolata quod seru fuerit sece
ta pectoris mei patefacta:
in occultos primus genuit. ^{exatatus.} **¶** de
de cordis mei impunctioe cres
cente in aptos singultus lacrimas
quod prouipens parimacum quod
consuetudine viciosa danabile
paraueram medendum de sinu
furti mei confasio ac suscepto
re produxi: ipsum quod in medum
profens quod admodum cotidie in
uolans ipsum latentem edere pei

tena coram eo in terra submissa
 cum venie postulacione confessus
 sum: et vbera profusis lacrimis
 absolucionem diuissime capti- ^{fide}
 tatis huius. in confessionibus eorum
 atque omnibus imploravi. Tunc
 senex ait. **Confidetur** autem o pu-
 er: absoluit te a captivitate
 eam me tacente confessio tua.
 Victorem namque aduersum tuum ho-
 die triumphasti: validus enim
 tua confessio elidens. quam ipse
 fueras ab eo tua timentate de-
 iectus: quem nequaquam vel
 tua vel alterius responsione co-
 futas. in te nunc usque permiseras
 dominari. secundum illam salomonis
 sententiam. quia non fit conditio ab- ^{legimus}
 huius. que facit malum cito. id est re-
 pletum est cor filiorum hominis in impietate
 ut faciant mala: et ideo iam
 te post hanc publicacionem suam
 nequissimus spiritus iste nul-
 latenus inquietabit ulterius:
 nec in te latibulum sibi tetrum
 serpens demceps usurpabit:
 de tabulis tui cordis confessio
 salutem protractus ad lucem.
Necdum senex hanc verba compleueat:
 et ecce lapis accessit de meo si-
 nu procedens. tanto cellam re-
 pleuit odore sulphureo: ut
 vehementia fetoris ipsius vix
 te a respiciendo possemus. Resumes
 quod senex amonitione. ecce inquit
 dominus est veritate sermonum meorum

experimento probavit: ut pas-
 sionis intentorem de corde tuo
 confessione salubri fugatum oculi
 loquax papes: patefactumque hostem
 nequaquam locum in te ulterius
 habiturum apta eius expulsi-
 o cognoscens. Itaque secundum senis
 sententiam ita est inquit in me confessi-
 o huius virtute divina. dyabolo
 illius tyrannidis extincta atque
 impetui sopita: ut nunquam mi-
 ne memoria quidem carpsit
 huius ulterius tempore inu-
 tus igere: nec me post hoc ali-
 quum pulsatum fur tui illius desi-
 derii istigacione persequeretur. Que
 sensum in ecclesie ^{legimus} quoque pulchritudine
 figuratum. si momordeit inquit ser-
 pens non in sibulo non est habitaculum
 in cantatorum: tanta serpentis mor-
 su perniciosum esse designas: id est si
 per confessionem siue consensum sug-
 gestio seu cogitacio dyabolica
 in cantatorum cuiquam spirituali salu-
 cet via. que carminibus scripturarum
 medici protinus vulnei et ex-
 treme de corde vi consuevit no-
 ia venena serpentis patefacta
 non fuerit. sicuturque periculi
 peritio ve non poterit. Hoc igitur
 modo ad sanam vel discretionis
 pervenire facilius poterimus: ut
 seniorum vestigia subsequentes.
 neque agere quicquam novum. neque dis-
 cretione nostro iudicio presumamus: sed
 quemadmodum nos vel edicimus illorum

vel vite probitas iformarit?
 i oibus gradiam. Quia i statu
 aone firmatus no mo ad p
 facta discreationis rone. qsq
 pueiet: veru eaa iuuitus a
 auctis isidyb iuua ac tuissi
 mus pmanebit. Nullo naq
 alio viao ta papite dyabolus
 mochu pthit ac pduat ad mor
 te: qia cu eu neglectis con
 silys senioy i iudiao suo p sua
 ferit ac diffiniao doct
 na ve confide. Etena cu omis
 artes ac disciplie huano y iu
 genio rpte q nichil ampli
 q a vite hui tēporae y mo
 dis profut. licet maui palpai
 qant et oculis pvidei. rē tū
 a quoquā sine ista iuentis doct
 na neqant comprehendit: qiu
 iēptū crede hac solā nō egere
 doctore q et iuisibilis et occul
 ta ē. et q nō solū oculis. sed ne
 aū quidē i corde puissimo p
 spia poteit: cuius error nō
 tpale daptū. nē quod faale r
 paēt. sed aie pdiaone parit.
 mortē q ppetua. Itē eni nō ad
 ius sed iuisibiles atq i iu
 tes hostes diurnū nocturnū
 q conflictū: nec cont vnu seu
 duos. sed cont iuiabiles car
 uas spitale ctamē: cui cas
 tanto pnciosior auctis. qnto
 et ifestior iuuitus y i gressus
 occultior. Et iō sep senioyū

sūma diligencia sūt sectanda
 vestigia: atq ad eos cūcta q
 i nris cordibus oriūtur. subla
 to confusiois velamie defenda
**Confessio verecundie ob qua
 confidem cogitationes nostras
 senioribus ruelae. Cap. xij**

Occasionē nobis pncio
 se verecundie qua cogi
 tiones malas stude
 am⁹ obtege. ac salutai eas pa
 teface confessione veam. illa
 papua creat causa: q nouim⁹
 quedā infirre ptibus ut crede
 batur papuū senioy cuidam
 frī cogitaciones suas sm^a con
 fessione prodēt. postmodū qdā
 idignacione y motu. easdē gūit
 exprobrasse. vñ fit. ut dū eas i
 nobis pmi m^a. ac senioribus
 exubescam⁹ publicae: tuacio
 nū rmedia dseq neqamus.

**Responso de confusioe calcan
 da y peiculo nō condolebis. c. 12**

Sicut nō sūt omis
 iuuenes paimo
 vel fientes spu
 vel distans ac moribus optis
 istituti: ita ne senes quidē cū
 ti. vno mō vel pfecti pnt vel
 probatissimi iueni. Diuitie
 eni senū nō caritae carpitib:
 sed idusta iuuetutis ac ptei
 toy laboz stpendys metiede.
 Que ei nō congregasti iquit
 i iuente: quō iuuenes i senec
 ta tua. Senectus ei venēabil

Seriman⁹.

moyses.

nō diuturna: neq; nūo ānorū
 pputata. **C**am enī sūt sensus
 hōis: et senectus hōrabil' vita
 imaculata. **E**t idē nō oīm se
 niorū quorū capita cānaes teg'
 q̄s vite longeuitas sola imēdat:
 nobis sūt ymutāda vestigia vl'
 sectanda. seu ēdicationes ac moi
 ta suscipienda: sed eorū quos
 laudabil' vitā suā ac pbatisime
 xpeim' i iuuentute signasse:
 n' p̄suptōibus p̄p̄is sed ma
 iorū ēdicationibus istitutos. **S**ūt
 enī nōnulli. quorū etiā quod ē
 lugubus. maior p̄s fine dubio
 r̄p̄icitur: q̄ i tpe suo quē ab ado
 lenaia sua conceperit. atq; ig
 nauia senescentes. auctori te
 sibi nō matūte mox. s; ānorū
 nūositate conq̄rūt. **D**e q̄bus
 exprobratio illa dñi. p̄p̄e sans
 digitur p̄ p̄phetā: et comedēt
 alieni robur eius et ip̄e ues
 ciuit. sed et canis effusi sunt
 i eo et ip̄e ignorauit. **H**os i qua
 i exemplū iunioribus nō eos
 vite probitas n' ulla p̄p̄fiti
 hui' laudabilis atq; ymutāda
 districtio: sed ānositas sola pro
 uexit. **Q**uorū caniaē callidif
 simus iunius ad deceptionē
 iuniorū ip̄e iudicata auctori te
 p̄ponens. etiā illos q̄ ad viā p̄
 fectioris vel suis vel aliorū
 potuerit monitis iunctū sub
 iūte ac decapē exemplis eorū

fraudulenta subtilitate festinat:
 vel i tepore saluet uoxū. vel i
 letale despacionē eorū doctis
 istitutisq; p̄duces. **C**ui' rei vo
 lens proferre vob' exē^m auctois
 noiē p̄traiſſo. ne nos quoq; il
 lus patefacta q̄ sibi fr̄is uia
 publicauit. silē aliquid admit
 tatus: rē tm̄ gestā q̄ iſtruccio
 nē uatām vobis conseāt pauca
 exponā. **C**ū igitur ad senē q̄
 dā nob' optie cogitū quidā nō
 ignauissimorū iuuentū profes
 tus sui et cūaiois gr̄ia p̄rex
 isset. ac carnalibus iſtentis
 ac fornicatiois spū semetipm̄
 i quietā simplicit' p̄didisset. cō
 solacionē credens laboribus suis
 orōe senis et r̄media conceptis
 vulnēibus repturū: ille amaiſ
 simis eū v̄bis exapiens. ita
 est'io suis correptioibus aspa
 uit: miserabile pronūciās et
 idigritū n' noiē monachi ac r̄
 ligione censendū. q̄ potuerit hui'
 moi uia et carpiſcena titillā:
 ita suis econtrio correptioib'
 vulnēauit. ut eū sūma despa
 cioē deiectū mestūq; ad modū.
 ac letali tristitia p̄ētus obru
 tū e sua dimittēt cella. **C**ūq; ei
 i tali mēore depresso n' iā de
 r̄medio passionis. sed de exple
 cione concepte concupiscēcie
 profunda cogitacione tractatū
 abbas apollo. p̄tin' occurrisset:

et vim laboris eius et oppugnationis
vehementiam que in corde eius tante
voluebatur. de stercora vultus
et intuitus ipius deiectione cōiet
tas. causa tante perturbationis in
quirit. atque ille mollit se compellat
seni ne responsū quidem ullū pos
set referre. magis ac magis eu
senectus senex nō ianit causā
tante tristitiae silentio velle con
tegere. quā ne vultū dissimulāe
quiescit. itentans ab eo causas
occulti doloris cepit inquirere. **Quibus**
ille constructus p̄ge se ad vitā
confutetur. ut q̄ scdm̄ finem
illius senis mōchus ee nō possit.
nō refrenāe stimulos carnis et
impugnationis remedia consequi
p̄ualer̄. uxore ducet. ac r̄heto
monasterio reuertetur ad scdm̄.
Quē senex apollo blanda con
solatioe demulces. se se q̄ assens
hysdē cotidie et itentiuorū
stimulis atq̄ estibus agitāt.
et idcirco nō debet eū proorsus
in despectu cōcidere. nō mirari
sine impugnationis ardore. q̄ nō tā
laboris studio qm̄ mīa dñi et
gracia vincatur. vnius tm̄ diei
sup̄ dilacione ruine disposite
ab eodē poposat iduicias. et ut
revertetur ad suā cellulā deprecatur.
ad monasteriū p̄dicti senis illi
co tō festinatione prexit. **Cumq̄**
eidē proximasset. expansis maib⁹
orōne cū lacrimis fundens. cō

ute aut dñe q̄ occultarū viriū
infirmitatis huāne solus ar
bit̄ pius ac secretus es medi
cus. impugnationē iuuenis illi
in senē istū. ut cōdescedē infirmi
tatis laboratū et cōpati fra
gilitati iuniorū vel in senectute
doceatur. **Cūq̄** ille hac p̄teriti
cū geitu conclusisset. t̄nuit ethyo
pē terrū cōtē illius cellulā
stantē. atq̄ adūsus eū ignita ia
cula digentē. **Quibus** cū ille
protinus fuisset sauciatus. pro
gressus e cella et huc illucq̄
velut amens et ebrius cursita
ret. atq̄ egrediens et ingredies
iā continē se in ea nō posset. ea
de via conatus p̄ge cepit. qua
mestus iuuenis ille discesseat.
Quē abbas apollo velut amē
tē factū ac q̄busdā furis agi
tū conspiciens. intellexit igni
tū dyaboli telū qd̄ videat ab
illo directū in eius corde fuisse
defixū. illāq̄ in eo confusione
mentis ac perturbatione sensuū
intollerandis estibus operari.
Accedens q̄ ad eū. q̄ inquit. pe
ras. aut que nā cause senilis
illius atq̄ iolite ḡuitatis ob
litū. ita p̄uēlit inquietū. ac mo
bilit̄ cursitae pellūt. **Cūq̄** ille
pro conscie sue ratu ac turpi
exagitacione confusus. credit
ardore sui pectoris deprehensū.
ac r̄tectis seni sui cordiarthais

nullā responsione percutanti
 se reddē prosus audēt. rūtē
 iquit ad cellā: tandēq; te itelli
 ge vel ignoratū ad dyabolo hat
 tenus vel despectū? nō i eoz
 nūo rputatū. qbus ille cotidie
 confugē et colluctāi profectib⁹
 eoz ac studys istigatur: q vnu
 eius i te directū iaculū post
 tāta ānoy seriē quā i hac pro
 fessione tūisti. nō dicā rspuere
 sed ne differre quidē vel vno
 die ac tollerāe quisti: quo te
 sauai dñs idēto pmissit. ut sal
 tē i senecta discēs xp̄ati ifirmita
 tibus alienis. et fragilitati
 descendē iunioy tuis exēplū
 atq; expēienaa docēris: q sus
 cipiens i festacōe dya^m labo
 rante. nō mō nulla consolacōe
 fouisti: s; etiā pnicosa despacōe
 delectū iūmīi māibus t̄didisti.
 quātū i te lugūbit ab eodem
 deuorādū: quē sine dubio ne
 quaquā atēptasset tā vehe^{ti}
 conflictu. quo tē usq; ē appetē
 dedignatus? n̄ forte profectū
 eius iuidens iūmicis illā vtu
 tē quā aiō eius tēē tnebat a
 tarpae ac p̄tē suis igrutis
 iaculis festiāss; proculdubio
 iudicans foracōe. cui tāta ve
 hemētia confugē opep̄ciū ui
 dimuit. **D**isce itaq; tuis exēplū
 laborātibus condolē. p̄dicā
 tes nequaquā pnicosa despacōe

detre: nō diūssimus s; mōibus
 asperae. sed potius leni blanda
 q; consolacōe r̄fouē? et scdm̄ p̄
 ceptū sapientissimi salomōis
 erue eos q; ducūt ad mortē. et
 r̄dimē eos q; inēficiūt: m̄i q; sal
 uatoris exē^o harūdmē quassa
 tā nō conterē. et linūi fūigans nō
 extingue: illā q; adnō grāa pos
 tulac. ut ipē quoq; fiducialit
 valeas ope ac v̄itate dice: dñs
 dedit m̄ linguā eruditā. ut scia
 sustentāe eū q; lapsus est v̄bo.
Nullus enī posset infidias iūmi
 ci sufferre. seu carnales estus na
 tūali quodā mō igne flagrātes
 vel extingue vel r̄p̄mē: nisi grā
 dei vel iuuet fragilitatē m̄az
 vel proteget vel sua miā cōmū
 ret. **E**t idēto salutis hui⁹ dis
 pesacōnis racōe finita. q; vel
 vel illū iuuenē pnicosis estib⁹
 dñs liberare. vel de r̄p̄ugtiōis
 vehemētia et xp̄acendi affrū
 te voluit erudie: cōib⁹ eū p̄ab⁹
 r̄plorem⁹. quo flagellū istid
 quod vtilitatis grāa dñs inf̄
 re dignatus ē hactenus iubeat
 tēperai: ipē enī dolorē facit.
 et rursū medet. p̄cutit et ma
 nus sanāt ei⁹. ipē hūiliat et
 sanāt exaltat. ipē occidit et vi
 uificat. deducit ad inf̄rū et
 r̄ducit. et igruta dyaboli iacu
 la q; me arbitro t̄ p̄missit ifli
 gi: r̄dūdante dino spūs sui roc

extinguat. Quā tēpōne licet
eadē celeitate qua inferri dñs
eā passus ē ad vnā senis orōez
sua pietate rursus abstulit.
hō tñ euident experimento docuit.
nō mō exprobrari patefacta
tū qz uia nō debē: sed ne dis-
filare quidē laborātis dolorem.
seu leuit pteire. Et idēo neqz
quā vos vnus senis siue pau-
corū vel ipeiaa vel leuitas ab
illa salutai quā pdixim⁹ uia
et tēdione maiorū detreat et
excludat: quorū ad deceptionē
canicie iuniorū callidissimus ab-
uitur iuniorū: sed absqz ullo
confusionis opemēto oīa dnt
senioribus ruelai: atqz ab eis
vel rmedia nrīs uulneibus vl-
exē^a iustationis ac uire fiducialit
sumi: i quibus parē opē et
filez expeiemur effectū. si ni-
chyl penitus affectae mō uidi-
no ac p̄supōne tēptemus

De uocacōe samuehs. ca. x

Deīqz i tñ placata dō
h' fma comprobat.
ut eā scripturis
sanctis hanc eandē iſtituacō-
nē nō otiose rpiamus inserā:
ita ut puerū samuele iudicio
dnī p̄lectū sua nollet p̄ semet
ipm̄ dñi colloq̄i dīfana dñs
erudie. sed r̄aurē semel z itm̄
patetur ad senē: eūqz ad suū
q̄ uōbat alloq̄ū eā illi qui

offendeat deū dūmō senioris doc-
tua uellet iſtitui: et quē sua uō-
tione dignissimū iudicauerit se-
nioris mallet iſtituacōe forri:
ut salicet et illius q̄ ad dñū m̄s-
tēum uocabatur p̄baet hūli-
tas: et iunioribus for̄ subiectōis
hūius p̄ponetur exē^o **De uocacōe
pauli apli. Cap. xvi**

Paulū quoz p̄ semetipz
uocās et alloq̄es r̄:
cū possit ei uia p̄fō-
nis r̄seare p̄ confesti: ne quaqz
faat. sed dignū illū ad ananīā:
et ab eo iubet uia ueritatis ag-
nosce dicens. Surge et m̄grede
ciuitate: et ibi dicet t̄ quid te
oporteat face. Mittit itaqz et hūc
ad seniore: eū illius uocacōe doc-
tua quā sua censet iſtitui: ne
salicet quod gestū r̄ce fuisse i
paulo. posteis malū p̄supōis
p̄bet exē^m: dū vnusqzqz sibi m̄z
p̄suadet. fili mō se quoqz debē
dei solius magisterio atqz doct-
na uocacōe q̄ senior iſtituacōe
forri. Quā p̄supōne oimodis
detestandā eā ipē aplus nō
solū luteis. sed etiā ope atqz exē^o
docet: ob hoc solūmodo se asse-
rens iherosolimā conscendisse.
ut euāgelū qd̄ comūtate gr̄ia
spūs sc̄i cū p̄tate signoz et p̄-
digioz gentibus p̄dicabat:
cū suis coaplis et anecessoribz
p̄uate quodāmō ac domestica

examinatione conferret; et contuli inueniens cum illis euangelium quod predicato inter gentes. ne tuam uero currere aut cucurrisset. Quis ergo tam presumptor et cecus sit. qui se audeat suo iudicio ac discretio amittere. cum uas electionis indignus coapulo suorum se collatione testetur. Non manifestissime comprobatur ne a domino quidem uia perfectionis que peritiam promereri. quod huius uero ualeat erudi. doctorum seniorum uel instituta preceptis. praeuidens eloquium quod diligentissime custodi. interroga preceptum tuum et amittentur. seniores tuos dicent tibi.

De appetenda discretione. cxxx.

Omnium igitur conatu det discretio boni uirtute huiusmodi accipi. quod nos illesos ab utroque parte inuenietate suae. Detur namque finis est a se. tam ut tota uia id. id est nimietates equeles sunt. Ad unum enim finem nimietas ieiunij ac uoracitas peruenit. eodemque dispendio uigilantia immoderata continuatio monachum. quo somni grauis simi corporis inuoluit. Nam per excessum continentiae debilitatum quod ad illum statum rursus uenire non est. in quo negligens quisque per inuicem detinetur. ita ut frequent quos per castitiam

decepti non potuisse consperimus. per immoderacionem ieiuniorum uideamus fuisse deceptos: atque ad eandem quam uicerat passionem. infirmitatis occasio fuisse collapsos. Vigilie quoque et prostrationes irrationabiles deiecerunt. quos somnus superare non potuit. Quia propter secundum apostolum per arma iustitiae que a dextris sunt. et a sinistris ratione moderamine transiendum est. Ita ut nec contumaciae terminum atque quiescimus excedere. nec rursus remissione noxia in gula uentris quod desideria conadamus.

De immoderatis ieiuniis et uigiliis. cxxx.

Hic teni gulis. cap. cxxx. meum me frequenter ita appetitum tibi pernitens respuisse. ut duobus diebus ac tribus refectioe dilatare memoria quidem uilius edulij mea in pellauit mentem. et rursus ab oculis meis ita somnum dyaboli impugnatione subtractum ut plures noctes ac dies paululum quid somni meis oculis ad domino precarer infundi. grauiusque periclitatum me somni tibi quod fastidio. quam somnorum et castitiae colluctatione pensum. Itaque sicut festinandum nobis est ne appetitu corporee uoluptatis in dissolutione noxia delabamur. et ante prescriptum tempus uel cibo

Et ita me
uicissim
uicissim
discretio
daute gide
da est.

nos indulgē vel modū eius si
namus excedē: ita ē **excedere** este
sōpnus r̄fectio hō legitia etiā
si horreat igenda. **Utrūq;** enī
bellū adūsary factioē confurgt:
et p̄niciosus continencia īmo
deata. **ḡra** satūtas r̄missa sub
plantat. Ab hac nāq; ad men
surā districtiois intredente cō
pūctioe salubri conscendi p̄t:
ab illa nō p̄t. **Introgā de co
tinēcia l' r̄fctōis mēsiua. c. 19**

Quis **Germanus**
igitur ē continēcie
modus? quē equo
moderatiē r̄tinentes. it̄ vtrāq;
mimietatē illesi t̄nsiē possim?
De optō abv cotidiai mō. Ca. xx

Sup hac re **moyses**
m̄t maiores m̄os
frequent' nouim⁹
habitū fuisse p̄monē: atq; mag
nope tractatū. Nā discaſaētes
continenciaas diūsoꝝ. q̄ vel solē
legūiūbus vel oleibus t̄m v̄
pomis vitā uigūt exigebant:
p̄posuē cūctis illis r̄fectionem
sua panis? cui⁹ eq̄ssimū mo
dū ī duobus paximaais sta
tuerūt: quos p̄uulos panes vix
libre vniū pondus h̄re ēt̄s
simū ē. **Obiectio de faate co
tinēciae q̄ duob⁹ paximaais**

Quod nos **fustiat. 21**
gratant' amplexi.
respondimus hūc

modū nos m̄ime pro contine
cia rep̄ire: quippe q̄ integrū eū
nequaq; possemus ūsumere

**Ratio de v̄tute r̄ mēsiua exp
te continēcie cap. xxij. moyses**

Si vultis expiri v̄m
statua hui⁹: modū
istū uigūt retinete:
adiectioē nullā die d̄nico vel
sabbato indulgentes: neq; m̄dū
quoddā coctionis pulmētū sub aliq;
aduueniēciā s̄m̄ occasioē sumē
tes: quibus r̄fecta cō nō solū
m̄iore quantitate diebus r̄si
uis poteit sustentari. v̄z etiā
totā r̄fectionē sine labore differ
re: alioꝝ s̄q; laborū quos extrise
tus sup̄seit adiectioe suffulm.
**Quod nullo mō facē n̄ r̄fec
tioē panis differre ī die poste
rū p̄ualebit: q̄s̄q; fuit semp
p̄dite mensue quantitate con
tentus. Etenī memi seniores
m̄os. quod nos quoq; r̄tineo fre
quent' fuisse p̄fessos. cū tanto la
lore ac difficultate h̄ac p̄cōiūā
sustentasse: tātaq; vi et t̄dia
p̄dictā custodisse mensurā: ut
iuiti quodā mō n̄ sine gemitu
atq; tristitia hūc finē sibi r̄fecti
onis ip̄onēt. Quis ḡnal' t̄nē
cie ac r̄fctōis modus sit. Cam**

Gūalis t̄m h̄ic **xxij**
continēcie modus
ē: ut secūdū capaa
tatē vitū vel corpis v̄l etans

**ḡma
nub**

tm̄ sibi met̄ tibi vniuersisq; conce-
dat: quātū sustentatio carnis
nō quātū desidēū satietatis ex-
ponat. In vtr̄q; enī pte sustineb̄
maximū detrimētū: q̄sq; ieq̄-
litate tenens. nūc ventrē ieiū-
niorū auiditate constringit. nō es-
coaiū nimietate **constringit** diste-
dit. Ut enī mens tibi ianitate
lassata p̄dit orōnū vigore: dū
carnis lassitudinē nimia p̄gna-
ta condormitāe xpellit: ita rursū
nimietate voracitatis oppres-
sa. emittē suas p̄ces ad d̄m pu-
ras leues q; nō potest. Sed nō
castione quidē ipius p̄uitate
idrupta valebit iugitate ser-
uare: dū ei etiā diebus illis q;
bus carne auidē videtur con-
tinencia castigat. p̄cēta tibi
mateia q̄uis ad p̄ns defecto
sit corpore. ignē carnal' cōcu-
piscēcie submūstrat. **Quēadmo-
dū habundācia hūore genitaliū**

Nam qd̄ sel p̄ castiget q;
escarū habundācia
concretū fuit i me-
dullis nātē ē egei. atq; ab ipsa
natiue lege p̄pellit: q; exuberā-
cia cuiuslibet hūoris supflua
velut noxiā sibi atq; contrā
i semetipā r̄sīde nō patit. Ideo
q; racionabilis semp et equali
ipendenda ē castigatio: ut si
natiuali hac nātē imorātes
i carne oī modis carē nō possim.

salū raius nos et nō amplius
quā tua vice r̄psos isto deliquo ^{colluicō}
totius āni cursus iueniat. Ad
tm̄ sine ullo p̄uitu q̄etus egeat
sopor: nō fallax ymago index
occulte voluptatis eliaat. Quā
ob rē h̄ est tēpēata quā dixim̄
stinetē equalitas atq; mēsuata:
q; p̄m quoq; iudicio p̄probatur:
ut cotidiana panis r̄fectionē
cotidiana omittetur esuies: iōno
eodē q; statu aiaz q; p̄it corp̄ q;
cōpuas: nec ieiunij fatigatio ē
conade. nō quā mētē satietate
p̄mittens. Et ita nāq; fuga
litate finitur: ut m̄dū se p̄
vesperā nō sentiat aut mē ne-
rit r̄fecisse. **De labore equal' r̄-
fctōnis i de suis bēyamy eda**

Et i tm̄ h̄ atate. ca. 21
fine labore p̄ficiatur:
ut malint hy q; per-
fctōnē discretiois ignorat eadē
biduo protelae ieiunia: id q;
quod hodie sup̄tū fuerat i tras-
tū r̄suat: dū mō ad r̄fctōnē
p̄uicētes desidēata saietate
pociāt. Quod nup bēyamy
aiū v̄m p̄tinacat tenuisse ig-
nosatis: qui ne cotidie parima-
cia duo p̄apiens equali casti-
gatione continuatā patatem
iugit r̄tentat: maluit bidua-
na ieiunia semp cōtinuāe: dū
mō ad r̄fectionē veniens dupli-
cata mēsuā r̄plet v̄tē i glūicē.

Nā id quod biduo fuerat p̄cep-
 turus. diffens vno die. abso-
 lutionē ieiunii post biduum
 p̄riter isumebat: ut quatuor
 parimaciam edes desiderata
 satiitate gaudet: et expletioez
 ventris sui biduano ieiunio q̄-
 dā mō paraēt. Qui obstācoe
 et p̄tācia mentis sue diffinua
 oibus potius p̄p̄is q̄ senioz
 iudiciis acq̄escens: quali
 fiē suū p̄positū t̄māret p̄cul-
 dubio mei n̄stis. Siquidē re-
 licta h̄emo rursus ad ianē phia-
 mundi huius. ac vāitate sc̄i de-
 uolutus: p̄dictā smāz seniorum
 sui casus signet exemplo: ruina
 q̄ sua cūctos doceat n̄mē suis
 difficiatibus deditū vel p̄p̄uo iudi-
 cio confidentē p̄fectionis culmē
 aliq̄n posse conscendē: sed n̄ dya-
 boli quidē p̄niciosas illusiones
 euadē. **Introgatio quō possit sep̄**
eadēq̄ mensua seruari. c. xv.

Quō igitur a nob̄ h̄ **gmanā**
 modus idrupte va-
 leb̄ custodi: Nā nō
 nūquā hō nona soluta iā sta-
 tione ieiunii sup̄ueientib̄ su-
 bus n̄cē ē eoz obtentu aut adi-
 ta aliquid ad statuta solutaq̄ mē-
 surā: aut ēte h̄uānitatē quā
 iubem̄ oibus exhibē penit̄
 abdicā **R̄nsio de nō exceden-**

do r̄fcois mō. c. xxv
traq̄ vno modo ac
moyses

sollititudie p̄i: uenit obfuaī
Nā et mensurā tibi causa conti-
 nēae ac p̄uitatis cū oī scrupulo
 custodie dēmus: et h̄uānitatē
 atq̄ hōz rōnē s̄ribus adueientib̄
 cūctatis obtentu s̄l̄r exhibere:
 q̄ satis absurdū ē. ut sū p̄mox
 mensā offeris nō cū eo cibū pa-
 rit **abū** sumas. aut ab ei⁹ r̄fec-
 tione te facias alienū. Itaq̄ t̄ neu-
 t̄ p̄te r̄p̄rehensibiles iueniem̄:
 si h̄ a nob̄ **h̄** consuetudo tenea-
 tur. ut hora nona de duob̄ pari-
 macis q̄ nob̄ canoica mē sua
 uie debentur vno parimacio
 p̄libato. aliud hui⁹ expectatiois
 ḡtia t̄ vesperā r̄fueimus: quē
 si sup̄uenit q̄sp̄iā frat̄ū. cū **ip̄o**
 p̄riter isumam⁹: nichil con-
 suetudī solite amplius aduī-
 gentes: et hac dispensatione
 nequaq̄ nob̄ frat̄is cōtristat̄
 aduentus. q̄ nob̄ dēt eē ḡtula-
 bilis. Siquidē ei h̄uānitatis
 ita exhibebim⁹ obseq̄lā: ut ni-
 chil a rigore continēae r̄laxe-
 mus. Si v̄o nullus aduenit:
 hūc quoq̄ velut de canoico mō
 debitū nob̄ libē p̄sumem⁹:
 q̄ p̄tate n̄ stomachus vespe
 potest aḡguai: q̄ppe hō nona
 vno parimacio iā p̄missio:
 quod plerūq̄ hys qui distric-
 tiore abstinentiā se tenē cre-
 dentes totā r̄fectionē ad ves-
 perā differēt eueniē cōsuet̄

Narecens esce p^{re}cepto: ta i
 vesptinis q^u i nocturnis o
 racoribus. tenuē leuē q^u sen
 su nō sunt iuenie. Iōq^u mo
 dū satis et vtile hō nona re
 fectionis tēpus indultū est:
 i q^o r^{ati}oens mōchus nō solū
 i nocturnis vigilijs leuis ac
 vacuus. vex etiā i n^ois vesp
 tis sollempnibus digesto iam
 abo iuenietur aptissim⁹. Ta
 libus nos b^{ea}tus moyses vbi
 erudiens: h^o nobis p^{re}ceptū
 gēna iⁿstitutioē contulit. ut
 nō solū discretois v^{ir}tutē et
 gram. sed p^{ri}us abrenūcia
 ois racoē quā penitus ig
 norātes feruore tātūmō sps
 nri ac zelo dei arripuisse vi
 debam. iⁿcapientes agnosce.
 Deinceps itelligem⁹ q^untū a
 pūitate cordis et directionis
 linea fuisset in id t^{em}p^{or}e eua
 cuati absq^{ue} vlla dūtaxat des
 tiaaone vel fine tendentes.
 et q^uo p^{ri}ncipalit^{er} tenē nos opoz
 tet. quid ve caue sili^{er} ecōuo
 dēreymus oimodis ignorātes:
 illā q^u oibus diffiaone senis
 veissimā cōprobauim⁹. n^o
 tius artis seu disaplūe peia
 am posse sine destiaois roē
 subsiste. n^o sine dēplacōne
 eti finis atigi oimō nō p^ot

ad p^{re}cepto

Exp^{re}ssat coll^{at} 2^a abb moysi
 Incepit m^o coll^{at} 3^a b^{ea}tū p^{er}fructū
 De trib^{us} abrenūciōib^{us}. Ca^{pit}l^o p^{ri}mu^m.

De iusticia ac vici^o abba
tis p^{er}fructū

De symone eiusdē senis ac sp^{irit}u
 sio^{is} nostra 4 **P**rofructo abbatib^{us}
 p^{er}fructū de t^{em}p^{or}ib^{us} vōtiōnū ge
 nērib^{us}. et de t^{em}p^{or}ib^{us} r^{ati}oiaōib^{us} 4
Exp^{re}ssat tū vōtiōnū 4 **Q**uod
 et desidioso. vōtiō p^{ri}mo nō p^ot
Expositio tū r^{ati}oiaōnū 6
Quēadmodū f^{er}re singularū
 r^{ati}oiaōnū s^{unt} apphēdenda p^{er}
 factio 6 **D**e p^{ri}ncipib^{us} diuicijs
 i q^uib^{us} constat aie pulchritudo
 vel feditas 6 **D**e t^{em}p^{or}e g^{ra}tie
 diaay 6 **N**ō posse que^{re} quā
 p^{ri}mo t^{em}p^{or}e r^{ati}oiaōnū gradū
 eē p^{er}fectū 6 **I**ntrōga^o de li
 bēo arbit^o hōis et g^{ra}tia dei 6
Ratiō de dispensaōe d^{omi}ne g^{ra}
 tie manēte arbit^o lib^{er}ate 6
Ad dirāo vie n^{ost}re ex dō fit te
 nenda. 6 **S**ca^{la} legis magisterio
 et illūiaōne d^{omi}ni cōfēat 6
Ad intellāus q^uo mādata di pos
 sum⁹ agnosce et bone volūta
 tis effāus a d^{omi}no condonet 6
Et ipā fides a d^{omi}no cōcedat 6
Et modēaō et tollerātia tēp^{or}a
 tiōnū nob^{is} a d^{omi}no ce^{re} t^{em}p^{or}at^{ur} 6
Et p^{er}petuitas t^{em}p^{or}is d^{omi}ni nob^{is}
 a d^{omi}no cōfēat 6
Et iūcū volūtatib^{us} bōe et cō
 sūmācio eius a d^{omi}no fit 6
Et nict^{us} i h^{oc} mūdo sine deo
 geratur 6 **O**biectio super
 libēi arbit^o p^{ri}ncip^{al}ite 6

Responsio qd liberū arbitrium
nrz adiutorio dñi adiunat ^{semper indigeat}

**Explicit capitulum Inapit
collatio tertia abbatis passuui
De iusticia et vita ab
batis passuui capitulum
primum**

De hb9
abre
nati
arob9

A illo choro sanctorū q̄ velut as
tra piūssima ī nocte mūdi ista
r̄fulgebat: vidimus s̄ctū pas
suuū vice lūiaris magni clai
tate scientie choruscantē. Nā
q̄ pbr congregatiois nr̄e id est
illius q̄ ē ī hēmo scithij mora
batur fuit: ī qua ita vsq̄ ad ext
mā diuauit etate. ut nūquā e
cella quā iunior tepat habitae
q̄q̄ ab ecclā milibus quōq̄ dis
tabat. saltū ad viciniora migruūt
n̄ fessus tantū itaueis spacio
die sabbati vel dñico ventur9
ad ecclā vexaretur: sed n̄ va
cuus quidē r̄ūti exinde contē
tus. vas aque quā p̄ totā eb
domadā s̄pturus eat. cuiab9
suis oueans r̄pōr̄bat ad cellā.
Cūq̄ nonagenāia excessisset
etate: nūquā passus ē eā iunio
rū sibi labore deferri. Nā itaq̄ ab
adolescencia sua scole cenobij
tanto ardore se f̄didit: ut tea
puo tpe amorat9. tā subiectiois
bono qm̄ vniūsa v̄tutū scā
p̄iter dicitur. Hūilitatis
nāq̄ et obie dicitur oēs suas
mortificans volūtates: et p

hanc extinctis vniūsis viciis
tūctis q̄ v̄tutibus cōsumatis.
quas monastiorū iustitū. vel
ātiq̄uissimoz p̄m̄ doctna fūda
uit. sublimioris profectus ar
dore succensus. hēmi festāuit
secreta penetrē: ut dñō cui int̄
fr̄m̄ turbas positus siabat.
īseparabiliter nullo dem̄ceps
ab eius cōplacōne huāno cō
sorcio. vel ymagie se rēthēte
facilius vniētur. Obi rursū
tāto feruore ecclā p̄oz anachoi
tāū v̄tutes sup̄eans desideio
et intencione iugis ac dīne
illius theorie tūctoz deuītāt
asp̄ctūs: vastiora et īactū
lia solitudis penetrās loca.
multoq̄ ī eis tpe delitescens.
ut ab ip̄is quoq̄ anachoritis
difficult ac r̄ūstie dep̄hēsus.
angeloz cotidiano cōsorcio de
lectū ac p̄suū credētur: atq̄
ei meito virtutis eius hui9
ab ip̄is m̄ditū fūit bubali
cognomētū **De sermōe hui9
senis et r̄ūstione nostra. c. ij**

Huius igr̄ magisterio
īstitū arpiētes: co
gitacionū ecclā sti mu
lis agitati ad cellā ei9 iā die
advespante p̄uēim9. Q̄ h̄ito
aliquantisp̄ silencio. cū p̄p̄tū
nr̄m̄ p̄dicare cepisset: q̄ saluet
p̄riaz r̄l̄inquētes. tot p̄uāib9
pro amore dñi perlustratis

egestate ac vastitate hēmi to-
lerare ac imitari rigore iusticia-
onis illorū tāto ope nitēmur.
quē vix ipi q̄ i eadē nāte atq̄
iopia nati ac educati q̄ sūt sus-
tineūt. r̄ndim⁹ nos ob id ad e-
ius doctrinā ac magisteriū tere-
uisse. ut ibi aliq̄tenus doctrinā
tāti vi possim⁹. quā inuis do-
cumentis t̄esse eidē sensēam⁹.
nō ut ullius q̄ t̄m i nob nō es-
sent laudibus ḡuāemur. aut
telacione ai q̄ i nr̄is quoz cel-
lulis nō nūq̄ titillabamur sug-
gestione iūmū. ipius quoq̄ ser-
monib⁹ inflaremur. Quā obre-
rē illa nobis potius p̄rabam⁹
p̄pūḡ ifundi. q̄b⁹ vel hūiliari nō
bis quibus nob̄ metip̄s blā-
di extolli q̄ possimus. **posi-
tio abbatis moyses pasnuay
ij cap. tertium. Pasnuay
ius.**

Quod vocationū sūt ordines:
t̄s quoq̄ r̄nūciatio-
nes mōcho i quocūq̄ vōciōis
ordine constituto nātas nouei-
mus. Et p̄mā quidē causam
q̄ t̄s vōciōnū ordines dixim⁹.
oz nos diligent̄ iquiere: ut
cū agnouēimus nos ad dei
cultū p̄ ḡdu vōciōnis adscatos.
scdm̄ eius sublimitatē iusticia-
cionis quoz nr̄e congruētia
tēpēmus. Nichil enī p̄deat
sublilitatē mōcho asse: si filem

p̄ncipus nō exhibueim⁹. 2 fine
Et si etiā vltio ordine nos a cō-
iustacione seculi extractos fuis-
se ignoscimus. quāto minus
probabili ad r̄ligionē p̄ncipio
videam⁹ iūm: tāto acius nosm⁹
ip̄os ad meliorē finē sp̄itali fer-
uore iatāe ciemur. Scdm̄
quoq̄ causā t̄ne abrenūciatio-
nis oimodis nosse nos. uenit.
q̄ nullo mō p̄fctoz potēimus
attigē: si eā vel ignoraueim⁹
vel factes nō stendeim⁹ ope
cōsumare. **De t̄b⁹ vōciōib⁹ q̄b⁹**

Quod igitur t̄s r̄nūciatio-
nū vōciōnū mōi spe-
ciali distinctioē p̄-
datur. p̄mus ex deo ē: sc̄dus
p̄ hōiem: 3⁹ ex nāte. Ex deo
quidē ē. quoc̄s i sp̄iatio que
dā iūssa i cor nr̄m nō nūq̄
etiā dormientes nos ad desi-
deū vite et̄ne ac salutis ex-
susitat. d̄m q̄ seq̄ et ei⁹ ihe-
re p̄ceptis i p̄uicōe salubri-
ma cohortat. ut i scripturis
sc̄is abrahā voce d̄nica de ge-
tali solo et totius cognatiōis
sue affibus. p̄s q̄ domo le-
gimus euocatū. dicente d̄no.
Exi de t̄ra tua et ignacione
tua: et de domo p̄s tui. Q̄
etiā mō b̄tā anthoniū acci-
tū eē ignouim⁹: q̄ occasione
sue iustionis a sola diuitate
p̄cepit. Ingressus nāq̄ eam.

ibi q̄ audiens ī euāgelio dñi
 p̄dicantē. q̄ nō odit prem̄ et
 matrē et filios. et uxore. et a
 gros. īsup et aiam suā. nō
 p̄t meus esse discipulus. et
 si vis p̄fctus esse. vade vēde q̄
 habes. et da paup̄ibus et ha
 bebis thesaurū ī celo et veni
 seq̄re me. p̄ceptū h̄o dñi velut
 sp̄nalit̄ ad se dirān cū sūma cor
 dis xp̄ūatione suscepit. cōfes
 sūq̄ r̄nūciās cūctis. secutus ē
 xp̄m. nulla exhortāōe neq̄ doc
 tua hom̄ p̄uocatus. Secūdo
 vōciōnis modus ē quē fci per
 hoīem diximus. cū vel exēpl
 quozūdā sanctorū. vel moītis
 īstigati ad desidēū salutis ac
 cendim̄. Duo nos quoq̄ ḡdu
 ḡtia dñi r̄āemus adsatos. q̄
 p̄dicti vi moītis ac v̄tutib̄
 ītuati. hūc nos studio. p̄fessi
 oī q̄ r̄dymus. quo ordīne ī sarp
 tius sc̄s p̄ moysen filios isrl̄
 de afflictionē legimus libeātō
 Tertius vōcō modus vōciōis
 ē qui ex n̄tate dñdit. cū nos
 dicys mūdi huius vel volūp
 tibus obligati. p̄ īgruentib̄
 r̄pente temptacōibus. q̄ vl
 mortis picula cōmināt. vel
 amissione bonoz ac p̄scrip
 tione p̄cutūt. vel cāoz morte
 xp̄ūgūt. ad dñm quē seq̄ ī re
 rū prosp̄itate tēpsimus. sal
 tē iūti p̄eare xp̄ellimur.

// vōciōis
 Cuius n̄tate īscriptus
 quoq̄ sepissime r̄p̄imus. cū
 filios isrl̄ ob mēta p̄ctoz suoz
 legimus ad dñm r̄ditos hostib̄
 suis. ob quozū dñāōnē crude
 litatēq̄ seussimā rursus cō
 iūfos ad dñm proclamasse. et
 misit eis īquit dñs saluatore.
 aoth filū iera filū gemini
 qui v̄t̄p̄ māū vtebatur pro
 dextera. Et rursū clamaueit
 īquit ad dñm. q̄ suscitauit eis
 saluatore et libeāuit eos. o
 thoniē filū tenez frem taleph
 uinoze. Et de talibus m̄ p̄s
 di. cū occidēt eos tūc q̄ebāt eū
 et r̄ūtebantur. et diluculo ve
 niebat ad dñm. et r̄cordati sūt
 q̄ deus adiutor eoz ē. et d̄s
 excelsus r̄demptor eoz ē. rur
 sūq̄ et clamaueit ad dñm cū
 t̄bulaent. et de n̄tibus eozū
 libeāuit eos.

Ex hys ^{pa non profit: r̄nūciāō postē}
 itaq̄ ^{ma non obf. q̄ntū} modis licet
 p̄ores duo. melio
 bus iūti p̄ncipys videant.
 nō nūquā tū iueimur eos
 eāā de t̄tio gradu que īfirm
 v̄z ac tepidus p̄fctos vios ac
 spū fuentissimos extitisse.
 illisq̄ consiles q̄ optiō p̄nci
 pio aggressi dñi faūlatū. re
 liquā quoq̄ vitā laudabili
 feruore spūs exegerit. et itm̄
 de illo sup̄iori ḡdu plūmos

*Expositio tū vōciōnū q̄ r̄desidū
 q̄ r̄nūciāō postē
 q̄ntū*

tabefactos ad vituprabile si
ne sepiissime radisse? ac p̄inde
sicut illis nichil obfuit q̄d nō
desuo videntur arbito. sed ne
cessitatis xpulsione iusi. q̄ppe
quibus hac ipam occasione
q̄ p̄uigentur dñi benignitas
p̄ciuit. ita etiā istis oīno ni
chil profuit sublimiora cōsi
ois habuisse p̄n^a. q̄ nō studue
rūt r̄liquā vitā sine congruo
tiare. **N**ec enī abbatī moyfi.
q̄ habitauit ī loco isti⁹ hēmi
cui calamus nūcipatio ē q̄d
qm̄ defuit ad b̄titudis p̄f̄e
mētū. quod metu mortis q̄
ei p̄p̄ homicidij c̄mē mētā
batur ī pulsus ad monastēiū
decurrit. quā ita n̄tate iū
sionis arripuit. ut eā ī volū
tate prompta aīni v̄tute
iūrens. ad p̄fectionis fastigia
p̄uenit. sicut etiā ec̄oūs plū
m̄is quos noiati mēorāe nō
debes nichil profuit dñi fut
tutē meliore arripuisse p̄n^o.
q̄ deinceps cordis ignauia
ac diuicia subsequēte. q̄ senio
rū d̄t d̄tationibus acquiescē
uoluerūt. ī tēporē noxiū. ac
ī profundū mortis baratū
conaderūt. Quā rē ī ap̄loz
quoq̄ v̄oatione videm⁹ eundē
ter expressa. Quid enī. p̄fuit
uide ap̄latus sublimissimū
gdū eodē ordie quo petrus

suma

reterū q̄ apli adsati sūt voluti
tate suscepisse? q̄ v̄oationis sue p̄dā
p̄ncipia cupiditatis ac p̄hi
largirie pestifero sine cōsumas
vsq̄ ad d̄tationē dñi crudelis
suius paritida prorupit.
Aurquid obfuit paulo q̄ r̄p̄ete
cecatus ad viā salutis velut
iūitus v̄z attractus? q̄ postea
om̄i tōtō mētā fuore secta
tus iūcū n̄tatis volūtaria de
uoatione cōsumas. glōsā tantā
v̄tutibus vitā ī imitabili fi
ne conclusit. **T**otū go ī fine
consistat? ī q̄ p̄ quis et optiē
iūisionis iūcis d̄dicatus. īf̄i
oz p̄ negligentiā r̄p̄eri? ac
tractus n̄tate ad nōⁿ mōcti
profutendū. effia p̄ tiorē de
diligentiā q̄ p̄fectus *q̄ ad m̄ siguloy*
abrenūciationū s̄t ap̄p̄e^o p̄f̄o. vi

Nūc de abrenūciatio
bus disendū ē. q̄s
t̄s eē et p̄m̄ d̄tatio
et scripturā s̄c̄ay demōstrat
auctoritas. q̄s v̄nūquēq̄
nr̄m oī studio oz r̄plē. **P**ma ē
qua corporalr̄ v̄nūfas dia
as mūdi facultates q̄ cōtēp
tuimus? secūda qua mores
ac vicia affrūs q̄ p̄stios aī
mī carnis q̄ r̄spuimus? t̄na
qua mentē nr̄am de p̄ntib⁹
v̄nūfis ac visibilibus euo
cātes. futūa t̄ntū mō d̄tēpla
mur. et ea q̄ sūt iūvisibilia. cō

cupiscimus. **Q**ue tūc ut filii p
fiantur ad abrahā legim⁹
a dno fuisse pcepta: cū dicit
ad eū. exi de tēra tua et de cog
nacione tua et de domo patris
tui. **P**rimū dicit de tēra tua: id
ē de facultatibus mūdi huius
opibus q̄ tēnis. **S**ecūda de cogna
cione tua. id ē de consanguine
et moribus vicijs q̄ priorib⁹.
q̄ nobis a nrā nātate coheren
tia. velut affinitate quadā et
consanguinitate vident⁹ eē cog
nata. **T**ercio de domo patris tui.
id ē meoria hui⁹ mundi: que
oculorū obtutibus. **D**e duob⁹
ē p̄ribus. id sive illo de que
desere. sive de eo que dēmus
expete ita p̄ dauid. p̄sona di
cuntur. audi filia et vide.
et iudicā aurē tuā. et obliuis
ce plin tuū. et domū patris
tui. **N**ā qui dicit audi filia.
p̄ utiq̄ ē: et illū cui⁹ domū
vel plin mouet obliuioi dai.
premi nichilo⁹ sue filie fuisse
testatur. **Q**uod ita fit: cū mor
tificati cū x̄o ab elementis hui⁹
mūdi contēplam⁹ scdm aplm
iā nō eā que vident⁹: sed q̄ nō
videntur: que enī vident⁹ tpa
lia sūt: que aut vident⁹ non
etna sūt. **E**t exiutes de hac
tpali ac visibili i illā domū
in qua iugit eim⁹ p̄mansū:
nos oculos mēre q̄ digemus

Quod tūc i plebumus cū i carne
ambulātes nō scdm carnē militac
cepimus dno. illā bti apli finam
ope ac v̄tute nos quoq̄ clamātes.
nr aut mūcipatus i celis ē. **H**is
tribus abrenūtiatōib⁹. p̄prie tres
libri salomōis aptant⁹. **N**ā p̄p̄ri
via p̄me abrenūtiatōi iueiunt.
q̄bus mores emendat⁹ i p̄p̄riū.
ac tēna viaa r̄secant⁹. **S**ecūda
abrenūtiatōi eētē. vbi vniū
sa que agūt sub sole vanitas
p̄nūtiatur: tūc cātū cātū.
i quo visibilia cūctā t̄scendēs.
vbo iā dei et celestū rerū cōtē
placōi coniūgit. **Expositio t̄
inū r̄nūtiatōiū. Cap vii**

Qua p̄t
nō multū prodeit p̄
mā nos abrenūtiatō
aone ardore fidei suscepisse:
si secūda nō eodē fuore ac studio
festinauēim⁹ i ple. **E**t ita cum
ecā hanc facimus indepti. ad
illā quoq̄ t̄nā puenie potēim⁹
qua de domo patris parentis
nr̄i egressi. que ab exordio nati
tatis nr̄e scdm veterē ac p̄p̄ri
nā iustacionē. q̄n eāmus nātā
fily ic sicut et cet̄i. p̄ez nobis
fuisse mētiū. oem mētis
itūtū ad celestia deflectem⁹.
De quo ecā p̄e ad iherlm. q̄
v̄m premi deū r̄p̄seāt. d̄. p̄
tuus amorreus. et nr̄ tua
cethea: et i eua⁹. vob ex p̄e dya

bolo estis et desideria patris vestri
 vultis facere. **Qu**e cum dimiseri-
 mus? de visibilibus ad invisibi-
 lia transmigrautes. cum apostolo di-
 ce potestimus. scimus autem quoniam
 terrestri domus nostra huius
 habitacionis dissoluatur: quia ha-
 bitacionem habeamus a deo
 domum non manufactam etiam
 in celis: et illud quod paulo
 ante memorauimus. nostra autem ^{subiecta}
 iusticia in celis est. **Un**de et salua-
 torem expectamus dominum ihesum
 qui reformabit corpus humilitatis
 nostre conforme corpori claritatis
 sue: et illud beatus dauid. quia incola
 ego sum in terra et peregrinus sicut
 omnes patres mei: ut secundum domini
 vocem tales efficiamur: quales
 illi. de quibus hoc dominus ad patrem
 in euangelio loquebatur. de mundo
 hoc non fuit. sicut et ego non sum
 de hoc mundo. **Et** rursum ad ipsos
 apostolos. Si de hoc mundo essetis
 mundus quod suum esset utique di-
 ligeret: sed quia de mundo hoc non
 estis. sed ego elegi vos de mundo.
 propterea odit mundus. **Huius** ergo re-
 nunciacionis et veram profectio-
 nem mentibus obtinere quoniam mens nostra
 nullo carne piguedis hebeti-
 ta contagio: sed purissimis eli-
 macionibus expolita. ab omni af-
 fectum et qualitate terrena per inde-
 smetum diuinorum meditatione.
Scripturarum spiritales et theorias

ad illa que invisibilia sunt. eorumque
 transierit: ut arcuata se fragilitate
 carnis ac situ corporis supernis
 et incorporeis itentia non sentiat:
 atque in humore rapiatur excessus.
 ut non solum nullas voces audi-
 tu corporali rapiatur. nec inuen-
 dis preuentum hominum ymaginibus
 occupetur: sed ne astantes quidem
 arborum moles. et ingentes ma-
 terias oculis carnis aspiciat.
Qui rei fidem atque videntes non
 is capiet solus qui hoc que di-
 cuntur experientia magna precepit:
 cuius vix ita dominus oculos cordis
 de vniuersis partibus auocauit.
 ut ea non tanquam transitoria. sed iam
 que non existantia reputas. et velut
 tanquam fumum in nichilum resoluta
 conspiciat. ambulans quod ut e-
 noch et ipse cum deo ac de huma-
 na iusticia moribusque trans-
 latus: nullatenus possit a quo-
 qua in vacante presentia reperiri. **Ad**
 in illo etiam corporaliter factum: leo-
 genesios ita memorat. **Ambu-**
 lauit quod enoch cum deo et non inuenie-
 bat. quia transiit eum dominus deus.
Applius quoque: ita memorat. **Fi-**
 de enoch translatus est. ut non vi-
 detur mori: et non inueniebatur
 quia transiit illum deus. **De** que mor-
 te: dominus in euangelio. **Qui** uiuit iam
 et credit in me. non morietur ier-
 num. **Qua** pro festinae demum.
 si profectio vera desideramus

attinge. ^{ut} quē admodū corpe pu-
 tes. priam. diaas. mūdiaz volup-
 tates desperim? ita eā corde
 h^o oīa rlinquētes. nulla rursus
 ad h^o q̄ dimisim⁹ concupia rū-
 tam⁹: ne sicut de illis scriptū
 amēorat. q̄ educti p moysen mū-
 me⁹ cū rdisse corpore videantur.
 corde tū rueri dicūt i egyptū.
 r hato. s. deo. qui eos eduxerāt cū
 tāta vtute signorū. ydola egypti
 q̄ contēpserit venerātes sicut
 scriptū amēorat. et reusi sūt
 cordibus i egyptū. dicētes ad aaro
 fac nob deos. qui pcedant nos:
 cū illis eā pū condēpnemur
 q̄ i hēmo amorātes post estam
 manā celestis desideauerit via-
 orū fetidos ac sordide vilitatis
 abos⁹. nos q̄ cū illis filit pro-
 clamāe videam⁹. bñ nob erat.
 i egypto vbi sedebam⁹ s⁹ ollas
 carnū. comedebamus cepas
 et allia. et cucumēs et pepones
 et due figua licet i illo pcesserit
 p⁹lo: tñ nūc quoq̄ eā cotidie i
 nrō ordme ac professione vide-
 mus tplei. edmūs enī qui p
 rnuāciationē mūdi hui⁹ ad āti-
 qua reūtitur studia et ad pris-
 tina desideia rnuocatur: h^o ca-
 dē cū illis ope ac vtute proda-
 mat dicēs. bñ m eāt i egypto
 et uorū vōr ne tanta iueniē-
 da sit multitudo: quātas tūc
 sub moyse puāciantū turbas

legimus extitisse. Nā cū sexce-
 ta milia armatorū de egypto di-
 nūerarentur egressa: ex hys n̄
 sūt amplius qm̄ duo tm̄ trā
 rpromissionis iugressi. Vnde
 festinandū nobis est. ut a pau-
 cas ac rāissimis sumam⁹ exē⁹
 vtutū: q̄ scdm̄ illā quā dixim⁹
 figurā i euā⁹ quoq̄ vocati. ^{multi}
 pauca vōr elā dicūt. Nichil go
 nobis prodeit abrenūciatio
 corporalis et local' ex egypto
 tūsmigatio: si rnuāciatio cordis
 q̄ sublimior et vtilior ē nō va-
 lueim⁹ filr obtine. De illa ei
 qua dixim⁹ abrenūciatio cor-
 porali: ita pronūciavit apls
 Si distibues oīs facultates
 meas i abos paupm⁹: et tra-
 didero corpus meū ut ardeā.
 caritātē aut nō habeā: nichil
 m̄ prodest. Quod btūs apls
 nūquā dixisset: n̄ fieri h^o posse
 spū puidisset: ut aliq̄ facul-
 tatibus vniūsis i paupm̄ ali-
 mēta distibis. ad pfcōnē euā⁹
 et caritatis arduū culmē per-
 uenie nō possit: q̄ scz pristia
 vitia moy q̄ icontinēciā. vel
 supbiā. vel tpaaciā diuāte
 i suis cordibus rtenentes. ne-
 quaquā se ab illis p̄purgare
 tuauerūt: et ob id ad caritātē
 dei q̄ nūquā cadit nūme va-
 leant pueire: quiq̄ mfeiores
 effā h^o scdo rnuāciatiois gradu

inultominus illū t̄tū q̄ pro
 auldubio ē sublimior apphēdē.
 Diligentius t̄n h̄o eā mēte
 p̄pendite. q̄ nō simpliat dixerit.
 si dist̄buēs facultates meas?
 videt̄ em̄ de illo forte dixisse
 q̄ nēdū eūa t̄ū iplens mada
 t̄ū. sibi ex eis sicut nōnulli te
 pidoy faciūt. aliquid r̄huas
 set: sed si dist̄buēs iquit om̄s
 facultates meas i abos pau
 pm. id ē eā si p̄fē abrenūa
 auēs d̄c̄is istis t̄renis. h̄uit
 quoq; r̄nūaaciō ad mai⁹ ad
 uūxit: et si t̄didēs corpus me
 ū ut ardeā. c̄itātē aut nō
 habuēs. nichil sū. Ac si alijs
 v̄bis dixisset. Si dist̄buēs i a
 bos paupm om̄s facultates
 meas scdm̄ eūa t̄ū illud mā
 datū. q̄ d̄. si vis p̄f̄s esse
 vade vende oīa q̄ habes et
 da paup̄ibus. et habebis
 thesaurū i celo. et v̄i seque
 me: ita s̄ abrenūciās. ut ex
 h̄is nichil m̄ peritus r̄fue
 et h̄uit erogaciōi martium
 quos cotidie sust̄co. exustioez
 mee carnis aduūxero. ita ut
 corpus meū tradā pro x̄o:
 et t̄ū vel ip̄acens vel iacū
 dus vel iudus vel sup̄bus
 sim. vel aliorū i flāmer iū
 tyb. vel q̄a que mea sūt. vel
 ea q̄ mala sūt cogitē. vel vni
 ūsa quem p̄nt inferri non

patient̄ libent̄q; sustineā. ni
 chul in prodeit ext̄ioris hoīs
 abrenūciatio atq; cōbustio. itē
 ore adhuc vicijs p̄st̄is iuolu
 to: eo q̄ simplicē sb̄am m̄udi
 huius p̄me r̄sionis fuore cō
 tepneus. q̄ n̄ bona eē n̄ ma
 la sed media diffinit. vicijs
 cordis norias facultates filr
 abite nō c̄itāmin̄ attigi d̄n̄
 c̄ā c̄itātē. q̄ pacens q̄ benigna
 ē. q̄ nō emulat. nō inflat. nō
 irritat. nō agit p̄erā. nō q̄it
 q̄ sua sūt. nō cogitat malū. q̄
 oīa suffert. om̄ia sustinet.
 postremo q; sectatorē suū tū
 quā eadē sinit supplantaciō
 ne p̄tā **de p̄is diuicijs i q̄b̄ cō
 sistat aie pulchritudo r̄ seditas** c̄. iiii

Hestinae go debem⁹
 oī instancia ut itē
 or quoq; n̄ homo
 viciorū suoy d̄ciās. quas i
 ant̄iore r̄saciōne contrax
 eit vniūsas abiciat atq; dis
 p̄gat. q̄ corpi atq; aie iugiter
 cohentes p̄p̄e m̄e sūt: ac
 n̄ adhuc i h̄o corpore istatū
 nobis abiecte fuerūt et abs̄se.
 etiā p̄ excessū nos nō desinet
 comitai. Et em̄ v̄tutes vel
 ip̄a c̄itās q̄ carū fons ē i h̄o
 seculo conquisite. post quoq; s̄nē
 hui⁹ vite pulchrū ac splen
 didū amatorē suū r̄ddunt.
 ita vicia obfuscatā q̄dā mō

mentē coloribus tetrīs ad il-
lā phēnē smoratorie ifectāq
tūstrūtūt. **Pulchritudo** ēi vel fe-
ditas aīe. vītutū seu vītorū
gīgnat^r qualitate. **Ex** quibus
quidā attractus color aut sple-
didā eā dō rōdit ac pulchram.
ita ut a ppha meāt^r audie. et
concupiscet rē decore tūū. a
ite atrā fetidā atqz deformē.
ita ut ipm fetore ppe fedita-
tis ipā confiteatur et dicat.
cōputruert et corrupte sunt
acatēs mee a faae ispienae
mee. **ipe** qz dñs ad eā. qre iqt
nō ē obducta rīatrix filie ppli
mei. **Et** idarco hee sunt ppe
mre dīae. que aī aīa iugit cō-
morant^r. quas nob nullus
rīgū nullus hostiū nē confer-
re poteit nē auferre. **hee** fut
ppe diuīae mre. quas ne ipā
quidē mors valebit ab aīo se-
pare. quibus vel rīnūciātes
ad pftōnē possimus puenie.
ūligati vel rplīcati etna mor-
te pcelli.

**De pcepto que diuī-
tū cap nouū**

Quāto i scriptūis sās
icelligunt^r diuīae.
id ē male bone. medie. male
quidē fut. de quibus dī dītes
eguerūt. et esūerūt. et ve vob
dītes. qz rēpīstis consolaoez
vram. **Quas** etiā dīas pāoz
abreasse sūma pftō ē. ad quū

distictionē fut paupes illi q i
euā^o dñi voce laudant. bñ pau-
pes spū. qm ipozū ē rīgū ce-
lorū. et i ps. iste paup clamat
et dñs exaudiuit eū. et iterū.
paup et iops laudabūt nō^r tūū
Sūt etiā quas acqisisse magne
ūtutis ac meiti est. quas vir
iustus possidens collaudatur.
dicente dauid. grāto rōrum
bñdicetur. gloria et diuīae i do-
mo eius. et iustīa eius manz
i seculū scti. et utm r dēpāo aīe
vi ppe diuīae eius. **De** qbus
dīcis spītalibus i apocalypsi
dī. illi qui eas nō hns vitupe-
rabilat nudus et paup ē. iā
pīa te iquit euome ex oē meo
qz dīas qz diues sū et locuple.
et nullus egeo. nescis qz tu
es mis et miscabilis. et paup
et cecus et nudus. suadeo tibi
emē a me aurū ignitū pba-
tū. ut locuples fias. et vesti-
mentis albis iduatis. et nō
appareat confusio tue **midi**
Sūt quoqz medie. id ē q pnt
vel bone esse vel male. **Ad** v-
trāqz enī pte. pro arbitō vel
qualitate vtēcū trāferunt.
De quibus btūs aplūs. **Di-**
uitibus aut hui⁹ mūdi pape
nō sublie sape. nē spēare m i
cto diuīaarū. sed m deo qui
pīat nobis habunde oīa ad
fruendū. benefacē facile ē

buē. comūcāe. thesaurisae
 bonū sibi fundamentū i fu
 turū ut apprehendat verā vi
 tā. **Q**uas itē diues ille i euā
 gelio retinēs ac nequaquā indige
 tibus subministrās? de cui⁹ micās
 satuari pauper lazarus an fo
 res eius expositus cupiebat?
 i tollerandis gehēne ignibus et
 etno deputat arduū. **H**as igit
 visibiles mūdi diuitias r̄lin
 quētes. nō nr̄as. sed alienas abi
 timus facultates: quāuis eas
 glouem⁹ vel nr̄o labore q̄sitas.
 vel pntū ad nos hēditate r̄is
 missas. **N**ichil eī ut dixi nr̄m ē:
 n̄ hō tm̄ quod corde possessum
 atq; aīe nr̄e cohens a nr̄e
 p̄t̄ profus auferrī. **D**e q̄bus vi
 sibilibus diuitijs ad eos q̄
 illas tāquā ppriās r̄tentā
 tes cōitare indigentib⁹ no
 lūt. it̄repans loquit⁹ x̄s. **S**i
 i alienis fideles nō fuistis?
 qd̄ vrm̄ ē quid dabit vobis?
Evident⁹ igitur has diuiti
 as alienas eē nō solū coti
 diana expiēcia docet: ver
 ecā fm̄a dñi nr̄a appellāo
 ne qua eas significauit ex
 pressit. **D**e vilissimis veib⁹
 q̄ diuitijs loquit⁹ petrus
 ad dñm̄? ecce nos r̄liqm⁹
 oīa et secuti fumus te. quid
 go erit nobis: q̄ utiq; nichil
 amplius qm̄ vilissima cō
 fassa q̄ reā dimisisse noscūt.

Que omnia n̄ i hac abrenūcia
 aone viciōrū que v̄e magna et
 summa ē fuerit itellecta: n̄ p̄o
 sū aliquid iucim⁹ aplos r̄li
 quisse n̄ dñm̄ habuisse. p̄t̄ qd̄
 illis tantā beatitudinis glouā
 largietur. ut ab eodē mererent⁹
 audire. i r̄gnatione cū sedet fi
 lius hōis i sede maiestatis sue.
 sedebitis et vos sup sedes r̄yā
 iudicātes r̄yā t̄bus israhell.
Si igit⁹ qui p̄f̄e t̄renas istas
 ac visibiles abdicat facultates
 et̄as ex causis ad illā aplicam
 citatē puenire nō pnt. n̄ illū
 sublimiore paucorū admodū
 r̄nūciaaōis qd̄ū t̄tū attingē
 qunt⁹. quid illi de semetip̄is iu
 dicāe debeant: q̄ ne p̄mā qd̄e
 q̄ p̄facilis ē p̄f̄e arripientes
 at̄ātiq̄as pecūarū suarū
 sordes cū infidelitate p̄stā
 r̄tentātes. nudo tm̄ sibimet
 autumat monachorū voca
 bulo glouandū. **Q** p̄f̄o nō
 est ex p̄mā r̄nūciaaōne nisi
 et 3^a adiungat. **Cap. x.**

Ergo p̄mā quā dixim⁹
 abrenūciaatio rerum
 alienarū ē. iōq; p̄se
 solā p̄f̄onē r̄nūciaanti confer
 re non suffiat. n̄ puenit ad
 p̄f̄dam: que v̄e abrenūciaatio
 rerū nr̄arū ē: quā adepti ex
 pulsione om̄ viciōrū t̄e quoz
 abrenūciaaōis fastigia con
 scendem⁹: p̄ qua non solum

oīa que ihoc mundo geruntur.
 vel p̄tialatī ab hoībus posside-
 tur: verū etiā ipam cūctoz plei-
 tudinē elemētōrū q̄ putat esse
 magnificā tāquā vāitātē subiec-
 tā et mox t̄nsiturā t̄nsendētes
 aīo ac mēte despiciemus: itūe-
 tes dūtaxat scdm̄ aplm̄ nō ea
 q̄ videntur. sed q̄ nō videntur:
 que enī vident̄ t̄paha sūt. q̄ at
 nō videntur etna: ut ita demū
 illud sup̄nū meam̄ audie. qd̄
 dicit ad abrahā. et veī ī trā quā
 t̄ monstrūo: p̄ quod euidenter
 ostendz. q̄ n̄ t̄s quis sup̄iores
 illas abrenūciationes r̄pleuit.
 ad quartū hō puenie nō possit:
 quod r̄mūeracōis ac p̄mū vice
 sūt r̄nūcianti t̄bitur: id est
 ut trā r̄promissionis meāt
 m̄tre. nequaquā sibi iā viciōz
 sp̄nas ac t̄bulos ḡmūantē:
 que post expulsiōnē passionū
 cūctāū p̄iūtate cordis ī hoc
 corpore possidetur: quā nō v-
 tus vel v̄tus idustā laborātis
 mōstrabit ei: sed ip̄e dñs oste-
 surū se eē promittit: et veī ī
 quiens ī trā. quā t̄ monstrūo.
 P̄ quod māifeste probatur. et
 inuēiū nr̄e salutis dñi vocatō
 one fieri dicentis exi de trā tua: et
 sūmāone p̄fōnis ac p̄iūtatis
 ab eodē filii t̄bui. cū dicit. et
 veni ī trā. quā t̄ monstrūo:
 id ē nō quā tu ex temetipō nosse

vel industā tua poteis r̄pire.
 sed quā ego tibi nō solū ignorā-
 ti sed etiā nō iquērenti mon-
 strauēo tibi. Ex quo māifeste col-
 ligitur q̄ q̄admodū īsp̄iācōe
 dñi prouocata ad viā salutis
 accurrunt: ita etiā magisterio
 ip̄ius et illūciācōe deducti ad
 p̄fōnē sūme b̄titudis pueni-
 mus. **Interrogatio de libeō arbitio
 hominis et de gracia dei. Ca-
 pitulum vndecimū. German⁹.**
 In quo liberū consistat arbitiū.
 nr̄e q̄ q̄ laudabiles sum⁹ re-
 putat̄ industē: si deus ī nob
 oīa que ad nr̄am p̄fōnē ten-
 dūt et iāpit et consumat:

**Responsio de dispensacōe gr̄-
 ac diuine manente liberi ar-
 bitii voluntate. cap. duodecimū. Pasfuum?**

Hoc vos eē mouisset:
 si ī omī ope vel dis-
 plina p̄ncipiū t̄m
 eēt ac finis: et non etiā que
 dā medietas int̄cēt. Itaq̄ sicut
 occasiones salutis diuisis mo-
 dis deū cognoscim⁹ operari:
 ita nr̄m ē occasiōibus a di-
 uinitate concessis ~~caute~~ vel
 emxius vel r̄missius faulāi.
 Nā sicut fuit dei vocantis ob-
 latio. exi de trā tua: ita abra-
 he fuit exeuntis obia: et q̄
 admodū illud quod dicit. et veī
 ī trā. ut faciat. obtpantis est
 opus: ita illud qd̄ additur

quē t̄ monstruo. iubentis dei
vel promittentis ē grā. Certos
tū nos eē cōuenit. q̄ quāuis oēs
v̄tutē idēfessis conatibus exē
tes. nequaquā diligētia vel stu
dio nr̄o p̄fōnē possimus attin
gē. n̄ suffiaat huāna sedulitas
laboy mēito ad cā sublimia b̄i
tudis p̄mia puenie. n̄ ea nob̄
dn̄o coopante. et cor nr̄m ad ea
q̄ expedit d̄igente fuerim̄ idēpti.
iōq̄ debemus cū dauid orātes
momentis singulis dicē. p̄fice
gressus meos ī semitis tuis.
ut nō moueant vestigia mea.
et statuit sup̄ pedes petrā meo.
et direxit gressus meos: ut
nr̄m arbitrium quod p̄cliuus
vel ignoracione boni. vel obler
taone ~~uiciorum~~ passionū fertur
ad vicia. ille iuisibilis rector
mentis huāne ad v̄tutū po
tius studia contorq̄re dignet.
Quod vno v̄siculo p̄pheta
māifestissime legim̄ de cātā:
ipulsus eūfatus sū. ut cadem.
ī q̄o libei arbiti īfirmitas desigt.
et dn̄s suscepit me. Rursum ad
iutorū dn̄i uictū eidē semp
ostendit: quo iā ne penitus li
beo collabam̄ arbitio cū titu
basse nos videit. porrcōne quo
dāmo manū suarū sustētat
atq̄ confirmat. Et im̄. Si dice
bā motus ē pes meus: lubra
sq̄ arbitrii facultate: miā tua

dn̄e adiuuabat me. Itm̄ mobi
litati sue dei cōiūgit auxiliū:
q̄ ne moueretur pes fidei sue.
idūste pp̄rie nō fuisse. sed mie dn̄i
confitetur. Et im̄. Scdm̄ multa
tudmē dolorū meorū ī corde
meo. q̄ libeo v̄tq̄ m̄ nascebat̄
arbitio. consolaciones tue letifi
cauert̄ aiam meā: p̄ tuā sq̄ īsp̄
raacionē v̄cientis ī cor meū. et
r̄serātes contēplacionē futiōy
bonorū q̄ pro tuo noīe laborā
tibus p̄parasti. nō solū abstru
leit̄ oem̄ anxietate cordis mei:
verū eāā sumā leticiā contu
leit̄. Et rursum. Nisi q̄ dn̄s ad
iuuit me pauloim̄us habitas
set ī infno aīa mea: libeo v̄tq̄
arbitio. quod p̄ se ī inferno ha
biturū fuisse testat̄: n̄ dn̄i ad
iutorio fuisset ac protectione
saluatus. Adn̄o enī. nō alibeo
arbitio: gressus hoīs diguntur.
Et cū ceadeit iustus: libero
dūtaxat arbitio: nō collidet̄
Quāe. Quia dn̄s supponit
d̄ manū suā. Hoc ē aptissime
dicē. Nullus iustoy sibi suf
ficiat ad obtinendā iusticiā:
n̄ p̄ momenta singula titu
banti eidē et corruenti fula
mēta manus sue supposueit
d̄tia de mētia: ne p̄stratus
it̄rat penitus cū fuit libei
arbitrii infirmitate collap
sus

Et dicitur vite nostre ex do st. c. 13

Net sane vniq[ue] viri sancti. dicitur conem vie qua gradiebant ad profectum virtutum consumatione q[ue] tendentes. idusta se obtinuisse p[ro]p[ri]a testati sut. s[ed] a p[ro]p[ri]a a d[omi]no p[re]cabat[ur] s[ed] d[omi]no dicentes. Dige me i[n] v[er]itate tua: et dige m[en]e i[n] consp[er]u tuo via mea. Et nota fac i[n] via i[n] qua ambule. Alius at[er] no[n] solu[m] fide. sed etia[m] exp[er]im[en]to quoda[m]o i[n] ip[s]a rex na. hoc ip[s]u[m] dep[re]hendisse proclamat: cognoui d[omi]ne q[ui]a no[n] e[st] i[n] h[uius] via eius. n[on] viri e[st] ut ambulet et digat gressus suos. Et ip[s]e d[omi]n[us] ad isrl. Et digat eu[m] ego iquit ut abiete virente: ex me fr[ater] tuus iuuentus e[st]

Et scia legis magisterio: et illuinao[n]e d[omi]ni confect[ur]. cap. xiiij

Legis quoq[ue] ip[s]ius sciam no[n] l[ite]ris i[n]dusta. sed magisterio et illuinao[n]e dei cotidie desiderat adp[er]sa. dicentes ad eu[m]: vias tuas d[omi]ne dem[on]stra m[en]e. et scitas tuas edoce me: et reuela oculos meos. et asideabo mirabilia de lege tua: et doce me face[re] voluntate[m] tua[m]. q[ui]a d[omi]n[us] meus es tu. Et it[em]. Qui docet ho[mi]nem sciam Et itellais quo ma[n]data d[omi]ni possimus

agnosce. 2 boe voluntatis effus

Ipm etia[m] a d[omi]no codonent[ur]. c. xv itellctu b[ea]t[us] dauid quo ma[n]data dei possit agnosce. q[ui] v[er]aq[ue] i[n] libro nouerat ee[st] scripta. a d[omi]no postulat promeri dicens. Seruus tu[us] su[m] ego. da m[en]e itellam ut discam mandata tua. Et it[em] et itellam sel sibi p[er] natura[m] prestitum possidebat: notitia[m] quoz ma[n]data toru[m] dei q[ue] descripta tenebant i[n] lege v[er]aq[ue] habebat i[n] promptu: et cu[m] ut hanc plenius apphe dat d[omi]ni p[re]cabat[ur]. sciens neq[ue] qua[m] suffice sibi met posse id q[uo]d p[er] natura[m] condiaois isertu[m] e[st] n[on] cotidiana d[omi]ni illuinao[n]e ad itelligenda[m] sp[irit]ual[em] legem ac mandata eius. agnoscenda sensus ip[s]ius ab eode[m] fuit il lustratus: ip[s]o etia[m] vase elcois h[uius] q[uo]d diam[us] claius p[re]dicante: deus e[st] eni[m] q[ui] opat[ur] i[n] nob[is] et vel le et p[er]fice pro bona voluntate.

Et rursum. Intelligite q[ui] dico. dab[er]e eni[m] d[omi]n[us] itellam. Quid potuit ap[er]tius dia. q[ui] d[icit] ut bona voluntate[m] n[ost]ram et op[er]is consumatione a d[omi]no p[ro]nu[n]ciaet i[n] nobis i[m]plei. Et it[em]. Quia vobis donatu[m] e[st] a x[rist]o no[n] solu[m] ut i[n] eu[m] credatis: sed etia[m] ut pro i[st]a p[er]p[er]am[us] Et modica q[ui] 2 tollerata

Sic passionu[m] nob[is] a d[omi]no t[er]bu[m] c. xvij quoq[ue] et i[n]itau co[n]uisionis ac fidei n[ost]re

passionū tollerantiā donat
nobis a dño declarauit. Quid
intelligens dauid quoq; filii
orat sibi h^o ipm dauid dñi
miseratione concedi dicens.
confirma hoc deus. qd' opatus
es i nobis: ostendens nō suf-
ficia sibi salutis pncipia do-
no dei gratiaq; collata: n̄
fuerint eadē miseracione ipi
et cotidiana opitulacione
pfecta. Non enī liberū arbi-
trium: sed dñs soluit cōpeditos.
Non nrā virtus: sed dñs eigit
elios. Nō lconus indystra: s; dñs
illūnat cecos. Quod gre-
ce dicitur k et oo et cy **Cham c. idē.**
dñs sapientes facit cecos. Nō
nrā cautio: sed dñs custodit
adueuas. Non nrā fortitudo:
sed dñs alleuiat siue sufful-
cit om̄s q; corruūt. Hec igitur
dicimus nō ut nrām studiū
vel laborē atq; idystrā q̄ iā
nit' et supfluo ipendenda
vacuemus: sed ut nouēimus
nos sine auxilio dei. n̄ am-
ti posse n̄ effrares nostros
ēē conatus ad capestendū
tā iāme p̄mū puitatis: n̄
adiutorio nobis dñi ac mīa
fuit contributū. Equus eī
parat' m' die belli: a dño
at ē adiutoriu: qz nō ē m' for-
titudie sua potens vir. **Q**
portet igitur nos semp tu

A et mendax equus ad salute. ut q; gl'at' i dño gl'iet'

beato dauid canē. fortitudo
mea et laudatio mea: nō libe-
rū arbitrium sed dñs: et facta
ē m' i salute. Quod doctor quoz
gentiū nō ignorās? ydoneū
se factū mīstrū noui testame-
ti nō suo merito et fudoē sed dei
miseracione proclamāt: non
q; sumus iquit ydonei cogitāe
aliquid ex nobis q̄ ex nobis:
sed sufficiencia nrā ex deo est:
quod munus latie sed expressio
dia pt. ydoneitas nrā ex deo
est. Deniq; sequit'. Qui et y-
doneos nos fecit mīstros no-
ui testamenti. In tm̄ at' vniū-
sa que ad salutē ptinet apli
sibi met a dño largita senserit.
ut ipam quoq; fidem p̄ari si-
bi a dño postularent dicētes.
Dñe auge nobis fidē: pleitudi-
nē eius nō libeō arbitio p̄su-
mētes. sed dei sibi credentes
munē confēnda. Deniq; do-
cet idē auctor nos salutis huā-
ne. qz ipā fides nrā lubrica sit.
et m' firma: et nequaq; sibi
sufficiens. n̄ fuit auxi' dñi
roborata. dicens ad petrum.
Symō symō ecce sathan' expe-
tuit vos. ut t̄braret vos tā-
quā triticū: sed ego rogau' pa-
trē meū ne deficiet fides tua.
Quod alius i semetipō sen-
tiens fieri. et quodāmo fidem
suā infidelitatis fluctibus ad

pniaosi naufragij vidēs sco-
 pulos purgē: ad eundē do-
 nū auxiliū fidei *fide* sue pos-
 tulans dicit. *Dñe adiuua i-*
credulitatē meā. In tm̄ itaq; se-
 ferūt euāgelia et ap̄lica viri
 vniūsa que bona sūt auxilio
 dñi cōsumā: ut ne p̄am q̄
 dē fide suā confisi sūt illesā
 se posse suis vibus vel arbi-
 tū libertate fruā: vt hanc
 adiuuā vel i se. vel donā sibi
 a dño postularēt. *Que si i pe-*
tro ne deficiet dñi egebat auxi-
q̄s est tā p̄suptor et recus. q̄
se ad huius custodia cotidia-
no dñi tredit auxiliō nō egē.
p̄serā cū ip̄e dñs i eua. hoc
ip̄m euidentē expresseit dices.
sicut palmes nō p̄t frām fac-
a semetip̄o n̄ māseit i vite. ita
et vos n̄ i me māseitis: i tm̄.
q̄ sine me nichil potestis fa-
cere. *Am̄ igit̄ sit iceptū ac-*
faclegū quidq̄ de bonis ac-
tibus ur̄e iduste et nō di ḡ-
ae vel adiuuorio deputare:
māseste probat̄ dñica pro-
testate sm̄a: sine sua opitula-
tione vel i p̄nacione sp̄itales
frūs exhibē ueinē posse. Oē
enī datū bonū et de donū p̄-
fectū desursū ē. dñdēs a pa-
tre hūmū: zacharias quoq; q̄
si quid boni ip̄ius ē. et si qd̄
opt̄ab ip̄o. Et iō constant

btus apostolus. *Quid enī ha-*
bes quod nō accepisti. Quid si
accepisti: qd̄ gloriaris q̄ nō
accepisti. Quid modēcāto: tol-
lerācia tēp̄m̄ nobis ad nō t̄-
ūmā vnat. c. xvij.
S quoq; tollerācie q̄
 tēp̄taciones illatas
 sustine possimus: nō tā i m̄a
 vtute qm̄ i dei miā et misēra-
 tione modēcāone consistē b̄tēs
 ap̄lus ita pronūciat. *Lēp̄tā*
vos nō apphendat: n̄ hūana.
Fidelis aut̄ deus. q̄ nō p̄mit-
tit vos temptāi sup̄ id quod
potestis: sed faciet cū tempta-
tione eā exitū. ut sustine pos-
sitis. Deū quoq; apt̄ne siue cō-
fināe aiōs n̄ros ad om̄e opus
bonū et op̄ari i nobis ea que
sibi sūt placita. idē ap̄lus do-
ctet Deus aut̄ pacis q̄ eduxit
de tenebris pastore magnū
ouū i sanguē testamenti et
in ihm̄ x̄m. apt̄et uos i om̄i
bono: faciens i uobis qd̄ pla-
ceat corā se. Quod eā tessa-
lonicensibus ut eueniat: ita
p̄cat̄ dicens. Ip̄e aut̄ dñs ihs̄
x̄ et deus p̄r n̄r. q̄ dilexit nos
et dedit consolacionē et nam
et sp̄em bonā i ḡtia: exhortē-
tur corda v̄ra et confmet i oi-
ope et sm̄one bono. Quid p̄-
tuitas aiōis dñi nob̄ ad nō
conferatur. Cap. xvij.

ipm deiq; timore dei quof
mit eu tenere possim? ad no
bis ifundi. ihemias ppha ex
psona dei maifeste testatur
ita dicens. et dabo eis cor vnu
et aia vna ut timeat me v
niuersis diebus et bn sit eis
et filijs eoru post eos. et scia
eis pactu sempitruu. et non
desina eis benefac. et tiorē
meū dabo i corda eoru. ut
no rcedant a me. ezechiel q;
et dabo eis cor nouu 2 spm
nouu dabo i visceribus eoz
tbaū. et auferam cor lapideū
de carne eoru. et dabo eis cor
carneū. ut i pceptis meis
ambulent. et iudicia mea
custodiat. faciatq; ea et sint
m i pplm et ego sim eis i dm

*Et uicū voluntatis boe 2 cō
fūmāo ei9 a dno fit. Caplm*

Quibus *xxxix*
maifeste pdocem
et uicū voluntatis
bone t nobis dno ispirante
concedi. tū aut p se aut per
exhortaone cuiuslibz hois.
aut p nate nos ad salutis
atrahit via? et pstone vtu
tū ab eode silr condonari.
nrin vco hoc eent exhorta
ne auxiliūq; dei vel r mus
fuis vel enixius exeamur?
et pro h° nos vel r muera
aone vel supplicia dignissia

promeri. qd eius dispōsāoi
ac prouidentiae circa nos be
nigne collate vel neglexim9
vel studium9 nrē obie deuo
tione congruent. Quod euidet
i deutromonio descōz apteq;
Cū iquit introduxit dñs de
tuus in trā quā possessurus
igredieris. et deleueis gētes
multas corā te. et heū et ger
geseū et amorreū. chananeū
et fezeū. eueū et ihebuzēū.
septē gentes multo maioris
nū et robustiores te. edidit
q; t. ptaes eas usq; ad mē
necone. nō inibis tū eis fe
dus. neq; tū eis sociabis cō
iugia. Quod introducitur
igitur in trā i pmissionis;
quod delent gentes multe
corā eis. q; t dunt i manus
eozū nationes maioris nū
et robustiores qm pplus isrl;
dei eā grā scriptūa pnuat.
Vtrū aut ptaat eos israhel
vsq; ad mēnecone. an r ser
uet eos et pcat. et nō ineat
tū eis fedus. et vtrū nō so
ciet tū eis cōiugia an soaet.
pōzū eā testatur. Quo testō
no ~~estimo~~ maifeste discer
nitur. quid libeo arbitō. quid
ve dispensaoni vel cotidi
ano adiutorio dñi deamur
assebe. et quod dñe s^t graae.
prare nobis ~~ocasiones saluf~~

et prouentus secūdos atq
 victoriā: mīm vōo nosse.
 ut concessa dei bñficia vel
 itenans vel segm9 exeqm9.
 Quā rāone: etiā illorū
 cecorū tuacione satis euident

videm9

expressā. **Q**uē tñsyt an
 eos ihesus: diuine prou
 denae ac gūbñacionis ē
 grāa. **Q**uō voaserantur: di
 tūt miserē **fid** fili nā. da
 uid: fidei rporū ac creduli
 tatis ē opus. **Q**uō visu rā
 puit oclorū: dinc misca
 tionis ē **opus** munus **Q**
 autē etiā post ptepaonē
 cuiuslibz muneris tā grā
 dei qm rāo liberi pseue
 ret arbitrij. leprosoz quoq
 decē q **mundati** sunt aiati
 pait' declarat exemplum
 Ex quibus dū vnus p ar
 bitri sui bonū grāam actio
 nē rstituit: dñs nouē iqui
 rens vnū collaudat: sol
 litudinē adiutorij sui

enā em

memores bñficioz suoz
 iugē rtmē se monstrat.
 Hoc ipm enī visitacionis
 sue donū est: quod vel sus
 cipit vel approbat grām:
 vel rquit vel rprehendit
 igratos **Q**uō iutil a nob' **tho**

Quē mūdo sine dō geit. **ca**
 de tñ i cōtussa si **xx**
 de nob' uenit: n'

sine deo prozsus i hō mūdo gei
 Aut enī volūtate ei9. aut p
 missu agi vniūsa fatēdū
 ē: ut scilicet her que bō sunt
 volūtate dei p fia. auxilio qz
 credant': q aut' contria sunt
 pmissu. cū pro neq'tyib ac diu
 tia cordis nri defens nos di
 ua protectio. dyabolo maloz
 oim itentorū patur': vel ig
 noisab corporis passioēs pa
 titur dnari. Quod etiā apli
 vocabus euidentissime pto
 cem' dicentis. **pe** qd' r' didit
 illos deus i passiones ignoie.
 Et itm. Quia nō probaue
 rūt deū habe' i noticiā: tra
 didit illos deus i r'probū sen
 sū: ut faciāt ea q nō sūeuit.
ipe quoq dñs: p. pphetā ait.
 Et nō audiuit vocē ppls me9
 meā: et isrl nō itendit ni.
pe quod dimisi eos iquit
 scdm adiuentiones cordis
 eoz: ambulabūt i adiuen
 tioibus suis. **Obiectio super**
liberi arbitrij potestate. Ca
putulū. vicesimum p mū. Ser

Hoc testōnū manus.
 aptissime liberum
 demōstrat arbitū?
 qo dī si plus meus audis
 set me: r nō audiuit plus
 meus vocē meā. Cū enī dī. si
 audisset. oñdit i ptate illi9
 fuisse vel acq'scedi **ad audiēdū**

no acquiescendi iudicium. Quo
igitur no i nobis ma salus e
collocanda. cu sit i nobis vel
audiendi vel no audiendi fa
cultas. **Rursus qd libez arbitrium
nostru adiutorio semp iudi
geat. cap. xxiij Pasnuicius**

Hic quide cosideasti
hoc quod di si audis
set me. et no attedis
tis illu q ad audiente loquitur
ne illud quod sequit. pro nichil
lo utiqz inimicos eius huiliat
se. et sup tbulates eos misis
sem manu mea. Nemo igitur
h' q protulim9 ut nichil gei
sine dno probaem9. pua int
ptacione detorquens ad de
fensionem libei arbitrii ut p
teptet assume. ut ab hoie q
tia dei prouisionem cotidiana
na velit auferre p h' qd di.
z no audis plus me9 vocem
mea. et ut si plus me9 au
disset me. isrl si i vob meis a
bulasset. et cetera. sed respiciat
q sicut arbitrii libery facultas
ppli i obia comprobatur. ita
cotidiana circa eu prouisio
dei clamantis quodammodo et
monetis ondi. Cu ei dicit si
plus meus audisset me. pore
utiqz se locutu eis euidenter
ondu. quod fiet a dno no solu
p lege pscripta litteis. vtz
eaa cotidianus motus solet.

sedm illud quod p psalam dz:
tota die expandi manus me
as ad pplm no credente m sed
contdicente. **Idem qd go pt h'**
testimonio comprobai. quod dz
de adiutorio dei: si plus me9
audisset me. isrl si i vob meis
ambulasset. pro nichilo utiqz
inimicos eius huiliasset. z fu
p tbulantes eos misisse ma
nu mea. Nam sicut liberum
arbitrium p iobiam ppli demo
stratur. ita dispensacio dei
et auxiliu ei9 vsuati ipi9 u
tio dedatur ac sine. cu se: po
re locutu fuisse testat. z pos
tea inimicos eius huiliatur.
si ab eode fuisse auditus. **Nob**
eni p h' que protulim9 libe
ru arbitrium hois volum9
submoue: sed hinc adiuto
riu et graa dei p singulos di
es ac momenta vitam copro
bare. **Hys epulis saginatos**
pasnuicius e sua cella non
ta alacres qm compuctos
corde an medui noctis emi
sit. h' nobis pcpuu sua col
lacione confens. ut cu ab
renuacacione pma to vtu
te ac disciplina sedm oia prm
istituta exequentes. p ean
dem sola attingenda nobis
pftoris culmia blandiem.
inapemus agnosce necdum
nos cepisse monachoru

Collatio iiii abb daniel de carnis et spūs

fastigia sopniat: quippe q̄ de secunda abrenūciatōe pa rū quid ī tenobys eruditi. tūā ī qua oīs pfectio contiet̄ queq; illas īferiores duas multis modis excedit. ne a disse quidē nos antea penitus noscēmus. **Explicat collatio tertia abbatis pasnuar: de tribus abrenūciatōibz. Incipit capla collatiois quarte abbatis danielis de mentis leticia**

De abbatis daniel iūsa Inq̄sicio vñ orat̄ repentiā imutatio ab ineffabili leticia imestissima aī delectōez **ij** Rñ^o sup̄pōtā gōne **iiij** **Et dispensatōis ac pbaacōnis dei dux sit causa iiij** **Et studiū et idustria nrā nichil sine adiutorio dei p̄ualeat v.** **Et vtile nobis s̄t m̄dū a dno delinqu** **vj. Cap.**

De utilitate ei⁹ pugne quā aplus ponit ī colluctatōe carnis ⁊ spūs vij. Caplm. **Interrogatio quid s̄t qd̄ ī ca° apli post adūsantes sibi cōcupiscētiās carnis ⁊ spūs tūā addiciat̄ voluptas viij.** **Responsio ix. Caplm.**

Interrogatio quid intersit int̄ carnalē et aiālē virū vel q̄admodū aiāl' carh' pos sit esse deterior **Caplm. x.** **Responsio xi. Caplm.**

Explicuit capla. Incipit col laao quarta danielis ab batis. De vita abbatis danielis caplm p̄mū

De carnis et spūs

Hut ceteros rane phie vios abba te quoq; vidi mus danielē. equalē quidē ī oī vtutū gnē hys q̄ ī hēmo sci thi amanebat. sed peculiarī

hūilitatis grā ornati. qui merito puritatis ac māsuē sue. a b̄ro pasnuatio solitudis eius p̄bro. quidē cū multis iunior cēt etate. ī dyaconij p̄electus ē ḡdu. In tm̄ enī btūs pasnuatus vtutibus xpūs adgaudebat. ut quē vite meritū sibi et grā parē noueat coequare sibi etiā sac̄dotij ordine festinaret. siquidē nequaq; sens ī m̄fei ore ēū m̄steio diuicius ī mo rai. optans q̄ sibi met succē fore dignissimū prouidē. sup̄stē eū presbitalis ḡd⁹ honore prouexit. Q̄ tñ p̄ozis hūilitatis consuetudine nō omittens. nichil v̄quā sibi illo p̄nte de sublimioris or dis collatione donauit. sed semp abbate pasnuatio spi tales hostias offerente. h̄c

velut dyaconus i p̄oris m̄s-
terij p̄mansit officio. In quo
tū beatū p̄fuitū cū talis
v̄ eēt ac tantus ut i multis
eā p̄sae gr̄a possidet. her
spes substitutionis et elc̄io
valde fefellit. Nā nō multo
post tpe hūc quē sibi para-
uerat successorē p̄misit ad
deum *Inq̄siao v̄n orat̄ r̄p̄tia
om̄io m̄cū ab ieffabili lenaa
i m̄stisnā q̄ deiectione. c. sc̄dm*

Hic igit̄ beatus dai-
el iquirentibus
nobis cur m̄dū
r̄sidētes i cellula tāta ala-
tate cordis cū ieffabili gau-
quodā et exuberanaa sac-
tissimoz sensū r̄dūdemus.
ut eā nō dicā sermone *is*
p̄currē. sed ne ip̄e quidē se-
sub occurrat. orō quoq̄ p̄-
guis emittat̄ ac prompta.
et mens plena sp̄italibus
fructibus p̄ces suas effica-
tes ac leues etiā p̄ s̄pore
supplicans ad deū sentiat pe-
netrāe. ac rur̄sū nullis ex-
istentibus causis tāta sub-
ito anxietate repleam̄. ac
irrationabili quodā m̄oze
ut nō solū nosmetip̄os hui-
mōi sensibus arescē senaa-
mus. verū etiā horreat cel-
la. sordeat laō. ip̄a quoq̄ i-
stabilis ac nutabūda et q̄

dāmō ḡuis et ebua emittat̄
orō. ita ut igemiscantibus et
conātibus nobis ad dir̄cōnē
p̄stina. mā mens r̄dua nō
possit. quātoq̄ ientius fue-
rit r̄uocata. tanto vehemē-
tius ad discursus iustabiles
lubco rapiatur excessu. et ita
oī sp̄itali fructu r̄ddatur effe-
ta. ut nō desideio r̄gru celoz
nō metu gehēne. p̄posito ab h̄
letali sompno valeat suscitū.
ita r̄spondit *Resposio sup̄*

ripti. p̄p̄m̄ questioe. c. 3.
Quod nobis a maioribus
sup̄ hac quā dians
stilitate m̄tis. tradita rō
est. Aut enī de negligētia mā.
aut de ip̄ugnacione dyaboli.
aut de dispensacione d̄ni ac
probacione d̄ndit. Et de negli-
genaa quidē. cū nō vicio
tepoze p̄cedente. idifferent̄
nosmetip̄os et r̄missius ex-
hibemus. p̄ quā desidiam
noxys cogitacionibus p̄asa
trā cordis m̄i sp̄inas et
tbulos facimus ḡm̄are. q̄
bus i ea pullulantib̄ con-
sequent̄ efficiamur stiles.
atq̄ oī r̄ddimur sp̄itali fru-
et contēplacione deserti. De
ip̄ugnacione v̄o dyaboli. cū
etiā bonis nonūquā studiis
deditos callida subtilitate
m̄tē nr̄am irrepens *vell*

vel ignorātes ab optimis
itenaōibus abstrahit vel i
uitos **¶ Dispensaciois ac p
baciois dei dicitur causa ē. r. q**

Dispensaciois
autē ac probaa
oīs dñi: duplex
causa ē. Prima ē ut paulisp
ab ipō delicti et mentis irē
sentiam⁹ i firmitatē: et ne
quaq̄ sup precedente pūte
cordis. q̄ nobis illi⁹ ē visita
tione ⁊ donata possimus
extolli: probātes q̄ nos ab
eo delictos gemitib⁹ nr̄is
et idustā illū letiae ac pū
tatis r̄cupēare statū nō pos
se: itelligamus et p̄teita
cordis alacritatem nō mō
studio sed illius dignacoē
nobis fuisse ifusa: ⁊ p̄ntē
de ipius rursum gr̄a et
illuāione esse postendā.
¶ Scdā v̄ō probaciois ē cau
sa. ut pseuerancia nr̄a vl
mētis constācia ⁊ desidei
um p̄betur: quaq̄ itē
tione cordis et orōnū istā
tia desente nos visitacoē
sā spūs requiamus ma
festet in nobis: ac p̄ait
agnoscentes quāto laboe
amissū istud sp̄itale gau
diū et pūitatis letia cō
quiratur. solliatus iuc
tā custodie ac tenē attēa⁹

studeamus. Quodāmo enī
negligentius custodi solet: q̄
qd̄ credit facile posse r̄parari.
P̄ que euidēt probat: gr̄am
dei ac nuām semp̄ opearī i no
bis ea. que bona sunt. **¶ Quod
studii et idustā ur̄a n̄ sine ad**

Qua **uitos di v̄ r̄ v**
desente nos. nichil
valē studiū laborā
tis: ⁊ quātalib⁹ idustā annitē
tis sine ipius it̄i adiutorio
statū pristinū r̄cupēare nō
posse: illud quoz uigit i nobi
implei. nō volentis neq̄ curre
tis sed misentis est dei. Que
gr̄a nōnuquā etōrio negli
gentes ac r̄solutos ispiāco
tione hac qua dicit sc̄a et ha
bundancia sp̄itali cogitā
nū visitāe nō despiat: sed i
spiat idignos. exsuscatat dor
mientes: et illuānat obses
sos cecitate ignorācie: cleme
t̄ q̄ nos arguit atq̄ castigat
ifundens se cordibus nr̄is.
ut vel sic de ier̄ae sompno
xp̄uāione ipi⁹ instigati isur
ge prouocem. Deiq̄ eadē fre
quent̄ odorib⁹ vl̄t oēs suau
tatē xp̄osionis huāne i hys
ip̄is subito visitacoib⁹ adi
plem: ita ut mēs hac oblec
tacoē r̄soluta i quēdā sp̄s
rapiat excessum: seq̄ cōmo
rari obliuiscat i carne

Quod vtile vobis sit iter dū
 N tū ved ad nō relinq. c vi
 illū quē diximus abcessū. et
 ut ita loq̄r deseratōne beatus
 dauid vtilē eē cognouit. ut ne
 quaquā malueit orāe. ne a dō
 in nullo penitus lingretur?
 hō enī sciebat ī congruū eē vel
 sibi vel huāne natūe ad quā
 libet puenientī p̄sonē. sed tē
 perāe eā potius dep̄catus sit
 dicens. Nō me delinquas vsq̄
 quaq̄. Ac si dicet̄ alys v̄bis.
 Scio q̄ vtilit̄ delinquē soleas
 tuos sanctos ut probes? alit̄ eī
 ab adūsario temptatī nō pnt.
 n̄ a te fuerit paulisp̄ delicti:
 et iō nō rogo ut unūq̄ me
 delinquas? q̄ nō expedit̄ m̄
 ut nō vel meā infirmitate se
 ciens dicā. bonū m̄ dñe q̄
 huiliasti me. vel ex̄tatiū ut
 nō hēant p̄liandi: qd̄ sine du
 bio h̄re nō potēs. si m̄ semp̄
 et id̄rupte cohesit̄ p̄tatio
 tua. Suffultū nāq̄ me tua
 defensioe tēptatōe dyabolus
 nō audebit: illud obiciens
 et exprobrans vel m̄ vel t̄.
 quod adūsus adlethas tuos
 solet calumpniosa voce p̄fer
 re. nūq̄ nō ḡtis iob colit̄ dñm.
 nōne tu vallasti eū ac domū
 eius. vniūsa q̄ sbām eius
 p̄ circuitū: sed magis peto
 ne me vsquequaq̄ deseras.

Quod grece d̄r iuae. pa. ap
 pa. id ē vsq̄ ad nimita
 tē. Quātū enī m̄ vtile ē. si
 delinquas me paulisp̄ ad tps.
 ut desiderij mei constācia tō
 probet? et tū noxiū ē si pro
 mēitis ac delictis meis ni
 miū me deserere volueis. q̄
 nulla v̄tus huāna si diuina
 ī tēptatōe tuo desideat̄ auxi.
 sua potest constācia p̄seue
 rare p̄durāe: ut nō protinq̄
 adūsary vel potētia vl factioe
 succubat. n̄ tūpē q̄ es huā
 nariū r̄p̄ conscus. ac luctra
 nū modēator. nō p̄museis tēp
 tati nos s̄r id̄ qd̄ possum? s̄
 feceris tū tēptatōe eā exitū
 ut sustinē possum? Tale qd̄
 et ī iudiciū libro sup̄ ext̄iaa
 dne gentiū sp̄italium q̄ adu
 santur israheli: mystice le
 giū designatū. Hec sūt gen
 tes quas dñs dereliquit ut
 erudiet̄ i eis israhelē: et ha
 bent consuetudinē cū hosti
 bus p̄liandi. Et it̄m post pau
 ca. Dimisit eos dñs. ut ī ip̄is
 expiretur israhelē vtrū au
 dret̄ mādata dñi. que p̄ce
 perat p̄ribus eoz̄ p̄ manu
 moysi an nō. Quā vtiq̄ pug
 nā nō iudēs deus quieti
 israhel. n̄ male eidē consu
 lens. sed sciens vtilissimā
 r̄suauit: ut dū gentium

semp istarū ipugnacōe dep
mitur. nūquā se senaat auxi
dñi nō egē: et ob id semp i eius
meditacione et iuocacōe p
sistens n̄ ierti oao dissoluat:
n̄ bellandi vsū et ex acia v̄tu
tis amittat. frequent enī q̄s
surpare nō potuerūt adūsa:
secūtas ⁊ r̄s p̄sp̄e colliserunt.

*De utilitate eius pugne quā ap̄ls
pōit i consolacōe carnis ac sp̄s vi*

Hanc pugnaū vtiliter
m̄ris quoq̄ mēbus
isertā: etiā i ap̄lo i
ta legimus. Cāo enī cōcupis
at adūsus sp̄m: sp̄s aut ad
ūsus carnem. *Hec at adūsāt*
iūce sibi: ut nō q̄cūq̄ vultis illa
faaat̄s. *Habes et h̄ pugnaū i*
iūscēatā: quodāmo corpori mō
dispensacione dñi p̄curatā.
Quiddā enī gualiter et sine ali
cui⁹ exceptione oibus inest.
quid ali⁹ iudiciū p̄t n̄ ipsi
huāne sbe post ruina p̄mi
hoīs velut natūalr̄ attributū:
et quod vniūsis congenitū
cōcretū q̄ dephendit quō nō
credendū fit arbit̄o dñi non
nocentis sed consulentis inser
tū. *Causā v̄eō hui⁹ belli id*
ē carnis et sp̄s hanc eē desc̄
bit: ut nō iquit q̄cūq̄ vultis
illa faaat̄s. Ergo id quod pro
ciavit deus ut nō posset a
nobis iplēi. id ē ut nō q̄cūq̄ volum⁹

faaam⁹: quid aliud si iplē
atur credi potest esse qm̄ nox
ū. Et quodāmo est vtilis h̄
pugna dispensacione nobis
iserta: et ad meliōrē nos sta
tū pro uocans atq̄ cōpelles:
qua pugna sublata procul
dubio pax econtrio p̄nias
sa succedet. *Interoga⁹ q̄st qd̄ i*
cāo ap̄li p̄ adūsantes sibi cō
cupias carnis ac sp̄s cer
tia adiūat voluntas. c viij

Item nobis quedā *gmau⁹*
itellctūs linee iam
plucere videant:
tū qz n̄ dū possum⁹ ap̄li sen
tēciā ad liquidū puidere. vo
lum⁹ h̄ nobis ap̄cius expla
uāi. *Tres enī h̄ iudiciū videt:*
p̄ma carnis sp̄m pugna. *i adūsāt*
scdā sp̄s adūsus carnis cō
cupiam: t̄tia volūtas m̄a q̄
velut media ponit: de q̄ dicit.
ut nō q̄cūq̄ vultis illa fa
aat̄s. *Sup̄ qua re licet ut dixi*
suspiraciones quasda ex hys
q̄ exposita sūt itelligēcie col
ligam⁹: volum⁹ tū qz se hui⁹
collacionis occasio dedit a
liquid nobis lucid⁹ dispūri.

D *Is h̄n̄ de itellctū r̄ce int̄*
cernē diuisiones. *Daniel.*
et lineas questionū
porcio itellctūs ē: et maxia
p̄b itelligēcie ē scie qd̄ nes
ias p̄t quod dī. isipienti et

et interroganti sapia reputabit?
 qz licet is q' interrogat vim ques-
 tionibus p'posite ignoret: tñ qz pu-
 dent iquit. et qd' nō itelligebat
 itellexit: hō ipm' r'putat' illi
 ad sapiam. eo qd' quid nescit p'pā
 edm' itaq' iter agnouit.

S diuisione vram tres
 res ab aplo noiari vi-
 dent: concupia carnis adu-
 sus spm': z spūs adūsus car-
 ne: quarū adūsus seuitem
 pugna hac videt' hie causam
 atqz prouentū ut ea q' volum'g
 face neqamur. Nūc go opus ē
 nobis ut p'us duarū concu-
 piscenciarū vim id ē carnis z
 spūs agnoscam': et ita demū
 que sit volūtas nrā q' mē v-
 trāqz posita ē discute valeam':
 dem' quid possit volūtatib

Et vobulu carnis
 no vna signifi-
 maone potatur

re nō ēc filii discernamus. Do-
 cabulū carnis i scripturis sac-
 tis: multisaie legimus noiā-
 ri. Nā nōnūquā sigt hoīem
 integrū. id ē qui ex corpore
 constat et aīa. ut ibi. et vbu
 cāo factū est. et videbit omīs
 cāo salutare dei nrī. nōnūq'
 hoīes pctores atqz carnales.
 ut ibi. nō p'macbit spūs me'
 i hoībus istis. eo q' sūt cāo.
 Intdū pro ipfis pctis pot' r'
 ut ibi. vos aut nō estis i car-
 ne sed i spū: et um. cāo z san-
 guis r'gnū dei nō possidebt'.

Quia igit' sup' causa qua vos nunc vi-
 distis. ut illud scz qd' volum'g faciamus

Deniqz sequit' neqz corrupto
 icorruptelam possidebit: nō
 nūquā pro agnicōe z p'pā q' te
 ut ibi caro mea et ossa mea
 vob. et aplūs. si quō i emula-
 tionē iducā carne meā et sal-
 uos facia aliquos ex illis. Que-
 rendū go nobis ē. scdm' quā
 significationē ex hys cor-
 ne hic accipe deamus. q' ai tu
 nāqz ē scdm' illud quod positū
 ē. et vbu cāo factū ē. et illud.

videbit oīs cāo salutae dei.
 penitus scie nō posse: s' neqz
 scdm' illud quod dz. nō p'mac-
 bit spūs meus i hoībus istis
 eo q' sūt cāo: qz nō sicut
 ibi abrupte de hoīe pctore
 ita et h' ponit' cāo. tū dicitur
 cāo cōcupiscat adūsus spm'. et
 spūs adūsus carnē. Neqz enī
 de r'bus substantiaibus lo-
 quit' sed de actualib' q' i vno
 eodēqz hoīe vel part' vel sin-
 gulatū cū quadā t'pīs massi-
 tudine et mutacione luctat'

Quāob're i hō loco carne nō
 hoīem id hoīs sbām sed volū-
 tatē carnis et desideia pes-
 sma demus accipe: sicut nō
 spm' quidē aliquā rē substā-
 tiale sed aīe desideia bō z spi-
 tualia significāe sentim'. Que
 sensū idē btus aplūs i supi-
 oribus eiusdē sentencie eu-
 dent' expressit: ita t'prens.

Et i hō loco
 ab apla vob
 z q' p' s' p' s'

Dico autē. Spū ambulate: et
 desidia carnis nō p̄ficiatis.
Cas em̄ concupiscat adūsus spū
 tū: spūs v̄o adūsus carnē. H̄c
 autē adūsatur iūte sibi: ut nō
 q̄cūq; vultis illa faciatis. **Q**uā
 v̄tq; desidia id ē carnis et spūs
 ī vno eodēq; sint hōie: itestiniū
 cotidie int̄ nos gerit bellū: dū
 concupia carnis q̄ p̄cipuiter
 fertur ad vicia hys q̄ ad p̄ntē
 v̄quie p̄tinet et t̄p̄alibus de
 lictis gaudet. **Q**uibus ecōt.
 concupia spūs adūsata ita de
 siderat tota sp̄italib; studiis
 iherē. ut eā n̄tios carnis
 vsus optet excludē: s̄c̄ it̄ iugit
 o concupari desiderans. ut nul
 lā penitus fragilitati ei; cu
 rā cupiat īptire. **C**as luxurijs
 ac libidine delectat: spūs ne
 p̄tis quidē naturalib; deside
 rijs acq̄esat. **I**lla concupiscat fa
 ciat sop̄no: ī plen̄ cibo: h̄c
 vigilijs et ieiunijs ita sagiat.
 ut ad ne p̄m̄ quidē n̄am vi
 te vsū. sop̄nū abūq; velit
 admittē. **I**lla cupit exuberāc
 copijs vniūsis: h̄c ne quidē
 p̄m̄ angustā panis cōditi
 s̄bam habē contentus est.
Lauacris illa nitescē et coti
 dianis adulationū t̄nis ap
 petit constipari: h̄c squalore
 iacessibilis h̄mi pasitur:
 tūctoz; q; mōrlū p̄ntiā per
 horresat. **H**onoz; illa et

laudibus hōim confouet: h̄c
 irrogatis sibi contūclis iūrijs
 q; letatur. **I**n h̄as igitur vtrāq;
 concupias aīc volūtas ī medi
 tullio quodā vitupeabiliore cō
 sistens. n̄c viciōz; flagitijs delet
 tatur. nec v̄tutū laboribus acq̄
 esat: sic q̄rens a passionibus car
 nalibus tēp̄ari. ut neq; velit
 n̄cōs dolores sustine. sine q̄bus
 v̄tutes spūs neq̄unt possidei:
 absq; castigatione carnis casti
 niā corporis cupiens obtine:
 sine vigilarū labore cordis ac
 q̄re p̄uitatē: cū r̄quie carnis
 sp̄italibus v̄tutibus exuberāc.
 absp̄ullius exasperatione cō
 uicijs pacē grā possidei: h̄c
 litate x̄ sine honoz; mundi
 ec̄cē iactūa: religionis simpli
 citatē cū sc̄li ambiciōe sectari:
 x̄ cū hōim laude ac fauōe s̄
 uie: distractionē v̄tutis si
 ne cuiuspiā vel tenui offe
 sione proferre: postremo s̄
 vult futua consequi bona:
 ut p̄ntia nō amittat. **Q**ue vo
 lūtas nūquā nos ad p̄fōnē
 verā faceret p̄uenie: s̄ ī te
 pore quodā t̄r̄mo colloca
 ret: tales q; facēt. quales illi
 sūt q̄ ī apocalipsi sūt ī t̄repa
 tione d̄m castigantur: sc̄o
 opa tua q; neq; calidus es
 neq; frigidus. v̄tinā frigidus
 eēs aut calidus. nūc aut q;
 tepidus ē. concupia te euome

ex ore meo: n̄ hūc tepidissimū
 statū altriseus h̄c m̄furgētia
 bella dirūpētia cū faulātes
 hūc voluntati ad hāc r̄missio
 nē voluēim⁹ nosmetipsos pau
 latā r̄laxare: confesi aculei
 carnis usurgūt: suis q̄ nos
 vicijs et passionibus saucia
 tes. nequaq̄ i illa q̄ delectam⁹
 p̄uitatis qualitate stae p̄mit
 tūt: atq̄ ad illā quā horrem⁹
 fugidā volūtatē plenāq̄ sen
 tibus p̄thunt viā. Rursus si
 spūs feruore succensī opēā
 carnis volentes extingue
 sine ullo r̄spicū fragilitatis
 huāne totos nosmetipsos tep
 tatoria cordis elacione cōfre:
 m̄pellās ibecillitas carnis
 ab illa nimietate r̄prehēsi
 li spūs r̄uocat ac r̄tardat:
 et ita fit ut utq̄ concupia tū
 colluctacione alēna sibi met
 r̄pugnāte. aīe volūtas. q̄ n̄
 totā se carnalibus desiderijs
 dedē. n̄ v̄tutū vult laborib⁹
 desudāe. quodāmo iusto mo
 deamie tēpētur: dū h̄c m̄
 v̄tū stenao. illā p̄niciosore
 excludens aīe volūtatē. ut
 quādā equitans librā stae
 rā m̄i corporis collocat: q̄
 spūs carnis q̄ consinia iusto
 discit exaīe: n̄ a dext̄s
 spūs mentē ardōe succensam:

n̄ a leua carnē viciorū aculeis
 p̄ponderāe permittit. Dū hec
 pugna cotidianis diebus vni
 lit exagitur i nobis. ad illud
 quartū quod nolum⁹ salubur
 venie compellim⁹: ut p̄uitatē
 cordis nō ocio n̄ securitate. s̄
 iugi sudore et contāōe spūs ac
 q̄ramus: castitatē q̄ carnis dis
 trictis ieiunijs fame et sit ac
 vigilanaa r̄tentem⁹: d̄rcoē
 eā cordis lōne. vigilijs. orōe
 cōtinua et solitudis squalore ca
 piam⁹. p̄aam̄ t̄bulacionū ex
 t̄c̄is r̄tentemus: cū blasphem
 ijs et obprobroy satūitate m̄o
 suam⁹ auctori: v̄itatē cū
 iūdia mūdi ist⁹: iūctiā si
 n̄te fuit exequam⁹: et tū
 colluctacionē i m̄o corpōe mi
 litate. protractis nobis ab hac
 ignaua securitate. atq̄ ad istum
 quē nolum⁹ laborē ac v̄tutū
 stadia pronocatis. optie eā
 media r̄tineat. **Et tepidum**
 n̄e volūtatē arbitū. h̄m̄c
 spūs fuoz illic carnis geli
 diffimus rigor modēatissimo
 calore tēperet: ac neq̄ ad effre
 nā vicia mētē p̄thi cōcupia
 spūs fimat: n̄ rursū ad vr
 tutū r̄aonābiles appetitus
 fragilitas carnis spm̄ pagat
 extolli. ne vel inde omigenū
 pullulent fontes viciorū:
 vel h̄m̄c elacio morbi p̄ncipal

Quēstio
 lab nra qm̄
 concupiat
 2 spūs p̄ncipal

emgens telo nos supbie gūo
 re confodiat: sed pugne horū
 equalibras iuste succedens:
 sanā et modēatā mē vtiq; v
 tutū r̄seruet viā: itine r̄gio
 docens militē x̄ semp̄ icedere:
 atq; ita fit ut cū pro tepōe hui⁹
 quā diximus ignauissie vo
 lūtatis p̄pensius mens ad de
 fideia carnis fuit deuoluta.
 spūs concupia r̄frenetur: ne
 quāq; ea vitis acq̄escente tet
 runis: rursum si imodēato
 feruore p̄ excessum mētib
 ad impossibilia fuit spūs m̄
 et icōfideata p̄ceptus ifir
 mitate carnis ad iustū r̄tra
 hat̄ examen: et t̄scendens
 volūtatis nr̄e tepidissimū sta
 tū cōmodissia tēpeie planoq;
 t̄mte cū sudoris idusta viā
 p̄fectionis icadat. Sic quid eā
 illius turris extructioe legi
 mus a dño dispensatū i libro
 genesios: vbi linguarū abor
 ta r̄pente confusio sacile goꝝ au
 sus hom̄ nephandosq; com
 pescant. P̄māssit enī eā ibi
 adūsus deum: p̄mo adūsus eos
 qui dinā eius at̄ptae cepe
 rat̄ maiestatē consens⁹ nox⁹:
 n̄ eos dispensaone dei r̄pug
 nās mē se diuisitas lingue p̄
 dissonāciā vocis i meliorem
 statū proficē cōpuliss⁹: et q̄s
 ad excidū su auauerat p̄ni

ciosa consensio. ad salute r̄no cas
 set bona vtilis. discordia: iapne
 tes saluet huāna fragilitatem
 m̄cedente diuisione sentie: quā
 p̄ noxiā conspiciationē elati antea
 nesciebat. In tm̄ vō vtilis nob̄
 ex hui⁹ pugne diuisitate cūcta
 cio nascit̄: et salutaris ex hac cō
 ctatione. dilatio. ut r̄sistente so
 liditate corporea. dū ab eorū
 effcū que nequit mēte conce
 p̄m⁹ r̄tardam̄: nonūquā i
 meliōrē statū seu p̄tūdīe sub
 sequente subsequente. seu emē
 daone quadā q̄ solet p̄rasta
 aone op̄is et r̄cogitacōe int̄
 uēiente descendē corriganur.
 Deiq; hos quos itelligim⁹ ad
 voluntatū suarū desideia p̄
 fienda nullo carnis obstacu
 lo r̄tardā. deōnes. s; ac sp̄ita
 les neq̄as. et quide dū sint de
 eminentiore angelorū ordīe
 deuoluti. detestabiliores eē hoi
 bus cōtēplam̄: i eo q̄ possibi
 litate eorū desiderijs adiacēte.
 id quod nequit semel acceperit.
 irreuocabili malo p̄ficē nō mo
 rant̄: q; sicut ē aīmus ad ex
 cogitadū velox: sic ad p̄ficien
 dū p̄nix et absoluta s̄ba: et dū
 supeditat eis prona facultas
 ea q̄ voluerit pagendi. ceptū
 malū nulla m̄cedens delibe
 racio salutaris emēdat. Spi
 talis nāq; s̄ba n̄ nulla carnis

soliditate deuicta ut excusatio
 ne exorte in se p̄ue nō r̄cipit
 voluntatis. ita veniā maligui
 tatis excludit: q̄ nulla q̄ad̄m
 nos ad ip̄ugnacione peccādū
 carnis extr̄secus lacessit e.
 sed vicio solus male volūtatis
 accēsa: et ob h̄ sine veia p̄cām.
 et languor sine r̄medio e. Si
 enī nulla sollicitate t̄rena ma
 teia corrūt: ita ne indulgētia
 quidē aut locū peccādū obta
 ne p̄t. Quibus ex r̄bus eui
 dent colligit: q̄ nō solū noxia
 nō fit. h̄ec que cont̄ se iūcem
 suscitāt i nob̄ carnis sp̄p̄ctio.
 verū eā multā nob̄ con
 fecit vtilitate. **U**mo q̄ desidi
 as ac negligētiās nostras
 statū arguit: et ut quidā di
 ligētissimus pedagogus a dis
 trictionis disciplina nūquā
 nos deuiā concedens. si
 paululū quid securitas m̄a
securitas mensura congrue se
 rietatis districtio q̄ exces
 seit: flagellis icentiuoz sti
 mulat confestū et increpat:
 atq̄ ad p̄petentē r̄uocat p̄ci
 tate. **S**e r̄udo quod pro castiō
 nie ac p̄uitatis integritate cū
 dei gr̄a concedente ita nos
 longo tpe genitali pollucōe
 videimus iūnes. ut ne ip̄a
 quidē **fin** amocione carnis
 vlcēus nos iquietādos eē

de iemedabil ne
 q̄ta sp̄ualū neq̄
 arum

credamus: ac p̄ h̄ velut q̄ nō
 gestemus corruptelā carnis i
 secretis conscie m̄e fuerimus e
 lati. suo nos rursū quāuis q̄eto
 ac **fin** visitans fluxu. huiliat
 ac r̄tundit: nob̄ q̄ eē stimulis hoīes
 suis amonet. **Q**uodāmo enī cū
 ceteris ḡneribus viciōrū. et qu
 dē ḡuozibus. magis q̄ noxiis
 confundim: i hoc peculiū
 huiliat conscie m̄a: p̄ q̄ h̄
 illusionē neglectarū quoz pas
 sionū r̄cordacione mordet: e
 uident̄ icelligens imūda se fac
 tā nālibus icentiuis: q̄ cū eē
 imūdiōz sp̄italibus viciis ig
 norabat: et r̄urres protinus
 ad emēdaōnē anterioris ig
 nauie. amonet p̄t n̄ super
 succēssibus p̄teite p̄uitatis de
 be confide. quā se p̄spiat pusil
 lū q̄ d̄ d̄clinatē a d̄no p̄didit
 se: n̄ posse huius p̄uifacōnis
 donū n̄ p̄ solus dei gr̄a pos
 fide: docentibus nob̄ quodā
 mō p̄uis rei experientis ut
 si integritatē cordis p̄petuo con
 sequi delectam: huiliat stu
 deamus v̄tutē iugit̄ obtine
Huius igitur elacionē p̄ui
 tatis p̄uiciofore futurā cūctis
 sceleibus atq̄ flagitijset ob hac
 nichil nob̄ emolumenta con
 secutus: pro qualibz castita
 tis integritate testant̄ ille v̄
 tutes. quarū super̄ fecimus

de iemedabil
 carnis q̄ta
 huiliat

mentionē. Que cū nullas hu-
iusmodi titillaciones carnis
habuisse credantur. ob solā cor-
dis elacionē p̄petuo. de sub-
limi celestiq; statione deiectr
sūt. **E**ssemus itaq; penitus
absq; r̄medio tepidi. utpote nō
habentes iudicem negligēcie
nr̄e vel in corpore nr̄o. aut ī
consuetudine p̄p̄ris insidentē.
n̄ studēmus ad p̄fectionis p̄-
uenire **uicium** feruorē. s̄ n̄
fugalitatis quidē districtio-
nē. vel continēciā tenēmus.
n̄ nob̄ h̄c titillacio carnis īres-
cens hūiliaret atq; r̄tundēt.
adūsus sp̄italiū quoq; vicio-
rū purgacionē sollicitos r̄d-
det atq; sō icentos. **D**eniq; ī
h̄is qui sp̄adones sūt corpe
idarco h̄c aūtempore plerūq;
iēē dephendim⁹. q̄ velut so-
luti ab hac nr̄itate carnali. n̄
labore continēcie corporalis.
n̄ contione se estimāt idigē.
et hac securitate r̄soluti. nū-
quā p̄fōnē cordis. sed n̄ sp̄i-
taliū quidē viciozū purga-
cionē. vel q̄rē ī v̄itate. vel pos-
sidere festinat. **Q** status a
carnali qualitate d̄ndens
efficitur aiālis. q̄ ē proculdu-
bio deteior ḡdus. Ipse ē enī.
qui de fugido ad tepidū tr̄si-
ens detestabilior d̄nī voce sig-
natur

Intrōga⁹ q̄ int̄ int̄ carnale

De vtili^{te} et aiāle. **Ca. x. g. g. man⁹.**
colluctacionis q̄ inter
carne et sp̄m suscitā-
tur. quātū videt nobis euidēt
expressū ē. ita ut eā ip̄is quodā
mō māibus nr̄is palpabilem
factā eē credamus. **E**t idarco h̄c
quoq; racionē nobis cupim⁹ silr
aperiri. quid int̄ sit inter carna-
lem et aiāle virū. vel quead̄m
aiālis carnali possit eē deteior.

De t̄pha aiāz statu. Ca. xj Daniel

Secūdu diffinicionē
scripturē. tres sūt
aiāzū status. **Q**m̄
carnalis. sc̄d̄s aiālis. t̄cius
sp̄italis. **Q**uos ī ap̄lo ita legi-
mus designari. **N**ā de carnali
d̄r. lac vobis potū dedi nō es-
tā. n̄ dū enī potēatis. sed nec
adhuc quidē potestis. adh̄c ei
estis carnalis. **E**t it̄m. **U**bi ē ei
int̄ vob̄ zelus et contēcia. nōne
carnales estis. **D**e aiāli quoz.
alīc̄ m̄corat. **A**iālis at̄ hō nō
p̄cipit ea q̄ sūt sp̄s dei. stulti-
cia ē enī illi. **D**e v̄o sp̄itali.
sp̄italis aut̄ examinat oīa. ip̄se
aut̄ a nr̄ine iudicat. **E**t it̄m.
Dos aut̄ q̄ sp̄itales estis. īstrui-
te eos q̄ eiusmōi sūt ī sp̄u le-
uitatis. **I**taq; festinandū ē nob̄.
ut cū tr̄nūciātes desicim⁹ eē
carnales. id ē sa seculāiū ce-
p̄imus suscitōē sciūgi. r̄ ab illa

manifesta carnis pollutione ces-
sare: spiritalem sensum protinus
apprehendere tota virtute nitamur:
ne forte blandientes nobis quod
videmus secundum exteriorum horum huius
renunciasset mundo. vel carnium
~~concupiscentiam~~ fornicationum dese-
ruisse contagia. tanquam quod summa
perfectio per hoc apprehendimus.
remissiores deinceps erga emu-
dationem ceterarum passionum len-
tiores quod reddamus: et inter utraque
detenti gradum spiritualis profectus
asseque nequamus: **conspicentes** ad
perfectioem nobis habunde suf-
fice. quod exteriorum horum videamus
de satisfactione mundi huius ac vo-
luptatibus segregati: vel quod
immunis sumus a corruptela et
amixtione carnali: et ita **Lucreti**
in illo tepido statu. quod deterior in-
dicat: euomendos nos ex ore
domini secundum eius sumam nouemus
ita dicentis. **Demum** calidus es
ses aut frigidus: nunc autem quod te
pidus es. **incipiam** te euomere ex
ore meo. **Nec** in meo eos dominus
quos iam in visceribus recepat car-
tatis noxios et tepes factos.
cum quadam conuulsione pectoris
sui euomendos esse pronun-
ciat: quod cum salutare quodammodo
ei potuissent prebere salutem euel-
li ab eius visceribus maluerit:
efficit illi tanto detiores: quod nunquam omnino domini
eo illati sunt ab eis. quanto id

quod nausea repellente promi-
mus odibilis detestamur
Quidquid enim frigidum est etiam de
nostro sumptum vitatur in calore. et
salutifera suauitate percipitur:
quod autem viciis prauis temp-
tis abiectum est. non dicitur labi-
is admouere. sed etiam eminus
itui sine igne horrore non
possimus. **Rectissime** ergo pronun-
ciatur esse deterior: quod facilius
ad salutare satisfactionem ac per-
fectioem fastigium carnalium quod
id secularis vel gentilis accedit:
quam is qui professus monachum ne-
tamen via perfectionis arripens
secundum regulam discipulorum ab ipso se-
spitali furore sequis recessit
Ille namque corporalibus viciis
satis humilatus atque in mundum
se senaens contagioem carni
ad fontem vere purificationis
ac perfectionis culmen quod
punctus accurrit: et horres-
cens illum in quo est infidelitatis
gelidissimum statum. spiritus ardore
suatus. ad perfectionem facilius
conuolabit. **Na** seculum ut diximus
tepidus exorsus viciis. modo
tepidum abuti vocabulo: nec tamen
humilitate ac furore quo debuit.
in huius professionis arripuit.
Effectus semel hac miserabili-
tate. et in ea quodammodo resolutus.
nec pro se ulterius perfecta sapere.
nec alterius poterit monitis

erudi. Dicit ei in corde suo sciam
da illa dnm smaz: qd diues su et
loaples et nullus egeos. Cui
illud quoqz quod subsequitur
cosequent aptabr. Tu at es mi
ser et miserabilis paup et cecus
et nudus: in eo factus eam sciam
doteior. qd n^r miseru se n^r cecu
ac nudu: aut emedacacoe dig
nu. vel ege moitas alicui. aut
istancacoe cognoscat: et ob hoc
n^r exhortacoe quide vbi ul
la vbi salutaib admittit no
itelligens xpe mochi se noie p
guai ac depmi opinione cur
toru: qd du credi ab oibus satis
et velut dei faulus colit. nre e
ut i futio vehemencoru iudicio
peneqz subdat. Postremo qd
diuici i moram i hys. q nobis
expimento satis opta fut ac
probata. Frequen^r ei vidim⁹
de fugidib atqz carnalib id e
de secularibus ac paganis p
uenisse ad feruore spitalem:
de atqz aialibus oino no vidi
mus. Quos eam ppheta ita
legimus dnm detestai. ut spi
talibus vis atqz doctorib pa
piat ut ab eis monendis do
cendis qz discadat: et neqz velut
i stili ac ifructuosa tra. noxyb
qz sentibus ocarpata. seme v
bi salutaib expendat: sed ut
stepnentes ea. noua potius
excolant tra: id e erga paganos

ac seculares omes cultura doc
trine. ac vbi tasserat salutaris
istancacoe: quod ita legitur. h^c
dicit dms vio uida: et habita
toribus ihplm. Nouate vobis
nouale: et noli fere sup spina.
Deiqz quod pudet dicere. ita
plerosqz abrenuicasse aspiciam⁹
ut nichil apius imutasse de
anteioribus vicijs ac morib⁹
iproben^t in ordine tm^o atqz
habitu seculari. Na et pecu
as acore gestuit. quas n^r an
possederit: vel ete quas hab
uert itine no desinuit: aut
quod e lugubrius eam aplifi
ficacoe desiderat. sub h^o ptextu
et quod vel faulos semp ex
inde vel fres ale se debe ius
tu ee contendit: vel ete sub
obtentu congregandi cetus
ihuat: quos velut abbates
istatue se posse psumit. Qz
si i veritate via pfectiois iq
rent: h^o potius tota veritate
pfice niteat: ut sq exuti no
solu pecunijs sed eam affoi
bus pustiis ac distentionib⁹
vniuis semetipos singula
res ac nudos ita sub sermo
ru ipcio collocarent. ut cura
no modo alioru nulla. s ne
sui gerent quide. Et oino aut
euenit. ut du subus p ee ses
tinat. nuqua seniorib⁹ n^r sibi
tiant: a supbia mchoates

Deiqz qz pud^r
dicit. De hys qui
iteptatis magnis
occupat i pijs

diu alios institue cupiunt: nec
 discere ipi nec agere ea que sunt
 deo agenda meant. **Q**uibus
 nate e: ut scdm saluatoris sen-
 tentia cca duces cecoz effecti
 pait cadant ifonea. **C**ui sup
 bie licet vnu sit genus: du tñ
 eius e spes. **O**na que gñitate
 seitateq iugit imitatur: alia
 q effrenata libtate i cachinos
 fatuos ~~rit~~ risus q dissoluit.
Et illa quide tratur nitate
 agaudet: h vco dedignat file
 ad coartat: nec confunoz pas-
 sim proloq etiā r̄s icōgruas
 et iēptas. dū erubescat vl ifei
 q ceteis vel idocoz iudicari.
Alia ob elationē deicatq ambit
 offm: alca despiat: utpote iu-
 dicans illud aut dignitatē ps-
 tiē. aut vite aut natalū suoz
 meitis icōgruū vel indignū.
Quarū q deteior pronūciā
 da sit: vniuersalq discutiāt atz
 ppendat exame. **O**nu sane at
 q idē iobne genus e: vel ppter
 opacionis istancā vel ppter
 ocū desidiū. senioris violare
 mādatū: tāq dispendiosum
 e pro sopno qm̄ pro vigilāa
 monasterij statuta ~~stempne~~ ^{suellē.}
Am̄ deiq e abbas tñfire
 pceptū ut legas: quātū si cō-
 tēpnas ut dormias: n̄ aliq
 supbie fomes e ~~ut~~ pro ieiunio
 frem̄ qm̄ pro r̄fectioē ~~stempne~~.

u quod p̄uociora et a r̄medy
 longiquiora sūt vicia. q̄ sub spe
 vtutū et ymagie sp̄italiū r̄p
 vident emgē: qm̄ q̄illa ex ap-
 ta carnali voluptate gignūt.
Hec enī velut palā expositi
 ac languores mā^{ti} et arguūt
 cominus et sanātur: illa vco
 dū p̄textu vtutū tegūt: icūa
 ta pdurant: et deceptos q̄sp
 p̄iculosius faciūt ac despa-
 cius egrotāe. **N**ā illud ridicu-
 lū qualr̄ expr̄matur. qd̄ nō
 nullos post illū p̄me r̄uā
 acōis ardore. q̄ vel r̄s failia
 res vel opes plūmas vel
 p̄miliaa scli r̄liquentes se
 metp̄os ad monasteria con-
 tulerūt. tāto enim studio
 i hys q̄ penitus absadi non
 pnt. et nequnt i h̄ ordme nō
 h̄r. quāuis p̄ua vilia q̄ sint
 ee deuictos: ut hoz p̄stariū
 aia qm̄ facultatū supent pas-
 sione. **Q**uibus profcō nō mag-
 nope prodeit maiores opes
 ac sbas ~~stempne~~: q̄ affais eaz
 ob quos ille ~~stempne~~ fut. in
 res p̄uas atq̄ exiguas tñsu-
 leunt. **N**ā viciū cupiditatis
 et auaricie quod erga sp̄taes
 p̄asas ex̄e nō pnt. arca vi-
 liores marciab r̄inētes. nō
 absadisse sed imutasse p̄bat
 pristina passione. **N**ā nimia
 deuicti diligēcia erga curā
 p̄siatij sportelle. sacelli. co-

de male
 abrenū
 autibus

diab. matte. aliarū filiū rerū
 quāuis vilissimarū **viii**: eadem
 tū qua an libidīe detinent. Que
 eā tanta emulacōne custodiūt
 atq; defendūt: ut pro ipis adū
 sus fieri amouei eos atq; litigāe
 quod eā turpius ē nō pude
 at. In quibus adhuc egredie
 cupiditatis pristinē laborātes.
 h^e eadē que vsus corporis pos
 sīde' monachū vel nātās cogt.
 hⁱ secūdu' nūm. mēsurā q; co
 mune nō sūt h^e contenta. i h^o
 quosq; sui cordis auaritiā defig
 nātes: cū vel ea quibus vti nātē
 ē pensus student h^e qm ce
 teri: vel excedentes diligēcie
 modū peculiatius ea attētiusq;
 custodiūt: et ab aliorū cōtrec
 taōne defendūt. q; vniūsis
 fibus dnt eē corā: qm vō dif
 fēnaa tmō metalloz. 2 nō
 ipā passio cupiditatis habeat
 irōria: et cū quidē pro rbus
 magnis nō liceat. pro viliori
 bus vō h^o ppm fecisse sine cul
 pa sit: et nō idcirco pāsores
 abiecti mus matēias. ut fra
 tus discemus viliora itēpnē
 Quid enī differt utrū quis
 pturbacōne cupiditatis er
 ga opes āplas atq; magnifi
 cas. an ergā viliores exēcat
 spēs: n̄ quod i eo rprehēbilior
 iudicandus ē. q; qui maxia
 spreueit i mīmis obligetur:

Ideo pfectionē cordis abrenū
 tiatio ista nō optinet: q; cū pau
 peis censū habeat nō abiit di
 uitis volūtate. **Expliat col
 latio quarta abbatis danie
 lis de concupia spūs adūs
 carne. Inapiunt capitula
 collationis quēte abbatis scā
 monis. Cam p̄m**

Aduentus n̄ ad abba
 tis scāpionis cellam.
 et iāscio de gūibus et ipūgacōe
 viciōrum **I** Narratio ab
 batis scāpionis de octo p̄na
 palibus vicijs **ii** De duob;
 viciōrū gneribus. et effiaēcia
 eorū q; dūptata **iii** Recapitula
 de castitāte et fornicacionis
 passione et auarione eorū **iiii**
 Quō dñs n̄ solus sine peccā
 to tēptus sit. **v** De racione
 tēptacionis. q; a dyabolo tēptat
 ē dñs **vi** De cōsumacōne
 cenodoxie et supbie sine m̄s
 teio corporali **vii** De philargi
 ria qd' ex natura sit. et quid it
 sit int' ipam et naturalia vi
 tia **viii** De iā atq; tristitia qd'
 int' accidētia vicia plerūq;
 iueniāt **ix** De sex viciōrū
 concordia et duorū ab eis dis
 sidentū cognacōe **x** De o
 rigie et glitāte vniūsisq; vi
 ty **xi** In quo vtilis sit cō
 doxia **xii** De varia oppūgacōe
 om̄i viciōrū **xiii** De istatue
 do adūsū vicia ctamē scdm

iporū ifestationē **xiii** Nichil nos
 posse adiūfū vnaq fine auxi^o di
 n^o debē nos extolli ī eorū vic
 toria **xv**. De significacōe gē
 tū septē quarū ifrl accip^t ter
 ras et quarū alibi septē alibi
 multe eē dicant^r **xvi**. Interoga^o
 de reparacōe septē gentiū et
 octo viciorū **xvii**. Responsio q^o
 mō scdm octo vicia octo gētiū
 nūb impleat. **xviii**. Cur vna gens
 deseī septē vō iubent^r extāgu
xix. De natia cast^mingie ad
 filitudiē aqle cōpande **xx**.
 De pseuerancia cast^mingie ad
 ūsus phos dispiūta **xxi**. Cur a
 brahe p^o dixit deus decē gētes
 expugnandas a p^olo ifrl **xxii**.
 Quō vtile nobis sit viciorū t^r
 ras posside **xxiii**. Et t^re de qb⁹
 expulsi ppli chananeoz seim
 sem fūit deputate **xxiiii**. Tes
 tōnia diuisa sup significacōe
 octo viciorū **xxv**. Et ad deuit
 ta passione gule ipendend⁹ sit
 labor ad v^o tutes ceteras obtine
 das **xxvi**. Quōd nō idē ordo
 p^olorū sit q^o ponit^r ī cathalogo
 viciorū **xxvii**. **Explicat ca^a. Inap^t**

**De octo p^ongi
 palibz vicijs.**

**collacio quita abbatis serapio
 nis. Aduct^r n^r ad abbatis ser
 apiois cellā 2 i q^o sitio de g^oie^o 2 i p^ongi
 vicijs.**
 In illo cetu antiquissimū se
 nū fuit vir noīe serapion adp
 me g^ona discretionis o^ortus;
 cuius collacionē opep^otiū rōr
 hiteis tradē Ambientibus

eū nobis ut de ipugnaacōe vi
 tiorū aliqua disputaret qbus oi
 gines eorū et cause manifest⁹ p^o
 dentur. ita exorsus ē **Narratio**

Octo sunt **abbatis serapiois** p^o
 vicia p^ongi^ois de octo
 apalia p^ongi^ois **vicijs. 2°**
 q^o huanū ifestant genus: p^omu
 ē cast^mingia quod sonat vent^o
 igluues: scdm fornicacō: tū
 philargiria id ē auaricia siue a
 mor pecunie: quartū iā quitū
 tristiaa: sextū acadia id ē inpetas
 siue tedū cordis: septimū ce
 nodoria id ē iactācia seu vā glā.
 octauū supbia. **De duobus**
viciorū g^oneribus et effiaēcia
corū quadruplita. Cam. iij

Horū igit viciorū: g^ona
 fut duo. Aut eī natu
 ralia fut: ut cast^mer
 gia: aut ex naturā ut phlar
 gia. **Effiaēcia** vō quadruplita
 ē. **Quedā** sine actione carnali
 cōsumāi nō pnt. ut ē cast^mer
 gia et fornicacō: quedā vō e
 tīa sine ulla corporis actione
 xplent^r ut ē supbia et ce^odoxia:
 nonnulla imoacōis causas extri
 secus accipiūt. ut ē philargiria
 et iā: alia vō itestanis motib⁹
 xitantur ut ē acadia atq^o tr^o
 tīa **Recapitula^o de cast^m**
gia et fornicacōis passione 2

Et ut h^o tūacōe eoz. **ca. 2°**
 eadem disputacōe
 quātū possum⁹ nō

[Faint text from the reverse page, partially visible on the right edge.]

solū breui: sed eā scripturā
 testimonijs manifestiora reddam.
Castimergia et fornicatio cum
 naturalr nobis insint: ~~na~~ non
 nūquā eā sine ullo aie iata
 mento solus istigatioe ac pru
 ritu carnis oriūt: materia tñ
 ut consument egent extisem:
 et ita i effectū corporali actioe
 pueniūt. Quisq; eī temptat
 appria concupia. deū concupia
 cū fuit concepta parit pccm:
 pccm vco cū fuit cōsumatū:
 gnāt mortē. **N**ā n' p'mus adā
 p castimigiā decipi potuit. n'
 esce materiam hñs i promptu
 abusus ea fuisse illiate: nec
 sedūs sine cuiusdā materie illi
 titatione teptat. cū dī ei. si fi
 li' dei es dic ut lapides isti pa
 nes fiant. fornicatio quoz q'
 nō nisi p corpus pfiatur oi
 bus pz: ita de h' spū dicente dō
 ad bñm iob. **E**t v'tus eius i lū
 bis eius: et ptās eius sup om
 belicā ~~eius~~ ventris. Ideo q'
 h' specialit' duo. q' m'isteio car
 nis expleat: ex illā spūalem
 aie curā egent peculiaius e
 ciā continencia corporali. Si
 quidē ad i'audendos horum
 stimulos nō suffiat sola mē
 tis itenao: ut nōnūqm̄ solet
 adūsus irā seu tristitiā cetēas
 q' fieri passiones. quas eā si
 ne ulla carnis afflictione.

sola nouit expugnāe mentis in
 dustā: n' eāam castigatio corpora
 lis accessit. que ieiunijs vigilijs.
 et opibz contione pfiatur. hys
 q' fuit r'moao localis adiuncta:
 q' si' abozū v'ao id ē aie i corpis
 gnāt: ita supai n' v'usq; la
 bore nō potest. **E**t licet btūs a
 postolus oīa vicia gnāl'r p'nūa
 auent eē carnalia: siquidē n'
 m'itias et ias atq; hēsēs inter
 cetēa carnis opa nūeraueit:
 nos tñ ad illorū ciaciones atq;
 natias diligenciaus colligēdas.
 Quā ea diuisione distiguit.
Nā ex hys quedā dicim' esse
 carnalia. quedā vco spūalia:
 et illa quidē carnalia q' spea
 alit' ad forū sensu p'tinet car
 nis: quibus illa ita delectat
 ac pasatur: ut eā q'etad i'a
 tet mentes. iuitas q' eas nō
 nūqm̄ p'chat ad sue volūtatis
 assensum. **D**e quibus bñs apls
 qb'dā ait. et nos om̄s aliqn
 dūsati sum' i desiderijs carnis
 urē: faacentes volūtate car
 nis et cogitacionū. et eamus
 na' filij iē sicut et cetēi. **S**pūa
 lia vco dicimus q' m'instu aie
 solus orta. nō solū nichil vo
 luptatis confert carni: sed e
 ciā eā g'uisimis languoribz
 afficiencia. miserrime iocūdi
 tatis pastu auam tñ nutūt
 egrotantem. **E**t idarco h' qui
 dē sim' cordi idiget medicā.

quæ admodum diximus ad san-
tate curatione pueniunt. **Domini** pui-
tati studentibus plurimum co-
fert. ut harum naturalium passio-
num ipsas materias sibi permit-
tunt subtrahant: quibus per vel oc-
casio vel recordatio erudite pas-
sionum egrotanti adhuc aie ge-
nerari. **Natura** est enim: ut morbo
dum duplex adhibeatur cura.
Nam corpori ne concupiam
in effectum temptet prozupere. nec
effigies et materia illiacens sub-
trahenda est: et aie nichilominus
ne ea vel cogitatione accipiat
attentius meditatio scriptu-
rarum. et sollicitudo pugil. ac
remotio solitudinis vult appo-
nenda. **In** ceteris autem viciis
humana consortia nichil obsunt:
quoniam etiam plurimum confe-
runt his qui carere eis in veri-
tate desiderant: quia frequentia homi-
num magis arguuntur: et dum
laxissima crebrius manifestant:
celi medicina pueniunt ad salutem.
Quo dominus noster solus absque pe-
ccato temptatus. **Capitulum v.**
Deo quod dominus noster ihesus christus cum apostoli
pronunciasset sanctam. temptatus fuisse
se per omnia secundum similitudinem nostram:
dicit tamen absque peccato. id est absque hu-
ius passionis contagione ne-
quaquam scilicet aculeos concupie-
tialis exptus: quibus nos
natura est etiam ignorantes iuutosque

compungi: quippe cui nul-
la erat similitudo seminatibus vel
acceptationibus humane: ita ratione con-
ceptus eius archangelo nuntia-
ante. **Spiritus** sanctus superueiet
ite: et vultus altissimi obumbrabit
tibi. **Idcirco** et quod nascetur
ex te sanctum: vocabitur filius dei.
**De ratione temptationis quæ a za-
hulo appetitus est dominus. Capitulum vi**

T illis enim passionibus etiam ipse
temptari debuit. incorruptam y-
maginem dei ac similitudinem pos-
sident. in quibus et ad am temptatus
est. cum adhuc inuoluta illa dei ymagi-
perdiaret: hoc est castimergia
cenodoxia. superbia: non in quibus
post puritacionem mandati y-
magine dei ac similitudine vo-
suo in via deuolutus inuoluitur.
Castimergia namque est quæ in-
dicti ligni profuit conditum: cen-
doria qua dicitur apientur odi vultus.
superbia qua dicitur editis sicut di-
scientes bonum et malum. **In** his
tribus viciis: etiam dominum salua-
torem legitimus fuisse temptatum.
Castimergia cum dicitur ei a dyabo-
lo **ai dicitur** dicitur ut lapides isti
panes fiat: cenodoxia. si filius
dei es mitte te deorsum: superbia.
cum ostendens illi omnia regna mu-
di et eorum gloriam dicitur: **hæc omnia**
est dabo si pro cadens adoraueris
me: ut hysdem. quibus in temptatione
num lineis. appetitus nos quos
quodammodo temptatore vult

debemus. suo docet exemplo. Ideo
 qd eam et ille ada dicitur et iste adam.
 Ille primus ad ruinam ac mortem.
 huius primus ad resurrectionem et vitam.
 Nullum omnem genus hominum ad peccatum
 tur: per istum omnem genus hominum liberat.
 Ille de rudi atq; tracta fingit tra:
 huius de materia vicia procreat. Huius
 ergo ut suscipere eum temptationes o
 portuit: ut excedere naturam non
 fuit. Nec enim quod castitatem mergit vi
 ceat potest fornicatione temptari.
 quod ex illius habundantia et radice
 procedit: quod non ille quidem primus
 adam fuisse elusus: non autem generis
 eius passionem. Deceptus illece
 bus dyaboli recepit. Et ob
 hoc filius dei non absolute in car
 ne peccati venisse dicitur: sed in carnis
 similitudine peccati: quod cum esset in eo vera
 caro: manducans saltem et bibens
 et dormiens. clavorum quoque
 confixione in veritate suscipiens:
 peccatum eius quod peccati contraxerat
 contraxerat verum non habuit sed
 ymaginarii. Non enim ignitos a
 culcos accipere carnis exptus
 est. quod etiam nolentibus nobis na
 iam amittente confurgit: sed
 huius quandam similitudinem na
 turam peccati suscipit. Nam
 cum omnia que officii nostri sunt in
 veritate impleret. et infirmitates
 universas humanas gestaret:
 consequenter huic quorum passio
 putatus est subiacere: ut per

has infirmitates etiam conditionem
 huius quoque vicia atq; peccati vi
 detur in sua carne portare. Dei
 quod in huius eum tantummodo vicia dyaboli
 temptat. in quibus etiam illum dece
 peat: coniacens huic quorum velut
 hominem filium in ceteris illudendum:
 si eum in illis quibus peccati deie
 ceat sensisset elusum. Verum ei se
 tantum iam morbum qui de radice
 principalis vicia pullularat:
 peccati contumie confutatus inferre
 non potuit. Videbat enim nulla
 tenus eum viciale causa egritu
 dis huius suscepisse: eam quod super
 fluum sperari ab eo fructum peccati:
 cum eum semina vel radices nul
 lo modo recepit creabat: licet scien
 dum lumen quod postrema eius tem
 ptatione illa ponit quod dicitur. si filius
 dei es mitte te deorsum. hec
 superbie passio possit intelligi:
 ita ut illa superior quam mattheus
 tantum ponit. in qua iuxta predictum
 lucam euangelista omnia signa mu
 di in punctu temporis ostendens dyaboli
 volubus ipromittat. accipiat
 philargurie passio. quod scilicet post
 castitatis victoria fornicatione
 eum temptat non peccati. ad philarguriam transiit. quam
 radicem malorum omnium noveat
 in qua ita superatus nullum ei
 viciam ex huius quod sequebatur eam
 ausus est ingerere: quippe quod nove
 rat de eius radice ac fomite

pullulac ad extremam supbie in-
reit passionē: qua noucat eam
pfectos quosq; deuictis oibus
vicijs posse pulsari: qua eam
vel seipm cu eet ut lucifer: vl
cōplues alios absq; ullo iata
mēto pcedentiū passionū de
celestibus meineat corruisse.

Iux huc ergo que pdrun^o or-
dine q ab euāge^{ta} lucā descri-
bit: eam ipā illiata ad quibus
vel illū pmū vel istū secun-
dū adā callidissimus aggre-
di inimicus elegantissime con-
gruit. Illi nāq; dicit ad apient^o
oculi vū: huic ostendit oia
rēna mūdi et gloriā eorum.
Ibi dicit cū sicut dij: h si fili⁹
dei es. *De cōsumatōe cenodoxie
et supbie sine mūsteio corpora-*

et ut li. Cam. viij
Ad efficiendū cetē
rū quoq; passionū
quarū *narrationem* itadere
nos expositio castimēgie vel
dñice temptacionis nō cō-
pūlit. eodem quoq; posucamus
ordie disseamus: cenodoxia
atq; supbia eam sine ullo cō-
sumai solent mūsteio corpo-
rali. In quo enī egent actioe
carnali: que pro conq; pte^a
et volūtate sola conq;rende
laudis et huāne glorie conse-
quende. habunde ruina gene-
rat aīe captiuate. Aut que

effectū habuit corporale pda
luciferi illius antiq; supbia. n
quod eā tm^o aīo et cogitacōe
concepit. ita ppheta mēorante.
q dicebas in corde tuo. i celum
conscendā. sup astra celi ponā
solū meū. ascendā sup alatu
dñe nubū. es filius altissimo.
Quisicut hui⁹ supbie nei ne
habuit icentore: ita ei con-
sumacionē cūis ruineq; pe-
tue cogitacio sola pfeati equi-
de cū effectate tyrannidis nul-
la fuēt opeā subsecuta. *De
philarguria q ex natura fit
et q intfit ut ipam r natura*

Philarguria *vicia. r viij*
et ia licet nō sint v-
nius natue: nam
por ex natura est. sequēs vō
originale vō i nobis seinarū
posside: fili tm ouit modo.
Extāsecus siquidē causas cō-
mociōis plerūq; conq;piunt
Etenū frequent hū q adhuc
ifmiores sūt. vel irritacōe.
vel instinctu quorūdā. i h se
vicia corruisse conq;rit: ac
pcepitatos se vel ad iacandā
vel ad philarguriā aliorū
prouocacione causant: et ex
natura fit philargia: hmc li-
quido puidetur. qz nō origia-
le probat i nobis hre pna-
piū: nō de materia conq;pit
que ptingit ad aīe vl carnis

pncipacione vite qz sbam Nichil
 eni ad vsu ac naturam nature
 cois pret' esca cotidiana ac po-
 tu. ctum est puenie: rliq' ved
 vniuse matie quatolibz studio
 atqz amore seruent: aliene tm
 ab huana indigentia eaa vsu
 pius vite approbant: iogz h
 velut ex natura existens. no
 n tepidos ac malefundatos mo-
 chos pulsat. Que aut natu-
 ralia sunt. etia probatissimos
 monachoru equide i solitudine
 amozates atemptae no desi-
 nuat. Et i tm h^o veissimu co-
 probat: ut eaa gentes non nul-
 las ab hac passione id e phi-
 largia libeas ommodis agnos-
 camus: qz nequaqz vicij
 hui⁹ egtudine vsu et con-
 suetudine rceperit. Illu quoz
 pore mudu qui an diluui-
 um fuit: diuine scupiste-
 ac hui⁹ et egtudis rabiem
 credimus ignorasse. Que e-
 cia i vno quoz rce abrenu-
 nate sine ullo labore proba-
 tur extingui: cu s vniuis
 quis facultatibus abiectis
 ita expetierit cenobij discina:
 ut ex eis ne vnu quide dena-
 riu sibi met sipse paretat.
 Cui⁹ rei testes multa hoim
 milia possumus iuenie: qui
 cu sub momento breuissio dis-
 psis oibus substantijs suis

ita hat eradicaueit passione.
 ut ne tenuit quide ab ea pul-
 sent' vltius: nichilominus oi
 tpe cont' castingia pugnates
 nisi ingenti ~~castingia~~ arai
 spectioe cordis. et abstineaa
 corpus dimicaueit. scia ee
 no pat' De acedia atqz tristi-
 tia q' itredca vna pleriqz

Tristitia iueniant. c. 9
 et acedia: nulla q' ad
 modu supiora dixi-
 mus ex acedente extrisecus
 prouocacione gnari solent. Na
 solitatis q'qz et i hemo consti-
 tutos nulli qz huano imixtos
 consoras frequent' atqz amaf-
 sine vexare noscunt: qd esse
 veissimu q'qz cu fuit i solitu-
 dine amozatus et pugnab hoib
 iteioris exptubipis expeme-
 tis pfaale coprobabit De sex
 vicioru cordia et duoru ab-

Hec eis dissidcau. cog. x.
 igit octo vicia licet
 diuisos ortus ac dis-
 files effiaenias habeant:
 sex tm pora s castmergia. for-
 nicacio philarguria. ia. tristi-
 cia. acedia. quadā int se cog-
 uacione. et ut ita dixerit
 cocatenacione conera fut: ita
 ut poris exuberancia seqti
 effiaat exordiu. Na de habu-
 dancia castingie fornicacione:
 de fornicacione philarguria.

de philargia uā. de iā tristi
 aā. de tristitia acidiā nāc est
 pullulāe. Iō q̄ sili cont̄ h̄c mō
 atq̄ eadē rāone pugnandū ē:
 et a p̄cedentibus semp̄ adūsq̄
 sequentes oportet nos iūre
 etiam. **Facilius ē cuiuslibet**
 arboris noxia latitudo ac pro
 ceitas excrescat: si antea radi
 ces eius q̄bus iūritur vel nu
 date fuerit vel succise s̄t. Et i
 festantes hūores aquayū cō
 tinuo sicabunt: cū gūator eay
 fons ac profluentes bene soler
 ti idusta fuerit obtuāte. Quā
 obrē ut acidiā uīnent. antea
 sup̄anda tristitia ē: ut tristitia
 p̄pellat. ita p̄us ē extruden
 da. Ut extinguatur iā. philar
 largia calcanda. Ut euellat
 philargia. fornicatio ~~uella~~
~~uē~~ ē compescenda ē. Ut sub̄
 hat fornicatio: castit̄ie uicū
 ē castigandū. Residua uero duo
 id ē cenodoxia et sup̄bia sibi q̄
 dē s̄it illa quā de sup̄ioribus
 uicis diximus rōe iūguatur:
 ita ut iūcrementū p̄oris ortus
 efficiat̄ altius. Cenodoxie et
 ei exuberantia: sup̄bie forte
 p̄ait. Sed ab illis sex p̄oribus
 uicis p̄icitus dissident. n̄c sili
 cū eis soaete federant. Siqui
 de nō solū nullā ex illis occa
 sione sue gnacionis accipiūt:
 sed etiā cōuo mō atq̄ ordine

suscitant. Nā illis euulsis hec
 uelhemēcius fructificat: et illoz
 morte uinacius pullulat atq̄
 succrescit. Vñ etiā diuiso mō
 ab hys duobus uicis iūguat.
In omni quodq̄ illoz ei sex uicis
 tūc iādumus. cū a p̄cedentibus
 eoz fuerimus elisi. In h̄c uero ^{Duo uicis}
 et maxie post triumphos p̄uili
 tam̄ incurre. Quā igit̄ uicia
 p̄adū iūcremento p̄cedentium
 gnant: ita illoz diminutione
 purgantur. Et hac rōe ut su
 p̄bia possit explodi. cenodoxia
 ē p̄focanda. Et ita semp̄ p̄ori
 bus sup̄atis seq̄cia cōquiescat.
 et extinctione p̄cedentū r̄si
 due passionēs. absq̄ labore mar
 rescent. Et licet h̄c q̄ p̄dixim⁹
 octo uicia illa q̄ memorauim⁹
 uis rōe iūte sibi cōnexa at
 q̄ p̄mixta s̄t: specialem t̄n i
 quatuor cōiugaciones et co
 pulas diuidit. **Castit̄ie**
 nāq̄ fornicatio peculīai con
 foras fedeat: philargie iā.
 tristitie acidiā: cenodoxie su
 p̄bia familiarit̄ coniugant.
De origine et qualitate uicis
Et ut cuiusq̄ uicis. et
singillatim nūc de v
niuscuiq̄ uicis quib⁹
 disputemus: castit̄ie q̄
 sunt t̄n. P̄mū. quod ad r̄fō
 nē purget monachū an̄ hora
 statutā ac legitima festinat.

Secundū quod expletione ven-
tris et quarūlibet escarū vorā-
ritate letat. Tercū quod actu
raiores ac delicatissimos cibos
desideat. Que tā nō leui dispe-
dio monachū feiunt: n̄ ab oibz
istis pāi studio atq; observa-
tia semetipm expedie contendit
Nā q̄admodū absolutio ieiunii
m̄ horā canonicā nullatenus
p̄sumenda est: ita et ventris i-
gluuiēs. et escarū sumptuosa
atq; exquisita p̄paratio filiter
ap̄putanda. Ex hys enī tribz cau-
sis. diuise ac pessime **valitudines**
valitudines aūc procreantur
Nā de p̄ma monastēy odium
gignitur: atq; exinde horroz et
intollerantia eiusdē crescit habi-
taculi: quā sine dubio mox disces-
sio aut fuga velocissima subsequat̄
De secunda. igniti luxurie ac
libidinis aculei suscitant. Ter-
tia etiā iexcitabiles philargi-
ric laq̄os nectit ciuicibus cop-
tuoꝝ: n̄ aliquū monachū finit
p̄fecta x̄ nudite fundari. Cui⁹
nobis passionis i cē vestigia i-
tō quoz deprehendimus idicio: tū
forte ad i r̄fectionē detenti ab
aliquo sim. contenti nō sum⁹
eo sapore cibos sumē. quo ab ex-
hibente conditi sunt: sed quid
dā sup̄fundi eis vel ad hā i por-
tuna atq; effrenata posam⁹
libtate. Quod fieri penitq; nō

oportet t̄bus de causis. P̄mo
q̄ mens monachi semp det̄ i oī
tollerantia ac patatis exatata
q̄ vsai: et secundū aplm discre-
t̄ quibus est sufficiens cē. Nul-
latenus ei potuit vel oculta vl
maiora corporis desideia r̄frenae.
q̄sq̄uis degustatione modice i
suauitatis offensus: ne ad mo-
mentū quidē delicatibz gutturis
suimalueit castigae. Secundo
q̄ nōnūquā eueit. ut ad horā
desit illa speaces que postulat̄
a nobis: et v̄cundia n̄citi vl
frugalitatis suscipientis i cutim⁹:
publicitates s̄ paup̄tatē eius.
quā soli deo cogitām cē malu-
ent. Tercio q̄ int̄dū sapor ille solet
q̄ nos ad ista poscimus alijs dis-
plicē et iucim⁹ iuriā multas
dū m̄ ē gule ac desideio satisfa-
cē cupimus irrogae. p̄t quod
oimodis h̄ i nobis ē castigan-
da libtas. Fornicationis ḡna
fuit tā. P̄mū quod p̄ cōmixtio-
nē sexus v̄tusq; p̄ficiat. scdm̄ qd̄
absq; feineo tactu: pro q̄ oīa: her-
p̄uarthe filius a dno p̄cussus
legitur: quod i scripturis sc̄is
i mūdicia nūcupat. Sup̄ quo
ap̄lus: dico aut̄ i nuptas et
viduis: bonū ē illis si sic p̄mā
serint sicut et ego. Quā si se nō
continēt nubant: melius est ei
nubē qm̄ v̄ri. Tercū quod aīo
et mente concipit. de q̄ d̄ns

ī euangelio: q̄ videt mulierem
 ad concupiscendā eā: iā mechata
 ē eā ī corde suo. Que tā grā btus
 aplus p̄ai mō extingūda p̄uua
 ciand. mortificate iquit mēb̄ v̄iā
 q̄ sūt sup̄ trā: fornicationē. imū
 ditā. libidīnē et tēcā. Et it̄m de
 duobus ad ephesios. fornicatio
 et imūditia n̄ noiet̄ ī vobis. Et
 it̄m. Illud aut̄ scitote. q̄ oīs for
 nicator aut̄ imūditus. aut̄ qua
 rus quod ē ydolorū seruīt̄. nō
 h̄z h̄ditatē ī r̄gno x̄ et dei. Que
 tā ut a nobis p̄ai obseruacione
 caueantur: sili nos eoz a r̄gno x̄
 atq; vna detret̄ exclusionē. **Phi**
 largire grā sūt tā. **Pmū.** q̄ r̄nū
 nantes dicit̄ ac facultatib; suis
 spoliari nō sūt. **Sedm.** qd̄ ea q̄ a
 nobis disp̄sa sūt. vel idigentib;
 dist̄buta. r̄sumē nos maiori cupi
 ditate p̄suadet̄. **Secūda** que ne
 antea quidē possedim; desiderari
 acq̄i ve p̄pellit̄. **Tregna** sūt tā:
 vni quod exardescat̄ ī seculis. qd̄
 grece p̄. n. o. c. di: et aliud quod
 ī v̄bū op̄us effectū q̄ p̄ouip̄:
 qd̄ grece. o. p. t. n. nūcupatur.
 de quibus et apls. **Nūc** at̄ de
 ponite et vos iquit̄ **sc̄ia** trā
 indignacionē. **Tercū** quod nō
 ut illud feruens ad horā di
 geitur. sed p̄ dies et t̄p̄a r̄suat̄:
 quod a a. n. i. c. di. **Que** oīa ē anob;
 quali sūt horroē dāpnanda
Cristiae grā sūt duo: vni
 quod vel iacundia deficiente

vel de illato dāpno ac desideio
 p̄pedito cassato q̄ gnat̄: aliud qd̄
 irrationabili mentis anxietate
 seu desp̄acione d̄ndit̄. **Ac** die grā
 sūt duo: vni qd̄ ad sop̄nū p̄cipi
 tat estuantes: ali qd̄ cella dese
 re ac fugē cohortatur. **Cenodox**
 ia licet multiformis ac multi
 plex sit. et diuisas species diu
 datur: grā eius t̄m sūt duo. **Pmū**
 qd̄ pro carnalibus ac māifesti
 extollimur v̄bū: sedm̄ quod
 pro sp̄italibus et occultis desi
 deio v̄ae laudis īflāmamur.

Inq̄ sit vtilis cenodoxia. c. 12.

Qna t̄m re cenodoxia
 vtilis ab īcipientib;
 assūit̄: ab h̄is dū
 taxat̄ q̄ adhuc viciis carnali
 bus īstigant̄: vt ubiq̄ta. **In**
 illo t̄p̄e quo fornicationis sp̄u p̄
 vrgentur mente conceperit̄ v̄l
 sacerdotalis ~~v̄i~~ officij dignita
 tē. vel opinione cunctoz qua
 sancti et īmaculati. credant̄:
 et ita imūdos sc̄ipie stimu
 los q̄ turpes atq; indignos
 vel est̄nacioni sue vel illi ordi
 iudicat̄es. hac saltē steplaci
 one declinent: m̄iore malo
 id quod mai; est r̄tundentes
Sacius ē cenodoxie vicio q̄
 tūq; pulsai: qm̄ it̄dē ī forni
 cationis ardore: v̄n repai aut
 nō valeat. aut vix valeat p̄
 ruina. **Que** sensū ex p̄so da

vnus p̄pheta elegant̄ expressit
dicens. **pp̄t** me longe faciā suō
rē meū: et laude mea īfrenabo
te ne itēas. **Idē** dū cenodoxie **ut.**
laudibus xp̄ediris: nequaquā
ad infm̄ profunda proruas:
et irreuocabilr̄ mōrlū p̄cōz
sūmaacōē mgaris. **Nec** mirū
tantā passiō hūc iesse v̄tute
ut irruentē quēpiā ī fornicā
tionis labem valeat īfrenae:
cū sit multozū xp̄imentis se
p̄stie comprobātū. q̄ ita eum
quē sel̄ venēi sui peste corru
peit. īfatigabilem r̄ddat. ut
faciat ab eo ne biduana q̄dē
ieiunia vel īduana senti. **Ad**
caā nōnullos ī hac hēmo fre
quent̄ nouim⁹ fuisse cōfessos:
se ī cenobis firie constitutos
quibz diebus r̄fōnē ab ī fine
labore tollerasse: nūc at cā
tā se fame etiā ab hō t̄ia v̄z
gei. ut usq̄ nonā vix queant
differre ieiunia cotidiana.

Sup qua re pulchre abbas ma
chabius cū dā p̄cunctanti cur
fame ab hō t̄ia ī hēmo pulsa
retur. q̄ ī cenobio ebdomadibz
ītegrīs r̄fōnē sepe stēpnēs
nō sensisset esūem. respondit
Quia nullus ē h̄ ieiunij tui
testis. qui te suis laudibus
nutrit atq̄ sustentet. ibi at
te digitus hōim̄ et cenodoxie
r̄fectio sanabat saginabat.

Huius aut̄ r̄i figura q̄ diximus
sup̄ueniente cenodoxia viciū for
nicacōis excludi. pulchre satis
ī r̄gū libro ac figurat̄ xp̄imitur.
vbi p̄lm̄ israhelē a nechao r̄ge
egypti captiuatū. ascendēs nabu
godonosor r̄x assiroz de finibus
egypti ad suā trāstulit r̄gionē:
saluet ut nō eos libtati p̄stie
et genitali r̄stituet r̄gionē. s̄ ut
ad suas t̄ras adducet. et longiq̄
asportandos q̄p̄ fuerāt ītra e
gypti captiuū. **Quae** figura ī hō
quoq̄ xp̄etent̄ aptabitur. licet
eī tollerabili⁹ sit cenodoxie q̄ for
nicacōis vicio deseruē. diffi
cilius t̄m a cenodoxie d̄nācōne
discedi. **Quodā** mō eī longioris
itineis sp̄acio captiuū abduc
tus laboriosius ad genitale so
lū et libtate p̄stinā r̄uertet:
mēitoq̄ ad illū ītrepacō illa
p̄pheta diget. **Quae** inueteā
tus es ī t̄ra aliena. **Recte** siqui
dē iueteātus d̄i in t̄ra aliena:
q̄sq̄ a t̄renis vicijs nō īnouat.
Sup̄bie gr̄a fuit duo. p̄mū car
le: sc̄dm̄ sp̄ituale: quod etiā p̄
nitiosus ē. **Illos** nāq̄ de sp̄aci⁹
īpugnat: quos ī quibusdā v̄tu
tibus profecisse repperit. **De va
ria oppugnacōe oim̄ viciōz**
et igit̄ **Cam. 13.**
H octo vicia cū oē hōz
genus pulsent. nōtū
vno mō īpetūt cūctos. **In** alio

nāq; spūs fornicatiōis locū obti-
net p̄ncipale: i alio supequitat fu-
roz: i alio cenodoxia vendicat ti-
rāndē: i alio supbia arcē tenet.
Et cū constet oēs ab oibus ipug-
nā. diuiso tñ mō et ordīe smgu-
li laboramus **De istituendo adū**
sū vicia cōtāmē sōm ipōū ifes

Quāobrē **traone. c. 1e**
ita nobis adūsus h̄
arripienda sūt p̄lia.
vt vnusq; viciū quo maxie
ifestatur explorās. adūsus illud
arripiat p̄ncipale cōtāmē. oēm
curā mentis et sollicitudinē er-
ga illius ipugnatiōē obfua-
tiōē q; defigens: adūsus illud
cotidiana ieiuniorū digens spi-
cula. cont̄ illud cūctis mome-
tis cordis suspiria. t̄rēb; q; gētiū
tela contorquens: adūsus illud
vigiliarū labores ac medicā-
tiōē sui cordis ipendens: i defi-
nētes quoz orōnū fletus ad dñm
fundens: et ipugnatiōē sue
extinctionē ab illo spēcialit̄ ac-
uigit p̄scens. **Impossibile** nāq;
ē de qualib; passione triumphū
quēpiā promeri. p̄usquā itel-
lexerit idustā vel labore p̄pō
victoriā cōtāmē semet obtinē
nō posse: cū tñ ut valeat emū-
dāi **nō posse** nāte sit eū die noc-
tuq; i oī curā et sollicitudine
p̄manē. **Cūq;** se ab ea senserit
absolutū: rur sū lacernas sui

cordis sili intētiōe plustret: et
exapiat sibi qm̄ int̄ r̄liquas p̄-
spereit diuorem. atq; adūs; eā
spēcialius diā spūs arma imo-
ueat: et ita semp validiorib; su-
patis celerē de r̄siduis habebit
facile q; victoriā: q; et mens t̄
umphorū processu reddet foras:
et ifmoy pugna succedens p̄pō-
aorē ei prouentū faciet p̄lioy
ut fieri solet ab hys. q; corā r̄gib;
mūdi hui; om̄genis agredi bes-
tys. p̄moy iemplatiōē asue-
uerit: quod spēctadigen; vulgo
pancorpū iūcipat. **Hij** iquā
feras q̄scūq; foriores robore.
vel feicitatis rabie i spexerit di-
riores: adūsus eas p̄me congreg-
sionis cōtāmē arripuit: q̄bus
extinctis r̄liquas q; min; tri-
biles minus q; vehementes
sūt. exitu faciliore p̄stunt.
Ita et vitys semp robustiorib;
supatis atq; ifmoyribus suc-
cedentibus. p̄abit nobis absq;
ullo disēmie p̄fecta victoriā:
n̄ tñ putandū q; p̄ncipalit̄ q̄s
cōtāmē dimicans viciū. et ve-
lut incautus aliorū tela p̄spia-
ens: iopinato utu facilius va-
leat sauciā. **Quod** nequa q; fiet.
Impossibile ē nāq; eū. q; p̄ cordi
sui emūdatiōē sollicitus erga
ipugnatiōē vici; cuiuslib; ite-
tiōē sue mētis armauerit: ad-
ūsus ceterā quoz vicia ḡnālem

quenda horrore et custodia filez
 nō habē. Quo enī mō vel de illa
 qua absolui desideat passioē me
 bitur obtinē victoria? quē idig
 nū purgatiois p̄mio alioz fat
 contagio vicioz. Sed cū p̄nci
 palis cordis nr̄i intēcio. velut
 sp̄cialē sibi pugna adūsus vna
 excepit passionē: pro ip̄a orab^r
 attentius: periculi sollicitudinē
 ac studio supplicans. ut eā dilige
 aus obseruā. et p̄ h^c celerē me
 at obtinē victoria. Hūc nāq;
 nos ordinē p̄horū c̄ctē debere.
 n^r t̄n de nos^r v̄tute confidē: eā
 am legislator docet hys v̄bis.
Nō t̄nebis eos. q̄ d̄ns deus tu⁹
ī medio tuū ē. deus magn⁹ et
t̄ribilis: ip̄e consumet naciōes
has ī sp̄cū tuo paulatī atq; p̄
ptes. Non potēis dele eas p̄at:
ne forte multiplicent^r cōite bes
tie tre. Dabit q; eos d̄ns d̄s tu⁹
ī sp̄cū tuo: et interficiet illos do
net penitus deleant. *Uthil.*
uos posse adūsū vicia sine
auxi^o dei. n^r debē nos extol
li ī eozū victoria. *Cam. xv*

Sed neq; debē nos ī eozū
 extolli victoria: s̄c̄l̄
 amonet. Ne postq̄m
 comedēs iquit et sacatus fueris.
 domos pulchras edificaueris.
 et habitaueris ī eas. habueris q;
 armēta et ouīū greges. auri et
 argenti. cūctaz q; rez copīā:

eleuetur cor tuū: et nō r̄m̄iscāis
 d̄nī dei tui. qui eduxit te de t̄ra e
 gipti de domo s̄uitutis. et ductor
 tuus fuit ī solitudine mag⁹ atq;
 t̄ribili. Salomō quoq; ī p̄bys.
Si ceciderit inimicus tuus. noli ḡtu
lai: ī supplantacōe aut ei⁹ noli ex
tollī: ne videat d̄ns et nō place
at ei: et auctat irā suā ab eo. Idē
ne p̄spiciens eleuacōne cordis
tui. ab eius īpugnacōne discedat:
et īcipias delictus ab eo rursus
illa quā p̄ dei gr̄ā an̄ supaucās
passione ~~sup~~ verai. Nō ei oras
set p̄pheta dicens. Ne tradas d̄nē
bestis aiam confitentē t̄: nisi
fasset p̄t̄ īflacōne cordis. quos
dā ut huilientur. eisdē rursus
vicijs que vicerat ēdi. *Amōb*
rē c̄tos nos eē iuenit tā ip̄is r̄z
expeimentis q̄ inuis scriptūe
testionīs eruditos. nr̄is nos
vibus. n̄ dei solius auxi^o fulaa
mur. tātos hostes nos s̄ipare
nō posse: ad et ip̄m cotidie sū
mā victorie nr̄e r̄ferre debere:
ita sup̄ h^o quoz p̄ moysen d̄nō cō
monēte. Ne dicas ī corde tuo cū
deleuit eas d̄ns deus tuus ī
consp̄cū tuo: p̄t̄ iusticiā meā
ītroduxit me d̄ns. ut t̄rā hac
possiderē: cū p̄t̄ īp̄ietates suas
iste delete sunt naciōes. Neq;
enī p̄t̄ iusticias tuas et equi
tatem cordis tui īgredieus
ut possideas t̄ras earū: sed q̄
ille egerit īp̄ietatē te introcūte

delece sunt. Rogo quid aptius
potuit dici contra pniaosa opi
nionē p̄sūptionē q̄ nr̄am. q̄ to
tū qd̄ agimus vel libeō arbitō.
vel nr̄e idustē volumus depu
tāe. Ne dicas iquit i corde tuo.
cū deleuit eas dñs deus tuus
i sp̄cū tuo. p̄t iusticiā meā itro
duxit me dñs. ut trā hāc pos
siderem. Nōne is qui oculos aie
r̄scatos. et aures h̄z ad audien
dū euidēt expressit. cū t̄ p̄spe
viciozū carnaliū bella successe
rūt. et videis te de ipoz ceno et
iustacōne mūdi istius libeātū.
nō tue id̄ v̄tuti ut sapiē puētū
pugne atq̄ victorie i flatu aff
bas. credēs te p̄t labores 2 stu
diū tuū arbitriū libtate de spi
ritibus nequicis vel carnali
bus vicis obtinuisse victoriā.
Quibus proculdubio i nullo
penitus preualere potuisses.
n̄ te dñi munuisset ac prote
xisset auxiliū. *De significacōe sep
te gentiū q̄z isrl̄ accepit tras 2
q̄e alibi n̄c. alibi m̄te gētes eē dicāt*

Hec sunt septē gentes. *ca. 16*
quarū tras̄ i gressis
ex egypto filijs israhel
datur se dñs reponitit. Que
oīa scdm̄ aplm̄ cū i figurā con
tigit illis. ad nr̄am amonua
onē scripta debemus accipere
Ita enī dicit. Cū introduxerit
te dñs deus tuus i trā quam
possessurus ingredieis. 2 deleuit

gentes multas corā te. etheum.
et ger geseū. et amorreū. et cha
naneū. et ferzeū. et eueū. 2 iebu
seū. septē gentes multas maiores
nūi qm̄ tu es. et robustiores te
Edidit q̄ eas dñs t̄. p̄cutes eas
vsq̄ ad iur̄negonē. Q̄ v̄d̄ mul
to maioris nūi eē dicunt. h̄c e
ratio. q̄ plia sunt vicia qm̄ v̄
tutes. Et iō i cathologo quide
diminuat septē nacioēs. i ex
pugnacōne v̄d̄ earū fine nūi
assumpcōne ponūt. Ita enī d̄. et
deleuit gentes multas corā te.
Nūosior enī est qm̄ isrl̄. carlū
passionū plius. de h̄o septenaio
forte vicioz ac radice procedēs.
ent Exinde pullulant. homicidia.
contentiones. h̄ses. furta fla
testionia. blasphemie. messacō
nes. ebetates. detractōēs. ludic.
turpiloq̄a. sc̄ritas. i q̄etudo. *medan
intra p̄l
qua*
rapacitas. amantudo. clamor.
idignacō. iceptus. murmurā.
teptacō. despacō. multa q̄ alia.
q̄ m̄eōz ac plongū est. Que cū
a nobis leuia vident. iudicant
quid de illis aplus senserit. v̄l
quā sup̄ h̄is sententiā itulerit
audiamus. Neq̄ murmura
uētis i q̄t sicut quidā illoz m̄
murauerūt. et ab extiatorē p̄i
erūt. Et de temptacōne. neq̄
temptemus xpm̄. si qdā illoz
temptauerūt. et a sp̄entibus pe
rierūt. De detractōe. noli dili
gē dehere ne eradicis. Et de

despacione: q̄ despantes semet
 ip̄os tradiderit ip̄udiciē i opa
 agnē oibz erroris imūdiac. **De**
 v̄eo clamor sicut ia et idignitas
 et blasphemia idempnetur: ei
 dē apli vocabus māifestissime
 p̄docetur. ita p̄docentibz p̄ncipē
 tibz. **Dis** amāitudo et ia. et idig
 et clamor. et blasphemia tollat
 a vobis cū oī malicia: aliaq̄ cō
 plia hys filia. **Et** ue cū sit ml
 to maioris nū qm̄ v̄tutes: de
 uictis tñ illis octo p̄ncipalibz
 vicijs. ex quoz nae eas etū ē e
 manāe om̄s protinus cōq̄esūt.
 ac p̄etua p̄at cū hys it̄nacōe
 delent. **De** castimergia nāq̄ nas
 cūt somessaciones ebrietates.
De fornicacione. turpiloquia.
 sc̄ilitas. ludic̄ ac stultiloquia.
De philargia mendaciū. frau
 daas furta p̄iuria. turpilucti
 appetitus. flā testōnia. violē
 aa. iquānitās. **De** ia. homia
 dia clamor et idignas. **De** trif
 taa. rancor. pusillānitās a
 māitudo despacio. **De** acadia.
 oasitas. sop̄nolencia. ip̄ortū
 tas. iquietudo. puagacio. instabi
 litas mentis et corporis. ver
 bositas. cūositas. **De** cenodoxia.
 contenciones. hēsēs. iactācia.
 ac p̄sūpacio vanitātū. **De** sup
 bia. stemptus. iuidia. iōbia. blas
 phemia. murmurācio. detractio.
Quod aut̄ hec pestes etiā ro

bustiores sūt: māitē natiē ip̄i
 ip̄ugnacione sentim̄. **Fortior** et
 militat i mēbus nr̄is oblecta
 cārlū passionū et viciōz. qm̄
 studia v̄tutū: q̄ nō i sūma vi
 cior̄ contione cordis et corporis
 acquirunt. **Si** aut̄ et illas inuabi
 les hostiū carnas sp̄italibz oculis
 cōtēplens. q̄s bt̄us aplus enuat
 dicens. **Nō** ē nobis colluctacio
 adūsus carnē et sanguinē. sed
 adūsus p̄ncipatus. adūsū p̄nci
 tes. adūsus mūdi r̄tores t̄tibz
 harū. cōt̄ sp̄itualia nequiac i
 celestibus. et illud qd̄ de viō iusto
 i nonagesio d̄i psalmo. cadent
 a latē tuo mille. et decē milia
 a dextris tuis: liquido p̄uidebi
 q̄ multo maioris sūt nū et
 validiores qm̄ nos. carles sc̄
 atq̄ t̄reni: quippe cū illis sp̄i
 talis. atq̄ aerea concessa s̄bas.
Introgatio de xp̄acione septe
gētiū et octo viciōrum. Cam
xvii. Germanus

Quō igitur octo sunt
 vicia q̄ nos ip̄ugnat.
 cū p̄ moysen septem
 diuitate sūt gentes q̄ adūsāt
 p̄plo isrl̄. **Del** q̄admodū cras
 viciōrū modū nobis ē posside.
Responso quō sc̄dm̄ octo vi
cia gentium nr̄is impleat
Cam xvii. Sc̄apion.

Octo
 eē p̄ncipalia
 vicia q̄ ip̄ugnant

mōrchū cūtorū absolutā finā ē.
 Que figuralit̄ sub genaiū voca
 noiata. idcirco nūc oīa nō ponū
 tur: eo q̄ egressis iam de egypto
 et libeatis ab vna gente validis
 finā id ē egyptoꝝ. moyses vel
 p̄ ipm̄ dñs ī deuterio loq̄bat.
 Que figura ī nobis quoz rectis
 sine sine dephendz. qui de sc̄li
 laqueis expediti cast̄ngie id ē
 ventris vel gule vicio caruisse
 cognoscimur: et habem⁹ iā cont̄
 has r̄siduas septē gentes fili
 raone conflictū: p̄a sc̄ q̄ deur
 ta ē mīme xp̄uita. Cui⁹ etiā
 tra ī possessionē israheli non
 datur: sed ut deseat eā p̄petuo.
 et egrediat̄ ab ea p̄ceptoē dñi
 sanctū. Et idcirco ita sūt mode
 randa ieiunia: ut nō nāc sit
 p̄ imoderationē continencie q̄
 defectione carnis vel infuuta
 te contracta ē. reūti rursus
 ad egyptoꝝ trā. id ē pristina
 gule et carnis conuiscencia.
 quā cū mūdo hui⁹ r̄nūciāem⁹
 abieam⁹. Quod figuralit̄ p̄es
 si illi sunt: q̄ egressi ī solitudinē
 v̄tutū rursus desiderauerūt
 ollas carniū sup̄ quas sedebāt
 ī egypto. *Non enim possunt. Cur vna*
quod h̄de gens des̄t septē
aut illa gens ī qua
subeat̄ extingui. c. 19
 sūt nati filij isrl̄ non
 penitus extingui. sed desei tm̄
 mō eius trā p̄cipit. hec vero
 septem usq̄ ad infuacionem

iubent̄ extingui. hecō est. q̄
 q̄ntū libet sp̄us ardore succen
 si hēmū v̄tutū succēim⁹ īgres
 si. vianitate ac m̄sticio cast̄mer
 gie et quodāmo cotidiano eius
 m̄icio nequaq̄ carē potēimus.
 Semp̄ eī in nobis eduly et escay
 ut īgenitus ac naturalis v̄uit
 affc̄us: licet amputat̄ sup̄fluo
 eius appetitus ac desidia festi
 nemus. Que sicut p̄ oīa delēi
 nō possunt. ita dñr quada decli
 natione vitai. De hac eī dicit.
 et carnis curā ne feceritis īdesi
 derijs. Dñi hui⁹ ergo tūc quā p̄cipit
 nō p̄ oīa absadere. sed absq̄ de
 siderijs exhibē. Dñi r̄tinem⁹ af
 fectū. euident̄ egypti dn̄aone
 nō extingui. sed ab ip̄a qua
 dā discreaone sep̄am⁹: nō de sup̄
 fluis seu lauoribus epulis
 cogitantes. sed sc̄dm̄ aplm̄ victu
 cotidiano. idumento q̄ stenti.
 Quod ~~ita~~ figuralit̄ etiā ī lege
 mandat. Nō abhoraberis egypt
 cūq̄ fueris icola ī trā eius. Ne
 cessarius enī victus corpō. nō
 sine xp̄ius p̄nate vel aīc sc̄le
 denegatur. Illarū v̄o septē p̄
 baonū velut oīod̄noriarū.
 de r̄cessibus aīc nr̄e penitus
 extirpandi sūt motus. De
 hys enī ita dī. Oīs enī amai
 tudo et ia et idignatio et clamor
 et blasphem̄ia aufeatur a vo
 bis cum oī malicia. Et im̄.

Fornicatio aut et ois imundicia
et auaricia nec noietur i vobis. aut
turpitudine aut stultiloquiū aut
scrilitas. Possimus ergo horum
q̄ natie sup̄ducta sūt radices ab
sade viciouū. vsū castmergie ne
quaquā ~~carere~~ possim⁹ valebim⁹
aputae. Nec enī possum⁹ quā
tulibet profecimus. id nō esse
quod nascim⁹. Quod ita eē. nō s^t
q̄ sumus exigui. qm̄ oim̄ p̄fectoz
vita et conuisione monstratur. q̄
qui cū r̄hquarū passionū rea
dēt stimulos. atq̄ hēmū toto mē
tis feruore et corpus exp̄tat
nuditate. nichilominus cotidia
victus prouidencā et anīu pa
nis p̄paracōe nequeūt lib̄ari.

**De natia castmergie ad
naturā aquile xp̄ati. Cap. xx.**

Hui⁹ passiois figura q̄
natē ē quāuis sp̄ita
lē sūmūq̄ monachū
coartū. p̄prie satis aquile filiti
dine designatur. Que cū excel
lentissimo volatu ul̄ nubium
fueit altitudinē subliata. sese q̄
ab oculis cūctoz mōrlū ac a
facie t̄re totius abscondeit. rur
sus ad vallū p̄ma submitti.
et ad t̄rena d̄ndē. ac mortis
caducibus ip̄licā. ventis natie
xp̄ellit. Quibus māifestissime
xp̄obatur indicis. castmergie
sp̄m̄ nequaq̄ posse. ut cet̄a vi
cia r̄serai. vel p̄ oia filit extigui.
sed aculeos eius ac sup̄fluos

appetitus v̄tute aī r̄tundi n̄n
atq̄ cohibei. **De p̄seuerancia
castmergie adūsus ph̄os
disputata. Cap. xxi**

Nam hui⁹ viay naturā
quidā senū cū ph̄is dis
putans q̄ eū pro sim
plicitate x̄ana velut rustici t̄
dēt fatigandū. sub h̄ p̄blemā
tis figurans colore elegant̄ ex
p̄essit. q̄ ultis iquit creditorib⁹.
p̄ meus me obnoxū deliquit.
Eteis ad integrū soluens ab
oī suentiois eoz molestia libe
ratus sum. vni satisfacē coti
die soluendo nō possū. Cūq̄
illi ignorātes v̄i p̄p̄ite questio
nis absolucōne ei⁹ p̄cario pos
tularent. multas aut vias s̄u
natiali condicione constrictas.
sed ispirante d̄no. Desideiū lib
tatis cūctis illis tāquā moles
tissimis creditoribus r̄nuiciās.
huic mūdo et oem̄ sb̄am q̄ m̄
suctessione p̄is obuencāt a me
p̄it abiciens satiffca. atq̄ ab
eis sū oī modis absolutus. cast
mergie v̄eo stimulus nullo mō
carere v̄alu. Nec enī quāuis eā
i p̄uū modū vilissimāq̄ r̄ de
gerū quātitatē. v̄i cotidiaē cō
pulsiois euado. s̄i natē ē me
p̄etus eius suentioibus pur
gēi. et it̄abile quandā solucio
nē uigi. s̄i fūctione dependere.
atq̄ t̄explebile inductionibus
eius i ferre vectigal. Tu illi

huc que velut ydiorum ac rusticorum
aut despererant. pronuntiauerunt p
mas phie pres id e ethica discipli
na ad p me comprehendisse: mihi
admodum potuisse eum nalu asse
qd nulla ei secularis erudicio co
tulisset: cu ipi sudore multo lo
ga qz doctua ita h' attige neq
uisset. Hec spealut de castmergia
dixisse sufficiat. Aut reuamur
ad disputacione: qm de giali vi
aoru cognacione cepeam ex
pone **Cur abrahā pdixeat dñs
dece getes expugnandas a plo**

Qum ad isrl. **Ca. 22**
Abrahā dñs de futuis
loqretur. qd vos nū me
rquisitas: nō septē gentes legit
dinumerasse sed decē. qz tra sei
ni ei danda promittit. Qui
nū adiecta ydolatra atqz blas
phemia euidēt iplet: quibz
an notia dei et grana bap
tismi vel ipia gentium vel blasphe
ma iudeoz multitudo subiecta
ē. donec i intellectu egypto co
moat. Si aut abrenūciās qz et
egressus. inde p dei grā deuit
ta parit castmergia ad hēnu
puencit spitalē: de xpugnaoē
rum genū libeātis. cont sep
tē tm q p moysen dinumerat
bella suscipiet et itamū **Quo**

Quod nobi vtile st vior
vco tras possidere
istaz **Cam. 23**

puitosaru genū rignones salu
brut posside papimur: ita itelli
gatur. Habet unūquodqz vicium
i corde nro ppria stacione: quā si
bi vendicans i aie nre rcessu ext
minat israhelē: id ē rēplacionē
rerū sūmarū atqz sanctorū. casqz
semp adūsū nō desinit. Nō enī
pnt vtutes cū vicis pāter co
morai. Que enī pncipao ius
tiae cū iūquitate. Aut q soetas
lucā cū tūbris. Sed cū israhelē
plo. id ē vtutibz cont se dimi
cantiū fuerit vicia supera
ta: locū q sibi i corde nro co
piscēac vel fornicacois spūs r
tentabat. deinceps castitas ob
tēbit. Que furor cepat: pacia
vendicabit. Que acedia vasta
bat: iapiet tolle fortitudo. Que
supbia concalcat: hūilitas ho
nestabit. Et ita singulis viciis ex
pulsis: eorū loca id ē effrūs vtu
tes contrie possidebunt: q sū
fily isrl id ē aie vidētes deū nō
i mēto nūcupant. Qui cū vni
ūfas cordis expulerit passiones:
nō tū alienas possessiones pua
fisse qm pprias r cupasse creden
di sunt. **Et de quibz expul
si sunt pli cananeorū sem
sem fuerit deputate. Ca. 22**

Etenū quātū docet ve
tus ediao hab eadē
tras chaneorū i qz
iroduantur filij. filij sem fuerit

Que tristia morte opus occupat:
salutis i pleā gaudio letia possidet.

quondā in diuisione orbis sortati :
 q̄s deinceps p̄ vim atq̄ potentā
 postēitas cham p̄uasionis iūq̄te
 possedit. In quo et dei iudiciū rec
 tissimū x̄probat: q̄ et illos de locis
 alienis q̄ male occupauerāt ex
 pulit: et istis antiq̄ p̄m̄ posses
 sione: que prosapie eozū i diui
 sione orbis fuit deputata r̄sta
 tuit. **Que** figura i nobis quoq̄
 st̄e c̄tissima r̄acōe cognoscitur.
Nā volūtas d̄ni possessionē cor
 dis n̄i nō vicys: sed v̄tutibus
 n̄tialit̄ deputauit. **Que** p̄
 i p̄uacatione ade i solētibz
 vicys. id ē p̄lis chanaanēis appa
 r̄gione depulsis. cū eis rurſū
 p̄ dei gr̄iā diligētia n̄rā ac la
 bore fuerūt r̄statute: nō t̄n̄ alic
 nas occupasse iras. q̄m̄ ap̄uas
 credende sunt r̄cepisse. **Testo**
uia diuisa sup significatione oc

De hys **to vicijs. c. 21**
 octo vicys et i eua^o ita
 significatur. **Cū** at̄ i
 mūdus sp̄s exieit ab hoīe: ā
 bulat p̄ loca āida q̄rens r̄quē
 et nō iuenit. **Tūc** dicit. **Reutar**
 i domū meā: v̄n̄ exiui. **Et** v̄n̄
 ens iuenit vacatē scopis mū
 datā et ornata. **Tūc** vadit r̄ as
 sumit alios sp̄s septē nequo
 res se: et i trantes habitāt ibi.
Et fuit nouissia hoīs illius pe
 iora p̄oribus. **Ecce** ibi septem
 gentes legim⁹: excep̄ egyptioz

de qua egressi fuerāt filij isrl̄
Ita et h̄ septē r̄uerti dicunt sp̄s
 i mūdū: excep̄to: qui ab hoīe p̄o
 narrat egressus. **De** septinauo h̄o
 foite viciōzū: salomō quoz i pro
 ūbys ita describit. **Si** te rogaueit
 i m̄icus voce maḡ: ne consen
 seib ei: septē enī neq̄ae sūt i ai
 ma eius. **Id** ē si supatus castim̄
 gie sp̄s cepeit tibi sua hūi
 aaone blandi: rogans quoda
 mō ut aliquid r̄laxans a cepto
 feruore ip̄as ei. quod i t̄neae
 modū et mensurā iuste discre
 tiōis excedat. ne r̄soluāis eius
 subiectioē: n̄ ar̄idente ip̄ug
 aionis seauitate qua videis
 paulisp̄ a t̄r̄libz ientius
 factus quietior. ad pristina r̄
 missione vel p̄teitas gule con
 cupiscencias r̄uertis. **p̄** h̄o enī
 die sp̄s ille quē viciās: reu
 tar i domū meā v̄n̄ exiui. **Et**
 procedētes. **Reo** confesti septē
 sp̄s viciōz. erūt tibi acōres
 q̄m̄ illa passio q̄ i p̄mordys fue
 rat: q̄ te mox ad detēiora p̄t̄et
 gr̄ia p̄iorū. **Q̄** deuota passi
 oue gule i pendēd⁹ s̄ labor ad v̄tes

Qua **retrās obtinedas c. 26**
 p̄t̄ ieiunys et cō
 tinenae iāibentibus
 nobis. festinandū ē. ut gule pas
 sione supata. protin⁹ aiām nos
 trā vacuā eē a n̄t̄ys v̄tutibz
 nō finam⁹: sed eis v̄niūsoz

abbis
 quondā
 q̄s deinceps
 postēitas
 possedit
 In quo
 et dei iudiciū
 rectissimū
 x̄probat
 q̄ et illos
 de locis
 alienis
 q̄ male
 occupauerāt
 expulit
 et istis
 antiq̄ p̄m̄
 posses
 sione
 que prosapie
 eozū i diui
 sione orbis
 fuit deputata
 r̄sta
 tuit
 Que
 figura
 i nobis
 quoq̄
 st̄e c̄tissima
 r̄acōe
 cognoscitur
 Nā
 volūtas
 d̄ni
 possessionē
 cor
 dis n̄i
 nō vicys
 sed v̄tutibus
 n̄tialit̄
 deputauit
 Que
 p̄
 i p̄uacatione
 ade i solētibz
 vicys
 id ē p̄lis
 chanaanēis
 appa
 r̄gione
 depulsis
 cū eis
 rurſū
 p̄ dei gr̄iā
 diligētia
 n̄rā
 ac la
 bore
 fuerūt
 r̄statute
 nō t̄n̄
 alic
 nas
 occupasse
 iras
 q̄m̄
 ap̄uas
 credende
 sunt
 r̄cepisse
 Testo
 uia
 diuisa
 sup
 significatione
 oc
 De hys
 to vicijs
 c. 21
 octo vicys
 et i eua^o
 ita
 significatur
 Cū
 at̄
 i
 mūdus
 sp̄s
 exieit
 ab hoīe
 ā
 bulat
 p̄ loca
 āida
 q̄rens
 r̄quē
 et nō
 iuenit
 Tūc
 dicit
 Reutar
 i domū
 meā
 v̄n̄
 exiui
 Et
 v̄n̄
 ens
 iuenit
 vacatē
 scopis
 mū
 datā
 et
 ornata
 Tūc
 vadit
 r̄
 as
 sumit
 alios
 sp̄s
 septē
 nequo
 res
 se
 et
 i trantes
 habitāt
 ibi
 Et
 fuit
 nouissia
 hoīs
 illius
 pe
 iora
 p̄oribus
 Ecce
 ibi
 septem
 gentes
 legim⁹
 excep̄
 egyptioz

recessus cordis nri studiosus oc-
 cupemus: ne rursus concupiscentie
 spūs ianes nos ab ipis vacantes
 q̄ r̄cipiat: et nō sibi iam soli adi-
 cū paratē contentus. introducat
 seā i aiam uram septenariū hū-
 rum viciōrū: et faciat nra no-
 missā peiora p̄oribus. Turpior
 eī est post h̄ et imūdiōr aīa. ac
 supplicio gr̄uiore plectet: q̄ se
 r̄nūcasse huic sc̄lo gloriat. dnan-
 tabus sibi octo viciis quā fuerat
 quondā i seculo constituta: cū
 nec disciplina monachi fuisse
 professa n̄ nomē. Nā et neq̄
 res h̄ septē spūs illo puore
 q̄ egressus fuerat. idēo dicit: q̄
 desiderium gulae idē castimēgia
 p̄ se se nō obnoxia. n̄ intromit-
 tet gr̄uiores alias passiones. idē
 ē fornicatiōis. phylargurie. ie-
 tristiae siue sup̄bie: q̄ semet nox-
 ia aīe ac pemptoria esse non
 dubiū ē: et idēo p̄fectiōis pū-
 tatē nūquā poterit obtinē. q̄s
 q̄s eā de hac sola continēcia idē
 ieiunio corporali sp̄caucit ac-
 q̄rendā: n̄ nouit ob id hanc se-
 excē debē. ut huilita carne
 ieiunys faaliys possit adūs
 alia vicia iire c̄tamen. nō in
 solescente carne sanūtatib in-
 gluuie q̄ nō idē ordo fit q̄ ponit

Sciendū i catalogo vi-
 tū non aorum. Ca. m.
 eundē i oib̄ q̄e xxvij.

ordmē p̄iorū: q̄ sicut dixim⁹
 nō vno mō ipugnam⁹ om̄s: et
 oz vniūquēq̄ urm̄ sc̄dm̄ qualita-
 tem belli quo p̄ncipalr̄ infestat
 conitaco nū luctamē arripere:
 ita ut alū n̄cē fit adūsus vniū
 quod t̄cū ponitur. p̄mū ex̄tere
 conflictū: alū cont̄ quartū seu
 quicū: et ita prout ip̄a vicia in
 nobis obtinent p̄ncipatū. atq̄ i
 pugnaōis exigit modus. nos
 quoq̄ oportet ordmē iñtuerē
 p̄iorū: sc̄dm̄ quē prouentus q̄
 q̄ victorie. triumphū q̄ succedens
 faciet. ad pūtatē cordis et p̄fo-
 nis pleitūne puenit.

Hucusq̄ *Collō. h̄ collōis.*
 sc̄apion abb̄as de na-
 tura octo p̄ncipalū
 viciōrū nobis dicens: latētū
 i corde nro passionū gr̄a quorū
 causas atq̄ affinitates. cū ab
 ipis cotidie vastarem: n̄ cog-
 uosce potēam⁹. ita luade re-
 sc̄auit: ut eas quodāmo ante
 oculos positas t̄uei nobis ve-
 lut i speculo vidēmur.
Explicit collatiōis sc̄apionis
Incepit copla collatiōis
theodori de vite sanctorum

Desapio hēmu et iā
 fias de nece sanctorū.
 Responsio abbatis.

Theodori ad proposita questione. **ii**

De rebus que in hoc mundo sunt
id est bonis et malis et medijs **ii**

Quod malum nulli iusto ab alio
possit inferri **ii**

Obiectio quod admodum ipse deus di-
cat create mala **iii** Responsio
sup interrogacione **ii**

Interrogacio an iustus sit qui iusto in-
tulit mortem. cum habeat iustus de
morte mercedem **iiii** Responsio

ad predictam interrogacionem **ii**

Exemplum beati iob a dyabolo tem-
ptati. et dicitur a iuda tradit. et quod ius-
tus ante salutem **v** De virtute

vir perfecti qui ambidexter iurari
patur **vi** De duabus generibus tempta-
tionum que tripliciter modo inferuntur **vii**

Quo vir iustus non cere sed ad
amantissimo signatorum debeat
esse confidens **viii** Interrogacio si

possit mens iugiter in una atque
eade qualitate durare **ix**

Responsio ad interrogacionem pro-
positam **x** Quod detrimendum
sit discedentis e cella **xi**

De mutabilitate etiam supernarum
celestiumque virtutum **xii** Quod

nemo ruina subitanea conla-
batur **xiii** Descriptio hemi-
sphericorum de nece sanctorum **ca. i**

In palestina partibus iuxta tene-
ricum que amos prophetam meruit
procreare solitudo vastissima
est usque ad arabiam ac macedoniam

tuum: quo ingressa deficiunt flu-
enta iordanis et alvei sui fa-
ciunt finem: et ceteris sodomorum
amplissima extensione porrata.

In hac summe vite ac sanctitatis
vivi modum diu commorantes: re-
pente sunt a discurrantibus sar-
ratorum latruculis intemp-
ta: quorum corpora licet scientiam
tam a pontificibus regionis illius
quam ab uniuersa plebe arabum
tamta ueneracione precepta: et int-

erligas mirum condita. ut inu-
mpli et duobus oppidis commurre-
tes. grauissimum sibi et tamen
idixerit. et usque ad gladio-
rum conflictum pro sancta rapina sit eorum
progressa contentio. dum pia inter-

se deuotione detentat qui non
iustis eorum sepulturam ac reliquias
possident: alijs scilicet de uici-
ua immoracionis temporum. alijs de
originibus propinquitate gloriandi-
bus: nos tamen vel nostrorum vel quo-

rumdam non mediocriter ex hac parte
scandalisancum frum offensioem
promoti. inquirentes tunc tanti mei-
ti ac tantarum virtutum vi sunt a
latruculis inefata. tamen quod dominus pas-

sus fuit erga suos faulos faci-
nus petri. ut videtur cunctis mia-
biles in manus tradet impiorum: mestri
ad sanctum theodorum singulare in-
iustacione actuali preerun-
derunt. hic namque morabatur in cellis
que locus inter nitam ac sachiam

Explicat
ut capla

Descriptio hemi-
sphericorum de nece sanctorum
Responsio abbas

situs. et a monasteriis q̄dē nūc
quinq; milibus distans. octogē
ta milium solitudinē ab hēmo sa
cti i qua cōmorabam̄ iter uei
ente discitur. Cui cū de p̄dic
torū viorū nece q̄monia si
dissent. ammirātes tācā dei pa
tenciā. q̄ vior salicet illius mei
ta talē itēim̄ p̄mississet. ut q̄ ali
os quoq; sue sanctitatis pondē
de huiusmodi libere tēptatione
debuerit. ne se p̄sos quidē p̄u
puerit de maibus ip̄oz. aut
cur. ^{deus} admitti i seruos suos tm̄ fa
cius consensisset. **Responsio**
abbatis theodori ad p̄positam

B **eatius questionē. c. ij**
theodorus respondit.
Hec questio illoz solet
aōs p̄mouē. qui parū fidei v̄l
sac̄e possidentes. meica sanctorū
vel p̄mia q̄ nō i p̄nā r̄duunt.
sed reposita sunt i futū arbi
trantur i huius t̄p̄alis vite bre
uitate r̄stitui. At n̄ nos q̄ nō
sumus i hac vita sp̄antes i x̄. ^{tm̄}
ne scdm̄ aplm̄ miserabiliores
sumus oibus hōibus. q̄ sc̄ ni
hil i hoc mūdo p̄missionū
r̄cipientes. etiā i futū eas pro
hac incredulitate p̄dam̄. opi
nōibus eoz nō debem̄ er
rare. ne ignorata v̄l diffiniā
nis sentēcia titubantes ac tre
pidi tēptationibus moueamur.
cū eisdē nos quoz f̄ditos videm̄.

vel iusticiā salicet vel iusticiā
huānā rerū deo quod dictu q̄q;
nephas ē ascribentes. q̄ sanc
tos vior r̄cip̄ viuentes i tēptati
one nō protegat. n̄ bonis ea q̄
bona sunt n̄ malis mala r̄t̄bu
at i p̄nā. et cū illis dapnā mē
amur quos sophoniā app̄ha cas
tigat. Cui dicitur iquit i cordib;
nō faciet d̄ns v̄n̄ sed neq; male
faciet. vel ēte cū illis iueniam̄
q̄ huiusmodi q̄monys d̄m̄ blasphe
māe dicunt. d̄ns qui facit ma
lū bonus ē i consp̄cū d̄m̄. et ta
les ei placent. Aut ēte vbi ē d̄s
iusticiā. Illa quoq; q̄ i subsequē
tib; describit̄ fibr̄ aduigentes. ^{blasphē}
vanus ē q̄ fuit d̄s. aut q̄dē mo
lumentū q̄ custodiūm̄ p̄cep̄
eius et q̄ ambulauim̄ tristes
corā d̄o. Ergo nūc beatos dia
mus arrogantes. siquidē dita
ti sunt facientes ip̄ietatē. et
tēptauerūt d̄m̄ et salui facti
sunt. Quāob̄re ut h̄c igno
raone q̄ p̄uissimū huius erro
ris radix et causa ē possumus
euadē. p̄mū nosse debem̄
q̄d v̄l sit bonū quid malū. et
ita demū sup̄ hys nō flām̄ vul
gi. sed vera scripturā diffiniā
onē tenentes. m̄ime i fidelium
hōim̄ decipiē errore. **De t̄b;**

Q **uia q̄ i h̄o mūdo sūt**
sūt id ē v̄n̄ 2 mal
q̄a et medys c. iij

que in hoc mundo sunt. id est bonum
malum et medium. Debemus itaque
nosse quid proprie bonum. quid ma-
lum quid medium: ut nostra fide de-
ra sciamus immuta in cunctis reprobis
omnibus in concussa producat. Nichil
igitur in rebus dicitur huiusmodi
principale bonum esse credendum est
non virtus aut sola que fide sincera
nos ad divina producat illi immu-
bili bono facit iugiter inherere. Et
e contrario. nichil malum esse dicendum
est nisi peccatum solum. quod a bono deo
nos separans. malo facit dyabolo
copulatum. media sunt autem in utraque
partem pro affectu et arbitrio virtutis
deveniunt prout: ut puta dicitur peccatis
hominum. robur sanitas corporis pul-
chritudo. vita ipsa. vel mors. pau-
peritas infirmitas carnis iuventus
et cetera huiusmodi filia: que pro quali-
tate et affectu virtutis. vel ad bo-
nam prout partem proficere. vel ad ma-
lam. Nam et divicie proficiunt fre-
quenter ad bonum secundum apostolum. que
divitiis huius mundi percipiunt
ut facile tribuantur. immutentur
indigentibus. thesaurisunt sibi
fundamentum bonum in futurum. ut
per has applicentur veram vitam.
et secundum evangelium bone sunt illi
que faciunt actus de manumna iugiter
tantum. Quae rursus retorquetur
ad malum cum ad condendum tem-
porum vel ad luxuriam cogeruntur.
et non ad usus indigentium dis-

pensatur. Virtus quoque et honor
corporis que robur ac sanitas que
sunt media. et utrobique concien-
tia: eadem ex facile comprobatur:
que virtuti multi sanctorum in veteri testa-
mento potius huiusmodi omnibus. et in
summis dicitur et in culmine digni-
tatum ac fortitudinis corporum con-
stituti. deo quoque acceptissimi fuisse
se noscunt. Et ediviso. qui huiusmodi
male abusi sunt. et ea ad mis-
ericordiam sue nequam detorserunt:
non in merito vel puniti sunt vel
extincti: quod frequenter in igno-
rantibus indicat factum. De ipsa e-
tiam morte ac vita que medie sunt.
vel sancti iohannis vel iude natiuitas
protestatur. Unum namque in tempore si-
bi met vitam profuit. ut aliis quoque
que gaudium ortus eius contulisset
se dicat. secundum illud. et multi fr-
atris eius natiuitate gaudebant. De
alterius vero vita dicitur: bonum erat
ei si natus non fuisset homo ille.
De eadem morte iohannis. omniumque
sanctorum dicitur. preciosa est in conspectu
domini mors sanctorum eius. De iude
autem ac filium. mors peccatorum pes-
simam. Infirmitas eadem carnis in-
firmum quoniam fit in modo: lazari illius
pauperis ulcerosis demonstrat. ^{virtutis}
Quis cum nulla alia virtutum mei-
ta scriptura memorat: pro hoc so-
lo que egestate et infirmitate cor-
poris patientissime collegerunt:
sicut abraham possidebat ~~pacem~~

btissima sorte promeruit. et
 gestas quoque persecutiones et
 iurie quod mala ee totius vol
 gi opinione censetur qm sint
 vtilis ac uirtue: eam ex ho ligdo
 comprobat: quod sa vi no solu
 eas nuqua vitae voluerit: ve
 ru eam i virtute summa vel appe
 tentes vel fortiter tollerates.
 aia dei effecti. et ne vite fut sti
 pendia consecuti: bto aplo co
 anente. ppter quod placeo michi
 i infirmitatibus i contuelis
 i necessitatibus i psecuaoib9.
 i angustis pro x^o. Cu em inf
 mor tuc potens sum: q vtu
 i firmitate **ms** pfiatur. et id
 arto illi qui sumis hui9 scli
 dicit et honoribus ac pcati
 bus extollit: no ex hys pu
 apale bonu obtinuisse crede
 di fut: quod i solis ee virtutib9
 diffinitur. sed mediu quidda.
 Quia sicut iustis rre ac neces
 sarie vcentibus vtilia h esse
credant rpiunt et moda:
 occasione naq opes boi fruc
 tus q i illius vite et iuitate p
 tiunt: ita illis q male opib9
 abutunt i vtilis fut atq i co
 mode et occasione pti mortis
 q cotinuat. Has itaq disiones
 fixas atq imobiles rrinetes:
 facientes q nichil ee bonu nisi
 vtilite solam q ex tiore ac di
 leone dndit: n^o malu quidq

ee nisi peccatu solu et sepans
 ne adeo **Q** malu nulli iunto
 ab alio possit inferri. **Capitulu**

Diligent⁹ quartu
 nuc discutiam9. vtru
 deus vnqua factis suis
 aut p se aut p aliu quepia inf
 ri pmiserit malu: quod sine du
 bio nusqua oino rpeies. Nec ei
 potuit aliqui cuiqua nolenti ac
 rresistenti malu pti alter inferre.
 n illi soli qui illud i sese cordig
 naua et corrupta voluntate sus
 cepit. Deniq cu bto iob dyabo
 lus adhibitis vniuis negae sue
 machis malu h^o pti voluisset
 iferre: ac no solu tuctis eu faul
 tatibus spoliasset: veru eam
 post illu de morte septē filioz
 ta atrocē tanq i mspatu orbi
 tatis doloze. vulne eam pssio
 a capitis vntice vsq ad planta
 pedu et itollerandis cruaati
 bus onerasset: nequaqua ei
 pti macula quinit ifluge: qz
 i tuctis imobilis pseueras. nul
 lu blasphemie accōmodauit
 assensum **Obiectio qadmodu**
ipe deus dicitur creae ma

Harept **lmm. Cam. v. Serma**
 legim9 i scriptis fas **lms**
 deu creasse mala vl
 hoibus itulisse: ut e illud. Am
 absq me no deus e. Ego dms
 et no e alt: formas luce et
 creas tibras: faciens pacem

et creans malū. Et itū. Si est malicia ī ciuitate: quā dñs nō fecit. *Responſio ſup interrogatōe*

Nōnūq̄ p̄p̄ta. *Cam 17. theo. 2019.*
ſolet ſcriptura diuina
abusiue mala pro af-

fluctioibus ponē: nō q̄ p̄ natu-
rā p̄p̄e mala ſiūt: ſed ſcdm̄ hō
quod ab hys ſentiantur ma-
la quibus vtilit̄ īferunt. Hōi-
bus et̄ et̄enū diſputans diuina
tenſiua: n̄cē ē ut hūanus v̄bis
et affib̄us eloquat̄. Et̄enū ſer-
tio vel v̄ſio ſalutais q̄ illis q̄
v̄lcerū contagioē putrefacti
ſunt p̄c̄ infertur a medico.
mala a tollerantibus credit̄:
n̄ ūquo carē quo coartat̄. n̄
emendatio ſuauiſ ē deliquē-
ti. Dēs et̄am diſipline hys
qui erudiunt̄ amac̄ ſentunt̄
ad p̄b̄: ſicut apl̄us dicit. Dñs
aut̄ diſciplīa ī p̄n̄a nō videt̄
ēē gaudiū ſed m̄coris: poſtea at̄-
ſtrā p̄c̄aſſimū hys qui p̄
ſe exatati ſunt rōdet̄ iuſtiac̄.
Et̄ quē diligit dñs corripit̄:
flagellat̄ aut̄ oem̄ filiū quem
r̄apit̄. Quis eī ē filiū quem
nō corripit̄ p̄n̄. Itaq̄ mala nō
nūquā pon̄ pro affluctioibus
ſolent̄: ſcdm̄ illud. Et̄ p̄c̄it̄ur
deū ſup malicia quā locutus
ē ut faceret eis et nō fecit. Et̄ i-
tm̄. Quia tu dñe m̄ioris r̄ mi-
ſerator̄ paciens r̄ m̄ltū m̄ioris

et penitens ī malicijs: id ē ſi
tribulatioibus et erupnis: q̄ nō
bis pro p̄c̄orū noſtroz m̄itis
īferre compelleis. Dñs ſciens v-
tiles eē nō nullis: ita alijs p̄p̄a
v̄tiaz nō iudens ſaluti eorū.
ſed conſulens īp̄recat̄. Adde illis
mala dñe: addē mala glōſis
tre. Et̄ ip̄e dñs. Et̄ce. iducā ſi
eos mala: id ē dolores ac vaſta-
tates: quibus ī p̄n̄a ſalubrit̄
caſtigati: ad me quē ī r̄bus p̄-
peris itemp̄ſerūt. reuerti t̄adē
ac feſtinare cogant̄. Iōq̄ h̄ p̄n̄
cipalia eē mala nō poſſum̄ diſ-
ſim̄e: multas eī ad bonū proſi-
ciūt et cauſas et̄noy p̄ciūt gau-
diorū. et̄ id̄co ut ad queſtionē
p̄poſitā r̄currā. Vniuſa q̄
putant̄ mala nobis ab īmicis
vel q̄buſcūq̄ alijs irrogā nō
ſūt credenda mala ſed media eē.
Nō em̄ t̄lia iuenient̄: qualia pu-
tat̄ eē ille q̄ itulit̄ aīo ſiūb̄udo:
ſed qualia ſenſeit̄ q̄ ſuſtinet̄.
Deo q̄ cū illata fuit̄ mor̄ v̄io
ſancto: nō eī malū illatū eſſe
credendū ē. ſed medū quoddā
Quod cū p̄c̄orū malū ſit: iuſto
r̄ques et̄ abſolutio ſit maloz.
Mor̄s eī v̄io reques: cui⁹ vita
abſcondita ē. Et̄ iō n̄ ex h̄c v̄r
iuſtus aliquis p̄pet̄it̄ur det̄mē-
tū: q̄ nichil p̄tulit̄ nouū: ſi id
qd̄ eī accēſſurū fuerat n̄c̄ite nē
īmicia neq̄a nō ſine p̄m̄io

vite phēus excepit: ac debitū
mortis huāne quod ī extasabi
li lege reddendū ē cū fructu v
berrimo passionis ac magne r
mūeracōis mercede p̄soluit.

**Interrogatio an reus sit q̄ iusto
tulerit mortē cū iustū habeat de**

gimau⁹ **E**rgo morte mēde c. viij

si intemptus iustus
nō solū nichil mali
p̄essus ē. sed eā mēde passio
nis assequit̄. quō ī ratū vobz
q̄ nō nocuit mortē īfendo sed
profuit. **Responsio sup̄ p̄cede**

Theodori **N**ob̄ te interrogatio. viij
de p̄p̄e boni mali
q̄ vel ei⁹ quod dixim⁹
ēē disputam⁹. nō de affū eoz
q̄ ista mittit. Nec ei⁹ q̄b̄ ipius
vel iustus idēo īpūtus erit.
q̄ malicia sua nocē nō potuit.
iusto. **Tollerantia** eī et v̄tū iusti
nō illi q̄ mortē vel supplicia ī
tulit. sed illi proficit ad mē
de. q̄ illata sibi patient̄ excep̄t.
Ideo q̄ et hīc meito p̄uētur
pro trndelitati sue uicio qua
malū voluit īferre: et ille ni
chiloimū nichil mali p̄essus
ē: q̄ v̄tute aī sui patient̄ do
lores tēptaciones q̄ sustētā. ea
q̄ malo p̄posito illata fut. ad pro
fectū melioris status. 2 etne vite
facit b̄titudiē p̄tinē. **Exēphum**
adyabolo tēptati et dñi auida
ēditi et q̄ iusto tā p̄spa q̄ adūsa

proficit ad salutē. c. nonū

Neq̄ eū parā iob mē
dem dyabolo q̄ eū il
lustorē suis tēptacōi
bus reddidit: sed illi ipi qui eas
vilit p̄tulit acāsiuit. Nec iudas
et̄ni supplicij īmūitate vocabit̄:
q̄ prodiao eius ad salutē profi
cit quib̄ huāni. Non eī p̄uēctō
considerand⁹ ē opib̄: sed opantis
affectus. Quia p̄t̄ h̄c dēt ī uobz
diffinitio īmobilit̄ custodi: quod
nulli malū ab alio possit infu
n̄ q̄ illud ignauia sui cordis ac
pusillāmitate contraxit: hac
eandē sententiā b̄tō ap̄lo vno v̄
siculo confinante. Scim⁹ aut̄
qm̄ diligentibus deū oīa coope
rant̄ ī bonū. Dicens eū coope
rant̄ ad bonū: vniūsa nō solū
q̄ p̄spa verū etiā q̄ putant̄ ad
ūsa p̄uēter comprehendit. P̄ q̄ ī a
lio loco idē ap̄lus se t̄misse dese
bit cū dicit. **P**arma iusticie q̄
a dextris sunt et a sinistris: id
ē p̄ gloriā et ignobilitatē: per
īfamiā et bonā famā: ut seduc
tores et v̄cates: ut tristes semp
aut̄ gaudentes: ut egentes ml
tos autem loapletantes. et
reteā. Quā ergo que p̄spa r̄
putant̄. et dextre dicunt̄ p̄tis
que sc̄us ap̄lus gl̄e et boē fac̄
bono vocabulo designauit: illa
etiā que existimant̄ adūsa. q̄
p̄ ignobilitatē et īfamiā euidēt

expressit. queq; a sinistris ee
 desebit. effitiuntur vio pfo
 arma iusticie. si illata sibi mg
 nimit sustentauit. qd vñ p
 h' dimicans. et i istis ipis qb9
 ipugnai putat aduisis. tanq
 armis vtendo eisq; velut ar
 tu et gladio scutoq; validissio
 conillos q h' igerunt muuta.
 pfectu sue pacie ac vtutis ac
 quat. gloriosissimu constacit
 unphu ex ipis que letalut i
 ferunt capiens hostiu telis;
 n' prospcis ducaxat elatus.
 n' deiectus aduisis: si itine pla
 no ac via gregia semp itcedes
 ab illo tranquillitatis statu ne
 quaq; letiaa supueniente qñ i
 dextera motus: n' ingruenti
 bus aduisis tristiaaq; dnant
 te. velut ad leua rursu ipuls9
Pax eni multa diligentibus
 noñ tuu: et no e illis scanda
 lu. **De** illis veo qui p singulos
 icurrentes casus pro eoz qua
 litate ac vaietate mutant:
 ita di. **Stultus** at sicut lua mu
 tat: **Et** eni de pfectis ac sapi
 entibus di. diligentib9 deum
 oia coopant i bonu: ita de i
 finis pronuacat ac stultis oia
 aduisa vio isipienti: n' enim
 pferis rbus profiat. n' eme
 dat aduisis. **Eiusde** naq; vtu
 tis e tristiaa fortat tollerac
 au9 caa secunda moderai: et

cu q i vno eozu supatur neutru
 sufferre cassimu e. **Facilius** m qe
 elidi pt prospcis: qm aduisis.
Hec eni interdū caa iuitos r
 tinet atq; huiliat: i xpūcione
 salubrima vel min9 peccare
 faciut vel emendant: illa veo
 mollibus mente ac pniciosis
 extollentia blandimentis secu
 ros felicitatis sue prouentū rui
 na maiore prostmunt **De vtu**
te vi pfa q abidext figualit nuai. x
Si sunt go q figualit i scriptis
 sanctis. **A. q. o. oo. E. p. o. a. x.**
ioi. id e ambidext nuaiant:
 ut ille auoth i libro 3o iudicium
 fuisse desebz. q vtq; maui vteba
 tur pro dextera. **Qua** vtute
 ita potemus nos quoz itellect
 tualit posside: si ea q pspca fut
 dextis censent: et ea que aduisa fut
 acsimist dicunt: bono vtoq; vfu
 ad pte fecimur dextera ptine:
 ut qcuq; fuerit illata. fiat nobi
 sedm aplm arma iusticie. **Dua**
 bus naq; ptibus. et ut ita dixe
 ri maibus. iteioze hoierm nos
 tru subsiste puidem9: n' qsqm
 sanctoru care hac finist qua
 dicimus pt: sed i ho vtus pfa
 disenitur si vtraq; i dextera
 bu vtendo iutat. **Et** ut mai
 festius ho quod dicimus poss
 itelligi: h3 v scus dextera. fut
 cessus videlicet spuales: i qua
 tuc consistit: qñ feruens spu

desiderijs omnibus et scarpiscē
 tibus dñatur? qñ ab oī dyaboli
 cā ipugnatione secur⁹. absq̄ ol
 lo labore et difficultate vitia
 carnis vel r̄spunt vel absq̄
 cū subliatus a tra vniūsa p̄
 senaa atq̄ trena velut ianē
 fumū vmbra⁹q̄ vacuā itēpla
 tur et mox tñsitia itempnit.
 cū futua p̄ mentis excessum
 nō solū ardentissime scarpiscat
 verū etiā clāius ituetur. cū
 efficacius sp̄itibus pasatur
 theorijs. cū lucidius r̄seata
 sibi r̄spicat celestia sacramenta.
 cū orōes p̄uūs atq̄ alacūs emū
 tit ad dñm. cū ita sp̄us ardōe
 succēssus. ad ea q̄ iūfabilia sūt
 et etna cō ai alacitate tñsmigrat.
 ut nequaq̄ se iā credat i carne
 consistē. **H**abet s̄l̄r et sinistra.
 cū ceptacionū turbimib⁹ r̄pli
 ratur. cū ad desideia carnis
 itentiuoz estibus itāniat. cū
 ad iacundie feruore pturbacio
 nū igne succendit. cū s̄r̄bie seu
 cenodorie elacōe pulsatur. cū
 tristiaa mortē opante depri
 mitur. cū machinis acie et
 ipugnacōe conatit. cū oī sp̄ita
 li fuore subtracto quodā tepore
 atq̄ irrationabili mēore torpes
 cit. ut nō solū cogitacōib⁹ rectis
 ac feruentibus desēatur. s̄ etiā
 psalmus. orō. lco. r̄mocio celle
 s̄l̄ horreat. et ito. **U**leabili quodā

tetroq̄ fastidio vniūsa sordēant
 istrumenta v̄tutū. quib⁹ cum
 pulsatur mōchus. **S**inistris p̄
 tibus se ignoscat virgē. **E**t quis
 i illis que dextre ptis eē p̄dixim⁹
 mīme fuit subiūtrante gloria
 vāitatis elatus. et i istas q̄ sinis
 tre ptis sūt vilit̄ dīnitās nul
 la despacōe condeit. ac poa⁹
 de cōtr̄ijs arma quēdā pacē ad
 exāciū v̄tutis assupscit. v̄tq̄
 māū vtetur pro dext̄. **I**n v̄tq̄
 actu tūphator effū. tā dē fistro
 statu qm̄ de dextro palmā vic
 torie consequetur. qualē b̄m̄
 iob legimus meruisse. q̄ v̄tq̄
 p̄ dextrā cōnabā qm̄ septē filioz
 p̄ opulentus ac diues itēdēs.
 cotidiana pro eoz p̄uifacōe.
 sacrificia dño deferebat. nō tam
 sibi eos qm̄ deo susceptos ac fā
 liares cupiens exhibē. qm̄ ia
 nua ei⁹ oī aduēienti patebat.
 qm̄ eāt pes claudoz. et oīs ceo
 rū. qm̄ de velleibus omiū ei⁹
 hūeri calefiebant it̄morum.
 qm̄ eāt orphanoz p̄ et vir vidu
 arū. qm̄ n̄ i corde quidē suo s̄
 iūmā sui ruina gauisus ē. **I**dē
 q̄ rursū p̄ sinistra p̄te subli
 mōre v̄tute de aduifitib⁹ tri
 umphabat cū septē filijs vno
 orbato. **S**̄p̄e. nō ut p̄ acbo lucti
 conficiebat. sed ut verus dei
 faūlus s̄p̄ creatoris sui volū
 tate gaudebat. cū ex loarple.

te pauprum. nudus ex diuite.
 ex valido tabidus. ex icato & glo-
 so ignobilis atq; despectus. i cor-
 rupta ai fortitudine retetabit?
 cu deiq; oi sba atq; opibus des-
 titutus sterq; limi eat factus ha-
 bitator. et velut quida corporis
 sui seueissimus carnis ex testa-
 radebat sanie profuente. atq;
 ex oi pte mebroru glebas vniu-
 mersis i profunda vulnerum
 digitis dechebat. In quibus cur-
 tas i nulla despando prolapsa
 e blasphemia. nec adusus cre-
 atore suu i aliquo mutinuu.
 quimo nequaquam tanta ceptatio-
 nu mole atq; acbitate contuto-
 ipm quoz qd ex oi pristia facul-
 tate suo corpori surpueat idu-
 metu. qd qd solu qz ipe vestiebat
 a dyabolo potuerat vastatore
 saluai. rscandens atq; abiens
 adiecit sr illa qua diuissim p do-
 ituleat spontanea nuditate.
 Coma quoz capitis q sola de-
 pons glorie rliquis itacta r
 maseat. vexatori suo procat
 absasa. r aputans eam id qd se-
 uens rliq; itat iunias. illa ce-
 lesti adusus eu voce epudiat
 et isultat. Si ho suscepim de
 mau dru? mala no sustiebin?
 Nudus egressus fu de vreo ma-
 tris mee: nudus ritar illuc.
 Dns dedit dns abstulit? quo-
 dno placuit sic factu e: s noⁿ

dnū bndictū. Ambidextrū mei-
 to dixerī et ioseph: q i prospis
 gratior pū. religiosior fratribus.
 acceptior deo: i adusis cau sis
 dno fidelis. carceris nutissim?
 vinctis. iuniarū imemor. bn-
 ficus iunias: iudis et qntū i
 ipis fuit iterfectoribus fribus
 nō solū pius sed eam munifico
 iuenit. **H**y ergo eoz q consules
 tre alio Ro te Ro a e et oi **id est**
idē ambidext iunapāt. vtrūq;
 ei mau vtunt pro dextea: et
 int h^c que aplius diuuat. tūse-
 untes pariter dicūt. **P**arma ius-
 tiae que a dexteis sunt et a sis-
 tris: p gloriā et ignobilitatem.
 p ifamā et bonā famā: et ce-
 tea. **D**e qua dexte vel sinist: i
 ta salomō ex psona sponse loq-
 tur i canticis canticoz. **L**eua e-
 ius sub capite meo. et dextera
 eius amplexabit me. **D**ns h^cet
 vtrasq; vtales ee significet. tū
 illa sub capite suo ponit: qz
 subiacē dnt aduse ptes pnci-
 pali cordis. **A**d hoc siquidem
 vtales sūt tū. ut pro tpe nob
 exceant et erudiat ad salutem
 ac pfectos ad paciam rddat:
 dextera v^o ad conseruandā se
 ac ppetuo conseruandā salūri
 aplexu sponsi sibi met coherere
 atq; i solubliter ei optat inec-
 ta. **T**runus igitur ambidext.
 qn nos quoz rerū pnciū copia

vel iopia nō mutarit. et nec illa nos ad voluptates nocer^{is} missionis ipulcit. nec ista ad desp̄acionem attraxerit et q̄relā. sed filr deo gr̄tes i vtroq; re^{re} fentes. parē fr̄tā de secundis adūsis q; capiam⁹. qualē se ille verus ambidext^r doctor gētiū testatur fuisse dicens. Ego enī didia i quibus sum sufficiens ēē. scio et hūiliai. scio et habundāe. vbiq; et i oibus iſtitutus sum. et satiare et esūre et habundāe et penuriā possūm i eo qui me confortat.

* pati: oia *

De duplici
que temptacionū q̄ r̄plia mō iſerū

Ergo licet diximus **cxj**
briptatā ēē temptacionē. id ē i rebus et prosperis vel adūsis. sciendū ē tñ oēs hoies r̄plia racione temptai. Plerūq; ob probationē. nōnū quā ob emendacionē. intdū ob meita delictoz. Et ob probationē quidē. ut bt m̄ abra hā. ut iob. multos q; sanctorū t̄bulaciones inuias legimus ptulisse. vel illud quod i deu tronomio dī ad pplm̄ ad moy sen. et r̄cordaberis cūcti itinēris illius p̄ quod adduxit te dñs deus tuus quadraginta ānis p̄ desertū. ut affligeret te atq; temptaret et nota fient q̄ i tuo aūo v̄sabant. vtrū cūcto dies mandata illius an nō.

et illud quod i ps̄ dī. proba ui te apud aquā cōtradictōis. Ad iob quoq; dī. an putas quō q; me tibi alit locutū q̄nā ut apparēs iustus. Ob emēda cionē v̄cō tū iustos suos pro p̄uis quibusdā leuibus q; p̄tatis seu pro elatōe sue p̄uitatis hūilians. diuisis tēpta cōibus tradit. ut oēs sordē cōgitacionū. et ut v̄bis p̄phete dūā. scoriā quā i oculis eoz p̄uidet ēē concretā. ex coquens i p̄ati velut auy purū. futuo t̄smittat̄ exā nī. nichil i eis r̄sīde p̄mittere quod scrutans post h̄ iudici ignis. penali exariciatu purgaturus iueniat. scdm̄ illud. Multe t̄bulaciones iustoz. et fili. noli negligē disciplinā dñi. neq; fatigēris. dū ab eo i creparis. que enī diligit dñs corripit. flagellat aut oem̄ filiū quē diligit r̄cipit. Quis ēī filiū quē nō corripit p̄. Et si ex disciplina estis. cui⁹ p̄ticipes facti sunt oēs. go adulteri et nō filij estis. Et i apocalyp si. ego quos amo arguo et castigo. Ad quod eāā sub figura iherusalē ex p̄sona dñi. p̄ iheremiā s̄mo dignatur. f̄a cūā ēī cōsumacionē i oib⁹ gentibus i q̄b⁹ dispsi te. te

at nō faciā i consumacionē: s̄
castigo te i iudicio: ut nō t̄ vide
aris innoxius. **Pro** qua salutari
emendacione orat dauid dices. **P**
ba me dñe et tēpta me: vie r̄ nos
meos et cor meū. **Isaias** quoq;
utilitate hui⁹ tēptacionis itelli
gens: corripit iquit me dñe. ve
rūtā i iudicio. et nō i furore tuo.
Et itē. **Confitebor** t̄ dñe. qm̄
iatus es m̄: iustus ē furor tuus
et consolatus es me. **Pro** mei
to aut̄ peccatorū plaga tēpta
cionis infertur: ut ibi plagas
p̄lo israheli imissurū se dñs
mūatur dicens. dentes bestia
rū imittā i eos cū furore t̄hen
cū sup̄ trā: et frust̄ percussit fi
lios p̄ros. **disa** nā nō recepistis:
i p̄s quoz. multa flagella pec
catorū: et i euā: ecce sanus es.
iā noli peccāre: ne deterius tibi
aliquid contigat. **Inuenimus**
sane et quartā racionē. qua ob
maifestandā solūmō glam et
opa dei. i ferruibusdā aliq̄s
passiones. scripturaz̄ autori te
cognosam⁹. scdm̄ illud euāgely.
Ueq; hic peccauit. n̄ p̄ntes ei⁹:
sed ut maifestet̄ opa dei i illo.
Et itē. **Infirmus** h̄ nō ē ad
mortē: sed p̄o glā dei: ut gloifi
cet̄ filius dei p̄ ipam. **Sut** at̄
et alia vlcionū grā. q̄bus nō
nulli q̄ malicie supgressi sūt
cumulu percussit̄ ad p̄ns: ut

dathā et abyrzon siue chore legi
mus fuisse dapnatos: et vl̄ maxi
me illos. de quibus aplus dicit.
pp̄t quod edidit illos deus i pas
siones ignoimie et i r̄probū sen
sum: quod etiā ceteris p̄nis ḡ
uius iudicandū est. **De** p̄ns nā
q; p̄s. **In** labore iquit hom̄
nō sunt. et cū hoibus nō flagel
labūt. **Nō** eī merit̄ salūri visi
tacione dñi. n̄ t̄palibus plagis
conseq̄ medianā: q̄ despantes. se
metipos tradiderūt i pudicicie
i opacione oīs erroris i imū
diciā: q; obduacione cordis et
vfu ac frequētia delinquendi p̄
gacione hui⁹ breuissimi cui⁹
vlcione vite p̄ntis excedūt. q̄
bus etiā p̄ p̄phetā h̄mo diuus
exprobrat subūti vos sicut sub
ūt̄ de⁹ zodomā et gomorrā:
et facti estis sicut torris rapt⁹
de incendio: et n̄ sic r̄distis ad
me dicit dñs. **Et** iheremias. **Int**
feci et p̄didi pplm̄ meū: et t̄a
a p̄ris suis nō sunt r̄usi. **Et**
itē. **Percussit** eos et nō doluerūt:
attūsti eos et reuert̄ accipē
disciplinā: iduauerūt facies suas
sup̄ petrā et noluerūt r̄ūti. **Er**
ga quozū ciacionē oem̄ t̄pis is
tius medianā videns p̄pheta
icassum fuisse consumptū: despe
rans quodāmo iā de eoz salu
te proclamāt. **Defecit** sufflato
um i igne: frust̄ conflauit. **ne**

conflator; malicie ei vire non sunt confuspe: argentum pro probo vocate eos: quod dominus proiecit illos. Hanc saluere ignis purgatione arca eos. qui p'duati sunt sceleribus suis. tanquam se dominus adhibuisse sub persona iherosolimitana concrete profunda rubigine peccatorum ita conquitur. Donec inueniens ea super prunas vacua. ut incalcescat et liquefiat es eius. et conflabitur in medio eius ignamentum eius. multo labore sudatum est. et non exiit de ea minima rubigo eius. neque pro igne immundicia eius tua excrabihs: quod mundare te volumus. et non es mundata a sordibus tuis. Quamobrem ut peccatissimus medicus expensis omnibus salutaribus curis. nec ullum iam remedii genus quod infirmitati eorum possit aptum. dominus super eos conspiciens. quodammodo iugitatum magnifice superatur: ac discedere ab illa clementi sua castigatione repellit: itaque ei denunciat dicens. In non iascas tibi: et zelus meus recessit a te. De aliis vero quorum non p'duavit cor frequentia peccatorum: nec illa senescit. et ut ita dixerim caustica de ignis indigent medicina. sed eruditio salutis vbi sufficit ad salutem: dicitur. emendabo eos in auditu tribulationis sue. Non ignoramus alias quoque animaduersiones

sive ultionum causas que inferuntur his qui gravissime deliquerunt: non ad expianda eorum crimina. nec ad abolenda merita peccatorum. sed ad emendationem mentium quod vniuersum. que evident in iheroboam filium nabath. baasa quorum filium achab. et achab atque iezabel illata cognoscimus. ita p'nuiciante diuina censura. ecce ego idcirco super te malum. et demetriam potestiora tua. et infamia de achab m'gente ad parietem et clausum et nouissimum in israhel: et dabo domum tuam sicut domum iheroboam filii nabath. et sicut domum baasa filii achab. quod elegisti ut me ad iacundiam prouocares. et peccata fecisti filios israhel. Canebunt etiam comedent iezabel in agro iezrahel. Si mortuus fuerit achab in agro comedent eum canes: si autem mortuus fuerit in agro comedent eum volucres celi. Et illud quod pro ingenti comminatione denunciat: non inferet cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum: non quod illius tantum prophana commenta. que vitulos aureos ad perpetuam peruersionem plebis. ipsa que separatione ad domino p'missis istatuit. vel illorum tantum immunitate tanquam nefaria sacrilegiorum crimina h' excoque breuis ac momentanea pena sufficit: sed ut ceteris quoque qui

futua vel negligentes vel pe-
nitus nō credentes confideā
adue. tūmō p̄ncipiū frange
bant. t̄roz istarū q̄s metuebat
v̄laonū icūtetur exemplo.
n̄ apud illā sūm̄ noīs maies-
tate ēē hūārū rerū et cotidi-
ane dispensaonib̄ icurā do-
cumento hui⁹ seuēitatis agnos-
cent. ac retributorē d̄m̄ cūctoz
actūū p̄ h̄ que gr̄uissime formi-
dabat maifestus p̄uideat. In-
uēimus sane etiā pro leuoz
bus culpis nōnullos eandē
mortis ad p̄ns excepisse sen-
tenciā. qua sunt et illi puniti
quos p̄diximus extitisse sc̄de
ge p̄uacnacōis actores. ut sc̄m̄
est i illo q̄ sabbato ligna colle-
geat. vel i ananya et saphira
qui parū quiddā de s̄ba sua i
fidelitatis errore seruauerāt.
nō qd̄ equaha fuerūt pondēa
p̄ctorū. sed q̄ r̄pti noue t̄ns-
gressiois p̄suptores debuerūt
p̄bē t̄ctis. q̄admodū p̄cā. ita
etiā pene ac t̄roz exemplū.
ut q̄s eadē deuinceps affectū
t̄ptasset. nosset sibi sc̄dm̄ eā
dē formā qua illi dāpnati sūt.
etiā si i p̄nti sup̄haū disseā-
tur. i futūū iudiciū exānatioē
r̄ddendū. Et q̄ videm̄ exces-
sum quēdā dū gnā t̄ptacionū
vel v̄laonū p̄currē volum⁹.
a p̄posita narracōe fecisse. q̄

dicebamus virū p̄fectū i v̄t̄z
t̄ptacōe manē semp̄ iūobile.
ad eandē nūc̄ it̄m̄ r̄t̄am̄.

**+ Interrogas si possit mes iugit̄
i vna atq̄ eadē qualitate du-
raē. cap 13 Germanus**

taq̄ mens vi iusti nō det esse
silib̄ cere. vel alteius cuiūq̄
materie mollioris. q̄ semp̄ carac-
tēi signaculū cedens pro ei⁹ for-
atq̄ ymagie figurat. qm̄ q̄ i se
tā diu r̄tinet donec alio rur-
sus sup̄presso signaculo re-
formetur. atq̄ ita fiet. ut nū-
quā i sua qualitate p̄sistens.
ad formā eoz q̄m̄p̄mūt se
p̄ conuertat ac t̄nseat. qm̄ pot̄
det vehūt qd̄ dā ēē ad amātinū
signatorū. ut iūiolabilem
mens nr̄a figurā sui semp̄
custodiens caracteris. v̄niuer-
sa que icurreūt sibi ad qua-
litatē sui statū signet atq̄ t̄ns-
formet. p̄ā v̄o i signū nullū
icursibus possit **quō iustq̄**

**+ nō cere sed adamantis signa-
torio debeat ēē confilis. c. 12**

Potest ne mes **Germanus**
nr̄a v̄nū statū iu-
git̄ r̄tine. et i eadē
qualitate semp̄ p̄sistere.
**Rufio ad interrogantis p̄posi-
tōe ē 12. theodor⁹**

Nut sc̄dm̄ aplm̄ a
renouatus q̄s spū
mentis sue p̄ singulos dies

proficiat. ad ea q̄ i antea ^{sup} sem
p̄ extendens. aut si neglexerit
consequens ē ut r̄tro r̄deat.
atq; i detēu elabatur. Et id
circo nullo mō poteit mens
i vna atq; eadē qualitate dua
re: velut si quis cont̄ aquas
flūis violenti. nauē subige
remoz īpulsioe conet. n̄c
ē eū aut v̄tute brachiozū
torrentis aluci īpetū dese
cāte ad sup̄iora cōstende.
aut r̄missis maibus ad p̄
ceps prono āne r̄uocai. **Amne**
istud eit euidens n̄ri indi
cū det̄menti. si itellerēim⁹
nos nichil āptius acq̄sisse.
n̄c dubitem⁹ r̄trosum nos
ōimodis r̄uocatos. q̄ die nō
senseim⁹ ad sup̄iora pro
gressos: qz ut dixi n̄c i eodē
statu mens hōis p̄t iugit
p̄manē. n̄c i hac carne cō
sistens ita v̄tutū apicē pos
fidebit q̄sq; ille sanctorū: ut
īmobilis pseuet. **Uacē** est eū
aut aliquid adia illis semp
illis aut minui. nullaq;
i oī creatia talis poteit esse
p̄fectio. que mutabilitatis
nō subiaceat passioi: sedm̄
illud quod i libro iob b̄ti le
gitur. **Quid ē hō ut i ma
culatus sit. et iustus appeat
natus de mulie. Et t̄c int̄
sanctos eius nō iūmūbilē.**

et celi non sunt mundi i cō
sp̄cū eius. Solū nāq; d̄m iūu
tabilem cōfitemur: que tātū
mō sancti illius p̄p̄he ita com
pellat ozo. tu autē idē ipse es.
Et ip̄e de se. Ego sū iquit de⁹
et nō mutoz. quod s̄z ip̄e s̄t so
lus natūalr semp bon⁹. semp
plenus sempq; p̄f̄ctus. cui n̄
n̄ adia possit aliqui n̄c minui.
**Ideoq; debem⁹ ad v̄tutū stu
dia irremissa cura ac sollicitu
die nosmetip̄os semp extende.
ip̄is q; nos iugit ex̄ciab occu
pae: ne cessante profectu cō
festi diminutio subsequat.
Et eū diximus i vno mens
eodēq; statu manē nō p̄ualeat.
id ē ut n̄c augmenta virtutū
capiat. n̄c det̄menti sustineat.
Nō acq̄sisse eius eū minuisse
est. qz desinens proficiendi ap
petitus nō abieit a p̄cilo re
cedendi. **Ad det̄menti fit d̄ce
deo q; iugis d̄entis e cella. ro**
celle cōmoratio r̄tentanda ē.
Loacens eī eadē r̄ūsus quis
velut nouus i ea. r̄ īcipiens
habitor titubabit atq; tur
babitur: quocens ab eadē fu
cit euagatus. Illa nāq; quā
i cella residens acq̄sicat ānu
itencione. si f̄ueit r̄laxata. re
cupare r̄ursus nō sine labōe
poteit ac dolore: et p̄ hoc re
ductus retro nō d̄ amisso cō**

gitabit profectu. que sup addi
 ce potuit. si cella no fuisset ex
 cussus: sed gaudebit pota si
 illu statu de quo cadit semet
 ipm senseit recepisse. Na sicut
 amissu ac pccitu tps vltimus
 ruoru no pt: ita ne illa quide
 q pccit pnt emolumenta rsta
 tu. Quatuoribz eni pt post
 h' amu itentio fuit opata:
 i status diei profectus. i pntis
 tps questus e: no luc semel
 p dca rparatio **De mobilitate**
et eaa supnaru celestiu bti 16

Mutabilitati at eaa
 supnas ptates ut
 dixim' subiace: de
 clarat. q de eoru nuu corrup
 te voluntatis vicio corruert.
 Qu' neqz illi imutabil' nate
 ee putandi sunt. q i illa qua
 creati fut btitudine pseuerat:
 eo q' i contria ptem no
 fuerit filr deprauati. Aliud
 naqz e imutabilis ne ee: a
 liud vtutis idusta. boi qz tuf
 dia. p imutabilis dei gra.
 no mutai. Quid qd em per
 diligentia vel acqritur vel
 tenetur: pt eaa p negligea
 tia depeire. Io qz dz. ne beati
 fies horetu au exitu suum:
 qd' vix qb adhuc i colluctaco
 et ut ita dixer' scamate cōstitur.
 quibus vince soleat ac freq

tes palmas victorie cosequr:
 no pt ta a metu et suspiaone
 icerti prouentus esse securus.
 Et id cto deus solus imutabi
 lis vel bonus dz: q bonitate
 no iduste studio sed na lit pos
 fidens. no pt aliud quid esse
 qm bonus. Nulla igit vtus
 pt imobilis ab hoie possidei:
 sed ut patrata uigit teneat
 nate e ea semp illa qua acq
 sita e sedulitate atqz idustria
 custodi. **Q' neo ruina subita**
nea collabatur. c 10.

Transitus vero qspia ne
 quaqz subitanea rui
 na corruisse creden
 dus e: sed aut pue istituciois
 deceptus exordio. aut p lon
 ga mentis itaiam paulati
 vtute ai decedente. et p hoc
 sensim vicijs itrescentibus
 cau' misabili conadisse. Au
 conitacoe em pcedit iuua:
 et au ruina mala cogitaco:
 qadmodu domus nuqz sub
 tanes ad ruina prociubet ipul
 su: n' aut antiq' vicio funda
 menti. aut longa ihabitacu
 desidia. stillicidus pmu pui
 simis penetrantibz. corrupta
 sensim ruerit munita ter
 toru: qbus p vetusta negligea
 tia i maiore modu patefac
 tis atqz collapsis. vberti p h'
 ifluct pluuiaz ymbuaz tepestas.

In pugnis enim humiliabitur contigua
aeris et inseguat manu pstat
labit domus. Quod autem spi
tali euenit idem salamo alyb
vbris ita designat. Stilla adia
iquiens eicitur horem in die hpe
mali de domo sua. Eleganti
go mentis itauiam domatis
pauit. tectoq; neglecto. p qua
pimo quidem veluti minutissima
quedam penetrat ad aiaz stilla
dia passionu. que si velut p
ua ac leuia negligantur cor
rupunt tigna virtutu. et p h
ifluunt ymbre largissimo vicioz.
p que in die hys mali id e in tpe
teptatiois ingruente ipugro
dyaboli. expellet mens de ha
bitatioe virtutu. in q; s; aliqn
artuspecta diligencia r tines.
velut in domo possessionis rege
ueat. Hys ita coptis ifinita
spitalis abi p tepim; volup
tate. ut ita ex hac collatione
maiore ai gaudio rplem. qm
atet tristitia sup nece sanctorz
fucamus affecti. No solu em
de qbus hesitabam; edocti su
mus. vex eia illa q; p tenui
tate sensus nri min; iqui
re noueamus. sb illis questio
nis itrogatioe ignouimus.

*Explicit collatio abbatis Theo
dori. de nece sanctorum.*

*Incipiunt capla collatiois pme
abbatis Sereni.*

De castitate abbatis se
 reu **I**ntrogaao
 p̄dicti senis sup sta
 tu cogitacionū nostrarū **ii**
 Responsio nr̄a sup aie volūta
 te **iii** **D**isputaao au senis si
 statu aie ac v̄tute eius **iiii**
 De p̄fectioe aie ad silitudine
 euāge^a cētūonib assupte **v**
 De pseuerancia erga cogitao
 nū custodia **vi** **I**ntrogaao
 de mobilitate aie et r̄pugtoe
 neq̄aaz celestū **vii** **R**espon
 sio sup adiutorio dei et liberi
 arbitriū potestate **viii** **I**ntro
 gaao sup aie ac deonū cōit
 aone **ix** **R**esponsio i que
 modū sp̄us imūdi huānis
 mentibus copulentur **x**
 Obiectio vtrū possint sp̄s imū
 di eozū quos suppleuerit ai
 mabus insei vel vniri **xi**
 Responsio q̄admodū enūmū
 nis imūdi sp̄us ducit **xii**
 Quod sp̄us sp̄m̄i penētibis
 ēē nō possit. sed icorpozeo soli
 deo **xiii** **O**biectio qua deones
 credi debeant cogitaciones ho
 nū p̄uide **xiiii** **R**esponsio q̄d
 possint deones i cogitaciones
 hoim quid ve nō possint **xv**
 Silitudo qua sp̄us imūdi co
 gitaciones hoim doceant ag
 nostē **xvi** **D**e eo quod nō fin
 guli quq̄ deones vniūfas
 hoib9 i gerat passiones **xvii**

Introgaao au int' deones i
 pugnaoib ordo ac viassitu
 dis disana seruetur **xviii** **R**espo
 sio i que modū conao deonū
 sup viassitudis r̄pugnaoē
 subsistat **xix** **D**e eo q̄ nō fit
 vniūis fortitudis cōtine po
 testates. n̄ cēptandi facultas
 i eozū sit arbito collocata **xx**
 De eo q̄ deones cū hoib9 n̄
 sine suo labore confligāt **xxi**
 De eo q̄ nō fit p̄tas nocendi
 i arbito deonū collocata **xxii**
 De imūnuta deonū p̄tate **xxiii**
 Quia raaoe deones sibi i eoz
 corpora quos arreptū sunt
 aditū parent **xxiiii** **D**e eo q̄
 miscabiliōres sint hy q̄ vias
 qm̄ q̄ ip̄is deomb9 posside
 tur **xxv** **D**e nece p̄phete se
 ducti et i firmitate ^{abbatis} pauli qm̄
 pro sua emēdaaoe p̄meruit
xxvi **D**e tēptaoe abbatis
 moyfi **xxvii** **D**e eo q̄ sp̄m̄i nō
 debeant. hy q̄ sp̄itibus tradūt
 imūdis **xxviii** **O**biectio cur
 hy q̄ sp̄itibus imūdis vex
 antur a cōione d̄n̄ica sepa
 rant **xxix** **R**esponsio sup apo
 sita questioe **xxx** **D**e eo q̄ m̄
 sei sint hy q̄ subdi t̄palibus
 istas tēptacioibus non me
 rentur **xxxi** **D**e diūsitate stu
 dioz ac volūtatū q̄ i aeris
 p̄tatibus excentur **xxxii**

Interrogatio unde differencia ne
 q̄ciarū celestiu tām processerit
 39 Dilatio sup̄ absolutione
 p̄posite questionis 37

**Explicauit capla Incepit
 collatio septima abbatib̄ se
 ni. De abbatib̄ sereni castita
 te. caplin̄ p̄mum**

Sūme sanctitatis
 et continēcie vi
 rū. nob̄ q̄ sui
 speculū abbate
 sēni. q̄ singula
 fumus veneracōe p̄ ceteris
 amiatū studiosorū mentibus
 ifinuāe cupientes. alias arbi
 trū desideū nostrū nos exple
 nō posse: q̄nā si collacōes ei
 aris libellis tēptauēim̄ iferē.
 Cui sup̄ oēs vtutes. q̄ nō solū
 i eius actu vel moibus. si etiā
 i ipō vultu p̄ dei grāā r̄fulgebāt.
 ita ē peculū b̄nficio donū
 castitatis ifusū: ut iā se ne
 ipis quidē naturalibus icētūis
 iquietai vel i sopōe sentiet. Ad
 quā tū carnis p̄cipua **castite**
 puitate q̄ adm̄ grā dei am
 nūculante pueneit: qm̄ sup̄
 conditionē ne videt̄ ee hūa
 ne: nam̄ rōz p̄mitus expli
 cāe. Hic igit̄ pro int̄na cordis
 atq̄ aīe castitate noctūis di
 urnis q̄ p̄abus. ieiuniis quoz
 ac vigiliis ifragabit̄ ifistes.
 cū vidisset oronū suaz obti

nuisse se vota. cūctos q̄ estū
 suos i corde suo concarpiscēre
 carnalis extinctos: velut sua
 iustissimo gustu puitatis atēsus
 i maiore firim̄ zelo castitatis
 exarsit. et itentiorib̄ cepit ie
 iuniis atq̄ obsecrationibus iū
 baē: ut mortificacō passiois
 huius q̄ iteiorū homi solo dono
 dei fūcit attributa ad exteiorū
 hoīs etiā puitate eaten̄ pue
 nēt: ut ne ipō quidē vel illo
 fim̄ ac naturali motu q̄ etiā i
 puulis atq̄ latentibus exāt
 vltēi⁹ pulsaetur. idepti salicet
 mūneis expremēto. qd̄ se no
 ueat nō laboz mēito. sed di g
 ra consecutū. ardenaus aiāt
 ad hō quoz silt̄ obtinendū se
 credens. multo facilius idēns
 hos stimulos carnis radiatū
 dī posse euellē: quos & eā
 hūane artis idusta nōnūq̄
 solet q̄busdā poculis vel medi
 camētis seu ferri sectioē detra
 hē. q̄nquidē illā spūs puita
 te. q̄ sublimior ē. quāq̄ possibi
 le ē hūano labore vel studio
 xphendi suo mūne stulisset.
 Cūq̄ peticiōi cepte supplicacōe
 iugi ac lacrimis idesessis ifistē.
 adueiens ad eū angelus i vi
 sioē nocturna eiusq̄ velut a
 peiens vterū. quādā carnis
 ignita strumā de ei⁹ viscēib̄
 euellens ac p̄p̄rauens. suis q̄

**Incepit Collo p̄ abbas Sēni: ordie at̄ septima: de mobilitate aīe et
 spiritualibz nequicijs**

oia ut fuerat locus itestua r̄s
 tituens: ecce iquit itentua car
 nis tue absasa fut: et obtinuisse
 te noueis hodierna die p̄petua
 corporis puittate qua fidelit̄ po
 posasti. **H**ec de ḡna dei q̄ meo
 rato vio peculiari attributa est:
 breuit̄ dixisse sufficiat. **E**tiam
 de illis v̄tutibus quas tū r̄liq̄s
 sūmis vis cōt̄ possidebat. ali
 qd̄ m̄corai sup̄flui puto: ne
 specialis sup̄ noie hui⁹ ista nar
 ratio alyb demē videat̄ id. qd̄
 de ip̄o singularit̄ fuit̄ p̄dicatū.

Interrogatio senis sup̄ statu cogi

Huic nū no. c. ij
 igitur sūmo desideio
 collaogis ei⁹ atq̄ isti
 tuogis accēsi: diebus q̄dragesie
 vide aiuium. **Q**ui tū a no
 bis de qualitate cogitacionū
 nost̄. et it̄ioris hois̄ statu tū
 q̄lissima xp̄ellacioe quesisset:
 vel quid nobis ad ei⁹ puittatē
 tanti t̄pis hēmi habitacio cō
 tulisset: hys eū q̄rimonijs ad
 orsi sumus **R**esponso nost̄
 sup̄ aie volubilitate. c. iij

Supputacio t̄pm ac
 solitudinis habitatio
 cui⁹ acēplacioe co
 nias it̄ioris hois̄ p̄fectionem
 nos conscq̄ debuisse h̄o solūmo
 contulit nobis ut discem⁹ qd̄
 eē neq̄am. nō tū feat esse qd̄

quod eē contendimus: n̄ tū aut
 desideate puittatis fixā stabili
 tate. aut rōbur aliquod nos fini
 tatis hac scā nouimus assen
 tos. sed tūmō confusiois ac pu
 dous augmēta. **E**t tēnī cū oim̄
 disciplinaz meditatio adh̄ coti
 dianis studijs ex̄ceatur atq̄ p̄
 fiaat. ut a trepidis rudimētis
 ad p̄ciā cōt̄ stabilem p̄ueniens.
 it̄piat. **E**t q̄ p̄mitus vel ambi
 gue noueat. vel p̄it̄us ignora
 bat. et fmo ut ita dixerī ḡdu i illius
 disc̄ne qualite procedens. p̄f̄e
 it̄. ac sine ulla iā difficultate
 v̄set: ecōt̄rio i me hui⁹ pu
 tatis studio laborante. id so
 lūmō p̄fecisse r̄p̄eio ut sciam
 quod eē nō possim nō tū app̄
 hendē valeā quod me eē debē
 cogitoni: ex quo nichil michi
 aliud senao. q̄ laborē tū
 cordis at̄ione conferri. **V**ideo
 nāq̄ me hac obfuaacia nichil
 acq̄re n̄ dolore iutile: ut nū
 qua sc̄h̄cet desit̄ materia lac
 marū: n̄ tū eē desit̄a quod
 eē nō debeo. **E**t idcirco qd̄ pro
 fuit didicisse. quod sūmū est.
 si cogitū neq̄at app̄hendi. **N**ā
 tū directionē cordis ad destra
 tā acēplacionē p̄tendē sc̄f̄e
 mus: isensibilit̄ mens inde
 r̄uoluta ad p̄ores euagacioes
 r̄petu vehementiazi prolabit:
 et ita cotidianis distencioib⁹

occupata. inuicem captiuitatibus
 cessant abduantur: ut ipse modum
 iam despectur a nobis desiderata
 coram. et supflua h^o obseruatio
 videat. Siquidem per momenta
 singula lubricas discursibus animus
 euagatur: cum ad honorem dei vel ad
 contemplationem reducatur spiritalem.
 postquam firmiter in ea fugatus
 euanescat. Cumque eum velut expugnati
 facti deprehendimus ab intentione
 proposita deuiasse: atque ad illam
 theoriam vni discesserit reducentes.
 voluimus eum tenacissima cor
 dis intentione velut quibusdam
 vinculis obligare: in ipso conatu
 nostro ocius quam anguilla de
 recessibus mentis elabit: ita ut
 hac intentione mentis laborem
 solummodo. non profectum nos arbi
 tremur aliquem esse consecutos.
 Ob hoc quam rem cotidiana humor ob
 suacionibus estuantes: non tamen ex
 ipso aliquid nostro cordi stabilita
 tis robur accessisse cientes: ad
 hanc opinionem fracti despectum
 inducamus: ut non vno iam. sed ne vi
 tio habet aut puagaciones humano
 generi in esse credamus **Disputatio**
senis de statu anime ac virtu
tis eius. Capitulum quartum. Sereni.

Periculose h^o presumpcionis
 est necdum rebus recte
 discussis. non ita roe
 collecta de natura autibus re propo
 re diffinitio: ac de fragilitatis

sue consideratione rone coniectura
 non de statu et de qualitate ipsius
 disane vel de aliorum experientia
 proferre sententiam. Nec enim si quis
 ignarus nataudi. sciens pondus
 corporis sui ferri aquarum leuitate
 ac liquore non posse. experientia
 sue voluit ipse distare.
 nempe petens esse posse liquidis
 elementis solida carne curanda
 tum sustineri: idcirco eius vera
 opinio iudicanda est quam secundum
 experientiam suam visus est protulisse:
 cum solum hoc non esse impossibile
 sed etiam per facile. **scilicet ratione cer**
tissima et oculorum fide non du
bia comprobatur. U. o. v. s. id est
mens semper mobilis diffinitur.
Unde etiam in sapientia quam salomonis
descriptum est. Terrenum habita
culum: agguat mentem multa
cogitantem. Hec igitur pro co
ditione ne nunquam potest oiosa co
sistere: sed nature est ea in prouisu
habuit ubi suos exeat motus.
et in quibus iugiter occupet. pro
mobilitate discurre et per omnia
voluntate: donec longo exatuo v
suque assuefacta diurno quo vo
luntate diatis laborare. expiat
et discat quas meorie sue ma
reias debeat parare. ergo quod
arcuagat in defessos volatus
et imorandi robur accipiat.
et ut proualeat aduersus inimici
suggestiones. quibus thebatur

extrudē. atq; ī illo quē desideat
 statu et qualitate durare. Nō er-
 go euaggaone hac cordis nr̄i;
 vel natie huāne. vel dō creatori
 dei debemus assebe. Dea est
 enī scriptaie suā: qz dñs hōies
 feat rectū. et ipi quesiēt cogi-
 taciones multas. **A** nobis ergo
 earū qualitas pendet: qz cogita-
 tō iquit appiquat: vir at pui-
 dens iueniet eā. Qdqd ei iuenti
 pt: nr̄e prudentie idustēq; subiec-
 tū est. Si nō fuit iuentū: sine
 dubio nr̄e desidie vel ipruden-
 tie nō natie vias rputandū ē.
Cui sensui psalmista quoq; cō-
 gruit dicens. Beatus vir cui⁹
 est auxiliū abs te dñe: ascensus
 ī corde suo disposuit. **V**idētis
 ergo ī nr̄a diuise consistē: ut si-
 ue ascensus id ē ptingentes ad
 deū cogitacōes. siue descensus
 ad trena: s; et carnalia coruen-
 tes. ī nostris cordibus dispona-
 mus. **Q**ue si nō ī nr̄a ptate cō-
 sistent: nec phariseos dñs irē pas-
 set. quid cogitatis mala ī cordi-
 bus v̄s: nē ppha pcepisset di-
 cēs. auferte malū cogitacōnū
 v̄arū ab oculis meis. et usqueq;
 morabunt ite cogitacōes noxie:
 nē ī die iudicij earū qualitas q̄
 admodū opmerigēt a nobis. ita
 p psalmā dno amittate. **E**cce ego
 iquit venio ut congregē opa et
 cogitaciones eoz cū oib; gentib;

et linguib;: sed nec depnāi qui
 de eorum testimoio vel defendi
 ī illo tribili atq; metuendo exāne
 scdm bti apli sententiā memur:
 ita dicentis. **I**n seiuicē cogita-
 oibus accusantibus aut eā de-
 fendentibus: ī die qua iudicab̄
 dñs deus occulta hōim scdm
 euāgelū meū **De pfectione aie
 ex filitudine euangelia cē
 tuionis. Cam quātum**

Hui⁹ ergo pfrē metis
 figura p illū euāgelicū
 centuionē pulcherrime
 designat: cui⁹ v̄tus atq; consta-
 tia. qz nō ī quibuslibet igruenti-
 bus cogitacōibus abducebat:
 sed pro suo iudicio vel admitte-
 bat bonas vel rērias absq; ulla
 difficultate pellebat. **H**ac pspicia
 significacōe descripta est. **N**ā et
 ego homo sū sub ptate constatu-
 tus hñs sub me milites: et dico
 huic vade et vadit. et alio veī
 et venit: et suo meo fac hō et
 facit. **S**ic igit nos quoq; vilis
 adūsus pturbaciones et vias
 dimicantes. potēim⁹ ea nr̄e
 diuoi discreacōis subire: ac mi-
 litātes ī carne nr̄a extingue
 passiones. vel instabile cogita-
 onū nostrū cohorte rois ipio
 subiugāe: ac dnice crucis salū-
 ri vexillo. **D**issimas adūsaiarū
 ptatū turbas a timis nr̄i per-
 toris ppulsāe. **P**ro tātoz meīs

sumptuorum ad spiritualis huius cen-
 tutionis ordinem peruenit: que
 in exodo quoque per moysen misere
 legimus designati. Constatue
 tibi tribunos et centuriones. et
 quinquagenarios et decanos. Et ita
 nos quoque dignitatis huius aperi-
 te subleuati habebimus hanc
 operandi partem atque virtutem: que
 non quibus volumus cogitacioni-
 bus abducantur: sed his quibus
 spiritualiter delictum immorari vel
 herere possimus: malis quidem
 suggestionibus operantes. abite
 et abibunt: bonis vero dicemus:
 venite et venient. Seruo quoque
 nostro id est corpori ea que castitatis
 vel continentie sunt filii iun-
 gemus. et sine ulla contumacia
 desinet: non iam suscitatis nobis
 aduersus spiritum concupiscentie sti-
 mulos: sed omnem exhibens spi-
 ritui facultati. Huius centurionis
 qualia arma sunt. vel ad que pluri-
 rum exacta parentur: audi a
 plin beati predicante. Arma in-
 quit militie nostre non carnalia
 sunt: sed spiritualia et potentia
 deo. Deinde ad quos sunt exerce-
 da fluctus. consequentur insinuat.
 Ad destructionem munitionum co-
 gnationes purgantes et omnes altitu-
 dine extollentes se aduersus sancti-
 di. et captiuantes omnes intellectum
 in obiam christi: parati vasa omnes
 iobiam cum impleta fuerit primu-

vram obedientiam. Que omnia sim-
 gillatim pariter sicut nati. ita
 etiam alterius temporis. **Armoz** vobis
 gratia preterites que facit. que nos quoque
 si volumus bella domini pluri. et
 inter centuriones eam cor militie
 accincti iugiter debemus irede. In-
 te inquit scutum fidei: in quo possit
 omnia tela nequissimi ignea exti-
 guere. Ergo fides est que excipies
 ardentissima libidinum tela. me-
 tu futuri iudicii et celestis regni
 credulitate mortificat. Et lou-
 ca inquit caritatis. **Spa** nepe que
 vitalia pectoris nostri aridans
 atque immuens letalibus per-
 bacionum obiecta vulneribus cot-
 rios retundit utus: nisi ad iteio-
 re hominem nostrum iacula drabo-
 li penetrare permittit. **Ora** ei suf-
 fert: omnia patitur: omnia sustinet.
 Et galea spe salutis. **Galea** ca-
 pitis est munus. Quia ergo in-
 put est christi: debemus **spe**
 semp futurorum bonorum velut in-
 expugnabili galea in cunctis tem-
 ptacionibus ac persecucionibus co-
 muniari. et principali fide eius ille-
 sa atque integra custodie. **Alys**
 enim mibus truncati. **Lucet** debi-
 le: possibile tamen est utriusque super-
 esse. **Sine** capite pedes: neui vel
 breuis vite spacium progatut.
 Et gladium spiritus: quod est verbum
 dei. Penetrabilis namque est omni gladio

abbas

de mobili^{te}

anc. et

spita^{lz} neq^zis

accipit. et ptingens usq; ad di-
 uisionē aīe ac spūs cōpagū quo
 q; et medullarū et discretor co-
 gitaōnū et intenaōnū cordis:
 diuidens s; et absadens quid
 qd ī nobis carnale tēnū ve rē
 pereit. Quibus armis q; su-
 eit cōmūtus ab hostiū semp-
 telis ac depopulacōibus dese-
 sus. nō ut captiuus ac subditus
 ad hostilē cogitaōnū trā cō-
 strictus depredantiū vinculi
 abducat. n̄ audiet p pphetā. q
 re iuetēatus es ī trā aliena: sed
 q; triumphator ac victor ī illa q
 voluit cogitaōnū r̄gōe cō-
 sistet. Dis etiā ipm̄ robur ac
 fortitudinē centuōis hui⁹ q
 bus h̄ arma que p̄dixim⁹ nō
 carnalia sed potentia dō ges-
 tat agnosce. Audi ipm̄ r̄gem
 vios fortes ad spitalē miliciā
 gregatē: quo eos dilcōs sig-
 net ac probet. Infimus iquit
 dicat. q; fortis sū ego: et qui pa-
 acns sit pugnator. Videtis bel-
 la dñi p̄hai. n̄ patientes īfir-
 mos q; nō posse. **Malpculdubio**
ifinitate qua fundato ille ur-
 euā centuō tū fiducia loq-
 bat. **Quē enī infimoz: tē potes**
sum. Et it̄m. Utus ī infimū
phatur. De qua ifinitate vn⁹
 pphetarū: et eit qui infimatur
 int̄ eos sicut domus dauid.
Pacens h̄ bella p̄liabitur.

Nepe illa paciā: de qua dicitur.
Paciā vobis n̄m ē: ut volūtate
dei facientes r̄apiatis r̄mūera
adūe. De p̄seuerāa erga cō-
tidianā expeienāa custodiā. c. vi

Debē tñ ac posse nos dō
 colere et expeienāa
 ppria dephendemus.
 si mortificatas volūtates ac de-
 sidiā mundi hui⁹ habeamus
 absasa: et illozū autoitate doce-
 bimur: q; dñō colloquentes si-
 duantur dicit. **Adhesit aīa mea**
post te: et adhesi testimonijs tuis
dn̄e: et n̄ aut adherē dō bonū
ē: et q; adhet dō vnus spūs est.
Nō gō debemus hys euagaciō-
ibus aīme fatigari: ab hō stidio
r̄laxari. Qui enī colit trā suam
satiabitur paup̄ibus: q; ar̄ sectat
ocū r̄plebitur paup̄itate. Nec
ab intenaōe huius obsuatiōe
p̄niosa despaciōe frangam:
 q; ī oī solliato iest amplius. **Na**
q; suauit̄ sine labore ē: ī egesta-
te eit. Et it̄m. Vir ī doloribus
laborat sibi. et vī facit p̄daciō-
sue: n̄ nō etenī celozū r̄gnū vī
patat: et violenti rapuit illud.
Nulla nāq; v̄tus sine labore
phatur: n̄ ulli possibile ē ad
istā quā cupitis stabilitatem
mentis. sine ingenti cordis
contraōe n̄ conscende. Homo
enī ad laborē nascatur. Q; ut
ī virū p̄fectū possit occurrē

in mensuram etatis plenitudinis et
 maiore cum intentione nature est sem-
 per esse pugile: in quoque solitudine
 desudat. Ad cuius tamen mensuram
 plenitudinem nemo perveniet alias
 in futurum nisi qui predestinatus et im-
 butus ea fuerit in presentia. eaque adhuc
 in hoc seculo positus prelibaverit.
 et quod membrum preciosissimum desig-
 natus ardua compagis illius per
 quam corpori eius valeat copu-
 latus in hac carne possideat: unum
 duntaxat desiderans. unum faciens
 ad unum orem non solum actus suos
 verum etiam cogitationes semper
 intendens. ut illud quod in futurum
 dicetur de beata iustificatione scorum
 iam subarratum teneat in presentia:
 id est sit ei deus omnia in omnibus

*Interrogatio de mobilitate anime et impug-
 natione celestium nequitiarum. Cap. viij*

gmanus

Posset forsitan hoc volu-
 ntaritas mentis ali-
 quatenus colligi: si
 ea non tantis adversariorum nu-
 meris circumvallatis ad ea que non vult
 immo quo illa sue quorum nature
 mobilitas rapit idesinent im-
 pellat. Quam cum tamen invariabiles
 tamen potentes tamen tribiles ardu-
 agant inimica: resisti illis ab hoc
 profertur fragili carne impossibile cre-
 demus: nisi ad hanc opinionem
 vobis sententiam velut celesti-
 bus aiaremur oculo. *Respon-
 sio super adiutorio dei et libe-*

ri arbitry potestate. Cap. viij.

Humilios quidem nos
 iungit insidiam: quoniam
 interioris hominis experti
 sunt pugnas dubitantes non
 possunt. Sed ita dicimus hos nos-
 tris profectibus adversari: ut e-
 os tamen intentores malorum
 non etiam impulsores esse credamus.
 Etiam nullus hominum posset om-
 nino vitae periculum quodcumque illi in
 cordibus nostris ingerere voluis-
 sent: si eis quodammodo ad fug-
 gendum ita et ad repellendum
 facultas violenta suppetet.
 Quoadbre sicut in illis est instiga-
 tionis copia: ita et in nobis virtus
 resistendi siue accedendi libertas
 est attributa. Quorum tamen poten-
 tia et impugnationes si pertimes-
 cimus: etiam protectiones atque
 adiutoria dei contra nos confestim
 de quo dicitur. Maior enim est que in no-
 bis est quam qui in hoc mundo. Cu-
 ius auxilia multo vehemen-
 tiore militant virtute pro no-
 bis quam adversum nos eorum multi-
 tudo confligit. Nam bonarum res
 non tamen suggestor sed etiam fau-
 tor atque impulsor est deus: ita ut
 nonnumquam nos etiam imitos et
 ignorantes attrahat ad salutem.
 Constat ergo neminem posse ab omni
 malo decipi: nisi illum qui prebe illi ma-
 luit sue voluntatis assensum.

abbis

Quod ecclesiastes hys vrbis eu-
 dent expressit. Quia em̄ non
 fit contraditio ab hys. q̄ faciunt
 malū atq; iō impletū ē cor filioꝝ
 hoūm i nris ut faciāt malum.
 Ergo manifestū est hūc vniūq; q̄
 delinque q̄ i ingruentib; co-
 gitaōib; p̄uis nō eis se cōfes-
 sū r̄sponso contradicōis obia-
 at nā r̄sistat ei iquit. et fugiet
 a vobis **Interrogatio sup aie**
et deōnū conuictione Ca.

Quod nouū. **gman**
 istud q̄sō ē aie cū h
 as sp̄itibus neq̄m
 tā indiscretū p̄mixtūq; cōfor-
 tū. quo sic eidē nō dicit iūgi
 sed vniū possunt. qd̄ et alloq;
 eā i sensibilit̄ et i sei atq; i spi-
 rae illi q̄cūq; voluerit. et ad
 ea que placuerit eā valeat in-
 sagne. eiusq; cogitaōnes et
 motus videat atq; plustrent.
 tāta q; int̄ ip̄os ac mente vni-
 tas fiat. ut sine dei gr̄a qd̄ ex
 illoꝝ iatamento. quid ex irā
 voluntate procedat disc̄ni pe-
 ne nō possit. **hūc i q̄ modū**
sp̄us imūdi hūanis metib;

Non mirū **copulet. r**
 ē posse sp̄m̄ sp̄itū
 i sensibilit̄ cōiugū.
 et occultā suadendi vim ad
 ea que libita fuerint exē. Est
 enī int̄ eos sicut int̄ hoies.

quedā sbe silitudo atq; cognatio.
 Siquidē diffiniao que de nā aie
 affūtur. eā illoꝝ sbe sibi co-
 aptatur. Altāscus vō eos sibi
 i sei vel vniū ita ut capax alt̄
 altēius eē possit. oimodis ip̄os
 sibile ē. Hoc nāq; solūmō deita-
 ti q̄ sola icorporea simplex q; nā
 ē rectissime tribuitur **Obiectio**

vtrū possint sp̄us imūdi eoz
q̄s compleuerit aias i sei t vni. r xi

Hic rōi satis arbit̄ **gman**
 mur eē contrūm
 quod vidim; i arrepti-
 tū s̄ fieri. cū afflati sp̄itibus i
 mundis. loquūt̄ et agūt ea q̄
 nesciūt. Quō go aias illoꝝ sp̄i-
 tibus illis nō credam; vniū.
 quozū videm; illas velut or-
 ganū factas. et delicto nali sta-
 tu ad illoꝝ motus affūs q; tūf-
 ure ita ut iā nō suas sed illoꝝ
 voces et gestus volūtates q; de-
 promant. **Responso q̄ ad mo-
 dū mergim; imūdi sp̄s**

Predite **duent. r. 12 s̄enub**
 diffiniao i rē nō ē
 contrū id qd̄ dicitis
 i energūis fieri. cū sp̄itibus
 imūdi arrepti loquunt̄ vel a-
 gūt ea q̄ nolunt. vel qd̄ ea q̄ ig-
 norant proferre cogunt. Nō
 enī vno mō istā eos infusione
 sp̄ium sustinē. c̄tissimum ē.
 Quidā enī sic afflantur ut ne-
 qua q̄ ea q̄ gerūt vel loquunt̄

intelligent: quidā uero norunt
et postea recordant. Quod fieri
p̄ infusionē spūs imundi nō ita
putandū ē: ut aīe ipūs pene
trans sbam. et uelut unitus ei
et quodāmo indutus ea s̄mo
nes ac ūba p̄ os patientis emit
tat. Nullo nāq̄ mō: istud ab eis
fieri credendū ē. Nec enī p̄ aliq̄
aīe diminutionē sed p̄ corpis
debilitatē h̄o euenie maifesta
roē deprehendit: cū s̄z i illis me
bus i quibus vigor aīe contiet
imundus spūs insidens. eis q̄
iportabile atq̄ imensū pondus
iponens obscuritate t̄errima
intellectuales ei⁹ obuiat: inta
pit sensus: insignans eā q̄ nō uult
uel que ignorat proloqui. qd̄ nonū
q̄ eā uini febus q̄ uicio seu ni
mij frigoris alijs q̄ ualitudibus
extrinsecus supuenientib⁹ acci
de videmus. Quod ne b̄to iob
dyabolus q̄ carnis accēp̄at po
testatē moliretur inferre: p̄cep
to dei prohibetur dicentis. Ec
ce t̄do eū i manus tuas: t̄m aīe
eius custodi. Id ē m̄mō eū a
mentē ne facias. Debilitato aīe
domitatio: et obruas intellectū
ac sapiam̄ r̄sistentis: p̄cipali
s cordis eius tuo pondē p̄fom
to. Nec enī si trasse hūc solide
q̄ matēie id est carni spūs ad
miseretur. quod fieri facillime
p̄t: idēto et aīe que itidē spūs

† t̄m ne facias debilitate aīe domitatio r̄tel
lectū t̄aso ac maous organo p̄ quā ubi est
resistere nō est fauicatio

ē ita uiri posse creditur: ut e
am quoq̄ filr sue natie r̄ddat
capacem. **Q** spūs sp̄m pene
trabilis eē nō possit 2 de icor
uod porreo solo des ca. xij.
Q soli ē possibile tritari:
que sic unūse iteller
tuales natie effiatur penet
trare: ut nō solū ar̄aplecti eā
atq̄ ambie: sed eā illabi ei et
uelut icorporea corpi possit
fundi. Licet enī non pronūcie
mus nōnullas eē sp̄itales na
tias: ut sūt angeli archangeli.
ceterē q̄ ūtutes ipā quoz aīa trā
uel ēte aer iste subtil: t̄m icor
porce nullatenus estimāde sūt.
Hnt enī scdm̄ se corpus subsis
tens: licet multo tenui⁹ qm̄
trā sūt corpora: scdm̄ apli se
tētia ita dicentis. Et corpora
celestia: et corpora t̄restia. Et i
t̄m. Seiāt corpus aīale: exurgit
corpus sp̄itale. Quib⁹ maite
colligitur. nichil eē icorporeū
n̄ d̄m solū: et idēto ipi t̄mō
posse penetribiles: atq̄ itellaiā
les eē sbas. eo qd̄ solus: tot⁹ et
ubi⁹ et i oibus sit: itq̄ ut et co
gitacōes hom̄ et intuos mo
tus atq̄ abdita mentis uni
usa ispicat atq̄ plustret. De
ipō siquidē solo: pronūciauit
b̄tus aplius dicens. Diuus ē
enī s̄mo dei et effitax et acutior

oēs sp̄
alci

sup oem gladiū aucupitē? et p
tingens vsq ad diuisione aie et
spūs et compagū quoz et medul
lar: ac discretor cogitacionū et
itenaonū cordis: et nō est crea
tia inuisibilis i cōspai eius: oia
aut nuda et apta sunt oculis ei⁹.
Et bñs dauid iqt. Qui frēt si
gillatī corda eoz. Et itā ipē ei
nouit occulta cordis. Job quoq.
Qui solus nosti corda hoim.

**Obiectio quo de cōnes credi de
beat cogitaciones hoim pui**

Hac de c. 12. g^zian⁹.
rōe qua dicit: nō co
gitaciones qdē nrās i
tuei ista spūs pnt. Quod est iā
re valde putam⁹ absurdū: dice
te scripturā. Si spūs p^zatē hñtis
ascendit fr te. Et itā. Et dya
bolus misit i corde symonis
scouathis ut tēdet dnm. Et dō g
credi p^t nō patē eis cogitaciones
nrās: quaz seinauim p parte
maxia ipis imitentib⁹ atq i
stagnantibus sentim⁹ oboriri.

**Bñsio quid possint demones
i cogit⁹ hoim quid ve nō pos**

Nulli fit. c. 11. s^zen^z.
dubiu est q possint
spūs inmundi cogit
onū nrāz attinge qualitates:
sed idicis eas sensibilib⁹ forise
tus colligentes: id ē aut ex uris
disposicionibus. aut v^b et studijs
i q appensus conspexerit nos

idinaū. **Q**uā illas q necdū de
intuis aie prodierit. adie oino
non pnt. **I**pas quoq cogitacōes
q^z ingerūt. vtrū suscepte vel
q^zad modū suscepte sint. nō p ip
sius aie naturā id ē p illū in
teriorē motū. qui i abdntis eis ab
scoditur. et ut maifestus ali
quid exp^zma i medullis ut ita
dixerū ipius latitante: s^z ex mo
tib⁹ atq iudicij⁹ exteioris hois
dephendūt: utputa cū fugges
serūt castimergā: si viderūt mō
dū ad fenestrā. aut ad solem
oculū erexisse vel de hō sollia⁹
iq^zuisse: cognoscūt defideium
gule fuisse susceptū. **S**i fornic
acionē ingentes senseūt eum
paacēt telū libidib⁹ suscepisse.
seu viderūt carnē motā. a
cte non ut oportuit adūsus
fuggestiones inuidiae suspi
rasselasciuā intelligunt i pe
nebilibus aie libidib⁹ iaculū
fuisse defixū. **S**i inatamenta
tristiae. si ire. si fuozus admoue
rit: vtrū nā cordi insedeunt.
gestu corpis et sensibili oino
acione diuoscūt: s^z infremuis
se tractū vel quadā indigna
acione suspiasse: seu vultū con
siderauerunt quodā pallore aut
ruboē mutasse: et ita subtilit^z
q^z nā cui sit deditus vicio de
phendunt. **I**llo nāq vnūq^z q^z
nrū delicta racionē ignoscūt:

7^{co}

ad cui⁹ instigationē mor quodā
 nutu vel motu corporis cōsen-
 sū cōnuencā q̄ ab p̄stitū fuis-
 se p̄uiderint. Que ab illis aeris
 vtutibus dephēdi nō mirū
 ē: cū hō a prudentibus quoz
 vis sepyssime fieri videamus?
 ut sciret iteioris hōis statū
 de figura et vultu seu qualite
 exteioris agnoscat. Quāto go
 certius h̄ ab eo poterūt dep̄-
 hēdi. quos vtiq; ut sp̄itales
 nē multo subtiliores ac sa-
 gniores hōibus nō dubiū ē.
*Sili mo q̄ sp̄us imundi cogi-
 ones homi doceant agnosce*

Queadmodū et *c. xii*
 nōnulli latrones
 i hys doibus quas
 furti aggredi cupiūt ocul-
 tas hōiā solet explorāe sbas:
 q̄ p̄ tetras noctis t̄nbras cau-
 te sp̄ergentes manū minucia^s
 harenaz. r̄ conditas opes q̄b
 visupuide nō possūt. t̄nitu
 quodā vel lapsu strepitu ad
 earū r̄spondente dephēdūt.
 et sic ad c̄tissimā r̄i vel metalli
 cui⁹ q̄ noticiā quodā eiate
 vocis prodiaoc̄ p̄ueiunt: ita
 hy quoq; ut thesaurū nr̄i cor-
 poris explorent. velut hare-
 nas quasda suggestiones no-
 bis noxias ispgentes. cum
 scdm̄ earū qualitate affm̄
 corporeū viderit enisisse. velut

quodā de intinūs idaubus
 prodeuute t̄nitu. qd̄ sit r̄con-
 ditū i abdītis iteioris hōis r̄
 cognosant *De eo q̄ non sin-
 guli quoz demones vniūfas
 i gerant passiones. cam. 11*

Hoc tū nosse debem⁹
 nō oēs deones vni-
 ūfas hōibus iūtere
 passiones: sed vniūq; vici-
 ctos sp̄us maibae: et aliō q̄
 de iūudicijs ac libidinū sor-
 dibus oblectū: alios blasphemis
 aliōs iē. fudozq; peulta-
 rius iūherē iūine: alios pas-
 si tristitia. alios cenodoxia
 supbiaq; mulcē: vniūq; il-
 lud viciū huānis cordibus
 quo tpe gaudet isere: s̄ ut
 cūctis p̄t̄ suas iūgerē pra-
 uitates: sed viciū prout
 t̄pis vel loca. vel suscipiētis
 oportunitas p̄uocauerit. *In-
 rogatio an iūt hōes deones
 ipugnois ordo ac vastitūis*

Ergo *distia seruet. xvij. Ser-
 mant.*
 credendū ē int̄ eos
 ordinatā et ut ita
 dixerī disciplinatā ēē neqa-
 am. ut quidā vastitūis ab
 eis ordo fuerit. ac rāonabi-
 lis geratur ipugnaoīs itur-
 sis: cū constet n̄ modū nec
 rōnē n̄ iūt bonos atq; hōes
 tos posse subsiste: scdm̄ illā
 scriptie finaz. Que sapiāz

apud malos et non inuenies et u-
 nua nri insensati. illud etiam no-
 e sapia no est fortitudo n e co-
 silui apud ipios. **Ratio i que**
modu consensio deonu fr mas
situdis ipugnatioe subsistat. 19

enub.

Non ee int malos pe-
 tua i oibus consensio-
 ne? n posse pfram
 stae concordia: eam i illis ipis
 ipis magis quibus coit obler-
 tantur ita diffiniao e. No ei
 potuit qadmodu dixistis i rb9
 idisciplinatis. disci na mod9 q
 suai. In nonnullis tu ubi sz vl
 opacionis comuio vel naitas
 exigit seu cuiusda tuc iuitat
 cofortiu: nre e eos tpale co-
 modaie consensu. **Ad ee iuitat**
 haa neqae spitalis maues me
 puidem9: ut no solu tpa int
 se massitudies q custodiat: s
 eam locis quibusda specialr i
 heret: ea q uigit obside noscat.
 Na q nre sit eos iuitatis tepta-
 tioibus. itis q vicis atq tpi9
 exte ipugnatioes suas. hic liqui-
 do xprobam9: q null9 pt fil
 cenodoxie vai te deludi. 2. cu
 pia fornicatiois exiu? n pt
 tuda iflai elacione supbie spi-
 tal. et carl castimergie pariter
 huu^{ti} submitti. **Nec quis chachi**
 nis fatuus risuq dissolu. et
 iatundie sub eode tpe simul
 icatui. seu ite edacis tristiae

meore supplei: sed nre est unu
 queq spm ita singillati ipugtio-
 ne mentis arripet: ut cu aut vic-
 tus abcesseit aly ea spm cedat
 acus ipugnanda: aut ite si vic-
 tor extiteit. aly nichilo9 tradat
 sibi illudenda. **De eo q non fut**
illud eam neqq eiusde forti tuis
 ignoraie debemus. **contrie po**
 no ee oes eiusde **testates** **feruatae**
 et desidery: sed ne **Capitulu**
 vnius quide forti **uicesunum**
 tudinis atq neq
 ae: et incipitib9
 quide atq infimis no n infir-
 miores spub i ctaine copari:
 et hys neqcyb spitalibus supra-
 tis gradati semp adiusus ath-
 leta x robustior pugna succedet.
 Pro opacione siquide vni ac
 profectus huani: eam difficul-
 tas colluctatiois auget. Nullo
 ei modo qlibet sanctoru sufficiet
 talu tantoru q hostiu suffire
 neqaa: vel insidijs eoz possit
 occurre. sed nec crudelitate
 quide aut seruicia sustine: si n
 ctaini mo clemetissim9 arbit-
 atq agonitheta pfides x. et ex-
 equaet colluctatu vies? i mo-
 deatos eozu rpellet aut rfre-
 naet iaur sus: facit q cu tepta-
 aone exitu et ut sustine pos-
 firmus **Nec temptandi faul-**
tas i eozu sit arbitio collocata
Caplu xxi

or quoda
 us co sen
 hui fuis
 illa aeris
 io miru
 is que
 eam us
 s stari
 a qual
 ua to p
 ut dep
 spitalis
 ar sa
 ubu e
 di cog
 ague
 i ca
 rones
 quas
 ocul
 ade fob
 as cu
 unuaf
 pes qd
 tuitu
 piti ad
 hendit
 el metalli
 ehate
 um ita
 nri ca
 hare
 nes no
 s. am
 affru
 fite. velut

Hanc autē colluctationē illos nō sine suo labore credimus conficere. Hinc nāq; eadē ipi in suo conflictu quā dā anxietatē atq; tristitiā: et maxime cū fuerit validiorib; emulis id ē vīs sanctis pfectis q; congregati. Alioquē iā nō conflictus nō colluctatio: sed simū tū et ut ita dixerit secū illis eēt hōim attributa deceptio. Et quō statet illud apli qd̄ dicit. nō ē nobis colluctatio adūsus carnē et sanguinē. sed adūsus pūcipatus. et adūs; potestates. et adūsus mundi rectores tūbrar; harū. cont̄ spūalia nequiae ī celestibus: et illud. sic pugno nō q̄ aerē vberans. et itim. bonū agonē ctati. Vbi eī agō dī. et ctamē. et pugna. seu colluctatio. nctē est vtrūq; sudor et labor ac sollicitudo s̄b̄catur: et equalit̄ illos vel sup̄ deiectione maneat dolor atq; confusio. vel de victoria gauim cōsequat̄ et palma. Vbi ves a lio cū sudore luctatē. ali; tū oao ac scūitate confligit: et ad deiciendū emulū sola p̄ vīb; utitur voluntate: nō pugna dicenda ē nō colluctatio nec ē tamē: sed ūqua quedā et irrao nabilis oppugnationis oppressio. Sed plane laborant et ipi non minus spūgnātes hūanū genū. et desudat ut p̄ualeant de vno

quoq; illā quā cupiūt obtinē victoriā: et torquetur ī eos illa confusio q̄ nobis manebat. si ab ipis fuisset elisi. sedū illud. caput tūctus eorū. labor labioz ipōrū opēiet eos: et iūtetur dolor eius ī caput eius: et itim. veniat illis laqus q̄ ignorat. et captio quā abscondit. apprehendat eū: et ī laqum cadat ī ipō: s; que sup̄ hōim deceptioe molitur. ^{cañ.} Dolent igit̄ ipi nō minus: et q̄ admodū nos ehduūt. ipi quoq; filii ehduuntur: nec vici sine confusione discedūt. Quas eorum ruinas atq; conflictus ille qui sanas iteioris hōis oculos possidet cotidie cūens: vidēs q; eos sup̄gaudē ruinis et casibus sigulorū: ac timens ne de se q; eueniē eis valeat ista leticia diuī deprecatur. Illūna iūens. oculos meos ne vūq; obdoztū ā ī morte. neqū dicat ūmāus me; p̄ualu adūsus eū. q̄ tūlant me exultabūt si motus fuēo: et ne deus meus. ne fr̄gaudeat m̄. ne dicat in cordib; suis. euge euge aīe nr̄e. nō dicat de uozabim; eū: et frentouert fr̄ me dentibus suis dūc qū r̄spicias. Insidiat̄ eī ī abscondito ut leo ī cubili suo: insidiat̄ ut rapiat paupem: et q̄r̄ adeo estā sibi. Qui rurſū tūctis conatibus expensis cū deceptioe

uostram non potuerit obtinere
 super casto labore suo nate est ut con-
 fundantur et erubescant qui querunt
 animas nostras ut auferant eas: indu-
 antur confusio et pudore qui
 cogitant nobis mala. **Themias**
 quoque confundantur inquit illi. et
 non confundar ego: paueat illi
 et non paueat ego. Induc fratres eos
 iram furoris tui: et duplici atrocitate
 contempe eos. Nulli etenim dubium est
 cum a nobis superati fuerint. atrocitate
 eos duplici contendos: primum quod
 hominibus expetentibus salute
 illi eam possidentes auferunt:
 causaque extiterit perditionis huius-
 ne: deinde quod spiritales sibi fuerint
 a carnalibus tremis quod deuote.
Has igitur ruinas hostium su-
 as quod victorias inuenis unus
 quod scorum: cum exultatione pro-
 clamat dicens. **Descende inimicos**
 meos et comprehende eos. **Et non**
 duntaxat donec deficiat: confun-
 gant eos nec poterit stare. cadent
 subtus pedes meos. **Contempe**
 etiam orans idem propheta iudica
 est domine nocentes me. expugna
 impugnantes me. **Apphende ar-**
 ma et scutum. et exurge in adu-
 torum meum. **Effunde frumenta** et con-
 clude aduersus eos. qui persequuntur
 me: dic autem mee salus tua ego
 sum. **Quos cum subditis** et exten-
 sis uniuersis passionibus victi-
 mus: mecum illa benedictionis

voce consequentur audire. **Exal-**
 tetur manus tua super hostes
 tuos: et omnes inimici tui peribunt.
Hec igitur omnia et huius filia sa-
 cris inserta voluminibus legentes
 siue carentes non contempe istas ne-
 queas spiritales qui nobis insidiant
 diebus ac noctibus acceperim
 fuisse conscripta: non modo ex eis
 edificationem nullam lenitatis
 ac pacis consequimur: sed etiam di-
 riu quendam atque contrarium euam
 perfectioni conuenientem affectum.
Non solum enim docebimur non orare
 pro inimicis nostris nisi diligere eos:
 sed etiam detestari illos in placu-
 bili odio prouocabimur et ma-
 ledicere eis: atque orationem aduersus
 eos indefinenter effundere. **Et**
 tunc spiritum prolocutos fuisse uos
 sanctos et amicos dei intelligere:
per quam sceleratum est ac propheta:
 bus autem aduentum christi idcirco non est
 lex posita. eo quod transcederet man-
 data eius euamque parere preceptis
 et apostoli te stude perferri puen-
 entes dispensatione temporis ma-
 luerunt

**De innumera demonum
 potestate. Cap. xxii**

Non habent autem eos potestatem
 te quem hominum ledere
 in exemplum beati iob ma-
 festa ratio demonstrat: ubi non
 aliter temptare audet inimicus
 quam diuina ei dispensatione creditur.

et confessio eorundē spūm e
uangelias moimentis inserta
testatur dicentū. Si etas nob:
mitte nos ingregē porcorum
Qui multo magis credēdis sūt
ī nullo homī q̄ ad ymaginē di
creati sūt intire pro arbitō suo
posse: cū aīalia īmunda ac
muta absq; dei ingrediendi
pmissu nō habuerūt ptatē
Quoniam nemo posset nō dīcā
iuuenū quos videm⁹ ī hac
hēmo cōstantissime īmorāi
sed nō pfectoz quidē tātis tā
lūq; hostiū agnūbus cūlep
tus ī hēmo singulaīs habitae:
si ī ipis eēt pro uolūtate sua
nocendi vel acceptandi facul
tas atq; libtas. **Q**uod euidē
tius etiā dñi ac saluatoris nrī
īfirmat sententia quā p hū
litate hoīs assumpti protulit
ad pylatū, ita dicentis. Non
habes ī me ullā ptatē, nō da
tū ē fuisse desup

Cap. xxij.

Satis tū nobis expei
entia urā et senioz
rīlacōe cōptū ē. nō
eandē vim habē nō deōnes
qm̄ anteiore tēpore inter
anachoritarū dūtaxat pnci
pia: ī quibus adh̄ raitas mō
choz ī hēmo īmāebat. **T**ā
ta etiā erat eoz feītas: ut
vix pauca et admodū stabiles
atq; pro etate pro uecti tolāre

habitationē solitudis possent
Siquidē in ipsis cenobis in
q̄bus morabant octo vel decē
ita eozū atrocitas grassabat:
et frequētes ac visibiles sen
tebantur aggressus: ut non
auderent om̄s p̄tē noctibus ob
dormire: sed viassim alijs degus
tantibus sopnū alij vigilas ce
lebrantes: psalmus et orōibus
seu lōnibus ihēbant. **C**ūq; il
los ad soporē natūe nīctas ī
uitaēt: expygefactis ad eoz q̄ dor
mitū erant custodia. filij ex
cubie tradebant. **D**ū nō du
bitari nō p̄t vni e duobus:
hac nūc seuitatē vel confide
ciā nō solū q̄ nob videm⁹ p ex
pīencia senectutis aliquaten⁹
roborati: sed etiā iuniorib⁹ eta
te conferri. **A**ut enī v̄tute crua
etiā deserta penetrante: vbi
q; eius grā choruscante. r̄tu
sa ē neq; deōnū: aut negli
genaa saluet urā. **A**ut grā p
at. q; fumus debiles illos
ab īpugnacione urā p̄sana
reddit leniores: dū dedignat
adūsum nos illa ītenacōe cō
fligere. q̄ tūc cont̄ illos proba
tissimos x̄ milites seuebat:
hac saluet nos fraudulencia
visibiliū tēptacionū sine cessa
ciōe diuīs elidentes. **I**n tūc
enī tēpore videmus corruis
se nō nullos: ut nāc ficos.

etiam iⁿ iustioribus monitis
ad palpi^moⁿe desertis cellulⁱ
suis. ad p^{ri}mares inquietudines
revolvunt^r et t^{er}raentes ac
vagi crassiorib⁹ ut ita dixerim vi
tiosimplent^r. magnus q^u fr^{at}r
ab eis obtine^ri credatur. si solu
mo se eam^q a^uilibet ignavia
valeant iⁿ solitudine continere^r.
ac pro iug^eti iⁿ medio soleat
eis a senioribus dia. sedete i
cellulis v^{ost}ris et quantum libi
tu fuerit manducate atq^{ue} bibi
te et dormite. dum iⁿ eis in
git p^{ro}ductis **Qua^m raga^m deo
nes iⁿ eoz sibi corpora q^u arrept
tu sunt aditu^m parent. Cam**

Qoustat ergo **xxiij.**
imundos sp^{iritu}s noⁿ a
lit^{er} posse iⁿ illos quoz
obtentu^m sunt corpa penetrare:
n^{on} p^{ro}bus eoz mentes cogitacoⁿes
q^u possident. Quos tu t^{em}ore ac
memoria dei vel sp^{iritu}ali medi
tacoⁿe nudauerit. velle ex arma
tos o^mni p^{ro}fidio ac muⁿitacoⁿe dina
nudatos facile vincendos au
dent iⁿvadunt. doct^{ri}na^m deinceps
iⁿ eis velut iⁿ possessioⁿe sibi e
dia p^{ro}sumetes **De eo q^u musea
biliores sut h^{ic} q^u vitis q^um q^u
ab ip^{si}s deoⁿib⁹ possit. 2 de nece**

Licet multo g^o p^{ro}ph^{et}ia seducti
uius illis constet ve
hemenciusq^{ue} verai
hos q^u tu corporali^{ter} ab ip^{si}s sup

plei nu^m me videantur. a^uo tu p^{ri}
nariosius possidentur. eoz s^{ed} vi
tios vel voluptatibus iⁿvoluti.
I^{te}m apli na^mq^{ue} sima^m a quo q^usq^{ue}
supatur eius suus effiat^r. nisi
q^uo iⁿ hoc isti despiciunt egrotat:
q^uo tu sint eoz manapia. nec
ipugna^m se ab illis. n^{on} d^{omi}natu^m eoz
ferre ignoscant. **Et iⁿ corpora
lit^{er} editos sathane vel infinita
tibus magnis eam^q v^{ost}ros sanctos
nouimus pro leuissimis q^uib⁹sq^{ue}
delictis. tu iⁿ illis ne tenuissimu^m
q^uoⁿde neuu^m aut macula iⁿ illo iu
dici^o die paciatur iⁿ ueni dina
demenaa. o^mes sordis eoz s^{ed}ho
ria s^{ed}m apli ymo di suam
excoquens iⁿ p^{ro}nta^m. ut eos ta^mq^u
auru^m vel argentu^m ignitu^m ad
illa^m p^{ro}petitate^m: nulla idigetes
penali purgacoⁿe t^{er}mitat.
**Et excoqua^m iⁿq^uoⁿ ad puru^m sco
ria tua^m. et aufer^e o^mni st^{er}nu^m tuu^m.
et post h^{oc} v^{ost}ro beⁿedictio^m iⁿsta
v^{ost}ris fidelis. Et it^{em}. Sicut pro
batur argentu^m et auru^m iⁿ ca^mino:
ita eligit corda d^{omi}n^us. Et it^{em}. Au
ru^m et argentu^m probat ignis: vir
at^u probat^r iⁿ fornate h^uilicacoⁿis.
Et illud quoq^{ue} q^uo ei diligit d^{omi}n^us
corrupt: flagellat aut^{em} o^mni fi
hu^m q^uo r^{ap}it **De abbatis pau
ti infimite qua^m pro sua emuⁿ******

Quod dacoⁿe p^{ro}me
iⁿ illo ruit. **Cam 26**
p^{ro}ph^{et}ia atq^{ue} h^{ic} o^mni dei. iⁿ 3°

r'guorū libro mātē videm⁹ ī
 pletū: qui pro culpa vni⁹ iobie
 quā tū nō de indyſtā nō vna
 p'ue voluntatis. ſed altei⁹ cūmē
 tione contraxit: confeti a leone
 conteitur: ita de eo ſcriptura nar
 rante. **D**ixit dñs qm iobediēs fuit
 ou dñi: f'didit eū dñs leoni et cō
 fregit eū. iux v'bu dñi qd loci
 tus ē. **I**n quo facto et ſoluāone
 delā p'ntis atqz erroris icauti
 et iuſtiae mēta. pro qbus p'phaz
 ſuū dñs tpali f'didit vexatorū.
 paratib ipā et continētia vexa
 toris atqz p'datoris oſtendit:
 qz nichil p'itū audet vōacaf
 ſima beſtia de f'dito ſibi cadauē
 deguſtāe. **C**ui⁹ rex nr̄is quoz tē
 poribus ſatis euidēs contigit
 et apta probaao ī abbate pau
 lo vel moyſe: q̄ habitauit locū
 huius ſolitudis q̄ calam⁹ nū
 cupatur. **N**ā p'or r'moratz ē in
 hēmo q̄ adiacet panefiſi ciuiti:
 quā ſolitudinē olim factā aq̄
 falſiſſime iūndacōe agnouit
 mus. **Q**ue quociens flauēit
 ſpūs aq̄lonis de ſtagus ī pul
 ſa atqz ſirpimfuſa adiacētib⁹ tē
 rib. ita omēz illius ſurſu em
 r'gionis contegit: ut antiquos
 ibidē vios. q̄ olim hac ipā de
 cauſa oī fūit habitacōe deſerti.
 faciat velut īfulas appare. **H**ic
 igit' abbas paulus ī tāta cordi
 p'uitate q̄ere ſolitudis filētiōqz

profecāt: ut nondū vultū
 feineum. ſed ne veſtimenta qu
 de ſexus illius conſpectu ſuo
 patētur offerri. **N**ā cū eidē p
 genti ad cuiusdā ſenioris cel
 lā vna cū abbate archebio ei⁹
 de ſolitudis acola cū mulier
 obuiaſſet: oſfenſus ocurſu ei⁹
 tanta fuga ad ſuū r'curſus nioſ
 teium p'tmiſſo qd arripueat
 pie viſitacōis officio r'currit.
 quāta nullus a facie leonis vl
 imaniſſimi draconis auſugēt:
 ita ut ne mēozati quidē abbas
 archebu r'uocantis eū damoē
 ac p'abus flectētur. ut ad r'qu
 rendū ſenem q̄ admodū p'po
 fuerat cepto itinē p'tendeūt.
Quod licet zelo caſtatatis 2 p'ui
 tatis ardore ſit factū. tū qz nō
 ſcdm ſcāz p'ſuptū eſt. ſed obſuā
 tia diſtancie iuſtiae exceſſus ē
 modus: nō em ſolā ſailiūtate
 q̄ veā ē noxia ſcāz. ſed ipam
 quoz figurā ſexus illi⁹ credidit
 execranda. **T**ali confeti correptione
 p'cuſſus ē ut eius vni
 ſum corpus paralifeos vali
 tudine ſoluētur: nullū qz īco me
 brum penitus exple ſuū pre
 ualēt officū. **S**iquidē nō ſolū
 pedes ac manus. ſed etiā lin
 gue motus quo elocutio vocis
 exp'mitur. ipē qz aures ita au
 ditus p'p'ri amiferit ſenſū: ut
 ī eo nichil amplius ex hōie q̄

imobilis tñ et insensibilis
 figura rmanet. **E**o autē rducto
 est. ut infirmitati eius nullo
 mō viorū diligencia deseruie
 sufficet: n̄ sola ei muliebris se
 dulitas mīstrasset. **S**ed delato
 ad cenobiū sac̄rū v̄giniū ab
 ac potus quē ne nutu quidē
 petē poterat. seīneo ingēbat
 obsequio: explendis q̄ oibus
 natie n̄tibus eadē illi dili
 gencia p̄ ānos ferme q̄tuor.
 id ē vsq̄ ad vite sue tñ serue
 batur. **Q**ui cū tanta eēt oīz
 mēbrozū debilitate construc
 tus. ut nulli i eo artus v̄ua
 cē motū ac sensibile r̄tēnent.
 nichilōi^o ex eo v̄tutū gr̄a p
 cedebat: ut cū de oleo qd̄ cada
 ue suo potius qm̄ corpore
 contigisset v̄gentur infim
 confestā auidis valitudinibus
 curarent: ita ut sup̄ hac eius
 valitudine eā ip̄is infidelibz
 euident apteqz clarescet: et de
 bilitatē mēbrozū oīm dispe
 sacone atqz amore dñi cont
 butā: et sanitatū gr̄a pro tes
 tiorio p̄uitatis ac manifesta
 tioē meitorū eius. sp̄us sancti
 v̄tute p̄ari. **De temptacōe ab**

Serū^o batis moysi. c. xxvii.
 ved quē diximus
 i hac hēmo imōatū.
 tū ip̄e quoqz singularis et inco
 parabilis v̄get: ob rephensi

onē vniū s̄monis v̄nus
 quē cont̄ machaiūm dispu
 tans paulo diuū protulit q̄
 dā scilicet opinione p̄uentz. tñ
 dñd̄ confestim ē traditus deoim:
 ut huānas egestiones oī suo
 ab eo suppletus igerēt. **Q**uod
 flagellū purgacōis gr̄a se dñs
 itulisse: ne scilicet i eo vel mo
 mentanei delicti maacula r̄
 fidet: velocitate aiāconis eius
 atqz aucto r̄ medio demōstruit.

Nā i tñuo abbate machario i
 orōe submisso. dicto aiāus ne
 quā sp̄itus ab eo fugatus ab
 cessit. **De eo q̄ sp̄iti nō debeat**
hy qui sp̄itibus r̄dunt i mū

Ex q̄o maifeste dñs. c. 288.
 p̄pendi nō debē eos
 abhōiūai vel desp̄ia.
 q̄s videmus diuisis tēp̄aōibz
 siue istis neq̄ae sp̄itibus tra
 di. q̄ duo h̄c credere imobilis
 nob̄ oīz. **I**mo q̄ siue p̄uissu
 nullus ab eis dño temptetur:
 sedō q̄ oīa que a deo nob̄ inferūt.
 siue tristia ad p̄as seu leta vi
 deantur. velut a pijsimo p̄e
 dementissio q̄ medico pro
 nr̄is v̄tutibus irrogent:
 et idēo eos velut pedagogis
 r̄ditos hūiliai: ut discedentes
 ex h̄o mundo vel purgacōres
 ad vitā aliā tñsserantur vel pe
 na leuore plectantur: q̄ scdm̄
 aplin traditi sunt i p̄nti sachae

in interitū carnis. ut spū salu
fiant in die dñi nr̄i ihu cr̄isti.
**Obiectio aut̄ h̄y qui tradunt
sp̄itibus imundis a cōione
dñica separant. c. xxvii**

gman⁹

Et quō nō solū eos des
pici ab hōib⁹ vel
horrei. sed etiā a cōiōe
dñica i nr̄is prouicijs p̄petuo
videm⁹ abstinē scdm̄ illā euā
gelij sententiā. Nolite sanctū
dāc̄ cūibus. neq; mittatis mar
guitas vras an̄ porcos. cū de
illis q̄admodū dicit̄ ita credē
dū sit quod eis purgationis
vel utilitatis obtentu hui⁹
reptationis hūiliatio t̄buat.

Respo^o fr̄. proposita questione

Sicut 29. senus
habueimus hanc
sententiā v̄mo fidē
quā sup̄ius cōprehendi. ut et
oīa p̄ dñm̄ fieri et pro vtilite
aiāy dispensari vniūsa cre
damus: nō solū nequaq; des
piciemus eos. sed etiā pro eis
tāq; pro membris nr̄is ites
sant̄ orabimur. eis q; totis
visceribus ac pleno compae
mur affrū: cū ei patit̄ vni
mēbrū. p̄paciuntur oīa mēb⁹:
scientes nos absq; illis utpote
mēbris nr̄is oīmodis s̄sumari
nō posse: q̄admodū legim⁹
ne anteriores quidē nr̄os sine
nobis r̄promissiois s̄sumari

consequē potuisse: ita et de illis a
postolo prouiciante. Et h̄y oēs
testimonijs fidei cōprobatū nō acce
perūt i promissioēs. dō pro no
bis meli⁹ aliq̄d prouidente: ne
sine nobis s̄sumarentur. Cōiō
nē vob̄ eis sacrosantā a seruo
ribus nr̄is nūq; mēnimus i
terdictā. quūȳmo si possibile est
etiā cotidie eis iptur eā debē
tensebant. Nec ei scdm̄ euange
lij s̄m̄ā quā incongrue huc seu
sui coaptatis. nolite sanctū dāc̄
cūibus. ad demōis escā. sacro
scā cōmūio et nō potius ad pur
gationē ac tutelā corporis aie
q; puenire credenda est. q; ab hōic
p̄cepta eū q; i mēbris insidet
spū. seu i ip̄is latitāe conatur
velut quodā exurens fugat
itendit. Hoc nāq; mō ciatum
et abbatē andronici nup̄ aspecta
mus. alios q; quāphies. magis
nāq; ac magis iūnicis iſulta
bit **offenso**. cū eū a celesti me
diciā videit segregatū: tātō q;
dūius ac frequentius accepta
bit: quātō eū a sp̄itali r̄medo
longius senseit abdicatum.

**De eo q; miseri sunt h̄y q; subdi
cipulis isas reptationib⁹ no mēnt̄. Ca^m**

Quoniam illi v̄e sūt mise
ri ac miserebiliores
iudicandi. q; cū vniū
sib̄ cūibus. flagitijs q; itūnet̄.
nō solū nullū visibit̄ ius s̄g^m

dyabolice supplicatiois ostendit^r.
 sed ne aliqua quide opibus eoz
 condigna teptaco nec ullu fla
 gellum correptionis infertur
 No em mentur celerē tps ista
 expeditaq; medianā: quoz dui
 tia et impetens cor pena vi
 te pūns excedens. thesaurizat
 sibi ira et indignationē i die
 ire et ruelaciois iusti iudicij di.
 i q^o vmes eoz nō morient^r: zig
 nis eoz nō extinguet^r. **Cont^r**
 q^o ppha velut am^o pro afflic
 tione sanctorū videns eos e
 rūpnis variis ac tēp^oonibus
 subiacē: et econt^r nō solū pec
 catores absq; ullo hūiliacionis
 flagello. au sum mundi istius
 pūsiē. sed etiā affluencia diuiti
 arum ac sūma rūi omī pspē
 tate gaude: intolerabili zelo
 ac spūs sui feruore succensus
 exclamat. **Mei at pene moti s^t**
 pedes **eius** pauloinus effusi
 sunt gressus mei: qz zelau fr^o
 ūquos pacē p^ooz videns: qz
 nō est rēspūs morti eoz. et fir
 mamentū inplaga eoz. **In la
 bore hoīm nō sunt. et cū hoīb⁹**
 non flagellabunt: s; i futū cū
 demonibus puniendi: q i pūa
 nō merueat i sorte ac dīsa^{na} si
 liozū cū hoīb⁹ flagellaī. **Ihc^o**
 mas quoq; cū deo sup hē ipnoz
 pspēitate disceptans licet ne
 quaq; dubitāe se de iusticia dñi

proseāt dicens. iustus quidē
 tu es dñe si dispute teā: cau
 sam tā huius tante iequalita
 tis iquirens. subiūgit et dicit.
Derūtū iusta loquar ad te. Qñe
 via iproz prospēat^r: bñ ē oī
 bus qui pūaiant^r et ūq agūt.
**Plantasti eos et miserūt radi
 cē. proficiūt et faciūt fructū.**
**Me es tu ori eoz. et longe a re
 nibus eozū. Quozū ruiā de
 flente dño p pphetā. et eozū tuā
 aone medicos atq; doctores**
sollate digente. et quodāmo
**eos ad plantū silem prouo
 cante ac dicente subito ceadt**
babylon. contra est. ululate fr^o
eā. tollite resuā ad dolore ei⁹
**si forte sanetur^r: rudent ut des
 pantes angeli. qbus salutis**
huāne aia missa ē: vel cte p
**pheta ex psona aploz seu spita
 lūi viorū ac doctoz vidētū**
diuitiā mentis eoz et ipenites
cor. Cū uinū babilonē 2 nō
ē sanata: r linquam⁹ eā 2 eam⁹
vnusq;sq; i trā suā: qm puenit
**vsq; ad celos iudiciū ei⁹. et ele
 uatū ē vsq; ad nubes. De istoz**
igitur despato languore: ex p
sona dei loquit^r psuas ad illos.
A planta pedis usq; ad vticē
**nō est i ea sanitas: vln⁹ 2 li
 uor et plaga tumēs. nō est ar
 cūligata n^r cūata medicamē
 neq; fota oleo. **De diuifioe su
 dnoz ac volūtati q in aere****

Quot ^{lib} p^{er}atib^{us} ex^{er}cet. c. 32
 autē eē imundi sp^{iritu}s
 q^{ui} in hōib^{us} studi^o:
 nō dubie p^{ro}bantur. Nā nūll^o
 lob eorū q^{ui} eadē faunos vulg^o
 appellat: ita seductores et iocū
 latores eē mā^{is} tū ē; ut c^{on}tra q^{ui}
 loca seu mas iugit^{er} obfidētes
 neq^{ue}quā tormentis eorū quos
 p^{ro}teuntes potuerūt decipē de
 lectentur: sed de^uo tūmo et
 illusione contenti. fatigāe eos
 potius studeāt q^{uam} nocē: quos
 dā v^{er}o solūmō ī nocūis itū
 bacōib^{us} p^{ro} noctāe: alios ita
 eē fūori ac truculēnae dedi
 tos ut nō sint ceteri illoz tū
 mō corpora q^{ui} suppleuerint
 atroa dilacēaone verā: sed
 eadē irruē sup^{er} eminūs tūse
 untes atq^{ue} affligē illos seuf
 fima cede festinat: q^{ui} eū^o de
 sc^{er}buntur. ob quozū metū p^{ro} vi
 ā illā tūse iā nullus audebt
 q^{ui} eorūq^{ue} 2. siles bellis sagūis
 q^{ui} effusioē pro incessabili fēte
 gaudē nō dubiū est. Alios i
 taq^{ue} corda quos repant tāni
 quodā mōre vidim^{us} ī fēasse
 q^{ui} eadē bacuceos vulg^o appel
 lat: ut semetipos ulē p^{ro}ceitē
 corporis eigentes. nūc q^{ui} dē
 se ī q^{ui}sdā fastus guttiūs sustol
 lēnt: nūc vel^{ut} actives ad q^{ui}dā
 se tūquillitatis ac fāilitatis
 statū cōes blados q^{ui} s^{ub}mittent.

eē vel^{ut} illustres et arcūspet
 tabiles oībus estamantes. nūc
 quidē adorāe se p^{ro}ates subli
 limiores corporis inflectōe mō
 strarent: nūc v^{er}o ab alijs se ce
 dent adorāi: et oīms motūs
 q^{ui}bus v^{er}ā officia aut sup^{er}bie aut
 hūilit^{er} paguntur explēt. Alios
 r^{ati}onibus nō solū studē menda
 cyb: sed eadē blasphemias hōi
 bus īspirāe. Cui^{us} rei eadē nos
 testes sumus: q^{ui} audiuim^{us} aper
 tissime deōnē confitentē parti
 um et eunoniū se ī pietate sac
 legi dogmatis edidisse. Quod
 eadē ī quarto libro: v^{er}ū ex^{er}cit^{er}
 r^{ati}ōis māte legimus p^{ro}dicante.
 Egrediar iqt et eō sp^{iritu}s mē
 dax ī ore oīm p^{ro}pharū eius. De
 quibus aplius arguens illos
 qui ab ip^{si}s decipiunt: ita in
 fert. Attendentes sp^{iritu}s se
 ductoribus: et doctus deōno
 rū ī ypo c^{on}si loquentū mēdā
 um. Et s^{er}mo et alia deōnū grā. id
 ē mutoz atq^{ue} furdoz: euāge
 lia testantur. Incentōes eadē li
 bidinū atq^{ue} luxūie q^{ui}sdā sp^{iritu}s
 p^{ro}phā mēozat: sp^{iritu}s īquens for
 nicationis deceptos. et forni
 cati sunt a dō suo. Nocturnos
 quoq^{ue} siue diurnos ac meri
 dianos demones: fili^{us} scripturaz
 aucoitas docet. De quozū diu
 sitate p^{ro}longū est. si volumus
 oīa scripturaz volūna p^{ro}scru

tantes singillatim paucē. qui
 p^rphetā onocentauri q̄ pilosi.
 q̄ syrene. q̄ lamie. q̄ ulule. q̄ stru
 ctiones. qui eici designentur.
 q̄ aspis. qui basiliscus iⁿ p̄s. q̄
 leo. qui draco qui ve scorpionis
 iⁿ euāgelio nūcipetur: q̄ prin
 ceps huius mundi. q̄ rōres hōz
 tūbrarū q̄ spitalia nequicie.
 ab ap̄lo uocentur. **Quē** vocabu
 la nō crū ne fortuita iudicia
 illis debemus accipē. sed signi
 ficaciones istarū fecerū q̄ apud
 nos minus noxie vel magis
 p^rniciose sunt illoz feditates
 rabiesq̄ distingui. et ex filiti
 dine neq̄ae virulente seu p^ri
 cipatus quē istis int̄ ceteras fe
 ras siue serpentes. q̄dā excel
 lentia malicie sue confert. il
 los quoq̄ eorū vocabulū nūci
 pai: ut scilicet alius quidē ob
 uehementiā furoris et rabie
 feditatis sue p̄ quā int̄ p^rici
 patū ceteras spitalis neq̄as
 obtinuit. leonis appellacionē.
 alius basilisa ob illud morti
 ferū virus. quod p̄usq̄ sentiat
 utinuit alius vēs ob teporem
 malicie sue onocentauri aut ei
 us nomē structionis ve fortitis sit.

**Interrogatio unū diā neq̄arū
 celestium tanta processit. c. 32**

Non quidē ambigim⁹
 illos quoz ordines q̄s
 ap̄lus dinumerat ad

ad istos referri. nō ē nobis col
 luctatio adūsus carnē et sangu
 nē. sed adūsus p^ricipatū adūsus
 p^ritates. adūsus mundi rōres
 tūbrarū harū cont̄ spitalia ne
 q̄ae iⁿ celestibus. **Dolumus** tū nos
 se vā s̄ h̄ tanta int̄ eos diffētia.
 vel q̄ad modū tante neq̄ae ex
 titerit. q̄dus. an adh̄ creati sint
 ut hos ordines malicie sortiret^r.
 et q̄ad modū huic neq̄ae mi
 litarent. **Responsio sup̄ p̄pote
 questionis absolutio. Cam**

Quāquā. 33. **Seren⁹**
 p̄pōsiciones ur̄e totū
 tempus nocturne q̄e
 tis ita ur̄is furentur. s̄ obtutib⁹
 ut adp̄inquatis aurore nequa
 quā vicinā sentiamus. et ad us
 q̄ ad ortū solis isacabilic colla
 tionis hui⁹ v̄ba contēpē p̄uou
 temur: tū q̄ absolutio p̄pōsite
 questionis tū cepit indagari. i
 q̄ddā āplissimū ac profundissimū
 nos educet pelagus questionū
 q̄d p̄ntis hore breuitas nō sinit
 tū sineā. imodius reoz ut eā
 futūe noctis indagari r̄suem⁹:
 q̄o 2 tū sub huius questionis oc
 casione de ur̄o p̄pensionē collo
 q̄o leticia spitalis ac fr̄us v̄bei
 or confēat. et p̄pōsitaz questio
 nū sinus p̄bente nob̄ spū sc̄o
 p̄spēs flatus libeius penetrē
 possimus. **Quāob̄re** sopōis mo
 dicū degustātes distatiamus

obrepente oculis nris via
na ia luce corpore: ac demceps
pait ad ecclsiã procedentes
qm ls face duia diei sollepmi
tas imouet. reusi post sinaxi.
ea q dñs ad instructione coem
pro desideio uro largitus fuit.
duplicato gaudio conseamur

*Explicit collatio pma abbatis
Sereni: de animi mobilitate
et spitalibz neqais*

*Incipiunt Capla collationis 2^e
cuiuscẽ sens.*

De huãnitate abba
tis sereni **I** ppositio
de diuinitate neqaz
celestiũ **ii** Resposio de ml
ti^a esca scriptiaz scãz **iii**
De geina saã sup itellai scãp
tiarũ sanctaz **iiii** De eo q
pposita qd ut illa q medie te
nende fuit debeat accipi **v**
De eo q nichil a deo malu
sit **vi** De uicio pncipatũ si
ue ptatũ **vi** De lapsu dyaboli
et angelorũ **vii** Obiectio q
ruina angeli a deceptoe e
ue pncipũ supseit **viii** Rãtio
de iniao lapsus dyaboli **ix**
De eius q decepti sue deaxi
untur pena **x** De constipa
tione deõnũ et iquietudine
quã i hoc aere semp exãent.
xi De eo q ipugnacione
quã erga hoies ipendẽ eãã
cont se imoueant contre
ptates **xii** Qu factũ sit q po
testatũ seu pncipatũ noia
spitales neqae sortiret^r **xiii**
De eo q nõ sine causa celest
ibus vtutibus angeloz nõ
fuit mdita **xiiii** De subiectoe
deõnũ quã suis pncipatibz
pbent fũs uisione p specta.
xv De eo q singulis hoĩ
bus duo angeli adheãt **xvi**
De vĩa nequiae q adũsis spi
tualibus iest p duos phos
approbata **xvii** De eo q de

moues aduersus hoies nichil p̄
ualeant nisi eorū mentes obse
derūt **xx** Interrogatio de apos
tolis angelis q̄ i genesi cōmibus
cū filiabus hoim concubuisse
dicitur **xxi** Absolutio p̄posite
questiois **xxii** Obiectio q̄admo
dū grū scli cū filiabus tā profa
na mixtio aū iudictū legis
potuit imputari **xxiii** Responsio
q̄ pro uatiuali ab utro hoies
iudicio seu pene fuerunt obnoxii
xxiiii De eo q̄ iuste p̄nti fuit
hy q̄ an diuini peccauerit **xxv**
De dyabolo quod dicit i euāge
lio quō intelligendū sit men
dax ē et p̄ eius **xxvi** **Expli**
unt ca^a. Incipit collatio sep
tima cuius supra. Cam p̄m
De hūanitate abbatis sereni

Qonsumatis
que diei sol
lepnitas ex
gebat. et ec
clesie congre
gatione dis
sa. rursi ad cellā senis. r̄fecti p̄
mū lautissime sumus. Nā p̄
mura q̄ sup̄iecta olei gutta.
cotidiane refectioi solebat appo
ni. modicū h̄m̄is misaut.
et olei quiddā solito p̄pensus
sup̄fudit. **¶** Nā illā olei guttā
ob hō vniuersaq̄ cotidie r̄fectur
isallat. nō ut ex hac gutta quā
dā p̄cipiat suauitate quippe

amū tantus ē modus ut vix
ip̄sius guttus ac fauā me
tus non dicā hinc sed p̄t̄isē suf
fiat. sed ut hō vsu iactantia cor
dis que pro abstinentia d̄stric
tore blande solet ac latent r̄
r̄p̄e. stimulos q̄ elacōis obtū
dat. q̄ quāto abstinentia r̄p̄a oc
cultus ex̄cetur. nullo quoq̄ hōis
teste perficiatur. tāto subtilius
ocultatore suū tēp̄t̄e nō de
finit. Dem̄ apposuit salē fr̄xū
olivas t̄nas. Quibus p̄ h̄ sup̄
sculit canistrū h̄ns cicer fr̄xū
quod illi egalia vocant. **¶** Ex q̄b̄
quā sup̄sumus gr̄a. mixtaia.
bina. caritas singulas. h̄c enī
nūm̄ i illa h̄emo quēquā ex
cessisse culpabile ē. Quia r̄fec
tio t̄nsacta. r̄promissam absolu
tiois questionē cū r̄posc̄e ce
piscemus. **¶** Proferte iquit se
nex interrogacionē vram. cuius
i hanc horā distuleam̄ indagi
nem. **¶** **propositio de diuinitate ue**
q̄t̄ay celestium. Cam scdm̄
um ḡmanus. Vn̄ q̄b̄
tāta vaietas adūsai
arū p̄t̄atū cont̄ hōis
ac diuinitas ista processit. qua
btus aplius diuūat ita. Nō est
nob̄ colluctatio adūsus carne
et sanguinē sed adūsus p̄nci
patus. adūsus p̄t̄ates. adūsus
mūdi r̄cores t̄brarū harum
tō sp̄ualia neq̄ae i celestibus.
¶ **Et utin̄. Neq̄ angeli neq̄ p̄nci**

neq; v̄tutes neq; creatura alia
poteit nos separare a caritate x̄
dei que est in x̄o dño ihu nostro.
Dñi go tante malicie emula no
bis emisit aduersitas. An ad h̄o po
testates istas a dño conditas ee
credendu est. ut hys cōt̄ hoies
ḡdibus atq; ord̄inibus militaret.

Responsio de multa esca scrip̄

Serenuus. **Diuina scrip̄. c. 3.**
Scriptuarū autoritas
de hys in q̄bus voluit
nos erudire. quedā eam hys q̄ a
cunū ingenij carent tā lūpi
de euidenti q; affata eūt nō
solū nulla occultioris sensus
obsaurent seu velentur vmb̄.
sed ne ullo quidē patrociniō i
ter p̄tinaōis indigeant. i sup̄fi
cie vocis ac litte suos itell̄as
ac sententias proferant. Que
dā ved̄ ita contexta mysterijs
et quibusdā sunt obsaureta. ut
i corū discussione et itell̄a. imē
sum nobis ex̄t̄ campū ac sol
licitudinis r̄suarent. Quā
rē multas ob causas deū dis
pensasse manifestū est. P̄mū
ue sac̄mēta diuina nullū hūana
sp̄ualis itell̄as velamen ob
ductū. cūctis t̄o ē tā fidelibus
qm̄ phanis equali sc̄a et no
ticia pandent. et p̄ h̄o int̄ iner
tes et studiosos nulla eet v̄tu
tis prudentie q; distantia. ut
ec̄ā int̄ ip̄os domesticos fidei

h̄oies

dū itell̄ctū sp̄acia corū eis
imensa tenduntur. i eis de
sidi. forū arguetur ignaua. et
studiosorū alactas atq; indus
tria probaetur. Ideoq; satis ap̄e
scripturā ^{diuina} agro opimo ac fertili
compatur. Qui cū multa ḡg
nat ac profeat q̄ ad hom̄i v̄tū.
q̄dā sine aliqua ignis coctione
proficiat. Quedā n̄ p̄us flāme
calore mitigata atq; mollita
deū aspeitate sue deposuerunt
crudelitatis. vel incongrua v̄si
bus hūanus vel noxia sentit.
Nonnulla ved̄ ita i v̄trūq; v̄su
modū apta nascunt. ut n̄ in
cocta ^{suā} cruditate displiceant v̄l
offendat. et t̄n ignis calore de
cocta salubora reddant. Plura
quoq; ad esca t̄mō irraciona
bilū uimentorū et aialū vel
feārū et volucrū proferunt.
abib̄s hom̄i m̄ime p̄ futura.
q̄ etiā in sua aspeitate manē
tia absq; ulla ignis cofectione
vitale iumētis conferūt satū
tate. Quā rationē satis e
uidenter aspiciamus i h̄o ober
rimo sp̄ualū scriptuarū pa
radiso continēi. i quo ita quedā
significatioe lr̄e. plana ac lu
culenta r̄splendent. ut cū sub
limiore in̄pretatione. Egeant.
sunt t̄mlre sono habunde pas
cant ac nutrant audientes ut
ē illud. auti isrl. dñs d̄s tuus d̄

vnus est. et diliges dñm dñm
 tuū. ex toto corde tuo. et ex tota
 mente tua. et ex v̄tute tua. Que
 dā at̄ et si alligoriā explana
 tiōe attenuata nō fuerit. et spi
 ritualis ignis exānaōe mollit̄.
 nullo mō ad salutare hōis iteio
 ribz abū sine corrupciōis clade
 puenient. magis q̄ ex eorū p̄cep
 tiōe lesio. qm̄ vtilitas aliq̄ subse
 quetur ut ē illud. **S**unt humi v̄st
 p̄acti et lucne ardentē. Et q̄ nō
 h̄z gladiū vendat tūcā suā et
 eruat gladiū. **E**t q̄ accipit crucē
 suā et sequit̄ me nō ē me dignus.
Quod quidē d̄strictissimū mō
 dyorū h̄ntes quidē zelū dī sed
 nō s̄dm̄ saam̄ simp̄hat̄ itelli
 gentes. fecerūt sibi crucez ligae
 ab eaz q̄ uigēt h̄ueris suis ar
 tuifētes. non edificatiōe s̄ r̄
 fū cūctis videntibus iutilerūt.
Nonnulla v̄o ad v̄trāq̄ p̄ceptio
 nē. id ē tā historica qm̄ alligori
 cā ita cōmode ac n̄te capiūt.
 ut v̄trāq̄ explanaōo vitales suc
 tos aīme subm̄stret. ut ē illud.
Si quibz te p̄cussit ī dexterā mag
 illā tuā. prebe ei et alterā. et cū vos
 p̄sequūtur. ista ciuitate. fugite
 in aliā. et si vis p̄f̄r̄s eē. vade
 vende oīa que h̄bes et da pau
 p̄ribz. et habebis thesaurū ī
 celo. et veni seq̄re me. **P**rodu
 at sane et fenuū iūmētis. q̄bus
 pabul' oīs scriptiarū r̄pleti sūt

rauri. simplici saluēt purā
 q̄ narratiōe historice l̄onis.
 qua simpliciōres quiq̄ ac mi
 nus capaces p̄fete et integre
 ratiōis. de quibus dī. hōies et
 iumenta saluabis dñe s̄dm̄ sta
 tus ac mensurē sue condiōne
 ad opus tūm̄ laborē actual' vi
 te vegetiores robustiores q̄ id
 dantur. **De geīna saā scriptia
 rum fr̄ itel' sanctarum Ca.
 uāobre quartum.**
Que h̄y q̄ apta expla
 natione prolata sūt
 nos quoq̄ constant' possūm̄
 diffinire. audent' q̄ v̄trāq̄ p̄ferre
 sententiā. **E**t v̄o q̄ m̄ditatiōi
 et exāo n̄ro suans obiecta
 sūt scriptis sp̄itus d̄ni s̄
 feruit. **Q**uibusdā ea volens
 iudicis et opiniōibz colligi ita
 pedetēpti d̄nt cauteq̄ confer
 ri. ut s̄ eorū assertio vel confir
 macio indisputantis vel susa
 pientis arbitrio collocata. **N**on
 quā enī cū v̄na sup̄ re diuisa
 p̄romat. s̄mā. p̄ v̄trāq̄ ratiōna
 bilis iudicā. et sine d̄c̄mento
 fidei vel fixe medie suscipi. id
 ē ut eis n̄ plena credulitas n̄
 absoluta r̄futatio deputetur.
Quorūq̄ sequens opiniō dero
 gnē nō debeat. cū neut' earū
 fidei iueniat' obsistē. **Q**uale
 ē illud quod helias v̄necit' io
 h̄ane. et itā sit aduentū dñi

Processurus. ^{et} de abhoiatioe deso-
laciois. q̄ stercit in loco sancto.
p̄ illud simulacru iouis. qd̄ in
iherosolimis positu legimus. 2̄ in
staē debeat i eam p̄ aduentum
antixpi. illa q̄ oia que i euau-
gelio sequuntur. q̄ et impleta an-
te captiuitate iherosolimoy et in
fine mundi hui⁹ itelliguntur.
iplenda. e quibus nūc opinio
ipugnat alia. nec sequente por-
itellatib euacuet. **De eo q̄ pro-
posita questio int̄ illa q̄ medie te-
nende fut̄ deat accipi. Ca. v**

Et idcirco a uob̄ proposita
questio licet nō satis
videatur nec frequē-
t̄ int̄ hoies ventilata. nō apud
plūmos pateat. et ex h̄ ip̄o ap-
atq̄ ea que profecimus forsita
videantur abigua. ita debem⁹
nr̄a tēperatē sententiā. qm̄ fidei
tūtatib nichil p̄uidiat. ut it̄
illa habeantur q̄ medie fut̄ te-
nenda. qm̄q̄ non tū opinione
q̄lib suspicioibus tū et cōiec-
tūib colligi p̄t. sed manifestis
scripturay testimoniis oia cōpro-
bentur. **De eo q̄ nichil. a deo ma-
lū creatū fit. Cam vi**

Habit qd̄ ut dñi q̄tqm̄
creasse confiteam̄
qd̄ substācialit̄ ma-
lū fit. dicēte scriptura. oia q̄ fe-
cit deus erant valde bō. Si ei
addō tales isti creati fut̄ vel ad

hoc facti. ut istos malicie ḡdus ma-
licie teneant. ac semp̄ deceptioib⁹
et ruinis hoim vacent. cont̄ pre-
dicte scriptue sententiā infama-
bimus deum vel ut creatore vel
iuentore maloy. quod s̄ pessimā
volūtatē. **fiat** ac natias ip̄e cō-
didit. ad h̄ eos creans ut semp̄
i neq̄tia p̄manentes nūq̄m
tūse possent i bone voluntatis
affectū. **Hanc igitur rationē di-
uisitatis huius. edicōe p̄m̄ de
sanctay scripturay fonte p̄cepim⁹.
De uicō p̄cipatū siue po-
testatum. Cam viij**

Hic condicione hui⁹
uisibilis creatie spi-
rituales celestes q̄ uir-
tutes deū seasse. q̄ pro hoc ip̄o q̄ si-
rent se ad tantā b̄titudis gloriā
b̄nficio creatoris ex nichilo fuisse
productas p̄petuas ei gr̄as r̄fe-
rentes indefinent̄ eius laudib⁹
ihererent. nemo fidelū dubitat.
**Nec enī existimāe debem⁹ cre-
acōis et opificij sui p̄cipia ab
hui⁹ mūdi cōstituaone dñi p̄mi-
tus ichoasse. q̄ i illis anteriorib⁹
atq̄ i nūis sc̄lis ab oī prouidētia
et dispensacōne diua fuisse oia
fuis. ac tāq̄ nō h̄ns i q̄s bōitatis
sue excet b̄nficia solutiū. atq̄ ab
oī misericordia alienus fuisse re-
datur. Quod de illa imensa ac
sine p̄cipio et icōphensibili
maiestate satis hūde ē icōgruū**

¶ Nō enī qd̄ fixas atq̄ imobiles naturas
sunt nat̄e siue cōditōes q̄libet d̄st̄a poreit
imutac̄. nec ullomō ualebit nō ee qd̄ n̄q̄c.
quāmodū ne nos ip̄e ad itōes mortis eūte.
q̄ ob ad p̄m̄ mortales nascim̄. nec ageli
mortales eff̄a. q̄ ita creati fut̄ ut mori nō poss̄t.

sentie: ip̄o dno de illis p̄ncipatibus
 h̄ dicente. **Q**uando facta sunt
 mundi fideā: laudauerunt me vo
 ce maḡ om̄s angeli mei. **Q**ui
 go int̄fuit creatioi siderū: an̄ istud
 p̄ncipū ī quo d̄r celū et t̄ra crea
 ti fuisse manifestis me comprobāt:
 q̄ppe qui pro istis oibz visibi
 libz creatūis q̄s videbat ex ni
 chylo processisse: creatorē voce
 magna r̄ferunt cū am̄nāone
 laudasse. **A**n̄ istud go t̄pale p̄nci
 pū qd̄ a moyse d̄r: quodq̄ mun
 di huius scdm̄ hystorici v̄mo ui
 dantū sensum signat etate: saluo
 sz nr̄o sensu qd̄ nos int̄p̄tam̄
 om̄m̄ r̄rū xp̄m̄ esse p̄ncipū. **I**n
 quo creauit oīa p̄r scdm̄ illud
 d̄ia p̄ ip̄m̄ facta sunt. et sine
 ip̄o factū ē nichil: an̄ istud ī q̄
 genesios t̄pale p̄ncipū om̄s
 illas p̄tates celestes q̄ v̄tutes
 deū creasse nō dubiū ē. **Q**uas
 apl̄us p̄ ordinē diuinerādi
 ta describit. **Q**uia ī x̄o creata sūt
 oīa que ī celis siue que in t̄ris
 visibilia et inuisibilia: siue ange
 li siue archangeli. siue throni.
 siue dn̄aones. siue p̄ncipatq̄.
 siue p̄tates: oīa p̄ ip̄m̄ et ī ip̄o
 creata sunt. **De lapsu dyaboli
 et angelorū. Cam̄ viij**
De istorū itaq̄ mō nō
 nullos p̄ncipes fuis
 se cōlapsos lamēta
 tio ezechiel siue ysae manifest^{me}

^{q̄bus}
 docet: in p̄ncipem t̄ri vel illū
 luciferū q̄ mane ouebat̄ flebi
 li planctu cognosamus lamen
 tāi. **E**t de illo quidē ita d̄ns ad e
 zechielem d̄ns. **F**ili hōis leua p̄
 lauctū sup̄ p̄ncipē t̄ri: et dices
 ei h̄c dicit d̄ns. **T**u signaculū sili
 tudis plenz sapiā. p̄fectus de
 core: ī delicijs dei paradisi fusta.
Dis lapis p̄ciosus op̄imentū
 tuū: sardius. topazius. et iaspis.
 crisolitus. et onix et berillus. sa
 firus carbūculus. et smaragdus:
 aurū opus decoris tuū: foāmā
 tua ī die q̄ conditus es p̄parata
 fuit. **T**u cherub extensus et p̄
 tegens: et posui te ī monte sc̄o
 dei ī medio lapidū ignitorū. **A**m
 bulasti p̄fūs ī v̄yis tuis a die
 conditiōis tue: donc̄ uenta ē
 uq̄tas. **E**t in te ī multitudine nego
 ciatiois tue. **R**epleta sūt it̄iora
 tua iniquitate. et peccasti: et eieci te
 de monte dei: et p̄didi te o cherub
 protegens ī medio lapidū igni
 orū. **E**leuatu ē cor tuū ī deco
 re tuo: p̄didisti sapiā a deco
 re tuo. **I**n t̄ra proieci te: an̄ facie r̄gu
 dedi te ut ēnerit te. **I**n multitu
 dine uq̄tatu tuarū et iniquitate
 negociatiois tue polluisti s̄fi
 cationē tuā. **I**scias quoz de alio.
Quō cecidisti de celo lucifer qui
 mane ouebas: **C**orruisti in t̄ra
 q̄ vulneabas gētes: q̄ dicebas
 ī corde tuo. **I**n celū conscendam:

sup̄ ast̄ dei ponā solū meum.
 sedebo ī mōte testamenti. ī latei
 bus aq̄lonis. ascēdā sup̄ altu
 dinē nubū. filis eō altissimo.
 Quos tū nōnullos ex illo b̄t̄
 sine stacionis apice coruisse.
 scriptūa memorat dices. t̄nā
 p̄te stellarū draconē illū secū
 p̄it̄ p̄traxisse. Quibus quoz ap̄lo
 rū euidētiū dicit. Angelos
 v̄eō q̄ nō suauerit suū p̄ncipa
 tū. sed deliquerit suū doct̄alium.
 ī iudiciū magis diei v̄inul et
 nis sub caligine r̄seruauit. **U**
 etiā quod ad nos d̄r. Vos aut̄
 sicut hoies moriēti. et sicut v̄
 nus de p̄ncipibus cadent̄. q̄d
 aliud q̄m multos p̄ncipes ce
 tidisse significat. Quib⁹ iudicijs
 rō d̄uissitatis hui⁹ ita colligit̄.
 has d̄ras ordinū quas istar
 sc̄arū celestūq̄ v̄tutū adūse
 pt̄ates habē d̄iciuntur. vel ex
 illius antecioris ordib⁹ ḡdu ī q̄
 vnaqueq̄ creata fuerat. n̄ etiā
 r̄tentāe. vel de celestibus deuo
 lutas ad similitudinē illarū v̄tu
 tū que ibidē p̄seuerant p̄ ue
 q̄cie sue merito. ī qua vnaqueq̄ ^{ī malū}
 creuit. hos iterū gradus et or
 dinū vocabula ī p̄te cōt̄ra
 vendicasse **obictio q̄ ruina**
dyaboli a deceptioe eue p̄nci
erman⁹ p̄m̄ sup̄seit
Nos hactenus **ix**
 credebamus causā

atq̄ iūm̄ r̄uue seu p̄uacōis
 dyaboli q̄ de angelica stacione
 deiectus ē. iudiciā special̄ exti
 tisse. q̄m adā et euan̄ liuda cal
 liditate decepit **R̄sio de uicio**
Lapsus dyaboli. c. r
S̄enū. **N**ō eē quid pre
 uacacōis illius seu
 deiectionis iūm̄ gene
 sed l̄o māifestat. q̄ an̄ illorum
 deceptioe serpentini nob̄ no
 tā credidit eū iurendū. ita di
 cens. Serpens aut̄ eēt sapien
 tior siue ut hebraia exprimit̄.
 lib̄ callidior cūctis bestijs terre.
 q̄s fecit d̄ns deus. **I**ntelligatis
 ergo q̄ an̄ illā arauētiōne pu
 ni hois de angelica discesserit
 sanitate. ita ut nō solū nob̄
 hui⁹ ifignū mētur ifamīa. si
 etiā ī neq̄ae eguīfacōe ceteris
 p̄ferret bestijs t̄re. **N**ō eī tali v̄o
 bulo scriptūa bonū angelū de
 signasset. n̄ de illis q̄ ī illa b̄i
 tudie p̄seuerant dicit̄. serpens
 at̄ eēt sapienior oībus bestijs
 t̄re. **N**ā h̄o cognomē nō solum
 gabrieli vel michaeli nullomō
 possit aptari. sed ne bono quidē
 cuiq̄ hoi ueniet. **A**ptissime ita
 q̄ et serpentis vocabulū et rō
 p̄aio bestiarū nō angeli sonat
 dignitate. sed p̄uacacōis in
 famiā. Deniq̄ liuoris ac seduc
 acōis mateiā qua ut hoem
 deceperit instigatus ē. de antecioris

ruine extitit causa q̄ s̄q̄ de limo
 tre nuprime figuratū ad illā cū
 gloriā cūct̄ euocandū. vñ cū eēt
 vnus de p̄ncipibz se meueat cor
 ruisse. et id̄co p̄ore eius lapsū
 quo supbiendo corruerat. q̄ eadē
 serpens merueat nūcupari. scdā
 ruina p̄ iudiciā subsecuta ē. Que
 iueniens eū adhuc aliquid i se
 se rectū habente. ita ut eadē au
 dā colloqui atq̄ conaly cū hoīe
 possit h̄e consortiū. fma dū i
 yma vult̄ delectus ē. ut nō ia
 fiat aū sublune aliquid iates
 excelsus incedet. sed ut solo co
 heis rep̄et. et humiliatus sup
 ventrem t̄renis vicioy estis
 pasctur. occultū deinceps pub
 licans iūuicū. ac ponēs int̄
 ipm̄ et hoīes vales iūuicā
 ab salutarēq̄ discordiā. ut dū
 cauetur tāqm̄ hostis noxius
 aūctis fraudulentis vlt̄eius
 hoī noce nō possit **De eius q̄**
decepit siue decipiunt̄ pena
Cam xi
A quo t̄a et illud **Cam xi**
 nos p̄cipue det̄ i strue. ut a
 malis consily declinem⁹. q̄
 licet deceptois auctor agna
 pena et adēpnatione plectat̄.
 ne ille quidē qui seduat̄ sup
 pliao careat. licet aliquātilū
 leniore qm̄ ille q̄ auctor decep
 tōis extitit. Quod h̄ expres
 sū plenissime c̄nimus. Adam
 nāq̄ q̄ seductus ē. ymo ut apli

vbis eloquar. q̄ seductus nō ē
 sed seducte acc̄escens. i exiāle
 videtur accessisse consensū. su
 dore vultus ac labore t̄rmo
 adēpnatur. **Cam xi** at illi nō per
 sua sed p̄ t̄re maledictionē stei
 litatē q̄ disc̄uit. mulier v̄o que
 huus r̄i p̄suasor extitit. multi
 plicationē geit̄us ac labor̄ atq̄
 tristit̄e prom̄etur. p̄tuo p̄iter
 iugo subiectionis addicta. Serpens
 aut̄ hui⁹ offense inceptor ē. p̄ h̄e
 ni maledicōe multatur. Quāob
 rē fūma sollicitudinē et arā sper
 tione caucndū est a consily p̄is.
 q̄ sicut auctore puniunt. ita de
 ceptū n̄ faaut̄ care p̄o n̄ pe
 na **De constipacōe deonū**
et inquietudine quā i aere
h̄o semp̄ ex̄cent. Cam p̄
Quāta v̄o spūm̄ de
 sitate constipatus est
 aer iste q̄ int̄ celū t̄rā q̄
 diffund̄. i q̄ nō queti oas̄q̄ p̄
 uolunt. ut satis v̄alr̄ huānis
 aspectibus eos p̄ouidētia diua
 subtrax̄it. Aut eī t̄vōe concurs⁹
 eorū vel horrore vultū i q̄s se
 pro uoluntate sua cū libitū fue
 rit t̄sformat atq̄ iūtat̄ i tolle
 bili formidie. const̄narentur **hoīes**
 atq̄ deficient. nequaq̄ valentes
 h̄ carnalib⁹ oculis. t̄tuei. aut
 t̄te neq̄ores cotidie r̄ddentur ex
 emplis eorū iugibus et imita
 tione viciati. Et p̄ h̄o int̄ hoīes

et inuidias atq; aereas p̄tates
fiēt noxia quedā faūlitas ac
p̄nicioſa cōiūctio. Quia h̄ fla
graa que nūc int̄ hoies admit
tunt: vel p̄ietū ceptis vel lo
corū int̄uallo et quadā v̄cādie
confusione celantur. Que si a
p̄ta uigil̄ uisione conſpiciētur
ad maiorē ſuorū t̄tareēt ſani
ā nullo ſalūct̄ int̄ueniente t̄p̄s
p̄ucto quo ab iſtis ſc̄leib; eas
t̄uent deſinentes. q̄ppe q̄d nul
la laſſitudo ~~corporis~~ car̄. ſeu
occupatio faūlitas ac ſolluati
do cotidiane uictus. q̄admodū
nos a ceptis it̄enātib; eadē i
uictiſſimos nōnūq; ceſſāe com
pellunt. **De eo q̄ ipugnatione
quā erga hoies ip̄tendunt eadē
eadē cont̄ ſe cōmoueat cont̄
rie poteſtates. Caplm. 13.**

Hab nāq; ipugnationes
q̄bus hoies ip̄tendunt. neq;
eadē cont̄ ſe iūct̄ eos
affectat̄ c̄tiſſimū eſt. Nā diſcor
diab atq; conſtutib; ſup nō nul
l̄s gentib; pro quadā ſibi ne
q̄ae v̄nacula faūlitate ſuſcep
tib; indefeſſo c̄tāne ſil̄ ex̄cē nō
deſinunt. Quod eadē i uisione
danielis maīſt̄ime legimus
figūatū. angelo gab̄ele ita nar
raute. Noli timē daniel. q̄ ex
die p̄o q̄ poſuiſti cor tuū ad itelli
gendū ut te affligēs i conſp̄cū
d̄nū d̄i tui. **Ex̄dita ſūt v̄ba tua. ego
q̄ eos a flagitioꝝ c̄mie purgē ceſſātes.**

veī. p̄t̄ ſ̄mones tuos. **P̄nceps
aut̄ r̄gū p̄ſarū r̄ſtat̄ m̄ vno
et v̄giti diebus. Et ecce m̄tha
el vnus de p̄ncipib; p̄nub
venit i adiutorū meū. et ego
r̄manſi uix̄ r̄gem p̄ſarū. Deī
aut̄. ut docerē te q̄ ventūa ſūt
p̄lo tuo i nouiſſimis diebus.
Que p̄ncipē r̄gū p̄ſarū adū
ſaiam p̄t̄e eē que fauebat gē
ti p̄ſarum iūctā p̄lo d̄i m̄
me dubitandū ē. Quia ad ipe
diendā v̄tilitē quā videbat
abſoluāne queſtioib;. pro q̄ app̄
d̄m exorauerat ab archange
lo m̄ſtranda. liuens ſemetip̄.
ne oriū. ad danielē ſalutib;
angeli conſolatio p̄ueniet. dei
q̄ p̄lin cui gab̄el archangelo
p̄eat confortat̄. obicat. Qui t̄
aut̄. ne tūc quidē ob ipugna
oib; quidē illius vehemētia
ſe ad eū p̄ueniē potuiſſe. i
adiutorū ſibi michael archā
gelus adueniſſet. et occidens
p̄ncipi r̄gū p̄ſarū ſeſe q̄ con
ſtutueius it̄erſerēs 2 opponēs
eūq; ab ipugnatione ip̄us de
fendens ad iſtructionē. p̄hete
p̄ v̄icēſimū et v̄nū diē p̄uēire
faſſet. **Et post pauca. Et ait
angelus aut̄. Igit̄. Uūq; ſas q̄ ve
neri ad te. Et nūc reuirt̄. aduſus
p̄ncipē p̄ſarū. Cū em̄ ego egre
derer. apparuit p̄nceps grecorū
veiens. Verūpt̄m̄ annūcabo t̄. q̄d****

expressum est in scripturis ve
 tatis. Et nemo e adiutor meus
 i hys dibus. n mychael pnceps
 v^o est ita. In tpe illo cofurget
 pnceps mychael magnus. qui
 stat pro filijs ppli tui. Legimus et
 go grecoru quoq pncipe filiter
 aliu nūcipai. Qui utiq faues
 genti sibi subdit. tñ ppo israhe
 li qm naciōi psaru videbat
 aduisai. Ex quo liquido puidet
 q discordias gentiu z conflictu
 ac similtates quas it se istis i
 stigantibus gerūt. etiā cōt se
 aduse exccant ptates. et illaz
 vel victoria gaudeat. vel dimi
 nuacione crucient. et ob hō nō
 possent int se ee concordēs. dū
 unusqzqz pro hys qbus p est.
 cont alcius gentis pfulē i qe
 ta semp contendit emulacōe.

Un factū sit q ptatū seu pncipatum noia spūtales ne quae sortentur. Cam 12

Nos go p^t illas qb su
 peius exposuimus
 opiniones etiā idēto
 dia pncipatus vel ptates eui
 denti possunt roē colligē. q s3
 vel diuisis gentibus dñent ac
 p^t sint. vel ēe qz i infeiores spb
 ac deōna de qbus etiā euāge
 lia legiones ee ppua ipōz co
 fessione testantur suos exccat
 pncipatus. Nō dñaciones dia
 pnt. n hēant i qb dñatōib fue

7 qz spūalia neqae ab aplō nūcipat

dicione exccant. ut ptates a
 pncipatus vocai queunt. nisi
 fuerit sup quos sibi vendicet
 pncipatus. Quod etiā i euā
 designai blasphemantib phai
 seib maifestissime r^xpeimub.
 In beelzebub pncipe demoioz
 h^o erat deōnes. Nā rōres tñ b
 rū legimus appellai. et alium
 mundi hui^o pncipe noiar.
 Quos tñ g^o d^o btus aplus
 i futū ai oia fuerit x^o subiec
 ta asseit euāciandos. ai tōdit
 iquens rgnū deo et x^o. ai euā
 ciaverit omēz pncipatū z pntā
 tē et dñacionē. Quod utiq nō
 alit fit n fuerit de ipsozū dñacōe
 sublata. sup quos i hoc seculo pntā
 tes seu dñaciones vel pncipatus
 admistere noscunt. *De eo qd
 non sine causa celestibz v
 titibus angeloz nō st idita. 17.*

Nam qz bone pti eade
 ordinū vocabula nō
 sine roē causa ve sint
 indita. et officozū vel meitorū
 seu dignitatū sint noia. nulli
 dubiū est. Et eni de officio nū
 ciandi āgelos id ē nūciōs maī
 festū ē appellai. et archangelos
 eo qz ipis angelis p^t sint noib
 ipius ppetas docet. dñaciones etiā
 ab eo qz qbusdā dñent. Pncipa
 tus quoq qz hēant quoz sint pnci
 ptes. et sedes qd ita scilicet dō
 cohēant et domestice ac familiāes

eis sint. ut i ipis velut i quada
sede dina maiestas peculiaribus
regerat. et quodammodo in eis finis
reducitur. **De subiectione deo
nū qua suis principatibus dicit
suis visione pfecta. Cam.**

Regi at inuidios **xxj**
spūs a negotiis po
testatibus eis q̄ esse sub
iectos. p̄t illa scripturarū testimo
nia q̄ in euāgelis quoz calūpni
antibus phariseis dñi legimus
rñsioē descripta. si ego i beelzebub
p̄ncipe deōmōrū eicio deōnes.
etiā p̄spicue visiones et expei
mēta factorū multa uos edocet.
¶ nūc Quā cū e fr̄ibus vnus i hac soli
tudine it̄ ager̄. aduersante iā die
antrū quoddā r̄ppeiens ibidē
subtitit. vesperina volens i eo
finari celebrae. **¶** Obi dū p̄b̄ ex
more decantat. ip̄s medie noc
tis excessit. Cūq̄ finita solle
nitate r̄fecturus lassū corpus
culū r̄sedisset. r̄pente cepit cat
uas deōnū vndiq̄ confluentū
inūabiles it̄uei. q̄ infinita con
stipacione atq̄ ordie longissimo
p̄cedentes. alie p̄ibat p̄ncipe
suū. alie seq̄bant. **¶** Tandē aliqui
et magnitudie p̄cior cūctis et
aspcū tribulor aduenit. et po
sito solis cū i t̄bunabili quoda
sublimissimo confēdisset. vñcaut̄
actus cepit diligenti examinacōe
discute. illosq̄ q̄ necdū se c̄tūuere

¶ susceptos
emulos suos potuisse dicebat. ve
lut iertes ignauos q̄ a consp̄cū
tū nota et iuria uibeat expel
li. sp̄aaa ip̄s tanta et opus tant̄
expensum exprobras cū foreu
tu fūozis. Illos ved̄ q̄ se nūc̄bat
cōsignatos sibi met̄ decepsisse. sū
mū laudibus cū exultacione et
fauore cūctoz. **¶** ut fortissimos bel
latores ad exemplū cūctoz glo
riosissimos corā oib̄ emittēb̄.
¶ In quozū nūc̄ cū qudā nēssim̄
spūs utpote quendā triumphū
sublimissimū delatur̄ letor
aduēisset. nō monachi optime
cognita designauit. assens post
quidēā ānos q̄bus cū uigil ob
sidisset tandē p̄ualuisse se aliq̄
ut eū eadē ip̄a nocte ruina for
nicacōis elidēt. ac cū quoda
sac̄ puella nō solū r̄pulsisse ut
sup̄ eū it̄urret. sed etiā sua
fuisse ut eā sibi uie coniugij r̄ten
taet. **¶** Sup̄ auq̄ r̄lacione cū t̄ama
imāe cūctoz gaudiū fuisse ex
tū. sūmū a p̄ncipe t̄brarum
laudibus eleuatus. magnisq̄
p̄conijs cōnatus abcessit. **¶** Auto
ra itaq̄ sup̄ueiente cū oib̄. ab o
culis euāuisset deōnū multa
tudo. dubitās fr̄ de assertacōe sp̄s
imūdi. magis q̄ id ratus quod
tolita cōsuetudis sue fallacia si
bi uolūisset illudē. et inocēti fr̄
inūtere c̄mē incesti. meoz euāte
sine. q̄ i uer̄te nō stetit. q̄ nō est

veritas in eo. cum loquitur mendacium de p̄ncipatibz loquitur. qz mendax e et p̄ncipatibz. pelusiu petijt. ubi illu que sp̄s imundus asseruit ee deiectū noueat. amorai. erat illi siquidē notissim⁹ frat. Quē cū r̄quisisset. repperit qz ea de nocte qua tetrimus ille demōruinā eius cohorti. vel p̄ncipatibz nūciauerat. monasterio p̄ncipatibz p̄ncipatibz uia petisset. et cū desigta puella fuisse lapsu miserabili deuolutus. **De eo qz singul hōibus duo angeli ad hēant**

Nam qz vnicuiqz. **¶** In nrm duo cohēant angeli id ē bonus 2 malus scriptura testat. Et de bono quidē saluator. Ne stepnatis iquiens vnu ex pusillis istis. Dico ei vobis. qz angeli eoz in celis semp vident facie p̄ncipatibz mei qz i celis ē. Illud quoqz. Inmittet angelus d̄ni i t̄ritu t̄ritu eū et eripiet eos. Nec nō eadē qd i actibus ap̄loy de petro d̄r. qz angelus eius ē. De v̄risqz v̄ro. lib̄ pastoris plenissime docet. Si autē considēmus et illū. qz b̄tm iob expeayt. aptissime instrumur illū fuisse qz semp insidiat⁹ ei. nūquā eū ad p̄ncipatibz potuerit t̄ne. et idē a d̄no p̄ncipatibz poposuisse. velut qz nō v̄tute illius. sed d̄ni defensione qz illū semp protegeat vincetur. **De iuda quoqz**

quoqz d̄r. Et dyabolus stet a dextribz eius. **De d̄ra nequiae qz adūsibz sp̄ualibus iest per duos p̄ncipatibz approbata. Cam**

De d̄ra sane. **¶** xviij. p̄ncipatibz d̄conū eadē p̄ncipatibz illos duos p̄ncipatibz qui quōdā magias artibus vel t̄rcia eoz vel fortitudinē seuāqz nequiae fuerant frequē expti. multū cognitiōis accepimus. Hij nāqz despicientes b̄tm antionū velut xp̄ianū hōies. ipeitū ac sine h̄ris. volentes qz eū si nichil amplius ledē potuissent. salū de cella sua magias p̄ncipatibz t̄gus et arciuenas d̄conū p̄ncipatibz turbac̄ sp̄s ei nequissimos imiserūt ad īpugnacone. ac mortuū liuorū adducti. eo qz maxie hōim turbe ad eū velut faulū dei cotidie coueniret. Cūqz illo nūc quidē īp̄mente p̄ncipatibz suo fronta qz signaculū crucis. nūc v̄ro orōi supplicat īcubante. nec appoyinae quidē diuissimi d̄conū nō p̄ncipatibz audent. atqz ad illos qz eos direxerant absqz ullo īntentē effat. et alios illi ī neq̄aa. vehemencioes rursus īmittent. itidē qz ip̄s ī cassum neq̄aarum suarū expendentibus vies atqz īant redeuntibus. potēiores nichiloi⁹ adūsus militē victorie x̄ utm̄ destinata. nichil penitus p̄ncipatibz ualent. eo profecerūt d̄s. r̄ate qz eoz ī insidie. tanta magica arte

questite. ut p̄ h̄c euidētissime cō-
probarent magnā professioni x̄-
ane ~~comprobarent~~ esse v̄tutem.
q̄bus ille tā seue et tā potētes
vmbre q̄s estimabat solē lunā
q̄ si ad eas dircē fuissent obducē
potuisse. h̄c nō solū nichil le-
de. sed ne ad p̄ctū quidē de mōs-
teio suo potuere p̄turbaē

*De eo q̄ demones adūsus hoīes
nichil p̄ualeant nisi eorum
mentes obsederint. Cap. 19*

Qū pro hac amiaaoē
confesa veientes ad
abbatē anthoniū
r̄pugnōnū suaz magnitudiez
2 causas atq̄ isidiab patefecisset
liuoris occulta. x̄anos se fici p̄-
nub poposcere. *Requisito at̄ ab
illis prodite r̄pugnāciōis die.
asserunt se amāssimis cogita-
ciōnū stimulis et̄ fuisse pulsa-
tū. Duo experimento suam
nostrā quā hestino die i collacōe
ptulimus probauit ac diffini-
uit b̄tus anthoniū: nullate-
nus deones posse mētē au^oq̄
vel corpus iuadē. n̄ h̄c faul-
tate i cuiuslibet aīaz p̄tius m̄-
ruendi. n̄ eā p̄o destituerit oībz
cogitaciōibus sab ac sp̄itali cō-
tēplacōe vacuā nudāq̄ r̄ddide-
runt. Sciendū t̄. duobus modis
sp̄s imūdos hoībus obedire.
Aut eī satati fidelū dina gr̄a
aut v̄tute subduc̄. aut sac̄ficyb*

ipiorū. seu quibusdā carminibz
delinūta velut filiāibus adu-
lant. *Qua opinione phatzei q̄
q̄ decepti. arbitrati sunt saluato-
rē dnm̄ hac arte deōnyb̄ r̄passe-
dicentes. In beelsebub p̄ncipe de-
monioz h̄ erat deōnes. sedū il-
lā s̄z consuetudinē q̄ notat suos
magos vel maleficos p̄ iuocacō-
nē noīs illius ac ritū sac̄ficioz
q̄ eū delcā ac gaude cognoscit.
velut domesticos h̄c etiā i deo-
nes ei subditō potestate. *Int-
rogatio de apostatis angelis
q̄ in genesi cōiubus cum fi-
liabus hoīm cōiubuisse di-
cuntur. Cap. 22.**

Ger manū. *Na geneses
lco paulsan i medū
di dispēsacōe plamē.
q̄ nos oportuē imoruit. ut q̄d
semp̄ discē cupiebam⁹ n̄ possi-
mus congrue sasatā. q̄d etiā
de illis apostatis angelis sentē-
dū sit optamus agnosce. q̄ se cū
filiabus hoīm miscaisse dicūt.
utrū h̄o possit sp̄itali natiē sedm̄
lram cōuenie. Illud quoq̄ euan-
gely testimoniū. q̄d de dyabolo pau-
lo ante dixisti. q̄ mendax ē 2 p̄-
eius. fili. desideramus audire. q̄
nā eius p̄ intelligendus sit.*

*Absolucō. p̄p̄site questiois 22
ēnus. Duas questioes
nō mediocres p̄itar
protulistis. de quibz*

quantū possum eodē quo p̄po-
 fustas ordine r̄udebo. Quillo
 modo r̄edendū sp̄itales natas
 core cū seīs carnalit̄ posse. **Ad**
 si aliq̄n hoc sc̄dm̄ l̄ram̄ potius
 set. quō nūc quoq; idipm̄ vel **fregr̄e**
 ul' r̄o' continget. ut absq; seīne
 vel coitu viri aliquos nasa filii
 de mulieribus cōceptu deōnū
 enēmus. cū p̄serti constet eos
 libidinū sordibus admodum
 delc̄ari. Quas proculdubio per
 semetipos ex̄tē qm̄ p̄ hoīes mal
 lent. si id ullo mō posset īplei.
 ec̄te quoq; idipm̄ p̄nūciatē
 Quid est quod fuit. Ip̄m̄ qd' ē.
 Et quid est quod f̄an̄ est. Ip̄m̄
 quod fiet. et nō est om̄e r̄ens
 sub sole quod loquat̄ r̄ dicat.
 ec̄te h̄o nouū est. Jam fuit in
 sc̄lis q̄ fuerant an̄ nos. Sed ista
 qd' hui' p̄positōis absolutur
 Post necē iusti abel. ne a fr̄ia
 da et ip̄o om̄e genus hoīm̄
 exordū sumēt. ī locū fr̄is ex
 tincti nascat̄ seth. q̄ nō solum
 posticitati sed ec̄ā fr̄ne iusticie
 succedet et pietati. Cui' p̄o
 genies p̄ūs iusticiā a socie
 et cōuicōne cognacōis illiq;
 q̄ ex chaim sac̄logo dūdebat se
 p̄ diuisa p̄mansit. sicut ec̄ā
 genealogie discretio manifeste
 ita declarat dicens. Adā genuit
 seth. seth genuit enos. Enos
 genuit camā. camā aut̄ genuit
 malalehel. Malalehel aut̄ ge
 nuit iareth. iareth genuit enoch. Enoch
 genuit mathusalem. Mathusalem

matufahel. Matufahel genuit /
 uuit lameth. lameth genuit noe.
 Itē geneologia caym. ita diuisa
 describz. Caym genuit enoch.
 enoch genuit wat. wat genuit
 manihel. manihel genuit la
 med. lameth genuit iobel. iobel
 Itaq; illa gn̄atio q̄ de seth iusti
 p̄genie dūdebat. sue linee iugit̄
 rōiq; p̄mixta ī p̄m̄ atq; attm̄
 factitate longa etate diuauit. ne
 quaq; sc̄lis sac̄legio aut malicia
 nequissime prolis īfecta. que ī
 semet īpietatis gn̄e vel auita
 t̄dicioe r̄tinebat insertū. Don
 go p̄seuauit int̄ illos gn̄atōis
 eorū ista distreō. semē illud seth
 utpote de optiā r̄dice procedēs
 pro meico sac̄ritis angeli dī. sue
 ut diuisa exemplaria continet̄
 filij dei vocati sūt. et econtrio illi
 p̄t̄ impietate vel suā vel p̄m̄
 fuorū et opa t̄rena filij hoīm̄ m̄
 cupant. Cū go eēt int̄ ip̄os vsq;
 ad tps̄ illud h̄ ut̄is sanctaq; di
 sio videntes post h̄ filij seth. q̄
 di filij erant filias eorū q̄ de cay
 p̄genie nascebantur. desideio
 pulchitudis eayū succēsi accepe
 runt sibi met̄ uxores. q̄ vis sūb
 p̄ntū fuorū neq;itas īfundetes
 ab illa eos īgenita sc̄ritate ac si
 phatate p̄na protinus corru
 pert. Ad quos satis congrue di
 rit̄ est illud eloq̄m̄. Ego dixi
 dii estis. et filij excelsi om̄s. Vos
 aut̄ sicut hoīes moriemini. sicut

vnus de pñcipibus cadetis. **Q**uā
 ab illa vñ phisice phie disci-
 dita sibi a maioribus exaderūt.
 quā pñmus homo ille q̄ vnūsar
 natiaꝝ institucionē e vestigio
 subseruitus ē potuit euidenc attē-
 gē suū q̄ postēis cta rōē tūsmūt
 te. q̄ppe q̄ mundi ipius infanaā
 adhuc tenerā et quodāmo palpi-
 tantē rudēq̄ conspexerāt. et ique
 tanta fuit nō solū sapie pleitudo
 sed etiā p̄phēae grā. dīna illa īfla-
 cione tūssusa. ut vniūsis aiānti-
 bus noīa rudis adhuc mundi
 hui⁹ habitator īponet. ac nō solū
 dē genus bestiaꝝ atq̄ spenāū
 fuiores vir⁹ q̄ disciet. sed etiā v-
 tutes h̄barū lapidū q̄ natias
 ac tpm necdū exptorū vi assi-
 tudies partietur. ita ut potuēt
 efficiat dice. **D**ns dedit in eoz
 que sunt scām verā. ut scā dī-
 posicione orb̄ trarū et vtutes
 elementoz. ūāū et cōsumācoe
 ac medietatē tpm. vñassitudies
 īmutacionū. ānoꝝ cursū. 2 stel-
 larū disposicione. natias aiā-
 hū et bestiaꝝ iab. et vim spūū
 et cogitaciones hoīm. et drāb ar-
 borū. et vtutes radicū. et q̄ sūt
 abscondita et ī p̄optū cognou
Hac go scām oīm natiaꝝ suc-
 cessione quācionū semē seth p̄-
 ua īdione suscipiens. donec
 diuisū a saclegi p̄pagine p̄diat.
 q̄admodū scē p̄cepit. ita etiā

ad dei cultū vel ad vilitatē vire
 cōis exauit. **C**um īp̄ie grā aoi
 fuisset aduixtū. ad res profanas
 ac noxias q̄ pie didiceat īstūtu
 quoq̄ deōnū diuinauit. auosab
 q̄. ēa maleficioꝝ artes atq̄ presta-
 gra ac magicas supstaciones au-
 dact īstatuit. docens postēos
 suos ut sacro illo cultu noīs diū
 delicto. vel elementa h̄ vel ig-
 ne vel aereos deōnes venerare-
 tur et colent. **H**ec igit quā dī-
 mus auosay rerū notia. quō
dāmo in diluio nō peieit. ac fr-
 ueientibus sc̄lis īnotuēt. licet
 h̄ nūme absolucio p̄p̄site questio-
 nis exposcat. tū q̄ nos **Expo-**
 sicionis occasio amonuit. per-
 stringendū breuīt puto. **C**ntā
 itaq̄ antiq̄ īdione ferūt. chā
 filius noe q̄ supstacionibus istis tā
 saclegis ac profanis eat artib⁹
 īstatutus sciens nullū se posse
 sup h̄ys meōualē librū ī archa
 p̄orsus inferre. ī quā vna eat
 tū p̄cē iusto ac sc̄is fr̄ibus īgre-
 ssurus. sc̄lestas artes ac profa-
 na. vñmenta diuisoz metalloꝝ
 laūis. q̄ s̄ aquarū corrupi in
 undacione nō p̄nt possint. et
 diūssimis lapidibus īsc̄lps. **Q**ue
 pacto diluio eadē qua celauē-
 rat auositate p̄q̄iens. saclegoz ac
 p̄petue neq̄tie sc̄inaūum tūsmūt
 ī postēos. **H**ac itaq̄ rōē illa vul-
 gi opinio q̄ credūt angelos vel

vel maleficia vel diuisas artes
hoibus edidisse: i ueritate comple
ta est. De illis ergo qadmodu
diximus filijs seth filia b qd cham
nequiores filij procreati fut: qui
fuerit robustissi venatores. ac
trulentissimi vi q pro enor
mitate corpm vel crudelitatis
atqz malicie gigantes nūcupati
funt

Hij nam
qz finitimos popu
lai. ac rapinas it hoies
pni exca ceperit. pda
potius exigentes uitā suā qm
fudoē operib ac labore contenti.
et quoru vsqz eo sceled suprene
rat: ut expiai mūdus n diluui
i vndacione nō posset Ita go si
lys seth libidib instigatoē tran
gressis illud mandatū quod ab
exordio mundi hui) naturali
istinctu diuissime fueat cus
toditū. nōc fuit p tram legis
postea rparai: filia tua nō da
bis filio tuo ei9 vxore. nō de filia
bus eoz accipies filio tuo. qz se
ducent corda eoz ut discedatis
a deo mo: et sequamū deos eoz
ac seruiatis eis **Obiectio que ad
modū grai seculi cum filia
bus in pfana mixtio an
teditū potuit rputai Ca. 122**

Germanus. qz ito po
tuffet illis ex hac
pfrptione coniugy

en en tūgressiois assarbi. si da
ta fuisset illis ista pcepto At dī
seuccionis istius obseruāca nō
dū aliq fuisset constatuaoē pfrpa:
qadmodū illis p mixtio grai ad
noxā debuit rputai q nullo fue
rat indicta mandato. Lex ei nō
pcreta solet cūmā. sed futua dāp
nac **Responsio qz pro naturali
lege ab uao hoies iudias fu
pene fuerit obnoxij. c. 23**

Senus Deus hoie m
treans. oēs ei sciaz nō
lit legis inseruit. Que
si fuisset ab hoie scdm ppositū
dnī rparat ut custodia nō vna
natū fuisset alia mandai. qm
lib postea pmulgauit. Et ei
supfluū extitit offerri rme
dū: quod adhuc imsecus vigeat
isertū. Sed qz hē ut dixim9. pei
tus corrupta iā fueat libtate v
suz peccandi velut hui9 execu
tor. vindex. et ut rps scriptūe
vbi9 eloquar. adiut9 posita ē moy
saute legis seuēa districtio: ut vel
metu pene pntis nō peitub
bonū scie naturalis extingueret.
scdm pphē finay dicentis. lege de
dit i adiutorū. Et ue. eā scdm
aplm pedagogū velut puulis
data fuisse describi: erudiens s9
eos atqz custodiens: ne ab illa dis
ciplina i qua naturalr fuerat m
statu. quada obliuioē discedent.
Et qz sit hoī oīs scā legis ab uao

creacionis huius infusa hinc manifeste probatur. quod mandata legis absque lege ante legem primo ante diluuium oēs sanctos obfuisse cognoscimus. **Quæ** ad modum eius scire potuit abel necdum lege mandante quod de primitiis ouium suarum et de adripe ipsorum sacrificium deo debet offerre. nisi per insitam sibi legem naturaliter fuisset edoctus. **Quæ** ad modum noe quod mundum vel quod in mundum essentialiter discreuisset. nondum legali habet distinguente mandato: nisi sciam naturaliter fuisset instructus. **Quæ** enoch didicit ambulare cum deo: nullam legis illuminationem ab aliquo consecutus. **Quæ** sem et iaphet legerant. turpitudinem patris tui non reuelabis: ut incredentes retrosum patris uerandiam uelarent. **Quæ** mortuus abraham spoliis hostium que sibi offerebant: ne retributione laboris sui consequeretur abstinuit. uel decimas sacerdoti melchisedech quod mosaiica lege preceptum tur exsoluit. **Quæ** ipse abraham uoluit in seueritate ac pergruam humanitatis uiam. et ablutionem pedum. nondum euangelio choruscante mandato supplicat obtulit. **Quæ** iob tanta deuotione fidei. tanta castione puritate. tanta humilitatis. mansuetudinis. misericordie. humanitatis sciam. consecutus. quanta nunc ne ab illis quod euangelia medius tenent uidemus implei. **Quæ** scriptura legimus

Quis non custodiuit illa? **Quis** non dominus deus tuus dominus unus est? **Quis** ante legem ullum legis non obfuisse mandatum. **Quis** non illorum impleuit. non facies et scultile. non ullam similitudinem eorum. que in celo sunt. siue que intra uel eorum que sunt in terra. **Quis** eorum non obfuisse. **Honora** memorem tuam? **Uires** tua. **Uel** illa que in decalogo sequuntur. **Non** occides. **non** adulteras. **non** facies furtum. **non** facies falsum testimonium. **non** dices. uo conuipisces uxorem proximi tui. **alia** que huius multa maiora. quibus non solum legis sed etiam euangelii preuenere mandata. **De eo** qui iusta peccata sunt qui ante diluuium peccauerunt. **Capitulum. xxiiij**

Ita ergo intelligimus ab uero deo omnia creasse. non fuisse quod ordinatio eius principali uelut in prouide et ipse nature esse adiungi. si in statu ac dispositione. que ab ipso creata sunt. uniuersa mansissent. **Et** idcirco in eos que ante legem primo que ante diluuium peccauerunt iusto iudicio adiuuasse deum probamus. quod transgressi naturalem legem sine ulla meruerit excusatione puniri. **Nec** in illorum inademus blasphemiam calumpniamque. que ignominiosas hac ratione derogant de ueteris testamenti. ac deetherate uere fidei substantias. **Quid** ergo placuit deo. ut per tot annorum milia legem uoluerit

promulgat. in ista scia passus hom
 sine lege tñsē. Quod si postea
 melius aliquid aduenit. apparuit
 eū i pncordia mudi infeiora vl
 deteiora sapuisse. et p h velut
 experimentis edoctū cepisse rec
 tiora prospicere ac pncipales or
 dinaones suas i melius emen
 dae. Quod i mense sapie dei
 pētus cōuenie nō potuit. nē
 sine ingenti blasphemia hē de
 ipō ab hētica insania raptur
 proferunt. Dicente eātē. Cog
 noui qm oia que fecit. deus
 ab initio. ipā erit ietnū. Sup
 illa nō est quod addatur. et ab
 illis nō est quod aufeāt. Et id
 ēro iustus nō est lex posita. i ius
 tis aut et nō subditis ipys et
 pncōribus sceleātis r iatūnatibz
 Illi nāq nālis hntes atqz in
 fite legis sanā atqz integrā dis
 ciplinā. nequa qz hac lege exti
 secus adhibita lris qz descripta.
 qz i adiutorū illi naturali data
 ē indigebant. Ex quibus aptis
 sima roē colligitur. nē legē ab
 ūtio istā pscripta lris dai de
 buisse. eāt enī hō supflūū fieri.
 stāte adhuc naturali lege. nē ad
 integrū violata. nē euā cā pfo
 nē tradi aū legis potuisse custo
 dia. Nō eī poterant audire. qui
 te pussēt i dexterā maxillā
 pbe ei et alterā qz stenti nō erat
 talionē equalitate iurias viduē

pprias. sed letales calces ac telo
 rū vulnēa pro alapa leuissima
 rpendebant. et pro vno dente
 pcutienā aiā expetebāt. Sz nē
 illis dia poteat. diligitē iūnicōs
 vros. i quibus magnus fructus
 et vtilitas ducebat. ut auctō suo
 diligeūt. declinaret vēs ab iūni
 cō. et solo ab eis odio desinent.
 nē opprime illos et iūficē festua
 rent. **De dyabolo quod dicitur
 i euangelio quō itelligendū
 fit mendax ē et pater eius
 Cam vicefinū quatu**

Illud vēs quod vos de
 dyabolo moueat. qz
 mendax ē et pater eius.
 qz vīz tā mē qm pater eius men
 dax pronūciatū videat a dno.
 satis absurdū ē hoc vel leuic
 suspitū. Et eī paulo aū dya
 mus spūs spm nō gnāt. sicut
 neciā quidē aiā procreare.
 licet contra et ionē carnis nō
 dubitemus huāno seīne coales
 cē. ita de utqz sba id ē carnis et
 aiē. que cui affēbebat auctori
 aplo māfestius distinguente.
 de iū carnis nrē ptes iqt ha
 buimus eruditores. et reuere
 bam. nō multo magis subiac
 mur pti spūm et viuemus.
 Ad hac diuisione dāius po
 tuit diffinire. ut carnis quidē
 nostre ptes hōies pronūciaret.
 aiā vēs deum solū eē prem

constant exprimet. **Quia** et in ipsa corporis huius concretionem misterium tantum sit hominibus ascedendum. summa vero condiaonis deo omnium creatorum. dicente dauid. manus tue fecerunt me. et plasma uertit me. **Et** beatus iob. Nonne sicut lac inquit mulisti me. coagulasti me. sicut caseum. ossibus ueruis ueruisa me. **Et** dominus ad iheremiam. **Primum** te formare in utero noui. **Et** deus uero utriusque sibi naturam atque originem examinatione ortus atque uicij ex quo uix unaqueque processit. et consideratione finis ad quem unaqueque contendit satis euidenter ac proprie colligebatur. **De** huius corporis atque anime separatione disceptabatur. ita differuit. **Primum** conuincit puluis terram sicut fuit. et spiritus reuertit ad dominum qui dedit illum. **Quid** autem prius dicitur potuit. quoniam ut materiam carnis quam ut puluere notauit. quod de hominibus seime summet exordium eius quod uidentur misterio seime. uelut terra supra. uerit uia ad terram pronunciat. spiritum uero qui non per conuersionem sexus utriusque quare. sed peculiariter sibi a deo subtribuit ad auctorem suum redire signat. **Quod** etiam per illam diuini insufflationem quam ad adam primitiui animam. euidenter exprimitur. **Atque** huius testimonij maiore colligimus. prem. neine dia posse. non deum

spiritum

solum qui ipas ex nichilo cum uoluerit facit. homines uero carnis nostre tantum notari. **Igitur** et dyabolus secundum hoc quod uel spiritus uel angelus bonus creatus est. prem. neine non deum conditorem suum habet. qui cum superbia fuisset elatus et dixisset in corde suo. **Ascenda** super altitudinem nubium. eo filius altissima. sed est mendax. et in ueritate non stetit. sed de proprio neque thesauro mentis cum profens. non solum mendax. sed etiam ipius mendacis factus est. **Primum** quod deitate homini re promittens ac dicens. eitis sicut dii. in ueritate non stetit. sed ab uero factus est hominibus. uel adam in conuersione mortalitatis inducens. uel abel isagaa de sua per fratrem suum intermes. **Sed** iam disputatione nostram duarum ferme nocturnum lucubratione confecta. subsequens auroa concludit. ac de profundissimo questionum pelago cymba collationis huius quam ad tutissimum silentij portum conpendium nostre rusticitatis attraxit. **In** quo quidem profundo quanto nos iteius diuini spiritus introduxit flatibus. tanto diffusior oculoque acie semper aperiet immensitas. ac secundum sinas salomonis longe fiet a nobis magis quam eam. et alta profunditas quam inueniet eam. **Quia** uobis dominum deprecemur. ut in nobis uel timor eius. uel caritas quam nescit cadere.

imobilis perseveret: q̄ nos et sa-
 pientes in omnibus faciat. et a dya-
 boli telis protegat semp̄ illesos.
 Hys etenim custodibus: in possibi-
 le que p̄na laqueos mortis inc-
 re. **H**ic p̄fectos aut̄ et inspectos q̄
 ta distancia est. q̄ in illis quide-
 fixa et ut ita dixerim maturoz
 calcas tenacius perseveras. fir-
 mius eos ac facilius facit in sa-
 tate diare. in hys vero velut in
 finibus collocata ac facilius re-
 frigescent. cito ac sepius eos p̄-
 ratorum compellit laqueis expliciti.
Quibus auditis: ita nos col-
 lationis huius primo inflamavit.
 ut maiore mentis ardore ab-
 euntes a cella senis qm̄ ante
 venientes doctrine eius plenitudi-
 ne firaverimus.

**Explicit collatio sda abbatis
 Sereni: de pncipatibz et po-
 testatibz**

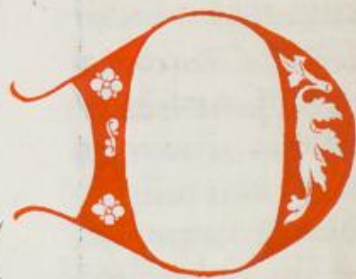
**Incipiunt Capla Collationis p̄-
 me Abbatis ysaac: de o-
 ratione**

Prohemū collacois
 Oba abbatis ysaac
 sup orōis q̄litate 4
 Quēadmodū pūa et sincea p̄a
 datur orō 11 De mobilitate ai
 me plume ac p̄nule p̄parata
 2 De causis quibus uostra
 mens aggruatur 7 De uisi
 one cuiusdā sensus quā super
 frēs iŕeta dōe p̄spexit 5
 Introgao de eo q̄ maiorē diffi
 cultate custodiē oportet cogita
 tiones bonas 11 R̄nsio de
 diuisis orōnū qualitib⁹ 8
 De quadruplita orōnū sp̄e 9
 De ordine specier⁹ q̄ sup orōis
 qualitate ponuntur 10 De
 obsecratione 11 De orōe 12
 De postulacione 13 De gr̄iaz
 actione 14 Utrū quatuor ora
 tionū species sil et oibus. an
 singulati et uicissim unicusq̄
 sunt n̄t̄re 17 Ad q̄s orōnū
 species nosmetipos ostendē
 debem⁹ 15 De quatuor ora
 tionū quēbus a dnō iniatiis
 11 De orōe d̄nica 18
 De eo q̄ dicit. adueniat r̄gnū
 tuū 19 De eo q̄ dicit. fiat vo
 luntas tua 20 De pane sup
 substanciali ul' cotidiao 22
 De eo q̄ dicit. d̄t̄te nob' debita
 nr̄a 23 De eo q̄ dicit. ue indu
 cas nos i c̄p̄aone 24
 De eo q̄ nō debeat alia postu
 lai qm̄ h̄c tui q̄ orōis d̄n̄te 27

modulo continetur 25 De
 qualitate sublimioris orōis 21
 De diuisis xp̄uatiōnū ḡneribus
 causis 28 De diuisis xp̄uatis
 nū q̄litatibus 29 Introgao
 de eo q̄ nō fit i nr̄a p̄tate pro
 fusio lacrimar⁹ 30 Responso de
 diuisitate xp̄uatiōnū. que super
 lacrimas digerunt⁹ 32 De eo
 q̄ etia nō debeant lacrimae qm̄
 nō spontance proferūt 33
 Sma abbatis anthoniū sup orōis
 statu 34 De exaudicois indi
 cio 37 Obiectio q̄ predictae ex
 audicois fiducia t̄m̄o factis
 cōueniat 35 R̄nsio de diuisis
 exaudicois causis 31 De
 orōe int' cubitū 2 clauso of
 tio defenda 38 De utilitate
 breuis ac tacite orōis 39
 Explicauit capitula ysaac
 pit collaco nona abbatis
 ysaac. Caplin p^m p̄hemū coll

O p̄petua
 orōis atq̄
 incessabili
 uigilate
 quod i sedo
 i statuatiōnū
 libro pro

missū est. collaciones senis hu
 q̄ nūc i mediū proficimus id
 ē abbatis ysaac. dnō fauete cō
 plebūt. Quibus explicatis. et
 p̄ceptis beatissime memorie
 p̄pe castoris et desideio orō o be

[Marginal notes on the right side of the page, partially obscured and difficult to read.]

qua debet emitti possit orō.
**Que admodū puā ac fincā
 pandatur orō. Lam caum**

Hec sunt oīno obserua
 da. Vmū sollicitudo
 rex carnalium absan
 denda ē. Deū nullius negoij
 cause ue nō solū cā sed ne meo
 ria quidē penitus admittenda.
 Detractiones. vailoquia seu mlti
 loqa. scilicet illitates quoz silr apūta
 de. Ire p oibus siue tristiae per
 turbatio funditus eruenda. co
 rumpē carnis ac philargie nori
 fomes radicatus euellendus.
Et ita hys atq; filiis vias
 extrusis peccatis et abscessibus que
 hoīm quoq; pnt patē cōspectib;
 taligut diximus r̄purgij emū
 datione pmissa. que simplicita
 tis et inocencie pūitate pfiat.
 iacenda sunt p̄mū profunde
 hūilitatis t̄concaussa funda
 que saluet turri intraturā ce
 los valeant sustinē. ^{videnda} supponen
 da v̄tutū sp̄italis exstructio et
 ab oī disursu atq; vagacione
 hūita animus inhibendus. ut
 ita paulatī ad cōtemplacionē dei
 ac sp̄itales intuitus t̄cipiat sub
 limat. Quidq; enī an orōis
 horā nūā nrā concepit. nācē ē
 orantibus nobis ut p̄ ingestio
 nē r̄cordacionis incurvat. Quā
 obre quales orantes volum;
 Tueni tales nos an orōis tps

pparac debentur. et p̄cedere
 eū statū. mens ī simplicitate
 forit. eorundēq; actū p̄oibē
 tibis nobis ad p̄cē. v̄borū quoz
 vel sensū an oculos ymago p̄
 ludens. aut iāsa nos scdm̄ p̄cē
 dente qualitate. ^{faciet} aut tristat. aut
 concupiscenciab causab ve pre
 teitab t̄tractat. aut visu fatuo ad
 eā pudet dicē. cuiqm̄ scurrilis
 dā vel facti titillacione pulsai
 aut ^{ad} pores faciet volūtūe disar
 sus. **Et idēo quōd orantib; nob; no**
 lum; ut irrepāt. an orōem m̄;
 de aditib; nr̄i pectoris excludē
 festinēmus. ut ita aplicū possi
 mus implere. **Quē t̄missione**
 orate. et ī oī lo cō leuātes puras
 manus sine iā et disceptacōe
Alias nāq; mandatū illud p̄
 ficē nō valebim;. n̄ mēs nr̄a
 ab oīm victoriū pūificata cōta
 gione. v̄tutibus tm̄ velut nā
 libus bonis dedita. iugi oīpo
 tentis di cōtemplacōe pascatur
De mobilitate aie plume ac
penne compati. Cap. v
Htenū qualitas
 aie nō t̄p̄te fibalis
 sine plume seu p̄
 ne leuissime comparatur. Que
 si hūoris cuiusq; ext̄isecus ac
 tidentis corrupcōe viciata n̄
 fuit vel infusa. mobilitate sc̄e sic
 sp̄us tenuissimi adiumento. velut
 naturalr̄ ad sublimia celestiaq;

sustollitur. Si uero humoris cuius
 quā aspergine vel infusione fuerit
 p̄guata nō mō ī nullos aereos
 volatus naturali mobilitate rap-
 tabz: sed etiā ad yma t̄re cepti
 humoris pondē dep̄metur.]
 ta mens quoq; nr̄a si acceden-
 tibus vicis suis q; mūdatis
 agguata nō fuerit. noxie ue libi-
 dis huore corrupta. uelut nali
 puitatis sue b̄stia subleuata.
 leuissimo sp̄italis meditacionis
 afflatu sublimabit̄ ad sup̄na.
 et huilia desens atq; t̄rena. ad
 illa celestia et iuisibilia t̄sser̄.
 Dñ̄ pp̄ue satis p̄ceptis dñ̄as
 amonemur. Videte neq; gra-
 uentur corda nr̄a ī ep̄ula et
 ebrietate. et cūis seculaibz. Et
 idēto si volumz orōes nostras
 nō solū celos. sed etiā ea q; sup̄
 celos sūt penetrē t̄uēn9 me-
 tē nr̄ā ab oibus t̄reis vias
 expurgatā. t̄ctis q; mūdatis
 scabus passionū ad subtilitate
 p̄ducē natiale. ut ita ad deū. ^{ol ip̄a}
 ul' orō eius nullo uicorū pondē

p̄guata conscendat. **De causis
 quibus nostra mens aggr̄**

Notandū tū. **uatur. c. v**
 quibus ex causis gra-
 uai mente dñs de-
 signauit. Nō ē adulterā. nō
 fornicaciones. nō hoīadā. nō
 blasphemias. nō rapinas q;

mōlia eē. et dapnabilia nullus
 ignorat sed ep̄ula posuit et eb̄ta-
 tem. et curas vel sollicitudines se-
 culaes. q; ī t̄m̄ nō hōim̄ mundi
 huus cauet. aut dapnabilia iu-
 dicat. ut etiā nōnulli qd̄ pudet
 dicē semetip̄os nōchos nūca.
 p̄ates hysdē ip̄is distenacionibus
 uelut inoxyb et vitilibz r̄plicet.
 Que t̄a licet scdm̄ lr̄am p̄p̄ta
 agguat̄ auam atq; adeo separet̄
 ac dep̄mat̄ ad t̄rena. est t̄a coz
 factis dedinaco. et maxime
 nobis q; t̄a longa r̄inacione ab
 oī scli huus susacōe disuigi-
 mur. et istis uisibilibz curis
 atq; eb̄tatibus et ep̄ul' nul-
 la p̄it̄us occasione miscemur.
 Verū ē alia quoq; ep̄ula et e-
 b̄uetas sp̄italis difficilior euitā-
 da. cūa quoq; ac sollicitudo secu-
 lais. q; nos etiā post oīm̄ facul-
 tati nr̄arū p̄fectā r̄nūacacionē
 et uini epularūq; cūctū cōta-
 nentā. et quidē in solitudine
 constitutos frequent̄ iuolunt̄
 De quibus p̄pheta. **Ex p̄ḡisamū**
 iquit q; estis eb̄ri. et nō a uino.
 Alius quoq; ob st̄p̄esate et am-
 r̄ai fluctuate et uacillate. iē-
 buamū et nō a uino. mouemū
 et nō eb̄uetē. **Alius eb̄etatis vi-**
 nū. consequent̄ uicē ē ut scdm̄
 p̄pheta furor draconū fit. ip̄m̄
 q; uinū de qua radice proce-
 dat adūitate. **Ex uinea iqt̄ zodo**

morū vitā eorū. sarmentū
 eorū de gomorra. Vis etiā fruc
 tū vitis istius atq; sarmenti g'
 mē agnosce. **V**na eorū vna fell'
 bottis amantudis ipius. Que
 oīa n̄ fuerunt cūctis vitis ex
 purgati et ab om̄i passionum
 epula sobri. absq; ebrietate vi
 ui epularū q; om̄i affluentia.
 eit cor nr̄m ebrietatis a rapula
 magis noxia p̄grauati. **N**ā qz
 seculāes cure etiā i nos q̄ nul
 lus actibus mundi huius am̄is
 rem cadē nō nūquā p̄nt. mā
 festa racione monstrat. scdm̄
 r̄gulā seniorū. q̄ quidq; n̄citate
 victus cotidiani et ineuitabile
 vsum carnis excedit ad secula
 rem diffinierunt curā et solli
 citudinē p̄tinē. ut vbi ḡra. si
 cū possit opaco vnius solidi
 n̄citate ~~excedit~~ vni corporis ex
 pedie. ad duorū vel tūm solido
 rū acq̄sione nosmetipsos p̄e
 fiore velimus ope ac labore
 distendē. **E**t cū duarū velamē
 sufficiat tūctarū ad vsum s̄z
 noctis ac diei tūm vel quatuor
 fici **denū** prociemus. **C**ūq;
 vnius vel duarū sufficiat ha
 bitatio cellulaz. ambraoē secu
 lai atq; amplitudinē delectati
 quatuor seu quīq; cellas hab
 easdē exquisiti ornatu et ca
 paciores qm̄ n̄citas desideat
 extruamus. passionē libidīs

mundialis i q̄bus possimus
 p̄fētes. **Q**uod nō sine iſtatu
 dednū hie manifestissima nos
 experimenta docuerit **De vni
 one cuiusdā senis quā sup
 fies iqueta orōe p̄pexit. m**

Nā quidā probatissim⁹
 seniorū cū tūctet v̄
 cellā cui dā fr̄s h̄c
 ai qua diximus egitudine la
 borantis utpote qui i extruē
 dis r̄pandis q; supfluis i q̄m
 cotidianis destinacoib; desu
 daet. et eminus conspexisset
 eū ḡm malleo saxū diuissimū
 contēte. vidissetq; ethiopem
 q̄dā astantē illi. et vna cū eodē
 utus mallei. et insertis mā
 bus illudentē. eū q; ad opē
 illius istancā igitis faab;
 istigantē. diuissime substāt.
 vel ipressione diuissimi deo
 ris vel fraude tāte illusiōis
 ānuāb. **C**um eū niuua las
 titudine fatigatus fr̄ r̄quiescē
 iā finēq; op̄s voluisset iponē.
 istigacoē sp̄s illius aiāt;
 itū r̄sumē malleū n̄c desinē
 ab ince uacoē cepti op̄s vige
 bat. ita ut hysdē eius iatmē
 tis infatigabilis sustētatus tā
 laboris nō sentiet iuriā. **T**ā
 dē igit' senex tā diā demois
 ludificacoē p̄mot; ad cellā
 fr̄s diuit. salutis q; eū. **A**d
 iquit ē fr̄ utud op̄ qd agis. **Arille.**

De industria concepisse et edat.
 Quod enim ortus earum nostro arbitrio putabitur assidendus: quarum perseverantia non consistat in nobis.
 Sed ne forte sub huius questionis indagare a cepto narrandi ordine longius euagantes proficiamus, ne proficitur super orationis status diuina et cardinem suum hanc typis insuantes. De qualitate orationis instantissime quod informari proficitur cum nullo tempore ab ea cessare debet amplius moneat dicens. sine intermissione orate. Et ideo primum de qualitate eius desideramus institui. id est qualis debeat emitte semper oratio. deinde qualiter hanc eandem quantum est possidere vel excelsive sine intermissione possimus.
 Non enim pura cordis intentione ea profici posse et experientia cotidiana et profectio tue salutatis ostendit. qui sine monachi actoris profectio culmine in orationis confirmatione consistere desinunt.
Responsio de diuisis orationum qualitatibus. c. viii
 Quibuslibet litatibus. c. viii
 orationum species absque ingenti cordis contritione atque anime puritate et illuminatione sancti spiritus arbitror comprehendi non posse. Tot enim sunt quot in anima una primo in tactis animabus status queunt qualitatesque generari. Et ideo licet sciamus nos per ebrietate cordis in diuisas orationum

species non posse proficere. tamen quantum mediocritas experientie nostre assidue preualuit. digerere eas utique temptabimus.
 Secundum mensuram namque puritatis namque in qua mens vnaqueque proficit. et qualitate status in quo vel ex accidentibus inclinatur vel per suam renouatur industriam. ipsa quoque momenti singulis reformatur. Et ideo orationes emitti semper a nemine posse certissimum est. Alii enim quosque simplicitate cum alacritate et aliter cum tristitia seu desperationis pondere persequatur. Alii cum spiritualibus successibus viget. aliter cum impugnationum mole depressitur. Alii cum venia peccatorum. aliter cum occasione gratie seu cuiuslibet virtutis exposat. vel etiam extinctione cuiusque vitii deperitur. Alii cum consideratione gehene ac futuri iudicii timore expungunt. aliter cum spe futurorum bonorum desiderio flammatur. Alii cum in necessitatibus ac periculis. aliter cum in seculis ac tranquillitate versantur. Alii cum in sacramentorum reuelationibus illustratur. aliter cum scientia virtutum ac sensuum adiutorum te constringitur. **De quadripartita orationum specie. c. m. ix**

Et ideo hys super orationum qualitate digestis licet non quantum exposat

mateie magnitudo. sed qntu
 vel ipis admittit angustia. vel ite
 rapè tenuitas ingenij uost et cor
 dis pualet **magnitudo** hebitu
 do. maior nūc nobis iuniet
 difficultas. ut ipas singillatim
 orōnū species exponamus. q̄s
 aplius adruptita roe distinxit ita
 dicens **De p̄cor itaqz p̄o om̄i. sc̄i**
obsec̄iones. orōes. postulatōes.
gr̄arū actiones. **Et** uē nō iānt
 ab ap̄lo ita fuisse diuisa. nūme
 dubitandū est. **Pr̄mitus** inda
 gandū. quid obsec̄ioe. quid orōe.
 quid postulatōe. quid gr̄arū
 actione signet. **Dein** pquiren
 dū utrū hec eoz spēs ab orāte
 sint pait assumende. id ē ut oēs
 sil' vnaquaqz supplicatōe iungā
 tur. an viciissim singillatimqz sint
 offende. utputa nūc quide postu
 lationes seu gr̄arū actiones opor
 teat promi. an ite aliud quide
 obsec̄iones. aliud veō postula
 tiones. aliud veō gr̄arū actioes
 deo debeat exhibē. sc̄dm̄ mensu
 rā sc̄licet etatis sue. i qua vna
 queqz mens pro intēionū pro
 fiat industā **De ordie species**
que s̄p̄ orōis qualitate po
tuntur. Cam r.
Aio p̄mū p̄petates ip̄e
 sunt noim̄ q̄ v̄boz qz
 tractande. ac d̄isaut iendū quid
 int̄ orōem et obsec̄ionē. ac pos
 tulationē m̄fit. **Deinde** siliter

pscrutandū. utrū singillatū sint
 an pait exhibende. **Tercio** inda
 gandū utrū eā ip̄e ordo qui
 ita ē apli autoritate dispositū.
 aliqd̄ āplius instruat auditore.
 an simplicit̄ accipienda sit ista
 distictio. et idēnt̄ putanda sit
 ab illo d̄it̄ fuisse digesta. **Quod**
 nū videtur satis absurdū. **Nō**
 eū credendū est aliquid m̄fito
 rie ac sine roe sp̄m̄ factū p̄ apl̄
 protulisse. et idarco eodē quo
 cepimus ordine si d̄ns dona
 uerit singula retractem. **De ob**

De p̄sec̄ione. Cam
cor itaqz p̄mo r

om̄i. sc̄i obsec̄ioes
 obsec̄io ip̄loratio ē seu pet̄tio
 pro p̄c̄is. qua vel pro p̄n̄ibus
 vel p̄c̄itis admissis suis. vna
 q̄sqz compuctus veniā de p̄c̄at̄

Orationes **De orōe xij**
 sunt quibus aliquid
 offeimus d̄o quod̄ seu vouem̄

grece d̄i ^{ei t̄che} **es̄u** id ē votū. Nam
 ubi d̄i in greco ^{in beuchas} **te eeyraloit** ^{in uat̄ k̄riu} **vōka**
 ap̄o d̄o **tio a wein. i lat̄o legit̄. Nota**
mea d̄no r̄ddā. Quod sc̄dm̄ ip̄e
 tate v̄bi ita exp̄mi p̄t. orōes
 meas r̄ddam d̄no. **Et** illud qd̄
 legimus i ec̄te. **Si** votū voue
 ris d̄no. ne morā feceris r̄dde
 illud. in greco filii scribit̄ ^{canenuche eucheuto} **eane**
^{kinu} **vr̄ voko.** id ē si voueis orōnē
 d̄no. ne morā feceris reddē illā
 Quod ita ab vno quoqz m̄m̄

1006.
 ar

orōnes. aliq̄t̄ II.

implebitur. **D**ramus. cū ruitā
tes huic mundo spondem⁹ nos
mortificatos cūctis actibus
et iūfaciōi mundāe tō cordis
itacione dno seru tuos. **D**ra
mus. cū pollicem⁹ scdāi hōre
stepto ac tēnis opibus spre
tis. i oī contione cordis ac pau
ptate spūs nos dno cohesuros.
Dramus. cū promittim⁹ nos
pūissimā carnis castitatē seu
imobile pacatē eē ppetuo exti
bitios. vel cū de corde nostro
radices iē siue tristitiae mor
tē opantes bouemus fundit⁹
eruendas. **Q**ue cū desidia r
soluti atq; ad antiā viā r tur
rentes mīme fecim⁹ eim⁹
orōnū nrāy ac votorū rei. di
cet q; nobis. **q**uēluis ē nō vo
uē. qm̄ vouē et non reddere.
Quod scdm̄ grecū dia pē. **q**ue
luis ē nō orae et nō reddere.

orae qm̄

de postulatione. Lam 13.

Tertio loco ponunt⁹
postulaciones. q̄s pro
alys quoq; dū sum⁹
i fuore spūs constituti solem⁹
emittē. vel pro caris salicet
nrīs. vel pro totius mundi pa
te poscentes. **Et** ut ipūs apli
vbi eloquar. cū p oib; hōibus
pro regibus et **pro** oibus q̄ i
sublimitate sunt supplicam⁹
**De gratiarum actione. Ca
pitulū quartū decimū**

Quarto deinde loco gra
rū actiones ponunt⁹.
q̄s mens vel cū p̄tei
ta dei r colit bñficia. vel cum
p̄nāa contēplatur. seu cū in
futū que et quanta p̄parauit
deus hys q̄ diligūt eū p̄fparat
p ineffabiles excessus deo re
fert. **Q**ua etiā itacione nō
nūq; p̄ces vberiores emittit so
lent. dū illa que r̄posita sūt
i futū scōrū p̄ma pūissis
oculis ituendo gr̄ias dō cū i
mensio gaudio spūs nr̄ i signa
tur effundē. **utru quatuor o
rationis spes sūt et omnibus
an fragillati et viassim vni
cuiq; sunt nate. Lam. 10**

Ex quibus quatuor
speciebus licet sole
ant occasioēs suppli
cationū gnari. nā et de obse
ctiois specie. q̄ de spūatione
nascitur p̄corū. et de orōnis
statu q̄ de fiducia oblaconū
et sūmatione votoy p̄sae
profluit pūitate. et de postu
lacione que de caritatis ardore
procedit. et de gr̄arū actione
q̄ bñficioz ac magnitudis
ac pietatis eius consideratōe
gr̄atur fuentissimas sepissime
nomimus p̄ces igitas q; pro
die. ita ut constat oīs has q̄s
p̄dicimus spes oib; hōib; q̄
vtilēs eē ac nātās iueniri.

ut in uno eodē q̄ vīo. nūc qui
 de obsecrationū nūc aut orōnum.
 nūc postulationū puras ac f
 uentissimas supplicationes vaia
 tos q̄ emittit affūs. **T**ame p̄
 incipientibus videt petulantiā
 ptine. q̄ adhuc maiorū suorū a
 culis ac meōua r̄mordentur.
Sedā ad illos q̄ i prouentu iā
 spūali ex appetitu v̄tutū quada
 mētis sublimitate consistunt.
Tercia ad eos q̄ p̄fcoēs votorum
 suorū opēibus adimpletes it̄
 redē pro alijs quoq̄ considerāōe
 fragilitatis eorū. caritatis studio
 prouocant. **Q**uarta ad illos q̄
 iā penali consue spina de cordi
 bus pulsa. singularis iā mū
 ficentias dñi ac misericordias
 q̄s vel i p̄tēto t̄bit vel i p̄n
 largitur vel p̄parat in futuro
 mente pūssia r̄tractantes. ad
 illā ignitā et q̄ oē hoīm n̄ cō
 phendi nec exprimi p̄t orōes
 feruentissimo corde raptant.
Nonūquā tū mens q̄ in illū
 verū pūttatis profiat affectū.
 atq̄ i eo tepēt iā radiatū. solet
 h̄c oīa fil̄ p̄ait q̄ concipiens atq̄
 i modū cuiusdā i comprehēsi
 bilis atq̄ rapacissime flāme
 tūcta puolitas. ineffabiles ad deū
 p̄as pūssimū vigorū effundē.
Quas ip̄e spūs impellās ge
 tabus inarrabilibus ignora
 tibus nobis emittit ad deū.

tanta saluet i illius hore mome
 to concipiens et ineffabiliter
 i supplicatōe pfundens. quāta
 nō dicit ore percurrē. sed ne ip̄a
 quidē mente valeat alio tpe re
 cordāi. **E**t inde q̄ i qualibet mēsuā
 q̄s positū nō nūq̄ puras intētas
 q̄ p̄res iuenit emittē. q̄ de id
 p̄mo et hūili ordīne. q̄ ē sup̄ r̄
 cordatōne futū iudicij. et is q̄
 adhuc sub t̄rozis ē pena ac me
 tu exānis constitutū ita ad ho
 rā compungitur. ut nō mōre
 spūs alacritate de obsecrōis p̄
 guedine r̄pleatur. q̄m ille qui
 p̄ pūttate cordis sui. mūficen
 tias dei plustrans atq̄ p̄curres.
 ineffabili gaudio leticia r̄soluit.
Incipit enī secūdu fināz dñi pl̄
 dilige. quia sibi met ampliora
 cognoscat indulga. **Ad quas orō
 nū spēs nosmetipos osten
 ame de debem⁹ c. 16**
Qexpetende sūt nobis
 p̄ profectū vite con
 fūmāōne q̄ v̄tutū ille p̄oq̄
 supplicatōnū spēs. q̄ vel de cō
 tēplacōne futurū bonorū vl
 de caritatis ardore funduntur.
 seu ēte ut hūilū et scdm̄ iacp̄e
 tū mensurā loquar. pro acq̄
 ficōne quarū aiq̄ v̄tutū. seu
 vicij cuiuslibet extinctioē ge
 nerantur. **A**lt̄ ei ad illa subli
 miora que p̄ diximus supplica
 tōnū grā puenit nullaten⁹

poterimus. n̄ p̄ ordinē postula
tionū istarū sensim mēs nr̄a
fuit gradatimq; prouecta **De
quatuor orationū quibus a
dno unatis. Cam 11**

Hab quatuor supplicaa
onū spēs. ita dñs exē
plo suo nobis inuacae
dignatus ē. ut in h̄o quoq; im
plet quod de ip̄o dī que cepit
facē et docē. Nam obsecraōis
genus assumit cū dī. p̄ si possi
bile est t̄seat a me calix iste. **De
illud qd̄ ex p̄sona eius c̄tat̄
i p̄s. Deus deus meus respice
i me. quāc me deliquisti. aliaq;
h̄yb filia. Oro est cum dīat. ego
claificauit te sup̄ trā. opus con
fūmāu quod dedisti m̄. ut face
rē. siue illud. et pro eis sc̄ifico
merp̄m. ut sint et n̄i sanctifi
i ueritate. Postulatio est cū dī.
p̄ quos dedisti. uolo. ut ubi ego
sum. et n̄i sint meā. ut uideat
gloriā meā quā dedisti m̄. **Del
ite cū dīat. Dī ignosce eis nō ei
sciūt quid faciūt. Erarū actio
est. cū dīat. Confiteor t̄ p̄ dñe
celi et tr̄e. q̄ abscondisti h̄c a sa
pientibus et prudentib; et re
uelasti ea puillis. ita p̄ qd̄ sic
fuit placitū an̄ te. **Vel ite cū dī.
Dī gr̄ias ago t̄. qm̄ audisti me.
sciebā aut. qm̄ semp me audis.
Que tū quatuor supplicaa
gr̄ia licet singillatī ac diuerso******

ipe scdm̄ illū que comprehend
imus modū idē dñs distinxit
offenda. tñ eadē fil̄ ea i suppli
catione p̄fecta cōprehendi pos
se idē suus ostendit exēplis.
P illa saluet oroez quā ad finē
euāgelij scdm̄ iohāne legim;.
eū copiosissime p̄subisse. Ex
cuius textu qd̄ longū est. unū
sa p̄currē. diligens iquistoz
h̄c ita ēē. locū ip̄ius serie po
teit edocēi. **Que sensū apl̄s
quoq; i eplā ad philip̄tes has
quatuor supplicaaonū sp̄nes
aliquatū imutato ponēs or
dine euidēt expressit. osten
dit qd̄ debē eas nōnūq; fil̄ s̄
ardore supplicaaōis unius
offerri. ita dicens. **Sed i oī ora
atione et obsecraōne cū gr̄iaz
actione. petiaōnes nr̄e inotes
cūt apud deū. **Quod uoluit
nos i hoc sp̄egalius erudire.
quod et i oroe gr̄iarū actio de
beat cū postulaaōe miseri.
De oroe dñica Cam 18.******

Hec itaq; supplicaa
nū gr̄ia sublimior
adhuc status ac p̄
claior subsequit. quā replaaōe
dei solius et caritatis ardore
fortur. p̄ que illius dulcedie re
soluta atq; r̄iecta familiarissime
deo uelut p̄u proprio peculiari
pietē colloquitur. **Que statu
debē nos diligent̄ expetere.**

formula dñice orōis instituit di-
 cens. **De nr.** Cum qd vniuersita-
 tis deū ac dñm p̄cū nostrum
 voce p̄pua confitentes de con-
 diaone serui i adopcionē filioꝝ
 nos confitemur ac totos. ad iam q̄
 deinde qui es in celis. ut cōmēo-
 rationē vite p̄ntis qua in hac
 degimus tra. velut p̄gnā a
 dño p̄cē nos longissime sepan-
 tē toto horrore vitates. ad illam
 potius r̄gionē. i qua p̄cē nostrū
 morā fatemur sūmo desideō
 p̄peremus. nichilq̄ admittam⁹
 eiusmodi quod idignos nos ac
 nostrā professionē a nobilitate
 tante adopcionis efficiens. et
 hēditate p̄na velut degenēs
 p̄uet. et irā nos faciat iusticie
 eius ac seueritatē m̄currē. In
 quē filioꝝ ordmē gradūq̄ p̄-
 uecti. illa cōtinuo que est in bo-
 nis filijs pietate flagbimus.
 ut iā nō pro nostris vtilitatib⁹
 sed pro nrī p̄cē gloria totum
 r̄pendam⁹ affectū. dicentes ei.
Sanctificet noⁿ tuū. Nostrum
 desideū. nostrū gaudiū. gloriā
 nrī p̄cē eē testātes. p̄mitatoēs
 illius effecti qui dixit. q̄ a semet
 ip̄o loquitur gloriā suā queat.
Qui aut q̄rit gloriā ei⁹ qui
 misit illū. **verax ē et iusticia**
 i illo nō est. **Deiq̄ vas electus**
 hō r̄pletus affai etiā anathēa
 optat fieri a x̄o. dū mō ei faulā

multiplex acq̄ratur. et ad glo-
 riā sui p̄cē salus totius ista
 helitice plebis accrescat. **Deu-**
 rus enī optat intēire pro x̄o.
 q̄ nouit ne nē mori posse pro
 vita. **Et itim gaudemus iqt**
qm̄ infim sum⁹. vos aut pote-
 tes estis. **Et quid miri si vas**
 electus pro gloria x̄ et firmi suoz
 iustione gentis q̄ p̄uilegio op-
 tat anathēa fieri a x̄o. cū michē
 ab **x̄o** quoq̄ p̄pheta vellet se
 mendacē fieri. et ab i sp̄iaone
 s̄i sp̄us alienū. dū mō plagas
 illas et captiuitatis exicia
 q̄ sua vaticinacōe p̄dixerat
 plebs iudaice natiōis euadat.
 vtiā iquens eem vir non
 h̄ns sp̄m et mendaciū poaq̄
 loqueret. ut p̄mittam⁹ **legis**
latoꝝ affm. q̄ cū fr̄ibus suis
 etiā p̄citurus nō r̄nuū itēire
 dicens. **Obsecro dñe peccauit**
p̄plus iste p̄cē magnū. aut di-
 mitte eis hanc noxā aut si nō
 facis dele me de libro quem
 scripsisti. **Et aut congrue satis**
 istud quod dī sanctificet nomē
 tuū. etiā t̄r accipi. **Sanctificatio dei.**
 nost̄ p̄fāo est. Itaq̄ dicentes ei
 sanctificetur noⁿ tuū. alijs v̄bis
 hō diam⁹. **Tales nos facio p̄**
 ut sanctificacōne tuā vel i tel-
 lige quanta sit vel capē mere-
 amur. vel ite ut in nrā conū-
 sacione sp̄uali s̄us appareas.

De postula
 mes ura
 De
 ebus a
 applica
 dñs epe
 in uac
 usq̄ im
 us resp
 semōs
 m̄ poss
 ut ipe dī
 us m̄at
 s̄ r̄p̄e
 saluag
 dat ego
 p̄cē con
 ut face
 s̄ h̄co
 sancti
 m̄ dī
 ubi ego
 ut vider
 m̄ Del
 ab nō ē
 r̄u ano
 p̄ dñe
 h̄ a fa
 ab⁹ or re
 et ap sic
 et n̄ dī
 dīa me
 ne audē
 nacōnē
 dūerfo

Quod tunc efficiat implentur in nobis.
 quoniam vident homines opera vestra bona
 et glorificant patrem vestrum qui in celis
 est. **De eo quod dicit. Adueniat
 regnum. Caplin. xix**

Secunda petitio mentis
 piissime aduenie
 iam iamque regnum sui pa
 tris exoptat. vel scilicet quo cotidie
 christus regnat in sanctis. quod ita fit
 cum dyaboli imperio per extirpationem
 fetentium visorum de nostris cor
 dibus pulso. deus in nobis per
 virtutum bonarum fragrantiam cepe
 rit dominari. et deuicta fornic
 atione castitas. **supata** supato
 furore tranquillitas. calcata sup
 bia humilitas. in vestra mente regna
 ueit. **Vel** etiam illud quod prestitum
 tempore omnibus est perfectis ac di
 uinis gratiarum re promissum. in quo
 eis dicitur a christo. Venite benedic
 ti patris mei percipite regnum pa
 ratum vobis a constituatione mun
 di. intenditis illud quodammodo ob
 tutibus ac defixis desideriis
 expectans dicesque ad eum. ve
 niat regnum tuum. Nouit enim testimo
 nio consue sue. cum apparuerit
 mox eius se futurum esse confor
 tem. **Hec** enim dicitur vel optare est
 minus nullus audebit. quod
 non videtur tribunal iudicis vult.
 quod sub aduentu eius non pal
 ma non prima suis meritum sed

penam nouit protinus rempen
 sandam. **De eo quod dicit. Fi
 at voluntas tua. Caplin. xx**

Quarta supplicatio filiorum
 est fiat voluntas tua
 sicut in celo et in terra.
 Non potest esse iam maior oratio. quam optare
 ut eterna mereantur celestibus coe
 quum. **Na** quid est aliud dicitur. fiat vo
 luntas tua sicut in celo et in terra. quam
 ut sint homines filii angelorum. sicut
 voluntas dei ab illis impletur in celo.
 ita etiam homines qui in terra sunt. non sua
 sed eius vniuersi. faciant volunta
 tem. **Hoc** quoque necesse est affatu dicitur
 prevaleret nisi is solus qui deum credit
 omnia que videntur vel aduersa vel pro
 peia pro nostris utilitatibus dis
 pensare. magis quam eum pro suorum
 salute et comodis providum atque
 sollicitum quam nos ipsos esse pro nobis.
Vel etiam aliter accipiendum. **Volun
 tas domini salus est omnium.** secundum illam
 beati pauli sententiam. qui omnes homines saluos
 vult fieri et ad agnitionem veritatis
 venire. **De** qua etiam voluntate y
 saias propheta ex persona patris dei. et
 omnis voluntas mea fiat. **Dicitur** et
 ergo et. fiat voluntas tua sicut in ce
 lo et in terra. **Hoc** autem aliis orationibus
 dicitur. ut fiat in hominibus qui in celo sunt. ita
 omnes qui in terra consistunt tua per
 agnitionem saluetur. **De pane fr
 ei in substanciali vel**

D pane **cotidiano. c. xxi**
 vestrum. et **etiam** **etiam** **etiam**

id supsubstantialē da nob hodie.
 qd' aliud euā^m cotidianū dixit
 illā nobilitatis ac sbe eius sgt
 qualitatē. q' s'q sup oēs s'bas fir
 atqz omīs creatiās sublimitas
 magnificentiā ei' ac s'ificatiōis
 excedat. Hāc veō p'prietate vsus
 xp'ius atqz vitalitas expressit. Nā
 tū diat cotidianū orādit q' sine
 ipō nullo die spitalē vitā cape
 valeam. Cū diat hodie ostendit
 eū eē sumendū cotidie. et hest
 nā eius p'bitiōne nō sufficere.
 nō nobis hodie quoz fuerit filit
 attribut. **Ad hōs tpe hāc oroz**
 debet profunde idigētia eius
 cotidiana cōmouet. q' nō ē dies
 q' nō opus sit nobis hui' este
 esu ac p'ceptiōne cor itelōis
 nrī hōis confirmāe. Licet istud
 quod dicit hodie et ad p'ns tps
 vite possit idē intelligi. dū in hō
 s'clo moram. p'ā nob hūc pa
 nē. Nonimus eī eū h'ys qui
 meruerit ate et i' futio esse p'f
 tandū. sed rogamus ut eū no
 bis hodie largiā. q' nō eū q's
 i' hac vita meruit. i' illa eius
 p'ceptis eē non potest. **De eo**
qd' diat. Dimitte nob debita
et dūte nrā. c. 22
Anobis debita nost.
 sicut et nos dūtim'g
 debitoribz nrīs. **O** ineffabil' di de
 mētia. q' nō solū nob orōis t'

didit formā. et acceptabile sibi i' nob
 moy' urōrū instituit disciplinā.
 ac p' nātē tradite formule. qua
 se p'cepit a nobis semp orā. ire
 p'āter ac tristitiae euellit radices.
 sed etiā occasione t'bit. eū q' r' ^{rogantibz}
 scāt viā qua p'ui ac demēs erga
 se dei prouocēt iudiciū p'mulgai.
 Et quodāmo p'atē t'bit. qua
 iudias nost' possum' fūāz tē
 perae ad veniā delictoz nrōz.
 exē eū nostre i'promissiois ar
 tātes: dū diam' ei et dimitte
 nobis debita nrā. sicut et nos
 dūtimus. Itaqz secur' hui' orōis
 fiducia de suis admissis veniā
 postulabit. q'sqz i'missus erga
 suos dūtaxat nō erga dūi sui
 extateit debitores. Solem' etnū
 nōnulli qd' est detē' erga illa qdē
 q' admittūt ad iūriā dei q'ius
 magnoz sint cōmū placidos
 nos et clemētissimos exhibē.
 erga nrāū veō vel p'issimoz
 offensionū debita exatores i'
 mites atqz i' exorabiles iūeni
 Quisqz igit' i' se delinq'ā s'ri
 ex nō i' misit. nō indulgētia
 sed de p'caone hac de p' nacoē
 sibi met' i'pētbit. sua q' professioē
 semetipm' diuuis posat i' iudi
 cā dicens: i' mitte m' sicut et
 ego i' misit. Quod cū illi scdm
 p'etitionē suā fuerit i'pensatū.
 quid aliud subsequetur. q' ut
 exē suo i'placabiliā et i're

missa sua puniat. Ideo q̄ si de-
ment' voluim' iudicari. uos q̄
erga illos q̄ i nos deliquit' oportet
eē clemētes. Tūc eī r' mit-
tetur nobis. q̄ntū r' misimus
eis q̄ nobis q̄cūq̄ malignita-
te nocuerit. Ad' formidātes nō
nulli cū i ecclā h' orō ab uniu-
sa plebe canit. hūc locū taate
p̄mittūt. ne scilicet semetipsos
obligat' potius q̄m excusae sua
p̄fessione videantur. nō intelli-
gentes q̄ frust' cauillacoēs vel
causas has iudicia om̄i p̄tende-
mohantur. q̄ q̄admodū iudica-
turus sit supplicab' suis voluit
p̄monstrē. Dū eū erga suos
nō ut iūctis atq̄ iexorabilis
iuenit. formā sui iudicij defig-
uit. ut q̄admodū nos ab illo iu-
dicij cupim'. ita nostros frēs
si quid i nobis deliquerit iudi-
cem'. q̄ iudiciū sine mīa ei qui nō
fecit mīa. **De eo quod dicit**

Ne nos inducas i temptaco-

em nem Cam 23
sequit'. Et ne nos in-
ducas i temptacoem.

De quo nō mīna nascit' questio
In eī oramus ne p̄mittamur
temptai. vñ eī eū i nobis v̄tus
constācie cōprobanda. scdm̄
illā scētā. v̄tus vir q̄ nō ē temptat'
nō est probat'. Et uti. v̄tus
vir qui suffert temptacoem. Nō er-
go h' sonat. Ne iudicab' nos i temp-

tationē. id ē ut nō p̄mittas nos
aliquā temptai. sed ne p̄mittas nos
i temptacoē posito s̄ supai. Temp-
tatus ē eū iob. sed nō est iudic-
tus i temptacoem. Nō eī dedit i-
p̄neciā deo. n' ad illā ad quā t'
hebat' temptatoris volūtate ore
ip̄io blasphemus iūct. Tempt-
atus ē abrahā. temptat' ē ioseph.
s̄ neut' illorū iudicatus ē i temptacoē.
q̄ nullus eorū i sensu p̄bit
temptatori. Deniq̄ sequit'. Sed libe-
ra nos a malo. id ē ne p̄mittas nos
a dyabolo temptai sup id qd' possu-
mus. sed cū temptacoē exiit' da-
ut sustine' possim'. **De eo q̄ nō**
debeant alia postulai qm
h' mī que orōis dñice mo-
dulo continent'. c. 24.

Uidetis gō qual' nob' ab
ip̄o q̄ p̄ illā exorand'
ē iudice orōis sit mo-
dulus et for' p̄p̄ta. i qua dicitur
nulla ^{petitio} nulla meōra dignitatu.
nulla p̄tatis ac fortitudis postu-
lacio. nulla corporee sanitatis
seu temptabil' vite emēdatio stiet'.
Nichil eī caduā vult a se. nichil
vile. nichil t̄pale. et iūctatū con-
dutor iplorai. Itaq̄ magnificēcie
eius et mīsericōdie maximā ir-
rogabit iūria. q̄sq̄ hys sempit-
uis petitiōibus p̄missis t̄p̄
corū aliquid et caduā ab eo
maluēt postulac'. et offensam
potius q̄m p̄p̄tationē iudicab'

sui militate orois inaurit.
**De qualitate sublimioris o-
rationis. Cam. 27.**

Hec igitur oro licet vide-
atur oem perfois plei-
tudine continere: utpo-
te qd rpius dni auctoritate vel
iurata sit vl statuta. **Prophet** ta-
doestacos suos ad illu pceliore
q supius dixim. **Imemorauim**
statu eosq ad illa ignea ac pau-
cis cogitā vel expta. ymo ut
ppu dixerit ineffabilem orōem qd
eminētiā pducit: q oēs tāsce-
dens huānū sensum. nullo nō
dūa sono vocis nē lingue motu.
nē ulla vborū pronūciatione
distinguit. s qd mens infusioē
celestis illius lūs illustrata.
nō huānis atq angustis desig-
nat eloquijs. sed cōglobatis sen-
sibus velut de fonte quodam
copiosissio effundit vberti atq
teffabit eructat ad dñm. **Tata**
pmens i i° breuissimo tps pūc-
to: quāto nē loq faale nē paur-
re mēs i semetipau ruerfa p-
ualeat. **Quē** statū dñs quoq
nr illarū supplicatiōnū formu-
la qd vel solus i mōte secedes
vel taate fudisse **uedi** describi
filr figiavit: cū i orōis ago nia
eā guttas sanguis i inimitabili
itenciois profudit exemplo.
De diuisis xpūatiōnū causis

Quis ved possit **Cam. xxvj**
diuisitates et causas ipas
atq oignes compūtiōnū quāta
libet expeientia pditus sufficiēt
exponē. quibz i flāmata mēs atq
succensa ad orōes pūas ac fer-
uentissimas inatat. **Quarum**
pauca qūtū potueim ad pñs
p illūnationē dei r mīsa. **exēpli**
grā pponemus. **Nōnūq** etenū
psalmi cuiuscūq vfiailus oca-
sione orōis igitē decantātibz
nobis pbut. **Intdū** canora fi-
ne vocis modulatio ad intentā
supplicatiōnē stupētiū āmos i-
atavit. **Novim** quoqz distinctio-
nē grūitate qz psallentis. eāam
astantibus plūmū contulisse
feruoris: nē nō et exhortio vni
pfecti et collatio spitalis freqt
ad vberimas pces incencium
erexit affectū. **Sanus** eāā frs
seu cōi cuiuslibet itēitu nō mi-
nus nos ad plenā cōpūtiōnē
fuisse raptatos. **Recordatio** qd te-
poris ac negligēcie nrē nōnūqz
nobis salutarē spūs iuexit ar-
dore. **Atq** i hūc modū nulli du-
biū ē occasiones i numeras nō
de esse: quibus p dei grā repoz
et sopnolētia nostraz menā
valeat exītai. **De diuisis xpūc-
atiōnū qualitatibus Ca-**

Cam. xxvij.
Qued vel quibus modis
iste compūtiōnes de

de intus autem conclauius pferat.
 non minime difficultatis est indagare.
 frequenter enim per ineffabile gaudium et
 alacritatem spiritus saluberrime compunc-
 tionis fluctus erigitur: ita etiam ut in
 clamores quosdam ito ineffabili gaudij
 immensitate prorumpat: et cellam
 vitam iocunditatis cordis et exul-
 tationis penetret magnitudo.

Nonnumquam vero tanto silencio mes-
 suri secretum profunde taciturni-
 tatis abscondit: ut omnem peritum
 sonum vocis stupor subite illumi-
 nationis includat: omnesque sensus
 attonitos spiritus vel contineat in-
 trinsecus vel admittat ac deside-
 ria sua genibus inenarrabilibus
 effundat ad deum. In idem vero tam-
 ta compunctionis habundantia
 ac dolore suppletur: ut alias eam
 digerere nisi lacrimarum euaporatio-
 ne non possit. **Interrogatio de eo
 quod non fit in nostra parte
 profusio lacrimarum. c. xxviii**

Germanus. Hinc quidem
 compunctionis affectum:
 ex parte aliqua mea
 quoque exiguitas non ignorat.
 frequenter enim recordatione delictorum
 meorum abortis lacrimis ita
 sum hoc ineffabili ut prefatus
 es gaudio visitante domino vege-
 tatus: ut desistere me illorum
 veniam non debet ipsius leticie
 magnitudo dictaret. Quo statu-
 ror nichil esse subitum: si respicio

et non subiacet arbitrio. Nonnumquam
 cupiens: me lacrimarum compunc-
 tionem totis viribus excitare. omnes
 errores meos atque peccata ante oculos
 statuens. vilitate illa fletum re-
 uocare non possum: et ita oculi mei
 in modum cuiusdam diuissimi sili-
 cis perdurant: ut nulla propter
 ex eis humoris gutta distillet. **Ideo
 quatenus in illarum lacrimarum profusio
 congaudeo: tamen doleo quod quan-
 tum illam cum voluco reparare non
 valeam. Rursus de diuinitate
 purgationum que super lacrimas
 digeruntur. Cap. 29.**

Laac. Non omnis profusio
 lacrimarum uno affectu
 vel vna virtute depro-
 nit. Aliter enim ille emanat fletus
 qui peritorum spina cor nostrum com-
 pungente profert: de quo dicitur
 laboravi in genu meo. lauabo
 per singulas noctes lectum meum
 in lacrimis meis stratum meum riga-
 bo. Et iterum. Deducit quasi torrentem
 lacrimas per diem et per noctem: et non
 desit requie tibi. neque taceat pupilla
 oculi tui. Aliter qui de contempla-
 tione eternorum bonorum et desiderio
 futuri illius caritatis exoritur. Pro
 qua etiam uberiores lacrimarum
 fontes de ito Heranaa gaudij
 et alacritatis immensitate prorumpunt:
 dum sicut anima nostra ad deum fonte
 viuum dicens. quoniam veniam et appa-
 rebo ante faciem dei. sicut iudex

die
 in lacrimis mee. panes ac nocte.
 cum euulatu cordis et lamentatione
 proclamans. **H**eu in quod incolatus
 meus prolongatus est: et multum
 incolatus fuit anima mea. **A**lter
 profluit lacrimis: quod absque ulla
 de hominum communi conscientia. sed tantum
 de metu gehene et terribili illius
 iudicii recordatione procedunt.
Cuius tunc propheta passus orationem
 ad deum. **N**on intres in iudicium cum
 suo tuo: quod non iustificabitur in conspectu
 tuo omnis vivens. **E**st etiam
 aliud lacrimarum genus. quod non
 pro sua conscientia. sed pro aliena diuicia
 peccatis quod gemit: quo samuel
 saule. illam quoque ciuitatem diphtham
 vel dominus in euangeliis. vel in precibus ieremias
 fleuisse describitur. ita dicitur.
Dominus dabit capiti meo aquam.
 et oculis meis fontem lacrimarum.
 et plorabo in die et nocte
 in defectos filie populi mei. vel
 ete quales ille fuit lacrimis de
 quibus in psalmo centesimo primo can-
 tat. **Q**uia cinerem tanquam panem
 manducaui. et poculum meum
 cum fletu miscebama. **U**as istum
 est non illo affectu promissum. quod in sex-
 to psalmo ex persona penitentis
 emittit. sed pro anxietate vite
 huius atque angustiis et eruptionibus
 quibus iusta in hoc mundo posita depri-
 muntur. **Q**uod etiam psalmi ipsius
 non solum textus. sed etiam titulus.
 euidenter ostendit. quod ex persona

pauperis illius de quo in euangeliis
 dicitur. **S**icut pauper spiritu. qui
 in potentia est regnum celorum ita desari-
 bi. **O**ro pauperis cum anxietate fue-
 rit. et coram deo effundit precem suam.
Ab huiusmodi lacrimis multum distat
 ille. qui obtinuit corde de fictis o-
 culis exprimit. **Q**uas licet non
 penitus infructuosas esse creda-
 mus. bono ei proposito carum ac-
 ceptat. emissio ab huiusmodi presertim
 qui necdum ad salutem peruenire
 profectam. vel persistentem seu per-
 manentem potuerit ad purum
 labe mundani. **D**e eo quod etiam non
 debeant lacrimae quae non sponte
 tunc proferuntur. **C**ap. xxx.

Hab huiusmodi tamen quae in affectu
 iam tunc utitur virtutum nequa-
 que debet hoc modo extor-
 qui profusio lacrimarum. nisi exte-
 rius hominis magno affectu
 sunt pro fletibus. **Q**ui etiam si
 fuerit utique producti. nunquam per-
 git ad illam spontaneam lacrimarum
 potest ubertatem. **M**agis enim
 supplicantis animi suis conati-
 bus dysphentes humiliabit atque
 in yma demergent. et ab illa ce-
 lesti sublimitate deponet. in qua
 attonita mens orantis in dedi-
 cabitur est defixa. eaque expellent
 precum suarum intentione laxata
 erga seculares et coactiuas lacrima-
 rum guttulas egrotant. **S**icut ab
 batibus anthony et frater orationibus

Et ut *statu. Cam xxx*
 orōis ^{vere} papiatis affectuui.
 nō meā vobis. sed bñ anthoni
 suāz proferā. Quē ita nōnūq̄
 ī orōe nouim⁹ pstatisse. ut eodē ī
 excessu mētis frequent orante.
 cū sol ortus cepisset infundi. au
 dieimus eū in fuore sp̄s p̄cla
 mātē. Quid me īpedis sol. q̄ ad
 hō iā oris. ut me ab hui⁹ veri
 tūis abstrahas dāitate. Cui⁹ etiā
 hō quoz ē sup orōis sine celestas
 et plusq̄ huāna finā. Non est
 īquit p̄fca orōi. īqua se mōchus.
 vel hō n̄m quod orat itelligit.
 Et ut nos q̄ scdm mēsurā tenui
 tatis nostre hūc admirandē se
 tenae supadditē aliquid audea
 mus. orōis q̄ exaudz adnō
 īquātū expti sum⁹ iudicia pro
 feremus. *De exauditiōis uidi*

Qū orātes *no. Ca xxxv*
 nos nulla īpellauit
 hesitatio. et fiducia
 petitiōis nōstre q̄dā despacōe
 deiecit. s̄ obtinuisse nos ī r̄pā
 orōis effusioē qd̄ postam⁹ sensu
 mus. nō ambigam⁹ p̄ces nras
 ad deū efficac̄ penetrasse. Am̄
 eū quis exaudi atq̄ obtinē mēbz.
 q̄ntū vel m̄sp̄a se adeo. vel d̄m
 credidit posse p̄are. Intractabil
 nāq̄ ē d̄m nōst finā. q̄cūq̄ orā
 do petitis. credite qz accipietis
 et euenient vobis. *Obiecto qz*
p̄dicte exauditiōis fiducia

German⁹ *tuumō s̄b*
Jueniat. Ca 33
 hanc exauditiōis fidu
 tiā. nimirū de constāe p̄uitate *cdm⁹*
 emanāe. Et n̄m nos quoz cor
 da adhuc p̄cōz sp̄ma cōpūgt.
 q̄adm eā habē possum⁹. null⁹
 patroanantibus mētis. q̄bz
 exaudiendās orōes nōstras fi
 duciat̄ presumam⁹. *Respon*
sio de diuisis exauditiōis cau

Isaac *s̄b. Cam. 38*
 Diuisas exauditiōnū
 causas eē scdm aiārū
 diuisum ac vāiū statu. eua^{ca} si
 ue p̄phe^{ca} testant̄ eloq̄a. Habes
 eī in duozū consensioē fructū
 exauditiōis. dn̄ca voce signa
 tū. scdm illud. Si duo ex vob cō
 senserit sup t̄rā de oī re quācuq̄
 petierit. fiet *q̄* illis a p̄e meo
 qui ē in celis. Habes aliā ī fidei
 pleitudinē. que ḡno sinapis cō
 pat. Si enī īquit habueitis fidē
 sicut ḡnū sinapis. dicitis *q̄* moti
 hūc t̄rā. et t̄rā ^{hic} t̄rā. et ^{nihil} *q̄* impossi
 le erit vobis. Habes ī assiduitate
 orōnū. quā p̄t̄ m̄defessā petitiō
 nū p̄seuēciā īportūitate s̄mo
 dn̄caus noiāuit. Amē amē dico
 vobis. et si nō p̄t̄ amicitā. vel
 p̄t̄ īportūitate ei⁹ surget. et da
 bit ei quātū opus habuit. Ha
 bes ī elemosinaz fr̄u. Include
 iqt̄ eleōsinā ī corde paup̄is. et
 r̄pā pro te orabit ī t̄pe t̄bula^{ōis}

Habes ī emēdatōe vite 2 opib⁹
mīe. scdm̄ illud. Dissolue colliga
tōis ī pietatis. solue fasciculos
dep̄mētēs. Et post pauca. q̄bus
ī fructuosi ieiunij stēilitas casti
gat. Tūc īq̄t īuocabis 2 dñs exau
diēt te. clamabis. et dīet. ecce
assum. Nōnūq̄ la. exaudi etiā
t̄bularōnū nīmetas sūt. scdm̄
illud. Ad dñm̄ cū t̄bularer cla
maui. et exaudi me. Et uti. Ne
afflictiōis adueniā. q̄ si clama
uit ad me. exaudiā eū q̄ mīcōs
fū. Vidētis. q̄t̄ modū obtineat
exaudiōis grā. ut nullq̄ ad ī
petranda ea q̄ salūria sūt 2 et
na consāe sue desp̄tione frā
gat. Et enī miserarū nostraz
replacōe cōceda nos oib⁹. q̄s illi
sup̄ cōmēorauimus pētūs des
titutos eē v̄tutibus. et n̄ illā
nob̄ h̄re laudabilē duoz conse
tione n̄ illā fide gr̄o finap̄is
cōparā. n̄ illā opa pietatis que
p̄pha des̄bit. nūq̄ vel īportūta
tē. q̄ oī volenti sup̄editat h̄re
nō possum⁹. Quā etiā solam.
daturū se dñs. q̄q̄ orat⁹ fuit
īpromittit. Et idcirco absq̄ he
sitacōis infidelitate p̄rab⁹ īstī
tendū ē. obtentios q̄ nos eaz
iugitate cūtra q̄ scdm̄ dñm̄ po
poscēim⁹ a neīne ē dubitandū.
Hortat enī nos dñs volens
ea q̄ sunt etiā celestiaq̄ p̄are.
ut eū īportūtate nost̄ q̄dā mō

coartemur. q̄ īportūnos nō
mō non desp̄t neq̄ r̄futat.
sed etiā īuitat 2 laudat. eis q̄ p̄
taturū se q̄d̄q̄ p̄seueant sp̄es
uerit benignissime pollicet
dicēs. Petite et accipietis. quei
te et inuenietis. pulsate 2 ape
rietur vobis. Dñs eī qui petit ac
cipit. et qui q̄rit inuenit. 2 pul
santi ap̄riet. Et uti. Quā q̄cūq̄
petieritis ī orōe credētes acci
pictis. et nichil īpossibile erit
vobis. Et idcirco si cūcte nos ex
audiōnū q̄s p̄diximus cau
se oīno deficiūt. saltī aniet īm
portūtatē istānaa. q̄ absq̄
ulla vel meitā vel laboris dif
ficultate ī cuiusq̄ volentis fi
ta ē p̄tate. Pro cō aut̄ exau
diendū se supplicans q̄sq̄ dubi
tet. cū se dubitauerit exaudi. Et
aut̄ infatigabilē sit dñs suppli
candū. etiā illo b̄ti danielis do
cem̄ exemplo. q̄ exauditus a p̄o
die quo cepit orāe post p̄mū
et vicesimū diē consequit̄ suc
petacōis effectū. Quā nos quoz
nō debem⁹ a cepta nr̄arū orō
nū itencione cessāe. si nos exau
di tardius sensēimus. ne forte
aut̄ exaudiōis grā dispensa
tione dñi v̄tū diffēatur. aut
angelus ad nos diuū b̄n̄ficiū
delatur⁹ a fac̄e on̄potentis eḡs
suis r̄sistente dyabolo īmeoret.
quē tū ē trāmissum mūeris

desiderium ingerere non posse. si nos a proposita petitione intentione cessare repererit. Quod etiam super dicto propheta proculdubio accidere potuisset. nisi virtute incomparabili in primo atque vix mille die orationum suarum perseverantiam protelasset. Ab huiusmodi igitur fidei confidentia nulla peccatorum despectio frangamur. cum orata nos obtinuisse se scimus. ne hesitemus si domini provisione dicentibus. etiam quicunque peccatoribus in oratione credentes accipietis. De ista namque nos nunc. illam bene evadere volens. quod ambiguitas huiusmodi questionis evidenter absolvit. Hec est inquit fiducia quam habemus ad dominum. quod quicquid peccaverimus secundum voluntatem eius audit nos. Ergo si huiusmodi plenam nos et indubitata iussit exauditionis huiusmodi fiduciam. quod non nostris modis. nisi solacium temporalibus. sed domini congruat voluntati. Quod etiam in oratione dominica admittit precipimus. dicentes. fiat voluntas tua. non nostra. *et.* Si enim illud apostoli recordemur. quoniam quid oremus secundum quod oportet nescimus. intelligimus non nunquam salutem nostram contra periculum. et commodissime nobis ab eo qui utilitates nostras rectius quam nos ac veracius invenit. ea quae poscimus denegari. Quod illi quoque magno generum

accidisse. non dubium est. cum oraret a se auferri angelum sathane. quod voluit ad colaphisandum eum appositus fuerat domini voluntate dicentibus. *et.* quod dominum est rogatum. ut discederet a me. et dixit mihi. Sufficit tibi gratia mea. nam virtus in infirmitate perficitur. Quae sensum dominus me etiam orans ex persona hominis assumpsit. ut forma quoque orandi nobis quodammodo cetera suo prebet exemplum. cum oraret. *et.* expressit. *et.* si possibile est tunc at a me calix iste. verumtamen non sicut ego volo. sed sicut tu. cum utique eius a patre non discreparet voluntas. Veniat ei salutare quod peccaverat. et dare vitam suam in redemptionem pro multis. De qua ipse dicit. Neque tollet a me vitam meam. sed ego pono eam. *et.* potestatem habeo iterum sumere eam. *et.* cum persona super unitate voluntatis sue. quam cum patre iugiter possidebat. pro beati quoque david in psalmo. *et.* ita cantatur. *et.* faciem voluntatem tuam deus meus volui. Nam et si de patre legimus. Sic enim deus dilexit mundum. ut filium suum unigenitum daret. *et.* de filio nichilominus invenimus. Qui dedit se pro sum pro peccatis nostris. *et.* quodammodo de illo refertur. quod etiam proprio filio suo non peperit.

et. a me ipso. Potestatem habeo ponere eam. *et.*

sed pro uobis oibus tradidit
 eum: ita de isto narratur. oblatio e
 quia ipse uoluit. Et ita pater ac filij
 una uoluntas per omnia designatur:
 ut eadem in ipso resur^o dicitur fact
 mento opaco indiffona fuis
 se doceatur. Na sicut resurrexer
 corporis eius preim opatu b
 apibus pdiat dicens. Et deu
 preim qui suscitauit eum a mor
 tuis: ita filius suscitaturu se te
 plu corporis sui protestat. Sol
 uite iquiens teplu h^o. et ego i
 tribus diebus suscitabo illud.

Et idcirco hys que pdixim⁹ ex
 eplis diuinas erudit. cunctas ob
 scationes nras fili nos quoq
 debemus oroe condude. et
 hac uoce cunctis peticioibus
 nris semp aduige. Verutu n
 fiat ego uolo. sed fiat tu uis.

Satis uero constat illu tue ora
 tionis nueru. qui solet in co
 gregatioibus frim adcludere
 da sinaxi celebrai. eu q inte
 to auo supplicat obseruae non
 posse **De oroe int cubicu
 et clauso hostio defenda. c.**

Hnte xxxv
 oia sane illud euam cu
 pceptu diligetius
 obseruandu est: ut intrates i
 cubicu nostru clauso ostio
 nro oremus preim nostrum
 Quod a nobis ita implebit
 Int nrn cubicu supplicam⁹:

cu ab oim cogitacionu siue sol
 litudinu strepitu cor nostru
 petus amouentes. secreta qo
 damo ac fuhant pces nostras
 duo rseamus. clauso oram⁹
 ostio: cu scriptis labijs nostris
 oiq silentio supplicam⁹ no vo
 cu sed cordu scrutato. In absto
 dito oramus: quoniam corde tm et
 itenta mente petitiones nos
 tras soli pandimus deo: ita
 ut ne ipse quide aduse uale
 ant ptates genus nostre peti
 aonis agnosce. Et quod cu sumo
 e orandu silentio: no solu ne
 frēs astantes nostris susurris
 vel clamoribus aduocemus.
 et orantu sensibus obstrepa
 mus: sed ut ipos quoz iunicos
 nostros. q orantibus nobis.
 maxie insidiant: lateat nos
 tre petitionis itentio. Ita eni
 pceptum illud implebim⁹: ab ea
 q dormit in sinu tuo custodi
 clausus oris tui **De utilitate
 breuis ac tate orois. Cam**

Ob quod frequet xxxvi
 quide. sed breuit est
 orandu: ne imoranti
 bus nobis inferre aliquid i
 fidiatos possit iunius. Istud
 naq e sacrificiu ueru: qz sacri
 fiau dō spūs contubulatus.
 Hec salutaib oblaao. ista sunt
 pura libana: istud sacrificium
 iustiae: hec sunt ue et pigues

quid e sacrificiu laudis.

Prohemium eiusdem
 senis **I** De co
 nfirmatione que super
 significatione pasche in tra
 egypti provinciam retenta
 tur **ii** De abbate sera
 pnone et antroposomitar
 heresi qua simpliciter et
 rore contraxit **iii**
 De reditu nostro ad eundem
 abbatem ysaac et inquisitione er
 roris que senex predictus i
 currit **iiii** Responsio de
 origine hereseos superius con
 phense **v** Quibus ex
 causis uniusque nostrum aut
 huius cristus ihu aut glori
 ficatus appareat **vi**
 In quo finis noster seu perfecta beati
 tudo consistit **vii** Introga
 tio super eruditione perfectionis
 per quam possimus ad petu
 am dei memoriam pervenire **viii**
 Responsio de efficacia intellectus
 que per experientiam colligitur
ix De omnibus institutione
 perpetue **x** De perfectione
 orationis ad quam predicta condicio
 ascendit **xi** Introgatio
 quomodo spirituales cogitationes i
 mobiliter teneantur **xii**
 De mobilitate cogitationum
xiii Responsio quomodo
 dum stabilitas cordis seu cogi
 tationum possit accipi **xiiii**

Explicit capitula. Incipit collatio decima eiusdem abbatis ysaac de oratione prohemium eiusdem senis Ca. I

Ut cetera hanc ana
 choritarum institu
 ta sublimia que
 utriusque donante
 domino licet ipse diges
 ta sunt stilo quid
 dam nos interse
 re quod velut *atque iuxta*
 pulchro corpori
 nemini quendam

videat apponere narracionis
 proprius ordo compellit. quod quoniam non
 dubite ex hoc pro non minima i
 structione super omnipotentis dei
 que in genesi legitur ymagine
 quibusque simplicioribus con
 scenda. Presertim cum tanti dog
 matis causa utatur. ut igno
 racio eius sine ingenti blas
 phemia et catholice fidei det
 rimento esse non possit. *De significatione pasche in egypti
 provincia retentatur*
Capitulum secundum

Intra egypti regione
 mos iste antiqua
 diaone servatur ut
 pacto ephiphaniarum die quod
 prout illius sacerdotes. vel doct
 ri baptismi. vel secundum carne
 nativitas esse definiunt. et id
 eo utriusque sacramenti sollempnitate

*Incapitulum
 de senis
 de matris*

non bifarie. ut in octiduis pro
uicijs sed sub vna die huius fes
tiuitate concelebrat. eplē pon
tificis alexandri p vniuersas e
gypti ecclās dignuntur. quibus ū
cū xl^e et dies pasche nō solū
p ciuitates om̄s. sed ecā p vni
ūsa mōstria designat. **S**cdm i
gitur hūc morē post dies ad mo
dū paucos quā superior cū abba
te ysaac fuerat agitata collatio.
theophili p̄dicte vrbis ep̄i solle
nes eplē cōmearūt. Quibus
cū denūciatioē paschali cont̄ in
eptā quoq; ātropomorfitarum
hēsīm longa disputatioē disse
ruit. ecāq; copioso sermōe des
truxit. Quod tāta ē amantudie
ab vniūso p̄modū gr̄e mona
chorū qui p totā prouīciā egypti
morabantur pro simplicitate
errorē susceptū. ut ecōtrō
mōratū pontificē velut hēsī
gr̄uissā depuati p̄d moriā
seniorū ab vniūso fr̄uitatis cor
pore deceret detestandū. **Q**
s̄ ipugnatē scripturē sancte se
tencia videtur. negans orpo
tētē dñi huāne compositionē si
guē fortū. cū ad eius ymaginē
creatū adā scripturā manifeste
testat. Deniq; et ab hys qui
erant i hēmo sūthy morātes. q;
q; p̄fcoē ac scā oibus q; erant
tegypti monasterijs p̄minebat
ita ē h̄c eplā r̄futata. ut p̄ter

abbatē pasuauū nostre congre
gatiois pb̄m. nullus eā cetero
rum presbiterorū q; in eadē hēmo
atys tibus ecclās p̄fidebat. ne le
gi quidē aut r̄atū i subuen
tibus prorsus admittit.
**De abbate scapione et auto
posor mitaz hēsī quā simpli
tatis errore contraxit. Ca.**

Iter hos t̄ium
igitur qui hō detine
bant errore fuit anti
quissime distractionis atq; in
actuali dysphua p oīa consu
matus noīe scapion. Cuius
ipeitā sup̄ p̄dicte dogmatis o
pinione tm̄ p̄iudicabat autis
verā tenentibus fidē. quātū
ipē vel vite merito. vel antiq̄te
tp̄is om̄s fē monachos an̄ibar.
Cūq; hic scā pb̄r pasuauū ml
tis ad hōrāciōib; ad t̄mitē r̄e fidei
nō posset addua. eo q; nouella
ei h̄c p̄suasio n̄ ab anterioribus
aliquā compta videtur. accidit
ut quidā dyaconus fūme sue
vri noīe fōm̄us desiderio vidē
ri fr̄es q; in hēmo eadē mac
bant de capācie p̄tibus adue
niēt. Quē b̄tus pasuauus sū
ma ḡtulacione suscipiēs. ad cō
firmacionē fidei que fuerat p̄e
dicti pontificis lris comprehē
sa producens i mediū. coram
cūctis fr̄ibus sc̄sabat illud q;
admodū quod i genesi dī. facta

horem ad ymaginē et similitudi-
nē nostrā catholicē totius or-
dentis interpretarentur eam. Quis
ille nō scdm̄ hūilem lrē sonū
sed sp̄italit̄ ymaginē dei ac fili-
tudinē f̄di ab vniuersis eamrū
p̄ncipibus explanaet. idq; co-
pioso s̄mone ac plūmibus scrip-
turaū testimonijs approbaet. nō
posse ī illā īmensā atq; incorn-
p̄hensibilem atq; īuisibilem ma-
iestatē aliquid huiusmodi ca-
de. qd̄ huana composicio vale-
at ac similitudine artū scribi. q̄ppe
cū incorporea et īcomposita si-
plexq; natura sit. queq; sicut o-
culis dephendi ita mēte nō
valeat estimari. Tandē senex
multis ac validissimis doctis-
simi v̄i assercionibus motus.
ad fidē catholicē ediaōis tract-
tus ē. Quis sup̄ h̄ eius assen-
su īfinita vel abbate passu-
cū vel nos oēs leticia r̄pleuis-
set. q; s; virū tante antiquita-
tis v̄tutibus q; consummati-
cipia sola ac simplice rustia-
errante. nequaquā usq; ad finē
deuiae d̄ns a r̄m̄te r̄e fidei
p̄misisset. et pro gr̄iarū actioe
surgentes p̄ces d̄no p̄ar̄ fū-
dēmus. ita ē ī orōe senex mē-
te confusus. eo q; illā antropo-
morficā ymaginē deitatis
quā p̄ponē sibi ī orōe consue-
ueat abolē de corde suo sentiet.

ut ī amāssimos fletus. crebros
q; singultus r̄pente prouipēs
intrāq; prostratus cū eiulatu
validissimo proclamaet. Heu
me miserū. tulert a me deū
meū. et quē nūc teneā nō ha-
beo. vel quē adorē. vel īmpel-
lē iā nescio. Sup̄ quā valde re-
p̄mota. necnō etiā p̄teite colla-
tiois v̄tute adhuc ī nostris cor-
dibus insidente. ad abbate ysa-
ac rediim̄. Quē cominus
ituentes. hys s̄moibus adhor-
si sumus **De reditu nostro
ad euuē abbate ysaac et iq̄
f̄tioe erroris que senex pre-
dictus inaurit. c. iiii.**

Huic nos etiā cū eis
rei q; nup̄ aborta est.
nouitas q; p̄teite col-
laciois q; sup̄ orōis statu diges-
ta ē. desiderū r̄currē ad tuam
b̄tudinē postpositis oibus
ītataet. adieat tū aliquid huic
aptitanti etiā abbatis serapi-
onis tū gr̄ius error nequissimoz
ut arbitramur demonū calli-
ditate conceptus. Nō em̄ par-
ua desp̄aone deiciamur. con-
siderātes eū labores tantos
quos p̄ xl̄ annis ī hac heremo
laudabiliter exegit. ignorantie
huius vias nō solū penitus p̄-
didisse. sed etiā p̄etue mortis
inaurisse discimē. Quē ergo
vel cur ei h̄ tam gr̄ius error

irrepsit. p̄mū desideam⁹ agnos
te. Dem̄ quesumus edocei q̄ad
modū ad illā orōis qualitātē.
de qua p̄dem nō solū copiose. s̄
etā magnifice disputasti. p̄ uei
re possum⁹. In hoc enī profecit
nobis amābilis illa collatio
ut sup̄orē mentis tantū modo
icutaret. nō queadmodū ea p̄
ficē vel apprehendē valēmus of
ferret. **Responsio de origine
hēscob sup̄ius comprehense**

Saac. nō est **Cam. v.**
mirandū hōiem si
phassimū. de s̄ba ac
nā ditatis nūqm̄ p̄eitis erudi
tū. rusticitatis vicio ac consue
tudiē erroris antiq̄. usq̄ nunc
denneī vel decepti potuisse. et
ut ita dicā veius in errore pri
tino p̄durāc. q̄ nō r̄canti sicut
putatis deōnū illusionē. sed
ignorācē p̄stie gentilitatis
infert. dū scdm̄ consuetudinē
erroris illius quo demones hōi
nū figurā composito excolebat.
**Rur̄ quoq̄. i. comprehensibile veī
hōis maiestatem sub circūscrip
tione alicui⁹ ymaginis estimat
adorandā. nichil se r̄tinē vl' h̄c
credentes. si p̄positā nō habuerit
ymaginē quādā quā i sup̄li
tatione positi iugit impellent
eāq̄ circūferant mente. ac p̄
oculis semp̄ teneant affixam
Sup̄ quorū hoc errore p̄petent**

Digitur illa finā. et mutauerit
gloriā. di i similitudinē ymaginis. **corruptibil' hōis.** **Iheremias. p̄p̄s**
iq̄t mens. mutauit gloriā suā
i ydoli. Qui error licet origine
hac qua diximus quorūdam
sensibus sit inolutus. nichilo
tū i illorū quoq̄ animis q̄ nūq̄
gentili sup̄stitione polluti fut.
sub colore testam̄ij hui⁹ quo dī
saacimus hōiem. et ad ymagi
nē et similitudinē nostrā. ipeiaa
seu rusticitate faacite corat
tus ē. ita ut etā hēscob antropo
morfitarū sub occasione detes
tandē huius interpretatiōis em
seut. q̄ i mensā illā ac simplici
ditatis s̄bam. liniamentis
nostris ac figurācōne cōpositā
p̄tinac p̄sitate contendit. Quā
tū si quib̄ fuit catholias dog
matib⁹ i statutus. ut gentilem
blasphemū detestabit. et ita
ad illā orōis p̄uissimā p̄uēit
qualitatē. q̄ nō solā nullā dūi
tatis effigiem. n̄ liniamenta
corporea. quod dāi quoq̄ ne
fas ē in sua supplicatiōe misce
bit. sed ne ullā quidē in se me
moriā dicti cuiqm̄ vel facti spe
tīe seu formā cuiuslibet carac
teris. **Quibus ex causis viciū
nostrū aut huūlis r̄. aut glori**
Secundū fixatus ap
mensurā p̄cat ea. vi
nāq̄ p̄uitatis sue sic.

i nri quoq; cordis tñficiat affm:
 hac dñca orōe completa. quam
 credimus nullo mō posse cassā.
Quod ita fiet. cū oīs amor. oē
 desiderium. oē studiū. oīs cona-
 tus. oīs cogitatio nrā. omē qđ
 videmus. qđ loquimur. vř qđ
 speramus deus cit. illaq; vni-
 tas q̄ nūc est p̄s cū filio. 2 fi-
 ly cū p̄re i nostro fuerit sensu nos-
 traq; mente tñsmissa. id ē ut q̄
 admodū nos. sinea et p̄a atq;
 idissolubili diligit cā te. nos quoz
 ei p̄etua et inseparabili dilōe
 iungam. ita salis eidē copulati.
 ut quid speramus. qđ quid intel-
 ligim. qđ loquim. de qđ i il-
 lū iā iamq; puenientes que
 p̄diximus finē. que deus oras
 i nobis optat ipleri. ut oēs sint
 vñ. sicut et nos vñ sum. ego in eis. et tu i me. ut sint
 et ipi consumati i vñ. **E**t itm.
Pz quos dedisti m. volo ut vbi
 ego sum. et ipi sint meū. **H**
 igitur destinatio. h̄c ē debet
 oīs intentio. ut ymaginē fu-
 tūe b̄titudis in h̄o corpōe pos-
 sīdē mēatur. et quodāmodo
 arrā celestis huius iustitias et
 glorie iapiat in h̄o vasculo p̄-
 gustatē. **H**ic iquā finis to-
 tus p̄sonis ē. ut eousq; exte-
 nuata mens ab oī fiti carna-
 li ad sp̄italia cotidie subhēt.
 donc oīs iustitias oīs voluntas

solu-
14.

cordis. vna et iugis efficiatur
 oratio **I**nrogatio sup erudicia
 oñe p̄sonis p̄ quam possi-
 mus ad p̄etua dei memoria
 puenire. **Cap. viij**

Germanus. **M**aiori
 nobis ad p̄eite colla-
 cōis illius amānoez
 ob quā huc r̄currimus magni-
 tudo stuporis atresat. **Q**uāti-
 enī inatamēto doctine huius ad
 desiderium perfette b̄titudinis
 iplamam. tāto maiore despa-
 sione conadimus. ignorātes qđ
 admodū distā tāte sublimita-
 tis expete vel obtinere possi-
 mus. **P**t̄ que in cella positi di-
 utina meditatioē volue cepa-
 mus. qđ nāc est forsita loqua
 profecutione proferr. qđ expli-
 cā ea a nobis patient admit-
 tab. **Q**uāq; sciamus b̄titudinē
 tuā nullis offerri solē iēpays
 ifmorū. que vel ob h̄o sunt in
 medui profende. ut que i eis ab-
 surda sunt corrigant. **Q**uāti-
 itaq; opinio nrā sese habet. auq;
 libet artib. seu distāne p̄fo nāc
 ē ut a quibusdā mollibus m-
 capiens rudimētis faaliorib;
 p̄mū ac tenerrimis iūyib;
 i buatur. ut quodā irracōnabi-
 li lacte nutrita paulatī edu-
 cataq; succrescat. atq; ita ab y-
 mis ad summa sensum gradatū
 qđ conscendat. **Q**uibus cū fuerit

planiora principia et quoda-
mo ianuas arrepte professionis
ingressa: ad penetraliora quoque
perfectioris excelsa fastigia conse-
quentur et absque labore perveniant.
Nam quomodo pronuntiaere pue-
rorum que principia simpliciter poterat
copulas sillabarum: nisi prius eleme-
ntorum characteres diligent agnoverit.
Aut legendi quomodo pericia conse-
quetur: qui breves et angustas
descriptions nominum nec dicitur
neque coniungat. Quia autem ro-
ris que pericia generatice discipline mi-
nus ibutus est: vel rhetoricam
facundiam vel philosophiam san-
consequatur. Quia propter hunc quoque
sublimissime discipline per quam
instruimur deo iugiter inherere.
non dubito quedam instructionis
esse fundamenta: quibus primum
firmissime collocatis: post hoc suppo-
sita excollebantur perfectioris excel-
sa fastigia. Quibus hinc esse prin-
cipia tenuit suspicantur: ut primum
noventimus qua meditatione
teneatur vel cogitetur deus. Deum
hanc eandem quecumque materiam
quomodo valeamus immobiliter
custodire. Quod etiam non ambi-
gimus culmine totius perfectionis existit.
Et idcirco quedam memorie huius
materiam qua deus mente con-
cipiat vel perpetuo teneatur nobis
cupimus demonstrari: ut eam
per oculos tentantes cum elapsos nos

ab eadem senserimus. habeamus
in proptu quo respicientes illico
ritam: ac resumere illam sine ulla
ritutus mora et inquisitionis diffi-
cultate possimus. Euenit namque
ut cum de theoriis spiritualibus e-
uagati ad nosmetipsos velut le-
tali sopore demissos conuertitur
et tamen expugnata materiam quam
illa que obruta est: qua spiritalem
memoriam suscitare possimus. **Ita**
retardati prius in inquisitionis
mora priusquam reperiamus eam a
nostro conatu itum deuoluamur:
et antequam spiritualis quidam prae-
ritutus conceptus cordis euanes-
cat interit. Quia confusione
totum nobis accidit satis certum est:
quod speciale aliquid per oculum posi-
tum velut formulam quandam
stabiliter non tenemus: ad quam
possit vagus animus per multos
fractus ac distractus variis re-
uocari: et post longa naufragia
velut portum quietis intrare. Itaque fit
ut hac ignorantiae ac difficultate
mens iugiter peredita errabunda
semper et velut ebria per diuisa iac-
tetur: et ne illud quidem quod cau-
potius quam industria sibi met occu-
rret spiritale diu ac firmiter
teneatur: dum aliud ex alto semper
rapiens: sicut introitus eorum
atque principia: ita etiam sine discer-
sumque non sentiat. **Itaque de effica-**
cia intellectus que per experientiam

colligitur eam noui

Tunc Inq̄sias v̄a tam
minuta atq; subtilis.
p̄xime p̄uitatis p̄sig-
nat iudiciū. Nec enī de hys
saltē interrogāe non dūā intro-
aspiciat atq; d̄scenē q̄sp̄iā p̄uale-
bit: n̄ quē diligens et efficac̄
mentis industria ac sollicitu-
do p̄uigil ad p̄scrutandū is-
tarum profunditatē p̄uexerit
questionū castigateq; vite iugis
itencas. p̄ experientā fecerit actua-
le acceptac̄e hui⁹ p̄uitatis li-
mīa iamias q; pulsae. Et idē
qm̄ video vos nō dūā p̄ forib⁹
orōis illius v̄e de qua differi-
mus asatisse. sed ip̄s quodāmo
experientae maibus penetria
eius et interiora palpae. et q̄
dā membra iamīa q; contige-
rūt me laboaturū credo. ut ia-
m̄ aulā quodāmo ip̄s ob-
errantes ī adita quoz iquātū
d̄ns dedit introducā. n̄ vos
ad introspectanda h̄ q̄ demōstra-
da sunt ullo difficultatis obsta-
culo r̄ tardabo. Proxim⁹ enī cog-
nitioi est. qui quid iquē de-
beat prudens agnoscat. Nec a-
sciā longe ē: qui ceperit itelli-
gē quid ignoret. Et idē nō
v̄eoz notā prodiaōis vel leui-
tatis incurrē. si ea que in supe-
riore tractatu de orōis p̄foe
d̄scens disputatioi subtraxerit.

rā p̄palaucō: quorū v̄tutē vo-
bis ī hoc ex̄c̄o ac studys collo-
catis eā sine m̄st̄io nost̄
p̄monis p̄ dei gr̄a arbitre
fuisse r̄ferendam. **De istua-
one orōis p̄tue Ca. x.**

Qua p̄tē sedm̄ illā ista-
tuone. quā puuloz
eruditioni pruden-
tissime compastis. q̄ alias ele-
mentozū tradiaōne p̄mā pa-
pē nō possunt. n̄ eozū v̄l agnos-
cē lineas vel itrepidā maū q̄
unt des̄bē caractes n̄ qm̄ p̄-
mū tipis quibusdā et formu-
lis cere diligēt̄ ip̄ressis effigies
eozū exp̄mē contēplacōne in-
gn̄ et cotidiana imitacōne
consuescant. Huius quoq; spi-
talis theorie edenda vobis for-
mula est. ad quā sēp̄ tenacissē
vestrū intuitū defigentes. v̄l
eādē salubrit̄ voluē id̄scripta
iugitate discatis. vel sublimio-
res ituitus scandē illius v̄si-
ac meditacōe possitis. H̄ igit̄
vobis huius quā queitis v̄sa-
plue atq; orōis formula p̄po-
netur. quā v̄uisq; mōchus
ad iugē dei meōria tendens
icessabili cordis volutacōne
expulsa om̄i vaietate cogitacō-
onū conscendat. q̄ n̄ alias eā
ullo mō poterit r̄tentare. n̄ ab-
oribus fuit corporalibus tuis
ac sollicitudinibus absolutus.

que fiat nobis a paucis q̄ anti-
quissimorum p̄m̄ r̄ fidui erant
tradita est: ita a nobis quoq̄ nō
ū r̄issimis ac v̄e scientibus
iūat. **E**t itaq̄ ad p̄petuā dei
memoriā possidendā h̄c inse-
pabiliter p̄posita vobis formu-
la pietatis. **D**eus ī adiutoriu
meū intende: dñe ad adiuuā
dū me festā. **H**ic nāq̄ v̄ficulus:
nō inuēto de toto scripturaru
excerptus ē instrumēto. **R**ea-
pit enī om̄s affectus q̄cuq̄ inf̄-
ri huāne p̄nt̄ nat̄ie: et ad oēs
statū atq̄ v̄niūsoꝝ incurfus
p̄pue satis et competent̄ aptat̄.
Habet siquidē adūsus discr̄-
miā iūocationē dei: h̄ huī te-
p̄e confessiois: h̄ sollicitudis
ac p̄petuū t̄orū vigilantiā.
Habet confideāte fragilitatis sue:
exauditiōis ^{fiducia} confidentiā p̄sentis
sp̄s astantis q̄ p̄sidij. **Q**ui enī iugit̄
suū iūocat̄ protectore: c̄tus ē cū
semp̄ eē p̄nt̄. **H**abet amoris
et caritatis ardore: h̄ insidiarū
replacōne. iūuicōū q̄ for̄ mi-
d̄mē: quibus p̄spiciens semet
ip̄m̄: die noctuq̄ vallatū. cōfue-
se nō posse sine sui defensoris
auxilio liberari. **H**ic v̄ficulus
oib̄ infestacōne deonū labo-
rantibus iexpugnabil̄ mur̄
ē: et ipeccabilis locuta ac iūuicif-
simus d̄p̄eus. **I**ste in acedia
et aīni anxietate collocatos

seu tristitia vel cogitacōibus
q̄buscuq̄ depressos. salutis r̄
media desperāe nō patitur: of-
tendens illū quē iūocat̄ in
sp̄ice iugit̄ nost̄ c̄tatiā a suis atq̄
supplicibus nō abesse. **I**ste nos
in sp̄italibus successibus cordis
q̄ letitia constitutos. amonet ex-
tollī penitus non debē. n̄ in
flāi de p̄sp̄e statu: quē sine p̄-
tectoē deo retineri nō posse tes-
tat̄: dum nō solum eū semp̄
sed etiā velocat̄ ut sibi auxiliat̄
iplorat. **I**ste iquū v̄ficulus vni-
cuiq̄ nostrū in qualibet qua-
litate degenti. necessarius v̄ni-
us inuenit̄. **N**ā qui se semper
atq̄ ī oib̄ desideat̄ adiuuā:
manifestat̄ q̄ nō tm̄ ī r̄bus d̄uis
ac tristibus: sed etiā ī seādis
ac letis p̄i mō deo ~~in~~ egeat
adiutore: ut q̄admodū ex illis
erui. ita ī istis faciat eū imōa-
ri: ī neutro saens huānā fra-
glitate sine illius opitulacōe
subsiste. **C**ast̄ merge passione
p̄stringor. r̄bos quos herem̄
ignorat inq̄ro: et ī squalida soli-
tudine i geruūt̄ in odores r̄
galū fertulorū: atq̄ ī illozū
desideā senao me iūuicissimū
t̄h̄: dicentū m̄ p̄om̄ ē. **D**s
ī adiutoriu meū intende: dñe
ad adiuuandū me festā. **A**nti-
cipac̄ horā statute r̄fectionis
ī rigor: sed mōdū iuste ac sol-

licite paratatis retine ai mag
 no cordis ^{mei} dolore contendendo ai
 gemitu in est proclamandum.
 Deus i adiutoriu meu intende.
 dne ad adiuuandu me festina.
 Ieiunij me obrumpugrone car
 nis districtioribus idigente sto
 machi prohibet lassitudo seu
 ventis auditas constrictio q de
 eret. ut effectus meo desiderio tibus
 tur. vel ite ut estus carnalis
 concupiscentiae absq tepameto
 districtioribus ieiunij coquiescat.
 Orandu in e. Deus i adiutori
 u meu itende. dne ad adiuua
 du me festina. Accedens ad rfer
 tione hora legitia suggestente p
 tepaone panis exhorreo. atq
 ab oi ea esu naturalis nctatis
 excludor. ai euulatu proclama
 du e in. De i adiutoriu meu
 itende. dne ad adiuuandum
 me festina. Volente me ob
 stabilitate cordis insiste loci.
 iterpellans capitis prohibet
 dolor ho q tta facie mea ad
 sacra pagina sopnis allidit.
 deputatus qetis tps vel tms
 gredi vel puenle compello.
 ipm deuq canoia fmaxeos
 psalmoz q modu intradere
 me gussima sopni cogit ipref
 ho. filr proclamandu e michi
 Deus i adiutoriu meu itede.
 dne ad adiuuadu me festina.

Sublato ab oculis meis sopoe
 multas me noctibus dyabo ^{as} ^{arab}
 i sopnijs video fatigatu. oemq
 a palpebris meis refectone
 nocturne quietis exclusa. ai
 suspirijs orandu e in. Deus
 i adiutoriu meu itede. dne
 ad adiuuandu me festina. Adhuc
 me i colluctaone positu vaoz
 titillacio carnis rpenre con
 pungit. et ad consensu pthe
 dormiente. blanda oblectaone
 conat. ne ignis alienus exestu
 aus vrat suave olentes flosculos
 castitatis. clamandu in e. De
 i adiutoriu meu itende. dne
 ad adiuuandu me festina. Exu
 ta senao libidinis itentia. et ge
 tale mebus meis itepuisse fer
 uore. ut parta h vtus ymo q
 ra dei i me diutius vel ppetuo
 pseuet. itete dicendu est in.
 Deus i adiutoriu meu itende.
 dne ad adiuuandu me festina.
 Ire philargare. tristiae. stimu
 lus iquietoz. cogoz q pposita atq
 amica in intrupe lenitate.
 ne i amantudine fellis pcur
 bacione abducatur fuoz. ai su
 mo in gemitu proclamandu
 e. Deus i adiutoriu meu ite
 de. dne ad adiuuandu festina.
 Accidie. cenodoxie supbie cla
 cione ptemptoz. ac de alieno
 ru negligentia vel tepoe qdda
 mens subtili cogitaoe bladi.

ne i me pualet h' timia p
 niosa suggestio. cum oī con
 tione coloris orandum ē in
 Deū i adiutorū meū itēde.
 dñe ad adiuuandū me festā
 Quilitatis et simplicitatis g
 ai supbie tuore deposito. uigi
 ctione spūs acq̄siu. ne rur
 sus ueniat in pes supbie. et
 manus pctōris moueat me.
 gū q̄ de uictorie mee elac
 one confodiar. totis in pda
 mandū ē vibus. Deū i ad
 iutorū meū intēde. dñe
 ad adiuuandū me festā. Et
 uagaōibus aīe inuis ac di
 uis et instabilitē cordis exes
 tuo. n' cogitacōnū disp̄sioes
 valeo cohercē. ipam q̄ orōem
 meā fundē absq̄ intpellac
 oē ut fantasmate ianiū figū
 rū h' monūq̄ et actū rētracta
 one nō possum. tāta q̄ stētib
 me senas huius aūditate con
 strictū. ut nullas oīno spūa
 lū sensū gradacōnes me p
 turie me senaā. ut de hō aīni
 squalore mēar libēari. vñ me
 geitibus nullas atq̄ suspi
 rīs expedie nō possum. nātie
 pclamabo. Deū i adiuto
 um meū itēde. dñe ad ad
 uandū me festā. Dicitōne
 rur sus aīe stabilitatē cogita
 cōnū. alactatē cordis. cum
 ieffabili gaudio 2 mētis excessu

uiscatione sancti spūs me se
 teo consecutū. exuberana q̄
 q̄ spūalū sensū ē dūdaē. re
 uelacōne sac̄tissimoz intellec
 tuū et antea in penitus ocul
 torū ipentina dñi illustrione
 p̄cepti. ut i hys mēar diuiciis
 imozai. sollicitē ē in frequenty
 condamandū. Deū i adiuto
 rū meū intēde. dñe ad adiu
 uandū me festā. Nocturnis de
 monū terroribus arcūuallatq̄
 exagitor. et imūdorū spūum
 fantasmatibus iquietoz. spes
 ipā in salutis ac vite. trepida
 acōnis in horroc sub̄t̄it. ad sa
 lutarē v̄fici huius portū cō
 fugiens. totis vibus proclama
 ho. Deū i adiutorū meū itē
 de. dñe ad adiuuandū me festā
 Rur sus tū fues consolacōne
 dñi repatus. et spūs aīatus
 aduentu velut inuis angelo
 rū uibibus me seseo arcūu
 ceptū. ita ut eoz quos morte
 gūuis antea tremiscebā. et q̄
 rū tactū ymo uiciuā horroc
 mentis et corporis sentiebā.
 ipente congressus expetere
 audeā et prouocāe conflictus.
 ut i me constanc huius vigor
 p̄ dei grā diuiciis imoretur.
 totis in ē vibus proclamā
 dū. Deū i adiutorū meū in
 tendē. dñe ad adiuuandū me
 festā. Huius igit v̄fici orō

i aduſis ut eruamur: i proſpe-
 ris ut ſeruemur ne extollamur.
 i ceſſabili uigilate fundenda eſt
Huius iqua uſiculi meditaao
 i tuo pectore indifrupta iuolua-
 tur: huc i ope quolibet ſeu miſ-
 teio vel itinere conſtituta decan-
 taē nō deſinab: huc et dormies
 et iſiaens et iultimus natue
 nātibus meditaē. **H**ec uolu-
 taao cordis uelut formula
 tibi ſalutis effecta nō ſolū ille
 ſum ab oī demonū incurſioē
 cuſtodiet: ſed eadē a cūctis te vi-
 tijs tēue contagiois expurgab.
 ad illas iuſibiles theorias ce-
 leſtes q̄ pducet: atq̄ ad illum
 ieffabilem ac perpauas exp-
 tū prouehet orois ardorem.
Huc uſiculi meditantu tibi
 ſopnūs wrepat: donec i ceſſa-
 bili eius exatatione fortis
 eadē p ſopore eū decantaē cō-
 ſueſcab. **H** i expgeſato p̄nūs
 occurat: iſ te uigilante cogi-
 taationes anticipet uuiſas.
Ite te de tuo ſurgente tubili
 curuaaoi genuū tdat: atq̄ il-
 linc deinceps ad oē opus ac-
 tus q̄ deducat: **H** te oī tpe pro-
 ſequatur: huc meditaaberis
 ſedm̄ p̄cepta legis ſedens i do-
 mo et ambulans i itinē. dor-
 miens atq̄ conſurgens: huc
 ſebes i limine et i ianuis oib
 tu. **H**uc i p̄ictib⁹ domus tue

ac penetrabilibus tui pectoris
 collocabis: ita ut h̄ ad orōem p-
 cūbenti ſit t̄ actiuis decantatio:
 et exuide conſurgenti atq̄ et ad
 oēs uſus uite neceſſarios madoē
 ti fiat etia et uigis orō **De per-**
fectione orōis ad qua p̄dicta
traditione conſcenditur Ca-

Iſta mens uideamū
 i deſinent formula te-
 neat: donec uſus eius
 i ceſſabili et uigi meditaaoē ſir-
 mata cūctarū cogitaaoiū diabo-
 aplas q̄ ſbas abiat atq̄ iſ fuerit:
Atq̄ ita uſiculi hui⁹ paupertate
 conſtructa ad illā b̄titudinē
 eua^{ca} que int̄ ceteras b̄titudines
 p̄uatiū tenet proua facultate
 pueniat. **U**t i uiguit paupes
 ſpū: qm̄ iporū ē r̄gnū celoy.
Et ita p̄ iſtiusmodi paupertate
 egregius paup̄ exiſtens: illud
 p̄phetā i plebit eloquiū. **P**au-
 p̄ et inops laudabit no^l tui
Et r̄uēa que maior aut ſanc-
 tior p̄t̄ eē paupertas: qm̄ illius
 qui nichil p̄fidij ſe nichil uirū
 habē cognofcens de aliena lar-
 gitate cotidianū poſit̄ auxiliū
 et uitā ſuā atq̄ ſbām ſingulis
 q̄buſq̄ momentis diuina ope i-
 telligens ſuſtenta. uerū ſe mē-
 dicū dñi nō n̄meito proſiter:
 ſuppliat ad eū cotidie clamab.
 ego: mendicū ſum et paup̄
 deus adiuua me. **A**c ſic illā

quoque multiforme statim di ipso
 illuminante consistens. incipit
 deinceps sublimioribus et sac-
 rioribus mysteriis saginari. sed
 illud quod dicitur per prophetam. **Notes**
 excelsi cuius: petri et fugi einaaius
Quod satis appue hinc que dicitur
 mus sensui coaptatur eo quod quod
 in simplicitate atque innocentia per
 seuerans nulli est noxius vel
 molestus: sed sua tamen simplicitate
 contentus. solimmo se ab insidi-
 antium preda defendat contitai:
Velut einaaius petre velamine
 ptegat: id est memoria dicitur pas-
 sionis predicti quod officium incessabi-
 li meditatione inuitus infestantium
 ma declinet insidias. **De** hys
 spirituibus einaaius in publicis
 ita dicitur. **Et** erinaaius gens iuali-
 da: que fecerunt in petris domos
 suas. **Et** rinea quid iualidius
 xano. quid infirmius mocho:
 cui non solum iuriarum vindicta
 supeditat: sed ne leuis quidem
 taata quod comocio salte inifecto
 pullulae concedit. **Quis**que at ex h
 proficiens statu non solum inoce-
 tie simplicitate possidet: sed
 eam discrecionis virtute inuita
 virulentorum serpentium extirpato-
 rum effatus est: hinc contactu sacha-
 na sub pedibus suis: et ad fi-
 guram rationabilis cui mentis
 alacritate puenit: pascet in propheta
 atque apocrypho monitionibus id est excel-

spiritual' effectus iungi euangelice illi.

sissimis eorum. ac subtilissimis
 sacramentis. **Quorum** iungi pastua
 vegetatus. omnes quoque psalmonum
 affectus. in se incipiens ita incipit
 decantare: ut eos non tam a propheta
 compositos. sed velut a se editos
 qui coram propheta profunda cordis
 computatione depromat: vel etiam
 ad suam personam estimet eos suis
 se directos: eorumque finem non tunc
 tamen per prophetam aut in propheta
 fuisse completum: sed in se cotidie
 gratia implei quod cognoscat. **Tunc** enim
 scripturae dicit nobis datus pa-
 testat. et quodammodo earum vene-
 medulleque pandunt: quoniam experi-
 entia nostra eorum non tamen percipit
 sed eam puenit noatione: sensus
 quod verborum non per expositionem nobis
 sed per documenta referant. **Eundem**
 namque incipientes cordis affectum
 quo quisque decantatus vel scrip-
 tus est psalmus. velut aucto-
 res eius facti precedimus magis
 intellectum eius quam sequimur: id est
 ut per victorum virtutem quam no-
 ticia diligentes. quid in nobis
 gestum sit vel cotidiana gerat
 in curibus frequenter eorum
 meditatione quodammodo recor-
 demur: et quid nobis vel neg-
 ligentia nostra perierit. vel di-
 ligentia conquisierit. vel prudentia
 diuina contulerit. vel istigatio
 fraudauerit iuria. vel substrax-
 erit lubrica ac subtilis obliuio.

vel iutuleit huāna fragilitas:
 seu improvida fefelleit iguora
 tio dētātes r̄m̄scamur. Om̄s
 uāq; affāus ī psalmis iueim̄g
 expressos: ut ea que iuraverit
 velut in speculo puīssimo pui
 dentes efficacius agnoscam̄g.
 et ita magistrantibus affābus
 eruditi. uon ut audita sed tāq;
 p̄sp̄ta palperimus. n̄ tāquā meo
 rie cōmendata. sed uelut p̄fi
 reū natūe iūfita de iūno cor
 dis p̄tūam̄ affā: ut eorū sen
 sus nō textu lōnis sed exp̄ien
 cia p̄cedente penetrem̄g. atq;
 ita ad illā orōis icorruptionē
 mens nost̄ p̄ueniet. ad quam
 ī f̄ip̄iore tractatu q̄m̄ d̄ns do
 nare dignatus ē ordo colla
 oīs ascendit. Que nō solū nul
 lius ymagis occupatur intui
 tu: sed etiā nulla uocab. nulla
 ōborū p̄secutione distāguūt.
 Iguita uerō mentis intentio
 p̄ ineffabile cordis excessum
 iexplucabili sp̄s alactate pro
 fertur. quāq; mes ex om̄s
 sensus ac uisibiles effecta.
 mateies gēitibus ienarra
 bilibus atq; susp̄nys p̄fūd̄
 ad deū. **Intrōgatio quō sp̄ita
 les cogitationes iunobiliter
 teneantur. cap xij**

Germanus. Nō solū
 nobis t̄diaone sp̄i
 tual̄ hui⁹ quā po

posāmus discipline: sed ip̄s
 plane p̄fōnē satis apte atq;
 diluade putamus expressā
Quid em̄ p̄t̄ ee p̄fāus. qd̄ ue
 sublimius. grā dei meōriā tā
 compendiosa meditatioē cō
 plecti. atq; vnius ōficiū volu
 tatione a cunctis uisibilibus
 demiḡre. et quodāmo affāus
 orōiū cūctarū breui sermōe
 concludē. **Et d̄cto vniū quod
 f̄ip̄est. adhuc nobis p̄cam̄
 exponi. q̄ admodū hūc eūde
 ōficiū quē nobis uire formu
 le t̄didisti. stabilit̄ r̄tinē possi
 mus. ut sicut p̄ dei grā sum⁹
 a seculāium cogitationū t̄epā
 is libeāt. ita sp̄iale quāsq; i
 mobili t̄teneamus. **De mo
 bilitate cogitationū. ca. 13****

Qū em̄ capl̄m̄ cuiuslib;
 psalmi mes nostra
 cont̄peit. īsensibi
 lit̄ eo subtracto ad alterius
 scripturā et exitū nesciens stu
 pens q; deuoluit. **Et unq; se illud
 metp̄a cepeit uolutāe. ne d̄ū
 ad integrum uentilato. oborta
 alterius testiōiū meōriā. me
 ditatioē mateie p̄oris extu
 dit. De hac quoq; ad alterā sub
 intrante alia meditatioē t̄ns
 fertur. et ita aīm̄ semp̄ de p̄s r̄om̄t̄
 ad psalmū. De euāgelij textu
 ad apl̄i t̄nsiens lectionē. De
 hac quoq; ad ap̄hetica deuoluit**

eloquia: et ex inde ad quasda
 spuales delatus historiae p
 oe scripturaru corpus istabil
 vagus qz iactatur: nichil pro
 arbito suo **facens** pualens vl
 abite vel tene: nec pleno qtoz
 iudias et exaunaoe finie: pal
 pator tatumo spualiu sensuu
 ac degustator. no gator n^o pos
 sessor effus. **Atqz** ita mes mo
 bilis semp ac vaga i tpe quoqz
 finaxeos velut ebua p diuisa
 distititur: nullu officiu compe
 tent exsoluens. **Oratio.** Du
 orat psalmu. aut aliqua rco
 lat lconem: **Du** cantat. aliud qd
 imeditatur. qm textus pms
 continet psalmi: cu lconem
 ratat facendu aliquid voluit
 factu ue rmutatur: atqz i huc
 modu nichil disaplante. vel
 oportue raptur vel dimitt
 tit: sed velut fortuitis agi vide
 atur icursibus: etinendi ea
 qbus delectatur vel imorandi
 eis no hns ptate. **Ita** nob
 est ergo p oibus nosse qadmo
 du her spualia competent ex
 ple possim⁹ officia: vel ite huc
 eundem vsualu q nobis vice
 formule tradidisti imobilit
 custodie: ut oim sensuu ortus
 ac finis no in sua volubilitate
 fluctuent. sed i nost^o diaone
 consistant **Responsio qadmo**
du stabilitas cordis seu cogi

nū possit aggu. Capm 12
Isaac licet pridē dispu
 tantibus nobis sup
 hac re de orōis statu
 quātū rōi sit sufficient⁹ expressū:
 tū quia h^o eadē vobis posatib i
 teāri. de confirmacione cordis
 breuit⁹ inuocabo. **Tria** sunt que
 vagā mentē stabilem faciunt:
 s^z meditatio. vigilia. et orō. **Et** assiduitatē et iugit⁹ itē:
 et tū alias nullomō poterit ap⁹ **proferit aie stabilem firmitatē.**
 prehendi: n^o p opib non philar
 gure. sed sacris ac nobis vsibus
 dedicati infatigabile iugitate
 oēs oimio sollicitudines et acie
 pntis vite pms fuerit abdica
 te: ut ita illud apostolica pre
 ceptū sine inmissione orate
 possimus implē. **Parū** naqz
 orat. qsqz illo tū tpe q genua
 flectuntur oratē consuevit. **Nū**
 quā vevorat. qsqz etiā flexis ge
 nibus euagaoe cordis qua
 hūqz distrahitur. **Et** id arto
 quales orantes volum⁹ in
 ueni: tales nos eē oportet an
 tempus orandi. **Ita** e ei mē
 te i tpe supplicatiois sue de sta
 tu pcedenti forma illis q ea
 cogitatioibus oratē vel ad ce
 lestia subliari. vel ad crena de
 mergi: quib⁹ aū orōem fuerit
 imorata. **Hucusqz** abbas y
 saac attonitis nobis. secunda
 collacione de orōis qualitate
 digessit. **Quis** doctrinā super

illius v̄ficiū p̄dicti meditatioe
 quā velut informatiois loco i
 xpientibus tradiderat r̄tinenda.
 ammirantes admodū et excole
 tenacissime xpientes. utpote
 quā compendiosam ac facilem
 credebamus. difficilioze satis ad
 obseruandū expti sumus. qm̄
 illud studiū nostrū quo soleba
 mus antea p̄ om̄e scripturā
 corpus absq̄ ullius ^{obserua} p̄seuera
 ac vinculo vaia passim me
 ditatione discurrere. Constat igit̄
 neūne proptus ob īp̄eicia h̄raz
 a p̄fōne cordis excludi. n̄ ruf
 tiate obesse ad compesanda
 cordis atq̄ aīe p̄uitate. Que
 compendiosissime adiacet tūc
 tib. si mō sana et integrā men
 tis intenaone iugi ad deum
 v̄ficiū huius meditatione
 seruauerint

*Explicat p̄ma p̄ collaonū
 sanctorū p̄m̄ aīo dñi. m. c. lxxxviii
 Explicat collatio sc̄dā abbatib
 ysaac ordine v̄o decima de
 qualitate orōis intitulata.*

*Incipit p̄fatio cassiani i ali
 ab septem collaonib sc̄oz
 p̄m̄ h̄emitarum*

Quoniam v̄tutem
 p̄fectionis v̄e
 qua velut mag
 na quedam
 luāra i hoc
 mundo admi
 rabili clari te
 fulgetis. etiā multi sanctorū qui
 v̄o erudiunt̄ ex̄o vix queunt
 emulāi. tū vob̄ o sancti p̄es
 honorate et euchiē tanta illoz
 sublimium v̄oz a quib̄ p̄ma
 anadp̄orescos īstituta suscepim̄
 laude īflāma. ut vnus quidem
 v̄m̄ īgenti fr̄m̄ cenobio p̄sides
 congregaone suā q̄ cotidiao
 sc̄e iūfatiois v̄e docet̄ itutu
 illozūq̄ p̄m̄ p̄ceptis optet̄ īta
 tuū. al̄ v̄o ut etiā corpali eo
 rundē edificat̄ asp̄ū. egyptū
 penetrē voluit. ut h̄ac q̄ frigo
 rib galhamū rigōe corp̄tem
 puinaā delinquens. ad illas
 quas sol iusticie p̄m̄ r̄sp̄at
 trās matūis v̄tutū fructibus
 r̄dūdateb. velut turtur castas
 simus t̄suolaēt. n̄cō h̄o m̄dū
 v̄tus caritatis extorsit. ut v̄n̄
 desideio altēius etiā labori cō
 siliens. tā abruptū sc̄bendi
 peiculū nō vitare. d̄m̄o
 et p̄oz apud filios addet̄ auto
 ritas. et sc̄do tam peiculose nau
 gatiois n̄citas demetur. Pro
 in q̄ fidei v̄e atq̄ fuoz nec
 illa īstituta c̄obnoz q̄ x̄i libell

ad beate memorie episcopi castore,
 quo potuimus sermone conscrip-
 sumus. n. x. collationes in satotica
 hermo comoracione p. m. quas p.
 sapientibus scilicet elladio et leon-
 cio episcopis utriusque digessimus satis-
 face potuerunt. nunc etiam ut ite-
 neis nostris ratio et ordo cognoscat-
 tum in alia hermo consistencia.
 quos p. mos vidimus p. m. sep-
 tem collationes p. m. conscriptas
 stilo vobis credidi conscribendas.
 quibus ea que de p. s. in p. t. o. d.
 p. s. u. l. nostris obscurius forsitim
 comprehensa vel p. m. issa sunt sup-
 p. leant. Si vero sancta studij v. i.
 fiti etiam h. s. a. a. e. nequerunt. A. t. e.
 alie collationes que ad scos que in sto-
 chadibus consistunt insul emit-
 tende sunt fr. e. b. desiderium v. i. ut
 arbitror ardore explebunt.

**Explicat p. s. a. o. i. septem colla-
 aones s. c. o. z. p. m. heremita-
 ru. Insuper capitula colla-
 aonis p. m. e. abbatis there-
 monis de p. s. o. n. e.**

Descriptio theneseos op-
 pidi. De episcopo archie-
 pio. De scriptio hermi in qua
 morabantur themo. nestoros
 et ioseph. De abbate themo. z.
 excusatione super postulata doc-
 trina. De responsione nost-
 rorum excusatione eius.
Positio abbatis themo. is op. r. b. 9

modis vicia vincant. vi
 Quibus gradibus ad sublimi-
 tate caritatis possit ascendi. et que
 fit in ea stabilitas. vii. Quam-
 tum excellant que p. caritatis affm
 declinat a viciis. viii. Quod car-
 itas non solum de suis filios fa-
 ciat sed etiam ymaginem dei ac fili-
 tudinem conferat. ix. Quod
 p. s. o. caritatis sit pro inimicis o-
 rare. et quo iudicio anima necdum
 purgata noscat. x. Introga-
 tio. cur affm. tioris et spei dicit
 r. p. s. e. t. u. m. xi. Responsio de di-
 uinitate p. s. o. n. u. xii. De timore
 que caritatis magnitudine genea-
 tur. xiii. Introgatio de confirma-
 aione castitatis. xiiii. Dilacio
 exposicionis postulate. xv.

**Insuper collatio p. m. a. abba-
 tis themo. is que intitulat de**

Quam p. s. o. e. c. i. i.
 in cenobio sine
 consistentes.
 post fidei p. m. a.
 rudimenta.
 succedentibus
 aliquatenus
 iacimentis maiorem p. s. o. n. u. s.
 desiderare gratia cepissemus. sta-
 tuimus confestim egyptum petere.
 ac remotissima etiam thebaidos
 hermo penetra sanctorum plurimos
 quorum gloria fama per uniuersa
 diffuderat. si non emulandi sal-
 ti agnoscenti studio iuuere.

Igitur ad oppidū egypti cui te-
nefis noⁿ est. emēsa nauiga-
tione puenimus. Cui⁹ *scilicet* ita
vel māi vel falsis stagus vn-
diq; carū huius⁹ ut solis q^o
tra deest negotioibus dedit.
opes atq; sbam nauali cōmi-
tio parent: ita ut edificijs cū
voluerit exstruendis tra nō
suppetat. n̄ de longinquo na-
uigys aspportetur. *De epō*

Ubi cū *archiepio. c. ij*
aduenientib⁹ nob
fauens desiderys
nr̄is diuitas. beatissimi at-
q; p̄cipui vi archeby ep̄i p̄stas-
aduentū. q̄ raptus de auachori-
tarum cetu. et ep̄us panephi-
si oppido datus. tāta distric-
tione oī euo suo p̄positū so-
litudis custoduit: ut nichil
de p̄cite hūilitatis tenore
laxauit: aut de adiecto sibi
honore blanditus sit. *Nō* eī
tāquā ydoneum se ad istud
officiū testabat⁹ ad satum.
sed velut idignū ab illa aua-
chareseos disa^{ua} quebatur
expulsū: eo q^o xxxvj. annis
i eadē amoratus ad p̄uitate
tate professionis nequaquā
puenie potuisset. *H*igit⁹ cū
i sup̄editā panephsi q^o eū
eligendi illi ep̄i causa per-
duxerat. p̄e nos atq; huānis
fime suscepisset: agnito desi-

deio nr̄o. quo sanctos p̄es
eā i vltioribus egypti p̄ti-
bus iquire desiderabam⁹. De-
nite iquit et videte inter se-
nes haut longe a nostro nos-
teio consistentes: quoz ita et
antiq̄tas i corporib⁹ iā curua-
tis. et satas i r̄pō eā fulget af-
spai: ut vel sola contēplatio
eorū magnā ituentib⁹ possit
conferre doctrinā: a q̄b⁹ id qd
ego amissū doleo. quod q^o tradē iā
p̄ditū neq^o: nō tā v̄bis qm̄
r̄pō scē vite dicitatis exēplo.

*E*redo aut̄ iopia meā h̄ studio
aliq̄tenus subleuādā: si i q̄ren-
tibus vobis illā euā^{ta} man-
quā mē nō habeo. saltē p̄ui-
deo vbi eā amodius p̄actis
Descriptio hēmi i q̄ amora-
bantur chemō nestoros et

Dupto *ioseph. c. iij*
itraq; baculo et p̄a
ut illic cunctis v̄a
igredientibus mōchis moris
est: ad ciuitatē nos suā id ē
panephsin itineis dux ip̄e
p̄duxit. *C*ui⁹ tras ymo eā
contigue r̄gionis plūmā p̄te
quondā opulētissimā. siqui-
de ex ea cūcta ut fama ē i r̄-
gios abos subm̄strabantur.
r̄pentio tremotu excursum
māe t̄sgressis limitibus oc-
cupant: atq; ita collapsis
ferme oībus v̄ias opinas

olim trās salis paludibus fr-
 terit: ut illud quod i p[er]s sp[iritu]a
 lit' decantat. posuit flūia i deser-
 tū et exitus aquarū i sitim. trā
 fructifera i salugine a malicia
 thabitanā i ea: scdm litterā
 de illa putent r[eg]ione predictū
 In hys igitur locis multa i h[uius]
 modū loca oppida emineant
 turulis collocata fugatis habi-
 tatoribus. luvies illa velut m-
 fulas feat. que desideratā secede-
 tibus s[er]v[ati]o[n]e p[re]sentat.
 i quibus tres senes. id ē chere-
 mon nestores et ioseph anathoi-
 te antiquissimi consistebant
**De abbate ch[er]emone et extu-
 saaoe sup[er] postulata doctri-
 na. Cam[er]o quartum**
 archiepi[sc]opus p[ri]mū nos p[ro]ducere
 ad ch[er]emone[m] maluit: q[ui]z m[on]aste-
 rio eius p[ro]p[ri]o. et duobus alijs
 p[ro]uctor eet etate. Nā tū cente-
 narium vite annū sp[iritu] tū alacer
 excessisset: ita dorsum eius t[em]p[or]is
 fuerat vetustate atq[ue] oronum
 iugitate curvatu[m]: ut q[ui] i p[ro]me-
 uā r[ed]actus i[n]fanciā. submissis
 ac protentis frateribus maib[us]
 progredetur. Huius igit[ur] i vultu
 miabile[m] i[n]cessum p[er]iter i[n]tentes:
 siquidē defectis mortificatis
 q[ui] iā oibus mēbris. nequaquā
 censurā p[ro]teite districtio[n]is
 amiserat: tū sermone[m] atq[ue] doct-
 riā sup[er]plicat[ur] postēmus. ac de
 fidēum t[em]p[or]is sp[iritu]alium i[n]stitutionū

causam fuisse aduentus nostri
 protestare mur. g[er]it ille suspiras
 quid iquit possum vobis con-
 ferre doctine. cū imbecillitas se-
 nectutis ut rigore p[re]stinū r[elaxavit].
 ita loquendi quoq[ue] ad-
 eruit fiducia. **Quēadmodum**
 ei docē p[re]sumā. quod ip[s]e non
 facio. aut alium i eo struam.
 q[uo]d me iā vel minus vel tepidū
 ecce cognosco. **Ob quā rē** nul-
 lū iuniorū m[er]itū i hac vsq[ue] etate ha-
 bitare p[ro]misi. ne exemplo meo
 alteius districtio laxaret. **Nūq[ue]**
 enī e[st] effuax i[n]stuentis auto-
 ritas. n[isi] eā effuax op[er]is sui cordi
 affixit audientis. **De respo-
 sione nostra cont[ra] excusatione[m]**

Hic nos **Cam[er]o. v.**
 nō medioc[iter] confusio[n]e
 p[ro]puncti. ita r[es]pon-
 dimus. Licet sufficere ad oem i-
 structionē nobis debeat vel lo-
 ci istius difficultas. vel ipsa
 solitaria adhuc vita. q[ui] iuuet[ur]
 quoq[ue] robusta vix possit tolle-
 rāre: que nos etiā te tacente
 satis habunde q[ue] i[n]struunt atq[ue]
 cōpungūt. rogamus tū ut ta-
 citurnitate paululum p[ro]ter-
 missa. ea nobis pacius dignat[ur]
 i[n]fundas: p[er] q[uo]d hac quā videm[us]
 i te v[er]itate non tā ymitatio[n]e
 cōplecti q[ui] ad i[n]m[en]sitate[m] possim[us].
 Nā etiā si r[el]atus ē t[em]p[or]is m[er]itū
 i[n]petrāre id q[uo]d expetim[us] nō mēt[ur].

dabit hoc saltū labor tanti ita
ueis obtine. quo huc de beth
leemita cenoby rudimentis
istatutionis vre desideio. 2 pro
fectus nost amore ppeuim
**proposito abbatis chemois
qz tribus modis vita vni
cantur. Cam. vi.**

Quc btus chemo. Tria
sunt iquit q faciunt
hoies a vicijs tpare.
id e aut metus gehene siue
pntu legu. aut spes atq de
sidiu regni celoz. aut affs
boni ppius amor qz vtutu.
Na tior ita mali contagiu le
gitur exera. Tior dnu. odit
malu. Spes etiā. vicioz omi
excludit incurfu. Non ei de
linquet omis q sperat i eu.
Amor quoqz ruina no me
tuit pcoz. qz caritas nuq
cadit. Et uin. Caritas operit
pcozū multitudinē. Et idē
co btus aplus oem salutis
fūmā i istarū tum vtutu
isumacione condudēs. ne
igt manet fides. spes caritas.
ta her. fides nāqz e q futu iū
dici ac suppliciozū metu. vi
tiozū faat contagia dedinā.
spes que metē nostrā de p
sentibus auocans vniūsas
corporis voluptates celestū
pniūoz exspācioē cōtempit.
Caritas vco q nos ad amōre

x et spūahum vtutuū fructū
mentis ardore succendens. quid
quid illis contrarium e. toto faat
odio detestai. Que in licet ad v
nū finē tendē videantur. pro
uocant enū nos a vbiū illiū
abstine. tū magis excellentie
sue gradibus ab inuicem dispa
rant. Duo nāqz supiora ppe
hoim sunt. eozū qui ad pfectū
tendentes nequū affectu cō
cepē vtutu. Tercū vco specia
lit vco dei e. et eoz q in se pma
ginē dei ac similitudinē rceperūt
Ille nāqz solus ea que bona sut
nullo metu nulla rnuerāo
nis gracia pnuocante. sed so
lo bonitatis affu opatur. Oia
enū ut ait salomo. opatus est
dn̄s. p̄t semetipm. Sue nāqz
bonitatis obtentu. oez bonoz
copiā dignis idignis qz lar
gitur. qz n̄ iūrys fatigari
pt. n̄ iūquitatibus hoim pas
sibilit̄ p̄mouei. semp saluat
manens p̄fā bonitas imo
tabilis qz natura **Quibz g
dibus ad sublimitatem carita
tis possit ascendi. et q sit mea
stabilitas Cam vii**

Siquis igit ad p̄fōnē
tendit. de illo tiorū p
gradu que p̄p̄e d̄m
mus ee seruale. de quo dicit.
cum oia feceritis. dicit qz sui
votiles serui iūtiles sumus.
ad altiore spei t̄mite gradu

proficiente conscendet. q̄ iam
 non seruo. sed mercenario ipat.
 quia mercedē r̄btuagius expec
 tat. et q̄ de pat̄riū absoluone.
 et penali t̄ore securus. ac bonoz
 opm̄ sibi consuū. licet placitū
 miū videat̄ expete. t̄n̄ ad affm̄
 illum filij qui de pat̄rie indulgē
 tie liberalitate confidens. oīa q̄
 p̄s sunt sua eē nō ambigit. p̄
 uenie nō potuit. Ad quē etiā ille
 prodigus. q̄ t̄n̄ s̄bā p̄s. eam
 filij nomē amiserat asp̄iare non
 audet. dicens. Iā nō sum dign⁹
 vōri filius tuus. fac me vnū
 de m̄cenarijs tuis. Post illas
 enī porcorum filiquas. quaz
 ei saetas negabatur. id ē huoz
 sordidos ados. qz i semetipm̄ r̄
 uisus et salutari t̄ore cōpuctus.
 imūdiā porcorū horre iā cepat.
 ac d̄re famis supplicia sordida
 bat. velut iā seruus effr̄us. etiā
 m̄cenarij statū de m̄cede iam
 cogitans. concupiscat ac d̄iat.
 Quā m̄cenarij i domo p̄s
 mei habundant p̄ibus. et ego
 h̄ fame p̄eo. Reūtar go ad p̄ez
 meū. et dicam illi. Pat̄. per
 tui i celū et corā te. iā nō sū
 dignus vocari filius tuus. fac
 me sicut vnū de m̄cenarijs
 tuis. **Quāti excellat q̄ per
 mitatis affm̄ declinant a**
Sed ad **vicijs Ca^m viij**
 ista huilis p̄me vo
 ce iocatur sum eius

pat̄ proficiens. maiore q̄ emis
 sus fuerat pietate suscepit. vtro
 q̄ gradu sine dilacōe t̄nsurso.
 pristinae filioz r̄stituit dignitati.
Festinandū prouide etiā nob̄
 ē. ut ad t̄n̄ filioz gradum q̄
 oīa que p̄s sunt sua eē credut.
 p̄ idissolubile caritatis gr̄iam
 conscendētes. celestis illi⁹ p̄s
 ymaginē ac similitudinē r̄cipere
 m̄eamur. et ad ymutacionē veī
 illius filij. **proclamae possim⁹.**
Diā que h̄z p̄: mea sunt. Ad
 etiā de nobis bt̄us ap̄lus profi
 tetur. dicens. **Diā** vr̄a sunt.
 siue paulus. siue apollo. siue ce
 phas. siue mundus. siue vita. si
 ue mors. siue p̄na. siue futia.
 oīa vr̄a sunt. Ad quā similitudinē.
 etiā saluatoris p̄cepta nos p̄
 uocant. **Estote** iquit et vos p̄s.
 sicut et p̄. celestis p̄s est. In
 illis enī nonūq̄ solet iutrupi
 bonitatis affr̄us. t̄n̄ aliq̄ vel
 tepore. vel leticia. vel oblectacōe.
 vigor aī r̄laxatus. aut metu ad
 p̄s gehene. aut desidēiū subē
 hit futioz. **Est** ē quidē in illis
 gradus cuiusdā profectus ibu
 ens nos. ut dū vel penoz me
 tu. vel p̄miorū spe. iutripus vi
 tia declinac. ad caritatis gr̄dum
 t̄nsire possimus. qz t̄or nō ē
 iquit i caritate. sed p̄fecta caritas
 foras mittit t̄orē. qm̄ t̄or pe
 nā h̄z. **Qui** aut timet. nō ē

Perfectus in caritate. Nos ergo diligamus: quia deus prior dilexit nos. Non ergo aliter ad illam veram perfectionem consequi poterimus: nisi quod admodum nullius alterius nisi in nostra salutis gratia propter ille nos dilexit: ita enim nos quoque nullius alterius nisi nisi sui tantum amoris dilexerimus obtentu. Quamobrem studentium nobis est: ut de hoc timore ad spem de spe ad caritatem dei. vel ipsorum virtutum amore. conscendam perfectio mentis ardore: ut transmigrationes in affectum boni ipsius. immobilitatem quantum humane possibile est ne quod bonum est retentemus.

Quam caritas non solum de servis filios faciat. sed etiam ymaginem dei ac similitudinem. Iferat. c. ix

Multum namque differt inter eum qui metu gehene. vel spe retributionis futuri. viciorum in se extinguunt tentoria. et eum qui diuine caritatis affectu ipsorum malitiam et immunditiam phorescat. ac puritatis possidet bonum. amore tantum et desiderio castitatis: nisi iam remuneratione futuri promissionis aspiciens. si puritas boni delictibus consuecit. agit omnia. nisi in reprobatione penarum sed delictatione virtutum. Hinc namque status. nisi submotus cunctorum hominum testimonibus abuti. occasione peccati. nisi occultis cogitationum violati oblectationibus peccati. dum affectum virtutis ipsius medullitus

retinens. quiddam illi contrarium est. non solum corde non capit: verum etiam summo detestat horrore. Aliud namque est puri bono quepiam delictum odio ipse viciorum carnisve contagia: aliud futuri remunerationis intuitu illatas concupiscentias refrenare. et aliud propter metum detinere. et aliud formidare futurum supplicium. **Postremo multo maius est propter bonum ipsum a bono nolle discedere. quam propter metum mali. malis non propter consensum. In illo enim voluntarium bonum est: in isto vero velut coactum et tamquam nolenti violentum extortum. vel metu supplicij. vel captivitate preciorum. Illa quae timoribus obtentu a viciorum abstinet blandimentis: adempto mortis obstaculo. rursus ad illud quod diligit revertitur: et ob id non stabilitate boni iugiter obtinebit: sed nisi ab impugnatione quidem aliquando quiescet. quia nisi firma ac perpetua pace castioria possidebit. Vbi enim est inquietudo bellicorum: non propter non eam vulnere intuenie discernit. Nam est enim quepiam in fluctu futuri: quibus bellator sit ac fortiter dimicans. letalia ad usarios vulnere frequenter infugit: nonnumquam tamen hostili mucrone perstringi. Quae vero superata impugnatione viciorum. pacis iam securitate proficit. et transit in ipsius virtutis affectum: iugiter statum**

illius boni cuius iam totus est re-
tentabit: quod dampno uitae castitatis.
nichil credit esse dampnatus. Nec
enim cuius ac p[er]ciosus quidquam
p[er]tinet iudicat p[er]uitate: cui pena
gravis est. vel utitur p[er]niciosa transgres-
sio: vel ip[s]ius uicij virulenta co-
tagio. Hinc itaque non ruerit huius
ne p[er]nae quicquam adiacet honesta-
tis. nec minuet sollicitudo: sed o-
b[er]at secum semper et circumfrens ar-
bitra non solum actum. sed etiam
cogitationum suarum consciam: illi
potissimum studeat contendit: que
nec arcaueni non falli. nec subter-
fuge se posse cognoscat. **De p[er]f[ec]-
tione sit pro iunias orac
et quo iudicio aia necdum pur-
gata uocatur. Cam. x. 11**

Quem statum si quis de ad-
iutorio dei. non de studio
suo labore presumens
meruerit possidere: de condicioe
seruili in qua tior est. et incertaia
spei cupiditate. in qua non tam boni-
tas largientis quam p[er]mium r[er]tri-
butionis expetitur: in adoptione
intraet transie filioz: ubi iam non
tior. non cupiditas. sed illa caritas
que nunquam cadit iugiter p[er]seuerat.
De quo tior et caritate quosdam
interpans d[omi]n[us]. quod cuius p[ro]p[ri]e
ueniet ostendit. filius honoat
p[re]m: et seruus d[omi]n[um] suum. **Et**
si p[er] ego sum. ubi est honore me?
Et si ego d[omi]n[us] sum. ubi est tior me?
Nec est enim tenere eum qui seruus est.

quia seruus faciens uoluntatem
d[omi]n[um] sui et non faciens digna. uapu-
labit plagis multis. **H**anc itaque
caritate quisque ad ymaginem dei fili-
tudinemque pueniat: bono iam p[ro]p[ri]e
boni ip[s]ius delatib[us] uoluntate:
ac filius quodammodo possidens p[er]nae
ac lenitatis affm. nullus dem-
cep[er]is p[er]mittat uicij iactetur:
sed ueniam potius infirmitatib[us]
corum condolens atque p[ro]p[ri]aens
p[ro]plorabit: seque r[em]iscens tam diu
filium passionum stimulis r[em]pug-
tu donec misericordie d[omi]n[um] saluac-
tur. non suo exultu statoro. ab im-
pugnacione carnali. sed dei p[ro]-
tectioe saluatu: non iaculidiam
sed misericordie errantibus itelliget in-
p[er]ceda: illum uisiculum ad deu-
m omni tranquillitate cordis decantans:
tu dirupisti uincula mea. et facti-
cabo hostiam laudis: et non quod d[omi]n[us]
adiuuat me paulo iuuus habita-
neat in ifno aia mea. **Et** in hac
mentis humilitate consistens po-
teit etiam euam illud p[ro]f[ec]tione
exple mandatum diligite inimicos
u[ost]ros. et benefacite hijs qui ode-
runt uos. et orate pro p[ro]sequen-
tibus et calumpniantibus uos. **Et**
ita ad illud p[er]m[itt]u[m] quod subiungit
mebitur puenie. p[er] quod non solum
ymagine dei et filitudinem p[ro]-
ferantur: uerum etiam filij dei m[er]iti
penur: ut sitis filij p[er]is u[ost]ri
qui in celis est. qui sicut sole ori fa-
cit sup bonos et malos: et pluit

sup iustos et iniustos. Que affectu btius iohes affectu se ee cognosceus: ait. Ut fiduciam habeam i die iudicij: qz sicut ille e. et uos sum i h^o mundo. In quo eum infima et fragilib huana natura ee sicut ille e pt. u se i bonos et malos. iustos et iniustos ad imitatione dei placida semp sui cordis exten deit caite. Et ut bonu pp^t boi ipius opetur affectu: pueni ens ad illa vera adoptione fili oru dei. de qua ide btius apls ita pnuat. Dis q natus e ex deo. pccati no facit: qz semer ipi i eo e. et no pt peccare. q nia ex deo natus e. Et iteru. Sanus qm ois q natus e ex deo no peccat: sed gracia dei cōseruat eu: et maligni no tangit eu. Qd intelligendum e no de oi que pccoru: sed de capitalibus tm cūibus dia. A quibus se qsqz exthe atqz e mundae nolueit: pro illo z i alio loco pdaus aplus ne orai quide debet pnuat: q sat i qens frem sui peccae pccati no ad morte. petat et dabit ei vita peccati no ad mortem. Est pccati ad morte: no pro illo dico ut roget quib. Ceteru de illis q pronuati no ee ad morte. a quibus etia h^o qui fidelis x^o deseruiunt. qmlibet semetipos arcuspectioe custo

diant imunes ee non pnt: ut dicitur. Si dixim⁹ qm peccatum no habemus: ipi nos seduam⁹ et veritas i nobis no est. Et itm. Si diximus. qz no peccauimus: mendace eum facimus. z vbu eius no est i nobis. Impossibile naqz e quelibet scoz. no i istis minutis q p fmonē. p cogitatio ne. p ignorancia. p obliuione. p nactem. p voluntate. p ob repaone admittunt. incurrē. Que licet ab illo pccō. qd ad morte ee dz aliena sint: culpa tm ac rphensioe care no pnt. Cu er go huc que pdirimus bonitatis affectum et ymitaone dei fuerit affectus: tuc visceribus dicit longaminitas idutus. pro psecutoribus quoqz suis exorabit filr dicens. Di ignosce eis: no ei saunt. quid faciunt. Ceteru euidens idicū e aie nectum vioru fecibus eliquate: i cūibus alienis no affai mie condole. sed rigida iudicatis tenē censura. Na qadmodu psonis cordis potuit obtine is q no hz illud qd aplus pleitudine legis cōsumae posse siguit. alterutrū iquens onera vna porte. et f adimplebitis lege x^o: sed n^o illa vtute possidet caritatis. q no irritatur. q no inflatur. no cogitat malu. q oia suffert. oia sustinet. Iustus eni miscatur aiab pecoz

suorum: viscera aut ipioru sine
 mia. Ideoq istas vitas mona-
 chum subiacere cussimū est;
 que i alio idementi atq i hua-
 ria seueitate idepnat. Rex em
 rigidus inaurit mala: et qui
 obtiat aures suas. ne audiat
 ifamū. et ipē iuocabit. et nō erit.
 qui exaudiat eum. **Introgatio**
aut affm̄ timoris et spei dixit
cur imp̄fectū. Cam. 17. German?

Potent quidē atq mag-
 nificē de p̄f̄a dei caute
 disertū ē: verūtū illd
 nob̄ p̄mouet. q̄ cū eam tanta
 laude p̄tuleis. tiorē dei et sp̄e
 r̄t̄buacionis etne ip̄f̄a eē dixisti.
 tū multo vitq̄ aliud videatur
 de eis p̄p̄ha sensisse dicens. Tete-
 dum oēs sancti eius: q̄ nichil
 de est timentibus eū. Et it̄m i
 obf̄uandis iustificacioib̄ dei
 r̄t̄buacionis se contēplacōe fate-
 atur exatantū. id̄inam iqueb̄
 cor meū ad faciendas iustifica-
 aones tuas iētūm p̄p̄ r̄t̄bu-
 aone: et apl̄us. fide iquit moy-
 ses grandis effaus. negauit se
 eē filiū filie pharaonis. magis
 eligens affligi cū p̄plo dei. qm̄
 p̄cā ip̄ahs habē iocunditate.
 maiores dicitas existimas the-
 sauris egyptoz̄ ip̄peū x. appi-
 aebat enī i r̄mueracionem.
 Quō ergo ip̄f̄a eē credenda ē:
 tū et b̄tus dauid r̄t̄buacionis
 obtentu iustificacōes dñi se

fecisse gloriatur: et legislator
 p̄m̄ia futua prospiciens sp̄e
 uisse adopaone r̄gic dignitatis.
 et afflictione diuissimā egyptoz̄
 thesauris p̄tulisse dicatur.

Responsio de diuifitate per

Qheremō. **secōnū. r. 12**
 Pro statu atq̄ mēsuā
 vniuscuiusq̄ mentis:
 scriptūa ad diuifos p̄f̄onum
 gradus arbit̄ nost̄ prouocat
 lib̄tate. Nec enī poteat vni for-
 mis oibus p̄f̄onib̄ cōna p̄p̄i:
 q̄ n̄ om̄ vna v̄t̄is. aut volū-
 tas. aut feruor ē: et id̄cō ip̄az̄
 quodamō p̄f̄onū diuifos or-
 diues. diuifas q̄ mensuris ser-
 mo diuus iustituit. Quod ita
 eē. euāgelicaz̄ b̄t̄itudinū vaie-
 tas euidēt ostendit. Licet eī
 b̄t̄i dicantur. quoz̄ sunt r̄g-
 na celoz̄. et b̄t̄i q̄ possidebunt
 trān̄. et b̄t̄i qui consolacōne
 r̄cipient. et b̄t̄i q̄ satuitate po-
 aentur: tū multū credimus
 int̄esse int̄ habitacōne r̄gū
 celoz̄. et possessione illius est
 q̄cūq̄ ē terre: et int̄ p̄cep̄oz̄
 consolacōis. et pleitudinē sa-
 tuitateq̄ iustitae: multūq̄ dis-
 tac̄ int̄ illos q̄ m̄iaz̄ conseqūt̄.
 et illos q̄ gloriōsissima visioe
 dei p̄f̄ru iuebunt. Alia eī gl̄a
 solis: et alia gl̄a lune: et alia
 gl̄a stellaz̄. Stella eī ab stella
 differt i gloria. Cum igitur iux-
 hac modū scriptūa diuina
 ita et r̄f̄urrectio mortuoz̄um.

tinentes deū laudet. et dicat
 bñ om̄s q̄ timent dñm̄. et ple
 nā p̄ hoc illis beatitudinē r̄pro
 mittat: itū tū dicit. Tior nō est
 ī caritate: sed p̄f̄a caritas foras
 mittit tiorē: qm̄ tior penam
 habet. Qui aut̄ timet. nō est
 p̄f̄us ī caritate. **Et rursus.** cū
 deo seruire gloriofum sit. et dicitur.
 seruite dño ī tiorē et mag
 nū ē est vocatū huius meū. et
 bt̄us seruus ille. quē cū veniet
huus ille dñs suus. inuenit
 sic facientē: tū ad ap̄los dicit.
 Jam nō dicit vob̄ seruos: q̄ s̄
 uus nescit. quid faciat dñs su
 us. **Dos autē dixi amicos:**
 si feceritis que p̄cipio vob̄.
 Videtis ergo. p̄fectionū ḡdus
 eē diuinos: et de excelis ad ex
 celsiora nos a dño prouocai:
 ita ut is q̄ ī tiorē dei bt̄us et p̄
 f̄us extiteit. ambulans sicut
 scriptū est de v̄tute ī v̄tutem.
 et de p̄f̄e ad aliā p̄fectionem.
 id est. de tiorē ad sp̄em mentis
 alacritate conscendens. ad bea
 tiorē denuo statū quod ē car
 itas iuuetur. et q̄ fuit fidel
 seruus ac prudens ad aicitae
 sodalitatē: et ad op̄ationē m̄se
 at filioꝝ. **Secundū ergo hunc**
 sensum nr̄a quoq̄ ē intellige
 da sententia: nō quo a tepla
 tionē p̄petue illius pene. v̄l
 beatissime r̄tributionis. q̄ r̄p̄

**q̄ oīa q̄cūq̄ audiuī a p̄e meo nota
 fca vob̄. Et itez. Vos aīa mei estis.**

mittitur sanctis. nullius pro
 nūciemus eē momenti: sed q̄
 cum sint v̄tales. et sectatores suos
 ad iūctā bt̄itudis introducant:
 caritas rursus ī qua plenior fi
 ducta. p̄petuūq̄ gaudū est. assu
 mens eos de tiorē serui: mer
 cenaria sp̄e. ad dilcōnē dei. et ad
 op̄ationē inssat filioꝝ. et quoda
 mō p̄f̄ores facit de p̄f̄etis. q̄l
 te enī aut saluator. mansiones
 sunt apud p̄em meū. **Et licet**
 oīa ast̄ videant eē ī celo: int̄ clā
 tate tū solis et lune. atq̄ luasei
 ceteroꝝq̄ stellaz. multa distācia
 ē. **Et idcirco bt̄us ap̄lus.** non
 tiorū solum ac sp̄e. sed etiā car
 itas causmatibus. q̄ maḡ ac mi
 fica habentur eā p̄f̄is: sup̄
 modū excellētiore oībus via
 caritatis ostendit. **Nā cū vellet**
 expleto oīū catalogo sp̄uakū
 causmatū v̄tutū. eius membra
 describē: ita p̄fatus ē. **Et ad**
 huc sup̄ modū excellētiorem
 viā **demonstrō.** In lingua hōꝝ
 loquar et angeloz. et si habue
 ro. p̄phēcā. et nouerī mysteria
 oīa. et oēm scām: et si habueō
 oēm fidem. ita ut mōtes t̄ns
 fera. et si dist̄bueō ī abos pau
 perū oēs facultates meas:
 et si tradideō corpus meum
 ita ut ardea. caritate aut̄ nō
 habueō: nichil m̄ prodest. **Di**
 detis go. nichil p̄osius. nichil

perfectus. nichil sublimius : et
ut ita dixerim nichil caritate p[er]fe-
ctius inueni. Sive enim p[ro]phetie e-
uacuabuntur : sive lingue cessa-
bunt : sive scia destructur : cari-
tas aut[em] nunquam exadet : sine q[ua]
no[n] solu[m] p[er]cellētissima carismati-
gna. sed etiā martiry p[ro]p[ri]us gla-
euacuatur. **De timore q[ui] carita-
tis magnitudine generatur**

Quisq[ue] Cam. xiiij
Quigitur i[n] huius fuit
caritatis p[er]fectioe su-
datus. n[on] est. ut ad illu[m] sub-
limiore[m] caritatis timore[m] gradu[m]
excellētiore[m] conscendat. q[ui]
no[n] penar[um] timor. u[el] cupido p[ri]-
mior[um]. sed amoris grat[ia] mag-
nitude : quo vel filius indul-
gentissimu[m] patris. vel fr[ater] fr[ater].
vel amicus amicu[m]. vel coniuge[m]
coniugem. soluto tenentur affa-
cti eius no[n] v[er]ba. neq[ue] nu-
cia. vel tenuē amoris formi-
dat offensa. atq[ue] i[n] o[mn]ibus no[n]
solum actibus. veru[m] etiā v[er]-
bis attonita semp[er] metate
distendit. ne erga se quatu-
luciq[ue] feruor dilectionis illu[s]
itepestat. Cui[us] timoris mag-
nificentiā ysaias vnus pro-
phetar[um] eleganti[us] expressit.
diuicie i[n]quiens salutis. sa-
pia et scia. timor d[omi]ni ip[s]e the-
saurus eius. Non potuit timo-
ris istius dignitate ac metu

^{et euidet}
magis exprime : q[uam] ut diuicias
salutis nostre. que in v[er]a sapia
dei sciaq[ue] consistunt. dicit n[on] a timo-
re dei no[n] posse seruari. Ad huc igit[ur]
metum no[n] p[ro]p[ri]os sed scia p[ro]phe-
tias i[n]uuantur eloquijs : dicite
psalmigrapho. Time te d[omi]n[u]m
o[mn]es scia eius : q[ui] nichil deest time-
tibus eu[m]. Qui enim hoc timore
d[omi]ni metuit : p[er]fectioni c[on]tinu-
est nichil dece. Na[m] de illo timore
penali : euident ioh[ann]es ap[osto]lus
dicit. Qui timet no[n] est p[er]fectus i[n]
caritate : q[ui] timor pena[m] h[ab]et. multa
ergo distanciam e[st] i[n]t[er] iustu[m] timo-
re[m] cui nichil dece. qui sapie sciaq[ue]
thesaurus e[st] : et illu[m] i[n] p[er]fectu[m] q[ui]
p[ri]ncipiu[m] sapie n[on] cupat. se q[ui]
q[ui] pena[m] i[n] sese continens de p[er]fec-
tior[um] cordibus sup[er]ueniente
plenitudine caritatis extrudat.
Timor enim no[n] est i[n] caritate : sed
p[er]fecta caritas foras mittit timo-
re[m]. Et r[ati]o si p[ri]ncipiu[m] sapie
i[n] timore consistit : q[ui] est eius n[on]
i[n] caritate p[er]fecto. que illu[m] i[n] sese
p[er]fecte dilectionis se continens
metu no[n] iam p[ri]ncipiu[m]. sed the-
saurus sapie et scie n[on] cupat.
Et idcirco duplex timor est g[ra]d[us] :
vnus i[n]p[er]ficiendi. id e[st] eor[um] q[ui]
adhuc sub iugo et timore suu[m]
sunt. de quo dicit. Et huius d[omi]ni
suu[m] timebit. Et i[n] euangelio.
Ia no[n] dicit vob[is] seruos : q[ui] ser-
uus nescit quid faciat d[omi]n[u]s ei[us].
Et ioh[ann]es seruus iquit no[n] manet

i domo metui: filius aut manet
 ietnu. Imbuunt eni nob: ut ab illo
 penali metu. ad caritatis plenif
 suna libertate. et auctori filioz qz
 fiduam tuseant. Deniqz bñs
 apñs. qui seruilē illū tioris qz
 dū olim caritatis dnice vtute trñ
 tendeat: inferiora despicens. ma
 ioribus se ditatu bonis a dno
 proficitur. Nō ei iquit dedit no
 bis dñs spm tioris: sed vtutis z
 dilcomis. et sobrietatis. eos etiā
 qz p fca celestis illius pñs dilco
 nē flagrant: quousqz ex seruis
 filios. adoptio diua iā fecerat:
 hō adhortatur eloquio. Nō enī
 accepistis spm seruitutis uti
 i tiorē: sed accepistis spm adop
 tionis filioz i quo clamam⁹
 abba pz. De hō etiā metu cum
 illā septiformē spūs sancti gñā
 appha describet. quā i xō ihesu.
 hōie illo dnico: i carnationis dis
 pensationē descendisse nō du
 biū ē. dixisset qz. et requiescet
 sup eū spūs dñi. spūs sapie.
 et intellcū. spūs consily. et
 fortitū. spūs scie et pietatis:
 nouissime velut qddā pcpuū
 itulit dicens. Et repleb eum
 spūs tioris dñi. In quo pmi
 tus illud diligentius ē itue
 dū qz nō dixit. et rquiescet
 sup eū tioris dñi. sicut de illis
 prioribus dixit: sed rplebt
 eū iquit spūs timoris dñi.

Tanta enī vbtatis eius ē mag
 nitudo: ut quē semel sua vtu
 te possedit: nō ptem sed totā
 occupet mentē. Nec i merito.
 Illi etei que nūqz extidet. cohe
 rens caritati. nō solū rplet. sed
 etiā ppetua et inseparabili eum
 qz ceperit possidet iugitate. nō
 lib letiae tpalis. vel voluptatū
 oblectationibus iminutus.
 Ad nō nūqz illi qz foras mit
 tit tiorē: euenie consuevit.
 Hic est igitur p fcoris timor:
 quo ille homo dnicus. qz nō
 solum r dīne hūanū genū.
 sed etiā p bē veneat pfectionis
 formā atqz exē vtutū rpletū
 narratur fuisse. Illū enī ser
 uilem suppliciorū tiorē: ver⁹
 dei filius qz pccm nō fecit. nō
 dolus iuentus est i ore eius.
 habe nō potuit **Interrogatio**
de cōsumatione castitatis. r p
erman⁹. Quia de p
 fcone caritatis hmo
 digestus est: volu
 mus etiā de castitatis sine
 aliqua libeius castitai. Non
 enī ambigimus illud pcel
 sum fastigū caritatis. p qua
 sicut hūan⁹ discretum est. ad
 ymaginē dei et similitudinē cō
 scenditur sine castitatis per
 fectione subsiste nō posse: s
 vtrū ita eius possit ppetuitas
 obtineri. ut nūqz libidinis tūl
 latio integritatē mī cordē festet.

et ita valeamus ab hac p[er]f[ec]tione carnali degentes i[n] corpore p[er]gna[re]. ut nu[m]qua[m] i[n]tentiuoru[m] esibus adu[m]mur. volum[us] edocei **Dilao expositio[n]is postulate Cam xv**

Quoniam summe quide[m] b[e]n[e]d[i]ctio[n]is ac singularis e[st] me[n]ta. ita istu[m] p[ro] que d[omi]no coheremus affectu[m] vel discere uigilare vel docere: ut medicina eius scdm psalmu[m] p[ro]p[ri]a finis. o[mn]es uite n[ost]re dies noctes q[ue] consumat: et me[n]te[m] nostram ita abibit esuiente[m] q[ue] faciente[m] q[ue] iusticia[m] celestis hui[us] ab ipse tua ruina[m] sustinet. Sed consulendum e[st] etia[m] i[n] me[n]te[m] corporis n[ost]ri. scdm benignissimam saluatoris n[ost]ri p[ro]uidencia[m]: ne deficiat i[n] via. Sp[irit]us ei p[ro]p[ri]us tuus ca[us]a aut i[n]fima: q[ue] etiam nunc vel exigui tibi p[re]cepto curanda est: ut post r[est]itucio[n]e[m] eius etia[m] ad ea que desideratis diligentius indaganda. me[n]tis quoq[ue] addat i[n]tencio[n]e[m].

Explicat collacio p[ri]ma abbat[is] th[er]emonis de p[er]f[ec]tione. Incipit cap[itu]la collacionis eiusdem de castitate

erba abbat[is] th[er]emonis de castitate **I** De corpore p[er]f[ec]t[us] et me[n]tis eius **II** De mortificatione fornicacionis et i[n]mundicie **III** Quod ad obtinenda[m] castione[m] p[er]nitentia[m] no[n] sufficiat huani laboris i[n]tencio **III** De utilitate i[m]pugnacionis que nobis de i[n]tentiuoru[m] esibus geneat **V** Quod p[er] p[er]f[ec]tione[m] ardorem fornicacionis extinguat **VI** De differentiis et gradibus castitatis **VII** Quod de natura castitatis et effectu eius i[n] scriptis tractat non p[otes]t **VIII** Inrogatio an corpus motu etia[m] dormientes possimus euade[re] **IX** Respo[n]sio quod p[er] somnu[m] accidens carnis commo[n]io no[n] offiaat casti[tate] **X** Quod multu[m] i[n]t[er]it i[n]t[er] continencia[m] et castitatis pacem **XI** De mialibus que p[er]iculant i[n] s[er]uicio d[omi]ni opeat[ur] **XII** Quod soli qui expeuuntur agnoscant dulcedine[m] castitatis **XIII** Inrogatio de continencie q[ua]litate. et t[em]p[or]e mo[di]. i[n] q[ua] castitas p[er]f[ec]ta possit **XIIII** Respo[n]sio i[n] q[ua]d[am] t[em]p[or]e possibilitas castitatis possit agnosca **XV** De fine ac r[em]edio castitatis **XVI**

Incipit collacio secunda abbat[is] th[er]emonis de castitate

Befectione tuis
acta q̄ doct
ne abū de
siderantib⁹
nobis one
rosa magis
visa ē qm̄
iocunda?

cū illico nos promissi s̄mōis
debitum senex expectare se
fisset: grata ē inquit michi.
nō solū attonita ad discendū
vr̄e mētis itenao. sed etiā dis
ciplina p̄posite questiois. Ra
tionabilis enī reueā iūro
gationis ordo: a vobis serua
tus est. **N**ac̄ est enī. ut tā ex
celse plenitudinē caritatis.
imensa illa p̄fecte atq; pe
tue castōnie premia conse
quatur: parq; sit gaudium
ī tanta p̄sente palmarum.
Tanta enī sibi societate fe
derantur: ut vna absq; alterā
nequeat possidei. **H**oc igitur
p̄posicio vr̄a complexa est: ut
vtrum ignis ille cōcupiscen
cie. cuius h̄c cāo velut īstū
sentit ardorem. ad plenum
possit extingui. disputacōe
sibi pandēmus. De quo p̄mū
quid bt̄us apl̄us senserit.
diligentius īq̄ram⁹. **M**orti
ficate īquit mēbra vestra:
que sūt sup̄ trā. **P**rimus er
go. qm̄ cetera p̄scrutemur:
q̄ sūt ista mēbra q̄ mortifi

cū p̄cepit indagemus. **N**ecq;
enī bt̄us apl̄us ad absalio
nē manū aut pedū aut ge
talū. imiti uos p̄p̄acōe cō
pellit: sed corpus p̄cāi utiq; q̄d
constat ex mēbris quātocūq;
destrui zelo p̄fctē desiderat
sanctitatis: de quo corpōe ali
bi. ut destruat̄ur īquit corp⁹
p̄cāi. **E**t que sit eius destruc
tio consequent̄ exponit: ut
iā īquit nō seruiat peccato.
A quo etiā se liberat: cū eū
latu postulat. **I**nfelix ego hō:
quis me libeabit de corpe
mortis huius. **D**e corpore
p̄cāi et mēbris ei⁹. Cam ij

Hoc utiq; p̄cāi corpus
multis viciōrū mē
bris probat̄ extruc
tū: et ad eius attinē portio
nē. quidq; vel s̄cō vel dicto.
vel cogitacōne p̄cāat: cui⁹
mēbra rectissime sup̄ trā
ēē dicunt̄. **N**on ei p̄nt h̄y q̄
corū vtuntur m̄steio v̄i
dite p̄ofitei: nostra autē
cōiūfacio ī celis est. **H**uius
igitur corporis ī h̄o loco a
postolus mēbra des̄c̄ens:
mortificate īquit mēbra
vr̄a que sūt sup̄ trā. forni
cacionē. imūdiā. libidmē.
cōcupiscenciā malā. et a
uāiciā. que est similitudo
rum seruitus. **P**rimo utiq;

loco fornicatione credidit
 defendam: que carnali co-
 tagione proficitur. Secundum
 etiam membrum immunditiam nu-
 triparit: que nonnunquam abs-
 que ullo mulieris tactu. vel
 dormientibus vel vigilan-
 tibus nobis per insidiam in-
 suspente mentis **in** ob-
 ripit: et ideo notat ac prohi-
 betur in lege. quod immundos quosque
 non solum sacrum carniuum
 participatione prauit: verum
 etiam ne contactu suo **castro-**
 scia pollueret. a castrorum us-
 que congregatione secru. dicitur.
Quia quocumque mede de car-
 nibus sacrificij salutatis. quod est
 dicitur in qua est immunditia: pibit.
 coram domino: et quidquid tetigert
 immundus immundum est. In deu-
 tronomio quoque: si fuerit inter
 vos homo qui nocturno pollui-
 tus est somno. egredietur ex
 castris: et non revertetur prorsum
 ad vesperam lauetur aqua: et
 post solis occasum regredietur
 in castra. Deum tamen per mem-
 brum libidine ponit: quod in ueteris
 sabili coalescens anime. accedat
 quepiam etiam sine corporis
 passione potest. libidine enim:
 ab eo quod libeat dicta esse
 non dubium est. Post hoc de ma-
 ioribus partibus ad moera des-
 cendens. quartum tulit me-

brum concupiscentiam malam:
 que non solum ad predictam impudicie
 passionem: verum etiam ad omnes
 noxas cupiditates generaliter re-
 ferri potest: que corrupte timore
 voluptatis est egestudo. De qua
 dominus in euangelio. Qui uiderit
 mulierem ad concupiscendam
 eam: iam mechatus est eam in corde
 suo. Multo enim maius est.
 etiam tunc mentis libere desi-
 derium continere: cum ei illecebro
 si aspectus offertur occasio.
 Quibus manifestissime com-
 probatur. ad perfectionem purita-
 tis. castitiam continencie
 corporalis non solum posse
 sufficere: nisi ei etiam mentis ad-
 datur integritas. Post que omnia
 nouissimum corporis illius
 membrum. et auaritia inquit:
 proculdubio ostendens. non
 solum ab appetitu rerum alie-
 narum animi continendum:
 verum etiam propria magnanimitate
 contempnenda. Hoc enim et in
 actibus apostolorum fecisse legitur.
 credentium multitudo: de
 qua dicit. Multitudinis creden-
 tium erat cor unum et anima v-
 na: nec quisquam eorum que possi-
 debat aliquid suum esse dice-
 bat: sed erant illis coram.
 At quot enim possessores agrorum
 domorum erant: vendentes
 affebant eorum que vendebat:
 "pretia

et ponebant an pedes eorum.
 Diuidebat aut singul: prout
 tuoz opus eat. Et ne ad pau
 cob ptine videtur ista pfto:
 auaritia simulachroz serui
 tute ee testatus est. Nec inuei
 to. Quisq; em no couat ne
 cessitatibus egenoz: et pe
 cunie sue qua ifideli tenua
 tate conseruat. x pcepta p9
 ponit: ydolatre tue iaurrit.
 amore materie mundial. sine
 pferis caritati **De mortifica
 tione fornicationis et inuidie.**

Si ergo multos **Ca^m iij**
 ita pro x^o suas vide
 mus abieasse sbas: ut no solu
 possessione pecu
 niarum. veru etia desiderium
 de cordibus eoz ipetuum p
 benuit abfatum: conseques
 est. ut eodem mo etia forni
 cationis ardore extingui posse
 credamus. Non em re ipos
 sibile aplius cu possibili uir
 isset: sed vtz saens ee possi
 bilia. pai mo mortificanda
 decreuit. Et i tm btus apls
 fornicatione huc inuidia
 am. de nostris mentibus
 exstirpai posse confidit: ut
 no solu mortificai ea sed n^c
 uoiari ea quide i nobis
 debet pronuacit. fornicat^o
 iquiens et omis inuidia
 aa. aut auaritia n^c noietur

i volub. aut turpitudine aut
 stultiloquiū. aut scilicet q
 ad rem non ptinet. Que etia
 pai modo pnuosa esse: et e
 qli nos a rigno dei exclusioe
 depelle edocet dicens. Illud
 aut satote: qui ois fornicator
 aut inuidus. aut auarus
 qd e ydolorū seruitus: no
 lz hereditate i rigno dei x^{et}.
 Et ita. Nolite errae: neq for
 nicari. neq ydolis seruien
 tes: neq adulteri. neq mol
 les. neq masculozū concu
 bitores. neq fures. neq a
 uari. neq maledici. neq rap
 tores: rignū dei possidebit.
 Dubiū promde esse non
 det fornicationis et inuidie
 de mebris nostris abolei
 posse contagū: qnquide
 non aliter ea qm auaritia.
 stultiloquiū. scilicet.
 ebrietates. ac furta. quoz
 facili apuatio est man
 daueit absadenda **Quod
 obtinenda castitate no suffi
 at huam laboris intenas
 Caplm quartū**

Qertoz tm esse nob
 uenit. q licet oez
 continencie dis
 trictione. fame saluet ac
 sitim. vigiliab quoz et
 opib iugitate. atqz itessa
 bile subearius studium

lcomis? perpetua in castione
 puitate laborum horu merito
 contingit ~~valeamus~~ nequam?
 n i hys uigil desudantes. ex
 peiencie magisterio doceam.
 icorruptione ems dine gre
 largitate concedi. Ob h^o sane
 solimo se unusq; ifatigabi
 lit i hys exatys pduare de
 be cognoscat: ut p illoz af
 flictione. miam consecutus
 dñi. de ipugnatione carnis
 ac dnatioe ppotentiu vicioz.
 dno meatur munere liberai:
 no quo adepturu se p illa co
 fidat ista qua cupit uiolata
 uiolata corporis castitate.
 Tanto aut erga acq; sione
 castione desideio atq; amoe
 flametur: quanto quis pe
 cuniaru cupidissimus appe
 titor. vel qui summa honoz
 ambicione distendit. vel q
 itolerabili pulchre mulieris
 amore raptatur. desideium
 suu i patientissimo ardore
 optat explei: et ita fiet. ut du
 pro integritatis amore perpetu
 tate. ifaciabili cupiditate suc
 tendimur. desideabil' des
 puiat' abus. necessarius hor
 reat potus. sopnus quoq;
 pi natiue debitus r' spuat.
 vel ite ut deceptor fraudu
 lentissimus puitatis. 2 emu
 lus atq; cotraius castitati.

attonita atq; suspecta mente
 capiatur: et unusq; ita coti
 die integritatis sue matutino
 explorator effectus. de colla
 ta sibi puificatione congau
 deat: ea q; se no suo studio. ne
 vigilanaa sed protectioe dñi
 seruat consecutu: et ta diu
 illius pseuerancia suo cor
 pora itelligat cohesura. qm
 diu eam dñs sua fuit mi
 sciaone largitus. Qui eni
 hanc stabilit optinet fide:
 nequaquam supbu sapiens.
 de sua vtute confidet: neq;
 seductus longis obsceni li
 quozis iducis blandissia
 seruitate soluetur: sciens
 ipuissime colluuioris asper
 gine. se protinus maculan
 du: si vel paululu qd ab eo
 pteatio dina distessit: ac
 deinde pro perpetuate ei9
 cu oi contione et humilitate
 cordis idefessis e oronib9
 exaubandu **De volutate i
 pugnationis q nobis de mce
 tuoz estibus gnatur. Ca. v.**

Qultis aut capere
 p huius rei qua
 dicimus veitate
 euidens argumentu? p
 quod et her que dicta sunt
 approbetis. et ista corporis
 pugna. q iimica nobis pu
 tat' ac noxia. vtilit mebris

pedes eoru.
 singul. prout
 Et ne ad pau
 ur ista pfo:
 accipoy serui
 est. Nec inue
 no couat ne
 iacui. et pe
 delu teuaa
 pcepta p
 tute iaurit.
 undial. huc
 e mortim
 imudic.
 uultu. Ca. iij
 suas vide
 esse has.
 sione pcal
 desideium
 ipeum p
 conseques
 ca forni
 tangu posse
 eni re ipof
 offibit ut
 es ee possi
 etificanda
 i btus apls
 imudna
 aentibus
 mfidit. ut
 i ea sed m
 i nobis
 ferruca
 imudic
 uoietur

nostris inserta esse doceamur. **C**o-
 fideate queso eos. qui corpore sunt
 spadones. que papue causa i
 virtutibus appetendis desider
 reddat ac tepidos. **N**one quod cor
 rumpende castitatis credunt se
 periculum non habere. **Q**uod tamen neo
 uti proposuisse me credat: ut nei
 ne eorum peccatis iuveni posse
 confine. perfecta abrenuntiatioe
 flagrantem: sed quod natura quod
 damno sua vincat. si a forte eorum
 ad proposita profectibus palman
 summa aut distributione contendunt:
 cuius ardor vel desiderium eum quod
 sel accendit. fame. sitim. vigi-
 lias. nuditate. cunctosque labo-
 res corporis non solum patient:
 verum etiam libenter sustinent compellit.
Dix enim laborat doloribus
 sibi: et vim facit proditioni sue.
Et ita. **A**nt aut egent: etiam
 amara dulcia vident. **A**lias
 namque non poterunt desideria pro-
 sentium rerum. vel regni vel a-
 uelli: nisi pro istis affectibus
 noxiis. quos accipimus appu-
 tati alii salutare fuerint im-
 missi. **N**ullatenus enim valz
 viuacitas mentis absque ali-
 cuius desiderii. vel timoris. vel
 gaudii. vel metus affertione
 subsiste: nisi habet eadem in bona
 parte fuerit imutata. **E**t idcirco
 si carnales concupiscentias de-
 cordibus nostris desideramus extrude:

spirituales in eorum locis plan-
 temus protinus voluntates:
 ut huius semper animus non inueniatur.
 et habeat quibus iugiter inno-
 retur. et illecebras presentium
 ac temporalium respiciat gaudiorum.
Cumque in hunc statum mens nostrum
 cotidianis exercitiis erudita
 profecerit: tunc vtilitatem illius
 affectum experientia docente
 concipiet: que omnes quidem
 solita profallendi modulatioe
 cotinuis: virtute ^{vero} quodque eius.
 non nisi pauca exercitiis percipit.
Puidebatur dominum in conspectu
 meo semper: quoniam a dextris est
 mihi ne commouear. **I**lle etenim
 solus viuus atque intellectum
 huius carnis efficiat affectus:
 qui perueniens ad istam de qua
 loquimur corporis atque anime
 puritate. intelligit se cunctis mo-
 mentis. ne rursus ab eadem
 deuoluatur a domino consuam:
 dextrasque suas id operationes
 suas ab eodem iugiter immu-
 ri. **D**ominus enim scilicet suus non a
 sinistris. quod nichil habet sinistra
 vir sanctus. sed a dextris se-
 per assistit: a partibus vero
 ipsius non videtur: quod non
 habet illas dextras. quibus
 dominus consuevit assistere: nisi
 potest dicere tamen propheta. oculi
 mei semper ad dominum. quoniam ipse
 euellet de laqueo pedes meos
Quod nullus potest vei-

dicite profitei? nisi q̄ vn̄iūsa q̄
i hoc mundo sunt. aut uoxia
aut sup̄flua. aut ite infeiora
fūm̄b̄ v̄tutib̄ iudicant̄.
dem̄ ituitū suū. oē studium.
dem̄ curā. erga cultū sui cor
dis. et castiōnie desixit̄ p̄u
tate; atq; ita mens̄ istas ex̄ta
tis dimata. et profectibus eli
expolita. ad p̄fectā corporis
atq; aīe p̄uēiet p̄uitatem

De pacā ardore fornicatiōis

Quātū extinguit. c. vi

Quātū q̄s i lenitate ac
pacā cordis. tm̄ i
corporis p̄uitate profiaet;
quātōq; longius iracundie
ppuleit passionē. tanto casti
tate tenacius obtineb̄. No
enī estus corporis declinat;
n̄ q̄ ai motus an̄ xpresserit.
Quod aptissime saluatoris
nost̄ ore. laudati b̄t̄itudo de
clarat. Beati mites; quī ipsi
possidebūt trā. Non q̄ aliter.
uost̄rā possidebimus trā;
id est nō alias diaoi nr̄e re
bellis hui⁹ corporis trā sub
det; n̄ mens̄ nost̄ p̄us fūit
pacāe lenitate fūidata. n̄
poteit quis adūsus carnē
suā insurgentia libid̄is bel
la cōp̄rūe. nisi p̄us armis
mansueuis̄ instruat̄. Man
sueti enī possidebūt trā;
i habitabūt i sc̄lm̄ sc̄li sup̄ ea.

Hanc iquā trā. q̄admodum
obtinē possumus; idē p̄phetā i
consequentibus psalmi xp̄i
edocet. **E**xpecta d̄nm̄ et custo
di vias eius; et exaltabit te.
ut h̄editate capias trā. **C**ostat
ergo. ad possessionē trē istius
firmit̄ obtinendā. neinē pos
se conscendere; n̄ illos tm̄. q̄
p̄ imobile pacāe lenitate.
vias d̄ni duras p̄ceptaq; s̄
uantes. de sc̄no carnaliū pas
sionū ex̄hente eodē fuerit ex
altati. Mansueti q̄ possidebūt
trā; et nō solū possidebūt
eā; sed eā delectabunt̄ i ml̄
titudine pacis; q̄ neō i cuius
carne adhuc bella concupis
cencie suscitant̄. stabilit̄ per
fruetur. **N**ac̄ ē enī i festū eū.
diūssimis d̄conū p̄lys; et
ignitis luxurie iaculis sau
ciatū. a trē sue possessioe de
uolū; donec d̄ns auferat bel
la vsq; ad finē trē eius. ar
cū conteat̄ et confringat ar
ma. et sc̄nta comburat̄ igni.
illo saluet̄ quē venit d̄ns
mittē i trā sup̄; ar̄tū e
ciā et arma. confringat q̄bus
adūsus eum neq̄ae sp̄uales
diebus ac noctibus d̄mi
tant̄ es. ignitis configebant̄
cor eius iaculis passionū;
et ita cū eum d̄ns conteres
bella ab oībus i centiuoz

estibus liberant. ad illum punitatis statum pueniet. ut deposita confusione qua semetipsum. id est carne sua dum impugnetur horrebat. incipiat ea velut punitissimo tabernaculo delictorum. Non enim accedet ad eum mala. et flagellum non appropinquabit tabernaculo eius. ad illud scilicet prophetam patre ueritate pueniens. ut mansuetus merito. non modo sua hereditet iram. uerum etiam delectetur in multitudine pacis. **U**bi autem adhuc superest sollicitudo carnis. pacis esse non potest multitudo. Non enim autem delictabunt in pace. sed in multitudine pacis. per quod euidenter ostenditur ita medicinam efficacissimam cordis esse pacem secundum illud salomonis. mansuetus uero cordis est medicus. ut non solum tristitiae. id est acridie. cenodoxie. superbie. uerum etiam libidinis. omniumque peccatorum extirpet fontem uiciorum. In longuitate enim ut ait salomon. prosperitas regibus. Nam qui mitis semper atque tranquillus est. non in acridie peccatione succenditur. non in acridie atque tristitiae angore consuetur. non in cenodoxie uanitate distenditur. non in superbie tuore sustollitur. Pax enim multa diligentibus nomen domini. et non est illis scandalum. Et ideo non timeo punitatur melior pacens fortis. et qui

continet iram. capienti urbe. **H**anc igitur pacem donec firmam atque perpetuam obtinere meamur. multis namque est nobis in pugnationibus acceptum. frequenterque nobis est. uisibilis iste cum genui tu lacrimis que repetendus. miser factus sum. afflictus sum usquequaque. tota die contristatus ingrediebar. quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus. et non est sanitas in mea carne. a facie iei tue. non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Tunc enim contempnentur huiusmodi et in ueritate deflebimus. quam post longam punitate corporis nostri sperantes iam carnalia nos omnimodis euasisse contagia. stimulos carnis ob elationem cordis aduersum nos rursum sentimus insurgere. uel certe ad fallaciam sopnorum impunitas nos pristinae colluuios aspergit. **C**um ergo ceperit quis dicitur uia cordis et corporis punitate gaudere. namque est ut dum se credit ulterius se iam non posse ab illa sinceritate deuoluere. nisi semetipsum quod damno gloriatur. et dicat. **E**go dixi in habundantia mea. non moueboz ieternum. Sed cum utiliter a domino suo relictus. illum punitatis statum in quo

sibi met confidebat senserat
 pturbat? sese qz in illo spi
 tuali viderit titubare succes
 su. recurrat protinus ad
 illius integritatis auctore?
 et agnoscens infinitate sua.
 confiteatur et dicat. Dne
 no i mea. sed i tua volun te
 prestisti detoi meo v tute:
 autisti facie tua a me. et
 frus sum conturbatus? illd
 quoqz bti iob. si lotus fuo
 quasi aquis niuis. et ful
 seruit velut mudissime
 man9 mee? tu sordibus
 itingues me. et abhoia
 buuntur me vestimenta
 mea. Quod tu is q suo vi
 tio se i sordibus tinguit?
 no pt dice suo creatori.
 Donc go ad pfectu puitati
 pueniat statim. nate e eu ie
 qualitibus istas frequa9
 erudi? quo ad usqz p di gra
 am rfinat9. i illa qua ap
 petit puitate efficaciter
 duc meatur. Expectans
 expectavi dnm. et r sper
 me. et exaudit pte mea.
 et eduxit me de lacu mise
 rie et de luto feas? et sta
 tuit sup petra pedes meos.
 et direx gress9 meos

Multi differentis et
 sunt grad9 castitatis
 ei castione Cam by

gradus. quibus ad illa iuo
 labile conscendit puitate:
 quos licet nec p fite pspuere.
 ne enuare ut dignu est. v ty
 nostra sufficiat? tu qz seies
 narrationis exposat. scdm
 mediocritate experientie nostre.
 utruqz proferre tep tabim9:
 rhuantes pfectiora pfectis?
 ut puiduantes hys. qui ser
 uentore studio puioze casti
 monia possidetes. quanto
 maioris iduste sunt? tanto
 etia pspuitate vigore pcellut.
 Proinde sex gradibus licet
 multa a seiuice sublimitate
 distantibus. fastigia casti
 tatis pcella distinguat. ita ut me
 dia quedam. que tu multa fut
 ptmitta: quozu subtilitas
 ita huano subefugit seu
 sus? ut ea ne mens ispire.
 neq loq lingua pualear?
 qbus sensim castitatis ipi9
 pfto cotidianis profectib9
 adolesat. Scdm similitudine
 naqz corporu tironoz. que
 singulis diebus isensibiliter
 sui capiunt incrementa? et
 ita du nesciunt ad pfectu
 habitu prouehunt? aie
 quoqz robur ac maturitas
 castitatis acquiritur. Prim9
 itaqz pudicie gradus e: ne
 vigilans ipugnatioe carna
 li monachus elidat. Idus

ne mens illius voluptarijs
 cogitacionibus imoret. Tercia
 ne feineo ut tenent ad con-
 cupiscencia moueat aspectu. Quarta
 ne vigilans vel simpliciter
 carnis profect motu. Quinta
 ne cum memoria gratia huius
 vel tractatus ratio. vel natu-
 ras leonis igessit. subtilissi-
 ma mente voluptate actiois
 pstringat assensus: sed velut
 opus quoddam simplex ac mis-
 teium huiusmodi gratia contribu-
 tum quillo ac pio cordis replet
 ituita: nichil quod amplius de
 eius recordacione conapiat.
 quia si opacione laterum. vel au-
 libet altelus officine mente p-
 tractet. Sextus castione qda
 est: ne illecebrofis fantasma-
 tibus feiaz vel dormiens il-
 ludatur. Licet enim hanc hidi-
 maone pto ee obuoria no
 credamus: concupie tu adhuc
 medullitus latitantis idia-
 um est. Quia tu illusionem: di-
 uis modis constat accidere. Na
 scdm illu usu. que vigilas ex-
 te vel cogitacoe consueuerat:
 eam dormiens qsqz teptatur.
 Alit enim falluntur hy. q car-
 nale copula norut: alit qui
 feinee mixtionis sunt ex-
 ptes. Hy etenim sicut simpli-
 aoribus et puoribus sopnyb
 iqetai solent: ita eam facilioe

diligencia ac mudoze pnt la-
 bore purgai. Illi aut sordidiobz
 magis qz expressis fantasma-
 tibus illuduntur: donec pau-
 lam secundum me furam castita-
 tis. ad qua vnusqzqz contendit.
 i illius odium rei qua voluptatua
 ate sentiebat. mens eam sop-
 no sopita vtat: illud ei quod
 fortibus viris pro fumo la-
 voru stipendio repromittit.
 p propheta. concedatur a dno. et
 arcum et gladiu et bellum
 conteram de tra vna. et dormie
 vos facia fiducialit: et ita de-
 um quis ad illa bti semi-
 paucoz qz filium viorz per-
 ueniet puitate. Quia idcirco
 a predictis sex castione gra-
 dibus sequestram: qz non
 solum possidei sed eam credi
 no nisi a raissimis potest.
 Et quia id quod illi speaali-
 ter diu muneis largitate
 collatu est: pponi ad gnalis
 pcepti non pt forma: sali-
 tet ut eousqz mens nostra
 castitatis ipius puitate for-
 metur. ut eam ipso natua-
 li motu carnis emortuo.
 illu obscenu liquore oino
 non perfeat: opinione sa-
 ne quoruda. qua sup hanc
 carnis colluione diffini-
 unt file no debeo: q dicit
 no idcirco ea ~~du~~ dormietib

euenie. eo qd ea producat falla
 cia sopnion: sed potius quia
 rdundantia huoris illius a
 liquas i egrotanti corde fingat
 illecebras. Deniqz aut: qd illo
 tpe quo no iquetat illa co
 cread. qadmodu fluxus ei9
 ita etiam illusio conqescat.

**De natia castitatis et ef
 fectu eius in expti tractate**

Sed h' no pnt. r viij
 suscipe et probae
 vtrum possibilis
 an impossibilis sint. eto exaunc
 diffinie nemo poteit: nisi
 p experientia longi r puita
 tem cordis. ad confinia car
 nis ac spūs vbo dñi digente
 puenerit. De quo btus apls.
 viuus e iqt dei sermo et ef
 fiat. et penetbilior oi gladio
 anapiti. et ptingens usq ad
 diuisione aie ac spūs compa
 gu quoq et medullay. ^{discretor}
 iteationū cordis: et ita inter ^{rogata}
 illoru quodamō tiob collo ^{nonū}
 catus. quid huane cordia
 oni nato fit atq ieuuitabilit
 attributū. quid ue consue
 viosa et ituria iuuetutis
 iuuetum velut ispeator et
 arbit iusta trutinacōe dis
 cnet: ac sup eoru effcū atq
 natia. non flis vulgi opi
 nionibus abducentur: ne
 p iudicatis i exptoy diffini

tionibus atqeset: sed pui
 tatis modū ita experientae
 sue libra et iusta examinaone
 ppendens. nequaq illoz de
 apietur errore. q negligēae
 sue vitio. crebrioribus qm na
 xpellit egestionibus sordida
 ti. de naturali condiaoe cau
 santur: cui9 eos constet i ferre
 potius vim nature. et extoz
 que ab ea polluaone qua ipa
 no ingeit: iteperanaā suam
 ad naitē carnis. ymo ad eius
 referunt creatorē. p pias cul
 pas ad natie ifamia tnsseñ
 tes. De quibus i prouibys e
 legant expmit. Insprenaa
 vni corrupit vias eius. dñi
 aut causat i aia corde suo.
 Postremo si quis hui assert
 ioi nostre fide derogne vo
 lueit: qout no an preuidi
 cata nobiscū opinioe discer
 tet: qm discane hui9 suscipi
 at istituta. Quq h' pautis
 mensibus illa qua traditur
 modea tione seruauit: pro
 fecto h' que diximus vero
 poteit probare iudicio. Cete
 rū frustra de cuiuslibet ar
 tis ac discipline sine conte
 dit. qsq non prius oia que
 ad cōsumacionē eius ptinet.
 fūmo fuerit studio ac vtue
 sectatus: velut si vbigra fili
 tudine mellis ex tico. aut

rursum ex eo sicut etiam ex
rafani huiusmodi semibus lenis-
simum olei liquorē produci pos-
se confirmē? si quis horū
penitus ignarus assistat.
nōne contra rerū naturā
hō eē condamans. me velut
aptissimi auctore mēdaci
veridebit. Cui si ego testes
in mios. q̄ h̄ se et vidisse et
gustasse. et fecisse testentur
adhibeā. rōne m̄s̄p̄ atq̄
ordīne quo ille spēs. vel ī
olei pinguedine vel ī mel-
lis dulcedine trāformēt
edisseram. ille aut ī stultis-
sime p̄suasionis obstinac-
ione p̄sistens neget ab hys
seminibus quicq̄ vel dul-
cedis vel pinguedis posse
produci. nōne magis no-
tanda ē irrationabil̄ ei9
Puitax q̄ contencio. q̄m f-
monis mei veritas irri-
denda. q̄ multorū ac fide-
liū testium ḡuitate. et e-
videntibus documentis.
et quod hys āplius est
expiencie probacōe filat?
Et iō q̄sq̄ ad illū puita-
tis statū iugi cordis ite-
racione puenierit. ut iam
mente ab hui9 passiois
titillacione penitus ab-
soluta. p̄ sopore cōo ei9
velut r̄dūdaciā supflui

huoris expellat. condicione
modūq̄ nature c̄tissime dep-
hendit. et dū ita exp̄gefactis
iueneit carnē suā post longa
tpa se m̄s̄o atq̄ ignorante pol-
lutam. tñ demū de naturali
nūitate causet. ad illū sine
dubio pueniens statū. ut t̄s
iuematur. nocte qualis ī die.
talis ī l̄cō qualis ī orōe. talis
solus. qualis turbis homi-
arūseptus. postremo ut nū
quā se tale secretus aspiciat.
qualis videi ab hoibus eru-
bescat. n̄ in eo tale aliquid
ieuitabilis ille oculus dep-
hendat. quod q̄b huānis o-
culus velit esse celatū. et ita cū
cepit suauissimo lūcē casti-
uigit delectai. dice poterit
cū p̄pheta. Et nox illūnatio
mea ī deliciis meis. q̄ tñ
bre nō obscurabunt. et
nox sicut dies illūnabitur.
sicut t̄bre eius ita et lumē
eius. Deniq̄ hō ip̄m qd̄ sup
condicione natūe videtur
huāne. qualit̄ obtinuerit idē
p̄pheta. subiūxit dicens. Quia
tu possedisti renes meos.
id est nō idusta mea neq̄ v-
tute hanc promerui puita-
tem. sed q̄ tu mortificasti ī-
fitū renibus meis libidō
se voluptatis ardorem.

Interrogatio an corpus mo

tū eā dormiētes possum?

Germanus. **euadē c. ix**
petuā quidē corpōis
pūtatem ex pte aliqua expti
sumus. a vigilantib⁹ p dei g
tā posse possidei: et imo a oēs
carnis dīstricōis atq; iudicio
rīstente vigilantibus posse
nō contigē nō negamus. **Utrū**
aut et dormientibus hac iqe
nidme carē possim⁹. volum⁹
edocei. Duabus nāq; decus
possibile hō eē nō credim⁹: qd
licet absq; vēcūdia negam⁹
effai: tu qm hō mediacē tpi⁹
nātās cogit: qd ut iueniēt
si qua forte iūerēdiū fūe
rit deuudata suscipiās. **Prīmū**
gō est. q p sopni quietē mē
tis vigore laxato. obseruai
nequaq; illius valeat imo a
nis obreptio: sed m. q etiā vū
ne collectio cum vesice capaci
tate qescentibus nobis idesi
nenti confluxu iūctū hūoris
oppleuit: exatet mēbra mar
tentia: quod etiā puulis. vel
spadonibus eādē nichilōi⁹
lege contigit. **Utrū** fit. ut si nō
oblectatio libidinis. vulneat
mētis assensū: confusioē tñ
eā hūliet turpitudō mēbroz

Rnō q p sopnū acadēs car
hemō. nis imo a o
Apparet nō offinat
vos n dū casti. c. x

ve castitatis agnouisse vtu
tem: quāquidē dīstricōis
auxilio eā a vigilantib⁹ tñ
creditis retentā. **Et in est**
quod putatis a dormientib⁹
qī rigore aī rīsoluto integta
tē nō posse seruari. **Porro casti**
tas non ut arbitrium dīstric
tōnis pīdīo: sed amore sui
et pīe pūtatis delatōe
subsistit. **Non enī castitas**
sed continentia dī: vbi ad
huc aliqua rīstīat adūsitas
voluptatis. **Didētis gō. hys**
q castitatis affm p dei g
tā medullitus recepērt.
dīstricōis cessatōne cum
dormiūt nō obēē q īfīda
etiā vigilantibus rōē cīs
fama comprobāt. **Quid qd**
enī cū labōē cōpīūt. tpa
les dimicanti iduciās prāt:
nō tñ petuā securitatis
quietē tribuit post labōē.
Quid qd aut fūerit profū
da vīute deuictū: absq; ulla
īquietudis suspīcōe com
positū. iugē pacis victori
conferet firmitatem. **Quā**
obre donec pulsai nos
carnis cōmōtione sentim⁹:
nouerim⁹ nos ad casti
tatis necdū puenisse. **Fasta**
gia: sed adhuc sub īfmi
tate continentiae consta
tutos pīlyb fatigai: i qd⁹

uita e dubios ee semp eue-
tub. Quod aute inenitabile
esse conuocoue caruis h^o as-
strue voluisti india. q^o ea ne
ipi quide euiden care dep-
tis genitalibus put: sciendu
est no eis carnalis estus. n^o
affectu libidinis. sed sola sa-
tine gnaaoonis de esse v-
tutem. Qu manifestu est ne
illos quide si ad hanc ad qua
nos nitim castitate cupit
puenie. ab huilitate z cont-
tione cordis vel continetie
districtione debe laxai: li-
cet nequaq^o sit discedendu
nuore ab eis castitonia pos-
se labore ac studio compre-
hendi. **Q^o multu inest inter
continetia z castitatis pacem**

Quobre **Cam xi**
pfto castitatis a la-
boriosis continetie
rudimentis. ppetua tranquil-
tate discuitur. h^o e eni ve-
consumatio castitatis: q^o no
ipugnans carnalis concu-
piscencie motus. sed toto hor-
rore detestas uige atq^o inuo-
labile sui rinent puritate:
n^o pt aliud qd esse q^o satas.
Hoc aut fiet. qn ia defmes
cno aditus spm concupis-
ce. desiderys eius v^o tutiq^o
consenserit: reperit q^o sibi
pace finissima sed cari: et s^m

psalmigraphi smaz habitau-
erunt frs i vnu: et illa repromis-
sam a dno btitudine possidetes
de q^o ait. Dixit duo ex vobis cōsen-
serunt sup tram de oi re quacu-
q^o peauerit: fiet illis a p^o meo.
qui i celis est. Quisq^o go illiq^o
intellectualis iacob. id e subpla-
tatoris trāscendit gradu: ab a
continetie colluctatioe ac sub-
plantatioe viciou obstupescit
femorib^o neruo. ad israhelis mei-
tu ppetua cordis dirctoe cōsen-
det. Que ordine eam beatus
dauid im spūs sancti vaticatioe
distingit: i p^o mib^o iquiens. no-
tus i iudea deus. id e i aia q^o ad
huc sub peccatoru confessioe
r^o tinetur: iudea eni confessio
intpretatur: id e in isrl^o autē idē
i eo qui videt deū. sive ut qui
oā intpantur. rāssim^o dei e.
no solu notus. sed eam magnū
not^o eius e. Dem ad sublimio-
ra nos prouocans. ac volens
eam locum ipm. q^o d^o d^o delat-
tur ostendē: et fals e iquit
i pace locus eius: id e no i co-
fluctu ctānis et colluctatioe
viciou. sed i castitonic pace et
i cordis tranquillitate ppetua.
Huc igit^o paas locum extatio-
ne carnalū passionū si quis
merueit obtinere: ex ho quoz
pfiens iudu ac syon spūalis
id e specula di. seq^o effectus

est etiam habitatio eius. Non
 enim in conflictu continet
 sed i iugi virtutis specula dñs
 immoratur: ubi iam non rē
 dit. nō p̄mit. sed i p̄petuum.
 confregit potentias artium.
 ex quibus vix adūsum nos hibi
 diuū quēdā iacula digebant
 ignita. Videtis ergo. q̄ sicut
 nō est i colluctatione continēte.
 sed i castitatis pace locū dñi:
 ita etiam habitatio eius i specu
 la fit. 2. replacōe virtutū. **On**
 nō imēto porte syon: tabna
 culis cūctis iacob p̄feruntur.
 Diligit ei dñs portas syon:
 sup oīa tabnacula iacob. **Et**
 aut p̄ hō iēuitabilē eē imotio
 nē carnis assētis. q̄ vīna
 cū vesicā iugi istillacōe r̄ple
 uerit. quēta etiam suscitāt mēb̄:
 licet verus sectatoribus p̄uita
 tis ad obtinendā eā nichil p̄
 iudicet ista comotio. quā h̄
 solū intdū et tū p̄ sopore nē
 tas exītat. **faciendū tñ ē q̄ si**
 ita imotz fuerit ad quietē p̄p̄
 r̄ducant castitatis r̄p̄eio: ut
 nō mō cū nullo p̄uritu. sed
 ne cū mīna quidē libidinis
 r̄cordacōe sedentur. **Et idcirco**
 ut cū lege aī. lex quoq̄ cōgru
 at corporalib: etiam i xp̄iūs aq̄
 potu ita ē nimietas castign
 da: ut hūozis cotidiaī illa col
 lō p̄us arefctis i flues mēbris

illū quē inēuitabilē putatis
 corporis motū. nō solū r̄issi
 mū. verū etiam lentū r̄ddat ac
 tepidum. frigidūq̄ ut ita dixe
 rim ignē. et absq̄ ullius adūsti
 onis ardore vorantē suscitāt
 flāmā: istar admirabilis illius
 mosayce visionis. ut carnis
 nostre rubus. innoxio igne ar
 tūdatū nō vīatur: vel sicut
 illozū tūm iuuenū. quibus ita
 vorante spū. fornicatis caldau
 te flāma discussa ē. ut n̄ ar
 pillos eozū aut fimbrias o
 dor ignis afflaret: ut quodā
 mō illud quod sc̄is reprōmit
 tit p̄ p̄phetā incipiamus iam
 i hoc corpore possidere: cum
 ambulaueris p̄ ignē. nō com
 bureris: et flāma non arde
 bit ite **De mirabilibus q̄ pe
 culant in s̄is suis opatur**

Magna **Cam. xij.**
 enīued atq̄ mīfca
 sunt: n̄ ulli hom̄ p̄cū
 tus. n̄ h̄is tm̄ q̄ expti sūt no
 ta. que dñs fidelibus suis ad
 huc i isto corruptionis vascu
 lo constat is. ineffabili lar
 gitur libeātate. **que p̄pha**
 mentis p̄uitate p̄lustrans:
 tā ex sua q̄ ex illozū p̄sona.
 q̄ in hūc statum affem q̄ per
 ueniunt exclamat. **uia opa**
 tua: et aīa mea cognoscet ni
 mis. **Alioq̄ nichil noui n̄**

n^r magis intelligit^r dixisse pph^e
 ta: si alio cordis affrū. vel de
 alijs opēibus dei h^r pronūta
 asse credatur. Nullus etenim est
 hominū: q̄ mīa eē opa dei. eadē
 ex ipius creatie magnitudine
 nō agnoscit. Ceterū illa q̄ i sabb^o
 suis cotidiana opatione dis
 pensat. ac speciali munificē
 tia affluent^r effundit. nul
 lus aliud n̄ aīā pfruentis
 agnoscat: que in secreto cō
 sate sue est beneficia eius
 arbit^r singularis: ut eā non
 solū nullo valeat pmoē dis
 serē. sed ne sensu quidē 2 co
 gitacione complecti: cū ab
 illo ignito feruore discedēs.
 ad istos materiales ac tē
 nos ituitus fuit deuolu
 ta. Quis enī i se opa dñi
 nō mīet^r? cū itaabilem
 ventris igluuie et sup^r tuo
 sam gule pntiosamq; lux
 uriam ita i se vidēt fuis
 se complā. ut vix ipm̄ ex
 guū ac vilissimū abū rāo
 iuitus p̄cipiat. Quis nō ob
 stupescat opa dei: qui illū
 igne libidinis. que natura
 lem antea et velut iextin
 guibilem eē credebat. ita
 r̄friguisse p̄sensit. ut sine
 simplia quidē se corporis ^{motu}
 sentiat incitari. Quod non
 v̄tute dñi nō stremitat^r.

q̄sq; cū hoies quondā dios
 atq; truculentos. q̄ ad sumū
 iacundie furore etiā blaudis
 finis subditozū iritabant^r
 obsequijs. ad tantā vident
 fuisse lenitatē. ut nō solū
 iā nullis moueantur iu
 ryis. sed etiā cū illate fuerit.
 summa magnāmitate con
 gaudeant. Quis plane nō
 mīctur opera dei. ac toto p
 clamet affrū. qz ego cogno
 ui qz magnus est dñs: cū
 vel se vel alū quepiā ex ra
 passio libealem. ex prodigo
 continentē. ex sup^rbo hūile.
 ex delicato ac teneo squalidū
 h̄r futūq; p̄p̄erēt. et eges
 tate atq; angustia p̄ntium
 rerū etiā uoluntarie p̄fru
 ente. ^{proferat} **Ista sunt mīa opea**
dei: que peculiāter aīā
pphe filium qz ei⁹ mīfice
contemplacōis ituitu stupe
scā cognoscat. **Ista sunt prodi**
gia que posuit dñs super
terram: que idē ppha con
siderans. ad ammiracōne eoz.
cūctos p̄p̄os aduocat dices.
Venite et videte opa dñi. q̄
posuit prodigia sup̄ trā:
auferēs bella usq; ad fine
trē: arcū contet et confrī
get arma: et scuta combuet
igni. Quod enī maius p̄t
eē prodigiū. q̄ sub momēto

breuissimo ex rapacissimis
 publicanis aplos fieri. exp
 secutoribus truaulentis p
 ditatores euagely paretis
 simos reddi. ita ut ea qua p
 sequebant fidem eam effu
 sione sui sanguis ppagaret
 Ita sunt opa dei: q se coti
 die una cu pre operai filij
 protestatur dicens. **Et me**
 usq hodie opat: et ego ope
 roz. **De istis opibus di btus**
 dauid i spu amens: bene
 dictus iquit dñs deus isrl.
 qui facit mirabilia magna
 solus. **De istis et amos ppha:**
 q facit iquit oia. **mutat oia.**
 et transfuat i matutinū v
 bra mortis. **h^c est nēpeimu**
 tatio dexte excelsi. **De hac**
 salutai opaaone dei: orat
 ppha dñi dicens. **Confina**
 deus h^c. quod opatus es i
 nobis. **Et p^rmitta illas**
 secretas atq absconditas
 dispensationes dei. qb m^t
 se peculiarit^r excei mes scoz
 oim singulis momentis
 ituetur: illa celeste ifusio
 ne letiae spūalis. q deiet
 tus animus i spēati gaudij
 alacitate sustollit^r ad illos
 ignotos cordis excessus. z
 tā ineffabilia qm i audita
 solaa gaudiorū: qb nō
 nūq ignauissio supoze

torpētis ad orōue fuerit
 siniam velut de sopno pro
 fuuidissio suscitain. **Hoc iq**
 est gaudiū: de quo btus apls.

Quod oculus non vidit. nec
 auris audit. n^c i cor hoīs ascē
 dit: eius s; q trenis vitis
 hebitatus adhuc homo est.
 et huānis ihet affabus. ni
 chl de istis muneib⁹ dei in
 tuetur. Deniq ide aplus. tā
 de q de filibus sibi. q iā de
 huana iustatione discesserat:
 subiecit dicens. **Nobis aut**
 ruelauit deus p spm suū.

Et soli qui experiuntur ag
 noscat dulcedmē cast^{is}. **c xiiij**

In hys igitur oibus quātū
 mens ad subtiliorē profe
 ceit pūtatē. tanto sublimi⁹
 ituebit^r deum: et admiaa
 oīs intemetpsa pota⁹ ca
 piet itrementa. q loquēdi
 facultatē. aut simonē nar
 racōis iueniet. **Et em̄ vī**
 letiae hui⁹ iexptus mēte p
 tpe. ita explicae sermone
explicae nō valebit exptus:
 tāq si quis dulcedinē mel
 lis ei q nūq quicq dulce
 gustauit. velut smōibus
 enarrac⁷. proftō n^c saporis. **ille**
 ill⁹ suauitate q nūq ore
 pcepit auribus capiet.
 n^c ille dulcedinē quā gust⁹
 voluptate ignouit. vbis po

teit' inditae? sed ppria tuū il
lectus agnitione suauitatis:
nāc est ut expti saporis iom
ditate int' semetipm solumo
taatus admiretur. Ita igitur
q̄sāb i hūc quē pdiximus vir
tutū statū merueit puenie.
h'c oia que i se suis peculiari
grā dñs operatur. tanta me
te phustrans? horūq̄ om̄ attoi
ta considerāone flammatis?
cū itio cordis ^{et}damabit affai
oia tua opeā deus: et aia me
a cognoscat nimis. Istud go ē
mirabile opus dei. hōinē car
neū. carnales affais i carne
positum r̄spuisse: et intāta
rerum atq̄ iarsuū vaietate.
vnū tenē ai statū: atq̄ imo
bilem i om̄ acadencū pmu
tatione durare. Qua v̄tute
fundatus senex quidā cū apd
alexandriā turbis ifideliū
arāifusus. nō solū maledōs.
verū etiā ipellentiū grūssi
mūb vegetur iurijs: eiq̄ a sb̄
sānantibus dicitur. quid xpc
vz quē colitis miaculi feat.
Ille iquit. Ut hys ac maiori
bus si italeitis: nō mouear
nt offendat iurijs. **Introgā
tio de cōtinentie q̄litate et
t̄pis modo. i q̄ castitas p̄fiti
erman⁹ possit. c. xiiij**

Quo nos admūāo
nō huāne huius

atq̄ t̄rene. sed plane ce
lestis atq̄ angelice castita
tis ita subito stupore confu
dit. ut t̄rozē magis despa
tōiūb iatēt. qm̄ ad expete
dā. nostros aios prouocet:
que sumus ut nos de obs
uancie qualitate ac t̄pis
mō. q̄ acq̄i vel p̄fiti possit.
Doctina plenissime istu
tōiūb istituas: quatenus et
confūuāi eā posse credam⁹:
et ad expetendā deinceps
spacio constituti t̄pis ani
mem. Incomprehensibile
nāq̄ eā i carne hac positus:
quodāmo iudicam⁹: nō nob
ordo quidā ac via q̄ ad illā
valeat pueniri c̄ta rōne
pandatur. **Rū^o m̄ qd' t̄pc
possibilitatis castitatis possit
agnosca Caplm. xv. Cherson**

Cemerāum satis ē
sup̄ consumāoē
huius de qua loqui
mur castitatis itanta p̄e
sertim vel voluptatū diu
sitate vel virū. c̄ta t̄pis de
finie mensurā. que nō fa
ale etiā i istis materialibus
artibus ac visibilibus dis
ciplis disci p̄t. Secundu
itenaone nāq̄ aīni atq̄ i
geriū qualitate. nāc ē eas
ab vnoquoq̄ vel telei⁹ vel
tardius apprehendi: rōne

tū obseruauit et tps modū
 ut que eius possibilitas cog
 noscatur constantissime pos
 sinus desuere. Quisq; igit
 extractus a cūctis confabu
 laaōibus otiosis. et mortifica
 tus ab oī ira. ac sollicitudinē
 curaq; mundana. duob; tū
 parumatus fuit cotidiana r
 fectioe contentus? et aq; sa
 ac te subtracta. quietē sopni
 tū siue ut alij statuerēt q̄tuor
 horarū spacio t̄mūarit. n̄
 tū laborū aut continenae
 hui; merito. sed misericordie
 dei eā se crediderit adepturū?
 q; sine hac fide vana ē oīs hū
 ni laboris intentio: nō aplius
 qm̄ sex mensibus p̄fectionē
 istius impossibilem sibi nō eē
 cognosceret. Euidens ē tū iam
 proxime p̄uitatis indicium:
 iape eā de p̄prij laboris idusta
 non sperare. Si enī v̄spicū illi;
 vim vniuersāq; i veritate cōa
 peret. nisi dñs edificauerit
 domū. iuanū laborat. q̄ edifi
 cant eā: sequit̄ ut n̄ de p̄ui
 tatis siue meritib; extollatur?
 itelligens eā se nō sua dilige
 tia. sed dñi miā consecutum:
 n̄ cont̄ alios imiti rigore mo
 ueatur: sciens hūanā nichil
 esse v̄tuteū: si eā v̄tus diui
 na nō iuuerit **De fine et r
 medio castitatis. Capm̄ xvi**

Pomde vniūq; nos
 trum adūsus sp̄m̄ for
 nicatiois totis vib;
 desidanti victoria ē singu
 lais de merito conatus sui re
 mediu nō sperare: que fides s̄
 licet facilis ac plana videat̄
 oibus: tū tā difficile ab it̄pie
 tibus qm̄ ip̄us castitatis per
 fctō possidetur. Nā tū eis vel p
 t̄cula p̄uitatis arripit̄. Atinuo
 i conscientis suis secretis. cla
 t̄oē quadam subtilit̄ illabete
 sibi met blandiunt: ac edē
 tes eā se diligencie sue studio
 consecutos? n̄c est. ut sup
 no illo p̄sidio p̄uitatū demu
 dati. tā diu illis quādiā v
 tus extirpēt. passionibus
 opprimatur. qm̄ diu experientia
 docente. cognoscat se vibus
 atq; idustā sua p̄uitatis bo
 num obtine non posse. Et
 ut disputacionē nostrā de
 fine plenissime castitatis lo
 ga lucub̄oē confectā breuit
 concludamus: i vniū oīa q
 copiose sp̄arfiq; digesta sunt
 colligentes: hec est summa
 tio castitatis. ut vigilatē mō
 chū oblatio libidib; nulla
 p̄stringat: ut q̄escente sop
 uorū nō fallat illusio: sed
 tū dormienti tū p̄ sopite mē
 tis it̄curiā imotio carnis ob
 replet. q̄admodū sine ulla

titillacione uoluptatis exalta
ta ē: ita etiam sine ullo pu
ritu corporis conquiescat. h̄c
de castitatis sine quātū po
timum. non v̄bis. sed magistra
te experientia digessimus. Que
licet a desidiosis ac negligē
tibus arbitretur impossibilia for
sita iudicanda: c̄tus sum t̄n
a studiosis ac spūalibus. ag
noscenda pat̄ ac probanda.
Im̄ nāq̄ int̄ hoīem distat: et
hoīez: quantū illa ī quib⁹ ai
mī eozū itentio tendit ab̄iui
tē disparant: id ē. ^{del} celū ab ī
fno: vel x̄ a belial: sc̄dm̄ se
tentiā d̄ni saluatoris: si quis
mī mīstrat. me sequatur: et ubi
sum ego. illic et mīst̄ me⁹ erit.
Et it̄m. Vbi ē thesaur⁹ tuus:
ubi ē et cor tuū. Inuasiq̄ bt̄us
chēmō de perf̄ctōe castitatis
differuit: admirabileq̄ doc
tūa sublimissime p̄uitatis
tali sermone conduxit: sua
deus stupentibus atq̄ anxij⁹
nobis: ut q̄ iā noctis p̄s ma
ior effluxeat tradita quieti
paululū mēb. naturali sapo
rib abo mīme fraudarem⁹.
ne languens torpore corp̄is
sui etiā mens vigore sc̄e itē
tionis amittet. **Explicit col
latio sc̄dā abbatis chēmōnis
de castitate. Incipit̄ expl̄atio
tercie eiusdē abbatis de pro**

tectione dei Ca. ..

Introgatio quae nō
meita v̄tutū labo
rantis iduste depu
tent. **I** Responsio q̄ sine
adiutorio dei nō solū p̄f̄o
castitatis. sed oīno nichil bo
p̄fia possit. **ii** Obiectio q̄
admodū gentiles absq̄ gr̄a
dei castitatem habuisse di
cant. **iii** R̄n̄o de phoz yma
ginalia castitate. **iiii** Quod
sine gr̄a dei nullos idustos
conatus exeq̄ valeam⁹. **v**
De p̄ncipali p̄posito dei et
p̄uidencia cotidiana. **vi**
De gr̄a dei. et arbitry lib̄ta
te. **vii** De v̄tute bone uolū
tatis nostre et gr̄e dei. **viii**
De lib̄i arbitry ifinitate.
ix Vtrū bonā volūta
tē nostrā. sequat̄ an p̄cedat
gr̄a dei. **x** Quod voluntas
bona n̄ semp gr̄e. n̄ semp
sit hoī t̄buenda. **xi** Q̄ gr̄e
dei huāni conatus cōpen
sari non p̄nt. **xii** Q̄ temp
tationibus suis deus huā
ni v̄tutē expiatur arbitry.
xiii De multi^a vocacionū
gr̄a. **xiiii** De gr̄a dei. eo q̄
huāne fidei t̄scendat an
gustias. **xv** De scrutabili
disp̄sacōe dei. **xvi** Defini
tio p̄m̄. eo q̄ arbitrium ad
saluādū non fit ydoneum.

*Prohemium t̄ne collationis
abb̄ Chemonis de p̄ctōe dei. c. j.*

Qum ad suavi
matutiuam
p̄cepto pau
lulū sopore
r̄m̄cates. se
nē operire
m̄. i. genti

stupulo abbas ḡm̄auus
mouebat. q̄ i p̄t̄eita dis
putatōe cui⁹ virtus fūmū
desideū i cogite nob casti
tatis ifudeat. vni⁹ adiec
tōe fm̄e bt̄us senex meri
tū huāne cassasset idustē.
astruens hoīem q̄uis fūm̄is
ad bonā frugē virib⁹ eni
tat. tū boni cōpotē eē non
posse. nisi id diui tm̄ m̄ue
ris largitate. nō opis sui
studio p̄cepisset. Hanc igit
questionē attonite voluen
tibus nobis. p̄gressus cel
lulā bt̄us Chemono cū qd
dā nos iuicem m̄usitare
sensisset. solito breuius o
ragonū atq̄ psalmorum
sollepnitate t̄nsursa. quid
mouet iquirit. *Responsio*
q̄ sine adiutorio dei nō solū
p̄ctō castitatis sed oīno nichil
uic boi p̄ctā possit. ij
Qum auus. Quatu
excellētissima iqt
sublimitatis v̄tute q̄ noctra

disputacione patefacta est.
pene ut ita dixerim a fide
possibilitatis excludimur.
tū nobis pace tui d̄c̄m̄ sit.
videtur absurdum. si laborū
stipendiū id p̄ctō castitatis.
que istantia p̄p̄ri laboris su
dorib⁹ accipitur. nō specialit̄
laborantis deputet idustē.
Ineptū est enī. ut si v̄bigrā
agrolā erga culturā t̄re n̄re
missum studiū vidēimus
ip̄ende. nō illius efficiē
asseribamus et fructū
Obiectio q̄admodū gētiles
absq̄ gr̄a dei castitatem ha
buisse dicant. Cam t̄ium

Chemon
Hoc ip̄o. quod p̄p̄o
fuitas exemplo
euidētius approbat. nichil
posse profic̄ sine adiutorio
dei laborantis idustiam. M̄
enī agricola. cū oīs cona
tus suos i extolendis exp̄e
dit trib. confestī eā p̄ue
tū segetum et v̄bertatē fru
gum sue potest industē de
putat. qm̄ irritā eē freq̄t
expertus est. n̄ et eam ⁊ plu
uiaz oportunitas et hyenus
t̄nquilla seruitas subsequat.
ita ut adultos iam fructū.
ac p̄fecta matūitate solida
tos. de maū quodāmo tenē
cū vidēim⁹ plerūq̄ p̄ceptos.

nichil q̄ laborantibus illam
ingem sudorib̄ istantia cōtu-
lisse: q̄ non fuit dñi opitula-
tione directa. Sicut igit̄ ierti-
bus agricolis. q̄ suo frequent̄
vome arua nō subigunt. hac
vbertatē segetū pietas dīna
non confert: ita laborantib̄
p̄nox sollicitudo non prodeit.
nisi mīa dñi fuerit prosp̄ata
7. q. In tā huāna sup̄bia nullate-
nus se grē dei vel exequāe vl̄
admisse contendat: p̄cip̄e q̄
se ī muncibus dei per h̄o co-
nectur asserē: ut laborē suū auc-
torē eē diuine existimet lar-
gitatib̄. ac prouentū copiosif-
simaz̄ frugum īduste sue mei-
tas r̄ndisse glouetur. Consi-
det nāq̄ ac v̄idia exāinacōne
pendat: q̄ ne ip̄s̄ quidē co-
natus quos pro desideio opu-
lencie itentus ex̄cut. suis vi-
bus īpendē potuisset. n̄ eū ad
ex̄cendū omē opus rurib̄. p̄-
tectio dñi ac mīa roborasset:
et īefficax eius voluntas ac
v̄tus fuisset. n̄ etiā pagendi
copiam. q̄ nūquā vel fici-
tatis vel p̄briū nimietate
fraudatur. dīna clemētia
prestasset. Nā et cū boum
v̄tus. et sanitas corporis. et
om̄ effcūs opm. actiūq̄ p̄f-
p̄ctas a dño fuerit cōdonata:
orandū est. ne fiat ei sicut

scriptū est. celū erēū et terra
ferrea. et ne r̄fiduū locuste.
comedat brucus. et r̄fiduū
brua eruca deuoret. et r̄fidu-
ū cruce rubigo consumat.
Nec ī h̄o tñ eget diuinitatis
auxiō agricolē laborantis m-
dusta. nisi etiā īspeatos au-
tit casus. quibus etiā si defi-
deata fructuū fecunditate
aḡ fuerit op̄matus. nō solū
sp̄ei sue vana ex̄pectacōne
frustrabitur: verū etiā per-
ceptarū et r̄conditarū iam
vel ī area vel ī horreo frugū
v̄b̄tate fraudabitur. Quib̄
maīte colligitur. nō solū ac-
tuū. verū etiā cogitacionum
bonarū. ex dō esse p̄ncipiū:
q̄ nobis et ūcia sancte volū-
tatis īsp̄iat. et v̄tutē atq̄ o-
portunitatē eorū que r̄ce tu-
pim̄ t̄buit pagendi. Omē
enī datū bonū. et oē donū
p̄fectum defursū ē. dñdes
a p̄re hūmū: q̄ et map̄ q̄
bona sunt. et exequitur. et
consumat ī nob̄: dicit̄ ap̄lo.
Q̄ aut dat semē seminati
et panē ad māduandū pres-
tabit. et multiplicab̄ semē
v̄rm̄: et crescē faciet fr̄us ius-
tiae v̄rē. Nostrū ped̄ ē: ut
cotidie attrahente nos gr̄a-
am dei hūilit̄ subsequam̄:
vel ite dura ciuce. et it̄uāq̄

ut scriptū est auribus eidein
 r̄sistentibus. p̄ ihēmūā meāmur
 audie. **Quid** quid qui cadit r̄fur
 get: aut qui ausus ē nō r̄uter.
 Quāc go ausus ē p̄plus iste i
 ih̄lin aūfione contenciosa. Indu
 rauerūt cruceb suas: noluerūt
 reūta. **Responsio de philoso
 phoz ymaginaria castitate
 Capitulum quartum**

Germanus
 Huic sensui cuius pie
 tatis abrupte a nobis
 nō p̄t̄ ip̄robai illud videtur
 obfiste: quod ad destructione
 liberi arbitrii tendit. Nā cū
 multos gentiliū. q̄ utiqz diu
 adiutorij nō meēt̄ gr̄ia. non
 solū frugalitatis atqz pacēcie.
 sed quod magis mirū ē. etiā
 castitatis videam̄ fulgē v̄tu
 tibus: quō captiuato libere
 volūtatis arbitrio dei munē
 collate illis fuisse credende
 sunt. cū utiqz mūdane sapiē
 sectatores. nō solū dei gr̄ia.
 sed etiā xpm̄ verum ignora
 tes penitus. quātū v̄l serie
 lconis. vel quorundā r̄ditioē
 cognouimus. sumā castio
 nie puitatē p̄rij laboris in
 dustā possedisse dicantur.

Et sine gr̄a dei nullos idust.

**Thēmon. ob conato exeq
 Gtū m̄ est valeam. r̄ v
 q̄ dū sumo agnosce**

de veritatis amore flāmā
 ui. quedā etiā iēpta p̄poni
 tis. q̄rū obiectioē probanoz
 atqz ut ita dixerim explo
 ratioz catholice fidei v̄tus
 appareat. Quis etenū sapi
 ens tā contris p̄posioibz
 vtetur: ut celestē castio
 nie puitatē. quā hestina
 die n̄c p̄ dei gr̄ciam moz
 lium cuiqz assebatibz pos
 se conferri. nūc etiā eandē
 a gentibus credētibz v̄tu
 te p̄pria fuisse possessam.
 Sed h̄c explorande proauldu
 bio ut dictū est studio verita
 tis opponitibz: quod de hys
 teneamus adūtite. P̄mū
 phos uequaqz credendū ē
 talē aī castitatē. qualis a
 nobis exigitur assecutoz: q̄
 bus iūungit. ut nō solū form
 ratio. sed ne i mūdicia quidē
 uoietur i nobis. Habuerūt
 illi quandā porciūtulā casti
 tatis id ē abstinentiā carnibz
 ut tā a coytu libidine coer
 cerent. hanc aut̄ itnā mē
 tis ac p̄fectā corporis puita
 tem. nō dicit̄ ope assequi. sed
 n̄c cogitacione potuerunt.
 Deiqz famosissim9 ille p̄poz
 socrates h̄o ut xpm̄ concelebrat:
 de se erubuit nō p̄fitei. Nā
 cū ituenb eū quidā dixisset
 W J C 2 C A. u. f d. t. p. A

h^o est oculus corruptoris pu
 erorum: et irruentes in eum dis
 apuli eius vasa illatum
 ingro vellent conuicium: idig
 natione eorum hac dicit pres
 sisse fima **II** **X** **Y** **C** **M** **C** **S**
 id quiesate o sodales: et ei
 sum: sed me contineo. **A**ptas
 sine igitur non solum asseraone
 nra: sed etiam iporum professioe
 mirat consumatione tam
 mo ipudiae id est mixti
 onis turpitudine violenta ab
 illis nate compressam: non
 tam desiderium de cordibus eorum
 et oblectatione illius passi
 onis exclusam. **C**um quo autem hor
 rore pfecta est illa fima dyo
 genus: factum est enim quod plurimum
 mundi huius velut quidam
 memorabile proferre non pudu
 it: neque dia a nobis sine ve
 cundia neque audi potest. **N**am au
 da in adulterij crimine pueniendo:
 ut ferunt aut. **T**odio ratas me
No **H**e **a** **N**a. **T**om **N**a. **R**are.
 id est quod gratis venditur.
 morte non emat. **C**onstat ergo
 illos vere castitatis quam a nobis
 expetitur non agnouisse virtute
 et ideo satis itum est. arcausio
 ne nram. quam in spiritu est: non pos
 se nisi dei tamen munere possidei:
 et in hys esse solummodo. qui deo
 tota spiritus sui continetio des
 uiunt **De principali proposito**

dei et providentia condiana
e **Et** **Cam** **vi.**
Hidcirco licet in multis
 vno in omnibus possit
 omni semper auxilio dei homines in
 digne: nec aliquid humanam fra
 gilitate. quod ad salutem pertinet.
 per se sola. vel sine adiutorio di
 plicite posse: in nullo tamen euide
 tius quam in actiua atque custo
 dia castitatis ostendit. **U**t ei
 tantisper de integritatis eius diffi
 cultate disputatio differatur:
 de instrumentis eius breuit
 iterum disputemus. **Q**uis pua
 leat quod quibus feruens spiritu.
 vel squalore solitudinis: vel
 sicut panis. non dicam cotidia
 nam esuiem. sed nam satiu
 tatem nulla hominum laude
 suffultus suis vobis sustineat.
Quis a quoque perpetua fide sine domini
 consolatione tolerare: illum
 quod dulce ac delectabile matu
 rinum soporem humanis frau
 dae oculis. et inter tunc hominum
 quatuor. omnem quietis et fide
 ne iungi possit lege idudet.
Quis in definent locum ista
 tia: quis in remissa opibus
 sedulitate nullum partem sedi
 modum captans absque di
 gratia exple sufficiat. **Q**ue
 omnia sicut desiderari iugiter
 a nobis absque divina inspiratioe
 non possunt: ita nec proficiat quidem

sine eius auxilio nullatenus
 queunt. Et ut h^c eadē nō solū
 probata nobis experientie dis
 ciplina. sed etiā certis indicijs
 et argumentis. manifestiora
 reddamus: nōne ī multis q̄
 vult optamus implei. cū de
 fiderij plenus ardor. ac vo
 luntas p̄fā non desit. ī pel
 lans quēcūq; fragilitas cas
 sat vota concepta: nē p̄posito
 nostro assistat effūb. ī v̄tus
 p̄ficiendi dñi fuerit misericordiē
 donata. ita ut cū sit iūta ml
 titudo illorū qui fidelit̄ v̄tu
 tū studijs desident iherere.
 fūmā tū eorum qui h^c p̄fice
 vel tolerāe p̄valent iuenias
 rāitatem: ut p̄termittā. q̄
 ne tūc quidem cū oīno nulla
 vos arcet infirmitas. facul
 tas vniūsa q̄ volumus pagē
 di nrē subiacet p̄tati. Nam
 neq; r̄mociōis silenciū nē dis
 trictionē ieiuniorū. nē lēnīs
 istantiā illo etiā tpe quo pos
 sumus pro mō arbitrio r̄tenta
 mus: sed quibusdā occurre
 tibus causis etiā iūitissimū
 frequenter rethim^r a salutari
 bus iustitib: ita ut vel loca.
 vel t̄pis copia. ī q̄o exē pos
 sumus. nātē sit nos a dño
 dēp̄tā. Nec sufficē nobis id
 qd̄ possum⁹ c̄tum est: nē etiā
 oportuitas p̄genti ea que

nobis possibilis sunt a dño
 ēbatur: de quibus et ap̄lūs.
 qm̄ volumus iquit venire
 ad vos. et sel. et itm. 2 īpedi
 uit nos sathanas: ita ut nō
 nūq; nos etiā vult ab istis
 sp̄ualibus sentiāmus studijs
 auocai: ut dū nolentib⁹ nob
 ītrūpitur nrī curfus itētio.
 et infirmitati carnis aliqd̄
 r̄laxamus: etiā iūti ad sa
 lutarē p̄seuerantiā r̄seruem^r.
 De qua dispensatiōe dei file
 aliquid nobis btūs ap̄lūs.
 p̄t quod iquit ē dñm̄ roga
 ui. ut discedet a me: 2 d̄xit
 m̄. sufficiat ē grāa mea. nā v̄
 tus ī infirmitate p̄fiatur. Et
 itm. Quid em̄ oremus sc̄z
 quod oportet: nescimus.
**De gratia dei et arbitrii lib
 tate Cam̄ septimū.**

Propositi nāq; dei.
 quod nō ob h^o hoies
 fecerāt. ut peiret.
 sed ut īpetuū v̄ueret: ma
 net immobile. Cui⁹ benigni
 tas cū bone voluntatis ī no
 bis quātulācūq; sc̄tillā emi
 cūsse p̄spereit: vel quā tpe
 tāquā de dura cordis nost
 filice excūsseit: confouet ea
 et exsuscitat. suaq; īp̄riācōe
 confortat: volens oēs hoies
 saluos fieri. et ad agnitiōez
 v̄itatis venīe. Quia nō ē
 iquit volūtas an̄ p̄ez v̄m̄

q̄ in celis est: ut p̄eat vnus
ex pusillis istis. Et it̄m. Nec
vult deus inquit p̄ire aīā:
sed i tractat cogitans. ne p̄i-
tus p̄eat. qui abiectus ē. Ve-
rax nāq̄ est. et nō mentitur
deus: cū obtestatioē defini-
ens. **Diuo ego dicit dñs.** No-
lo q̄ mortē ip̄i: sed ut iūtat̄
a via sua ip̄a et viuat. **Q̄**
erū ut p̄eat vnus ex pusil-
lis nō h̄z voluntatē? quō si-
ne i genti s̄adegro putand⁹
ē non vniūsalit̄ om̄b. **sed**
sed quosdā saluos fieri velle
p̄ oib⁹: **Ergo** q̄cūq̄ pere-
unt. cont̄ illius p̄eunt uo-
luntatē. ita eoz̄ vnūqueq̄
eoz̄ cotidie p̄clamāte. **Cōū-**
tinū a vīs vīs pessimis?
et quāc̄ moriemī domus
isrl̄. **Et it̄m.** Quociens uo-
lui congregāre filios **vob̄**
et tuos. sicut gallina congre-
gat pullos suos sub alas
suas: et nolui. **Et** quāc̄
iquit aīsus ē p̄plus iste i
ih̄rlm̄ auersione contēna-
sa. **Indiauerūt** faaces suas:
noluerūt r̄uerti. **Presto** ē q̄.
x̄ **gracia:** que dū v̄t̄ om̄b
hoīes saluos fieri. et ad agni-
tionē v̄itatis venie i auc-
tos absq̄ ulla excep̄tione
duocat dicens. **Venite** ad
me om̄b q̄ laboratis ⁊ onerati
estis: ⁊ ego r̄ficiā uos. **Si**

aut non om̄b vniūsalit̄
sed quosdā aduocat: sc̄d̄
ut n̄ om̄b sint onerati
vel originali vel actuali p̄o?
n̄ v̄cā sit illa sm̄a. om̄b ei
p̄ccauerunt et egēt gl̄a
dei: n̄ p̄ om̄b hoīes mors
p̄t̄ssisse credat̄. **Et** i t̄m
om̄b qui p̄eunt cōt̄ dei
p̄eunt voluntatē: ut nec
ip̄am mortē deus fecisse
credatur: ip̄a scriptura
attestante. q̄ deus mortē
nō fecit: n̄ gaudet i p̄dia-
one viuoz̄. **Et** inde ē q̄
plerūq̄ nobis dū contra
postulam⁹. vel tardius v̄l
nequaq̄ nr̄a exaudīt̄ oī?
et rursus ea que credim⁹
ēē contra vtilit̄ ut benigni-
ssimus medicus etiā
iuitissimus dñs i ferre dig-
natur: ac nonnūq̄ p̄nitio-
sas disposicioēs nr̄as. le-
tales q̄ conatus ab eff̄i-
detestabili r̄tardat ac re-
uocat: ac p̄perantes ad
mortē r̄trahit ad salutē:
et de inferni fauab⁹ ext-
hit ignorātes. **De v̄tute bo-**
ne voluntatis ⁊ gr̄e det̄ viij
Quā curā atq̄ p̄uide-
ciam circa nos suā
sub figurā mēt̄is
ih̄rl̄. et p̄nitiosa ad p̄doloꝝ
cultū alacritate tendentib⁹

p oree ppheta sermo diuus
 eleganter expressit Dicu
 te naq; ea. vada post ama
 tores meos. qui dat panes
 m. et aquas meas. lana me
 a. et linu meum. oleu me
 um. et potu meu: rudo sa
 luti eius. no voluntati co
 sulens diua dignaco. Ecce
 septiam vias tuas spimis:
 et septia ea maceria. et seitas
 suas no iueniet: et seqt
 amatores suos. et no app
 hendet eos: et qret eos ne
 iueniet illos: et dicit. Reu
 tar ad viru meu pore: q
 bu m tuc eat. magis q ne.
 Ac rur sus i tuacab nras
 atq; i teptus qbus ea ad sa
 lutares iuitate rursu re
 belli spu dedigam: tli co
 pacione desebit. Et dixi iqt
 prez uocabis me. i p i gre
 di no cessabis. Sed quo si
 tepnat mulier amatore
 suu: i tept me dom9 isrl
 aut dno. Satis i gre ilz
 adulte ypaueat a suo iuge
 discedenti: amore quoz ac
 pseueracia benigni tis sue
 vno q a feia deseit ypaunt.
 Pietas eni ac dilco dei. q car
 huani genus semp i pen
 dit. eo q nullis ita vinct
 iuuys. ut a cura nre salu
 tis abscedat. et qdamo supata

iniquitatibus nostris a pua
 pali suo pposito reuocetur?
 magis pue expmi alia xpatoe
 non potuit qm exemplo vni
 ardentissimo amore feina di
 lgentis: qui quatomagis ne
 gligi se ab ea senseit. tanto ve
 hemetioris circa ea zeli ardoe
 flamat. Adest igitur isepia
 bilis nobis semp diuina pro
 tectio: tantaq; est circa crea
 turā suā pietas creatoris: ut
 no solu comitetur ea. sed etia
 pcedat iugit prouidencia.

Quā exptus ppha: aptissime
 confuetur dicens. Deus me
 mia eius pueniet me. Qui
 tu i nobis ortu quenda boe
 voluntatis isperet: illuat
 ea confesti. atq; confortat et
 iatit ad salute: i cremetum
 tbuens ei. qua vel nre plara
 iut. vel nostro conatu videit
 emisse. Na anqua clamet. iqt
 ego exaudia: adhuc loqtib9
 eis. ego audia. Et ita. Ad vo
 ce clamoris tui: statim ut au
 dicit r spondebit tibi. Et no
 solum sancta desideia benig
 nus ispiat: s etia occasioes
 prestat vite: et oportunitate
 boni effectus. ac salutaris
 vie dircone demrat erratib9

Unde De libei arbi
 non try i firmitate
 frale Cam. ix

huana rone discutur. q̄ ad
 modū petentib⁹ dñs t̄buat.
 a queñtib⁹ iueniat. apeiat
 q̄ pulsantibus: ⁊ rursus iue
 niatur a nō queñtib⁹ se.
 palā appeat int̄ illos q̄ eū nō
 it̄rogabant. et tō die exp̄a
 dat manus suas ad pplm nō
 credentē sibi et t̄ dicentē: re
 sistētes ac longe positos vo
 cet. iūtos attrahat ad salutē.
 pecniē cupientibus explede
 topiā subtrahat voluptatis:
 ad neq̄iā p̄perantib⁹ benign
 ne obsistat. Cui at̄ facile pa
 teat. quō salutis summa nostro
 t̄buatur arbito. de q̄o d̄r si uo
 lueritis. et audieritis me. q̄ bō
 sunt t̄re comedetis. ⁊ quō nō
 volentis neq̄ currētis. sed
 misentis sit dei: q̄d etiā sit
 illud. quod deus redd̄z vni
 cuiq̄ scdm̄ opa ei⁹. et deus
 ē q̄ opat̄ i nobis et velle
 et p̄ficē pro bona voluntate.
 et hō nō ex vob. sed di donū
 est. et nō ex opibus. ut ne
 quis gloriē: quid st̄ etiā
 illud q̄ d̄r. approp̄iquate dño.
 et approp̄iquab̄t vobis: et
 quod alibi dicit. nēo venit
 ad me. n̄ p̄z me⁹ q̄ mis̄t me
 trapeit eum: quid st̄ q̄ d̄r.
 r̄cos curs⁹ fac pedib⁹ tuis.
 et vias tuas dige: et q̄d st̄.
 q̄ d̄r dicimus orātes. dige i

sp̄cū tuo viā tuā meā. et
 p̄ficē gressus i semitis tuis.
 ut nō moueant̄ vestigia
 mea: q̄d st̄ q̄ it̄m cōmone
 m̄. facite vobis cor nouū
 et sp̄m nouū: et quid sit illd̄:
 quod r̄promittitur. dabo eis
 cor nouū. et sp̄m nouū t̄
 buā i visceribus eoz. et au
 ferā cor lapideū de carne eoz.
 et dabo eis cor carneū: ut
 i p̄ceptis meis ambulēt.
 et iudicia mea custodiant:
 q̄d st̄ q̄d p̄cepit dñs dicens.
 laua a malicia cor tuū iher̄
 ut salua fias: et q̄d st̄ q̄d id
 ipm̄ p̄pha a dño postulat
 dicens. cor mūdū crea i me
 deus. et it̄m. lauabis me.
 et sup̄ niuē dealbabor: et
 q̄d sit. quod ad nos d̄r. illū
 nate vobis lumē sciē: et
 q̄d sit quod de deo d̄r. q̄ do
 cet hoīem sciām. et dñs il
 lūnat cecos. vel t̄e quod
 orātes dicim⁹ cū p̄pheta.
 illūna oculos meos. ne v̄g
 obdormiā i morte: n̄ q̄d
 i hys oibus. et gr̄a dei. et
 libertas nost̄ arbiti. decla
 ratur. et q̄ etiā suis m̄dū
 motibus hō ad v̄tutū ap
 petitus possit extendi. se
 p̄ v̄eō t̄digeat adiuuā.
 Nec enī cū volueit q̄s sai
 tate p̄fruit̄: aut de eḡtū

morbo pro arbitry sui deside
 ro libeatur. Quid aut pdest
 faitatis gra concupisse? nisi
 dñs qui vite spūs vsum tri
 buit. et vigore icoluitatis i
 pnat. Et aut euidē tuus cla
 reat. etiā p natie bonū. qd
 bñficio creatoris idultū est.
 nōnūq̄ bonarū voluntatū
 pdie pūcipia: q̄ tñ n̄ a dño
 dignant. ad summaone vtu
 tū puenie nō pnt: aplūs tes
 tis est dicens. Velle ei ad
 iacet m̄: p̄ficē aut bonū nō
 iuenio **Utrū bonā voluntate**

Nan **utraz scēt an pcedat grā**
 libtate scriptū dī **deci. x.**
 na nri confirmat ar
 bitry dicens. Oī custodia ser
 ua cor tuū: sed ifirmitate ei
 aplūs manifestat dicens. Dñs
 custodiat corda vrā et itel
 ligenaas vrās i x̄o ihu. **V**
 tute liberi arbiti dauid e
 nūciat dicens. Inclinaui cor
 cor meū ad faaedas iustifi
 cationes tuas ietnū: sed i
 firmitate eiusde orans s̄hr
 docet. Inclia **cor** iqens cor
 meū i testōnia tua et nō i
 auaiā. Salomō quoq̄. In
 clinet corda nost̄ ad se. ut a
 bulem̄ i vniūsis vj̄s eius:
 ⁊ custodiam̄ māda ei⁹. et
 ceimonia ei⁹. et iudicia ei⁹
Deate designat arbiti nri

psalmigraphus dices. Co
 lybe linguā tuā a malo.
 et labia tua ne loquant̄ do
 lū: ifirmitate nostrā ei⁹ p
 testat̄ orō. dicentib⁹ nobis.
 pone dñe custodia ori meo.
 et ostiū arāistanae labys
 meis. Arbitry nri facultas **ai di.**
 a dño declarat̄ dices. solue
 vincula colli tui captiua fi
 lia syon: fragilitate ei⁹ ppha
de declarat̄ decantat dicens.
 dñs soluit p̄ditos. et di
 rupisti vincula mea. ⁊ sac
 ficabo hostiā laudis. Audi **dñm.**
 uim⁹ i euā: conuoante: ut
 ad eū p̄emus p liberū ar
 bitum. Venite ad me oēs.
 q̄ laboratis et onerati estis.
 et ego r̄ficia vob: sed ifir
 mitatem ei⁹ ide dñs p̄stat
 dicens. Neō p̄t venie ad
 me: n̄ p̄ q̄ misit̄ traxerit eū.
 Aplūs liberū arbitū nri i
 citat dicens. Sic currite ut
 p̄phendatis: sed ifirmitate
 ei⁹ ioh̄s bap̄ta testat̄ cū ait.
 Nō p̄t hō accipē a se q̄cqm̄:
 nisi fuerit ei datū de celo.
 Iubem⁹ aiās vrās solliate
 custodie dicete ppha: custo
 te aiās vrās. sed eode spū ali⁹
 p̄clamat ppha. Nisi dñs cus
 todierit ciuitate. iuanū vi
 gilat. q̄ custodit eā. **Aplūs**
 philippē sib⁹ scribēs. ut libe

p̄uarū crutis: ut saluos fa-
 cēt p̄lōb multos. Quod eadē
 h̄is dauid econouitē t̄ f̄m̄;
 īp̄s centē^{mo} quarto fili de-
 darauit dicens. Et uocauit
 famē sup̄ trā: et omē f̄m̄ame
 tū panis contuit. An̄sit an̄e
 os v̄rū: īseruū uenūdatus
 est ioseph. Hec duo id est ḡ-
 ua dei. vel liberū arbitriū
 sibi quidē iūte uident adū-
 sa. sed utq̄ concordat: et utq̄
 nos p̄ait debē suscipē pietā-
 tis rōe colligimus: ne v̄nū
 hoz homū subtrahentes. et
 defiasse fidei r̄gula exces-
 sisse uideam. Nā cū uidit nos
 deus ad bonū uelle deflectē:
 occurrit. digit. atq̄ confortat.
 Ad uocē enī clamoris tui:
 statū ut audiret. r̄ndeb̄ tibi.
 Et uocā me iquit i die t̄bu-
 lacōis: et eruā te. et honori-
 ficabis me. Et rursum. si nos
 nolle vel d̄p̄uisse p̄sp̄erit:
 adhortationes salutiferas ad-
 mouet cordibus n̄ris. q̄bus
 voluntas bona uel formet
 uel r̄p̄actur i nobis. **Aḡ
 tie dei huān conatus ip̄e
 sai non p̄nt Cgm xij**

Nec enī tale d̄s h̄oiez
 fecisse credēdus ē:
 q̄ non uelit v̄qm̄
 n̄ possit bonū. Alioq̄ n̄
 hberum ei p̄misit arbitriū:

si ei t̄m̄no malū. ut uelit et
 possit bonū uel a semetip̄so.
 n̄ uelle n̄ posse concessit. Et
 quō stabit illa d̄ni post p̄uai-
 cationē p̄mi h̄oib̄ illata f̄m̄a:
 ecce adā fr̄us sicut uauis ex
 nobis sciens bonū et malū.
 Non enī talis an̄ fuisse cre-
 dendus est: q̄ boni p̄orsus
 eēt ignarus. Alioq̄ uelut
 quoddā irrationabile atq̄
 insensatū aīal fatendū ē fuis-
 se formatū: qd̄ satis absurdū.
 atq̄ a catholica fide oī-
 modis alienū ē: quīymo se-
 cū dū sapientissimū salomōis
 f̄m̄az fecit deus h̄oietū r̄m̄:
 id ē ut t̄m̄no bōi scā iugit
 fruētur: sed ip̄i q̄ h̄er̄t cogit̄-
 ones multas. f̄m̄a enī sunt
 ut dictū est: scientes bonū
 et malū. Concept̄ ḡo adam
 p̄ p̄uacationē quā nō ha-
 buāt scām malū: bōi uero
 scām quā acceperat nō ami-
 sit. Deiq̄ nō amisisse gen̄
 huānū post p̄uacationē
 scām boni eadē apli f̄m̄a
 euidētissime d̄d̄arat: q̄
 d̄at. Cum enī gentes q̄ le-
 gē nō h̄nt. naturalit̄ ea q̄ le-
 gis sunt faciunt: eiusmōi
 legem nō h̄ntes. ip̄i sibi sūt
 lex: q̄ ostendunt opus le-
 gis scriptū i cordib̄ q̄ suis:
 testimoniū reddente illi scā

iporū et mī seūice cogita
 tionū accusantū aut etiā
 defendentū: i die qua iudi
 cabit deus occulta hominū: Quod
 sensu etiā dñs p̄ p̄phetā m
 arepat uideorū nō natura
 lem sed voluntariam cecita
 tē: quā ip̄i sibi contūaciter
 ifebant. **Surdi iqt̄ audite:**
 et ceca iueniū ad videndū.
Quis surdus n̄ seruus me⁹?
 et cecus n̄ ad q̄ nūciōs misi⁹?
**Et ne forte hauc eorū cecita
 tē aliquis ne⁹ nō voluntati
 possit ascribere: alibi ait. Educ
 foras p̄plin cecū et oculos
 habentē: surdū et aures
 ei sunt. Et itū. Et habentes
 iqt̄ oculos nō videtis: et au
 res et non auditis. Dñs e
 tiā i euā. Quia videtes iqt̄
 nō vident: et audietes nō
 audiunt neq; itelligunt. Et ad
 iplet⁹ i eis p̄phēcia ysaiē
 vicens **Auditu audietis
 et nō itelligetis: et videtes
 videbitis. et nō videbitis.**
**Inuassatū est etiā cor p̄pli
 hui⁹. et aurib⁹ ḡuit audire
 runt. et oculos suos cluserūt:
 neq; videat oculus. et auri
 bus audiat. et corde itelli
 gant: et sūtant⁹ et sanē eos.**
**Deiq; ut possibilitate boni
 eis iesse signaret: iarepas
 phaisēos. quid aut iqt̄ etiā
 ex vobis nō iudicatis****

quod bonū ē. Quod vnq;
 eis non dixisset: n̄ eos iu
 dico naturali. id quod ē equū
 sasset posse discere. Vñ tūc
 dūm est nobis ne ita ad dñm
 oīa scōrū meitra i seāmus: ut
 nichil n̄ id quod malū atq; p̄
 usum ē huāne ascribam⁹ ne
**In q̄ quidē sapientissimū salo
 monū. ymo dñi tūc h̄c vba
 sunt testimoio confutari. Ita
 eū tū cōsūnata tēpli extruc
 tione oraret effat⁹ ē. Voluit
 q; dauid p̄ me⁹ edificare do
 mū noi dñi dei israhel. aut
 dñs deus ad dauid p̄m me
 um. Quod cogitasti i corde tuo
 edificare noi meo: bñfeasti h̄c
 ipm̄ mēte tractas: verūp̄m nō
 tu edificabis domū noi meo.**
**H̄c q̄ cogitatio atq; iste tracta
 tus r̄gis dauid vtrūne bon⁹
 et ex deo: an malus et ab hoīe
 fuisse dicendus est. Si enī
 bona atq; ex deo fuit illa cog
 itatio: cur ab eo a q̄ i sp̄nata est
 eidem negatur effat⁹: Si at
 mala et ab hoīe fuit: cur lau
 dat⁹ ad dñō. Restat q;: ut et ex
 hoīe et bona fuisse credatur.
**In q̄ modū. etiā nr̄as cotidie
 cogitationes possum⁹ iudicare.**
**Neq; enī aut soli dauid solū
 bonū ex semetipō cogitare
 concessum est: aut nob̄ ne qd
 boni vnq; sapē aut cogitare
 possumus natural⁹ denegat⁹.****

Dubitai go nō p̄f̄ m̄ eē quidē
omī aīe naturalit̄ v̄tutū seīna
b̄nficio creatoris inserta: sed n̄
h̄ opitulatione dei fuerit exi-
tata. ad īremētū p̄f̄ōnis nō
poterunt puenire: q̄ scdm̄ b̄tū
ap̄lin. neq̄ q̄ plantat ē aliqd̄.
neq̄ qui rigat. sed q̄ īremētū
dat deus. Adiacē aut̄ homī d̄q̄
libet p̄tem arbitri libertatē eadē
lib̄ ille q̄ dī pastoris ap̄tissime
docet: ī quo duo angeli vnicū
q̄ n̄m̄ adherē dīcunt: id ē
bonus ac malus: ī hōis vero
op̄atione consistē ut eligat q̄
sequatur. Et cōtō manet ī hōie
semp̄ liberū arbitriū: qd̄ gr̄a
am̄ dei possit vel negligē vel
amāc. Nō enī p̄cepisset ap̄lus
dicens. cū metu et tremore ves-
trā salutē op̄amī: nisi fasset
eā vel extoli a nobis posse v̄l
negligi. Sed ne credent se ad
op̄us salutis dīno auxiō non
egē: subiūgit. Deus est enī:
q̄ op̄at̄ ī nobis et velle: p̄fici
pro bona voluntate. Et idē
tō thymotheū monēs: noli iqt̄
negligē gr̄a dei. q̄ est ī te. Et
v̄n̄ Ob quā causam moneo
te: ut r̄susates gr̄a q̄ ē ī te.
H̄ ē quod eadē corīthys scri-
bens hortat̄ et cōmonet ne
īdignos se gr̄a dei īfructuosī
op̄ibus se exhibent: dicens
Adiuuātes aut̄ et obsecrātes:
ne īuacū gr̄a dei r̄cipiat̄

Quā sine dubio q̄ īuacū
r̄ceperat symō: nō profuit ei
p̄cepto gr̄e salutis. Nō enī p̄
ceptis b̄tī pet̄ maluit obedire:
dicentib. Penitentiā age ab h̄c
nequicia tua: et ora d̄m̄. si for-
te r̄mittat̄. Et h̄ cogitatio cordis
tui: ī felle enī amari vis et ob-
ligatione īiquitatis video te
eē. Puenit go hōis voluntatē:
q̄ dī deū meus m̄a ei p̄
ueniet me. Et rursus d̄m̄
r̄meorantē atq̄ v̄tū quoda-
mō subsistētē. ut n̄m̄ experi-
atur arbitriū voluntas p̄uenit
nost̄: cū dī. et m̄a orō mea
p̄ueniet te. Et it̄m̄. P̄ueni
ī matūitate et clamauī: r̄ p̄
uenerūt oculi mei ad te d̄m̄.
tulo. Aduocat eadē. et īuitat̄
cū dīat. tō die expandi manū
meas ad ppl̄m̄ nō credentē
m̄ et cōf̄dicentē: et īuitat̄ a
nobis. cū dīam⁹ ei. tota die
expandi ad te manū meas.
Et expectat nos. cū dī p̄ p̄he-
tā. p̄tea expectat d̄m̄. ut
m̄iscatur v̄n̄: expectat̄ a
nobis. cū dīam⁹. expectat̄
expectaui d̄m̄. et r̄sper̄
me. et expectaui salutare
tūū d̄nē. Et confortat nos
cū dīat. et ego erudiui et cō-
fortaui brachia eoz. et ī me
cogitauerūt malitiā: et ut
nosmetip̄os confortem⁹. hor-
tat̄ cū dīat. confortate ma-

nus dissolutas. et genua de-
bilia roborate. Clamat ihesus.
si quis sitit. veniat ad me et bi-
bat: clamat etiā ad eū ppheta.
laborum clamans rauce fatte
sunt fauces mee. defecerunt
oculi mei. dū spēs in deū meū.
Rueit nob̄ dñs dicens. q̄sui
et nō eat v̄m. vocauit et nō eat
q̄ r̄ndet: queit et r̄pē a sponsa
flebilis conq̄ente. ī cubili meo
q̄sui ī noctibus que diligit
aiā mea. q̄sui eū et nō iuei.

vōi eū. et nō r̄spondit m. *¶ tēpta-*
cionibus suis deus v̄tute huāni

Et ita semp̄ expiat arbitri-
gracia dei mō ī p̄tē bonā
coopat̄ arbitrio: atq̄
ī oibus illud. adiuuat. p̄tegit
ac defendit: ut nōnūq̄ etiā
ab eo quosdā conatus bone
voluntatis. vel exigit vel ex-
spectet. ne penitus dormiet.
aut ī certi oīo dissoluta sua
dona conferre videat: oca-
siones quodā mō queñs. q̄b̄
huāne segnitiei torpore dis-
tusso. nō irrationabil' mūsi-
centie nostre sue largitas vi-
deat: dū eam sub colore
cuiusdā desiderij ac laboris
iptat. ut nichilominus grā
dei semp̄ ītuita p̄seueret:
dū exiguis quibusdā pius
q̄ conatib̄ tantā īmortali-
tatis gloriā. tanta p̄hem̄

litudinis dona īestimabili
t̄buit largitate. Nec em̄ q̄ illi
ī cruce latronis p̄cesserat fides.
idēto pronūciandū. nō ei b̄tā
cōmoracionē paradisi ītuito eē
promissam: aut p̄māz dauid
ī r̄gib̄ illā v̄nius v̄bi qua dicit.
petraui dño. duo tā grāua ei
cūciā. et nō potius demēciā di-
abstulisse credendū ē: ut per
nathā ppheta mēret audie. et
dñs īstrulit īq̄tate tuā. non
moueris. *¶* *¶* hōiadiū igit̄
adulterio addidit. libei fuit v̄tq̄
arbitri. *¶* *¶* aut arguit p̄ ppheta.
dine dignacionis est grāa. Rursū
q̄ huiliatus p̄am suū agno-
scit. p̄prie libertatis est opus:
q̄ v̄o sub breuissimo t̄p̄is p̄c-
to īdulgēciā tantoz̄ t̄m̄nu
p̄mētur. dñi misericordis ē donū
Et quid de hac tā breui confes-
sione et īcōpabili dīne retru-
bucionis īmēitate dicam: ai
b̄tū aptius ad illā magnitu-
dine futē r̄inueracionis asp-
tens. quid de illis tā īmūb̄.
p̄secucionib̄ suis p̄nūciat
considere p̄fale sit. Nam
momentaneū h̄ iqt̄ et leue t̄-
bulacionis nostre. sup̄ modū
ult̄ cōpacionē et̄nū glorie
pondus opat̄ ī nobis. De q̄
et alibi constant̄ enūciat di-
cens. q̄ nō sūt cōdigne huā
passioes t̄p̄is ad futurā glāz

q̄ r̄uelabit̄ i nobis. Quāti
 libet go. enisa fucit huāna
 fragilitas. future r̄tribuaōi
 par eē non potest. ut ita la
 boribus suis diuā inuinit
 grāa : ut nō semp̄ ḡtuta p̄
 seuet. Et idēto p̄dictus ma
 ḡst̄ genaii licet grāa aplat̄y
 ḡdū sortitū se fuisse testetur
 dicens. grāa aut̄ dei su id qd̄
 sum. tū se quoq̄ d̄ine grāae
 respondisse dicens p̄nuāat.
 Et grāa eius i me vacua fuit :
 sed habundācius oibus illis
 laboraui. et obtinui : nō at̄ e
 go. sed grāa dei meai. Nā cū
 diat laboraui. conatū p̄p̄y
 significat arbiti : cū diat nō
 aut̄ ego sed grāa dei. v̄
 tute d̄ine p̄temonis oñdit :
 cū diat. meai. nō ocaoso neq̄
 seuro. sed laboranti et desu
 danti eā cooptā fuisse declarat.

**De multiplici vocaōnū
 grāaa. Cam. xiiij**

Quod etiā
 i iob probatissimo
 adhleta suo. cū eum
 dyabolus expetisset ad fringu
 lac̄ etamen : diuam legim̄
 p̄uidisse iusticiā. Si ei cont̄
 iūmā nō sua v̄tute. sed dei
 solius grāa fuisse p̄tegere cō
 gressus : et absq̄ ulla v̄rtu
 te p̄ae sue diuā opitulaōe
 suffultus. multipliciter illas

ac tota diuina crudelitate q̄fitas
 tēptacionū moles et exina p̄tu
 lisset. quō nō calūpniosa dya
 bolus quā p̄us emiscat vocē.
 adūsus eū iustius iterasset. nū
 quid ḡtis iob colit̄ deū? Nōne
 tu uallasti eū ac domū ei9?
 et vniūsam sbam ei9 p̄ artu
 tā. Sed aufer manū tuā. id
 ē sine eū suis meai v̄ibus dec̄
 taē. n̄ i facie tuā benedixit
 t̄. Sed cū nullā huiusmodi
 quimonia calūpniosa hostis
 post conflictū audeat itare :
 nō dei sed illius se victū v̄ib9
 confitetur : licet etiā grāa di
 nō i totū illi defuisse creden
 da sit. q̄ tantā temptatori
 tēptandi t̄bit p̄tate : quātā
 et illū r̄sistendi noueat h̄re
 v̄tutem : nō eū ab illius ip̄ug
 rione sic protegens. ut nullū
 v̄tuti huāne r̄linquet locum :
 sed h̄o tm̄ procurans. ne vio
 lentissimus iūmā auā ei9
 amēte faciens et ip̄ote sensu.
 ip̄ai eū atq̄ ūquo et̄aiuis p̄o
 de p̄ḡuaret. Et ego solet
 interdum tēptae d̄ns fidē
 nostrā. ut fortior atq̄ glorio
 sior fiat : etiā illius centūoib9
 edocem̄ exēo : cui9 p̄uex cū
 sciēt v̄tq̄ p̄tate sermonis
 sui se d̄ns cuaturū : offerre
 maluit p̄nāā corporalem
 diab̄. ego v̄eā r̄ curabo eū.

fidei Sed illo hanc eius oblationem
 feruentioribus flagrantia si-
 grediente atque dicente: dñe
 non sum dignus ut intres sub
 tectum meum. sed dic verbo
 tuum. et sanabitur puer meus. mi-
 ratur eum dñs atque collaudat:
 tunc quod illis quod ex israelis
 populo crediderant presertim di-
 centis. **Amē dico uobis:** nō in-
 ueni tantam fidem in israhel. **Nul-**
 lus enim laudis est ac meriti:
 si id in eo x^o quod ipse donauit
 pretulisset. **Alioquin dixisset:**
 amē dico uobis. non dedi tan-
 tam fidem in israhel. **Quā** explora-
 tionē fidei etiā in illo magnifi-
 centissimo patriarcha. **dinam**
 legimus dispēsasse iusticiā:
 cum dicitur. **Et factū ē post**
 h^o uerba: temptauit deus abrahā.
Non enim illā fidem quā deus
 illi inspirabat: sed illā quā uō-
 luit semel atque illuminatū a dño
 p^{er} arbitrii libertatē poterat exhi-
 bere: experiri uoluit diuina iusti-
 tia. **Quā** nō in merito fidei eius
 constantia comprobatur: atque
 ad eum subueniente grāa dei.
 quā eum paulisper subreliquerat
 ut probaret. ita dicit. **Ne** iheras
 manū tuā in puerū: neq^{ue} faci-
 as ei quicquid: nūc ei scio quia
 times dñm tuum. et nō peper-
 casti filio tuo uilcō p^{ro}pter me. **Ad**
 temptacionis genus nobis quoz

ob probacionis meam posse co-
 tingere: in deuteronio satis
 euidenter a legislatore p^{ro}ditur.
Si surrexerit inter uos propheta:
 qui somnium se uidisse dicat.
 et p^{ro}dicet signū atque portētū.
 et euenit id quod locutus est.
 et dixerit t. eam^{us} et serua-
 nus dijs alienis quos igno-
 ratis: ne audias uerba prophete
 illius aut somniatoris: quia
 temptas temptat te dñs dñs tuus.
 utrum diligas eum in toto corde tuo.
 et custodias mandata illius an nō.
Quid g^o. **Cū** istū prophetā aut
 somniatorem surge p^{ro}misit
 deus: ita ne eos. quoz fide
 probare disponit. p^{ro}teritur
 esse credendus ē. ut nullū pei-
 tus locū. quod suis uerbis aut
 temptatore confligant. libe-
 eoz r^{es}uuet arbitrio. **Et** quod eos
 nate ē vel temptari: quibus ita
 firmos nouit aut fragiles.
 ut nequaquam uirtute sua valeat
 resistere temptatori. **Sed** utiq^{ue}
 nō temptari eos iusticia dñi p^{ro}-
 misisset: nō pare i eis resistere
 di-~~is~~ scisset in esse uirtute.
 quā possint castitatis iudicio in-
 troque merito vel r^{es}u vel lauda-
 biles iudicari. **Tale** ē et illud:
 quod ab ap^{osto}lo dicitur. **Itaq^{ue}** quod se
 existimat scire: uideat ne ca-
 dat. **Tempta** uos nō apphe-
 dat. nō humana. **Fidelis** aut dñs

q̄ non p̄mittit uos temptari
 sup̄ id qd̄ potestis: sed faciet cū
 tēptatione et exitū ut sustinere pos-
 sitis. Cū enī dicit q̄ stat. videat
 ne cadat: sollicitā reddat arbitri-
 libertatem: quā utiq; uoueat p̄
 cepta gr̄a. vel st̄ae p̄ modum.
 vel eadē p̄ negligētiā posse.
Cū autē infert. tēptatio uos nō
 apprehendat n̄ hūana: infirmi-
 tate eorū et iconstātiā necdū
 robuste mētis exprobat: qua
 adh̄ sp̄ualū neq̄tiaz t̄binib⁹
 nō poterat t̄pugnari: adūsū
 q̄s serpm̄. vel p̄fros. nouerat
 cotidie diuinae. de quib⁹ ad
 ephesios dicit. Jam nō ē nob̄
 colluctatio adūs⁹ carnē et
 sanguinē: sed adūsus p̄na
 patris et p̄tates. adūsus mū-
 di rēores t̄brarū harū. cont̄
 sp̄ualia neq̄ae t̄celestib⁹. Cū
 uero subiūgit. fidelis autē d̄s q̄
 nō p̄mittit uos temptari
 sup̄ id quod potestis: nō utiq;
 optat ne eos d̄s tēptatū p̄-
 mittet: sed ne sup̄ id qd̄ susti-
 nere poterant tēptarentur.
Illud enī inducit hūanū ar-
 bitrii facultatē: hō uero d̄ni
 gr̄am tēptationū hūmanū
 moderantis ostendit. In hys
 igit̄ oībus approbat̄ semp̄
 ita diuinā gr̄aciā arbitrium
 hoīs iūtae: ut illud nō t̄oib⁹
 t̄lit̄ p̄tegat ac defendat.

ut nō etiā eū p̄rys uouatib⁹
 ingredi adūsū sp̄uales faciat n̄
 nicos: t̄q̄bus vel gr̄a dei vic-
 tor. vel infirmitate suā superatq;
 itelligat: et ita discat. nō de sua
 force. sed de d̄ino semp̄ spēare
 suffragio: atq; ad suū uigil̄ r̄aur-
 re protectorem. Et ut hō non
 uia nectia. sed euideat̄oibus
 adhuc scripturē testimonijs appro-
 betur: illud qd̄ t̄ ihu naue le-
 gitur r̄tractem⁹. **Hab** t̄q; ge-
 tes dimisit d̄ns. ac disp̄dere
 noluit: ut t̄ eis exp̄iretur is-
 rahelē. utrū custodiet̄ m̄rida-
 tū d̄ni dei sui. ut habent con-
 suetudinē cū hostibus p̄liandi.
Et ut t̄compabili creatōis m̄-
 demētie mōrlitate aliqd̄ nō
 pro eglitate pietatis. s; ex aliq;
 filitōne t̄dulgētiā xp̄aemus:
 si nūq; p̄na atq; sollicita. diu-
 sinu p̄uulū gestat. ut q̄nq; t̄-
 gredi doceat. et p̄mū quidē
 eū reptatē p̄mittit. dehinc eret-
 tū. ut altēius passibus iūtat.
 dexte sue uirtute sustētat. **mox**
 mox paululū delictū si ti-
 tubantē uideit̄ protinus
 apprehendit. nutantē suscipit.
 lapsū eigit. et vel arceat a
 casu. vel etiā dea de leuit̄
 sinens eleuat post ruinā:
 tū autē eū ad p̄uiciā vl' ado-
 lentiae ac uuentutis per-
 duxit robur. qd̄a etiā

pouderā vel labores q̄b̄ nō
opp̄matur: sed ex̄teat iūgit. et
emulū dectāe p̄mittit? quā
tomagis ille celestis oīm p̄
uouit: quē finū grē sue gestet.
quē libe voluntatis arbit̄o m
consp̄cū suo ex̄teat ad v̄tutē?
Et tū adiuuat laborantē. ex̄au
dit vocantē? nō r̄liquit quen
tē: eipit de pelcūlo iterdū eā
nesacientē. *De grā dei eo q̄ huāne*

Per q̄ *fidei n̄r̄ dar̄ agustinas*
eā euidēt ostendit. *r. 17*
iscrutabilia eē uidi

na dei et iuestigabiles vias
eius. quib̄ ad salutē at̄hit
huānū genus: quod eā eua
gelicāz vōtionū ex̄emplis
possumus approbāe. Andrea
nāq̄ ac petrum ceteros q̄
apostolos. nichil de salutis
sue r̄ medio sp̄ontanea cogi
tantes gr̄e dignacōe p̄elegit.
Zacheū ad consp̄cū se d̄ni fi
delit extendēt. et exiguitate
statue sue sycomori celiitudie
subleuatē nō solū suscip̄t: ve
rū eā benedictioē colhabita
tiois illustrat. Inuitū ac r̄ pug
natē attrahit paulū: alij ita
p̄cepit sibi isep̄abilis inhe
rē. ut ei postulāta breuissias
pro sepultura p̄ris nō conce
dat iduans. Cornelio p̄rā
et elemosinis iugit̄ infis̄eti.
velut r̄mueraoīs vice via

salutis ostendit: ei q̄ angeli v̄si
tacione p̄cipit. ut atter̄ s̄ib̄ pe
trū v̄ba salutis ab eo quibus v
na cū oīb̄ suis saluēt̄ agnos
cat. Et ita multiformis illa sa
piā dei salutē hom̄i multiplica
atq̄ iscrutabili pietate dispe
sat? ac sc̄dm̄ capacitatē vniū
cui q̄ grā sue largitatis r̄pit:
ut p̄rās quoq̄ aiaones non
sc̄dm̄ v̄niformē maiestatis sue
potēciā. sed sc̄dm̄ mēsura fidei
i q̄ v̄nūquēq̄ repp̄it. vel sicut
vniūq̄q̄ ip̄e p̄titus ē maluit
ex̄tē. Credentē nāq̄ q̄ ad emū
dacionē lepre sue volūtas x̄pi
sufficēt: solo volūtas sue ai
rauit assensu dicens. *Volo
mundare.* Alti d̄p̄canti ut
adueniens p̄ ip̄osicōne manū
sue defūctā filiā suscip̄t: i
gressus domū eius. eodē mō
q̄ ille sp̄eucat. id quod roga
bat̄ m̄dulsit. Alij credenti sū
mā salutis i v̄bo ei q̄ p̄dicacōe
consistē: ac r̄ndenti. d̄c̄m̄ v̄
bo. et saluab̄ puer meus: p̄
f̄monis i p̄cium r̄solutos ar
tus p̄risano robore solidauit
dicens. *Vade:* et sicut credita
fiat ē. Alij de tactu s̄imbue
eius sperantibus medianā:
v̄b̄tā dona s̄antatis largitus
ē. Aliorū morbis medelam
rogatus idulsit. alijs sp̄ōta
neā prestat medianā. *Alio*

hortatus ē ut speraret di-
 cens. vis sanus fieri: alij n[on]
 sperantibus vltro ingessit
 auxiliū. Aliorū desidia p[ro]p[ter]
 q[uo]d voluntati eorū satisfacit.
 explorauit dicens. q[uo]d vultis
 ut facia[m] vobis: alij ignorā-
 tiā q[uo]d id quod cōciperat ob-
 tinet benignus ostendit. si
 credideis i[n]quies videb[is] glo-
 riā d[omi]ni. Int[er] alios ita v[er]itatem
 cūaonū ita affluēt effu-
 dit. ut de hys eua[n]g[el]ia[m] m[em]oret.
 et cūauit om[n]es languidos eor[um]:
 it[er] alios v[er]o im[er]sa illa b[en]-
 ficiorū x[risti] abyssus. ita obtiata
 ē. ut dicat. et nō pot[er]at int[er]-
 face illos face ihesus v[er]tu-
 tes p[ro]p[ter] incredulitatē illo[rum].
 Et ita largitas dei secūdu[m]
 capacitatē hūane fidei eua[n]-
 g[el]ia[m] format: ut hūc quidē
 dicat. scd[m] fidem tuā fiat t[ibi]:
 illi v[er]o vade et sicut credidisti
 fiat tibi. alij aut fiat t[ibi]. sicut
 vis. et rursum alci fides
 tua te saluum fecit

**De inscrutabili disp[en]satio-
 ne dei. Cam. xxi**

Neō aut[em] estinet h[ic] a-
 nobis ob h[oc] fuisse
 prolata. ut nitam[ur]
 astruē sumā salutis i[n] n[ost]ra si-
 dei diacone consistē scd[m] quo-
 rāda p[ro]phana opimone: q[uo]d
 totū lib[er]o arbit[er]o deputates

grāam dispensat scd[m] meritū
 vniuscuiq[ue] diffiniunt. Sed ab-
 soluta ~~san~~ plane p[ro]m[er]itam[us]
 fma. eua[n]g[el]ia[m] exubere grāa[m] dei?
 et t[ra]sgredi interdū hūane i[n]-
 fidelitatis angustias: q[uo]d i[n]o-
 eua[n]g[el]ia[m] f[aci]m fuisse i[n]gulo i[n]m[er]ita-
 mur? dū qui factus credat
 egrotantē filiū suū posse cu-
 rari qm̄ mortuū suscitari: p[ro]-
 nā d[omi]ni festinus i[m]plorat di-
 cens. Dne d[omi]ne: priusq[ue] mo-
 riatur filius meus. Cui[us] i[n]fi-
 delitatē licet hys s[er]mōib[us]
 r[ati]o arguit. n[on] signa et p[ro]p[ter]ia
 vidētib[us] nō creditib[us]. t[ra]ns[er]it[ur] i[n] m[er]ito
 infirmitatē fidei ei[us] grāa[m] sue
 diuinitatis ex aut[em] n[on] p[ro]nā cor-
 porali q[uo]dmodū ille credide-
 rat letales febriū morbos
 sed v[er]bo sue p[ro]tatis exclusit
 dicens. Vade: filius tuus vi-
 uit. Quā sup[er]abundātiā
 grāe eua[n]g[el]ia[m] i[n] illius paralitica
 cūaione d[omi]ni legitimus ef-
 fuisse: tū ei languoris sui t[em]-
 p[or]e corpus fuerat r[ati]o solutu[m]. re-
 media postenti. ac p[ro]p[ter] in-
 geit sospitatē. dicens. Constas
 esto fili: i[m]mittunt t[ibi] p[ro]p[ter]ia
 tua. Post quos nō credētib[us]
 scd[m] posse cum i[m]mittē hūa-
 na p[ro]p[ter]ia: ad confūdēda[m] i[n]re-
 duitatē eorū. eua[n]g[el]ia[m] m[em]or[is] ei[us]
 paliseos vilitudinē r[ati]o soluta.
 p[ro]p[ter]itatis sue s[er]mone i[m]strinxit
 dicens. Q[uo]d cogitatis mala i[n]

noiat. Deniq; hanc dispensa-
 cōis di multiplicē largitatem
 v̄tū aplius p̄tractans mente
 et ī quoddā īmensum atq; itā
 bile pietatis dei pelagū ī ady-
 se se conspiciens: exclamauit.
 O altitudo diuinaū sapie et
 scie dei: qm̄ īscrutabilia sunt
 iudicia eius. et īuestigabiles
 vie eius. Cū eī cognouit sensū
 dñi. Huius go scie amiaōez.
 quā ille t̄lis ac tantū gēcū
 m̄gī expauit. euacuac̄ cona-
 bit: q̄q̄s credidit illius īes-
 timabilis abissi profunditate
 huāna rōe se posse meti. Nā
 q̄ ad plenū dispensaōes dei.
 quibus salutē ī hoibus opat.
 vel mēte concipē vel differē
 se posse confidit: proculdu-
 bio īpugnab̄ aplice sm̄e ve-
 tate. scrutabilia eē dei iudicia
 et uestigabiles via eius. p̄fana
 p̄nūciabit audacia: ī p̄o q̄
 dñō h̄c ad eos ita testante.
 Nō enī cogitacōes mee cogi-
 tationes v̄ie: neq; vie v̄ie vie
 mee dicit dñs: q̄ sicut exal-
 tat̄ celi a t̄ra: sic exaltate s̄t
 vie mee a v̄is v̄is: et cogi-
 tationes mee a cogitacōibus
 v̄is. Hāc igit̄ dispensaōez
 atq; amorem suū. q̄ nobis
 t̄buē dñs ī defessa pietate
 dignat̄: volens huāne affcōis
 motu exp̄mē. n̄c iuciens ī
 hac creatura t̄lez caritati affm̄

aut eū comparac̄ dignius posset?
 tenerrimis pie matris visceri-
 bus compauit: et v̄tū quidē h̄o
 exemplo. q̄ cāius aliud ī nata
 hom̄i nō p̄t iueni dicens. Nū
 q̄ obliuisc̄ p̄t mulier infante
 suū: ut nō misecat̄ filio v̄teri
 sui. Sed nō contētus h̄c spa-
 cione t̄iscendit eā confestim:
 atq; subiūgit dicens. Et si illa
 obliuisc̄ fuit: ego t̄n̄ obliuisc̄ar
 tu. **De v̄tute bone volū-
 tatis nostre et gracie dei**

Per qd̄ **Camxviii**
 euidētī rōe colligit̄:
 ab h̄is q̄ nō loqua-
 bus v̄bis. sed experientia dūc
 vel magni n̄e gr̄e vel modulū
 huāni meāt̄ arbiti: q̄ nō
 leuib̄ cursus n̄c fortib̄ p̄
 liū. n̄c sapientibus p̄anis. n̄c
 prudentib̄ diuitie. n̄c facti-
 bus gr̄a: sed opeat̄ h̄c om̄ia
 v̄ris atq; idē sp̄s diuidens
 singulis prout vult. Et n̄c
 id arco fide nō dubia. et ut
 ita dicit̄ palpabili experientia
 p̄probat̄. v̄niūsitatis deū
 velut piūssimū p̄em̄. benigni-
 ssimūq; medicū sed; aplm̄
 īdifferēt̄ oīa ī oīibus ope-
 rāi: et nūc quidē salutis īspi-
 rare p̄ncipia et īserere
 v̄nicuiq; bone uoluntatis
 ardore: n̄c vero ip̄ius opa-
 cōis effectū. et īsumacōne
 dāe v̄tutū: n̄c a ruina

ia proxima lapsu q̄ p̄cipiti.
eaa iuitos et ifaob r̄uotare;
nuc at occasiones et oportu tes
salutis mgerē: ac p̄cipites vio
lentos conatus a letalib⁹ dispo
sitionibus ihibe: et alios quide
volentes curretes q̄ susape.
alios vco nolentes r̄nucientes
q̄ p̄rothe. et ad bona uoluntate
coge. Totu vco nō semp r̄siste
tib⁹ nō p̄seuerant iuitas no
bis a diuinitate concedi: et
fūmā salutis nostre. nō opm
nostroy merito. sed celesta gre
deputandum: ita dñi p̄p̄ius
uocabus edocem. Et r̄cor
dabim⁹ viarū vraz. et oim
scelerū vrozū. quibus pollut
estis i eis: et displicebitis uo
bis i sp̄at vzo i oibus mali
tys vris q̄s fecistis: et factis
q̄ ego dñs. cū bn̄fecēo uob
p̄t non meū. nō secūdu vias
vras malas neq̄ scdm̄ sclea
vra pessima dom⁹ isrl. Et id
circo hō ab oibus catholicis
p̄rib⁹ diffinit. q̄ p̄fōnem
cordis nō iani disputacoe
vborū. sed re atq̄ ope dñi
cerūt dñi eē munerib⁹. p̄mū
ut accendat vnusq̄sq̄ ad de
siderandū oē qd̄ bonū est. s̄
ita ut i alterutrā p̄te plenu
s̄ libe uoluntatis arbitriū.
itēq̄ eaa scdm̄ dñe eē grē. ut
effia valeant ex aia p̄dicta
virtutū. s̄ ita ut possibilitas

non extinguat arbitriū: tū
quoq̄ ad dei munera p̄tinē:
ut acq̄site v̄tutis p̄seuerāa
teneatur. sed ita ut capti
tē libtas addita nō seiat.
Sic enī vniūsitatis v̄s oia
i oibus credendus ē opari
ut iatet. protegat. atq̄ con
fimet. nō auferat quā semel
p̄e concessit arbitriū libtatem
Siquid sane vsuans huāna
argumentatione ac roē collan.
huc sensui videat obistere:
vitandū magis ē qm̄ ad des
tructionē fidei p̄uocandū. nō
enī fidē ex itellat. sed itellec
tū ex fide memur. sicut sc̄p̄
tū est. n̄ credidistis. nō itelli
getis: q̄ q̄ ad m̄ et deus oia
opeatur i nobis. et totū asse
bat libe arbitrio cū dī. si vo
lucitis et audieitis me. q̄ bō
sunt t̄re māducabit. ad ple
nū huāno sensu ac roē nō
p̄t ut arbitror comprehendī
Hoc nos o h̄tus cheremo
confmatos abo: labore feat
tanti itineis nō sentire
**Explicat collatio tercia abba
tis chemonis intulata de
p̄tatione dei Incipit ca
collacōis p̄me abb̄ nestēoms de**

Uerba abbatis nestēoms de religioso
rū sc̄a i. ca. De app
hendē hospitaliū rez cogni
de ij.

Quod actualis p[ro]f[ess]io duplici r[ati]o[n]e
 subsistat **iiij** Quod actualis
 vita erga multas p[ro]f[ess]io[n]es
 ac studia diu[er]satur **iiij** De p[ro]f[ess]io[n]e
 s[an]c[t]e arrepte p[er]seuerancia **v**.
 De infirmo[rum] mobilitate **vi**
 et e[ss]e[m] casu[m] q[uo]d docet n[on]
 o[mn]ia ab o[mn]ib[us] emulanda **vii**.
 De sp[irit]uali s[an]c[t]a **viii**. Quod de
 actuali s[an]c[t]a p[ro]f[ess]io[n]e ad sp[irit]ua
 le **ix** De app[re]h[en]d[en]da vere
 s[an]c[t]e d[is]c[ri]p[ti]o[n]e **x**. De multa
 itell[ec]tu d[is]c[ri]p[ti]o[n]e s[an]c[t]ar[um] **xi**.
 In[te]rogatio qu[od] possit ad ob
 litiuone[m] seculaium carminu[m]
 pueni **xii**. R[ati]o[n]e quo pacto
 me[n]te sua[m] possu[m] abluere
xiii. Q[uo]d i[m]munda a[n]i[m]a neq[ue]
 tradere neq[ue] percipere possit sa
 c[er]uina[m] sp[irit]ualis **xiiii** Obiectio
 de eo q[uo]d multa i[m]munda s[an]c[t]a
 habeant. et s[an]c[t]a n[on] habeant
xv. R[ati]o[n]e q[uo]d mali s[an]c[t]a ve
 ra h[ab]ere n[on] possunt **xvi**.
 Quibus r[ati]o[n]e p[ro]f[ess]io[n]is debe
 at aperiri **xvii**. Quibus
 de causis sp[irit]ualis doct[ri]na
 i[n]fructuosa sit **xviii**.
 Et pleru[m]q[ue] ead[em] indigni
 gra[ti]am salutiferi sermo
 nis accipiant **xix**.
 Explicunt capitula. Inq[ui]t
 pit collatio p[ri]ma n[on] s[an]c[t]o
 nis de sp[irit]uali s[an]c[t]a. Cam. J

ponsio[n]is
 nostre et
 itineis or
 do r[ati]o[n]e
 lit. ut ab
 batis nes
 teot is p
 dai i oib[us]

sume q[ue] sapie[n]t[ia] vi i[n]st[itu]tio
 subsequat[ur] et in cu[m] sac[er]d[ot]um
 scriptu[ra]ru[m] nos aliq[ui] me[n]te
 i[n]medasse. et eoru[m] i[n]tellig[en]tia
 desiderare sensisset: t[em]p[or]ibus nos
 adoratus est v[er]bis. multa qui
 de s[an]c[t]ar[um] i[n] h[oc] m[un]do sut
 gra[ti]a: tanta siquide[m] earu[m]. q[ua]n
 ta et arcu[m] d[is]c[ri]p[ti]o[n]e q[ue] va
 rietas est. Sed cu[m] o[mn]ib[us]. aut o[mn]i
 uo i[n]u[er]sib[il]es s[un]t. aut p[er]itib[il]es
 t[em]p[or]e vite co[m]modis p[ro]f[er]unt
 nulla e[st] t[em]p[or]e q[ue] n[on] habeat p[ro]p[ri]a
 doct[ri]ne sue ordi[n]e atq[ue] r[ati]o[n]e
 per quam ab expetentib[us]
 possit attingi. Si go ille ar
 tes ad i[n]sinuacione[m] sui etis
 ac p[ro]p[ri]is lineis diguntur:
 qu[am]tomagis r[ati]o[n]is me
 d[is]c[ri]p[ti]o[n]e atq[ue] p[ro]f[ess]io[n]e. q[ue] ad
 i[n]teplanda i[n]uisibilu[m] sacra
 mentoru[m] tendit archana.
 n[on] p[er]itib[il]es questus. sed et no[n]
 r[ati]o[n]e expetit p[ri]mario
 eto ordi[n]e ac r[ati]o[n]e subsistat.
 Hui[us] quide[m] dur[us] est s[an]c[t]a:
 p[ri]ma p[ro]f[ess]io[n]e ide[m] actual
 q[ue] emundacione[m] mo[r]u[m] z vicio[rum]

Handwritten red scribbles and flourishes at the bottom of the page.

Fragment of text from the adjacent page on the left, partially visible.

purgatione p̄ficiatur? altera
theoretice. id est que ī contēpla
tione diuinarū verū et sacra
tissimorū sensuū cognatione
consistat. **Quod actualis per
p̄fō duplia rōe subsistat cy**

Quisq̄s igit̄ ad hanc theo
reticē voluēt p̄ueni
re: nāc est **u. est.** ut
oī studio atq̄ v̄tute actualē
sciam̄ p̄mū consequat̄. Nā h̄c
practice absq̄ theoretica possi
dei nō p̄t̄: theoretica v̄o sine
actuali app̄hendi oīno nō p̄t̄.
Gradus enī quidā ita ordiat̄
atq̄ distincti sunt. ut huāna hu
litas possit ad sublime cōstēn
dē: q̄ si iuicē sibi ea qua dixim⁹
rōe succedant. p̄t̄ ad altitudi
nē p̄ueniē: ad quā sublato p̄o
gradu nō p̄t̄ insuolai. Frustr̄
igitur ad conspectū di tendit:
qui viciorū cōtāgia nō declinat.

Spūs nāq̄ dei effugiet fictū:
nō habitabit ī corpore subdito
peccatis. **De app̄hēdenda spi
ritualū rex cognatione. c. iij**

Hec aut̄ actual̄ p̄fō:
duplia rōe subsistat
Nā p̄mū ei⁹ mod⁹
est: ut oīm natūā viciorū
et cūctationis rō cognoscatur:
scd̄us ut ita disciat̄ ordo vir
tutū. earūq̄ p̄fōne mēs nrā
formet̄: ut illis nō iā velut
coacta. et q̄ violento īperio

subiecta fauletur? sed tāquā
naturalī bono delectetur atq̄
pascat̄: et arduā illā atq̄ an
gustā viā cū oblectatione cō
scendat. Quo enī mō v̄l vir
tutū rōnē q̄ scd̄us ī actuali
disc̄na gradus ē. vel rerū
sp̄ualū et celestū sac̄mētā.
que ī theorie gradu sublimio
re consistūt valebit attingē?
q̄ naturā viciorū suorū. nō
potuit itelligē. nō in se extir
pae. Consequēt̄ enī p̄nuā
bit progredi ad excelliora nō
posse. q̄ nō eueit̄ planiora:
multorū min⁹ ea q̄ sunt ex
t̄secus app̄hendet. q̄sq̄ itel
ligē ea que sibi sunt inserta
nō q̄ueit̄. Sciendū tamē ē.
**no. du. laborib̄ intēatione fu
dandū tā ī exp̄. dis vici⁹
qm̄ ī v̄tutibus acq̄rendis:
et h̄o nō nost̄ capim⁹ cōiectiā:
sed illius smā p̄docem⁹: qui
solus officij sui vires rōnēq̄
cognoscat. Ecce īquit constatu
te hōdie sup̄ gentes et sup̄
r̄gna: ut euellas. et destruas.
et disp̄das. et dissipēs. et edi
fices. et plantes. In expul
sione enī noxiarū rerū qua
tuor̄ eē nrā designauit: id
ē euellē. destruere. disp̄dē.
dissipae: ī p̄ficiendis v̄o v̄
tutibus et h̄is q̄ ad iusticiā
p̄tinet acq̄rendis. edificare**

^{modo} tur atqz plantae. Dñi liqui-
do patet difficiliter euelli atqz
eradicari iolutas corporis atqz
aie passionibus: qm spitalis
existit plantarqz virtutes
Et actualis vita erga mul-

Hec igitur **tas pffesioes**
practice ac studia di-
q duobus uet. Ca. 2

ut dictum est subsistat modis
erga multas professiones
studia qz diuidit. Quidam ei
summa intentionis sue erga
hominem secreta et cordis con-
statuit puritate: ut i pteitis
heliam et helzeum. nostrisqz
tpibus beati anthonium.
aliisqz eiusdem propositi sectato-
res. familiarissime do p filie
ai solitudinis cohesisse **red-**
mus cognoscimus. Quidam er-
ga istatuatione firmi et piugi-
le cenobiorum cura. oez studij
sui sollicitudine dederunt
ut nup abbatem iohanne q i
uitaria ciuitatis au non e-
thimus grandis cenobio
pfit. ac nonnullos eiusdem
meiti vnos aplicas etiam
signis claruisse meruimus.
Quosdam xenodochij et sus-
ceptionis pui delectat obseq-
um: p qd eam i pteitis ab-
ha puarcha et loth dno pla-
uisse famis. et nup btm ma-
charu singularis mansue-
at pacie viru q xenodochio

ita apud alexandam pfit:
ut nulli eorum q solitudinis
secreta sectati sunt ifeloz sit
credendus. Quidam eligetes
egrotam cura: alij itressi-
one que pro miseris atqz
oppressis impenditur exeq-
tes: aut doctrine istantes:
aut elemosina paupibz
largientes: mt magnos
ac sumos vios p affru suo
ac pietate viguerunt

De professionis arrepte p

Qua **seueritiam. c. v.**
apt h^o vniuqz utile
atqz conueniens est:
ut scdm propositu quod elegit
sue gratiam qua accepit summo
studio ac diligentia ad opibz
arrepti perfectione puenie
festinet: et alioru quide lau-
dab admirandisqz vtutes. ne
quaqz a sua qua sel elegit p-
fessione discedat. sciens se
audu aplin vnu quide ec-
corpus eae. multa aut me-
bra: et hie ea donaciones
scdm gratia q i nobis data e-
differentes: siue pphca scdm
roera fidei: siue misterium
i misterando. siue qui docet
i doctrina: siue q exhortatur
i exhortando: qui tbut m
simplite. qui p est i sollicitu-
dine: qui misetur i hilarite
Nec eni ulla membra alioz
sibi membroz pnt misteria

venditae. q̄ nō oculi manū
n̄ uares aurum vtiat of
fiao. et idcirco nō om̄s apli.
nō oēs ppli. nō oēs doctores.
nō om̄s gr̄as hnt aiaconū.
nō oēs linguis loquūt̄. *om̄.*
nō oēs īpretant̄. *De m̄fir.*
moz mobilitate. Cam vi

Solent etiā h̄i q̄ needū s̄t
ī illa quā arripuer̄
professione fundati.
cū audierint quosdā ī diuis̄
studijs ac p̄ditiū v̄tutibus.
ita corū laude succendi. ut
ymitai eorū protin̄ gestat̄
disciplinā. ī q̄ v̄ritos n̄tio
conat̄. īpendit̄ huāna fragilitas.

Impossibile nāq̄ ē. v̄nū eū
de h̄oem sil' v̄niūsis q̄s sup̄
comphendi fulgē v̄tutib̄.
Quas si quis voluerit p̄at̄
affectare. ī id eū incidē n̄tē
est. ut dū om̄s sequit̄. nullā
integrit̄ consequatur. magis
q̄ ex hac imitatioe ac vaie
tate dispendiū capiat. qm̄
profectum. q̄ultis eī v̄y ad
deum tenditur. et iō vnus
q̄sq̄ illā. quā sel' arripuit.
irreuocabili cursu sui m̄
tentione conficiat. ut s̄t ī q̄
perfect̄. libet professione. *Exemplū*

*castitatis q̄ docet̄ nō oīā
ab oībus emulanda. c viij*

Absq̄ illo dispendio
quo ferri mōchū
diximus. q̄ mobili

mentis ad studia cupit̄ n̄sē
diuisa. etiā h̄m̄ p̄uiliū mor
tis īcurritur. q̄ nōnūq̄ rē
quedā ab alijs gesta malo ab
alijs presumunt̄ exemplo. et
ea q̄ nōnullis bene resserant.
p̄uiosa ab alijs sentiunt̄. Nā
ut quiddā exempli gr̄a pro
fecimus. velut si quis illam
vi illius ymutai v̄tutē velit.
quā solet abbas iohānes nō
ad ymutatiois formula. sed
tūmō pro admiracione p̄ferre
Nā quiddā veniens ad p̄ditiū
senē habitu seculari. cū ei q̄
dā frugū suarū p̄micias ob
tulisset. fecit̄ q̄dā deo
nio arreptū ibidē repperit.
Qui cū abbas ioh̄s obtes
tationes ac p̄cepta despiciens
testat̄ nūq̄ se ad illius īpei
um de corpore qd̄ possideat
migturū. huius aduetu p̄t̄
ritus cū r̄uendissima nōis
illius idamacione discessit.
Cui t̄a euidentē gr̄a senex
nō medioct̄er admirat̄. eoq̄
āplius obstupescens q̄ eum
seculari c̄nēt habitu. cept̄ ab
eo vite ac professionis ei⁹ or
dine diligent̄ m̄q̄rē. Cūq̄ ille
secularē se atq̄ v̄xio vincu
lo colligatū eē dixisset. b̄n̄s
iohānes excellēciā v̄tutis
eius et gr̄e m̄te p̄tractans.
q̄ nā illi eēt n̄sacio attēaus

explorabat. Ille se rusticū et
 cotidiano ope manuum victū
 q̄e. n̄ ullius boni se eē cōsa-
 ium testabat: n̄ q̄ uūq̄ ante
 ruris opa mane exceda p̄ce-
 det. neq̄ vespe domū reuer-
 tetur: n̄ i ecclā pro cotidiane vi-
 te cōmeatu largitoi eiusdem
 gr̄as r̄tulisset: neq̄ se uq̄m
 de fructibus suis aliq̄ vsur-
 passe. n̄ p̄us dō p̄micias coz
 ac decimas obtulisset: et nu-
 q̄ se boues suos p̄ aliene mes-
 sis eduxisse. s̄iniū. n̄ p̄us
 eozū ora clausisset. ne vl̄ paz-
 dampni p̄ iaciam ei9. p̄ximus
 sustineret. Et cū quozq̄ beato
 iohi needū ad p̄pationē tate
 gr̄ae q̄ eū p̄latū sibi eē c̄nebat
 p̄donea eē vidēt: atq̄ ab eo
 quidnā eēt illud qd̄ tate gr̄e
 meitis s̄ferri possit sc̄itat̄s
 scrutāctur: ille r̄neicia tam
 sollicitate īgr̄iaois astrict9. vxo-
 rē se p̄ntū vi ip̄ioq̄ xp̄ulsi
 tū profitei mōchuū vellet
 aū xi^a aīob accepisse. s̄fess9
 ē: quā neīne ecclā n̄. s̄fao s̄o-
 rois loco et se v̄gine custo-
 dii testabat. Qd̄ factū cū
 audisset senex: tāta ē admi-
 ratione p̄motus: ut corā p̄o
 publice p̄clamaet. nō īmeito
 demone q̄ se desepereat illiq̄
 nō tollerasse p̄nā: au9 ipe
 v̄tute nō solū īuuetatis

ardore. sed ne iuuat quide
 sine d̄scimē castitatis au-
 det appetē. Quod factū ab
 bab iohes licet sūma admi-
 ratione pretulerit: tū neīne
 mōchorū ut expeiret hor-
 titus est: sciens multa r̄ta
 ab alijs gesta. magnā alijs
 v̄uitantibus itulisse p̄ni-
 tiam: nec vsurpā ab oī-
 bus posse: quod pauas d̄ns
 spēali munere contuliss.

De spitali scia. c. viij

Sed ad exposicione
 sc̄e de q̄ sup̄tū est
 s̄moris exordiu:
 r̄utāmur. Itaq̄ sicut sup̄
 diximus p̄actice erga ml-
 tas professiones ac studia
 diuatur. theoreticē v̄o in
 duas diuidit p̄tes: idē in
 historica īp̄tationē. et i-
 telligēciā sp̄italem. Dñ ecclā
 salomō cū ecclē multiformē ḡ-
 ciā enūerasset: adiecit. Oēs
 eū q̄ap eā sunt: vesta sunt
 duplicibus. Spital aut sc̄e
 gr̄ia fut tā: tropologia. alle-
 gorica. anagoge: de quib9 i
 p̄ib9 ita d̄r. Tu at̄ des̄be
 t̄ ea t̄pliat: sup̄ latitudinē
 cordis tui. Itaq̄ historia. p̄-
 teitarū ac visibilū agnicio-
 nē cōplectitur rerū: q̄ ita
 ab ap̄lo rephicatur. Scriptū
 ē enī q̄ abrahā duos filios
 habuit: unū de ancilla et

et alter de libea: sed q̄ de an-
 alla scdm̄ carne natus ē. qui
 n̄ de libea p̄ r̄promissione
 Ad allegoriam ptinet aut̄ que
 sequuntur: que ea q̄ ī ueritate
 gesta sunt alteius sac̄m̄ta
 forma p̄figurasse dicuntur.
 H̄c enī iquit sunt duo testa-
 m̄ta quidē de monte syon
 fuitute gn̄ans: qd̄ ē agr̄. Sy-
 on enī mons ē in arabia q̄
 spat̄ huc q̄ nunc ē ī ih̄rlm̄
 et fuit cum filiis suis. Ana-
 goge uero de sp̄ualibus mis-
 terijs ad sublimiora queda
 et factiora celorum secreta con-
 scendens: ab ap̄lo ita subiat.
 Que aut̄ sursum ē ih̄rlm̄ li-
 bea ē: que est m̄r̄ nost̄. Carp-
 tū est enī. **Retare** sterilis q̄
 nō p̄ūs: erūpe et exclama
 q̄ nō p̄turis: q̄ multi filij
 deserte magis qm̄ eius que
 h̄c uirū. Tropologia ē moral
 explanatio ad emūdagone
 uite et īstructionē ptines ac-
 tualem: uelut si h̄c eadē duo
 testam̄ta itelligam̄ p̄acti-
 cā et theoreticā d̄sca^{na}. uel ite
 si ih̄rlm̄ aut syon aīaz hoīs
 uel unus accip̄: scdm̄ illud.
Lauda ih̄rlm̄ d̄m̄: lauda deū
 tuū syon. Igit̄ p̄dicte qua-
 tuor figūe ī uirū si uolum̄
 ita confluūt. ut una atq̄ ea-
 de ih̄rlm̄ q̄ d̄scaiam possit
 itelligi: scdm̄ hystoria ciuitas

iudeorum: scdm̄ allegoria eam
 x̄: secundū anagoge ciuitas
 dei illa celestis q̄ est m̄r̄ om̄n̄m.
 scdm̄ tropologia aīa hoīs. que
 frequēt h̄c uoīe aut it̄epatur
 aut laudat̄ a d̄no. De h̄is qua-
 tuor uic̄p̄tacionū gn̄ibus: b̄s
 ap̄lus ita dicit. **Aut̄** aut̄ fr̄s si
 uenēs ad uos linguis loquēs:
 qd̄ uobis p̄dico. n̄ uob̄ loquar
 aut ī r̄uelacione. aut ī sc̄a. a
 ī p̄phetia aut ī doct̄na. **Reuela-**
 nāq̄ ad allegoria ptinet: p̄ qua
 ea q̄ tegit̄ hystorica narratio.
 sp̄uali sensu et exp̄sioe r̄se-
 rantur: ut ob̄ignā. si illud a-
 p̄tre tēptemus q̄admodum
 p̄c̄s m̄r̄ oēs sub nube fuerit.
 et oēs ī moysē baptisati sunt
 ī nube et ī maī: et q̄ad m̄ oēs
 eandē escam sp̄uale mandu-
 cauerit et eundē sp̄uale de co-
 sequenti p̄c̄ biberint potum:
 p̄c̄ at̄eat̄. **Que** exp̄sio p̄e-
 figuracioni corporis et sanguis
 x̄ que cotidie sumimus xp̄m̄:
 allegorie continet rōne. **Sca-**
 uero que silr̄ ab ap̄lo m̄orat̄
 tropologia ē: qua uniūsa q̄ ad
 d̄scaione ptinent actualē.
 utriū utilia uel honesta sint
 prudenti exānāoe d̄sc̄n̄m̄.
 ut ē illud cū apud nos m̄epos
 iudicāe p̄cipim̄. utriū dece-
 at mulierē nō uelato capite
 orae deum: q̄ rō ut dictū est
 morale itellan̄ continet. **Itē**

pheta qua tunc apibus tulit
 loro anagogen sonat. p qua
 ad uisibilia ac futua smo tms
 fertur: ut e illud. Nolumus
 aut uos ignorae fres de dor
 mientibus: ut no contristet
 ui sicut et ceteri q spe no hnt.
 Si ei credim q illo mortuus
 e et r'surrexit: ita et ds eos
 q dormierut p ihm adducet
 cu eo. Hoc ei dicimus i v'o d'ni
 q nos q uiuimus q r'sidui su
 mus i aduetu d'ni no pueie
 mus eos q dormierit: qm ipe
 d'ns i ~~uocatus~~ et i iussu et
 i uoce archangeli et i tuba di
 ondet de celo. et mortui q i ro
 sunt. r'surgent pmi Qua ex
 hoiaois spe. figura anagoges
 prefertur. Doctrina uero finit
 historie expositiois ordi ne
 pandit. i qua oculoaz nullu
 itellcus n q v'bis r'sonat co
 tinet: sicut e illud. tradidi ei
 uobis i p'mis quod et accepi.
 qm x' mortuus e p peccatis
 uris secundu scripturas. r q
 sepultus est. et q r'surrexit
 t'ia die: r'q uisus est cephe.
 Et misit deus filiu suu sm ex
 muliere? factu sub lege. ut
 eos sub lege erant r'dimeret:
 siue illud. audi israhel d'ns
 deus tuus deus unus est.

Qua **de actuali**
pp'e scia p'ficiat' ad
si uos sp'itale. r'g

si uobis tua e ad sp'itual' sac
 lumie non i'auis iactacie uicio.
 sed emendaciois gra puenire.
 illius p'mu b'itudis cupidite
 flammam. de qua dictu e. b'ni nu
 do corde qm ipe deu uidebut:
 ut etia ad illa de qua angelus
 ad daniela ait puenie possitas.
 qui aut docti fuerut. fulgebunt
 q splendor finameti. et q ad
 iusticia erudiut multos q stel
 le i p'etuas et'uitates. et i alio
 p'pha. illuiate uobis lumie scie
 di. t'pe est. Tenetes itaq illa
 qua h're uos scacio diligencia
 l'conis: o studio festinate actua
 le id e ethica qm ad p'mu mte
 gru discina comprehend' Absq
 hac naq illa qua dixim' theo
 retica puitas no pt apphen
 di: quahy tm q no aliozu doce
 tu v'bis p'fecti sunt. p multa
 opm ac laboru stipendia. ia
 quasi i p'mio consequut. No
 eni a meditacioe legis itelli
 gencia sed de fru op'is acq
 rentes cu psalmig'pho canut.
 a mandatis tuis intellexi:
 et excoctis passionibus uniu'sis
 fiducialit' dicunt. psalla et i
 telliga i uia imaculata. Ille
 eni psallens itelligit q canut:
 q i uia imaculata gressu puri
 cordis iuititur. Et idco si sac
 sp'itali sacru m corde uro
 uultis tabnaculu p'parare:
 ab oi uos uioz contagioe p'gate:

*Ex p'p'oz actiu
 u'uite*

et aūs seculi pñtis exiute **Im**
 possibile nāq̄ ē aiām q̄ vel
 mūdānis tenuit distēciōib⁹
 occupatur. donū scē p̄mēri:
 vel grāttē spūaliū sensuū.
 aut tenacē sac̄rū fieri lōnū.
 Obseruare igitur i p̄niis et
 maxie tu ioh̄s. au magis ad
 custodienda h̄ q̄ dicitur q̄ sū
 etas adhuc adolestēaor suff
 gat. ne studiū lōnū ac de
 siderij tui labor vana elac
 one cassetur. ut iducas ori
 tuo sūmū silentiū. h̄ ē ei
 p̄niū distēcie actual̄ ingress⁹.
Quis quippe labor hoīs i ore
 ipiū: et ut oīm senioꝝ ista
 tuta atq̄ sentēciās itēto cor
 de et q̄ muto ore suscipias?
 ac diligent̄ i corde tuo cōdes.
 ad perficienda ea pota qm̄
 ad docenda festines. **Ex** hoc
 enī cenodoxie p̄niosa pre
 sup̄tio: ex illo aut̄ fructus
 spūalis scē pullulabunt.
Nichil itaq̄ i collatiōe senio
 rum proferre audeas: n̄
 quod interrogāe te aut igno
 ratio noctura. aut rō ne
 cessarie cogitiōis ipuleit:
 nō ut quidā vane glorie a
 more distēti pro ostensioē
 doct̄ne. ea q̄ optime norūt
 interrogāe se simulat. **Im**pos
 sibile enī est eū qui p̄posito
 acq̄rende laudis huāne

studio lōnū isistat. donū
 vē scē promeri. **Nā** qui
 hac passione deuictus ē
 nācē ē. ut alijs quoq̄ et maxi
 me sup̄bie vitijs obliget:
 et ita i actuali atq̄ ethica
 congressione prostratus. scē
 tiam spūalē q̄ ex ea nascat̄
 mūme consequet̄. **E**sto er
 go p̄ oīa citus ad audiendū:
 tardus aut̄ ad loquendū:
 ne cadat in te illud qd̄ nōt̄
 a salomoē. **S**i videis virū
 velocē m̄ v̄bis: scito q̄ spē
 habet i xp̄iens magis q̄
 ille: n̄ queq̄ v̄bis docere p̄
 sumas. quod ope an̄ nō fe
 ceis. **H**ūc enī ordmē nos tenē
 debē etiā exemplis suis **nō**
 dñs n̄r statuit: de q̄ ita dicit.
 q̄ cepit ihs facē et docē. **C**auc
 ergo ne an̄ actū prosiliens
 ad docendū. i illoꝝ nūo de
 puteis: de qb⁹ i euāgelio ad
 discipulos suos loquit̄. **Q**ue di
 cunt vobis seruate et faci
 te. scdm̄ opera v̄oꝝ eorum
 nolite facē: dicūt enī et nō
 faciūt. **A**lligant enī onera
 gr̄ua et iportabilia. et i po
 nūt ea sup̄ hueros hoīm:
 xp̄i aut̄ digito suo nolunt
 ea mouere. **S**i enī ille qm̄
 mandatū nūmū soluens
 docuit sic hoīs. m̄m̄is
 v̄bitur i r̄gno celoz. **Am̄**

q̄ multa et maiora negligēs
 docē p̄sūp̄scit: conseq̄ues pro
 fō. ut nō iā mīmūb i r̄gno ce
 lōrū. sed i gēhēue sup̄pliaō maxi
 mus habeatur. Et iō cauedū
 est t̄ ne illorū ad docendū i
 atēis exemplis: q̄ peccatā dispu
 tandi ac p̄monib affluentiā
 consecuti. q̄ p̄t ea. q̄ volue
 rint ornate copioseq̄ differē.
 scāz sp̄uale posside credunt.
 ab hys q̄ vī eius et qualitate
 discēne non nouert. Aliud nāz
 ē facultate oris et nitore h̄e
 f̄mōib: et aliud venas et me
 dulas celestū it̄re ditorū.
 ac p̄funda et abscondita sac̄
 mēta p̄uissimō oculo cordis
 contēplai: quod nullatenus
 huāna doctna n̄ eruditio
 scularis. sed sola p̄uitas me
 tis p̄ illuīnacione sc̄i sp̄us
 obtinebit. **De apprehendenda
 v̄e sc̄e disciplina. x. ....**

Hestiuandū igit̄ tibi
 est: si ad verā sc̄ip
 tuarū vis scāz per
 uenie: ut h̄uilitate cordis i
 mobile p̄mitus conseq̄ris:
 q̄ te nō ad illā q̄ iflat. sed ad eā
 q̄ illuīnat scāz cūtatib sp̄u
 macone p̄ducit. Impossibi
 le nāq̄ ē: imūda mente do
 nū sciētie sp̄ualis adipisci
 Et iō d̄o oī cauacone deuita:
 ne t̄ p̄ studiū lōnis nō sc̄e
 lumen. n̄ illa p̄etua que p̄

illuīnacionē doct̄ie p̄mittit
 gloria. sed instrumenta p̄dicoib
 de arrogācie vanitate nascant.
 Deinde hoc t̄ ē oīmodis enite
 dū. ut expulsa omī sollicitudie
 et cogitacione t̄rena. assiduu
 te ac potius iuge sacre p̄beab
 lōni: donec cōtinua meditacio
 t̄buat mētē tuā. et q̄ i silitudi
 ne sui informet. archā quodā
 mo ex ea facies testam̄i h̄ntē i
 se s̄z duas tabulas lapideas:
 id ē duplicis instrumenti p̄e
 tuā firmitate: vna quoz au
 reā. h̄ ē mēdūā purā atq̄ s̄m
 ceram. q̄ r̄conditū in se māna
 p̄etua tenacitate p̄fuet. sp̄ua
 lium saluet sensū. et angelia
 illū panis p̄hēne celestēq̄ dul
 cedmē: n̄ h̄o etiā v̄gā aarō. id
 ē s̄mū v̄ciq̄ pontificis nr̄i ihu
 x̄ salutē vexillū. in oīz mēone
 semp viditate frondesces. Hec
 nāq̄ ē v̄gā. q̄ postq̄ de radice
 vesse succisa ē. viuacius morti
 ficata r̄uilefat. Hec aut̄ omīa:
 duobus cherubī id ē hystorice
 et sp̄ualis sc̄e plei ne protege
 tur. Cherubī enī int̄pretant̄
 sc̄e multitudo. q̄ p̄p̄iatorū di
 id ē placiditate pectoris tui iu
 ḡt̄ protegent: et a cūtib sp̄ua
 lū neq̄iarū i currib⁹ obūbra
 bunt. et ita mēs tua nō solū
 i archā diuī testamēti. ve
 rū etiā i r̄gnū sacerdotale p̄ueta:

per indissolubile caritatis affan
quodammodo absorpta spūalibus
disaphis. illud implebit pontifica
le mādātū. qd' a legislatōe ita
pāpatur. Et de sanctis nō egre
dicitur. ne polluat sanctuarium
dei. id ē cor suū. itaq' uigil' habi
taturū se dñs r'promittit dicit.

Inhabitabo in eis. et mit' illos ab u
lubo. Quāobrem diligēt' mēorie
mēdanda est et incessabiliter
r'cēfenda sacrū scies scriptu
raturū. Hec enī meditatiois u
gitas duplicē nobis confert
fructū: p'mū quod dū i' legen
dis ac p'andis l'ōnib' occupat
mētis itentio. uacē ē ut nulli
noxiarū cogitacionū laqueis
captuet' deim q' ea q' crebri
ma r'petitōe p'cursa. dū mēo
re tradē laboram'. itelligē id
t'pū obligata mēte nō quim'.
postea ab omī actū ac uisio
nū illecebrū absoluti. p'cipue
q' nocturna meditatioē tantū
r'uolūtes clai' itucin'. ita ut
occultissimoz sensuū q' ne te
uui qd'ē uigilates op'macōe
p'cepun'. q'escētib' nob. et v'l
sopozis stupore temeris itel
ligētia reuelat. **De multipli
ca itellai' dīnāz scriptūaz**

Questēte at' p' h' r' A
studū inouacōe
mētis nostre. etiam
scriptūarū faacs incipiet ino
uāi. et factioris itelligenae

pulchritudo quodammodo cū p'fici
ente proficiet. Pro caritate ei
hūanorū sensuū earū quoq'
spēs coaptat'. et vel t'rena
carnalibus vel diuina spūali
bū appēbit: ita ut hū q'bus
antea videbat' atassis q'busdā
nebulis i'uoluta nō subtili
tate eius dephendē nō fulgo
rē valeat sustinē. Sed ut hō
ipm' qd' astruē conam' aliq'
claius p'adat' exēplo. vni
testimoniū legis protulisse suf
ficiat: p' qd' eā oīa p'cepta
celestia scdm' mēsurā statū
nri ad oē hōiū genus pro
benius extendi. Scriptū ē
i' lege: nō fornicabēis. Hoc
ab hōie carnaliū adh' obse
nitatiū passioibus obligato:
scdm' simplici h're sonū salu
bit' custodit'. Ab eo at' q' iā
ab hac actioē hūileta et i
pūo discessit affrū. nāc ē id
ipm' spūaliter obseruari: ut
s'z nō solū acenionis y
dolorū. sed eā ab oī sup
stacōe gētiliū et augurio
rū oūmq' signoz et dierū
ac obseruacione t'pū disce
dat: vel certe ne quoz
dā vborū aut hōiū uictu
ris. q' f'mceitate fidei mē
polluūt i'pluret. De hac
enī fornicacōe eā ad
ihrlm' dicit. Cōstiprata et
fornicata es i' omī colle

sublimi et sub oī ligno frondoso:
 et quā dñs itā ītrepar p̄p̄he
 tā. stēt īqt et saluet te augu
 res celi q̄stēplabant sydera
 et supputabant mēses. ut ex
 eis ānuārent tibi vētura.
 De qua fornicatioe **aut**: et a
 libi arguens eos dñs ait. **Sp̄s**
 fornicatiois decepit eos: et
 fornicati sunt a deo suo. Et sp̄s
 vō a gēna hac fornicatioe
 discessit: habebit tñā quā
 deuitet q̄ ī lege et iudaism
 supstatioibus contietur: de
 quibus ap̄lus. dies īqt ob
 suatis et mēses et tpa: a
 nob: et itū. ne tetigeis neq̄
 gustauis neq̄ cōtractauis:
 que de fr̄statioib⁹ legis dca
 ee nō dubiū est. ī quā si q̄s
 iadeit. p̄duldubio mechato
 a x̄o. ab ap̄lo nō mēt̄ audie.
 despondi vos vni vno v̄guē
 castā exhibē x̄o? sed illud qd̄
 sequit̄ ad eū voce eiusdē ap̄li
 digetur: tūneo at. ne sit ser
 pens sedux̄ eū astucia sua.
 ita corūpan̄t̄ sensus v̄ū a si
 pli. q̄ est ī x̄o ihu. Et si īmū
 diaā hui⁹ quoq̄ fornicatio
 nis effugit: habebit quar
 tā q̄ hētia dogmatib⁹ adulte
 rio p̄trat. De q̄ idē bt̄us
 ap̄ls. ego īquit scio q̄ p̄⁹ dis
 cessione meā īt̄būt lupi ḡ
 ues ī uos nō p̄cetes gregi:

et ex uobis ~~ip̄s~~ surget vni
 loquētes p̄usa. ut adducant
 discipulos post se. **Hac** etiā
 qui potuit declinare: muc
 at ue subtiliori p̄cō ī fornicā
 tiois viciū collabat: que s̄z ī
 cogitatio nū puagatioe consistit:
 qz oīs cogitatio nō solū turpis
 sed etiā sciosa et a deo quātulū
 aiq̄ discedens: a p̄fō v̄o īmū
 dissima fornicatio deputatur
**Interrogatio quō possit ad obli
 uionē sc̄larū carminū per**

Hic ego p̄m̄ ueni c̄ **Casti
 anus.**
 oculta cōpuctioe p̄
 motū ac dem̄ ḡuit̄
 īgemistens: h̄ īquā oīa q̄ co
 piofissime digessisti. maiora
 m̄ itulerit desp̄atiois augmē
 ta qm̄ hactenus sustinebā:
 q̄ppe cui p̄t̄ illas ḡnales ac
 captitates. q̄bus nō dubito ī
 fruob̄ q̄sq̄ pulsū ext̄secub.
 spēale īpedimētū salutis acc
 dit pro illa quā tenuit videor
 attigisse notitia tr̄arū: ī quā
 me ita vel istācia pedagogi
 vel t̄nue lōis maccāuit itē
 tio: ut nūc mēs mea poetias
 velut illis īfecta carmībus.
 illas fabularū iugas hystoi
 as q̄ bellorū. q̄bus a puulo
 p̄m̄us studiorū ibuta ē rudi
 mēt̄is. orōis etiā tpe meditēt̄:
 psallentiq̄ vel p̄cōz īdulge
 tiā supplicanti aut īpudens

poematū memoria suggerat.
 ā q̄ bellaucaū heroū an̄ ocu-
 los ymago v̄setur. t̄liūm̄q̄
 me fantasmatū ymaginatio
 semp̄ illudēb. ita mētē meā ad
 sup̄nos ituitus asp̄iare nō
 patit. ut cotidianis flētibus
 nō possit expelli. **Responsio**

nesteros.

quo pacto meorie futū possu-

De hac r̄p̄a m̄ abluē. 13
 re vū ē purgatiois
 maxia uasat̄ despa-
 cio. citū satū atq̄ efficax re-
 medū poteit oboiri. si eā
 de diligentiā atq̄ istāciā qua-
 te ī illis seculāibus studiis
 habuisse dixisti. ad sp̄ualiu
 scriptuarū scōnē meditatio
 neq̄ t̄nsferre. **Nac̄** ē ei mē-
 tē tuā tā diu illis car nūb̄
 occupā. qm̄ diu sibi aliqua
 q̄ int̄ semetipsā r̄colat sili
 studio et assiduē cōquirat.
 ac pro illis ifructuosus atq̄
 trētus. sp̄ualia atq̄ diuina
 p̄tūat. q̄ cū profunde alteq̄
 cōceperit. atq̄ ī illis fuerit
 enutta. vel expelli p̄ores se-
 sim poterūt. vel penit̄ abo-
 lei. **Dac̄** enī a cūctis cogita-
 tioibus huāna mēs nō p̄t.
 et iō qm̄ diu sp̄ualib̄ studiis
 nō fuerit occupata. nāc̄ ē eā
 illis q̄ p̄dem didiat īplicari.
 Qm̄ diu enī nō habueit q̄ re-
 currat. et īdefessos excreat
 motus. nāc̄ ē ut ad illa

p̄uolūis.

q̄bus ab infantia ibuta ē
 collabatur. eaq̄ semp̄ r̄uol-
 uat. q̄ longo usu ac medita-
 tione concept̄. **Et** igit̄ hec
 ī te scā sp̄ualis p̄etua soli-
 tudine roboretur. ut ea ī
 t̄parie p̄fruaīs. sicut illi q̄
 eam non suo studio. sed alie-
 na r̄lacione contigit. et ve-
 lut aereo ut ita dixerī odōe
 p̄apiūt. sed ī sensib̄ eiū t̄us
 creata quodānō et p̄sp̄etā
 atq̄ palpata condat̄. illd̄
 oī obseruācia custodie te cō-
 ueit. ut etiā si ea q̄ optime
 nosti forte audieris ī col-
 lacione p̄ferri. nō ex h̄o
 q̄t̄ iā nota sunt asynant̄
 fastidiose suscipias q̄ ī sed
 ea cordi tuo illa auditate
 mēdes. q̄ d̄nt̄ desiderabi-
 lia salutis v̄ba vel aurib̄
 v̄ris īdefinent̄ m̄fundi.
 vel de nr̄o ore uiḡt̄ p̄ferri.
Quāuis enī adhibeat̄ scāru
 rerū creb̄ narratio. nūqm̄
 tū aīe s̄t̄ v̄ scāe sustinenti
 sacietas gr̄abit̄ horrore. s̄
 ea cotidie velut noua ac de-
 siderata suscipies. quāto fre-
 quētius hauserit. tāto audi-
 us vel audiet vel loquet̄.
 2 cōfirmacionē potius p̄p̄-
 te scāe et eorū r̄p̄eticoe. q̄
 ullū ex frequēti accipiet colla-
 tione fastidū. **Eudes** nāq̄

ē tepide ac supbe mētis ī
 diaum: si vborū salutariū
 medicinā. quāuis studio ni
 mie assiduitatis īgestā. fas
 tidiose negligent q̄ suscipi
 at. Quā ei que ī saecitate e
 sanis illudit: aīe aut egēti e
 aā amara dulcia videntur.
 Sicutaq; h̄ diligēt excepta. et
 ī recessu mētis condita atq; ī
 dicta fuerit. tracturuitate sig
 nata ī postea ut vīna q̄dam
 suave olentia cor hōis cum
 sensus amicitie et pacis fue
 rit vetustate decocta: cum
 maḡ sui fragrantia de vase
 tui pectoris p̄fuit: et tāq;
 phēnis fons de experientie
 veris et irriguis virtutū
 meatib; r̄dundabūt. fluc
 taq; cōtinua velut de q̄dā
 abisso tui cordis effudet. Eueni
 et uaq; illud in te. qd̄ ī pū
 bys ad illū d̄z q̄ h̄ ope con
 sumant: bibe aquas de tuis
 vasib; et de puteoz tuozū
 fonte s̄refluat t̄ aq̄ de tuo
 fote. ī tuas at plateas p̄
 t̄useat aq̄ tue: ac scdm̄ psal
 m̄ pheta. cis ortus irriguis
 et sicut fons aquarū cuius
 nō defient aq̄: et edificabūt
 ī te despta et a seculis funda
 meta ḡuāciōis: ḡuā oīs sus
 titab. et vōberis edificator
 sepiū. aures scitas iūqtatū.

Illa etiā t̄ b̄tudo p̄ueniet quā
 idem p̄p̄ha promittit: et non
 faciet d̄ns auolae ate ul̄ doc
 torē tuū. et erūt ocli tui vide
 tes p̄ceptozē tuū. et aures tue
 audient v̄bū post t̄p̄ū monētis
 Hec via ambulare ī ea. neq; ad
 dexterā ~~mon~~. neq; ad sinistrā.
 Atq; ita fiet: ut nō solū d̄raō oīs
 ac meditatio cordis tui. verū
 etiā cūte euagatiōes atq; dis
 cursus cogitaciōnū tuaz sint
 tibi d̄ne legib; sc̄a et īcessabil
 rūnatio. **Et imunda aīa
 neq; p̄p̄e possit sc̄am spi
 ritalem. Cam xiiij**
 Impossibile ē at h̄ sicut p̄fati
 sum;: īceptū q̄qm̄ vel agnos
 cē vel docere. Nā q̄ ne ad pa
 picendum quidē capax ē. quō
 idoneus est ad tradendum?
 De q̄bus t̄m etiā si aliqd̄ doce
 p̄sūp̄seit: inefficax p̄culdubio
 et iutilis usq; ad aures t̄mō
 audientū ei; sermo p̄ueiet:
 cor at̄ p̄ozū penetrē nō po
 teit. ierua opm̄ et īfructuosi
 tate sue p̄ditus v̄itatis: qz
 nō de thesauro bono p̄mit
 t̄sc̄a: sed de iam iactācie p̄sūp
 cione. Impossibile nāq; ē imū
 dā aīaz quātalibet defuda
 ueit l̄onib; īstācia: adp̄isa
 sc̄am sp̄uale. Neō enī ī vab
 fetidū atq; corruptū: v̄guē
 tū aliquod nobile. aut mel
 optimū. a p̄ciosi q̄qm̄ liquis

infundit. *Facilius* quibus odorans
 sumū murrū sel horrendis i bu
 ta fetoribus testa strinat. qm
 ut aliqd suauitatis aut grē p
 sa cōcipiat. qz multo cia mu
 da corrūpūtur. qm corrupta
 mundantur. Ita igitur 2 vas
 pectoris nrī. n̄ p̄us fuit ab
 om̄i feduā vicioz cōtagioe
 purgatū. nō mebi futpe il
 lud b̄ndcois vnguentū. de q̄
 dī p̄phaz. *Et vngue tu i capi*
te. quod d̄ndit i barbā barbā
aaron. Quod d̄ndit i orā vesti
ei. n̄ illa scāz spūalē et elo
qā scriptūaz. q̄ dulciora sunt
sup mel et fauū. i polluta s̄
uabit. Que eī p̄cipa^o iustiae
cū iquitate. Aut que soae
tas lucis cū t̄nibus. Que at
tuentio x̄ ad belial. Obiectio
de eo q̄ multi imūdi scāz ha
beat et scā nō habeant. Cam

Diffinico. *xv. Cassian.*
 ista nequaquā v̄ no
 bis veitate fulari.
 aut probali roē subnixa. Cū
 eī om̄s q̄ fidem x̄ aut nequa
 q̄ suscipiunt. aut ip̄ia dog
 matū p̄uitate corrūpūnt.
 imūdi cordis eē maifestū sit.
 quomulti iudeoz atqz hēticoz.
 vel etiā catholicoz. q̄ diuisis
 vicijs iuoluūt. p̄sam sarp
 tiarū scām cōsecuti. de sp̄i
 tualis doctne magni ne gloriāt.

et econtr̄ sanctorū vicioz i nua
 multitudo. quozū cor ab oī p̄
 tatorū cōtagioe purgatū est.
 sm̄as fidei p̄uitate stentā. p̄
 fundioris scāe ignorat archa
 na. *Quēadmodū q̄ stabit*
ista sm̄a. q̄ scāz spūalē soli cor
dis t̄bit p̄uitati. Nestoros.
Responso qd̄ mali scām verā
habe non p̄nt. Cam. 16 Nesteros.

Haut rē v̄tute diffiū
 ciōis explorat. q̄ nō
 oīa diligent̄ plate se
 tēae sm̄e v̄ba p̄endit. *Adia*
mus nāqz huīnōi hoies dis
putādi tm̄ h̄e p̄cā. et elo
quōis ornatū. ctm̄ scriptūa
rū venas et archā spūalū
sensuum it̄e non posse. et i
vea scā nō nisi a veis di cul
toibus possidetur. quā is v̄
q̄ nō h̄z p̄ls tu v̄. Audi p̄le
stulte q̄ nō habes cor. q̄ h̄e
tis oculos et nō videtis. et
aures et nō auditis. Et tm̄.
Quia tu scāz r̄pulsisti. et e
go repellam te. ne in sacdo
cio fungais. Cū eī i x̄o om̄s
thesauri sapie et scāe eē dicit
absconditi. quō is q̄ x̄m̄ iuei
re cōtēpsit. aut iuctū saclego
ore blasphemat. aut ēte catho
licū imūdis opibus polluit.
verā scāz assecutus eē crede
rus ē. Sp̄s eī di effugiet fic
tū. n̄ habitab̄ i corpe subditō

pms Non go alias ad sciam
 spūalem nisi h^o ordie puenit^r:
 que vnus pphetarū elegauit
 expressit. Scinate vob ad ius
 tiaā? metite spem vite: illū
 nate vobis scie. Omū go sem
 nādū ē nobis ad iusticiam?
 h^o ē. ut actualē pfrōne opib⁹
 iusticie pagenus. demde
 metenda est nobis spes vite:
 id spūaliū v^tutū fructū ex
 pulsione vicioz carlū con
 gregādi. et ita illūnāe nob
 lumē scie poteimus. Quē or
 omē etiā psalmig⁹ tene
 debe decuit: dices. Bñ imā
 culati iua. q̄ ambulat i le
 ge dñi: beati qui scrutantur
 testōnia eius. Non p^{us} dixit
 beati qui scrutant^r testōnia?
 et postea iculit bñ imaculati
 i via: sed p^{us} iqt. bñ imacu
 lati via i: per h^o euident^r oste
 dens neine rē posse ad per
 scrutanda dei testōnia pue
 nie. n^o p^{us} p actualē iusticiā
 i via xpī imaculatus itcedat.
 H^o ergo quos dixistis. nō istā
 quā imundi hie nō pnt. sed
Co. d. o. R. V. mon h^o ē falsi
nois sciam possident: de q̄
 btus pauhis. o iqt thymothee
 depositū custodi. de vitans
 profanas vocū nouitates.
 et oppositiōes flī nois scie.
 quod i greco dicit^r thiathe
 seystes psendomono se vis.

De istis ergo q̄ p^uagine quā
 dā scie vident^r acq̄re. vel de
 hys q̄ sacroz volūnū lēoni
 ac memorie scriptiaz diliget
 ifistūt. carnalia tū vicia nō
 r^linquūt: i p^uib⁹ elegat^r
 exprimitur. Sicut tauris
 aurea i nāibus suis: ita mu
 liei male mōigeate spēs. Qd
 enī prodest quēpiā o^rmētū
 eloquioz celestū. et illā p^uo
 assunā scriptiaz spēs sequi?
 si eā lutulentis opib⁹ vel sen
 sibus ihendo. quasi imūdis
 simā tram subigēdo s^rigat.
 aut cenosis libidiniū suarū
 polluat volutabris: fiet
 enī ut id qd rē vtentibus
 decori eē consuevit. nō solū
 istos ornāe nō poss^t: verū
 etiā maioris tenu colluuioc
 sordescat. Ex ore enī p^uoz
 nō pulchra laudaco: ou d^r
 p^uphetam. Quāc tu enar
 ras iusticias meas: et assu
 nis testamentū meū p os
 tuū? De aiabus huiusmodi
 q̄ nequaquā stabilit^r timore
 dñi possidentes. de q^o dicit^r.
 timor dñi disciplina et scia
 ē. scriptiaz acq̄re sensum
 de iugi eozū meditacōe co
 nantur: satis pprie i p^uib⁹
 meōratur. Et quid fuerūt diuicie
 ifipienti? Posside enī sa
 piam excorb non poterit.

In tū veō ab illa cruditate
 seculāi que carnatū vitioꝝ
 sorde polluit: vea h^c et spūal^{is}
 scāa submouetur: ut eā i nō
 nullis elingubus ac illratib^{us}. *penel*
 sciamus nōnūq̄ uiuabit
 uiguisse: quod i aplib^{us} mul
 tis q̄ alijs scāb^{us} vis eā euide
 tissime p̄probat: q̄ nō inani
 phoz delectabāt luxūa: sed
 veris spūalib^{us} scāe fructibus
 curuabat. De q̄bus et i actib^{us}
 aploꝝ scriptum est. *Didētes*
 aut construa p̄t r̄ iohis;
 et p̄pto q̄ hoies eēt sine hīs
 et ydeote mirabantur. Et id
 eō t̄ cura est ad ei⁹ i marces
 sibile fragūcā cūctis p̄mū
 conatibus elabora: ut a dno
 p̄mitatē castitatis obtineas.
 Nullus enī i quo adh^c carna
 lū passionum et maxime
 fornicatiois dūatur affcū:
 spūalē potēit scāz obtine.
 posside. In corde ei bono re
 nesceat sapia: et q̄ t̄ct d̄m iue
 niet scām cū iustia. Hoc
 aut q̄ p̄dixim⁹ ordine ad
 spūalē scām puenie: eā
 btūb aphūb docet. Nā cum
 uniuersū v̄tutū suarū nō
 solū cathalogū t̄x̄e. verum
 eā ordinē carū vellet ex
 ponē: ut q̄ quā seq̄ret: vel
 q̄ quā p̄tūret exp̄met: p̄
 aliqua itūte dices. In vi

gilyb i ieiunijs i castitate
 in longāuitate i scāa i sua
 uitate i spū sancto: i caritate
 non ficta. In qua cōiugatioe
 v̄tutū euidētissime voluit vob
 erudie: de vigilijs atq̄ iei
 nijs ad castitatem: de casti te
 ad scām. de scāa ad longāui
 tate. de longā^{tem} ad suauita
 tem. de suauitate ad spū
 scātū. de spū scō ad caritatis
 non ficte p̄mia puenire.
 Cum igitur hac disciplina
 atq̄ hoc ordine tu quoq̄ p
 ueneis ad scām spūalem:
 habebis p̄culdubio sicut
 diximus. n̄ sterile nec mer
 tem. sed viua fructuosamq̄
 scām doctrīa: semē q̄ salū
 ris q̄ v̄bi. quod cū fuerit au
 dientū cordibus m̄datū.
 subsequēs spūb scā p̄mber
 largissimūb fecundabit:
 ac scdm id quod polliatūb
 ē ap̄ha. dabit pluuia sc̄m
 tuo v̄biatūq̄ sc̄mancib^{us} it̄
 ra. et paub^{us} t̄re frugū tue
 eit v̄berrim⁹ et p̄mguib^{us}
 Quibus raas p̄fectiois de
 beat aperiri. *Cam xvij*

Que eā ne h^c q̄
 nō tā lōne q̄m
 expeīencie fidoē
 didicēb^{us}: cū etas maturoꝝ
 p̄uereit ad docēdū vae glē
 amore seductus i mūdib^{us}
 hoib^{us} passim i geas: illud

quod sapientissim⁹ salomō
 iudixit iururas. Noli applicare
 ipium ad pascua iusti; neq;
 seducas satietate ventris. Nō
 ei expedit stulto deliciae; nō
 opus est sapiā ubi deest sen-
 sus. Magis em̄ dicitur sapiētia;
 q̄ seruus durus nō emen-
 dabat vbi. Si em̄ intellexit nō
 obediet. Auribus imprudentis
 noli q̄cūq; dicere: ne forte iri-
 deat sapientes fructus tuos
 Et ne dedecus san̄ caribus;
 neq; miscas margaritas ves-
 tras cū porcos: ne forte co-
 autent eas pedibus suis.
 Nisi duripant vos. Opor-
 tet utiq; hui⁹ hōib⁹ spūa
 hū sensuū contegens sacra-
 menta efficiat canas. In cor-
 de meo abscondi eloq̄a tua;
 ut nō peccē t. Sed diab forsitā
 Et quibus diuinarū scrip-
 turarū dispensanda sut sacra-
 menta. Docet te sapientissi-
 mus salamon. Date iquit e-
 brietate hys q̄ i tristitia sut.
 et vinū bibe hys q̄ i dolorib⁹
 sunt: ut obliuiscantur paup̄ta-
 tis. et dolorū suorū ne memi-
 nerint amplius: id ē hys proq;
 penitudine actū suorū pristi-
 norū meore atq; tristitia de-
 pmunt. spūalis sac̄ iocū-
 ditate velut vinū qd̄ leta-
 fiat cor hōib⁹ affluet ifundite:

eos q; salutis vbi cōpula r̄
 fouete: ne forte iugite meo-
 rib⁹ ac letali despaaoē dem-
 si. habundantore absorbeat
 tristitia q̄ eiusmodi sunt. De
 illis ved̄ q̄ i tepore ac negli-
 gētia constituti. nullo cordis
 sui dolore mordent: ita dicit.
 Nā q̄ suavis et sine dolōe ē:
 i egeste cit. Quāta igit potes
 tatione deuita. ut ne vane
 glorie amore detentus. illius
 quē propheta collaudat p̄ncips
 eē nō possis. q̄ pecuniā suā
 nō dedit ad usurā. Quis em̄
 q̄ eloq̄a dei. de quib⁹ dicit. elo-
 quia dñi. eloquia casta. argē-
 tū igne exānatū. probatū i re p̄-
 gātū septuplū. huāne laudis
 amore dispensat. pecuniā
 suā dat ad usurā: nō solum
 nullā pro hō laudē. sed eā
 supplicia meriturus. Ob hoc
 em̄ pecuniā dñi maluit pro-
 fugā. ut ex ea t̄pale conseq̄-
 retur ip̄e mercede: nō ut
 dñs sicut scriptū ē veniens
 recipiet quod suū ē cū usurā

**Quibus de causis spital
 doctna instructiosa fit.**

Duab⁹ **Cam̄ xvij**
 ex causis: iefficace
 spūaliū rerū con-
 stat eē doctna. Nā a ille
 q̄ docet icepta imendans.
 vano vborum sono iſtrūe

uitat' audire: aut ete neqm
 aut vicijs r'fertus auditor salu
 rem spualis vi scim q' doctrina
 obtiatio non p'cipit. De quib'
 d' p'phiam. *Et cecatum e' cor
 ppli huius. et auribus g'uit
 audierunt. et oculos suos co
 cluserunt: neqm videat oculis
 suis. et auribus suis audiat.
 et corde itelligat. z u'itantur
 et sancillos.* *Q' pleriq' eam
 indigni graa salutiferi ser
 monis accipiant. c. xix*

Doniq' ta dispesato
 ris nos' dei. q' om's
 hoies vult saluos
 fieri. et ad agruacione' veitatis
 venie' munifica libeate' con
 cedz: ut is q' indignu' se pre
 diaoi euat' rephensibili co
 usacioe' p'buir. pro salute ml
 torum spualis doctrine graa
 consequat'. Quib' at modis
 etiam caismata tuacionum
 ad expellendos demoes a dno
 accedant. cosequens e'. ut sili dis
 putacioe' pandam'. qm co
 surgentes ad r'f'one' i vespe
 ra' reseruem': q' efficacius
 semp' corde concipitur. qd' qd
 sensim et absq' nimio laboe'
 corporis itimatur. *Explicat
 collatio abb' nestrotis ititula
 ta de spitali sa'a. Incipit ca'
 collatiois s'c'a abb' eiusde' &
 karismatib' diuis*

Disputatio abbas
 uestionis de r'parti
 ta caismatu' r'oe' *J*
 In quo quis sanctos vios de
 beat adiuuare *ij* De sus
 citato mortuo ab abbate
 machaio *iii* De miraculo
 qd' abbas abraham' i mulieis
 fecit vbeibus *iiii* De dau
 di cuiusda' aiaade. qua' ide
 e' opeatus *v* *Q' meitu
 vni' tuusq' no' ex signis de
 beat estimari vi* *Q' cais
 matu' v'itus. no' i' mirabilib'
 sed i' huilitate asistat vii*
 Quod mirabilis sit deserp'o
 uiaa qm de alio demoes
 extrusisse *viii* Quod pe
 cellat vite probitas opea
 signoz *ix* Reuelacio de
 p'f're castitatis experimen
 to *x* *Explicuit capla. Incipit
 collatio s'c'a abb' nestrotis de
 karismatibus diuis Cam J*

Dost' smaxim
 vesptina ad
 reproius
 sam nar
 racone
 itenti: psi
 atys pat'
 ex moe' consedimus. Cuiq'
 filenau' aliquatisp' p' sensu
 r'uenaa p'benius: tacitau'
 nitate verecundie *uis me
 ti p'uenit eloqo. Vsq' ad*

spualiu ratione casinatū p
 feuda. pcedes ordo puenrat
 disputacoib: qua tptata ee
 maiorū tradiaone pcepim⁹.
 Prima siquidē aiaaonū cau
 sa ē. q̄i pro meito satatib e
 lioz q̄sq̄ ac iustos viros sig
 noz gracia comitat: sicut
 aplos. multos q̄ sanctorū sig
 na ac prodigia scdm̄ autori
 tatē dñi ferisse manifestū ē.
 Itri dicentib. Infimos cura
 te mortuos suscitare: lepro
 sos mudare: demones eiate.
 ḡtis date gratis accepistis.
 Scdā cū ob edificacionē eae.
 vel eorū qui infirmos suos
 iugerunt. vel eorū q̄ curandi
 sunt fidem: sanitatū v̄tutib
 etiā a p̄coribus idignib⁹ p̄ q̄.
 credit. De q̄bus salutor i e
 uāgelio. Multi iquit dicent
 m̄ i illa die. Dñe dñe. nōne
 i noie tuo p̄phetamur⁹. x̄ deo
 nes ciecam⁹: et i noie tuo
 v̄tutes multas fecim⁹. Et
 tuē confitebor illis. q̄ nūq̄
 noui uos. discedite a me o
 pearij iūqtatis. Et ecōtuo si
 offerentium vl̄ ifirmorum
 desit fides: etiā illos q̄bus
 aiaaonū dō tollata fut. nō
 sinit ex̄tē v̄tutē. De q̄ re
 lucas euāta. Et nō poteat iqt
 ihs it̄ eos facē v̄tutes: p̄t
 itredulitatē illoz. Dñi idē

dñs. Multi iquit leprosi erat
 i isrl̄ sub helizeo p̄pheta: et neo
 eorū mudatus est n̄ naama
 syrus. Tertius aiaaonū mo
 dus etiā collusioe deomū ac
 factioe simulat: ut dū hō mai
 festis cūibus obligato. p̄t ad
 m̄raone signoz sc̄ib ac dei
 faulub credi. etiā vicioz ei⁹
 emulatio suadeat: et p̄ hoc
 obiectaaois aditu r̄sento etiā
 r̄ligionis sc̄itas infamet: vel
 ēte ut is q̄ aiaaonū doni l̄pe
 se credit. p̄ supbia elatus gra
 uius elidatur. In est qd̄ iuo
 cantes eorū noia. q̄ nulla
 meita satatib. n̄ ullos spua
 les fructus habē cognosant:
 v̄ri se eorū meitis. ac de obsessis
 simulant corporibus effugari.
 De q̄bus i deuteronomo. Si sur
 rexit iqt i medio tui p̄pha. a
 q̄ sopnium se vidisse dicat. et
 p̄dixit signū atq̄ portentū.
 et eueneit quod locuto ē: et dix
 eit t̄ eam⁹ et seq̄m⁹ doos a
 lienos q̄s ignoras et suiam⁹
 eis: nō audias v̄ba p̄phe illi⁹
 aut sopniatoris: q̄ temptat v̄s
 dñs deus v̄r. ut palā faciat utrū
 diligatis eū an non. i toto corde
 et m̄ tota v̄a. Et i euā. Cur
 gent iquit pseudo x̄ et p̄heudo
 p̄phe: et dabit signa et prod
 gia maḡ. ut i errore iducant
 si fieri p̄t etiā electi.

ex moe confedat
 silenai abapadiz
 rucina p̄uicant
 uente v̄p̄uicant
 si p̄uicant clasp̄at

In quo quis sanctos viros debe

Qua ^{ppr}at admirari. **cy**
 nūquā debem⁹ eos
 qui h^{ic} affectat i hys
 v^{er}itibus admirari: sed potius
 ituei. vtrū viorū oim expul
 sione et morū emendacōne
 pfecti sint. Quod vtiq; non
 p altēius fide aut diuinitate
 causari: sed pro vniūsq; cui⁹q;
 studio di grā dispensante cō
 ceditur. Nec nāq; ē actualis
 scia: que alio vocabulo cūctas
 ab aplo nūcipat: et vni
 s^{is} linguis homi et angelo
 rū. et plenitudi fidei. q; eā
 montes tūssat. et oī scē ac
 pphēcie. et erogacōi oim fa
 cultatū. xpī q; postremo glo
 so martirio aplice auctoritate
 pferat. Nā cū diuērasset
 vniūsa cūctas grā. atq;
 dixisset. alij dat^{ur} p spm̄ s^{an}cto
 sapie. alij s^{an}cto scē. alij fides.
 alij grā sanitatū. alij opaco
 v^{er}itū et r^{ati}ō. de cūctas dic
 turus. q; admodū eā cūctas
 p^{er}tileit cūctas p^{er}uās
 adūitate. Et adh^{ic} iquit sup
 modū excellētiore vobis
 viā demōstro. **P** quod eui
 dent ostend^{it}: p^{er}frōnis ac
 b^{en}edictū sūmā. nō i illoz
 mirabilū opacoē. sed i cūctas
 pūitate consistē. **N** i mei
 to. **O**ia enī illa euacuanda

et destruenda sūt: cūctas
 v^{er}o p^{er}petue manet p^{er}ma
 fura. **I**deoq; a patribus n^{ost}ris
 opera ista signoz uequaq;
 vidimus affectata. quūmo
 nī ea spūs sancti grāa possi
 dent. nūquā ex^{tra} voluerūt:
 nī forte extrema illos i^{er}uitabi
 lū nūctas coartasset. **De**
suscitato mortuo ab abba
Abate machaio q ha
bitacōne schitioche so
litudis p^{ri}mus iueit. mor
tūū suscitātū remissatur.
Nā cū hēticus quidā q; eu
 nodij⁹ p^{er}fidiam sectabat^{ur}
 sinceritatem catholicę fidei
 arte dyalectice s^{er}uē nitetur:
 magnāq; homi multitudine
 decepisset: rogatus a catho
 licis v^{ir}is q; cuius tate sub
 u^{er}siois grūssime mouebat^{ur}
 btus machaio ut simpli^{ter}
 egypti tocius ab ifidelitatis
 naufragio liberet adueit
 Cūcū hēticus arte dyalectice
 fuisset aggressus: et aristo
 telicus ignorante spinas
 vellet abduce: btus macha
 rius aplice multiloqui
 eius auctoritatis breuitate
 eludens: nō ē māt i v^{er}bo
 r^{ati}ō dei: sed i v^{er}itate. **E**am
 igit^{ur} ad sepulch^{um}. et nō d^{omi}
 sup mortūū qui p^{ri}m⁹ iucta ^{fiit}

ut ab eo fieri: non ostentatio
glorie sed caritas x. et totius
populi extorsit utilitas: ut btm q
heliam fecisse rignoz laomai
festat: qui igne de celo super
hostias ipositas pie meqz id
circo dunde postulavit: ut pei
ditate pseudo. pphetaz presti
gys fidem totius populi liberaret.

*De miraculo quod abbas abra
ha i mulieris fecit ubi dicitur*

Quid eam *Cam. iij*
abbatis abrahe gesta
in eorum: q. *Ni o p*

*t id e aplopb. id e simplex pro
simplicitate moru: i noceaa
cognoscat: et cu metedi gra
ad egyptu de hemo diebus
quq gestie prexisset: et a mu
lie quadam puulu suu lactis
topia ia tabidu atq seinece
pseente. lacrimosis pabus suis
set obstructus: calice ei aque
potandu ipresso crutis signa
natulo dedit. cui haustu co
festi miru i modu ia arida
penitus vbea copia lactis
rdundate confluxert* *De
claudi cuiusda curacione qua
ide e opatus. Cam. v. ...*

Quod cu idem pgens ad
vitu curandate
illudenau turbis:
q subsanates ostendebat ei
queda hoieim contracto genu
multis ia anis gressus officio
destituti et atiq debilitate

reptante. ac reptantes cum.
unde aiebat abba abrahā
si servus dei es. et i stitue
huc pristine sanitati. ut no
me x que colis vanu no ee
credamus. Tu ille confesi
i uocato x noie idinas se et
apprehendens aridum pede
hois traxit. cui tactu con
nuo futu genu i curuuz di
rectu est: et recepto usu gres
suu que obliuio ia tradi
derat anosa debilitas leto
abcessit *De claudi cuiusda
curacione q meiat vni au q*

Hic ex signis deat esau. r. q
itaq vi nichil sibi
pro talu miabi
luu v tute donabant: qua
no h suo merito agi s dmi
mia fatebant: aplicas v
bis i admiratione signoz
huana gloriā r futes. Viri
fres i quiut quid amiamu
i hoc. aut nos quid nos m
tuemū: q nostrā aut pta
te fecerimus huc ambulae.
Det queq m donis ac mia
bilibus dei: sed potus et
pprys virtutu fructib p d
tandu ee tenebat: q idusta
metis et opm virtute ge
nerant. Pleruq em ut
snp iam dutu est hoies me
te corrupti. reprobi circa
fide: i noie dmi z demora

expellunt. et virtutes maximas operantur. De quibus cum apostoli causarentur et dicerent. preceptor vni diuinus quedam in nomine tuo etiam te deonia et prohibuimus. cum quod non sequitur nobiscum. licet eisdem ad presens respondeat. nolite prohibere. quod enim non est aduersum uos pro uobis est. in eis in fine dicentibus. donec dominus non in nomine tuo prophetauimus. et in nomine tuo virtutes multas fecimus. in spiritu sancto testatur quod nunquam noui uos. discedite a me operari uirtutis. Et idcirco et istos quibus hanc gloriam signorum atque uirtutum pro merito scitatis prestatas concessit. ne in hiis extollantur admonet dicens. Nolite gaudere quia demora uobis subiciuntur. gaudete autem quod noua uia scripta sunt in celis.

Quia carismatum uirtus non in mirabilibus sed in humilitate consistat. Cam. vii

Deus ipse auctor signorum omnium atque uirtutum. cum ad doctrine sue magisterium discipulos aduocaret. quid ab eo uel atque electissimi sectatores peculiari discere debent. eundem ostendit. Deite inquit discite a me. non ut

leprosos emundetis. non ut reos illuminetis. non ut mortuos suscitetis. Hec enim etiam si per quosdam suos meos operor. non potest se miserere laudibus dei humana condicio. nec ulla in hoc sibi misit et fauulus de cerpe porcione. ubi solus diuinitas est gloria. Vos autem imitate hoc discite a me. quod mitis sum et humilis corde. Hoc enim est. quod ait tibi gratia. discere et exere possibile est. opera autem uirtutum atque signorum. nec semper natura. nec omnibus conceduntur. Humilitas est ergo magna omnium uirtutum. ipsa est celestis edificij firmissimum fundamentum. ipsa est domus christi atque magnificum saluatoris. Ista etenim uniuersa miracula que christus operatus est. sine periculo elationis exercebat. inquit mitis dominum non sublimitate signorum sed pacate atque humilitate uirtute sectatur. Qui uero in uerbis spiritibus imperat. aut languentibus salutem deo conferre. aut aliquod signum mirabile populis gestat ostendit. quod in ostentationibus suis et inuocet non tamen alienus a christo est. quod humilitatis magnum superba mente non sequitur. Nam cum etiam ad patrem remeas. quoddam ut ita dixerim cedit testamentum. hoc

discipulis deliquit. Mandatum igitur
 do uobis. ut diligatis unum si-
 dilem uobis; ut et uos diligatis
 unum. Statimque subiunxit. In hoc
 cognoscet quod mei estis discipuli:
 si dilectionem habueritis ad unum.
 Non autem si signa atque uirtutes
 feceritis: sed si dignam dilectionem
 ad unum habueritis: quod etiam est.
 non mites atque huiles seruae
 non posse. Quia propter unum
 modum probos non morbo ceno-
 doxie uacuos et non maiores
 esse dixerit. quod semetipsum exor-
 tas coram omnibus profiteretur:
 et non admiratum turbas. hac
 quam uel meruerit uel precepserit
 gratiam iactatissima ostentatione
 diffamat. Sed ita sum. Cum
 ei inuititur medacibus. hoc pas-
 at uentos: idem autem ipse seque-
 aues volantes. In me dubio ei:
 eueniet eis illud. quod in prophetis
 dicitur. Sicut uenti et nubes.
 et pluuie manifeste sunt: ita
 quod gloriatur in dato flos. Et ideo si
 quod coram nobis aliquid fecerit:
 non de admiratione signorum
 sed de ortu morum debet apud
 nos esse laudabilis: non utrum ei
 deonia subiecta sunt. si utrum
 caritatis membra quod describit
 apostolus possideat inueniendum
 quod mirabilius est de semper in
 ca quam de aliis demones ex-
 trusisse. *Cam viij*

Et rucam maius miracu-
 lum est de propria carne fieri
 te luxurie eradicatione.
 quam expelle mundos spiritus
 de corporibus alienis: et magni-
 ficentius signum est uirtute pane
 trutuleto motus iactantie
 colubere. quam aeris principatus
 ipare: plus quod est exclusisse e-
 daassimos de corde pro trisa-
 cie morbos. quam ualitudines
 alcius febres quod corporeas
 expulisse. Postremo multis
 modis preclarior uirtus sublimior
 quod profusus est: autem prope curare
 languores. quod corporis alieni. An-
 to ei hoc sublimior carne est. ta-
 to preclarior est eius salus: quam
 to quod passiois atque excellen-
 oris est sube. tanto grauior ac pri-
 aasioris est et ruine. *Et p-
 cellat uite probitas opera*
Et signorum *Cam. ix.*
 de illis quod de curatio-
 bus: ita beatissimus
 dicit apostolus. Nolite gaudere:
 quod deonia uobis subiciunt.
 hoc enim faciebat non eorum po-
 testas. sed uirtus omnia nobis
 inuocati: et ideo mouentur
 ut ex hac nichil beatitudinis
 aut glorie audeant uendi-
 fieri. cae. quod tamen dei potestate
 te: ac uirtute proficiatur: sed ex
 illa uite sue cordis quod in-

puitate: ob qua noia coz
instbi meut i celis **Reuela**
ao de pfe castitatis expei to

Et ut h^o ipm. c. x.
quod dixim⁹ vel q^o
tionis vetri vel
dinis oraculis approbem⁹:
qd btis pasua⁹ de admi
raaoe signoru vel de gra
senseit puittatis. pmo qd
angeli ruelaoe cognoue
rit. ipus vbo atq; expei
mentis rectius profeam⁹.
H naq; ita multib; vigeb; an
nis districtioe pcpua ut cre
der se eia carlis concupie
laqueis peitus absolutum.
eo q; cunctis ifestaoib; deo
nu. ai qbus diu apteq; co
flucat. supiore se fam sen
tiet ee. du aduenientib;
vis sab pulmetu lenticule
qd illi atheran noiant
paraet. manus ei⁹ i dibao
ut assolet flama supuoli
tate combusta est. Quo fro
tristiaaty magnu i modu
cepit secu. tratus uolue.
tur iquiens igrus mecu n
h; pace. ai duriora m cesse
runt demonu preha. Aut
qadmodu me i illo metu
endi exaimis die p se tnsi
turu ille igrus iextingu
bilis. et iquisitor meitoz
oim no tenebit. ai nuc

extinsecus h; tpalis aut puus
no pepat. Cuiq; estuata hui⁹
temoi cogitaoib; atq; tristi
aa sopor subitus obrepisset.
adueniens angelus dnu. cur
iquit pasua tristis es. q
nedu t parato sit igrus iste
trem⁹. ai adh; ifideat i mebus
tuus carnaliu motuu n du
ad puru excocta amoao. Cui⁹
radices don⁹ i tuus viuut me
dull. igras istu mateiale ne
quq; t pasua ee pmittent.
Que vtiq; inoru alias sen
tie no poteis. n oes inros
motus hys idiais itemet
ipd expeiaris extinctos. Va
de et apphede iuda r pulch
rima muliere vgrme. r si
illa tenes tranquillitate tu
cordis. r imobile. estus q; car
les q; pasuaos ifenseis. te
pdurasse. hui⁹ quoq; visi
bil flame nutis atq; inoru
i modu illozu cum i babi
lonia pucoz te allamber at
tactus. Senex ex huimoi r
uelacione pculsus. non
quide experimen diuinita
demonstrati peicula consu
luit. sed mtrogans isaam
sua. et puitate sui cordis
exaimans. n; adh; pondus
castidne sue hui⁹ proba
aois pondci xpesare coier
tans. no miru e aut. si redetib;

in inuidorum spiritum plus ad
ustiones ignis quas durissi
mus congressibus deorum
inferiores esse credebam ad h
ad usum me senseri seruantes.
maior quippe est virtus ac
sublimior gratia ita libidine
carnis extinguitur quoniam ex
secutus nequam deorum ex
ruentes signo domini ac virtutis
altissimi potentias subiuga
re: vel de obsessis corporibus
nomine domini invocatione puelle.
Hucusque abbas nesteros o
ratione de vera causamatu
opacione summas: nos ad
cellam seruis ioseph. q. sex fer
me milibus ab ipso aberat
perantes. doctrine sue istitu
tione persecutus est

**Explicit collatio secunda ab
bas nesteros de karisma
tib9 diuis. Inapuit expla col
lacionis pme abbatis ioseph
de amicia**

Quid a nob abbas
ioseph pmitus ig
herit **I** Dispu
tio eiusde de infido amicia
arū gūe **ii** Quod modis
solubilis amicia. q. me
fres effia debeat **iii**
Introgaao utruū vtile ali
quid eadē contē votū effia frū
debeat **iiii** Rūsisio q. petu
a amicia nō n. mt. p. fros stae

possit **v** Quibus modis
violabilis possit soetas rēu
tai. **vi** Quod nichil pponen
dum cūctati sit. n. iacundie p
ponendū **vii** Quibus de au
sis mt. spūales nascat disse
tio **viii** De amputandis eadē
spūalibus causis discordanti.
ix De optimo examine
veritatis **x** Quod impossibi
le sit queqm qui fidit apuo
& iudicio. dyaboli illusionē nō
deapi **xi** Quā ob causā
nō debeat inferiores i colla
tione tempni **xii** Quod
caitas nō solū res dei. sed etiā
deus sit **xiii** De gōdibus cū
tatis **xiiii** De hys q. vel sua
vel frim cōmōtione dissimu
lacionē corroborant **xv** De
eo q. si fr. adūsū nos aliquid
habeat similitatis. munera
orōtū nrāz ad nō r. spūat
xvi De hys q. paciaz seai
laibus magis putat ipen
dendā eē qm fribus **xvii**
De hys q. paciētā mētiē
tes ad iacundia fres filēto
accendit **xviii** De hys qui
ex indignacione ieiunāt **xix**
De quorūda simulata pacia.
q. maxilla vberanda i gerūt
alterā **xx** Introgaao q. ad
modū r. mandatis obtepe
rātes euāca p. fros fraudet
xxi Responsio qd. r. non

solu facti sed etiam voluntatis in
 spector sit **xxij** **Ex** ille s' for
 tis et sanus. q' alterius futu' b'
 voluntati **xxij** Quod infirmi
 iuriosi sunt. et iuria ferre no'
 pnt **xxij** **Interrogatio** quod fortis
 sit. q' no' semp' sustinet infirmu'
xxv **R**u' q' infirmus no' se
 smat sustentat **xxvj** **Quae** ad m
 iacundia sit coprimenda **xxvij**
 Amiciaas iustas conuacione
 fmas ee no' posse **xxvij**
Explicuit **capla. Inapt col**
la' p' abbas ioseph de amiana. c. j

eatub io
 seph au
 nuc isa
 tuta ac
 pcepta
 padenda s'
 vn' ex t' b'
 quoy m

pma collacio fecim' men
 tionē. clae admodu' facile
 ac pmaius ciuitatis sue m'
 egyptu' fuit. q' appellat' ethy
 mus; et no' solu' egyptia sed
 etiam greca facundia diliger'
 edoctus; ut uel nobis uel hys
 q' eloquecia egyptia peritq'
 ignorabat. no' ut ceteri p' m'
 ptem. sed p' semetipm' elega
 tissime disputaret. **Et** cu' isti
 tuacione sua nos desiderare se
 fisset; p'unctatq' p'mu'. vtra **lege**
 na' essem' q' manu' fratres.

audiens q' **ex** a nobis q' no'
 carnali sed spuali essemus
 fruitate deuicti. nob' q' ab
 exordio r' uiaaaois nre ta'
 i' p'grinaaoe q' ab utroq'
 nrm' fucat obtentu miliae
 spualis arrepta. q' **ta** i' ceo
 by studio idiuidua semp'
 conuacione sociatos; tali usq'
 e' huiusmodi exordio **Disputa**
ao eiusde' senis de infido
amiciaru' gne. Cam' ij

Humiliaru' ac sodali
 tatis multa s' gna;
 q' diuisis modis hua
 nu' genus dilcois societate
 conectit. **Q**sdā eni' p'cedes
 amendacio p' mu' notiae;
 post etiam aiace feat i're co
 ricia. **I**n quibusdā uero contrac
 tus quidā seudati accepti ue
 defectio ciuitatis fedea copulant;
 q' sdā negotiois seu miliae vl'
 artib' ac studij silitudo atq' mu
 nio amiciaaru' vniculis nexu
 uerūt; p' qua' eam ita effea
 sibi iuaē corda māfuescut;
 ut eam h' qui i' silius ac mo
 tib' latronu' gaudet. et
 effusione hūani sanguis delec
 tant; suoru' scelez p'ncipes
 aplectant' ac foueat. **E**st eam
 dilcois aliud genus. quod
 i' iunctu' natie ipius et con
 sanguinitatis conectitur; q'
 vel contibules uel coniuges

vel parentes ^{seu} uel fr̄es ac fi-
 ly naturalit̄ p̄ferūt ceteris;
 quod nō solū huāno genei.
 verū etiā oībus aliis
 at q̄ amantib⁹ icē depre-
 hendit. Nā pullos vel ca-
 tulos suos naturali affcū
 istigante sic p̄tegūt ac de-
 fendūt: ut frequent̄ pro
 ip̄is obire etiā se peiculū
 mortiq̄ nō metuat. Deni-
 q̄ etiā illa bestiarū vl̄ ser-
 pentū vel aliuū ḡna. q̄ in-
 tolleabilis felitas ac letale
 virū ab oībus sepata fecer-
 uit: ut sint basilisā vel mo-
 nocerotes vel ḡfes, cū etiā
 visu ip̄o cūctis p̄niciosa eē
 dicantur: m̄ se tñ pro ori-
 gine ip̄ius affcōis q̄ inortio
 pacata et inopia pseuerat.
 Sed h̄ oīa que dixim⁹ ḡna
 caritatis sicut mal̄ ac boīs
 feris etiā atq̄ serpentibus
 videm⁹ eē corā: ita etiā us-
 q̄ i finē ctū ē pseuare nō
 posse. Etenū intrūpit ea
 frequēt ac diuidit locorū
 discrecio: obliuio t̄palis:
 et vbi vel cause negotiorū
 q̄ contracto. Et enī ex diu-
 sis vel luc̄ vel libidib⁹ vl̄ co-
 sanguinitatis ac necessitu
 diuū variarū societatis
 actū solent: ita m̄cedente
 q̄libet diuāi occasioe solunt.

**De indissolubili amicitia
 que inter fr̄es effia debeat
 Caplm̄ terau.**

In hys igitur cunctis:
 vniū genuis ē insolu-
 bile caritatis: qd̄ nō
 imedacōis grā. nō officij. vl̄
 munerū magtudo tracto
 q̄ cuiusqm̄ rō vel nō caritas
 uigit: sed sola similitudo v̄tutū.
 Hec iquā ē. q̄ nullis v̄p̄ casi-
 bus sandz: quā nō solū dis-
 sociare vel dele locorū vl̄ t̄pm̄
 itualia nō p̄ualet: sed ne
 mors qd̄c̄ ip̄a diuellit. Hec
 ē vera et m̄durpta dilao: q̄
 geina aīcorū p̄fcoē ac v̄tu-
 te concrestat. Quis semel in-
 tū sedus: nō desideiorū vari-
 etas ac cōtēiosa dirūpet cō-
 rietas voluntatū. Ceterū ml-
 tos nouimus ^{hac} i p̄posito consti-
 tutos: q̄ cū pro caritate x̄ fla-
 grantissima eēt soliditate
 deuicti: nō p̄petuo eā n̄ dirūp-
 te seruare potuerūt: q̄ licet bo-
 no societatis p̄ncipio m̄tēnt̄:
 nō tñ vno nō p̄ai studio arrep-
 tū p̄positum tenuerūt: sicut
 q̄ m̄ eos quedā t̄palis affcō:
 q̄ nō equali v̄tutū v̄tute s̄
 vniū pacā seruabat: que
 q̄muis ab vno magnā m̄-
 atq̄ ifatigabilit̄ recēntatur:
 nate tñ est eā alteius pusillā
 imitate dirūpi. Infirmities

naq; eoru q tepidum pfectis
 expetunt sanitate. quatalibet
 forau tollerāaa sustētē. ab
 ipib tū q infirmi sunt non
 ferunt. Hnt enī mītas sibi
 imoionū causas. q eos qēto
 eē non smāt: ut solent hy q
 cārli egitudine detinentur
 stomachi infirmitatis q fasti
 dia cocoru vel mīstrancū
 negligētijs imputat: et qnta
 libet eis obsequētiū sollicitudo
 deseruiat. nichiloīng
 tū sanis causas sue imoio
 nis assaribē: q̄s sibi utiq; vi
 cio valitudis sue m esse nō
 sentit. Omōbre h̄ amicae ē.
 ut diximus fida idissolubi
 lis q̄ iunctio: que sola vtu
 tū pailitate fedeat. Dñs
 enī ihabitae facit vniū
 moīs i domo. Et idēto mhy
 tū idrupta p̄t dilcō per
 manē: i quibus idē ppositū
 ac volūtas. vniū velle ac
 nolle consistat. Quā si vos
 quoq; cupitis iuiolabile
 custodire r̄tentae: festina
 dū ē vobis. ut expuls p̄mu
 tus vicijs. mortificetis p̄pas
 volūtates. et ut vnicō stu
 dio atq; p̄po^{to} illud q̄ p̄pha
 ad modū delcāt gr auter
 impleatis. ecce qm̄ bonū r̄ q̄
 locū dū habitae frēs i vniū
 qd̄ nō localit̄ h̄ spūalr̄ oz itel^{gr}.

Nihil enī prodest si moribus
 ac pposito dissidētes vna habi
 tatione iūgant: nec obest p̄u
 li vtute fundatis. p̄locoz im̄
 ualla disiūgi. Apud deū nāq;
 morū cohābitatio nō locoꝝ
 vniū frēs habitatio iūgit:
 ut p̄t vūqm̄ pacis mēgtas
 custodi. vbi voluntatū diuisi
 tas iuenit. **Interrogatio vniū
 vtile aliquid eā cont̄ votū
 frīs effia debeant. Cam iiii**

Germanus. Quid ergo
 si vno volēte p̄fite
 aliqd̄ quod scdm̄ dñm
 imodū et salubre p̄spereit
 aliū nō prestet assensum?
 exequendū ne eā cont̄ votū
 frīs est. an p̄o arbitrio negli
 gendū. **Rñ^o quod p̄etua
 amicaa nō n̄ inter p̄fros
 stae possit. Cam v**

Joseph. Idēto dixim⁹
 plenā atq; p̄fctā
 amicae grāciam. n̄
 int̄ p̄fros vob̄ eīdēq; vtutib
 p̄seuerāe nō posse: q̄s eadē
 volūtas vniūq; p̄positū. aut
 nūqm̄ aut ite raro diuisa se
 tire. aut ihyb̄ que ad p̄fctm̄
 spūalib̄ p̄tinet vite patitur
 dissidē. Et si aīōs ceperit
 contenātib̄ estuāe. liquet
 vtiq; eos. nūqm̄ scdm̄ r̄gulā
 quā p̄diximus fuisse concor
 des. Sed qz neō p̄t a p̄fctōne

habere p̄ncipiū. n̄ q̄ ab ipso ei⁹
reperit fundamento: ⁊ nos
non quanta eius sit mag-
nitus. sed q̄admodū ad ea
p̄ueni possit iquitib⁹: neces-
sarium rōr ut pauca r̄gula
uobis eius ac t̄m̄te queda
p̄ que gressus v̄ri dignantur
apeiari: ut pacē ac pacis
bonū facilius obtine possit
**Quibus modis inuolabilis pos-
st societatis tentari. c. vi.**

Prima igit̄ fuit aua-
cia v̄e i cōceptu s̄be
mundialis rōm̄ q̄s habe⁹
reꝝ despectione fundam̄ta.
Per qua em̄ iūstū atq̄ ipū
est. si post abrenūciata mū-
di et oim̄ que i eo sūt v̄aita-
tē p̄ciosissime fr̄is dilcōni
suppelleūissima q̄ sup̄sūt
p̄seāt. Scdm̄ ē ut ita suas
vniūsq̄q̄ reseret volūtatē:
ne se sapientē atq̄ consul-
tū eē iudicant: suis malit
qm̄ p̄m̄ diffiniciōib⁹ obe-
die. Tercū ē: ut sciat oīa
eā q̄ vtilia ac n̄c̄a estiat
postponēda bono caritatē
ac pacis. Quartū. ut credat
n̄ iūstis n̄ iūstis de causis
penitus iāscendū. Quintū. ut
adūsus se iacundia fr̄is eā
sine rōe conceptā. eodē mo-
do sua desidēt curāe: sc̄es
eqlit̄ sibi p̄ciosam alceius
eē tristitiam. ac si adūsus

alū ip̄e moueat: nisi eā
q̄ntū i se ē eā de fr̄is mente
depuleit. Postremū illud ē
q̄d ḡuale v̄iorū oim̄ p̄mp-
torū eē dubiū nō ē: ut se de
h̄o mūdo credat cotidie mig-
turū. Que p̄suasio nō solū
nullā in corde tristitia r̄fidē
p̄mittet: verū eā vniūsq̄q̄
iarpiscētiarū ac p̄corū om̄
p̄met motus. Hec igit̄ q̄ntū
q̄ tenuit: amantidm̄e tre-
atq̄ discordie n̄ pati potest
n̄ m̄ferre. Hys aut̄ cessanti-
bus: cū p̄mū ille emulq̄ car-
tatē i cordibus aīorū tris-
tiae sensim venena suffidēt:
natē ē ut frequentibus iurgis
paulatū dilcōe tepesta. ama-
cū corda diu exulcēta disso-
ciet. Nā q̄ p̄ calle p̄dite d̄m̄o
nib⁹ i gredit: i quo ab aīo
v̄qm̄ suo potest dissidēre.
Qui p̄mā h̄cū causa. q̄ ex
puulis r̄bus v̄lissimis q̄
materis ḡuari solet. nichil
suū vendicans radiatus a-
putauit: illud q̄d i actib⁹
ap̄lorū legimus de v̄nitate
credentiū. om̄ v̄tute custo-
dier. multitudis aut̄ crede-
tū eāt cor v̄nū et aīa v̄na:
n̄ q̄sq̄m̄ eorū que possidebat
aliquid suū eē dicebat. sed ē-
rant illis oīa corā. Dem̄ q̄ad
modū ab seīnāim̄ difficiōis

exurgat: qui non sue. sed fr̄is
 seruiens uoluntati. dñi atq̄ auc
 toris sui fuit ymutator effraus.
 q̄ loquens ex p̄sona hoīs que
 gebat. nō ueni iqt̄ ut facere
 uoluntate meā. sed ei⁹ q̄ me
 iusit. Quo at̄ nō ullū cōte
 aonis fomite suscitabit. q̄ de
 itelligence ac sensu suo. nō
 tā p̄p̄uo iudicio qm̄ fr̄is cede
 decreuit exān̄i: pro eius s̄
 arbitio. uel p̄bas sua iuenti
 uel ip̄obans. ⁊ euā cū illud
 p̄ cordis hūte s̄sumas: ve
 rūtū non sicut ego uolo. sed sic
 tu uis. Aut q̄ uōe aliqd̄ q̄ frater
 mesuscetur admittet. q̄ bo
 no p̄as nichil aliud iudicat
 eē p̄ciosus. dñice illi⁹ s̄mē
 meōiā nō admittens. i hoc
 agnoscer̄ om̄s. q̄ mei estis disa
 puli. si diltōne habueitis ad
 iūce: p̄ quā uelut speciali
 signaculo gregē ouiu suoz
 i hō mūdo uoluit r̄ agnosca.
 atq̄ a ceteris ut ita dixer̄ carac
 tē d̄sc̄ri. Quia uōe ex causa
 uel in se recipere. uel i alio r̄
 fide raucoe tristitiae sustinet.
 tu s̄ūna diffiniao ē iācū
 die q̄ p̄niosa et illiata est.
 iustas causas eē nō posse. e
 oē q̄ mō suat̄ s̄ente sibi fr̄e
 orae nō posse. quo si fr̄i suo ipe
 suat̄ secat irrogatā: illa dñi
 saluatoris hūli semp̄ r̄mes

corde sententiā. si offers mu
 nus tuū ad altare. et ibi re
 cordatus fueris. q̄ ad fr̄i tuus
 habet aliquid adūsum te.
 r̄linq̄ munus tuū an̄ altare
 tuū. et uade p̄us r̄consiliari
 fr̄i tuo. et s̄ ueniens offeres
 munus tuū. Nichil enī pro
 deit si te quidē asseras non
 iāsa. et credas te iplē man
 datū quod dicit *Sollicitudina?*
 nō occadat s̄i uiam: et qui
 iāsat fr̄i suo. r̄us eit iudi
 cio: alteinus uōe tristitā qua
 delinire tua māfue ne po
 tuisti. i tua corde despiciat.
 Eodē uāq̄ mō: p̄cepti dñi
 p̄uacatione plecteris. Qui e
 uī te iāsa adūsus alim nō
 debē dicit. n̄ alteinus i p̄p̄ni
 tristitā debē. q̄ nō m̄est a
 pud dñm q̄ om̄s hoies w̄ sal
 uos fieri. vtrū te alim. an q̄
 p̄ia p̄das. Quū siquidē au
 libet iteiti ei nascat̄ detri
 mentū: itidēq̄ illi au ḡta
 om̄ p̄diao est. vñū tuū
 uel tua uel fr̄is morte con
 quit. Quēadmodū postre
 mo poteit uel tenuē fr̄is r̄
 tme tristitiam: q̄ se credit
 cotidie p̄mo cōtinuo ab hō
 seculo miḡturum. *Et nichil
 p̄ponēdū sit caritati n̄ iracū.*
Sicut die postpone
 ergo dñi. c. vii.
 nichil

ponendū ē cūitati: ita suo
ri ul' iacundie nichil ē cōtrio
postponendū. Omnia nāq; q̄
uis vtilia ac nēta videantur:
spnenda tñ sut ut ic pturba
tio deuitetur: et oīa etiā que
putant' adūsa. suscipienda at
q; tolleranda sunt. ut dilcois
patib; q; tñquillitas illibata
seruetur: qz n' iā atq; tristi
tia pnciosius q̄qm. nē cū
tate vtilius credendū est.

*Quibus de causis mē spi
tuales nascat' dissētio. c. viij.*

Nam q̄admodū car
les adhuc et iheal
les frēs ob vile ter
renāq; sbam ato iūmity dis
iūgit. mē: ita etiā spūales
gignit pro itellcūū vaieta
te discordiā. et q; sine dubio
contēcio. rixēq; vboz. quas
aplius dāpnat. plerūq; con
surgūt: vñ consequent' diuoz
tia mē vnāmes hostis imū
dus atq; malignū mēseit.

*Deā est nāq; sapientissimu
salomonis illa smā: odiū
fufatāt contēcio. vniūsoz
ved. q; nō contendūt. ptegit
amicitia De aputandis etiā
spūalibus causis discordia*

ua ppt rū. c. ix.

Quā ad conseruanda
p̄petuā et i diuidu
am cūtatē. nichil prodest

p̄mā causā amputasse disa
dij. que nasci solet de r̄bus
caduab; atq; t̄renis. et vni
ūsa desperasse carnalia. et
om̄ quibus m' vsus indiget
reū indiscretā cōiōne fr̄ibus
pm̄isse: n' etiā secūda q̄ sub
spece spūalū sensuū nasci so
let silr absadentes. acq̄sierim;
i oibus huīle sensum et con
sonas volūtates *De optūno
exāine veitatis. Cam. x.*

Mem̄ nāq; cū me adh
adherē consozi etas
iūnior hortāet. huī
mōi mtelligēciā nob' vel i mo
ralibus disa. vel i scriptu
ris sacris freq̄t' m̄sertā: ut
nichil ea vciūb. nichil q; rāa
onabilius credēmus. Sed cū
cōuenientes i vniū sentēciab;
nrab; promē cepissem; q̄dā
cōi exāinacione discussa p̄m
ab alio flā ac noxia notabāt
mor dem ut pnciosa cōi p
rūciata iudicio dāpnabant:
*iudicio q; i tm̄ p̄us m̄fusa a
dyabolo velut in luce fulgebāt.*
ut facile potuissent gnāre
discordiā: n' p̄ceptū senioz
velut dīnū quoddā oraculū
custoditū. ab oī nos stēcione
rūocasset. Qd' ab illis lega
li quādā smctioē p̄scriptū
est: ut neut' nr̄m plus uti
cio suo qm̄ fr̄ib; credet. si nūq;

vellet dyaboli calliditate de
ludi **Et impossibile sit queq**
qui i pprio fidit iudicio dya
boli illusionem no decipi. c. xi

Etenim sepe illud quod
apulus dicit: proba
tu e euenie. Ipe eni
sathanas tnsfiguat se in an
gelu lucis: ut obscura ac ca
lignete tetra sensui p vero
saenae luce fraudulenter
effundat. Qui nisi huili et
mansueti corde suscepti matius
sini frus vel probatissimu se
mouis rferuentur: et eoru
iudicio diligenti exausti aut
abiciantur aut raptantur a
nobis: sine dubio venerates
i cogitacoibus nrus p angelo
lucis angelu tbrau gmissi
mo ferent iteitu. Qua pni
ae ipossibile e euade quepra
iudicio pprio confidente: n
huilitatis ve amator z execu
tor effus. illud qd apulus mag
nope depcat: oi contione
cordis ipleneit: qua ergo iqt
i x^o consolacio. si quod solaa
um caritatis. si qua visca mi
seracois. iplete gaudiu meū
ut ide sapiatis. eade caritate
hates. vnanimi idipm sen
aetes. nichil p iteione neq
p iane gloriā. sed i huite su
peiores i vobmetipis alte
rutru arbitrates: z illud

honore alterutru puenientes:
ut plus vnusqstq consorti suo
sac et satati ascribens. su
ma discrecionis ve i alteius
magis qm in suo credat sac
iudicio. **Qua ob causa no**
debeant ifeiores i collaa

Sepe de stepni. c. xi
etenim accidit siue il
lusionem dyali. siue it
tessu erroris huani qd nulla
est i hac carne q velut falli
ho no possit: ut et ille midu
q acoris ingenij sacqz maio
ris e. aliquid firm mece coa
piat: et ille qui tardioris in
genij ac mioris e meiti. rcaus
aliquid veius qz pferat. Et
idcirco nullus sibi qius sca
pditus. iam timore pfuade
at: qd possit collaaoe altei
no ege. Na eaa si iudicium
eius dya^{ca} no fallat illusio:
elacois tm et supbie graui
ores laqos no euadet. Quis
enim ho sibi absq ingeti potest
vsurpare pntie: cu vas e
lcoris i quo x^c ut ipe profes
sus est loquebat: ob ho solu
mo se asserat iheosolima co
scendisse: ut cu suis aplis e
uageliu quod gentib9 ruela
te et cooperante dno pdica
bat. sceteta exaunatione co
ferret. **P** quod ostendit
no solu vnanimitate atqz
concordiam p h^c pcepta s

Et caritas non so-
lu reg dei sed
eaa dicitur 13

uam: verum eam caritas dy-
boli aduersantis insidias: il-
lusionum eius laqueos non
timere. *Qua ob causa non*

debeant inferiores in collatione

Denuq; in omni virtus cari-
tatis extollit: ut eam
beatus apostolus iohannes
non solum rem dei. sed etiam
omnem esse prouocat dicens. De
caritate est. et qui manet in cari-
tate in deo manet et deus in eo
Nam usque a deo illa diuina esse
perspicimus: ut illud apostoli
manifestissime vixit seniam
in nobis: quoniam caritas dei
diffusa est in nobis cordibus
in nobis. per spiritum sanctum qui datus
est nobis. Quod tale est. ac
si dicat: quoniam deus diffusus
est in cordibus nostris per spiritu-
m sanctum qui habitat in nobis. Quia
etiam cum ignoremus. quod debe-
amus orare: impellat pro
nobis genitibus in euarra-
bilibus. Qui autem scrutatur
corda. scit quid desideret
spiritus: quoniam secundum deum postu-
lat pro sanctis. *De gradi-
bus caritatis. Cam xvij*
illa igitur caritate que dicitur
agape possibile est omnibus ex-
hibere: de qua beatus apostolus.
Ergo dum tempore habemus inquit
operamur bonum ad omnes:
maxime autem ad domesticos
fidei. *Quae in tempore est omnibus gratia*

exhibenda: ut eam etiam inimicus
nostris a domino iubemur impen-
de. Nam diligite inquit inimicos
vros. Dyathesis id est affectio
pauca admodum. et huiusmodi
paucitate mox vel virtutum
sobrietate conuexa sunt exhi-
betur: licet etiam ipsa dy-
athesis multa in se diuina habere
videat. Alii enim parentes.
alii coniuges. alii fratres. alii
filii diliguntur: et in ipsa
quorum horum affectum neces-
situdine magis distantia est.
non uniformis prout dilatio
erga filios inuenitur. Quod
etiam iacob patriarche probat
exemplo: qui cum esset duodecim fi-
liorum patris. omnibus prout prima caritate
diliget. tamen penultimum ioseph
dilexit affectu: ut de eo apud
scriptura commemorat: iude-
bat autem ei fratres sui. eo quod di-
liget eum prout fratribus: scilicet non
quod vni iustus et prout non val-
de diliget etiam cetera pro-
le: sed quod huiusmodi quod typum domini
preferbat affectum: dulcius quo-
dammodo atque indulgentius ihe-
reret. Huiusmodi etiam iohannes eu-
gelista legitimus euidentissi-
me designat: cum de ipso dicitur.
discipulus ille qui diligere
bat iohannes: cum vtrique etiam in
liquis duodecim filiis electis
ita prout papua dilectione complexus est.

ut hoc etiā euā^{ta} attestacōe
 designet dicens. Sicut di
 lexi uos: et uos diligite iu
 cem De quibus et alibi di
 citur. Diligens suos q̄ erat
 in mundo: usq; in fine dilex^t
 eos. Sed h̄ vnus dilcō nō
 erga r̄liquos discipulos te
 porē ciuitatis. sed largiore
 erga hūc sup̄habundantiā
 amoris expressit: quā ei v̄
 ḡtatis p̄uilegiū et carnis
 icorruptio confēbat. Que
 idcirco velut sublimior ai q̄
 dā exceptiōne figurat: q̄a
 eā nō odij spacio. sed affluē
 tior gr̄a exuberantissimi
 amoris extollit. Tale quid
 etiā ex p̄sona sponse legitur
 i cantico canticoꝝ dicentis:
 ordinate i me ciuitate. H̄
 enī ē v̄ ciuitas ordinata:
 q̄ odio h̄us uenit. quosdā
 meoꝝ iue plus diligit: q̄
 q̄ ḡualit̄ diligit cūctos: ex
 cepit tū sibi ex h̄is quos det
 peccatiū affecōe complecti:
 et rursū iut̄ ip̄os. q̄ m̄ di
 loe sumi atq; p̄cipui sunt.
 aliquos sibi q̄ ceteroꝝ affc̄m
 sup̄extollant̄ excerpt. **cxv**
De h̄is qui vel suā vl̄ fr̄m
amocōne dissimulacōe corrob

Econt̄ nouim̄ qd̄ r̄at
 v̄tinā nesciēmus
 nonullos fr̄m t̄ate

eē obstinacōnis atq; diuiciē:
 ut cum vel suos aduersus
 fr̄em vel fr̄is adūsum se sen
 sent aios exatatos: ad dissi
 mulandā mentis ^{que} tristitiā
 que ex indignacōne alterutre
 comocōis exorta est. secedetes
 ab eis. q̄b̄ hūi satisfactōe
 atq; colloq; lenire debuerat:
 aliq̄s psalmoꝝ ut̄puit deca
 tare osculos. Qui dū con
 ceptā cordis amaritudinē
 delinē se putat insultado
 augent. quod statim extiguere
 potuerit. **S** magis anxij atq;
 huiles eē voluissent. ut o
 portuā compūctio et ip̄oꝝ
 cordibus medet̄ et fratru
 aios deliniret. Nā illo utiq;
 mō pusillāmitatis ymo
 sup̄bie sue vias palpat̄ et
 nutunt potius qm̄ extirpat̄
 fornicē uirgōꝝ: dūce illū
 p̄ceptōis imcōres qua ait:
 q̄ iasatur fr̄i suo r̄us eit u
 diao: et si r̄cordatus fueris
 q̄ fr̄ tuus habet aliqd̄ adū
 sum te. relique ibi munus
 tuū ad altāe. et vade prius
 r̄consiliai fr̄i tuo. et si ve
 ens offeres munus tuū
 De eo q̄ si fr̄ adūsum nos aliq;
 habeat similitatis. munerā

In orōnū nr̄ay ad n̄o
 tm̄ r̄spuāt. **cxvi**
 igitur nō vlt nos

16

dō n̄r̄ altius despectu h̄re
 tristitiā: ut si aliquid adūsū
 nos fr̄ habucit. ut munera
 nos suscipiat. id est ut orōes
 sibi a nobis p̄mittat offerri.
 don̄ de aūo eius tristitiā ius
 te iuste ne conceptā celei satis
 factione collamus. Neq; ei
 ait. si h̄z verā quēla adūsū te
 fr̄ tuus. r̄ linq; ibi munus tuū
 ad altae. et vade p̄uis r̄ cō
 siliū fr̄ tuo: sed si r̄ cordatū
 fueris iquit. q; fr̄ tuus habet
 aliquid adūsū te. id ē. etiā
 si leue aliquid. vile sit. quo
 fr̄s int̄e fuit excitata amo
 tio: et h̄o meōriā tuā sibi
 ta **motione** r̄ cordatōe pul
 saueit. scias te offerre p̄cū
 tuarū sp̄italiū munera nō
 debē: nisi p̄us qualib; ex
 causa orta tristitiā de cor
 de fr̄is benigna satisfactōe
 depuleis. **S**ugit etiā q; s̄mo
 etiā pro p̄teita ac mūna si
 multate. ac de exiguis oboz
 ta causa satisfactōe nos mas
 cētibus iubet: qd de nob mi
 seis fiet. q; r̄centes et maxi
 mas causas. nō q; erroe cō
 missas. p̄tinaci dissimula
 tione stēpnumus: r̄ iflata
 oya^o tuore. dū h̄uiliū eru
 bescamus. auctores nos fr̄ne
 tristitiāe denegam; ac r̄belli
 spū subia p̄ceptis dñi de

dignātes. nequaq; ea vel ob
 seruāi debē vel iplēi posse
 contēdimus. **E**o sit ut iudi
 cantes eū ipossibilia vel
 incongrua p̄cepisse. effia
 m; scdm̄ aplm̄ nō fr̄ores
 sed iudices legis **De hys q**
paciam magis sc̄aribus
putat ipēdēdā cē q; fr̄ib;

Illud quoq; **Cam** **II**
 quibus lacrimis ē
 deflendu. q; nōnulli
 fr̄m̄ cū fuerit cōtuelia cui
 libet sermōis accensū: si autē
 si altius cuiuspiā q; eos
 lenire desiderant p̄tib; fati
 gentur: cū audient nequaq;
 debē adūsus fr̄m̄ concipi
 r̄tinei de tristitiā. scdm̄ illud
 quod scriptum est. q; irasat
 fr̄i suo r̄us est iudicio. et sol
 non occidat sup̄ iacundia
 vram; proclamat illo. **S**i
 paganus aliquis si secula
 rib; h̄o fecisset aut ita dixis
 set: r̄cē debuit sustinei. **Q**s
 aut fecit fr̄m̄ tā gr̄uis cō
 scūi culpe: aut tā insolens
 de ore conuiciū profertē.
Qualit̄ v̄o pacia infidelib;
 tm̄ atq; sacrilegis et non
 oib; sit ḡraliter exhibenda:
 aut iacundia cont̄ gētilem
 noxia. cont̄ fr̄m̄ vtilis et
 timanda: cū vtiq; p̄turba
 te mentis obstāta amoao

non difficile contra quemvis fu-
 erit excitata sibi inferat detri-
 mentum. Quate aut obstina-
 nationis ymo vecordie est.
 ut nec ipam vborum puetate
 brute mentis stupore discernat.
 Quia non di ois q iasat alieni
 gene rus eit iudicio: quod for-
 tasse poteat scdm illoz sensu
 cont consortes mre fidei et co-
 usionis exape: sed significat
 expressit euagelicus s mo di-
 cens. ois q iasat fr suo rus
 eit iudicio. licet itaq scdm rgu-
 la veritatis oem hoem frz
 debeamus accipe: in ho m
 loco magis fideles ac mre cu-
 sagois pncipes qm ethnicy.
 frs vocabulo designantur
*De hys qui paccant mēacutes
 ad iacundia frs filiao accē*
Ulud vō quale ē *aut Cam 18*
 q mēdu paccates eē nob cre-
 dimus. q rīndē laceffiti con-
 tēpnimur: sed ita smotos fra-
 tres amara taciturnitate.
 vel motu gestuq rīsozio sub-
 sanam. ut eos magis ad iā-
 cundia vultu tacito puocem.
 qm tūda potuisset iatate
 iucia: i eo nos estimantes
 nūme apud deum rōb. qz
 nichil ore protulim. qd nos
 notare hom iudicio aut co-
 depnae potuisset. Quasi beo
 apud dm vba tmō 2 non

papue volūtas vocet in cul-
 pam: et opus solū pccā 2 non
 eā votū ac ppositū habeatur
 i tūc: aut hō tātū qd vniū
 qsq fecerit p loquela. et nō qd
 eam p tnaturnitate facere
 studuerit i iudicio sit quēndū.
 Nō enī sola smociois illate q
 litas. sed eā ppositū irritau-
 tis inora ē: et idēto nō opad
 modū uirgu fuit excitatū.
 sed cui conflagraueit vitio.
 verū iudicis mī pgrēt exa-
 me. Effrū enī pccā: nō ordo
 considerandus ē admissi. Ad
 enī differt vtrū qd gladio ppe-
 pemeit frēm an aliq ad mor-
 te fraude cōpuleit: cū ipūb
 eū dolo vel cōmē constet extic-
 tū. Cū vō cecū i pccpō mau-
 ppa nō ipēgisse sufficiat: cū
 filr rus sit qui pū et im-
 nentē iā foueē cū potuerit
 rīdore stēpseit. Aut ille solus
 i cōmē sit. q māū sua quēpū
 laqauerit: et nō eā ib. qui
 vel paucit. vel mgeffēit laq-
 um. vel cte cū potuerit auf-
 re nolucit. Ita igit tace ni-
 chyl prodest: si idēto nobis
 iudicim silenciū. ut qd age-
 dū cōiucio fueat. hō taciturni-
 tate faciam: assimilates
 qsdā gestus. qbus et ille q
 turie nob oportuit. veheme-
 tiore iardescat iacundia: et
 nob fr hō omia dapno illi

ac p̄diade laudem: q̄i vero
non etiā ex h̄o ip̄o q̄b̄ c̄m̄osior
sit. q̄ gloriā sibi de s̄is volue-
rit p̄dione cōq̄ere. **De q̄**
enī de silentiū eit equalit̄
noxū: q̄ sicut exaggeat ī
altēius corde tristitiā. ita ī suo
nō p̄mittit extanguī. **Cont̄ q̄b̄**
illa p̄phete satis p̄pue est di-
ctā maledictō: ue qui potat ai-
cū suū mittens fel suū et te-
bans. ut aspiciat nuditate
eius. et r̄pletus ē ignōtia
pro gl̄a. **Illud** quoq̄ q̄d̄ p̄ aliū
de t̄ibus d̄r: q̄ oīs fr̄ sup̄pla-
tans sup̄plantabit: et oīs ai-
cus fraudulent̄ icedet. et vir
frem̄ suū iridebit: et veita-
tē nō loq̄tur: extenderunt
ei liguā suā q̄ arcū mēda-
tū et nō veritatis. **Sepe** enī
ficta pacā etiā acūs ad iā-
cundia q̄m̄ s̄mo succendit: et
at̄issimas v̄boz tr̄scen-
dit iuriās maligna tacetur-
ritas: leuiusq̄ tollerant̄
iuricōz vulnēa. q̄m̄ iride
cū subdola blandimenta.
De quibus p̄pue d̄r p̄ p̄pheta
Molliti sunt s̄moēs eius fr̄
oleū: et ip̄i sunt iacula. **Et**
alibi. **Verba** callidorū mollia:
h̄c aut̄ ferunt ī penetra v̄-
tris. **Quib̄** etiā illd̄ p̄f̄ ele-
gāt̄ aptai: ī ore pacē cū ai-
to suo loq̄t̄: et occulte p̄oit ei

insidias: q̄bus tū magis de-
capitur ip̄e qui decipit. **Nā** q̄
p̄parat an̄ facie aīa rethe-
circundat illud pedib̄ suis:
et q̄ fodit foneā p̄oxio suo.
iadet ī eā ip̄e. **Deiq̄** ai maḡ
ad īp̄hendēdū d̄m̄ cū gl̄a-
dyb̄ et fustibus multatudo
venisset: neō ī auctore vite
m̄e illo cruentior extat̄ par-
riada: q̄m̄ q̄ cūctos fido sa-
lutacionis h̄ore p̄ueniens
oscutū subdole cūctatis īges-
sit. **Cui** d̄ns. **Juda** iquit. os-
culo filiū h̄ois t̄dis: **Idē** aa-
ritudo p̄secuacōis atq̄ odij
tui hoc regnē assūpsit: q̄o
dulcedo veī amoris exp̄mit.
Aptius quoq̄ atq̄ vehemē-
tius p̄ p̄pheta vis huius do-
loris exaggerat̄: q̄m̄ si ū-
nicus iquit meus maledix-
isset m̄. sustinuissem v̄tq̄:
et si is qui oderat me sup̄-
me maḡ locutus fuisset:
abscondisse me fossit̄ ab eo.
Tu v̄o v̄uāntis h̄o. dux
meus et uotus me⁹: qui
sil̄ meā dulces capiebas
abos: ī domo dei ambulā-
uit̄ cū consensu **De**
lyis q̄ ex indignacōe ieiunat
Huius quoq̄ **Cam** xix
profanū tristitię
genus: q̄d̄ dignū
m̄coracione nō fuit: ī

si id a nonnullis fratribus scilicet
se videremur admitti: qui
cum iustificati fuerit vel iacta
ab ipso etiam peruenit abstinet
tibi: ita ut quod etiam dicit absque
pudore non possumus. illi qui du-
placati sunt. iustitiam tibi us-
que ad horam sextam. vel ut mil-
limum non negant. se posse
differre. cum fuerit tristitia
vel furore suppleta. ieiunia
etiam biuiana non sentiant:
tantaque tedie desione iactant
sacrate sustentet. In quo pla-
ne saclegi crimen euidenter
iactant: ieiunia scilicet que soli
deo pro humiliacone cordis
et purgacione viatorum sunt
speciales offenda. per dyaco-
norum tollerantes. Quod tunc
est ac si orationes atque sacrificia
non deo sed deonibus deferant:
illamque moysiam iurepacioez
meant audire: sacrificauerunt
deonibus et non deo.
dys quos ignorabant **De**
quorunda filata pacia q max
illa vberanda igerut altera

Non ignoam. c. xx.
etiam aliud demenc
genus: quod sub co-
lore fucate pacie in nonnullis
fratribus inuenit: quibus parum
est iurgia monuisse: si etiam
insagatoribus vobis ut seiant
irrigent: cum utique vel leui
fuerit impulsione contacti:

alia quoque parte corporis igerunt
vberanda: qui per hoc personam
mandata illius impletum quod dicitur:
si quis te percussit in dexteram
maxillam. prebe illi et alteram.
scripturam vim ac propositum pei-
tus ignorantes. **Euangelium** namque
paciam: per iactantie viam
exce se putant. **Ob** quod radia-
tus exadendum. non solum vias-
situs talionis et citandi **tan-**
andi irritatio prohibet: sed
etiam furore vberantis gena-
te iubemur iurie tollerancia
mitigare **Interrogatio que ad**
modum x mandatis obtrepe
rante euangelica perfectione
fraudentur Cam xxi

Germanus. Quo re-
prehendendus est is qui
precepto satisfacere
euangelico. non solum non intulit ta-
lionem: sed etiam paratus est
ut sibi gereretur iniuria. **Res**
ponso quod xpc non solum factus sed
etiam voluptatis inspector fit

Ioseph sicut **Cam xxij**
paulo auiditum est.
non solum res ipsa qui
gerit: sed etiam qualitas mentis
et propositum facientis est intue-
ndum. **Et** idcirco si id. quod ab o-
no quoque proficit: quod autem fiat.
vel quo procedat affectu. ito-
pendatis examine: videbitis
pacie lenitatis que virtute

nequaquam posse contra spiritum
id est impatentiae ac furoris
implei. Siquidem dominus noster atque
saluator ad profundam nobis in-
struens pacem lenitatisque vir-
tute: id est non ut labijs eam
tamen preferam. sed ut itas
aie nostre abditis recondam?
ista nobis euangelice prophetis for-
mula dedit dicens. Si quis
te percussit in dextera maxilla
tua: probe et illi alteram, subau-
ditur sine dubio dextera. Que
alia dextera nisi interioris hominis
ut ita dixerim. facies potest accipi?
P h^o oem penitus iacundie ^{fomite}
de profundis cordis cupies
aie penetribus extirpare:
id est si exterior dextera tua impe-
tu scientis accipit: interior quoque
quod homo per humilitatis assensum
dextera sua probeat uberan-
da: impatiens exterioris pas-
sioni: et quodammodo succubens
atque subiciens suum corpus
scientis iniurie: ne exte-
rior cede vel tacitus inter se
moueat interior. Videtis er-
go longe eos ab euangelica profecto
distare: qui pacem docet non
verbis. sed interioris cordis in-
quillitate seruanda: ea quae
a nobis cum quid aduersi eue-
nit. ita precepit custodi. ut
non solum nosmetipsos alienos
ab iacundie perturbatione ser-
uemus: sed etiam illos qui suo

amoti sunt vitio succubentes
iniurijs eorum ad placiditate ex-
pleta cedis facere cogamus:
furore illorum nostre lenitate vi-
rentes. Et ita etiam illud apostolicum
implebimus: noli vma a malo.
sed vince in bono malo. Quod
ab illis implei non posse certissimum
est: quod illo spiritu ac timore verba
humilitatis atque lenitatis emit-
tut. ut non solum non mitiget co-
ceptum furoris incendium: si ma-
gis illud tam in suo quam in fratribus
amoti sensu faciunt conflagrare:
quod tamen si possint aliquo modo christi mi-
tes ac placidi permanere: ne
sicquidem aliquis iustitiae fraudem
capient. cum dampno proximi pa-
cientiae sibi gloriam vendica-
tes: et per hoc ab apostolica illa
caute omnimodis alieni. quod non
quod sua sunt. sed ea quae aliorum
No enim ita diuicias conu-
piscat. ut lucrum sibi faciat de
proximi detrimento: nec accipere
quicquam cum alterius desiderat
nuditate. **¶ Ille sit fortis et
sanus qui alterius succumbit
voluntati. Cam. xxij**

Sciendum sane generaliter
illud preceptum agere fortis
res. quae voluntati sub-
sua subiacet voluntate: quoniam
eum qui in defendendis suis diffini-
tionibus ac tenendis primas
inuenitur. Ille enim succubens

ac tollerans proximu. sanu
 ac validi: hinc aut infirmi et
 quodammodo egrotantis obtinet
 locu: que ita palpau nate e
 ac fouei. ut interdu ead
 a rebus necessarijs p eius
 quiete ac pace salubre sit
 aliqd relaxai. In quo quide
 non se credat quis aliquid
 de sua pstone minuisse: ta
 et si quidda de pposita dis
 trictione condescendedo sup
 se: sed econtrio multo a
 plus se pro logaunitatis
 ac paaencie bono noueit
 acqsisse. Aplicu naqz pcep
 tu est: vos q fortes estis
 ibecillitates infirmoz sustine
 te: et alterutrū ouca vra
 portate: et sic adiplebitis
 lege x. Numq̄ enī infirmoz
 aut tolerare potest. aut cu
 rae languetem id q filiter
 egrotat: sed ille medela
 tōut ibecillo. q ibecillita
 ti pē nō subiacet. Aieito
 enī ei dī: medice cura te
 ipsum. *De infirmi iuurosi
 sint et iurias ferre nō pos
 sūt. Cam xxiii*

Non dū sint. Cam xxiii
 etiam illud e: inf
 morū naturam
 eē semp huiusmōi. ut prop
 ti quidem ac faciles sint
 ad stitūliab īgenas z iur
 gra consēda: npi vōo ne
 mīna quide iūure velūt

suspicioē contigi: tūq̄ mferē
 tes protua cōiūta icōsiderata
 sipequēnt libtate. ne pua
 quide atqz leuissima sustine
 contenti sunt. Iōqz scdm̄ pre
 dictā seniorū frūam caritas
 stabiliū atqz indrupta nō
 poteit pdurac: ū int vrbz
 eiusdē vritas atqz ppositi. San
 di etenū nate e eam quocūqz
 tpe: q̄ libet fuit cauitōe ab
 alio custodita. *Interrogatio
 quō fortis sit q nō semp suste
 nat infirmū. Cam xxv*

Germanus In q̄ er
 go laudabilis pfa vi
 pt eē paaia: si tole
 rae nō pualet sep infirmū?
*Responsio q infirmoz nō se si
 nat sustentai. Cam xxvi.*

Ioseph u r e u
 Nec ego dixi q illius
 q illius qui fortis e
 ac robustus. vritas tollerāa
 q vncēda sit. sed qd infirmi
 pessima vahtudo illius q sanā
 e sustentatione nūta. atqz i
 detēus cotidie plabens: ge
 neatia sit causas ob q̄s vel
 pē ult non debeat sustineī:
 vel cte paaiam proximi no
 tā ac deformaone ipaaēae
 sue eē cōticiens. abie qnqz ma
 vult qm̄ semp magnā muta
 te alieus sustineī. H̄ ḡ ab
 illis qui soliditatis affm̄ cu
 piūt iūolabile custodie pte

p̄ omnibus obseruanda cēsem⁹
 ut p̄mū quibuscūq; et iūry
 lacessitus. nō solū labia. sed e
 tiā profunda pectoris sui mō
 dū t̄nquilla custodiat. q̄
 t̄n si senserit. vel tenuiter
 fuisse turbata. om̄i semet
 ip̄m taciturnitate contineat.
 ⁊ illud qd̄ p̄b̄ mēorat. dilige
 t̄ obseruet. turbatus sum et
 nō sū locutus. et dixi custo
 dia vias meas. ut nō delin
 quā i lingua mea. posui ori
 meo custodia. cū cōsistet p̄cor
 adūsum me. obmutui et hū
 liatus sum et filii a bonis.
 nō p̄ntē considerāb̄ statū. ea
 p̄ferat que ad horā turbule
 tus fuggeit furor. dicitat qd̄
 aīmus exaspatus. sed uel r̄
 colat gratiam p̄teite cūtatib.
 vel r̄formande pacis r̄inte
 gratione mēte prospiciat. ea
 q̄ uelut cōtinuo r̄isuram
 i p̄o mōtōib̄ t̄pe p̄pletur.
 dūq; se ad dulcedine seruat
 concordie mox futie. aāri
 tudine p̄ncā nō senacet uir
 goriū. et ita ea potissimum
 respondebit. e quibus vel a
 semetip̄o reus fieri vel ab
 alio r̄phendi r̄statuta cūte
 nō possit. sicq; adimplebit p̄he
 ticū illud eloquium. i na
 mē meor̄ eris

Responso qd̄
 Colybe m̄fing. Que adm
 go uos iacūdia sit cōp̄me
 da. Cam xvij

oz oēs iacūdie moty. et gub
 nante discretioē moderari.
 ne i illud qd̄ a salomōe d̄q̄ntur
 p̄cipiti furore raptent. totam
 r̄ wā suā profert t̄pi. sapi
 ēb̄ aut̄ dispensat p̄ partes.
 id ē stultus quidē ad vltione
 sui iē p̄turbacione succedit.
 sapiens aut̄ paulatī eā matu
 rate consilij ac modēacionis
 extenuat et expellit. Tale ē
 et illud quod ab ap̄lo d̄i. nō uosmet
 v̄mdicantes h̄m̄. sed date lo
 cū iē. id ē nequaq; ad v̄mdic
 tā iacūdia cogente tendatis
 sed date locū mē. hoc ē. non
 sint corda v̄ra i pacē ac pu
 fillā t̄b̄ angustis coartata.
 ut violentā smōtōib̄ p̄cellā.
 cū r̄ruerit. sustinere non
 possint. sed dilatam̄ i cordi
 bus v̄ris suscipientes adu
 sos iacūdie fluctus i ill
 extētib̄ sinibus cūtatib.
 q̄ oīa suffert. om̄ia sustinet.
 et ita mens v̄ra āplitudie
 longūtatib̄ ac pacē dilata
 ta. habeat in se consiliorū sa
 lutares r̄cessus. i quib; r̄
 ceptus quodā mō atq; diffu
 sus tetrinuis iacūdie fu
 mus protinus euanescat
 Del t̄te ita itelligēdū est
 date locū iē. quocūq; smō
 om̄i alteius. hūli atq; t̄nq̄
 la mente succūbim⁹. ⁊ quo
 dā mō dignos nos qualibet

uirtute profitentes in pacia se
uientia obsequimur. Ceterum hu
q̄ ita sensum aplice p̄fōnis
idinant. ut locū iē illos dāe
existiment. qui ab iāscēte
discedūt: videntur in dissen

Nisi enī iācūdia p̄ximi
hūili statū satisfactōe v̄m̄at:
prouocat eā fugiens potius
q̄m̄ declinat. Illud quoq̄ hūit
sile ē: quod salomō ait. Noli festi
nāe in spū tuo iāscā. q̄ iā in
sinu ispiētū r̄quiescat. et
nōh p̄currē i rixam ato. ne
p̄teat te i nouissimo. **R**esp̄ ita
festinacōne rixe vel iācūdie
culpāt: ut earūde approbet tar
ditatē. **S**ilī et illud suscipien
dū ē. stultus eadē ip̄a hora
pronūciat m̄a suā. occultat
at̄ ignōm̄ia suā astutus. Non
eī ignōm̄iosa iācūdie passi
ōne ita a sapientibus ocul
tātī debē decrūt. vt iācūdie
velocitatē culpās nō p̄hibeat
tarditatē: quā utiq̄ si p̄ n̄cātē
huāne infirmitatis r̄ruerit.
iō censuit occultandā. ut dū
ad p̄ns sapientē obtegit. r̄pe
tūi deleat. **H**ec enī natura
est iē. ut dilata languescat.
et p̄eat: prolata v̄co magis
magis conflagret. Dilatāda ergo
atq̄ ap̄handa sunt pectora:
ne angustis pusillitatis
artata iācūdie turbulētis
estibus iācūdie opleant:

• sionū fomūtē nō absādē s̄ nutre.

et rapē s̄dm̄ p̄phaz illud nimis
latū mandātū dei angusto cor
de neq̄amur. n̄ dūcē cū p̄pha
viā mādatōrū tuorū tūcurri.
cū dilataēs cor meū. **N**ā q̄ lo
gūmitas sapiā fit: euidētis
simis scriptūe testōnijs edo
cem. **L**ongūm̄us eī v̄r̄ n̄m̄i
i p̄rudētia: pusillāim̄ val
de ispiētis est. **E**t idcirco de
illo qui sapiē donū laudabi
lit̄ a d̄no postulauit: scrip
tūa m̄meorat. **E**t dedit d̄ns
salomōi sapiētā p̄rudētiāq̄
multā nimis: et latitudinē
cordis q̄ arenā maib̄ inu
merabile. **A**muatias cōiu
raōne utas firmas cē nō
Illud posse **Cam xxvii**
quoq̄ multū ē experi
mentis sepissime cō
probatū. nullo mō q̄ amia
ciarū fedus cōiūciōnis n̄ere
p̄ncipio. idruptā potuisse
seruacē concordia: siue q̄ ea
nō pro desideio p̄fōnis n̄
pro aplice caritatis ip̄eio. s̄
pro amore t̄reno. r̄ p̄ n̄cātē
at̄ vinculū pacti r̄tinē cona
ti sūt: siue q̄ ille callidissim̄
iūnicus. ut eos p̄uācātōres
sui faciat sac̄menti celeiū
ad irrūpenda aīacaz vi
cula p̄ccipitat. **C**ertissima
go ē p̄udentissimoz v̄orū
illa sm̄a: verā concordia
et idiuiduā societate n̄ m̄t

emendatos mores. eiusde
q̄ v̄tutis ac p̄positi v̄tutis s̄c̄e
nō posse. *Hec de amicia v̄tutis*
ioseph sp̄iali narracone
disseruit i. nosq̄ ad custodi
enda sodalitatē p̄petuam
cūtatē ardētius iūtauit.
Exp̄liat collatio p̄ma abbat̄is
ioseph de amicia. Incipit
ca. collationis s̄c̄e eiusde
senis de definiendo vel nō
definiendo.

DE vigilijs q̄s p̄tul
mus *I. De abba*
tis ḡm̄i anxitate
sup̄ sponsonib. r̄ cordaacoē ij.
Quid m̄ ad h̄o v̄sūm s̄t ij.
Interrogaco abbat̄is ioseph
yr̄aq̄ r̄n̄ v̄n̄ anxietas e
m̄fisset iij. Exposicio ab
bat̄is ḡm̄i. cur vel i egypto
r̄ s̄idere malle m̄ vel r̄
th̄emur ad syriam iij. v.
Interrogaco abbat̄is ioseph.
an i egypto maior p̄fecto
nob̄is q̄m̄ i syria conferre
tur. vj. R̄nsio de d̄ra ista
tuonū v̄tutisq̄ p̄rouina
e vij. Q̄ p̄fecti v̄i nichil
absolute debeant diffinē.
vel v̄trū sine p̄c̄o possint
diffinita r̄s̄ndē vij. Q̄
plerūq̄ v̄tutis sit statuta
ir̄rūpere q̄m̄ iplere vi. ix.
Interrogaco nost̄ de metu
prebite i cenobio syrie s̄p̄o

sionis *x.* *Responsio q̄d*
p̄positū gentis nō negotij
sit considerandus effectus
xj. Quod boni p̄uenerit
maliḡis autoribus
nō profuerit. n̄ bonis ma
le gesta nocuerit xij. Res
ponsio nost̄ q̄ causa nob̄is
exegit sac̄mētū sponsonib.
xij. Disputaco senis q̄
sine culpa actiois ordo mu
tetur. d̄m̄o boi s̄udy capta
tur effectus xij. Interrogaco
an absq̄ p̄c̄o sit q̄ infinis
v̄n̄a causa occasione m̄gerit
m̄caendi. xv. Responsio q̄
nō p̄t̄ infirmoz scandalum
scripturū v̄ritas sit muta
da. xvj. Q̄ venialit̄ men
daco sancti tāqm̄ elleboro v̄
sifunt xvij. Obiectio q̄ illi
tā ip̄une m̄daco vsi sunt
qui sub lege vixerūt. xvij.
Responsio eo q̄ licēta men
daco que ne i veteri quidē i
dulta ē testat̄. venialit̄ a ml
tis fuit vsurpata. xvj.
Q̄ v̄tile et veniale menda
cū plerūq̄ noxiā v̄ritatē
caā apli censuerūt. xvij.
An interrogatib. occultā cō
tinēciā sine mendaco oportet
appalā. et an sustinē
da sint que semel fuerūt r̄
cusata. xvij. Obiectio q̄ o
porteat quidē abscondi.

continencia sed suscipi causa
 ta no debeat **xxij.** Responsio q
 irrationabil' sit huius diffini
 tionis p'uaa **xxij.** Quo ab
 bas pyramo sua ianua celae
 maluit. **xxij.** Testimonia scrip
 turaru de comutatis diffinia
 tibus **xxv.** Qu' sancti in p'ua
 res ac dur' no possit ee **xxvi.**
 Interrogatio an sit contru' p'de
 sme illud. qd' di. urauit et
 statum **xxvij.** Responsio i q' b'
 imobil' diffiniao sit tene da.
 et i quibus si oportueit r'sa
 deuda **xxviii.** Quaadmodu
 debeant celanda comitti.
xxix. Nichil sup' hys que ad
 vsum cor' vite attinent dif
 finiendum **xxx.**
Explicunt capla. Inapit
collatio scda ab' ioseph de
diffiniendo vel no diffinien
do. De vigilijs q's per tui
mus caplm p'mu.

Recedente igitur
 collatioe
 finita p'
 ter q' noct'
 no m'cedē
 te silenao.
 ai fuisse m'
 a sco ab
 bate ioseph ad seposita cellu
 la i secreto causa quietis ad
 ducti et h'moibus eius igne
 quoda i nostris cordibus

excitato tota nocte habui
 semus i sopne: egressi cellu
 la et centum fere ab ea pas
 sibus secedetes in loco r'mo
 tiore consedimus **De ab**
bas g'mani anxietate sr
sponsiois m're r'cordaaoe. c'ij

Quap' ita secreti collo
 quij nobis fau'iait
 etia noctibus tribus
 oportunitas p'betur: illico ut
 r'sedimus abbas g'man' g'uit
 igemiscens qd' agim' m'quit:
 iugenti naq' discernie nob' vi
 dem' et p' qui miscabili con
 diaone constructos: q's r' r'ao
 ipsa usacoq' scoru. quid salu
 brius sit ad profectu vite spi
 ritualis efficac' docet: et eli
 gere id quod expedit: data
 senioribus sponsio non ad
 mittit. Etenim potuim' exple
 talu ac tantoz viroz ad p'fec
 tiore vita p'posituq' formari:
 n' nos istanc' ad cenobiu rec'
 re. promissi pactio coartaret.
 Quos si r'uersi fuim': copia
 nobis vltius huc r'mean
 di nulla t'buetur. Si vero h'
 r'fidetes desideium nostru
 malueim'us exple: quid a
 gimus de sponsionis fide
 qua senioribus m'is velocif
 simu r'ditu pollucetes dedis
 se nouim' nos: ut vel arsim
 licet nobis huius p'uitie scob
 ac m'ostia arcuire. Cūq' sic

· nisi maturissimo reditu repro
misso huc venissem? ·

estuantes qd sup statu salutis
nrē diffiniendum eet uequa
qm̄ iuenie possemus: solo gei
tu testabamur diuissime con
dicionis nātatem: accusan
tes teneitudinē frontis nrē.
et igemita nob vēquidia de
testātes: cuius onē p̄gnati
etiā cont vtilitate ac p̄positi
ur̄m r̄tinētiū p̄tibz alias
nō potuissem9 obfiste. **Hui9**
f. pudoris viao laborasse de
flentes. de quo dr. est pudor
affens p̄am. **Quid in ad hō**

Qum **visū fit. c. iij**
ego. cōpendiū iquā
angoribus afferat
nr̄is. consiliū ymo auctoitas
senus ad quā oportet ut nos
tras sollatidines defeam9:
et q̄qd fuit eius sm̄a defiu
tū velut diuū et celeste r̄spo
suum auctis estabus nostris
tim ponat. **Qd** quidē nob
p̄ ob sancti hui9 a dno t̄bue
dū: et ob illius meritū et ob
nr̄am fidē n̄ime dubitem9.
Spūs ei mune salubre cō
siliū et creduli ab indignis
et increduli a sc̄is frequent
acceperit: dno id vel p̄pter
meritū r̄spondentiū. vel p̄pter
fidē consilientiū largiente.
Hys itaq; h̄moibus a facto
abbate germano ea alacta
te susceptis ac si eos nō a me
metipso s̄ i factu dñi ptulisse:

aduētū senus atq; instante
horam nocturne sinareos
paululū prestolati. postq; eū
solita salutatioē suscepim9:
et legitimus orōni atq; p
salmozū t̄pletus ē n̄is: h̄y
de rursus quibus ad q̄ete
p̄positi fuerāmus p̄sati h̄y
ex more consedimus. **Intro**
gatio abbatis ioseph m̄a9 r̄
ponso v̄a anxietas em̄isset

Qum ve **Cam iij**
neabilis ioseph deier
tiores nob aīo con
teplat9: atq; hō nobis non
sine causa coniacens acadis
se: illo nob p̄uarthe ioseph
h̄mone p̄pellat. **Cur** v̄iq;
vultus vr̄i tristes sūt hodie.
Cui nob nō sicut vitulati
illi pharaonis m̄st sopniū
vidimus et qui m̄p̄tetur
nō est: sed i sopnē iquā duri
mus noctē: et q̄ estuū nos
trorū moles subleuet non
est: n̄ eas dñs tua discrea
dne submoueit. **Tū** ille qui
p̄uarthe v̄tutem et meri
to r̄ferret et noīē: nōne
p̄ dñm̄ est iquit h̄uānāū
cogitacōniū curacō. **Pro**
ferat̄ i mediū: potēs ē ei
dina demencia sc̄dm̄ fidē
vram̄ nr̄o eis medelam
prebere consilio. **Exposicio**
abbatis ḡmani cur vel i egypto
r̄sīde mallema vl̄ r̄the
remur ad s̄riam Cam. v.

Ad h^c germanus
 Credebamus q^uod
 uos v^{re} b^{at}itudi
 nis visione. non solum le
 ticia spūali. sed etiā profici
 habunde r^epletos ad mⁱⁿ
 cenobii r^euerfuros. et ea
 q^uae fuissetis v^{ro} magisterio
 consecuti. a nobis post r^e
 ditum vel tenui emula
 tione sectanda. **H**oc enī et
 seniorū nostrorū dilatio
 sibi sponde nos cōpulsit.
 dū sublimitate vite v^{re}
 atq^{ue} doctrine posse nos ali
 quatenus ymutari i illo ce
 nobio credimus. **Q**uā cū
 ex hoc nobis oem estare
 mus leticiā confendā. ito
 leabili e contrario dolore
 confiamur. considerātes
 illo uos ordine id quod salu
 tate nobis eē cognoscimus
 obtinere non posse. et ex utro
 q^{ue} go nūc latere coartam^{ur}
 Si enī promissioni quā se
 norū caritate uos xpellente
 corā cunctis frīb^{us} in speleo
 i q^{uo} dūb mⁱⁿ ex aula v^{re} v^o
 ginalis effulsit p^{ro} teste de
 propfimus satisfacē volu
 erimus. si nūc spūalis vite
 iacrimis detinentū. **S**im
 aut sponfionis imcores
 et i hys r^{eg}ionibus r^eside
 tes utilitati p^{ro}fionis nostre
 illā volucim^{us} postponere

pactione; abrupta mēdaci
 non impleta promissioe peicu
 la formidamus. Sed ne hoc
 quidē estus nostros possum^{us}
 r^eleuare consilio. ut postqua
 velocissimo r^editu sponfionis
 fuerit impleta condicio: h^{ic} de
 nuo loca celei r^epetam^{us} cur
 fu. Na quāuis ad profectum
 spūaliū r^eru v^otuteq^{ue} tenden
 tibus peiculosa ac noxia sit
 etiā p^{ro}ua dilatio: t^{em} polluta
 tione fidei nostre q^{ui}bus moro
 so soluēmus r^editu. n^{on} nos nō
 solū caritate verū etiā aucto
 ritate seniorū nostrorū sciem^{us}
 inextolubilit colligandos.
 ita ut remeandi ad h^{ec} loca
 uobis p^{ro}tas deinceps nullo
 mō t^{er}buatur. **I**nrognao ab
 batis ioseph an i egypto ma
 ior profectus uobis q^{uam} i sp^{iritu}
 r^eria i ferret. c. vi.

Habitus ioseph mⁱⁿ p^{ro}i
 to aliquatisp^{er} silen
 cio. et iquit estis. maiorem
 spūaliū rerū profectū in re
 gione hac uobis posse cōfū.
Responso de differētia isti
 tutionū v^{er}usq^{ue} p^{ro}uine. c. vii.

Quāuis etiā illorum **S**erman^{us}
 doctrine sumas q^{ui}tes
 r^ependere debeam^{us}
 q^{uod} nos docuerit a p^{ro}uilib^{us} mag^{is}
 conai. et dato boni study g^us
 tu egregia p^{ro}fionis sū n^{ost}ris

viscibus indiderunt: si quid
tū iudicio nrō creditur: nulla
dicimus cōparacionē inter h
atq; illa que illic pcepimus
isatuta: ut sileamus iusaa
omnis vrē iymitabile pūta
tem: quā uobis non solum
mentis ac ppositi districtōe:
sed etiam locorū credimus
bñficio patrocinante confer
ri. *¶ imitanda.* Quā nō dubitamus ad p
fctōnis vrē magnificenciam
hanc q̄ cur sim tradz doctrīa nō
posse sufficere: n̄ nobis eā
imoracionis spūs affueit
adiumenta: longiq; tēporib
erudicio cotidiana isatua
one corpore nost cordis ut
tūq; discussit. *¶ p̄fctū vni
nichil absolute dēant defi
me. vel vtrum sine p̄cō pos
sit definita resandē. c. viii*
Toseph. Sanū quidē atq; p
fectum nostreq; professioni
oīno cōueniens: ut ea q̄ sub
aliqua sponsione detrimz.
efficaciter impleamus. Ob quā
rem nil oportet abrupte
monactum diffinire: ne aut
id quod itaute p̄misit imple
cogatur: aut consideracione
honestioris itutis r̄uocatz:
sponsionis sue p̄uicator
existat. Sed q̄ nūc p̄positū
nobis est non tū de sanita
tis statu qm̄ de ifmitatis cu
racione tractare: non quid

priore loco a uobis fuit acti
tandum: sed que ad modum
de scopulo huius p̄uiciosi nau
fragij possitis euadē salubri
ē consilio r̄quieudū. Quā i
git nob nullū coartat vim
culū ut ulla condicio constri
git: de compacione secundaz
rerum op̄tione p̄posita. id
quod maioris ē modi p̄e
ligatur: qm̄ vob aliq̄ dispen
diorū obfistit adūsitas. i co
paracione dapnoz illud ē
appetēdū qd̄ leuioribus sub
iacet det̄mentis. Prom qm̄
tū vrā pateferat asserao: tū
ad id uob loca sponsio con
sulta p̄duxerit ut ex vt
q; nobis q̄uis icōmodi sube
unda iactua sit: i eā p̄tem
ictinandū ē elcōnis arbit
um. q̄ vel tolleabiliora dis
p̄dia iferat. vel satisfctōis
r̄ medio facilius exp̄ietur.
Si go maiora sp̄m̄ vrō luc̄
ex hac imoracione credatis
cōfēnda: qm̄ illa fūt q̄ uob
de iusaaone illius cōbij
nascebant: neq; sine iac
tua ingenau imodoz p̄t cō
diao vrā sponsionis *nostrē*
implei: *facius ē uobis hoc uos*
mendaciz vel nō implete p̄
missionis subie disp̄dū:
qd̄ semel p̄ctū n̄ ipm̄ ult
repeti n̄ alia p̄ semetipm̄
poteit gnare p̄ctā: qm̄ i

illud madē p quod tepidioris vite. ut dicitur status cotidiano nob atq̄ itiatibili affiaat detrimēto. Denialit enī ymo vōd etiā laudabiliter definiatō itaūta mutabitur si ad salubriore tūseat pte. ut mōstanae puaicatio ēē credenda est. quoaens sponso viciosa corrigit. sed temeritatē emendatio. Que oīa scripturarū quoq̄ pnt testimonis aptissime comprobāi. qm̄ multis puaicōsū fuit definiatōibus p̄p̄is ihēfisse. et ab eis econtrario defausse. modū fuit ac salubre

¶ Plerūq̄ vtilius sit statuta irrupē qm̄ imple. c. ix

Quod liquidissime s̄a apli pet et iude traditoris exempla testant. Ille enī q̄ discessit ab inconsulte diffiniatōis fma qua dīceat. non lauabis m̄ pedes metrum. imortale x̄ om̄iq̄ scōz confortū p̄mictur. absanden dub pauldubio ab huius btitudinis gr̄a si t̄smois sui obstinacōne māfisset. h̄ vōd p̄uacāā fūe r̄tinens sponsonis p̄petua morte dāpnatur. qua fūisset proculdubio libeatus. si diffiniatōis sue malūisset defa

tutor potius qm̄ p̄uacāā iue niri. Quod ī illis quoq̄ duobus filiis qui ī euāgelio ad opacōnē vīceē defuāntat euidēdissime p̄docem. quoz vnus p̄is r̄statit īp̄eio. aliq̄ p̄ona r̄sponsonē consensit. Sed nec illi profuit hūiū obsequendiq̄ r̄spōlio. q̄ p̄ceptū p̄is ope detrectauit. t̄ple. ut illi obfuit r̄fragatio iustitōis. qd̄ statuti s̄monis obstinacōne mutata scopō p̄is op̄is extuacōne cōpleuit. et id qd̄ r̄prehensibiliter statuerat. definiatōē corrtā laudabiliter emēdauit. Herodis et herodis cruentissimi r̄gis exēplū. q̄ fidē inconsulte r̄tinens sacramenti cruentissimus p̄arsous dn̄i extitit itemptor. vānoq̄ t̄ore p̄uery dāpnacōi semetipm̄ atq̄ supplicis p̄petue mortis īmerfit. P̄mū etenū ē optiā statue. qd̄ et si alt̄ cessit. sequens ē ī melius q̄ fuit statuta mutare. ordinacōibus q̄ nr̄is iā iacentibus ut ita dīxerū manū dexterāq̄ porrigē. Vbi p̄cipua cōtaly non approbat. prudencia est ut vtili addita p̄uacōe r̄parent. Si claudicat ad p̄ma statuta disposicio. adhibeat ad scda corrtō. In oib̄ q̄ r̄bus cōsi

decaudus est finis: et se-
cundū eum ppositi nostri
digendus est cursus: que
si supueniente salubriore
consilio ad detiore[m] vige[ntem]
videimus: rāus ē in con-
grua constitutioe submotā
ad meliorem sententiam:
qm̄ statutis p[er]tinat mhen-
do p[er]tās g[ra]uorū. *Intrōga-
tio nost[ra] de metu p[ro]bitate i[n] te
nobis h[ic] sp[er]atiois .c. x.*

Germanus. Antū sper-
tat ad desiderū m[er]iti
qd̄ a nobis pro spua-
lis amodi utilitate susceptū
est. optāemus edificāi vest[re]
iugitate consortij. Si ei ad co-
bū m[er]iti fuerimus rueri:
nō solū nob̄ ab h[oc] tā sublimi
p[ro]posito r[el]apsuros. sed eā
pro mediocritate iustitiae
illius multas itū est dispe-
dyb quacendos. Verum
illud nob̄ euāgelicū man-
datū vehement[er] absterret:
sit h[ic] m[er]iti v[er]ū est. nō non. Qd̄
aut h[ic] habundatius est.
a malo est. Credimus enī
tāi in[fr]egressione p[re]cepti nul-
la posse compensāi iustitā:
n[isi] i[n] extremis r[ati]ō cedere
qd̄ malo i[n]ao sel̄ fuerit i[n]choatū
*R[ati]ō q[ue] p[ro]positū gerētis non
negocij s[ed] considerād[us] eff[icitur]
oseph. In oib[us] Cam xi
ut diximus causis non*

nō processus opib[us]. sed uolū-
tas opantis est itūenda:
n[isi] quib[us] quid egeat s[ed] qd̄ vo-
to egeat m[er]itū dicitur: ita
ut nō nullos pro h[ic] fas
de q[ui]bus bona postea orta
sunt. r[ati]ōnem fuisse dāp-
natos: et e[st] e[st] q[ui]sdā
p[er] r[ati]ōnib[us] actus ad su-
mā puenisse iustitā. Et
nec illi vtilib[us] exitus p[ro]fuit
q[ui] p[er] p[er] h[ic] r[ati]ōnem p[ro]p[ri]o
no illā q[ue] subsecuta est vti-
litatē. sed quiddā contrā
voluit opari. n[isi] h[ic] nocuit
r[ati]ōnib[us] i[n]choasse: q[ui] nō
pro stemptu dei n[isi] delinq[ui]
di p[ro]posito. sed necessarij et sa-
fius itūtu vituperabilis mi-
ty suscitauit n[isi]tate. et ut
h[ic] eadē sanctarū scripturā
dehuc de exēplis. *Qd̄ boni
p[ro]p[ri]i maligni auctori-
tate nō p[ro]fuerit n[isi] bonis male gesta
notauerit .c. p.*

Quid salub[er]is vniūso
orbi p[ro]p[ri]i q[ui]m
vniūce passionis salutare
remediū. Et t[ame]n nō solū nō
p[ro]fuit. verū eā i[n] t[em]p[or]e illi
obfuit editoru. cui[us] m[er]ito
p[ro]bat[ur] i[n]pletū: vt absolute
de illo p[ro]nūciat. Bonū eat
ei. si natus nō fuisset h[ic]
ille. Nō enī scdm̄ h[ic] qd̄ eueit.
fraus illi ē sui opib[us] r[ati]ōnib[us]:

sed scdm id qd face voluit. l
 vel qd effawu se ee credidit.
 Et rursus. qd cmiosius dolo
 atq mendacio eaa i extue
 um ne dixer i in gmanu prez
 ue comisso. Et ta non solu
 nulla pro hys dapnacione
 aut reprehensione iacob pa
 tartha contraxit. veru eaa
 petua bndcois heditate di
 tatus e. Nec i meito. qz iste
 bndcoem pmogeuo destia
 ta. no ex pntis huc auaiata.
 sed ex fide satisfacois petue co
 aipiuit. et ille no huane sa
 lutis obtentu s phylargirie
 aiue morti tradidit om rdep
 tore. Et idarco utqz eoru fut
 tus opacationis sue secundu
 destinacone mentis ac pposi
 tu volutatis ascriptus. qz
 n' ille fraude n' iste salute sta
 tut opcaru. Illud em pro ret
 buacone mcedis iuste auqz r
 compensat. qd pncipalit me
 te recepit. no qd exen vel bn
 vel male contra votu opantis
 eniseit. Io qz iustissimus iudex
 excusabilem ymo laudabile
 tis mendacy censuit pscripto
 re. qz sine co benedcone pmi
 tuoz non puenie potuit. N
 debuit mme vocai. qd desi
 deio bndcois exortu e. Alio
 qn no mo iquus i frem pu
 archa predictus. sed eaa ar

aiuentor i preu et saclegus
 extitisset. si hns alia via qua
 ad bndictonis illius g'iam
 pueniret. hanc q' su dapno
 sa eet ac noxia. expete ma
 luisse. Videtis igit apud
 dm no processu opib. sed me
 aone mentis iquui. Hys
 taqz prescriptis ut ad pposita
 questione. ob qua vniusa h
 pceda pmissa sunt iutam
 respondeatis m pmita veli.
 auus ri causa uos illius spo
 siois ueribus vmeritis

*Responso ma q' causa nobis
 exegit sacmetu sponsiois*

Geruanus. *Cam xiiij*
 Quia ut diximus
 extitit causa q' mob
 mestificae seniores. ac pcep
 tis eoru. uebam. scda qua
 si quid person atqz magnificu
 vel visu vel auditu pcepisse
 mus a uobis. ai rursi ad ceo
 bui fuisset. exte posse nos
 i consultissima p'fusione cre
 didimus. *Disputatio senis*
 q' sine culpa actiois ordo mu
 tetur. diumo boni studij ca
 piatur effaus. *Cam. xiiij*

Iosephus aut prefati fu
 mus. destinaco me
 tis vel rnuerat hoies
 vel depnat i scdm illud. et
 mt i iure accusacoibus cogi
 tacionibus aut defendetib9

obfiste!

117

i die qua iudicabit deus occulta
 hominum: illud etiam ego at opera et
 cogitationes eorum venio congregare
 cum omnibus gentibus et lin-
 guis. Quamobrem desiderio profecto
 ut video hoc sponsionis
 vinculo colligastis: dum credi-
 distis eam posse ordine com-
 prehendi: quo nunc superuenie-
 te pleniore iudicio: ad subli-
 mitate eius conscendi non pos-
 se respiciatis. Non ergo prouidat
 quod discrepans ab illa dispo-
 sitione visum fuit accidisse:
 si modo nulla principalis illius
 propositi diuersitas subsequatur.
 Neque enim opificum cuiusque de-
 seruatio est. demutatio ferra-
 menti: aut segnicie arguit
 viatorum. ne impendiosioris
 ac directoris elatio. Ita igitur
 et i hac parte emendatio dispo-
 sitionis improuide non spiritualis vo-
 ti est iudicanda transgressio. Ad
 quod ei pro caritate dei et pietatis
 amore proficitur. que promissione
 huius vite que nunc et futuri: tam et
 si duris atque aduersis videatur
 principibus inchoare: non solum
 nulla reprehensioe sed etiam
 laude dignissimum est. Et id-
 circo nihil prouidat refragatio
 sponsionis itaute: si quolibet
 generis scopos tamen id est propter pie-
 tatis destinatio teneat. Omnia
 namque ob hoc agimus. ut deo cor

mundum exhibere possimus: cui
 ius summam: in his locis fa-
 alior iudicat: nichil uobis
 obicit extorte immutatio par-
 tionis: dummodo principalis illius
 profectio et puritatis pro qua spon-
 sio vestra processerit secundum deum uo-
 luntate matius acquiratur.
 Non enim ex hac immutatione
 ullum potest iudicium medaui: sed
 inconsulte definitionis prou-
 dens salutaris que coram. Et
 ut etiam de physicis quod non dum
 proposita questio absoluat ali-
 quod in se amur: natura in nobis
 propria opera sua de consilio diuine
 maiestatis immutat. Nam ab in-
 fantia in pueritia. de pueritia in
 iuuetate: de iuuetate in senectu-
 tis ultiora transseimur: atque
 ita in nobis conditorum nostri con-
 sumatio pedit: ut ex hoc per
 mutatione nullum medaui
 asserat etati. Ita etiam interior
 homo noster ablatus a primordi-
 orum tenerrimis institutis. cum
 per diuersas prouectus etates
 ad robustiore de vnaquaque
 profecerit. atque exinde ad ca-
 ritatem sensuum ac virum per-
 fectum et mensuram etatis plei-
 tudinis perueniens deposue-
 rit ea que erant puili: nunquam
 valetate incurrisse meda-
 ay. et non potius perfectioris
 pleitudinis sciam consecutus

ē credendus ē. Sic veteris tu
 dimēta instrumenti dispen
 satione legislatoris dei ad p
 fectionē beatitudis eua^m mī
 ferunt: nō tū ex hō imuta
 aut diuisitas pteite sanctio
 nis ituenisse credenda ē. s
 adimpleo et cumulus sublimiū
 celestiu pceptorū: nō sacre p
 mulgationis illius estiman
 da est abolitio sed ascensus:
 nō vaietas sed prouectus.

Qu et dñs mī nolite iquit
 estimāe q̄ veni solue lege
 aut pphas: nō veni soluere
 sed adimplē: id ē nō antiq̄re
 pora. sed ad p̄fōnē adducē
 ip̄fecta **Interrogas an abs**
q̄ p̄o sit q̄ m̄finis q̄ nost
conscia occasione ingeit mē

Germon⁹ aedi. c. 17
 Qñtū spectat ad
 p̄i sermonū q̄ ra
 tionabilit prudent q̄ diges
 ti sunt: haut difficilis spō
 siois nre scripulus a nob
 potuisset extrudi: n̄ illud
 nos vehementissime detret:
 q̄ m̄fioribus q̄busq̄ m̄
 mita fortasse p h̄ videtur
 exē^a occasio menaendi. si
 ullo mō p̄acti fidē dissolu
 posse cognouerit: q̄ppe tū tā
 tis horripin et tā minacibz
 m̄dicatur eloquijs: p̄pha
 dicte p̄des ōs q̄ loquit^r

mendacū. et ōs qd̄ uentit^r
 o cadit aiām **Responsio q̄ nō**
p̄t m̄finoz scandalū veritas
scripturaz sit mutanda.

Ioseph Cam xvi

Occasiones causeq̄ p
 diadonū hys q̄ peitū
 ri sunt. vmo q̄ peire deside
 rant de esse nō p̄nt. Neq̄ ei
 abiacenda sunt testimoniū scrip
 turaz ac de suo corpore pei
 tus abradenda: de q̄bus vel
 hētatorū p̄uitas aiāt. vel in
 deoz i fidelitas obduat. vel
 tuoz sapiē gentilis offendit:
 sed vtq̄ et pie credenda et
 imobilit fut tenenda. s̄ s̄
 veritatis regulā p̄dicanda.
 Et idēto non debemus alic
 ne m̄fidelitatis obtentu.
Ex o no q̄ ac id ē dispen
sationes p̄phetaz atq̄ scoz
quas scriptura m̄corat ab
dicāe: ne dū m̄finitati eoz
condescēde debē nos credi
m̄us. nō solū mendacy ve
rū eā saclegy em̄ie pollua
m̄: sed q̄admodū dicun⁹
oportet nos ea et scdm̄ histo
riam confitei. et q̄admo
dū pie gesta sunt: nō ex hō
meaendi aditus obstruet:
 si earū rerū quas vel prola
 tū fumus vel protulim⁹
 veritate aut penitus ab
 negae aut extenuae allegoi

explanae. Q̄tin h̄ q̄ p̄auū p̄p̄iti s̄.

tas interpretacionibus laborem.
 Quid enim illis horum testimonioz
 non officiat auctoritas? quibus etiam
 sola corruptio voluptatis sus-
 fiat. *Responsio qd. propositi ge-
 rentis non negotij fit considera-
 taq. de effus. Cam. xvij.*
Taliter de medaao senaendū.
 atq. ita eo utendū ē: qm̄ nā ei
 insit ellebori. Quid si imminet
 exaali et morbo scriptū fuerit
 fit salubre: certū absq. sumi
 discm̄is nāte pceptu. pntis
 exia est. Ita nāq. etiā scob ac
 pbatissimos dei vios veniabi-
 lit legitimus vsos fuisse me-
 daao sicut raab: cuius non solū
 nulla virtutū sed etiā epudi-
 aae moimeta meoret scrip-
 tua: pro hi mendaaio qd. explo-
 ratores maluit occultae qm̄
 pde: admiscei p̄lo di et na be-
 nedcoe pmeruit. Que si vei-
 tate loqui aut saluti auiū co-
 sule maluisset: nulli dubiū
 qd. nō imminente ai vniūsa do-
 mino effugisset iteitu: nō aut
 coibus vniūsa natitatis iher-
 ta et i p̄iarcharū anūata
 cathalago: p. successione sue
 probis edē meuisset oim̄
 saluatore Deiq. salida q
 vitalitati auiū consules ex-
 plorata p̄didit veltate: ppe-
 tue vniūsa vniūsa p̄dianis
 cōsecuta. sola tūc sui auctis

meoia deliquit. Quid igitur que
 aliqd. iminet de veltatis dis-
 crimen confessione: tūc me-
 daaoz sunt recipienda per
 fugia: ita tū ut fatu huilib
 conscie salubrit mordeam.
 Vbi aut nulla condicio su-
 me nātis tūbit: oī cauaoe
 medaau velut mortiferū de-
 uitadū ē: qd. ad modū de elle-
 borū diximus potu: qd. sa-
 lubre ē quide. si tū demū su-
 mat: ai ievitabil atq. mor-
 tifea iminet egritudo: sm̄ueo
 iteg et impturbata corpis
 sanitate sumat: statū ad p-
 occupanda vitalia vīs p̄ni-
 tiosa p̄tedit. Quid de raab iheri-
 thona et de iacob p̄iarcha
 euidet ostensū est: eiq. nō
 illa morte. alias qm̄ hō rme-
 dio potuisset euade. nō iste ad
 p̄mogeiti bndicōne puenie.
 Nō ei vborū deus tm̄ actū
 qd. nostrorū distulor et iudex:
 sed etiā propositi ac veltatib
 is p̄cor est. Quid si aliqd. salutis
 causa etne ac dīne itepla-
 aois intuitu ab vnoquoq. vel
 fm̄ videit vel p̄missū: tūc
 si hoibus dix atq. uquū ee
 videat: ille tm̄ itima cor-
 dis is p̄ciens pietate. nō v-
 borū sonū s. votū diiudicat
 voluntati: qd. s. op̄is et affe-
 considerandū ē p̄etratis.

quo potuerit quida ut sup' dic-
 tu e' eia p mendacu iustifi-
 ca: et aly p veritatis asserao-
 ne pcam ppetue mortis mar-
 re. Ad que sine eia iacob pu-
 archa r' spnaens. hyspidā fratu
 corporis spes obvolucioe pel-
 lu simulac' no timuit: r' isti
 gaati ad h' mri medacu lau-
 dabilu acqerunt. Videbat ei
 ex h' maiora sibi luc' bndco-
 nis atq' iusticie: qm iusticie
 simpli h' obsequia confenda.
 No eni dubitabat medacu
 hui' macula mudaco' pane
 bndcois p'tinus abluenda:
 et velut nubecula quada p'p-
 sa veloat flatu aufenda: at-
 q' vbeiora sibi p hac affecta-
 tian simulacoe q' p' il-
 la ingeta veritate meitoru
 p'mia confenda. **Obiecto q'**
illi tm ipune mendaco vsi
fr' sut qui sub lege vixerit. c. 18

Germani. No miru
 e' has disp'ecaoes
 i veteri testa^{to} lice-
 tuis vsurpatis: ac nonuq'
 vios scos venialit' fuisse me-
 titos: cu multo maiora eis
 p tpm rudmetis licuisse vi-
 deamus. Cur eni miru sit
 q' btus dauid fugiens saule
 p'citatati achimelech sacerdoti
 atq' dicenti. quae tu solus
 r' nullq' teat' rndit ita. rex

iq' p'cept' m' smone r' dixit
 neo stat' p'p' qua missus es.
 na et pucis condixi i illum
 et iu illu locu: et itm. si ha-
 bes h' ad manu hasta aut
 gladiu. qz gladiu meu r' arma
 mea no tuli metu. s'mo eni
 r'gis vigeat: vel illud. cu p-
 ductus ad achis r'ge gethe-
 isatu huiosiq' se simulavit:
 ac munit os suu cora eis et
 collabebat i manu eoz et i-
 pigebat i ostiu porte. deflue-
 bat q' salive eius i barbam:
 cu eia vxoru concubinaru
 q' gregib' hato fuerent. n'
 ullum eis imputat' ex hac p-
 te pcam: msup eia iimicoz
 sanguine p'pua manu f'cept'
 effunderent. id q' no solu no
 r'phensibile veru eia lauda-
 bile creditur. Qui ita nuc
 eua' d'p'uscate videm' o'mo-
 dib' m'dicta: ut sine ingeti-
 timie ac saclegio hoz q'ram no
 posset admitti. On n' meda-
 cu ullu q'libet pio colo'e co-
 tectu no dica' pbabilu sed n'
 venialit' a quoq' credim' v-
 surpai. dicete dno st' s'mo
 v'z e' e' no no. qd' aut hys ha-
 bundatus e' a malo e'. aplo
 quoz i eode' agruente. Nolite
 mentiri iuice **Responso eo**
q' licetia medacy q' ne i veteri q'de
indulta e' testamento venialit'
a multis fuerit vsurpata. c. 19

Joseph. uxori quidē conu-
bmarū q̄ multarū ātīqua
illa libtas instāte iā tpm sic
et multiplicatioe hūani gñis
expleta: nō īmeito velut mi-
nus nātā iā p euāgelicā p-
frōne debuit amputāi. Nā
vsq̄ ad aduentū x̄ oportuit
bndāone p̄mordialis illius
vigē fme: qua dcm̄ est. Cres-
cite et multiplicāi. et r̄ple-
te t̄rā. Et idcirco iustissimū
fuit ut ex illa radice fecun-
ditatis hūane q̄ ī synagoga
pro dispensatioe t̄pis vtilit
p̄guit. angelice ~~mutatis~~
v̄ginitatis flosculi ḡminaret:
ac suauē olentes contine-
tie fr̄us ī eā ḡgnerentur.
Mendacia v̄cō etiā t̄ fuis-
se dāpnata: t̄caus veteris
īstrumenti textus euident̄
ōndit dicens. p̄des om̄s q̄
loquūt̄ mēdaui. Et itm̄.
panis **I**uauis ē hōi mēdaui: et
postea r̄plebit̄ os eius cal-
culo. Et ip̄e legillator mē-
dauū īquit fugies. Sed t̄
demū t̄ venialit̄ dixim⁹
vsurpatū: t̄ eis nātās
aliqua seu dispesatio salū-
ris aduicta est: ob quam
nō debuit s̄depnāi: q̄le ē
illud qd̄ mēdāstis de da-
uid r̄ge: t̄ fugies īsecta-
tione saulis iustā ad acty

melech sacerdote nō p̄p̄to
tuusq̄ luc. n̄ studio lededi
quēpiam. sed ut t̄mō se-
metipm̄ ab ip̄issima ei⁹ m-
sectatione saluaret. mēdaab⁹
vtitur v̄bis: q̄ppe q̄ manus
suas iūua r̄gis sanguine
etquidē a deo sibi t̄ciens t̄-
diti it̄nāi noluit. dicens
P̄cius fit m̄ deus: ne faciā
rē hāc dno meo x̄ dñi: ut
mittā manū meā ī eū: q̄
x̄ dñi est. Et idcirco dispe-
sationes hās q̄s vel ob uolu-
tate dei. vel ob p̄figuāone
sp̄ualiu sacramentoz vel ob
quorūda salute. scōs viros
ī veteri testamento legim⁹
executos: t̄m̄ nos quoz cū
nātās coartauit nō pos-
sum⁹ abdūne: ut ne p̄os q̄
de ap̄los s̄ fideāo alia⁹ v-
tilitatis exegit ab eis declinat̄
se inuāus. Que pauli sper-
iteri diffentes: digestis p̄-
mitus q̄ adh̄ de veteri testa-
mēto p̄ferre dispoim⁹. p̄
h̄ congruēnaus īferem⁹:
ut facilius approbet̄ vios ius-
tos et sanctos t̄ ī nouo q̄
ī veteri testamento ī hys
economis sibi p̄ oīa cōcor-
dasse. Quid em̄ de iā d̄ysi
ad absolon pro salute r̄gis
dauid p̄na silāade diam⁹:
q̄ cū tanto fallentis et t̄u-
uēientis promat̄ affectu

et utilitate consulebas i pugnet
 scripturę diuine testimonio con-
 probatur ita dicentis, dñi
 aut uultu dissipatū ē consili-
 um adytosel utile. ut inducet
 dñs sup absolum malū. Nec
 enī reprehendi poteāt id qđ
 rō pposito ac pro iudicio p uis-
 tas pibus gerebat. ac p illis
 auq pietas dō placebat salu-
 te atq victoria religiosa fuerāt
 filiatione conceptum. Ad etiā
 de illius feie pnuāciabimus
 frō q suscipies illos q ad rge
 dauid a p dco dñi fuerant
 destina. abscondit in puteo.
 et expandit uelamē super
 os eius. cū tpsanas se-
 torē simulasset. Insiertunt
 iquit gustata paululū aqua
 Atq hoc eos signēto: ab m-
 sequēcū māu liberāuit. Qua
 pte rñdete qđ m. quid fuis-
 setis actū. si qua uob nunt
 sub euāgelio constitutis filiis
 fuisset exorta condicio: utru-
 nā maluissetis eos fili celac
 mēdaco. dicentes eodē mō.
 insiert gustata paululū aq.
 et iplē illud qđ pñt. erue eos
 qui ducuntur ad mortē. et
 redimē eos qui mēficiunt
 ne parcas: an ueritatis cō-
 fessione latitates p dē pep-
 turis. Et ubi illud apli. nēo
 quod suū ē qrat sed qđ alci?
 z autas nō qrat q sua sunt

sed que aliorū. Ac de serpo.
 non queo inqt iquit qđ m
 utile est: sed quod multas
 ut salui fiant. Si enī ea q
 nostra sunt qrat? et id
 quod nobis utile est pñā
 at volumus rēntae: e-
 tiā i huimoi nātibus
 nos loqui nā ē ueritate.
 et rōs fieri mortis aliene.
 Si uero ea que alyb salu-
 tāia sunt nris utilitatib?
 pponentes. aplico satisfere-
 mus rpeio: sine dubio sb-
 euada est nobis nātās
 mendacidi. Et idarco n-
 iteg cūtatib uiscra possi-
 de. nā ea que alioz sunt
 scdm aplicā disciplinā q
 rē potēimus: n hys q dis-
 trictioi nre p fcoiq conue-
 unt paululū relaxatis. cō-
 descendē utilitatib alioz
 pro malucimus affcū?
 et ita cū aplo infirmis ef-
 ficiam infirmi: ut lucū possi-
 infirmos. **Quod utile et ueia-
 lile mendacū plerūqz nori
 ā ueritatē etiā apli cōfuerūt. c. xx.**

Quibus eruditus
 exemplis btis quo-
 qz aplis iacobus.
 oēs qz illius etiā pmitiue
 p apui pncipes aplm pau-
 lū ad filacionis signēta descē-
 de. pro ibecillitate infirman-
 ciū cohortant. eūqz pūificā

scdm̄ obseruantiā legis. ca-
put radē. vota offerre cōpel-
lunt: p̄ns illud dispendiū
qd̄ ex ypoth̄si gignebat̄ iudic-
li r̄putatēs? sed p̄oaus cō-
tēplantes luc̄ q̄ erāt ex illis
diutina p̄ditacōe parēda.
Nō enī tū ap̄lo paulo lucrū
ex hac eius fuerat districtiōe
collatū: qm̄ celei eius exiao
vniūsis gentibus detinetū.
Qd̄ sine dubio vniūse tūc
euēisset eadē: n̄ illū h̄c vtili-
ac salubris ypoth̄sis p̄dica-
tioni euāḡe r̄seruasset. Tūc
enī n̄cō ac veniālit acc̄es-
atur mendaciū detrimētū:
qm̄ mai⁹ ut dixim⁹ iminet
de veritatis i fessioe dispendiū:
et vtilitas q̄ nobis de verite
confert̄ cōpensac̄e illa q̄ ge-
neranda sūt dāpna nō p̄ua-
let. Qd̄ tēpamentū: etiam
alijs v̄bis idē bt̄is ap̄lus
vbiq̄ se tenuisse testatur. Nā
cū dicit. fr̄s iudeis tāq̄ iu-
deus ut iudeos lucrifacere?
hys q̄ sub lege erant tāq̄m
sub lege eēn. cū ip̄e sub le-
ge non essem. ut eos q̄ sub lege
erant lucrifacere. hys q̄ sine
lege erant. tāq̄ sine lege es-
sem. cū sine lege dei nō esse.
sed i lege essem x̄. ut eos qui
sine lege erant lucrifacere.
fr̄s sum i finis infirmus
ut infirmos lucrifacere. omnia

oibus factus sum. ut oēs face-
rem saluos? quid aliud osten-
dit. qm̄ scdm̄ infirmitatē atq̄
mēsurā eorū q̄ instatuebāt̄
condescendisse se semp̄ et a
p̄fctōis rigore aliquid relax-
asse? ac tenuisse se id qd̄ dis-
trictio rigida postē videbat̄.
sed illud magis p̄posuisse. qd̄
ifirmatū vtilitas exigebat̄.
Et ut h̄c eadē attēaus indaga-
tes. singillatū ap̄licaz v̄tutū
ifirmitatē r̄plicemus: quæret
aliquis quō oibus p̄ omnia bt̄s
ap̄lus suā probet̄ aptasse p̄-
sonā. vbi fr̄s ē iudeis iudeis
Profr̄o ibi vbi illa sententiā
itō corde custodiens. quam
galathis denūciat dicens?
ecce ego paulus dico vobis
qm̄ si arcuā dāni. x̄ vobis
nichil prodeit. i thymothei
tū arcuā sione ymagine quo-
dā mō iudaice sup̄stacōis af-
sup̄sit. Et rursum vbi fr̄s ē
eis qui sub lege erant? tāq̄
sub lege eēnt. Nepe ibi. vbi
iacobus et oēs seniores eadē
formidātes ne t̄ eū irruet
illa iudeorū nō credentiū.
ymō cristianorū iudaicāū
multitudo. q̄ ita fidē x̄ r̄repe-
rat. ut adhuc ^{v̄tutū} ceimoniariū
legatū teneat̄: discrimi-
eius h̄c consilio ac p̄suasioe
furrerūt dicentes. Oides
fr̄ q̄ milia sunt i iudeis q̄

ediderunt: et hii oēs emu-
 latores legis sunt. Audierunt
 aut de te. q̄ discessionē doceas
 a moysē eorū q̄ p̄ gentes sunt
 iudeorū: dicens nō debē eos
 arā adē filios suos. Et m̄f.
 Hoc go fac: quod t̄ diamus.
 Sunt uobis vi quatuor: votū
 hūtes sup se. Hys assumptis
 sanctifica te cū illis: et ipen-
 de i illis ut radāt ut capita
 sua: et saent oēs qm̄ ea q̄ de
 te audierūt falsa sunt: sed am-
 bulas et ipē custodiens legē.
 Et ita pro illozū q̄ sub lege
 erant salute illā paulisper
 districtionē sine sue calcis
 q̄ dixerūt: ego enī p̄ legē legi
 mortuus sum. ut deo uiuā:
 caput rade: pūificāi scdm̄ le-
 gem. atq̄ i templo mosaico
 ritu vota offerre copellit.
 Quēis eā: ubi pro salute
 eorū q̄ legē dñi peius igno-
 rabat tāqm̄ si et ipē penitus
 sine lege eet effrās fit. Lege
 i atheniensi urbe ubi getiliū
 uigebat impietas: q̄ ofus sit
 p̄dicationis exordio. P̄teiens
 iqt̄ uidi simulach̄i vīa i arā
 i qua scriptū eāt ignoto deo
 Quis de eorū sup̄sticioē ser-
 monē fuisse orditus. tāqm̄
 si et ipē sine lege eet: sub oc-
 casione illius p̄phāi tituli
 fidē x̄ itulit dicens. Qd̄ ergo
 uos ignorātes colitis: h̄ ego

anūao uobis. Et post pau-
 ca uelut si diue legis pei-
 tus eet ignarus gentilib̄
 poete v̄su potius qm̄ moy-
 si aut x̄ maluit proferre
 suā: et sicut quidā i q̄eb̄
 v̄m̄ poetarū dixerūt. ipius
 enī et genus sumus. Cūq̄
 itaq̄ suis eos q̄ r̄futaē non
 possent testiorū fuisse
 aggressus: ita de falsis uea
 confirmās. subdidit dicens.
 Genus go cū sumus dei:
 nō debemus estimāe auro
 et argento aut lapidibus
 sculptue artis et cogitaciōi
 hoīs eē filem̄ diuitate. In
 finis aut m̄finus effrās
 est. cū scdm̄ indulgētiā nō
 scdm̄ ipēum hys q̄ se co-
 tine non poterant uidep̄
 r̄dre concessit: siue cum
 lacte nō esca chorintheos
 potans i infirmitate et
 tiore ac tremore multo
 apud eos se fuisse dicit. Quā
 aut oibus frās ē ut oēs sal-
 uos facit. cū dicit. q̄ maducat
 nō maducate nō sp̄nat iudi-
 cet: et q̄ mat̄ moio iugit v̄gme
 suā b̄n̄faat. et qui non iugit
 melius facit. Et alibi. Quis
 iquit i mat̄ et ego nō m̄fir-
 mor: quis scandalisatur
 et ego non uior: Atq̄ hoc
 modo illud qd̄ chorinthys p̄

/: et qui nō maducat. maducate nō /:

repeat. dicens. adimpleuit.
 Sine offensione estote iu-
 deis et grecis et eccle cristis.
 sicut et ego p oia oibus pla-
 ceo. no quens qd m utile e
 sed quod multis ut salui fi-
 ant. **U**tile ei sine dubio erat
 thymotheu no ar aude.
 caput non rade puificatio-
 ne iudaica no assume. nu-
 dipedalia exca. vota legalia
 non offerre. sed facit h' sua
 du illoiu saluti plus s'ulit.
 q' non q'it quod sibi utile e.
 sed quod multis. **Q**uod q'ius
 deplacatione dei sit f'm. tu
 filia tione no caruit. **Q**ui ei
 p lege **regi** mortuus fuerat
 ut deo vinct. quicq' illi iusti-
 cia legis i qua conuictus fue-
 rat sine q'ela. det mentu
 fecerat. et arbitrabat' ut ster-
 cora ut x'm lucifacit. et ea
 que legis erant veo cordis
 affcu offerre no potuit. ne-
 fas e eni credi eum q' dix-
 rat. si eni que destruxa her-
 itm redifitio. puicatoru me
 constituo i id madae qd' npe
 dapnaueat. et m tm no ma-
 gis res ipa que geitur q'
 gentis pensatur affcus. ut
 ecotio quibusda r'peiatu
 veitas notuisse et profuis-
 se mendacu. **N**am doech p
 durneus r'gis sauli de fu-
 gn dauid cora saulis coq'eti

ac dicenti. uinquit oibus vo-
 bis dabit filius ysaui agros et
 vineas. et vniuersos uos faci-
 et et bonos et centuones. qm
 couerastis aduersum me. **no**
 e q' m r'nuat. quid n veru
 prodidit dicens. vidi filiu
 ysaui i nohe apud achmelech
 sacerdotu. q' consuluit p eo
 dnu. et abania dedit ei. sed
 et gladiu goliath philistei
 dedit ei. **P**ro q' veitate eradi-
 cai meruit de tra viuenu.
 ac de eo di p ppheta. **P**terea
 ds destruet te m fine. iuel-
 let te et emig'bit te de tabna-
 culo et radicem tua de tra
 viuenu. **E**x illa igit' tra
 h' pro iudicio veitatis pe-
 tua eraditione uellitur.
 i qua raab metx pro meda-
 cio cu sua cognatione plan-
 tatur. sicut etia sapsen diu
 occultata medacio veitate
 ipse coniugi puiciofissime
 pdidisse r'nuamur. **q**u p
 tea deceptione mtulit vei-
 tas iconsultissime patesta
 q' illud mandatu pphetici
 custodie neglexit. ab ea que
 dormit m sinu tuo custodi
 claustra oris tui. **I**n m'ro
 gantib' occultu cotineta sine
 medacio oporteat p'palari. et
 an suscipienda sit q' sel fuerint

Dt ut r'nuata. c. xxj

exempla quedā de nostris
 quoq; ieiunabilibus ac pe-
 ne cotidianis uicibus pro-
 seamur: quas q̄talibet ob-
 seruancia nūqm̄ ita possu-
 mus p̄cauere ut non uel
 iūta uel volentes cogamur
 iēas incurre: q̄ q̄so facien-
 dū est cū r̄fectione procrastina-
 tinae disponentibus nob
 utrū r̄feciū ad uespam
 fr̄ adueniens p̄mittatur:
 telandū ne ieiunū ē. et v-
 tus p̄limonie contegenda
 an ueritatis confessioe pro-
 denda: Si telamus ut dñi
 to saassaciam? ip̄cio: qd̄ dz.
 nō uidearis hoībus ieiunās
 sed p̄ tuō quē i abscondi-
 to: it̄m nesciat finis tua
 qd̄ faciat dextera tua: p̄ro-
 mentimur. Si ut tūte conti-
 nēae palamur: euā nos
 smā iure p̄cellit: amē dico
 uobis: r̄ceperūt m̄cedē suā.
 Quid si oblatū a fr̄e q̄sp̄ia
 potulu ai definiōe tenu-
 it absolute accepturū se ēē
 denegans: qd̄ ille gaudes
 aduentu eius sup̄pliat ut
 sumat exorat. r̄an̄ ne est.
 ut fr̄i ad genua prouoluto
 i terrāq; prostrato. q̄ nō ni-
 si hys officijs uisita cūta-
 tis expleturum ēē se cre-
 dit. eā cū labore suo parent.

an in sermone suo atq; pro-
 fiti p̄tinacia p̄seueret?

*Responsio q̄ irrationabilis fit
 huius diffinitionis p̄tinacia
 Caplin. xxij. Obiectio q̄ oporteat qd̄ abscondi
 23. if. r̄mb*

Germanus. In illo si-
 quidē superiore exe-
 plo dubiū ut credi-
 mus non est. qm̄ expediat
 abscondi continētia uicis
 potius qm̄ p̄mittatū p̄di:
 ac sup̄ huiusmodi causis
 nob quoq; fatēta ieiunabi-
 le ēē m̄daciū. In scdō at̄ u-
 nobis it̄bit ueritas m̄-
 aendi: p̄mū q̄ possimur
 ea q̄ fr̄m̄ m̄sticio porrigūt
 ita reuē ut nullo nob de-
 finitiōis vinculo collige-
 mus. deinde qd̄ sel̄ reuē-
 tes possumus imobilem
 tenere sentētia *Quō abbas
 pyamou suam cōtinēciam
 celare maluerit. Cam. xxij.*

*q̄d̄ abscondi
 continētia. si sus-
 capi ueritatem
 nō debeat*

Ioseph. Has diffini-
 ciones illorū mōste-
 riorū dubiū ē ēē nō
 i q̄bus r̄uūciatiōis uicē ut
 ditatis rudimēta for̄ta sūt:
 quorū p̄na p̄s fr̄m̄ r̄scōi
 suas assolent p̄ponē uo-
 lūtates: et obstinatissie
 id quod sel̄ mente conce-
 perunt exequunt. Et m̄
 seniores nost̄ quoz fidei
 ap̄licorū signa uirtutū

22. if.

I

testimoniū r̄diderunt: quiqz
vniūsa iudicio potius ac dis-
creatione spūs. qm̄ rigida
aīni obstinacōne gesserūt;
eos qui alienis infirmita-
bus acquiescent multo u-
beriores fructus qm̄ eos q̄ in
suis definitiōibus p̄diaret
arpe censuerūt: sublimioris
q̄ pronūciauerūt eē v̄tutis
contegē potius ianēciā
nō hoc ut dictū est hūi-
q̄ mēdaco. qm̄ pateface
sup̄bo v̄tutis iudicio

*Testimonia scripturarū de imuta-
tis diffiniōibus. Cam xxiiij*

Denuqz abbas p̄pa-
mō post viginti q̄n̄
q̄ ānos oblata si-
bi a quosā fr̄e v̄uā ac vi-
nū absqz hesitacōe suscipi-
ens: confesā ea que īges-
ta fuerant. cont̄ īsuetudi-
ne degustāe qm̄ ignote auc-
tis continēcie mahūt. p̄pa-
lāe v̄tutem. Nā si illud cō-
fidēre ~~v̄tutem~~ velim⁹
q̄d seniores n̄ros incūtat̄
scasse meimūsqz inuabi-
lia v̄tutū suarū vel p̄pos
actus q̄s n̄re erat ad in-
structionē iuniorū ī colla-
tione p̄ferri sub alioz
solebant colorare p̄sonis:
quid aliud possumus q̄
aptū sup̄ hys iudicare

mendacū. Atqz v̄tinam
nos quoqz dignū aliquid
haberemus qd̄ iatādā fi-
dē. p̄poni iunioribus pos-
set: p̄fco m̄ime v̄ere
mur huiuscemōi figure
ta sectū. Rectius enī est
sub talis figure colore me-
ti: qm̄ pro obseruācia n-
racionabilis istius v̄tuti-
tis. aut ea q̄ audientes
edificāe potuerāt ī con-
grua taciturnitate con-
tege: aut si ex nost̄ p̄so-
nā v̄deat p̄ferantur.
iactācia noxie vanitatis
iactare. Ad quod etiā nos
magisterio suo doctor gen-
cium euidēt instituit:
q̄ r̄uelacionū suarū mag-
nitudinē ex alterius ma-
hūt p̄ferre p̄sona dicit.
Sic hōiēm ī x̄o siue ī cor-
pore siue ex corp⁹ nescio
Deus sat raptū vsqz ad
t̄tū celū: et sic huiuscemōi
hōiēm qz rapt⁹ ē ī p̄adi-
sum. et audiuit ineffabi-
lia v̄ba q̄ nō licet hōi loq̄.

*26. Et si vi p̄tinaces ac dur-
ce nō possunt. Cam xxv.*

Impossibile nob̄ ē:
breuit̄ vniūsa p̄-
rere. Q̄s etei enīa
re sufficiat ōs p̄pe modū
p̄iarchas scōs q̄ inuābiles

alios pro vite tutaine.
 alios pro benedictionis de
 fideio. alios pro nra. ali
 os pro occultatione ^{aliquo} miste
 rii. alios pro zelo dei. alios
 pro exanatione ^{ut} ve
 ritatis patrociniū ut ita dix
 erim assumpsisse mendacij.
 Que sicut eniuerai cūta
 no pnt: ita pntiuti penitō
 vniūsa non dnt. Nā btm
 ioseph pietas cōpulsit: ut
 sim fratribus cimen etiā
 cū obtestatione r'gie salu
 tis ipinget dicens. **E**xplo
 ratores estis: ifirmiora
 tre venistis **i**spice. **E**t mf.
 mittite iquit ex vrb vniū:
 et adducate frem vrm huc:
 vos aut custodiem h' dū
 vsqz mā ^{tr} fiant vba v'ra:
 an verū dicatis an non:
 sin autē p salute pharaois
 exploratores estis. **S**i ei eos
 nō h' misericordi menda
 cio trussit: n' prem frez
 q' ruisere. n' eos itatis io
 pie peiauis ale. n' sciam
 postremo frm a ratu ue
 diaonis v're sue expurgae
 potuisset. Non go tam re
 phensibile fuit metū fra
 tribus itussisse mendacio:
 qm sanctū atqz laudabile
 occasione ficti peiculi ūni
 tos ac venditores suos ad

salutarē pniaz compulisse
 Deiqz cū gūissime i simula
 cionis vigeretur iuidia: nō
 illius quod falso obiebat
 sed anterioris cūis consaa
 frangebant: dicentes adi
 uicā. **A**xiō h' patimur: qz
 peccauimus i frem nrm:
 qz desperimus tbulacoē
 aie eius. dū depriet nob.
 et nō audiemus eū: p' hō
 venit nobis oib tbulacio h'.
Que quidē confessio non so
 lum apud frem i que ipia
 crudelitate peccauerat: ve
 rū etiā apud dñm salubrimā ^{hūilitate}
 tantū eorū facinus ut cre
 dimus expiauit. **Q**uid sa
 lomo qui pceptū a dō sapie
 donū i pmo iudicio suo n
 nisi assupaoē mendacij de
 clarauit. Nā ut veritatem
 q' mulieris mendacio tege
 batur exsculpet: etiā rpe
 mendacij vtiqz astutissime
 excogitati vsurpauit auxi
 hū dicens. **A**fferre m gla
 diū: et diuidite m fatem
 viuū i duas ptes: et date
 dimidiā ptem vni. et di
 midia ptem altēi. **Q**ue si
 mulacio crudelitatis cū
 vere matris viscera pmo
 uisset: ab ea aut q' m' nō
 eāt laudaretur: tunc denu
 sagatissimo veritatis iudicio

illam sententiā pronun-
 ciavit: quod nemo a deo inspi-
 tā eē non credidit: date itē
 enī huius infantē vivū. et
 nō occidat. h' est enī m' ei.
Propterea nō debere nō posse nos
 vniūsa cōplere. q̄ uel cū de-
 te aī vel cū mōtione decer-
 nimus: etiā alijs scriptu-
 rarū testimonijs copiosius
 edocemur: quibus vel vi-
 ros scōs vel angelos. vel
 ipm̄ omnipotentē dnm̄ ea q̄ de-
 finierant frequēt legim⁹
 imutasse. Nā btus dauid
 cū iurisurandi definitōe
 decreuit dicens: h' faciat
 dōs inimicis dauid et h' ad-
 dat. si r' h' q̄ro de oibus q̄ p-
 tinēt ad nabal vsq; mae-
 migētē ad pāietem: et cōti-
 nuo m̄tredente abigail
 vxore eius ac pro eodem
 supplicāte remittit minas:
 molit sententiā: et magis
 v' ppositi tūsgressor iudicū:
 qm̄ sac̄menti sui fidē cū cru-
 delitatis ex'cūatione seruāc:
 dicens. Diuit dñs n̄ ato ve-
 nisses i' d'cur sū m̄: nō r' mā-
 fisset nabal vsq; ad lucem
 matutinā migens ad pāi-
 etem. Cuius sicut illa pre-
 capitib' sac̄menti faalitate.
 q̄ de p̄turbate mentis cō-
 mōtione dñdeat. nequaq̄

immutandā eē censemus: ita
 r' missione atq; emendatio-
 nē sectandā eē statuti dec-
 nimus. **Elconis** vad corin-
 thys sc̄bens: r' ditiū suū ab-
 soluta definitōe p̄mittit
 dicens. **Demā** autē ad uos
 cū macedoniā p̄tāsio: ma-
 cedoniā enī p̄tāsio: apud
 uos autē manebo vel etiā
 h'p̄mabo: ut uos me dedu-
 catib' quocūq; iero. **Nolo** eī
 uos modo i' tñsū videre:
 sp̄s enī me aliquāto tpe ma-
 nē apud uos. **Cuius** rei etiā
 i' sc̄da epla meūit. **ita.**
Et hac confidētia uolui p-
 us venire ad uos. ut sc̄daz
 graciā habētis: et p uos
 tāsio i' macedoniā: et itē
 a macedonia venie ad uos:
 et a uobis deduci i' iudeā.
Sed supueniente salubriore
 consilio: nequāq; se id qd'
 p̄miserat executū euidētis
 fime confitetur. **Cū** h' i' q̄t
 voluissem: nūq; leuitate
 vsum sum. **Aut** q̄ cogito
 sc̄dā carnē cogito: ut sit
 apud me est et non. **Deiq;**
 tur maluerit definitōne
 sui p̄tēre simonis qm̄ ad-
 uentu suo onēosam disa-
 pulis inferre tristitiā: etiā
 cū sac̄menti obtestatioe
 declarat. **Ego** autē teste

deū illoco i aiām meā : q
 pccens uobis nō veī ultra
 chorinthū. Statu h̄ p̄
 apud me : ne itū i tristia
 venire ad uos. Cū mtra
 turos se donū loth zodoīs
 angeli denegasset. dicētes
 non i trahim⁹ ad eū. sed i
 platea m̄bim⁹. Atinuo
 eius p̄abus spelluntur
 statutū mutare s̄mone :
 sicut scripta subiūgt. Et
 coegit eos loth : et diuert
 ad eū. Qui utiqz si diuisi
 ros ad eū eē nouerat
 iuitatis petione simila
 tora excusacione reu
 erunt : sinaut v̄aciter
 excusabant. eundē i mu
 tasse sm̄z cōprobantur
 Que utiqz non ob aliam
 credimus causā sp̄m s̄m
 sacris volūb⁹ ididisse :
 n̄ ut istas erudiam⁹ exēplē.
 i diffiniāoib⁹ nr̄is nō p
 tiat p̄manē. s̄ eas arbi
 tō nro debē subicē : z ita iudi
 cū nrm̄ ab oī legis v̄iculo li
 berz consuae : ut p̄optū
 s̄ ad seq̄dū quocūqz v̄oue
 rit salubre silū : nō diffe
 rat aut r̄cuset ad id qd' v̄a
 li⁹ disc̄io salūris iuenit
 abs ulla cūctacōe t̄nsire.
 Et ut ad sublimoā ad h̄as
 cedam⁹ exē : r̄cubēte i

lco r̄gē ezechia. ḡm̄qz eḡne
 laborantē ex p̄sona dei ysa
 ias adoratus est dicēs. hec
 dicit. Dispone domui tue :
 qz moueris tu et nō viues
 Et cōuertit iquit ezechias
 facie suā ad p̄aictē : et oā
 iut ad dnm̄ et dixit. Obse
 cro dñe : memēto q̄so ambu quo
 lauerū corā te i v̄eritate et
 i corde p̄fco : et quod bonū
 ē in oculis tuis fecerū. Et
 fleuit ezechias fletu mag
 no. Post que : rursus d̄
 ad eundē. Reūte : et dic e
 zechie r̄gi iude dicēsb. H̄
 dicit dñs deus dauid p̄is
 tui. Audui orōez tuā : vi
 di lacrimā tuā : et ecce addi
 cā sup̄ dies tuos. xv̄ ānos :
 et de manu r̄gis assirioz
 liberabo te : et ciuitate hac
 p̄tegā p̄pter me et p̄ da
 uid seruū meū. Quid eui
 dēcaus h̄o testōnio : q̄ m̄e
 ac pietatis ituitu magis
 vlt dñs suū cassae sermo
 nē. et ad p̄stiteute mortis
 tiōs xv̄ ānis vitā p̄am
 tis extendē : qm̄ p̄ ignobi
 litatem decreti sui i exora
 bilis iueniri. Silit̄ etiam
 loquitur ad iuitas cēsua
 dina. adhuc t̄duū et n̄u
 ue subitetur : moroz p̄mā
 eoz ieiunijz mollitib : t̄

tā minax et abrupta seu
 tenaa ad ptē uicē pna pie
 tate deflectitur. Quod si
 quis uelut p̄scaū cōiūsiōis
 eorū subūsiōne ciuitatis
 ad hoc eis dnm̄ asserat cō
 uincatū: ut eos ad salutare
 p̄nāz puōret. Isequens ē
 ut hy qui fūbus presunt:
 absq̄ reprehēsiōne mēda
 cū hyb q̄ idigent emēdai
 aliqua eam districtiora
 qm̄ factū sunt si opus fue
 rit mimentur. Sin uo
 dixerit deū seuerā illā sen
 tentiā p̄nē eorū conside
 ratione riuocasse. scdm̄ illud
 qd̄ p̄ ezechielē ait. Si dpx
 ero impio. morte morieib.
 et egerit p̄nāz a p̄o suo:
 feteritq̄ iudiciū et iustia
 am. uita uiuet nō moiet.
 qbus docemur exemplis
 nō debet nos obstinate i nr̄s
 definiōibus p̄diare: s̄
 iuuāciōne ex uicē p̄positā
 clemētī misericōdie mollic.
 Quod ne solus specialiter
 nmiuitis credetur dñs p̄f
 titisse: etiā ḡnialit̄ erga oēs
 eadē se facturū p̄ ihermā
 p̄petuo protestat: et cū ne
 cesse fuerit iūctant suā se
 suāz mutaturū p̄ nr̄s
 mētis r̄promittit dicens.
 Repente loquar. loquar ad

ūsus gentē et adūsus r̄gnū:
 ut euellam et destrua et disper
 da illud. Si p̄mām egerit gēs
 illa a malo suo qd̄ locutus sū
 adūsus eā: agā et ego p̄cite
 tiā sup̄ malū quod cogitau
 ut facim̄ ei. Et subito loquar
 de gente et r̄gno: ut edificē
 et plantē illud. Si malū fecerit
 in oculis meis. ut nō audi
 at uocē meā: p̄māz agā fr̄
 bonū qd̄ locutus sū ut facere
 ei. Ad ezechielē quoq̄ ait. Noli
 subtrahē v̄bū: si forte audi
 ant et iurat v̄nūsq̄q̄ a via
 sua mala: et penitebt̄ me ma
 li qd̄ cogitauī facē eis p̄pter
 maliciā studior eorū. Quib̄
 testimonijs declaratur nō oportē
 ut p̄nāat i nr̄s defini
 cōibus hēamur: sed rōe eab
 ac iudicio tēpandab: semper
 q̄ p̄eligenda ac p̄fenda eē
 meliora: et ad illa q̄ v̄talior
 diiudicata fuit p̄tem sine
 cūctatione aliq̄ t̄nseundū.
 Illud etiā p̄ oibus testimabi
 lis illa cēnsūa nob̄ instruit:
 qd̄ cū sit ei an̄ ortū v̄nūsq̄q̄
 p̄cognitus finis. ita ordmē
 ac rōe cōi et hūānis oīa quo
 dāno dispensat affibus:
 ut nō potēaalit̄ n̄ scdm̄ p̄
 sac̄ sue ineffabile notiaā. sed
 scdm̄ p̄ntes hom̄ actus v̄nū
 ūsa diiudicans vel r̄spuat
 v̄nūqueq̄ vel attrahat: vel

vel ifundat cotidie suā grāā vlt
 aūtāt. Quod ita eē etiā illa
 saulis maifestat elcō: cuius
 vitā vituperabile finē p̄sca
 dei ignorare nō posset. de
 tot milibus israhelis elegit
 eū et vixit i r̄gem: p̄ntis
 i illo meitū vite r̄muerās:
 nō p̄cām p̄uāitāoīs itēdes:
 ita ut postq̄m ē fr̄s vel p̄cā
 tudmē gerens elcōnis sue
 deus. huānis quodāmo de
 eo vocabus atq̄ affabus cō
 quatur dicens. Penitet me
 q̄ constituēi saul r̄gē: q̄a de
 ligat me et v̄ba mea ope nō
 iplēuit. Et itm̄. Derūt lu
 gebat samuel saul: qm̄ dnm̄
 peitebat q̄ constatuisset r̄ge
 saul sup̄ israhel. Deniq̄ hō
 qm̄ ope **executus fuerat**:
 post eā p̄ezechele p̄pheta
 dñs protestatur: cū oibus
 se hoibus cotidiano eē ges
 turū iudicio: etiā si dixerō
 iusto q̄ vita viuāt: et co
 fesus i iusticia sua fecerit
 iūq̄tatē: om̄s iusticie eius
 obliuioni tradentur: et i
 iūq̄tate quā opatus ē i ip̄a
 mouetur. Sicut dixerō
 ip̄o morte morieis: et ege
 rit p̄itenaā a p̄cō suo: fe
 cerit q̄ iudiciū et iusticiam:
 pignus q̄ r̄stitueit i ē ip̄o:
 rapināq̄ r̄ddidit. i man
 datis vite ambulauerit:

uer fecerit quicquā iūstū: vi
 ta viuet et nō mouetur. oia
 p̄cā eius q̄ peccauit. nō im
 putabuntur ei. Deiq̄ cū ab
 illo p̄plo quē ex oibus genti
 bus dñs adoptauit: p̄t̄ sub
 tā vituli p̄uāitāoīs mic
 sue autisset asp̄cū: it̄uenies
 pro eis legislator exclamat.
**Obsecro dñe: peccauit iste po
 pulus iste p̄cām magnā: fe
 terūt sibi deos aureos: et
 nūc si r̄mittis p̄cām eorum
 r̄mitte: si autē alias: dele
 me de libro quē scripsisti.**
**Cui r̄ndit dñs. Si quis iqt
 peccauerit corā me: delebo
 eū de libro meo. Dauid quo
 q̄ dū de iuda et p̄secutorib⁹
 r̄quētur p̄phético sp̄u: de
 leantur iquit de libro viue
 cū. Et q̄ nō mēbant ad
 p̄māz salutarem pro reatu
 tanti c̄m̄s p̄uenire: subui
 git. Et cū et iustus nō scribā
 ter. Deiq̄ i ip̄o iuda: vis
 p̄pheticę maledictioīs euide
 ter iplēta ē. Nā expleto pro
 ditionis c̄m̄c suspendio
 se necauit: ne si post illā
 delectioē noīs sui iners⁹
 ad p̄māz eet. itm̄ cū iustus
 meret: s̄tbi in celo. Nō est er
 go ambigendū etiā iude
 non illo tpe q̄ elcūs a xpo
 apostolatus sortitus ē gradu**

in libro viuentium fuisse compositum: ac pauper eum audisse cum ceteris. Nolite gaudere quod demonia uobis subiacentur: gaudete autem quod uocia uera scripta sunt in celis. Sed quod philargurie peccate corruptis de asscriptioe celesti ad terrena deiectus est: expectent de eo ac filiabus eius dei per prophetam. **De** Dne omnes qui te delinquit confundentur: recedentes autem in terra scribentur: quod delinquant ueniam aquarum uiuentium cum dnm. Et alibi. In consilio populi mei non erunt: et in scriptura domus israel non scribentur: et terram israel non ingredientur.

Sancti uiri peritantes ac duri esse non possunt. Cam xxv

Nec illius precepti utilitas est silenda: quod etiam si in uigilantia uel qualibet alia passione sacramento nobis aliquo uincemur quod a nemine quidem monachorum fieri peccatus debet: ut usque in causa integro mentis per se iudicio: et expanda est illa res. quam studium hinc ad quam transire compellimur: atque ad eam sine cunctatione est transendum quod superueniente

sauiore tractatu iustior fuit iudicata. Rectius est enim uos perterritis sermonibus: quam rei salubrioribus ac pie subire iactura dei nunquam rationabiles ac probatos pres duos aut nre uocabiles in huiusmodi definitionibus fuisse rimisamur: sed uelut cera calore solis ita eos roe molitos: et intedente salubriore consilio: melioribus partibus sine hesitatione cessisse. Quoscumque autem uidimus definitionibus suis pernitenter inherere: irrationabiles semper habuimus ac discretionis exptes.

Interrogatio an sit contra uiam per se sine illud quod dicitur uiam et statum. Ca. 28

Germani ad hanc roem peruenit euidenter cognoscere digesta est: nichil oportet monachum definire: ne aut perueniat aut perueniat. Et ubi illud per se ponimus eloqui: uiam et statum custodire iudicia iustitiae tue. Quid est enim aliud uiare et statuere quam definita immobiliter custodire. **Responsio in quibus imobilitas definitio sit tenenda. 2 in quibus si oportuit res ad eam. c. 28**

Ioseph. Nos uo de pñ
apalibus mandatis
sine quibus nō pñ
nra salus oīno subsistere
ista detrimimus? sed de hijs
q sine peiculo status nost
vel relaxare possum⁹ vel te
ne: utputa de irremisso ri
gore ieiunij: de vini fūeo
lei ppetua abstinetia: de p
gressu cellule penit⁹ colhibe
do: de lōnis seu medita
tōis incessabili uigilate:
que sine iactura professi
ōnis ac ppositi nri exteri
tū libuerit pñt. et tū nāc
fuit irreprensibiliter
pñmitti. Cetū sup obpua
tia illorū pñcipalū man
datorū cōstatissime diffini
endū ē. ac pro hijs etiam
morb si nāc fuerit nō vi
tada: pro qbus imobilit
ē dīcēdū iuram et statu.
Quod fieri debet pro custo
dia caritatis: pro q spnen
da sūt vniūsa: ne bonū tñ
quillitatis illius pftōq ma
tuletur. Sicut q uirandū
ē pro castione pñtate: nō
aliud face nos qz pro fide.
pro sobrietate atqz iusticia:
q oia idemutabili pseuera
tia sunt tenenda: et a qui
bus paululū rēcessisse dap
nabile est. De illis veō cor

poralibus exācijs q ad mo
dicū dīcūtur vtilia eē. ita
ē ut diximus statuendū:
ut si q supueneit cāoz pietas
ocasio q illa suadeat relaxai:
nulla sup hijs lege teneam⁹:
sed ptermittis eis ad ulteri
ora libe tūscamur. In illis
enī corporalibus exācijs si
pro tpe relinquunt peicu
lum nō est: ab hijs vero
vel ad momētū declinasse
mortiferū est. *Quēadmodū
relaxanda debeant. mutt. c. 29*

Hoc quoqz fili cauaōe
curandū ē: ut qd si
forsitan sermo que
vultis eē occultū de vestro
fuit ore prolapsus. nul
la occultatiois pcepta solli
citeat audiente. magis eū
latebit si negligenter atqz
simpliat tūscatur: qz nō
tū quilibet frī sup diuul
gatioe eius ipugnacione
torqbit⁹: existimās rē vile
aliquā tūsitōria ifabulaa
one prolata: et q ex ipō sit
leuior: qz cautissimo silēti
pcepto sensibus audietis
mendata nō fuit. Nā si
fidē eius eā aliq sacme
torū obtestatione deuixeis:
tāus illud prodendū eē
nō ambigas. Maior enī ad
ūsus ipm vis dyabolice

ipugnatiois insurget: ut
et te mestificet vel denudet:
et illū transgressore quātocius
sui faciat sac̄menti. *Michil su
p̄ hys que ad usum cois vite
attinent diffiniendū. Cam xxx*

Et iō nichil det abrupte
monachus super hys sup̄ dūtaxat q̄ ad
corporales exatatioēs p̄tinet
definire: ne adūsariū ad ipug
nationē eorū q̄ velut sub le
gis obseruacione custodit
magis intās aiūs ea violac
toga tur. p̄fugens sibi siq̄dē
legem vniūsq̄q̄ sub liber
tatis gr̄a constituta p̄uicio
sa semetipm obligat serui
tute: ut ea que liato p̄mo
eā laudabit cū gr̄iarū
acione p̄fume potuisset:
si nātās fortasse cōpuleit:
velut tūgressor papē con
pellatur cū p̄uicioē p̄cā
Obi enī nō ē lex nē p̄uicio

Hac b̄t̄ssimi ioseph
istatutione atq̄ doc
trina velut dīno oā
culo confirmati: iēgypto resi
de maluimus. Sed licet pa
rū deinceps de irā cēm̄us
p̄missione solhati: tū exple
to septē añorū nūo sp̄o hōēz
nostrā gratant̄ r̄pleuim̄.
*Exturrentes nāq̄ ad cenobiū
nostrū illo iā tpe q̄ de r̄pe*

trando ad hēmū reditu fidu
ciam gēbamus: p̄mū senio
ribus nr̄is honore debitum
soluim̄: deinde aiūs eoz
q̄ pro caritatē ar̄de creber
rim̄ litterariū satisfactōib̄
neq̄ fuerāt delinīti p̄stima
rediteguimus caritatē: tū
dē q̄ ad plenū auleo nostre
sp̄onsionis auulso: hys quo
q̄ cū gaudio prosequentiq̄
ad sat̄notice solitudinis se
creta remeauimus. *Hanc
uobis o sancti fr̄es illust̄um
p̄m̄ sciam atq̄ doctrinam
nostra ut potuit eluabra
uit insana: quā eā si t̄cul
tus forsitan sermo confid̄
pocaus qm̄ digessit: q̄so ne
laudē insignium viorū rep
hensio nostre rusticitatis e
uacuet. Tuāus siquidem
nobis in consp̄cū nr̄i iudicis
visum ē doctrine huius mag
nificentiā vel icultis p̄mo
nibus prodē qm̄ silere: q̄p
pe cū et profectū lēoz si
sublimitate sensū contem
plentur: hoc quod t̄peiaa
nost̄ sermonis offenditur
obesse nō possit: et maior
sit nobis vtilitatis aiā qm̄
laudis. Neq̄ enī hoc qd̄ sc̄oz
viorū dicta descripsi. et ple
nū p̄iculi et egerū lau
dis eē non nouerā: sed*

...laqueo pe
...indubi
...sua spe a
...causa
...ad quoz
...ista per
...placū
...vero
...displacet
...adulū c
...sanctorum
...iōseph
...de de
...dehinc
...castani
...viam s
...allanod
...missis
...uuatē
...grana r
...dece colla
...noibus
...p̄m̄ q̄
...eagen
...tib̄ b̄tis
...simis e
...ar̄ leonao
...septe
...honorato s̄o
...dedica
...tūc uobis
...nuane mi
...et theodore gre
...Postei
...viam illa ceno
...atq̄ egerā

prudens ut de laqueo pe-
dem indidi: nec me indubi-
tato discrimi sub iuncta spe a-
lienii profusus tradere causa-
ui: mox omnes ad quorum
manus opuscula ista per-
uenerunt: ut quidquid placu-
it in eis primum: utrum vero
sciant esse quod displicet:
omnes quibus amabilis e-
rit vita et doctrina sanctorum
*Explicit collatio abb. iosephi
secunda ordine vero septima de de-
finiendo vel non definiendo
hinc perfractio iohannis cassiani
eloquentissimi in septem ultimis
aliorum primum collationibus*

Quoniam ^{missis} ^{emēs}
uiuante
gracia &
dece colla-
tionibus
primum quod
exigen-
tib9 bnf-
simis e-

piscopis elladio ac leonao
utriusque digeste sunt. septem
quas beatus episcopus honorato scilicet
quod fauilo & eucheio dedica-
ui: totidem et tunc uobis
sancti fratres iouuane mi-
nerui. leonti et theodore gre-
gorii deputandas. Postea
si quid est vestrum illa cenobio-
rum sancta atque egregia

disciplina in prouincijs galli-
tanis antiquum virtutum districti-
one fundauit: ceteri uero non solu-
te nobilem professionem ad-
me monachos expete. uerum etiam
anachoreticam sitie sublimita-
te uobis instituta omnibus pro-
castis. Et namque collationes
iste summorum primum disputatioe
contexte sunt. et ita in omnibus
repetite: ut utique professio
qua non solum octiduas regio-
nes uerum etiam insulas maxi-
mus firmi ceteris fecerit flo-
re conueniant: id est ut non
solum hi qui adhuc in con-
gregatione laudabili subiec-
tione perdurant. sed etiam illi
qui hanc longe a uobis cenobijs
secedentes anachoritarum
sectam gestunt disciplinam.
pro condicione locorum ac sta-
tus sui mensura plenius in-
struantur. Quibus hoc papa
pauulum contulit procedens uobis
laboris industria. ut pati iam
atque in hysdem excaijs de-
prehensi facilius precepta senio-
rum atque statuta suscipiant:
quos quod in cellulas auctores
collationum cum patris collatio-
num uoluntibus recipietes et
cotidianis quodammodo cum eis
interrogationibus ac responsio-
nibus colloquentes. non proprijs
adiuentibus ardua istam

et incognita ferme in hac
regione appetant via. sed pei-
culosam eam illic ubi tritis-
simi calles et inuia prece-
den-
tium exempla. non desunt
anachoreticos disciplinam il-
lorum potius preceptis capere
consuescat. quos in omnibus et
antiqua traditio et longe
experientia instruit industria

*Explicit prefatio. Inap. annotatio
capitulorum in collatione abbatis
pyramon. Ca. pmu.*

Queadmodum
epulo venientes
ab abbate pyramo
recepti fuerimus. *Ca. m.* Ver-
ba abbatis pyramo quod ru-
des monachi exco. seniorum de-
beant exudi. *ii.* Ad iunio-
res seniorum precepta diserte
non debeant. *iii.* De tribus
generibus monachorum que in tra-
egyptu sunt. *iiii.* Quibus
auctoribus cenobitarum
sit instituta professio. *v.*
De anachoritarum ordine
atque primo. *vi.* De zaraba-
tarum principio et iustificatione.
vii. De quarto genere monacho-
rum. *viii.* Interrogatio quid
institit in cenobium et monas-
terium. *ix.* Responsio. *x.*
De humilitate vera et quomodo
flam cuiusdam humilitatem
perdidit abbas scapio. *xi.*

Interrogatio que admodum vera
pacia possit acquiri. *xii.*
Rn. xiii. De exemplo pa-
cencie cuiusdam religiosi scie-
re. *xiiii.* De exco. pacencie ab-
batis pasnucy. *xv.* De
pse. pacie. *xvi.* De iudice
malo. *xvii.* *Explicit annotatio
capitulum Inapit collatio abbatis
pyramo prima de septem. Inapit
lata de tribus antiquis generi-
bus monachorum et quarto nup-
exorto. Ca. pmu.*

Dost. *Aspen*
atque col-
loquuntur
tunc illorum
senium quo-
rum colla-
tiones sunt
fratris nostro

eucheyo. *Aspelle* utrumque di-
gessimus cum eam ultio-
ris egypti partes in quibus a-
plior atque perfectior sanctorum
numus consistebat maiori
flagrantia desideremus
expete. ad vicium aut nomen
est dyolcos vni ex septem
nili fluvibus ostibus imine-
te. non tam itineris uitate
quam desiderio sanctorum illic co-
moratum. *Aspelle* pueri
mus. Cum enim velut capi-
tissimi mercatores plui-
ma illic celeberrimorum

ab antea audi-
pibus istatuti-
anachoretico-
terre. spe ma-
pudente susce-
diunt diuitiss-
ad illos
abluuntur cospi-
vndique tuo
ab-
omni anachori-
seno-
velut
pmus
notavit m-
eua
mon-
no-
aspectu.
miabi
sub spatu
testimon-
reddente
ne vel possi-
modum huius
pter
non
dei. s-
sunt q-
est
meorie
ut natam em-
no
ulla eme-
super-
legitib-

cenobia ab antiq̄s audi-
 uissemus p̄ribus isatuta:
 cōtinuo quasi nauigatioe
 iūstionis iter te spe ma-
 ioribz luc̄ psuadente susce-
 pinus. Vbi cū diutissi-
 me fluctuātes. ad illos
 v̄tutū sublimitate cōspi-
 tuos montes vndiq̄ cūo-
 sos oculos tendēmus: ab-
 batē pyamō om̄i anachoi-
 tarū illuc ihabitātū senio-
 rem eorūde p̄b̄m velut
 sublimissimā farū p̄mus
 cūsp̄ctantū notauit m-
 titus. Hic etē sicut euāca
 illa ciuitas i excelsi mon-
 tis v̄tice constituta. nō
 p̄tinus r̄fulsit aspectu.
 Cui⁹ v̄tutes atq̄ miabi-
 lia q̄ p̄ eū etiā sub asp̄cū
 nō dina grāa testōni-
 um mētibz eius r̄ddente
 p̄fecta sunt: ne vel p̄posi-
 ti formā vel modū hui⁹
 volūnis excedam⁹ p̄ter-
 mittenda cōdidim⁹. Non
 enī de miabilibus dei. s̄
 de istantibz studiis q̄ scōz
 que r̄m̄sa possibile est
 nos s̄pondim⁹ meozie
 tradituros: ut natām tm̄
 p̄fctē vite istructionē nō
 iutilem absq̄ ulla emē-
 dacōne viatorū ac super-
 uacua admūatioez legētibz

preberimus. Cū itaq̄ bt̄us
 pyamō sūma nob gratula-
 susceptos hūanitate etiam
 congrua i fecisset: itelligēs
 nob uō eiusdem eē r̄gionibz:
 p̄mū vñ vel cur egyptū pe-
 tasset⁹ solliate p̄uirtatē:
 ac de cenobio s̄ire ob deside-
 rii p̄fctōis nob illo aduēisse
 ignoscēs. ita exorsus ē **Vba**
abbatis pyamon quō rudes
monachi exemplo senioz
debeant erudiri. Cam scdm

Quisq̄ hom̄ o filij au⁹
 libet artis p̄ciā
 asseq̄ cōcipiat. n̄
 oī cura atq̄ vigilācia eius
 se quā nosse desideat disci-
 pline studiis mācipat:
 ac p̄fctimoz quozūq̄ opi-
 fia sp̄ius atq̄ sac̄ mgroz
 p̄cepta vel iustitūta ser-
 uauerit: frustra ianibus uo-
 tibz eoz similitudinē optat at
 ex-
 tingē: quoz curā atq̄ idus-
 tam detrectat emulā. No-
 uimus eī nōnullos ita ad
 h̄ loca de v̄s̄ regionibz ad-
 uēisse ut cognoscendi tm̄
 mo grā fr̄m mōstria c̄ui-
 rent: nō ut has r̄gulas ob-
 q̄shur cōmeauerat atq̄ i statu-
 ta suscipent: ut ut secedē-
 tes i cellulas conarent
 ea q̄ vel visu vel f̄diaoe p̄-
 ceperant opeibz experiri.

me i hoc
 vā sed p̄ci
 vbi r̄ulif
 iū p̄ceden
 on defunt
 iſaplina il
 p̄as t̄pē
 i d̄vūis et
 et longe
 rit m̄dūſa
 ſūma
 ſes abbas
 Ca p̄mā
 dūm
 v̄cūtibz
 et p̄mō
 La Der
 uis quō r̄
 ſeuoū d̄
 Ad iūno
 p̄a d̄ſatū
 De rebz
 q̄ iſta
 Quibz
 d̄ſarum
 ſſio
 un ordmē
 De zara b̄z
 niſaone.
 o ḡne mōcho
 o ḡnas quō
 ſū et monaſ
 ſp̄ſio
 ern et quō
 ſūm̄ m̄tr̄m̄
 ma illuc relator

Qui mores suos ac studia
quibus ibuti fuerant rē
tantes: ut eis exprobrari a
nonnullis solet. non profus
sui gratia sed vitande egesta
tis nāte existimati sunt
pūtiab inuitasse. Non eī ^{solu}
nichil erudiciōis accipere.
sed ne diuicius qdē i hys p
tibus inmorai p tinaas ai
ni obstinacōe potuerunt.
Cū em n̄ ieiuniorū more
n̄ psalmoz ordine. n̄ ppoz
deniqz idumētorū habitū
pmutasset: quid aliud in
rigione hac sectai. qm sola
victus sui compendia cre
dentur. *Qua iuniores senioz
pcepta disantē nō debeant*

Quāobrem *Cam. iij.*
si vos q̄admodū
credimus dei cau
sa ad emulacōne nostre
agniciōis attraxit: oibus
istitutis q̄bus illic p̄mordia
vīa p̄uenta sunt penitqz
abdicatis. q̄cuqz seniores
nostros agere vel tradere
vidētis fūma hūilitate fec
tāni. Neqz uos moueat aut
ab ymutacōe r̄trahat ac
dūtat. eadē si p̄ns vob ad
alicius rei vel fā rō vel
causa nō hq̄at: q̄ eos q̄
bū de cūctis ac simplicit
et vniūsa que a senioibz

tradi gei ue p̄pexerint.
fideliter ymutai magis q̄
discute student: p̄ op̄euz
expeiciā eadē rerum oim
saenaa subsequetur. Ceterū
nūqm̄ rōnem v̄itai mē
bit. q̄sqz a discussione cepit
erudiri: q̄ videns eū iūni
cus suo p̄oaus qm̄ p̄m iu
dicio confidentē. facile iū
vsqz p̄pelle: ut eadē illa q̄
maxime vtilia atqz salu
berrima sunt. sup̄flua ei
videant ac noxia. Atqz ita
p̄sumpaciō eius callidus
hostis illudet: ut n̄ r̄mas
nabilibus diffiniaciōibus
suis p̄tinaater m̄hēdo.
hō solūmō sibi sanctū esse
p̄suadeat: qd̄ rōm atqz iustis
fūmū sue tm̄ obstinacōis
errore censueit. *De h̄bus ge
nēibus mōchorum q̄ mē egyp̄*

Quāobrem *tū fū. Cam. iij.*
ordo atqz p̄ncipium
p̄fessōis n̄re q̄ad m̄
vel v̄n d̄ndēit: p̄mū debe
tis agnoscere. Tūc etenī po
terit quis desideate artibz
efficiatibz assequi discipli
nā. et ad excendā eā ardē
cius matai: cū auctorum
ac fūdatōrū eius agnouit
Digitatem
Quia sunt iēgypto ge
nera mōchorū: q̄z

duo sunt optiā: t̄cū tēp
 dū atq; oīnodi euitandū
 Prīmū ē cenobitarū: q̄ salu
 tet in congregatiōe p̄iter
 consistentes vniūseruicis
 iudicio gubernant: auq; ḡn̄s
 maximus n̄s mōchorum
 p̄ vniūsa cōmorat̄ egyptū.
 Scdm̄ anachoritarū: q̄ p̄us
 i cenobys īstatuti iāq; i ac
 tuali cōuersatione p̄f̄i. soli
 tudis elegē secreta: auq; pro
 fessionis nos quoz optam̄ ee
 p̄tapes. Tercū r̄prehensi
 bile sarabitarū est. De q̄bz
 singillatī p̄ ordīnē plenius
 dīscimus. Harū igit̄ cūm
 professionū fundatores:
 p̄mū ut diximus debetis
 agnoscere. Nā p̄f̄o ex h̄o
 ip̄o vel odiū professionis
 illius nasci potest que vi
 tanda ē. uel eius desideiū
 q̄ sequenda: qz n̄cē ē vna
 quāq; vna ad illū finē suū
 p̄trahere sectatorem: ad
 quē auctor ip̄ius m̄ietoz
 p̄uenit. **Quibz auctoribus**
cenobitarū st̄ instituta p̄fes
tionis cenobitarū disciplina: a tpe
predicationis aplice sup̄
fit exordiu. Nā talis existit
i iherosolimis oīs illa credē
ti multitudo: q̄ i actibz ap̄os
tolorū ita describitur. Multi

tudis credentiū erat cor vniū
 et aīa vna: n̄ q̄sqm̄ eorū que
 possidebat aliquid suū esse
 dicebat: sed erant illis omīa cōia.
 Possessiones et sbas vendi
 debant: et diuidebāt ea oī
 bus. prout cuiq; opus erat.
 Et utm. Ueq; enī quisquā eges
 eat int̄ illos. Quot q̄ enī pos
 sessores agrorū aut domoz
 erat: vendētes affebāt p̄a
 eorū que vendebant et po
 nebant an̄ pedes ap̄lorum.
 Diuidebatur aut̄ singulis:
 put̄ cuiq; opus eat. Talis ī
 qm̄ eat tūc oīs eccl̄a: quales
 tūc p̄ paucos i cenobys dī
 fiale est iuenie. Sed cū post
 ap̄lorū excessum tepēstē ce
 pisset multitudo credenti
 um. ea vel maxie q̄ ad fidē
 x̄ de alienigenis ac diuisis
 gentilibus confluebat: a
 quibus apli pro ip̄is fidei
 rudimētis. et iueteāta gē
 tilitatis consuetudine. ni
 chyl āplius expetebant. n̄
 ut ab p̄molaticis ydolorū
 ac fornicatiōe et suffocatis
 et sanguie t̄parent: atq; i
 ta libertas que gentibus
 p̄t̄ infirmitatem p̄me
 credulitatis indulta ē. eadē
 illius eccl̄e que iherosolimis
 consistebat paulatī p̄f̄oz
 cōtinae cepisset: et cresce

cotidie uel indigenarū uūo
 uel aduenarum. p̄me illius
 fidei r̄frigesceret feruor; nō
 solū h̄y qui ad fidem r̄ con-
 fluxerant. uerum etiā illi
 qui erant etiā p̄ncipes ab
 illa districtione laxati sūt.
 Nonnulli enī existimātes
 id quod uidebat gentibus
 p̄ firmitate concessū sibi
 etiā licitū: nichil sedeme-
 ti peti crediderūt. si cū s̄b̄is
 ac facultatib⁹ sub fidē xp̄i
 confessionē q̄ sequentur.
 H̄y autē q̄bus adhuc apli-
 cus merat feruor. meōres
 illius p̄stine p̄fectiōis
 discedētes a ciuitatib⁹ sub
 ab illoꝝ consortio qui sibi
 uel etiā di r̄missiōis uite
 negligentia h̄ata. crede-
 bant: in locis suburbañs
 ac secretioribus imane. et
 ea q̄ ab aplis p̄ uniuersū
 corpus etiā ḡualit̄ mei-
 nerunt instituta p̄uati ac
 peculiat̄ exerce ceperūt:
 atq̄ ita incaluit ista quā
 diximus discipuloꝝ q̄ se
 ab illoꝝ contagio seques-
 traueiat disciplina. Qui
 paulatī t̄pe procedēte se-
 gregati a credentiū tur-
 bis: ab eo qd̄ a cōiugib⁹
 abstinent. et a p̄ntu se
 consortio mūdiq̄ istius

uissatiōe secuerit: mōt̄h
 siue monozontes a singu-
 lais ac solitariē uite distruc-
 tione uolati sunt. Dñ̄ cō-
 sequens fuit ut ex cōiōe
 consortij cenobite colleg⁹
 ac diuisoria eorū cenobia
 uocarent. Istud q̄ solū
 fuit antiq̄ssimorū mona-
 chozū genus. qd̄ nō mō-
 t̄pe sed etiā ḡtia p̄mū est:
 quodq̄ p̄ ānos plūmos
 solū usq̄ ad abbatib⁹ pau-
 li uel anthonij diuauit e-
 tate. Cuius etiā nūc adh̄
 ī districtis cenobis eni-
 mus r̄ fidē uestigia. *De
 parabiturū p̄ncipio 2 uissatiōe.*

*U*n̄ one. Cam. vi.
 prof̄o de h̄o p̄f̄o
 rū uūo. et ut ita
 dixerim fecūdisima ra-
 dice: scōrū etiā anacho-
 ritarū post h̄c flores fuc-
 tusq̄ prolati sunt. Cui⁹
 p̄fessionis p̄ncipes: hos
 quos paulo añ meōraui
 m̄ scm̄ v̄y paulū l̄ antho-
 niū nouim⁹ exuisse. Q̄
 nō ut quidā pusillit̄a-
 tis causa n̄ ī pacē mor-
 bo. sed desid̄e uo sublimi-
 orib⁹ profectus r̄ēplacō
 n̄q̄ diue solitudis secre-
 ta sectati sunt: licet p̄or
 eorū n̄tatis obtentu dū
De anachoritarū ordīe an̄ p̄ncipio 2 u

affluū
 m̄d̄as
 dicitur
 ex illa q̄
 aliud
 seta
 id ē sc̄es
 eo
 victoria q̄
 m̄d̄as
 apto ē
 confic
 ap̄e
 r̄cessō
 ad
 b̄ap̄te
 p̄m̄st
 hel̄za.
 apl̄s
 me
 ap̄us
 afflic
 mun
 err̄tes
 q̄ quib⁹
 ad iob.
 d̄m̄st o
 et om̄ala
 habi
 r̄ta
 f̄suḡnem.
 cū
 n̄
 mō
 p̄ om̄e

tpe psecutiois affiniū
 suorū deuitat infidias
 hēmiū peuetrasse dicitur.
Ita ergo processit ex illa q̄
 diximus disciplina aliud
 p̄fcois genus. cuius secta
 tores anachorite id ē seces
 sores merito nūcipāt: eo
 q̄ neq̄ q̄ntēiac victoria q̄
 iut hoies occultas infidias
 dyaboli calcauerūt: apto ē
 tamine ac maifesto conflic
 tu deōnibz congregari cupie
 tes. vastos hēmiū r̄cessū
 penetrē non timeant: ad
 ymitationē s. ioh̄is bap̄te
 qui ih̄emo tota p̄mansit
 etate: helie quoq̄ et helize:
 atq̄ illorū de quibz ap̄l̄s
 ita mōrat. **U**rauert i me
 lotis i pellibus capriū:
 egentēs angustiati afflicti
 q̄bus dignus nō eāt mun
 dus. **I**n solitudinibz errātes:
 i montibus et i spelūas
 et i cauinis tre. **D**e quibz
 eam dñs figuralit ad iob.
 Quis aut ē qui dimisit o
 nagrū liberū: et vmaula
 eius r̄soluit: **P**osui habi
 taciū eius desertum: i ta
 bnatula eius salsuginem.
Irrides multitudinē ciui
 tatis: et quela exactoris n̄
 audiens. **C**onsiderauit mō
 tes pascue sue: et p̄ omē

vide q̄rit. **I**n psalmis quoz.
 Dicit nūc q̄ r̄dempti sunt
 a dño: quos r̄demit de manū
 iūnia. **E**t post pauca. **E**r
 rauert i solitudine i iāquo
 so: viā ciuitatis habitacu
 li nō iuenert. **E**t siuentes
 et sitientes. aia eorū i xp̄is
 Defecit. **E**t clamauerūt ad
 dñm cū tbularent: et de
 nūtibz eorū libeant eos.
Quos eam ih̄emias ita de
 scribit. **S**tūb qui tulit iugū
 ab adolescēcia sua. sedebit
 solitaiūb et tacebit: q̄ le
 uauit se sup se. **Q**uiq̄ illud
 psalms affaū et ope cō
 ciuit. **S**ilis faūb pellucano
 sum. **D**igilauit et faūb sū:
 sicut passer solitaiūb i tecto.
De zarabitariū p̄h̄o: i iusaaoc
Quq̄ hys. **C**am vi
Duabus p̄fessio
 bus mochozū re
 ligio r̄ana gaudet: cepisset
 aut i deteius h̄ quoz ordo
 r̄ade: emsit post h̄ illud
 tetrimū et infidele mochō
 rū genus. vel potius nox
 ia illa plantatio r̄ diuina
 concreuit: q̄ p̄ ananyā et
 saphira i exordio eccl̄e pul
 tulans apli pet̄ seueritate
 succisa ē: que m̄t mochōs
 tā diu detestabilis execra
 da q̄ iudicata ē. n̄ a quoz

vltius usurpata. qm̄ diu il
 lus tam districte formido
 smē meore fidelium infesta
 diuauit. qua bñs aplus pre
 dōs noui facinoris pñapes.
 nō pñā nō ulla passus ē
 satisfactōe aiari. sed pñāo
 fissimū gñē celei morte suc
 cidit. Illo igitur exemplo qd̄
 ī ananias et saphira aplica
 districione pñtū est. a nō
 nullorū stēplacōne pau
 lati longa ī tūa et tps ob
 litacōne subtracto. emist
 istud sambitarū genus. q
 ab eo qd̄ semetipsos a cenobi
 orū congregacōibus seques
 trarent. ac singillati suas ai
 rarent nātes. egyptae ling
 ue pprietate sarabayte nū
 cupati sunt. de illorū quos
 p̄ diximus nūo pcedētes.
 qui euā p̄frōne simulacō
 pocus qm̄ arripē ī veitate
 maluert. emulacōe sali
 cet eorū vel laudibus pro
 uocati. qui vniūsis mun
 di diuicijs p̄fram x p̄ferūt
 nuditatem. **U** igitur dū
 ibe alio aīo rē fūme v̄tutis
 affectat. vel nāte ad hac
 p̄fessionē venie cōpulsi.
 dū censei tñmō noīe mō
 chorū absq̄ studiorū emu
 lacōe festinant. cenobio
 rum nullatenus expetit

disciplina. n̄ senioꝝ subtra
 untur arbitō aut eoz̄ insti
 tuti ēdicoibus. suas discūt
 v̄mcerē uoluntate. n̄ ulla
 sane discrecionis r̄gulam
 legitima erudicōe suscipi
 unt. sed ad publicā tñmō
 id ē hom̄i faacē r̄nūciantes.
 aut ī domicilijs sub p̄uile
 gio hui⁹ noīs. hysdē obstric
 ti occupacōibus p̄seuerat.
 aut struetes sibi cellulas.
 easq̄ mōsteia nūcupātes.
 suo t̄eis iūc ac libtate con
 sistūt. nequaq̄ euā p̄cep
 tioribus succūberentes. ut nē
 la s̄ cotidiana victus solua
 tudine. nullius rei faū
 aris. distencōibus occupē
 tur. Quod illi soli absq̄ ul
 la infideli dubitacōe consu
 mant. q̄ cuactis mūdi hui⁹
 facultatibus absoluti. ita
 se cenobiorū p̄positis subtra
 dert. ut ne sui quidē fateat
 eē se dños. Illi autē q̄ distric
 acōne ut dixim⁹ cenobij
 dedinatē bini vel tñi ī ce
 nobijs morantur. nō con
 tenti abbatib̄ cura atq̄ ī
 p̄cio gubernat. sed h̄o p̄cipue
 procurantes. ut absoluti a
 senioꝝ iugo extēdi uo
 luntates suas ac p̄cedēdi.
 vel quo placuit euagādi
 agendi ue qd̄ libitum fuit

tēna ampli
 durus qm̄
 degunt die
 consumit
 non ea fide co
 Deu ista fan
 su opēas
 p̄fessōis arbi
 penū
 quos
 dūte. U
 cōfiam
 deo fidōis
 ista ve
 sed
 spa
 pro
 dñi
 p̄m
 atq̄
 aut
 expēt
 om̄i rez
 ista
 cō
 etiam
 anone
 laborat
 s̄as
 vel m̄re
 vel no
 m̄gētibz
 ar
 quod tōdia
 aut pro

habent libertate: etiā ampli-
 us in opēibus diurnis qm̄
 hi q̄ in cenobis degunt die-
 bus ac noctibus consumunt
lucrum: sed non ea fide eo-
 deq̄ proposito. **H**oc em̄ isti faci-
 unt: nō ut fructū sui operis
 subiciant dispensatoris arbi-
 trō: sed ut acquirant pecū-
 as quas r̄condant. **I**nt̄ quos
 quantū m̄fit adūtatē. **U**l-
 timū de crastino cogitan-
 tes gratissimos deo sudoris
 sui offerunt fructus: isti ve-
 ro non solū i crastinū. sed
 etiā i multorū ānorū spa-
 cia i fidele sollicitudine pro-
 rogantes. aut mēdatē dñi
 aut iopē credunt: q̄ p̄mis-
 sam cotidiani victus atq̄
 idumetorū sufficiētiā
 p̄be eis aut non possit aut
 nolūt. **I**lli h̄ oībus expetūt
 votis ut nuditate om̄i rez
 paupertatē possideat: isti
 ut om̄i copiarū affluētiā cō-
 sequantur. **I**lli ob h̄ c̄tatim
 statutū t̄nsēdē canone
 diurnis opēibus elaborāt:
 ut quidāq̄ monasterij s̄as
 vsibus redūcat. vel carceri-
 bus vel penitētiis vel no-
 sothomio vel indigentibz
 pro abbatibz dispenset ar-
 bitrō. isti ut quidquid cotidia-
 ne sup̄stuit gule. aut pro-

fusiori proficiat voluptati
 aut c̄te philargie vicio
 r̄condatur. **P**ostremo ut
 concedamus ab istis quoz
 h̄ q̄ nō optimo proposito con-
 geruntur melius qm̄ dixi-
 mus posse dist̄bui: ne sicqu-
 de ad meritū v̄tutis illius
 ac p̄fōnis aspirant. **I**lli e-
 tenū tantos monasterio red-
 ditus consentes. eis q̄ coti-
 die r̄nūciates i tāta sub-
 iectionis hūilitate perdu-
 rant: ut q̄admodū sui ita
 etiā eorū que p̄prio sudore
 conq̄untur p̄tate p̄uent:
 abrenūtiacōis p̄me feruo-
 rem dū cotidie semetip̄os
 laboris sui fructibus nudat
 iugit̄ inouates: isti aut̄ i
 corpō q̄ aliquid paup̄ibz
 largiuntur elati: i p̄ceptis
 cotidie collabuntur. **I**llos pa-
 tia atq̄ districtio qua tam
 deuote m̄ hac quā sel̄ arri-
 puerūt professione p̄durat
 ut nūquā suas expleant
 voluntates. crucifixos hinc
 mundo cotidie viuosq̄ mar-
 ties facit: hos arbitri sui te-
 por̄ viuos ad inferna dem̄-
 git. **H**ec igitur duo ḡna
 monachorū in hac quide
 p̄uicia equali p̄modū
 nūositate it̄ se st̄dūt: ceterū
 p̄ alias r̄giones q̄s me ne

ressitas catholice fidei com-
pult pagrae istud tuu fara-
baturu genus habundae
ac ppe solum ee cognouim9
Tempibus siquide lucij q arria-
ne pfidie eps fuit sub valen-
tis ipeio cu dyaconia nostris
fratribus deferremus hys
videlicet qui de egypto ac
tebaida fuerant ob catholice
fidei p seuerana metallis po-
ti atqz armenie i legati: licet
cenobioru disciplina i quib9
da ciuitatibus rissima vi-
deimus: anachoritaru ta a-
pud illos. ne xpm quide no-
men auditu fuisse copeim9

*Introga qd i est mt cenobiu z monas-
teium*

Sane e aliud quartum
gen9 qd nup eni ma-
enisse i hys q ana-
choritaru sibi spe atqz yma-
gine blandiunt: quos i p-
mordys suis feruore quo-
da breui. cenobiy pfectione
vident expete: sed continuo
tepefacti. du pristinos moes
ac uiaa rsecare coteprunt:
ne uigu huilitatis ac pme di-
uicuis sustine contenti fut.
subdiqz seniorz ipeio dedig-
nantur. sepatas expetunt
cellas ac solitarij sedere
desiderant: ut ita fa neine
laccessi. pacetes masueti
ac huiles possint ab hoib9

estimai. Que institutio ymo
tepor eos quos semel infecit:
ad pfrone nuqua pmittit ac-
cedere. Ho eni mo no solu ab-
aduntur. veru eam i detentis
eoru uiaa coualescant: dum
a neine prouocati. ut quod
da letale ac itestanu virus.
qnto aplius relatu fuerit.
tanto pfidi9 serpes ifana-
bile morbu gnat egrotanti.
Pro ruenca e singularis
celle. nullus ia uiaa solitarij
audet argue: q ille ignorai
mahit qm aiari. Porro
vtutes no occultacioe uiaa-
ru. sed expugnacioe paunt

*De quarto gne monachio-
rum. c. octauu Germano*

Est ne aliq mt cen-
obiu monasteium
qz distacia: an vtro-
qz noie res vna censetur?

Responsio Cam Pyamon.

Licet a nonnullis so-
leant i drit mos-
tea pro cenobiy ap-
pellai: tn ho mt est: q non
monesteriu e no diuisory:
nichil aplius qm locu id e
habitatione significas mo-
choru: cenobium vco eam
pfecciois xpius qualitate
disciplina qz designat. Et
monasteium pt eam vnius
monachi habitatio noiari:

tenobūi aut̄ appellat̄ nō p̄t̄:
n̄ ubi plūimoz cohabitāu
degit uita corio. Dicuntur
sane monasteia: etiā ī quibz
sarabaturū collegia r̄morāt̄
*Interrogatio quē admodū uera
p̄aenā possit acquiri.*

Cam. Ono de detimūn

Quādrē de optio gr̄ie
mōchozū uideo uos
professiois huius
arripuisse p̄cipia: id ē de
laudabili cenobiozū palest̄
ad excelsa fastigia anachoretū
te tendē d̄isanc̄: hūilitatis
p̄aenāq̄ ut̄itē quā uos illic
uiderisse non dubito. uero
cordis sectārii affai: non
eā sicut quidā flā hūiliacōe
ūboz n̄ affectata atq̄ sup̄
flua ī quibusdā officijs cor
poris ielinaacōe fingentes.
Ad hūilitatis figmentū
abbas sc̄apion quodā tpe
elegant̄ irrisit. Cū enī qu
dā ad eū sumā su abiectio
nē habitu ac ūbis p̄fens ad
uenisset: eūq̄ senex sc̄dm̄
more ut orōem colligēt hor
tietur: ille nequaquā anuēb̄
deprecanti tantis se sub
iens affebat flagitijs iuo
lutū: ut ne ūsum quidem
hui⁹ cois aeris capere mē
tur: p̄satis quoq̄ xp̄ius
r̄fugiens sessionē hūmi

po aus m̄sidebat: cū uēo e
tā ad abluacōnē pedū multo
miu⁹ p̄buisset assensū: tū ab
bas sc̄apion r̄fectione t̄nacta
collatiois consueue p̄uocātē.
monē eū benigne ac lenit̄
cepit. ne oafus ac uagus
p̄ferti iuuenis tā robustus
istabili leuitate p̄ uniuersa dis
currēt: sed ut in cella r̄sides.
sc̄dm̄ r̄gula seniorū suo poaq̄
ope: qm̄ aliena mallet mū
ficiencia sustentā. Ad ne apl̄s
paulus madēt etquidē cū
ei ī euā^o laboranti h̄ p̄bi
tio meito deberetur: dieb⁹
tū ac noctibus maluit opa
ri: ut cotidianū victū uel
sibi uel hys q̄ eidē m̄strā
tes opus ex̄cere nō poterat
suis maibus p̄pararet. Ad
h̄ ille tanta ē tristitia ac
dolore suppletus: ut amari
tud mē corde conceptā. ne
uultu quidē dissimulare
potueit. *Cui senex.* Attenus
iquit o fili cunctis te faa
norū pondēibus onera
bas non metuens ne cō
fessione tā atrocū c̄minū
notā existimacōis mar
reres: quid q̄so nūc ē qd̄
ad simplicem amoniacū
cula m̄am. que tū m̄se
nō mō nullū obprobriū
sed etiā edificacōis ha

ocultae

biut ac dilectiois affectu: tanta te vides indignatione p motu. ut ea ne vultu quide occulte a frontis seruitate dissimulare potuerit. An fortasse du te humiliabas illa expectabas a nro ore smaz? iustus accusator sui e i p mordio smois. Proinde vea e cordis huilitas r tuenda: q non de affectu corporis atq vborum. sed de mtra metis huiliaone descendit. Que tuc de mu euidetissimis pacae sue fulgebit iudicijs. ai qb no ipe dese emia ab alyb no credenda iactauit: sed ab alyb sibi uet arroganti gesta contemp sit: et irrogatas iurias mansueta cordis equimitate tolerauit.

Intrpgrao. q adm vea paa
Cam possit accipi Cam xij

Gacqui vel retineri possit ista tranquillitas optauis agnosce: ut fiat iudicio uobis silentio oris clausi pcludim. verboru q licentia cohercem. Ita ead cordis lenitate custodie possimus: qd no nuqm etia ai lingua rfrenat iustitiae: tu statim sue plauditis amittit. Et idco ma sue nrb bonu no ahas tene

Responso Cam xij

quepiam posse: remota e celle ac solitudo putamus habitaculo.

Paaa vea atq tiquilitas absq profunda cordis huilitate: ut accipitur n tenetur. Que si de hoc fonte dndet: n bn fiao celle ut p figno solitudinis indigebit. Non eni pro anium cuiusqm rei extitit secus queit: que huilitas e gnatio atq custodiae sue iustitiae vtute fulat. Cetm si mouem ab aliq laceffita. etu e no ee i nobis huilitatis fundamenta firmiter stabilita: et io ad incursum vel eriguae tepestatib edificiu nrm ruinosam comocione conpuit. Non eni eet laudabilis n admiranda paa si nullis iumicoru iaculis ipetita. tranquillitatis ppositi rcentret: sed i eo est pdara atq glouosa qd irruentibus i se teptacionu pro cellis imobil p seuerat. Nam iq vexari frangi q adu sitatib credi m eo potius roborat: et i eo magis acutur iq putatur obtundi. A passioib eni ac sustentacione pacencia dia nullus ignorat: io q constat paciete pnuiaa

... cu q vniu
... irrogata
... colleraue
... ita a sa
... melior e
... qui conuet
... Et im.
... i pau
... at val
... qd qd vir
... igne hie
... p m cu
... ex
... ponid
... oc
... dmi
... de duabus
... vna que
... et
... abus
... ac
... turbi
... illa que i
... fundam. ni
... ex
... collusione
... harena
... modulate co
... fuisse collap
... apparet
... ymb
... iunda
... super
... est struc
... differt a
... no silt

neūē posse. n̄ eū q̄ vniū
 sa que sibi fuerit irrogata
 absq̄ indignatione tollerave-
 rit. Et iō non īmeito ita a sa-
 lomone laudatur. melior ē
 p̄ciens forti: et qui cōtinet
 irā impienti vrbem. Et itm̄.
 longānīmus vir nimī⁹ ī pru-
 dentia: pusillā m̄ at val-
 de imprensū ē. Cū go q̄s vic-
 tus iūria. iā audie igne suc-
 cenditur: nō causa p̄ci ei⁹
 acbitas illate cōtūmelie ex-
 tisse credenda ē. sed p̄ciū
 manifestatio infirmitatis oc-
 culte: scdm̄ illā parabolā dñi
 saluatoris quā de duabus
 domibus ponit: vna que
 fundata erat sup̄ petram et
 alia que sup̄ arenā: q̄bus
 equalit̄ diat pluuiarū ac
 fluuīū vel tēpestatū turbi-
 nes irruisse: sed illā que ī
 petre soliditate fundata. ni-
 chl̄ penitus detrimētū ex
 illa tā violenta collisione
 sensisse: que v̄cō ī harena
 rū pendula mobilitate cō-
 structa est. statū fuisse collap-
 sam. Quā vtiq̄ apparet
 nō p̄tēa corruisse q̄ ymb-
 um vel torrenū iūnda-
 tione pulsata: sed q̄ super-
 menam īprudētē est struc-
 ta. Non enī mh̄o differt a
 p̄ciore vir sc̄us. q̄ nō silit

et ip̄e temptetur: sed h̄ eā
 magna īpugnacione v̄tat.
 ille eā p̄ua tēptacione sup̄a-
 tur. Neq̄ enī esset ut dixim⁹
 iusti alicui⁹ v̄i laudabilis for-
 titudo si v̄m̄cēt ītemptatus:
 cū vtiq̄ victoria locū h̄p̄e nō
 posset absq̄ adūfūte cōtūm̄.
 Sc̄us enī vir qui fuffert tēptā-
 cionē: q̄ cū probatus fūit
 accipiet cōnā vite. quā īp-
 misit deus diligentibus se.
 Scdm̄ aplm̄ quoq̄ paulū v̄t⁹
 nō ī ocio atq̄ delicijs: sed ī
 infirmitate. Et tē enī iqt̄ de
 di te hodie ī ciuitatē mūta
 et ī colūpnā ferreā. et ī mu-
 rū ereum sup̄ oēm tram
 r̄gibus iuda et p̄ncipibus
 eius. et sacerdotibus eius. et
 oī plō terre: et bellabunt
 aduerfūm te. et nō p̄uale-
 bunt te: q̄ ego tecū sum ut
 eruiam te diat dñs.

De exemplo pacē audā r̄
 ligose feie. Cam. xiiij

Huius go pacē uolo
 vobis duo exēpla
 salti p̄ponē: vni
 r̄ligose cuiusdā feie q̄ pacē
 v̄tute tāta auditate sectata
 ē. ut nō solū nō tēptacionū
 nō vitat̄ incurfū: sed eā
 occasiones molestiarū sibi
 met p̄ciaret. quib⁹ frequē-
 tibus īstigata non cederet.

Hec uaq; cū alexandrie cō
manēt. eēt q; nō obſcūſ or
ta maioribus. atq; i domo
que ſibi fueat a parentibus
delicta religioſe dno deſerui
ret. ueniēs ad brē meōne ep̄m
athanaſiū p̄rabat. ut aliqua
ſibi alendā uidiuā daēt. q; ec
cleſiaſtiās ſūptibus paſcebat.
Et ut petitiōne eius uerb̄ xp̄i
exp̄mam. da m̄ iqr̄ aliqua
de ſororibus i q; r̄paulem. Ia
idos go cū laudaffet p̄poſitū
ſeie qd eā ad opus m̄e uidiſ
ſet eſſe p̄optiſſimā. iuſſ̄ ex
oibus elegi uidiuā. q; i hoēſta
te morū et ḡuitate ac diſciplina
oibus preferretur. ne forte
deſideium largitatis p̄api
entis uia oim̄eretur. et
q; m̄cedē q̄reret i gena. dap
nū fidei p̄ius eius offeſſa
moribus patētur. Cui cum
domū adducte oibus obſe
q̄is deſeruiret. ut tunc modes
tie eius ac lenitatis expta
videnſq; ſe ab ip̄a momētis
ſingulis ḡiarū actione pro
officio hūanitatib; honoraī.
poſt dies paucos ad meōra
tū r̄ūtitur ſacerdotē. roga
uerā iq̄ens. ut m̄ p̄cipēs dai.
quā ego r̄ficiē. et cui mori
geus faularer obſequiſ.
Cūq; ille necdū p̄poſitū ſeie
ac deſideiū itelligēs eſtmas

ſet petitiōne eius diſſimula
tione eius p̄poſitū fuiſſe neg
lectā. cauſas q; moē illius
nō abſq; ſui cōmocone p̄q
rens. protinus agnouiffet
et honeſtiorē ei ceteris uidiuā
deputatā. occulte p̄cepit
ut enilli que eēt amictis ne
q̄or tradētur. q; ſq; uel iacū
dia uel r̄xis. uel uolūctia
ſeu ōboſitate. atq; etiā ualū
te cūctas q̄bus h̄ uiaa d̄na
rēt excedēt. Quā cū multo
facilius iuentā ſibi q; tradi
tā domū h̄re cepiffet. atq; ea
de ei diligencia qua p̄ori
illi uidiue uel etiā ſtudioſi
mūſtraret. hoc ſolū ab ea p̄
tantis obſequiſ r̄cipiebat
grē. ut indignis uiḡit affic
tur iuriſ. cōiucyſ quoq;
ab ea exprobratiōibus q; cō
tinuis uerabatur. obiac
tis ei et malediāſ obtrecta
tiōibus i ḡrepātis. eo q; ſe nō
ad r̄ fugēū. ſed potius ad
cruatam r̄ iueliā ab ep̄o
p̄poſiſſet. magis q; ſe de
r̄ quie ad labore. qm̄ de la
bore t̄iſtuliffet ad requie.
Cū go aſſiduitas uirḡoz
eouſq; prouipēt. ut ne ab
iuectione quidē manuum
p̄tax mulier tēp̄eret. il
la aut hūilioris obſequiſ
ḡeinaret officia. nō ſurētē

sed semetip
subacendo dis
tamodis idig
laxum uirgim
quantas ma
delinret. Quib;
confirmat
desidea
ad me
p̄ elec
qm̄ etiā
sue
eo
tā
dig
cui
quoda
roboā
p̄actam
iquenſ
p̄actae
me p̄act
ob
mulie
meoarde
d̄ficemur
d̄ficemur
m̄o
rellu
non
De
m̄ a
d̄ abbas
pendam
i illis
p̄mibus
c. xv

vincte r'uitendo. sed semetip-
 sam huilius subiacendo dis-
 cebat; ut multimodis idig-
 nantibus lacessita iurgan-
 tis isania humanitatis ma-
 suetudine deliniret. Quibz
 ad plenu exatibz cōfirma-
 ta. pfectaqz v'itute desidea-
 te pacie consecuta. ad me-
 moratu sacerdotē tā p elec-
 tois illius iudicio qm etiā
 pro bñficio exatatiois sue
 gratias r'latia prexit; eo
 quod scdm desideiu suū tā-
 de ei magistrā pacie dig-
 nissimā prouidisset; cuius
 iuris iugibus ut quoda
 palestine oleo cotidie roboā-
 ta ad hūmā ai pacietiam
 pueniret; tandē iquens
 dedisti m i qua r'pausare
 nā illa por suis me poa
 oncabat. ac r'fugebat ob-
 sequibz. *De sexu mulie-
 bu sufficiat; ut meoratoe
 hac non solū edificemur
 verū etiā confundamur;
 q n' facimus ad fearū mo-
 rem r'trusi i caueas cellu-
 larū. pacietia r'tine non
 possumus*

*De p'prietate
 pacietie. Cam xv.*

Nunc aliud abbas
 pasuaty pandam
 exemptū; q i illis
 i signis vbiqz p'dicabilis

De exē pacie abbas pasuaty. c. xv

sathote hēmi i qua nūc pres-
 bit est secretis tanto studio se-
 p' insedit; ut ei ceteri anachy-
 rite bubali cognomē indiderit;
 eo quod nigenito ut ita dixerū
 desideio solitudinis semp habi-
 tatione gaudet. Itaqz cū tante
 i pueicia sua eet v'itutis r' grē.
 ut etiā predai ac hūmū id t'pibz
 v' grauitatē eius et imobile
 constāciā mirarent; eūqz licet
 minor eet etate pro v'ituti m
 meito senioribus exēpent. suo
 qz ducent ordi i'fendū; liuoz
 ille q adūsum ioseph p'archā
 fr'nos quoda aiōs i'stignit;
 quoda de nūo fr'm edatibz ig-
 nē zeli succendit. A' neuo
 quoda ac macula pulchritudi-
 nē eius cupiens deformac.
 h' genus malignitatis exco-
 gitat; ut oportunitate t'pibz
 captact. q' pasuaty ad ecclā
 die dūico processurus ab eet
 a cella. In quā furti irruens
 codicem suū mē eius plectas
 qz de palmarū folijs solebat
 interere latent abscondit;
 ac de cōanata factione securus
 ipē quoqz velut p'ie ac sim-
 plias constie ad ecclā venit.
 Cūqz celebrata oibz fuisset ex-
 more sollemitas. quela scō
 ysidoro qui an huc eundem
 pasuaty eiusdē hēmi p'bz
 fuit. corā cūctis sūbz detulit.

asseus sibi codice de cella furto fuisse sublato. Que eius quimonia cum ita auctorum fuerit precipueque per nos promouisset: ut quid promissum suspicarentur. quid ve detinuit non habent. Summa auctis aucta-
tioe percussis. de tam in auditi illic ~~sceleris~~ fraudis nouitate: ille qui rem detulerat accusator urgebat. ut rectus in eam omnibus missi elam quique auctorum singillatim per cellulas scrutarentur. Ad tam etibus senioribus a per pro fuisset iunctum: vniuersorum cubilia reuoluentes: ad extremum in pasnuay cellula absconditum codice inter plethas palmarum quas illi scribas vocant. sicut eum insidiator scrutulueat reppererunt. Que tunc inquisitores confestim ad eam delatum coram omnibus protulissent: pasnuay licet de consuetudine sue esset sinceritate securus. tam velut qui furti crimine agnosceret satisfecisse totum tradens. locum promissum supplicat postulauit: hoc verumtandie sue modesteque prospiciens. ne si maculam furti vobis conaet abluere. in super mendacium eam notaet. neque scilicet aliud quam inuentum fuerat suspicante.

Quoque de eam nouam tamen mente delectus quam iudicio dei fides pertinet abcessisset: profusa in oratione iugiter lacrimis. explicitis que ieiunium. summa se eam in conspectu hominum mentis humilitate prostravit. Sed cum duabus fere ebdomadaibus. uti se omnino contumione carnis ac spiritus subiecisset: ut die sabbati vel dominico. non ad precipitanda coram sacra. sed ad protinuendum se in limine ecclesie. atque ad veniam supplicat postulanda maturius accurreret: ne quaquam passus est eum omnino occultorum testis et cognitor. vltima se amplius conterere. vel ab aliis infamari. Nam quod ille inuentor sceleris rei sue furti improbus. laudis aliene callidus infamator. nullo hominum teste occulte commiserat: per diabolum qui omnibus eius promissis tentor fuerat publicatus. Arreptus namque dissimulo deo ne. cunctis factionibus occulte patefere insidias: criminationumque ac fraudum fuit idem proditor qui amator. Ita autem spiritu illo immundo gemit diuque vexatus est. ut ne orationibus quidem sanctorum illic confiterentur quod dinorum casum meo demonibus operabat potuerit emundari: si ne ipse

...pau
...gratia
...ab
...desim
...ab
...Cui
...dru largi
...ad limi
...ceptas
...aliqui
...ado
...gruam
...voti
...fuit am
...audi aliq
...decep se pos
...pro
...fuit sui vei
...pntis
...ado
...pndol
...pffurans
...illu
...catus au
...pueili
...Ei igitur
...no
...no bis
...fundamenta
...De pferoc
...Cam. vii
...ad nar
...fa me hu
...p
...inoblitatem
...pentes
...qm ille e
...pugnans
...mauce Aquil

quidē yfidoꝝ p̄bri gr̄ia sin-
gularis crudelissimū ab
eo exclusit vexatorē. Cui
tanta erat v̄tus. dñi largita
te collata. ut ne usq̄ ad limia
quidē eius q̄sqm̄ arcepta.
qui tardius sanaretur aliq̄
p̄ductus est sit. x̄o hac ado-
lescenti p̄fuit gloriā
r̄seruante. ut illius tm̄ oroi-
bus cui insidiatus fuerat cura-
retur. et cuius laudi aliq̄d
iudus inimicus dec̄pe se pos-
se credid̄at. eius non pro-
clamans. et delicti sui ve-
iam et finē simplicy p̄ntis
acciperet. Hec go ille ī ado-
lescentia sua futie yndoli-
tā tūc indiaa p̄figurans.
lineas quāsdā p̄fōnis illi
q̄ eāt maturitate etatis au-
genda adhuc iānis pueili-
bus designauit. Si igitur
ad culmen v̄tutū eius vo-
lumus puenire. t̄tia nobis
exordiorū fundamenta
iacenda sunt. **De p̄fectioe
paac̄tie. Cam. xvi.**

Duplex sane ad nar-
racone f̄a me hui⁹
causa cōpulit. p̄-
mū ut hanc imobilitatem
v̄i constanāq̄ pensantes.
quāto mioribus qm̄ ille ē
appetitus im̄ia ipugnam⁹
isidys. tāto maiore fr̄iquil-

litatis atq̄ pac̄ie sumam⁹
affectum. deīn ut firma de-
finicione teneamus. a tēpta-
tio nū procellis ipugnaoni-
bus q̄ dyaboli t̄tos nos
ēē non posse. si oē p̄sidium
pac̄ie nostre oem q̄ fiducia
nō ī iteioris hoīs nri v̄ib⁹.
sed in cellule claustris. aut
ī solitudinis r̄cessu. scōrum
ue consoro. vel cuiusq̄m
r̄i que ex nob sit p̄sidio collo-
temus. Nisi enī metē nos-
tram v̄tute p̄tectionis sue
ille finauerit. q̄ ī euā^o ait.
r̄gnū dei int̄ uos ē. frustra
aerei hostas isidias aut auxi-
lio cohabitacium homi v̄i-
tere. aut localibus spacijs
declinac̄. aut mūicac̄e ter-
torū excludē posse nō cre-
dimus. Na cū h̄c oia scō
p̄fuitio nō decent. nō
tū ipugnaonis aditū adu-
sus eū tēptator iuenire nō
potuit. neq̄ illū neq̄ssimū
sp̄m̄ septa p̄ictū. aut hē-
mi solitudo. aut tot ī illa
congregacione scōz mei-
ta repulerunt. Sed quia
sc̄as dei faūbus nō ī hys
que extrinsecus sunt. sed ī
ip̄o occultorū om̄i iudice
spem sui cordis affixerat.
tātis ipugnaonis machinis
nequaq̄ potuit amoueri.

Et cont' ille que ad tantu' faci-
 nus precipitavit iudicia: no-
 ne et solitudinis beneficium et
 munitione r'moioris habi-
 tationis et bñ yfodori abbatis
 atq; pbr̄ alioru'q; consorcio
 fruebatur: Et tñ qz eu' sup
 arenā repperit turbo dyaboli:
 nō solū impegit ei⁹. verūe-
 cā subūtat habitaculum
Nō gō qetē nrām extirpato
 iquiamus: ut opitulā vi-
 cty ipacē nrē alienā pte-
 mus posse paciam. Sicut
 enī r'gnū dei int' nos est:
 ita ūmia hoīs domestica ei⁹.
Deo enī m' magis qm' sen-
 sus meus q' m' est v' itim⁹
 domestica: aduersat. Et
 idēto si fuerimus solliati ab
 iustis hostibus liberati:
 ledi nūme poterim⁹. Vbi
 ei nobis nrī domestica nō
 adiūtant: ibi et r'gnū dei
 tñquillitate metis acipit.
Nā si roem diligent' excua-
 as: ledi ab hoīe q'uis ma-
 lignate nō potes. si ipē nō
 ipacite adūsi me corde
 dimitem. Si aut' ledor: nō
 ē vitū ipugnatiois abene:
 sed ipacē mee. Sicut enī g'
 uis ac solidus tabus sano
 vtilis: ita p'ncios⁹ ē ego
 tanta. Nō autē fumetē lede
 pt: n' ei ad nocendū vres

adiecit p'cipientis infir-
 mitas. Si vni⁹ gō filis it'
 fr̄s fuit oborta temptatio:
 nequaq; a cursu tñquillita-
 tis exaisti. blasphemis sc̄la-
 riu' obretractationib⁹ aditum
 r'semus: n' p'ios atq; exe-
 crabiles q'sq; scōrū viorū nō
 ūertob latitāe miem⁹: qz
 dū i' huius sc̄li a'rea con-
 culcam⁹ atq; contemur:
 nāte ē paleas igni p'petuo
 deputandas. int' elāssima
 frumenta misceri. Deuq;
 si vel sathā int' ^{arch} angelos vel
 iudā int' aplos: vel nycolau'
 prauiissime heseos iuentore
 int' dyaconos r' miscamur e-
 los: hoc qz nequissimi hoīes
 scōrū ordini deprehendit'
 miser i. mirū ee nō potest.
Nā licet hūc nycolau' quida
 asserat illū fuisse. q' ad op⁹
 r'ustey ab ap̄lis ē elāus:
 nichiloim⁹ tñ eū de illo dis-
 cipulorū fuisse nō negāe
 non pnt. quos om̄s tales tñ
 qz p'fros id' t'pib' fuisse maifē-
 tum est: quales nūc p' pau-
 cos vix i' cenobys iuenim⁹
Nō gō ruina illius sup'dā
 fr̄s q' m' illa hēmo tā lugu-
 bri lapsus est caū: neq; illā
 horribilem maculā quā tñ
 ille i' gentibus p'mē lacrimis
 post diluit: sed bñ pascenti

... exempla. Ne
 illud destruanur.
 ... de via
 ... offerat
 ... hūilitatem
 ... quā nō
 ... genit:
 ... con-
 ... solitudo
 ... xvii
 ... iudic
 ... ad
 ... vna
 ... bene
 ... pene
 ... nāq;
 ... p'p'ie
 ... uobis
 ... no
 ... ebuir
 ... mort
 ... mosus
 ... ille
 ... pi
 ... penit. Nā
 ... iudicat
 ... i' hōem
 ... effunderet:
 ... dya
 ... orbem
 ... aut' ei⁹
 ... Sicut enī ille
 ... mali pes
 ... medelam
 ... cuiā
 ... et hū qui

nobis pponam9 exempla. Ac
subiſſione illius deſtruamur.
aut antiquū iudie vicium
eā auxiliū i peius affectata
rūgio? ſed huius hūilitatem
totā v̄tute ſectemur. quā nō
illi q̄es hēmi ſubito genuit:
ſed int hoīes acquiſitā con-
ſūmauit atq; excoluit ſolitudo

De iudie malo. Cam. xvij.

Sciendū ſane ē iudie
morbuſ difficultius ad
medelā qm̄ cetera vitia
puerū. Nā eū quē ſel vene-
ni ſui peſte corripuit: pene
dixerī carē r̄ medio. Ipā nāq;
ē lues: de q̄ figuratū dī p̄ p̄p̄he-
tam. Ecce ego mittā vobis
ſerpentes regulos quib9 nō
ē intāctio: et mordebuūt
vos. Hęc igitur a p̄p̄ha mor-
ſū basilifa venenū morſus
iudie comparat: q̄ p̄m9 ille
venenozū oīm auctor: p̄n-
cip̄ et perijt et p̄mit. Nā
cū ſuis qm̄ ei9 cū iudicat
itēptor: p̄us q̄ i hoīem
mortis virus effunderet:
ip̄e ſe p̄didit. Inuidia eī dya-
boli. mors it̄oīuit i orbem
fratrū: p̄mitant aut eū. q̄
ſit ex p̄te ei9. Sicut enī ille
qui p̄m̄us ei9dē mali peſ-
te corrip̄tus ē. n̄ medelam
p̄m̄e n̄ ſometū illius aiā
noīb admīſit: ita et hī qui

hīſdē ſe p̄t̄iendos morſib9
tradiderunt. oēm op̄e ſā inā-
tatoris excludūt: q̄ cū v̄tūq;
nō culpa eozū q̄b9 hūent ſed
p̄ſp̄eritate truaent: erubef-
cetes ip̄am p̄dē v̄tūte: ext̄i-
ſecus ſibi q̄ſdā ſup̄fluas et i-
eptas cauſas offenſioīb̄ iqui-
runt. Quarū q̄ oīmōdib̄ ſc̄e
ſunt. vana aiāo ē: cū illud
mortiferū virus qd̄ noluit
p̄dē lateat i medull. De q̄b9
ahbi ille ſapientiffim9 cōpetēt
exp̄eſſit. Si momordeit ſer-
pens nō i ſibilo: nō ē habū-
dācia icātator. Ita enī ſunt ta-
cti morſus: q̄bus ſolis ſapie-
tū mediana nō ſubueit. Nā
uſq; adeo icūabilis ē iſta per-
niciēs: ut blandimētis exas-
peretur. iſtetur obſequiſ.
irritet mueribus: q̄ ut idē
ſalomo ait. nichil ſuſinet ze-
lus. Q̄nto enī āplius ahū
aut hūilitatis ſubiectioe.
aut paciē v̄tute. aut muſi-
cēae laude p̄feterit: tāto
ille maiorib9 iudie ſtimul-
iātatur: q̄ nō n̄ ruina aut
morte ei9 ~~eius~~ cū iudet
conariſat. Deiq; illoz vnde
cū p̄uarcharū zelus i tm̄ n̄
la tuozū fr̄ib̄ ſubiectioe po-
tuit delinri: ut de hīſ ſc̄-
riptura cōmēret. Inuidebat
aut ei fr̄es ~~et~~ ſui eo qd̄ diligēt

eū p̄r suus. et nō poterat ei
loq̄ q̄m̄ pacificū: don̄ zel⁹
eorū q̄ nulla ḡm̄i obseq̄
tis atq̄ subiecti sustinuit blā
dimenta. mortē eius cupies
vix posset venditiōis fr̄ ne
cūc saai. **Cunctis** ergo vi
tis p̄uiciofiore. atq̄ ad pur
gandū difficiliorem eē con
stat iūdiciā: que ip̄is r̄ medus
q̄bus r̄liqua extinguit ac
cendi. Nam v̄bigna. q̄ dap
nū sibi illatū dolet. largita
tis compensacione curatur.
q̄ de illata idignat̄ iniuria.
hūili satisfacione placatur.
Ad de illo facias. q̄ hoc p̄o
magis q̄ te hūiliore ac be
niguiore sentit offenditur.
q̄ nō ad iacūdiā cupiditas
que p̄m̄io delinit. nō iurie
lesio aut amor v̄labis accen
dit. q̄ officiorū v̄inat̄ blandi
mentis: sed successus tm̄ a
hene prosperitatis irritat.
As aut̄ ē qui se ut satisfac
at iūdenti abominis corruē
aut a prosperis alienat̄: aut
calūitate aliqua optet iūol
ui. **Qua** p̄t ne totū quidq̄d
i nobis viuudū est. et q̄ vi
tali vegetatōe sa sp̄us ai
matur. vno tāto hui⁹ mali
morsu basiliscus iteimat.
dīnū cui nichil ip̄ossibile ē
iugit̄ ip̄lorem⁹ auxiliū **Ce**

teā etenū venena serpētū
id ē carnalia p̄cā vel vicia.
quibus ut cito iūoluit. ita fa
cile expurgat̄ huāna fragi
litas: h̄nt aliā vulnerū suo
rū i carne vestigia. quibus
quāuis t̄renū corpus p̄u
ciosissime contumescat: t̄n
si t̄riacae r̄ medū. aut illā
ta salutariū v̄borū medelā
aliquis peitissim⁹ carminū
v̄norū iatantator amoucit.
ad p̄etua aūc mortē p̄uicēs
virulenta nō puenit. **In** iudic
aut̄ q̄ a r̄gulo serpente effu
sum virus vitā ip̄am r̄ligo
nis ac fidei p̄usq̄m̄ vulneris
i corpore senatur: excludit.
Nō enī adūsus hoīem. s̄ pla
ne adūsus deum blasphem⁹
extollit: q̄ nichil i f̄e aliud
n̄ bonū meritū carpens: nō
hoīs culpā: sed dei tm̄ iudicia
r̄prehendit. **I**go ē illa sur
sum ḡminas amaitūdis
radix. q̄ se eicens ad sup̄na:
i cōtumeliā xp̄ius qui bona
homī confert tendit aucto
ris. **Nec** quēq̄ moueat. q̄
deus missurū se serpentes
r̄gulos qui eos quorū tm̄
bus offenditur mordeant:
cōmūatur. **Nā** licet certū sit
dīm auctore iūdici eē nō pos
se: equū tm̄ et dīno dignū
iudicio ē. ut dū bona data

et super
delegatur.
re
ab
et consu
me
irruerit
ad emula
no gente.
disputaa
ad sedm
tende
Hama
solitare
su
plenus
ibente
collano
de sep
anquis
et quarto
Demotio
collano
abbas
pauli et p̄cā au
fratib
abbas io
m̄tate r̄m̄.
abbas
r̄liquis
pedā
De v̄tute
De v̄t
De v̄t
De v̄t

hoibus conferunt. et super
 bis ac r'probis denegantur.
 eos q' scdm aplm tradi i re
 probu sensum merit. q' ab
 ip'o missa p'curat et consu
 mat i iudicia scdm illud. Ipi me
 ad emulacione irritauerit
 i no' deū: et ego ad emula
 cione iduca eos i no' gente.
 Hac b'us pyamo disputaa
 one desideū nostrū. q' de p'
 mis cenobij scolis. ad scdm
 anachoreses gradu tendē
 cepam⁹: ardentius i flama
 ut. Na p'mordia solitarie
 comoracois. au' saam fu
 mus postea scilicet plenius
 assecuti: ip'o p'mū i buente
 p'cepimus *Explicit collacio
 abbatis pyamo p'ma de sep
 te. titulata de t'bus atiquis
 gneribus mo'choz et quarto
 nup extorto. Annotacio ca
 pituloz collacionis seq'tis*

De cenobio abbatis
 pauli et pacia au'
 da fratris. *3.*
 De hu'antate abbatis io
 hanis. et i'rogacoē nrā.
4. Responso abbatis
 iohānis. cur heruū r'liquis
 set. *iiij.* De v'tute p'eda
 senis quā i anachoretica
 ex'ant distina. *iiij.* De co
 modis heruū *v.* De vti
 litate cenobij *vi.* I'rogaco

de cenobij seu solitudinis
 fructu. *vij.* Responso sup
 i'rogacoē p'posita *vij.*
 De consumata ac v'ca p'fec
 tione *ix.* De h'is qui ip'sa
 heruū petunt. *x.* Interro
 gaco de r'edio corū q' ato
 de cenobij congregacoē dis
 cesserunt *xi.* Responso
 quō solitariis vicia sua pos
 sit agnosce. *xij.* I'rogaco
 quō sanai possit q' no' exp'
 gatis viciis solitudinē mgf
 sus sit. *xij.* Responso super
 corū medicina *xiiij.* Inter
 rogaco an ita castitas fiat
 et cetē passiones debeat ex
 plorai *xv.* Respo quibus
 documentis possit agnosca.
xvi. *Explicit expla.*
*Incipit collacio abbatis iohis
 p'ma. ordme v'co scanda. de
 noinata de fine cenobite et
 heremite. Cam p'mum*

Dost dies
 admodū
 paucos
 maioris
 doctne
 desideio
 p'trahen
 te. rursus
 ad abbatis pauli cenobij
 sūma spūs alactate p'xi
 mus. Vbi licet plusq'm du
 centozū fr'm nūs mo'aret.

i honore tñ sollempnitatis q̄ id
 tps agebatur. infinita quoz
 de alijs cenobijs mōchorum
 turba confluebat. Nāq̄ p̄oz
 abbatib̄ q̄ eidē cenobio pre
 fueat ānuūsaia de posicio sol
 lepnit̄ aiabatur. Cuius cō
 uentus idēto facimus men
 tionē. ut paciam̄ cuius
 dā fr̄is q̄ sub p̄ntia totius co
 gregacionis hui⁹ imobili ei⁹
 claruit lenitate. breuit̄ per
 stringam⁹. Nā licet alio ope
 rib̄ huius tendat itencio?
 ut saluet̄ abbatib̄ iohānis.
 q̄ delicta hemo illi se cenobio
 fūma hūilitatis virtute
 subdiderat p̄fecimus eloq̄a.
 nequaquā tñ putam⁹ ab
 surdū si absq̄ ulla artua
 one v̄borū magna ut credi
 mus studiosis quibusq̄ v̄
 tutū edificacio conseatur. In
 īgenti itaq̄ ato sub diuiali
 illa monachozū multitudine
 ne p̄ duodenarium nuū
 distinctis ordib̄us conside
 te cū quidā fr̄m susceptū
 fer̄cū paulo tardius in
 tulisset? sub occasioē istius
 tarditatis predictus abbas
 paulus. q̄ mē fr̄es turbas
 mīstrāciū fr̄m sollicitate dis
 currebat. exerta manū pal
 ma eū sub o^{m̄} p̄tussit intuitu?
 ita ut sonitus etiā aūsoz

vel longuis considecū au
 ribus r̄ sultaret. Horauit id
 circo ab eo factū est. ut cū
 tis qui aderant iuuenis pa
 tenciā patefacet: et om̄s
 q̄ mē fuissent tali spectaculo
 modestie euidrent̄ exem
 plo. Quā matius autē id se
 nior fecerit consilio: res p̄
 bauit. Nā meozabil̄ pacie
 iuuenis tanta id aū lenita
 te suscepit: ut nō mō nulla
 fuerit ex eius ore symo pro
 lap sub. vel tenuissimū mur
 mur taata labiozū agita
 one signatū: se ne p̄ā ope
 oris modestia atq̄ iniquilli
 tas aut color. saltē q̄ntulū
 tūq̄ mutata. Qd̄ fr̄m nō so
 lum nobis. q̄ nup̄ de firme
 monasteio venientes pacie
 huius v̄tute nō tā euide
 tib̄us p̄cepeam⁹ exēplis?
 sed etiā cūctis q̄ expti talū
 nō erat studiorū ita mirū
 fuit ut etiā sumis v̄is p̄ci
 pua p̄ hō fr̄m conferretur
 instructio? q̄ d̄ s̄z etiam
 si paciam̄ eius correpcio
 p̄na nō mouerat. ne spec
 taculū quidē tante multa
 tudis ullo vultū eius ru
 boris t̄misset indicio

In De hūilitate ab
 hoc batis iohānis
 itaq̄ 2 itrogacionē nra
 Cam s̄dm

cenobio repemimus antiq̄
simū senē noīe iohānē. cui
uis ōba parit et hūilitatē q̄
sās om̄ibus p̄miuebat ne
quaquā filenao p̄tēunda cē
sumus: scātes eū hac maxi
me p̄fōne vīguisse: q̄ cum
sit om̄ ōtutū n̄r ac totius
sp̄itālis structiue fundame
tū solidissimū. a nr̄is penu
tus exulat īstatutis. Vn̄ mi
rū nō est. n̄ ad illozū subli
mitatē nos posse conscende.
q̄ nō dicit v̄sq̄ ad senectatē
sub cenobij p̄manē nō pos
sumus disciplina: sed vix
b̄p̄n̄is subiectiois iugum
ferre contenti ad p̄supaone
noxie lib̄tatis protin̄ euo
lamus. cū tū ip̄o illo p̄uo
tpe non s̄dm̄ illā districtio
nis r̄gula. sed pro nr̄i arbiti
libertate v̄trūq̄ senioris sub
tiam ip̄eio: ut nō p̄aēne
fructū ediscā. sed tps̄ adripis
tēde licētie expectāe vi
deam. Hūc igitur senē cū
ī abbatis pauli cenobio vi
dissem̄. etate p̄mū. et gr̄ā
vi qua eāt p̄reditus āmiati:
demisso m̄t̄ā vultu. p̄cāi ce
p̄m̄. ut nobis pande dig
nāctur. quā ob causā r̄lucta
hēmi libertate et illa p̄fōe
sublimi qua eū p̄ teteris
eiusdē vite vis fama celeb

uerat. cenoby iugū subire
maluisset. Ille velut ip̄arem
se anachoretice disciplinae et sub
limitate tante p̄fectionis in
dignū ad iuniorū scolas re
ūtisse dicebat: si tū vel ip̄oz
īstituta s̄dm̄ p̄fessiois mei
tū posset īplere. Cuius r̄spo
siois hūilitatē. cū r̄fragano
nr̄e dep̄cāoīs excludet: i
ta exorsus est **Responso ab
batis iohānis cur hērum**

Hna r̄liquisset. c. iij
choreticā disciplinā
repemimus antiq̄
simū senem quā me deserui
se miāmi. nō solū nō r̄sp̄uo
n̄ r̄futo: sed tota potius ve
ueatione cōplector atq̄ sus
cipio. In qua post t̄ginta ā
nos quos ī cenobij congrega
tione t̄nsegerā. ita alios v̄gī
ti explese me gaudeo: ut m̄
illos qui eam vel mediociter
appetebant nō usqueq̄q̄ seg
nitie denotauer. Sed q̄ degus
tata p̄uitas eius sollicitudie
carnaliū rerū interdū m̄
polata sordebat: r̄currere
ad cenobiū. Imodius visū ē.
ut et p̄mp̄ior arrepti pla
nidus p̄positi p̄fessiois diffi
cultate periculum. Oculis
c̄ enī deuotū ī m̄iorib̄: q̄
ī deuotū ī maiorib̄ p̄missi
onibus t̄ueni. Et idcirco si
p̄sumatio seq̄ret: et min̄ de p̄e
sūpta sublimioris: p̄.

quid elacius ymo libeius for-
tasse protuleo: queso ut no
iactancie vias sed edificacionis
vire depromptu studio cesea-
tib: qz uobis ta studiose que-
rentibus nichil de veritate
existimo subtrahendu. Arbi-
tror em istructiois vob ali-
quid posse conferri: si pau-
lisp huilitate se posita sim-
pliciter oem propositi mei pate-
fereo veritatem. Confido em
qz n' apud uos de libertate dic-
toru cenodorie nota: neqz
apud consiam mea de sup-
pressione veritatis quoddam
mendacii tunc mairram
*De vtute predicta sensus qua i
mactoreta exant disciplina*

Siquis *Cam. iij*
igitur secretis here-
mi delectatus ob-
liuioni trade potuit huius-
na consortia: ac scdm ihe-
mia dice. et diem hois no
concupui tu scis: ego quoz
id dno sua graa largien-
te. vel assecutu vel assequi
ad nisum fuisse me fateor.
Itaqz pio dno nri *h* munere
memi me i huiusmoi rap-
tu frequenter excessum: ut
obliuiscerer me sarana cor-
porce fragilitatis indutu:
menteqz mea ita omib exte-
ores sensus subito r' spuisse:

et a cunctis materialibus r' b'
omnibus exulasse: ut neqz o-
culi neqz aures mee p'p'uo
suuigentur officio. Et ita di-
uinitus meditationibus ac spi-
talibus theorijs animus re-
plebat: ut sepe ad vespera
abu me precepisse nescirem:
ac sequenti die de hestina ab-
soluacione ieiunij penitus
dubitare. Ob qua etia cam
septē dieru abus ho e' septē
proximarum paia sequest-
ti i p'ctio id e' ad manuen-
sem sporta die sabbati r' po-
nitur: ut r'fao premissa
no lateat. Quia consuetudie
illius quoqz obliuiois error
excluditur: ut expletu eb-
domade cursum ac sollemp-
diei p'p'us r' uoluta finit' *panu*
iudicet n'us: festiuitas qz
diei sacre et congregacionis
sollempnitatis solitarij late-
re no possit. Et si etia huc or-
dine ille que prediximus
mentis excessus forte tur-
bauerit: nichiloqz cotidiai
opeis. modus dieru n'um
figuans arcet errore. Et ut
ceteras h'emi vtutes silenao
premittam: no em e' no-
bis de earu n'ositate ac ml-
tudine. sed de solitudinis ac
cenobij sine tractandum:
causas potius ob q's illam

desere maheri. quas etiam
vos agnosce uolueris breuit
explucabo. omnes q̄ illos q̄s
enueraui solitudinis fructus
quibus e diuiso sublimiori
bus mentis duxerū postpo
nendos: breui oroe p̄strigā
De modis heremi. Cam. vi.

Quā diu igit̄ raitas
eorū q̄ in heremo tūc
t̄p̄is morabantur
libertatem nobis largiēdo
diffusiore solitudinis vasta te
blandita est. q̄m̄ diu maio
ribus r̄moti secretis frequē
tissime ad celestes illos rapi
ebam̄ excessus: n̄ tanta vi
sitatiū fr̄m̄ irruens multi
tudo parande huānitatis ne
cessitate sensus nostros in
gentiū ciarū distenāōib̄
agguabat: solitudinis plane
tranquilla secreta et illā cō
uisationē angelice beatitudi
compandā: insatiabili desi
derio ac toto aī ardore sectata
sum. Sed cū maior ut dixi
nūis fr̄m̄ habitacionē illius
solitudinis cepisset expetere
et coangustata vastioris hē
mi libertate. nō mo ignē il
lū diuē itēplacionis friges
cē fecisset: sed etiā multo
dus mētē carnaliū r̄rū vi
cibus ip̄ediret. elegi huius
discipline utriūq̄ iplē p̄positū:

quā in illa tam sublimi pro
fessione carnaliū n̄citiū pro
uisione corpe: ut si in illa lib
tas ac sp̄itales denegantur
excessus. abiecta tū crastine
diei penitus sollicitudine e
uāgelicā p̄cepti cōsumāao cō
soletur: et id qd̄ in de illa theo
rica sublimitate subtrahit.
hac obīe subiectioe obīe p̄
setur. miserū nāq̄ ē cuiusli
bet artis ac studij disciplinā
quēpiā profici: et ad p̄fec
cionē eius m̄ime puenire.

De utilitate cenobij. Cam. vi.

Quēobīe quātis n̄
i hac conuisione p̄
fruar̄ comodis bre
uit̄ explucabo: vos utrum
illa solitudinis luc̄ hys b̄n
ficiis valeant compensari. di
gesta narraaoe p̄pendite: p̄
quā etiā probāe possibile est
utrū fastidio an desiderio
illius solitae p̄nitatis hys
maluerim cenobij angustis
coartari. In hac igit̄ conuisa
cionē diurni opis nulla p̄
uisio: vendicōis vel co
epacōis nulla distenāo: nō
anui panis iēuitabil̄ cura:
non sollicitudo corporaliū
r̄rū qua nō tā p̄p̄is. sed e
tiā multorū aduenientū
v̄sibus n̄cā p̄parant: pos
tremo nulla arrogancia
laudis huāne q̄ i m̄udior

hys omnibus in conspectu dei
 etiam magnos huiusmodi labores fre-
 quenter euacuat. Verum ut
 illa anachoretica disciplina.
 illos elationum spiritualium fluctus
 et exiabiliter cenodoxie pericula
 preteant: ad hoc generale autem
 totum pondus. id est eorum pa-
 randi virtus sollicitudinem
 reuertant: quae eo usque mensura
 non dico illius antiqua districti-
 tudine excessit. quae usum olei petro
 nesciebat: sed ne hac quidem
 nostri temporis remissione ceperit esse
 contenta: in qua uno olei sex-
 tario. itidemque lentule modico
 aduenientium usibus parato.
 totius anime refectionis exple-
 bantur officia: ita ut dupli-
 cato modo ac triplicato modo: ne-
 cessitas victualis vix quare ex-
 pedi. Et in tamen apud nonnullos
 vis noxie huiusmodi remissionis
 excreuit: ut aceto muriceque
 permixtis. non illam unam olei ad-
 misceant gutta. quam predeces-
 sores nostri quae huiusmodi instituta ma-
 iore abstinentiae virtute sectati
 sunt. repellende tamen cenodoxie
 gratia istallae consueuerant: si
 infringentes egyptiacum pro-
 sabus caseum plus olei quam
 necesse est superfundant: et ita
 duos abos propria suauitate
 distinctos. qui singillatim diuisi
 solo tempore modo diuisi reficere locum

dissimile potuissent. super unius
 saporis delectatione percipiant.
 In tamen sane materialium rerum
 percipiant huiusmodi possessio supercreuit:
 ut sagum quoque quod absque veteri
 dia referre non possum sub
 obtentu humanitatis ac suscep-
 tionis huiusmodi anachorete in suis
 habere cellulis ceperunt: ut il-
 la preteant quibus attonita anima
 ac spiritualibus theoriis semp-
 iterna specialibus inguatur:
 concursus saluet firmi. suscep-
 cio quoque ac deductionis officia.
 mutuasque visitationes. diuer-
 sarumque confabulationum atque
 occupationum inuicibilis curam:
 quarum etiam illo tempore. quod huiusmodi vide-
 ter impedimenta cessant. tamen an-
 num consuetudinae inquietu-
 dinis assiduitate suspensum ex-
 spectatio propria distendit. Atque
 ita fit ut anachoretes illa
 habitas huiusmodi nexibus
 impedita. ad illam cordis ineffabi-
 lem alacritatem peredito non puer-
 at ascensu: ac frangit huiusmodi
 professionis amittat. Quae si in
 in congregatione ut atque in turbu-
 lato fuerit denegato: saltem qui
 es anime cordis que tranquillitas
 omnibus occupationibus absoluta
 non deest. Quae in illis quoque
 qui in solitudine commorantur
 presto fuerit: labores quidem
 anachoretes sustinebunt.

Johannes

fructu ped eius fraudabit; q non n queta metis stabilitate conquiritur. Postremo eam si in cenobio constatu to ab illa puitate cordis ali quod fuerit in minutu: ero solius eua n pcepti compen satione contentus. qd certu est oibus illis henu fructib9 no posse postponi: ut saluet de crastino nichil cogite: et usq ad fine subiectus abbati ul lu aliqtenus videar emulau: de qo dr. Huiliauit semetipz frus obediens usq ad morte: meaqz illius vobis huilit dice: qz no veni face volu te meam. sed voluntate ei9 q misit me puz.

Interrogatio de cenobij vel solitudinis fructu
Quaestio tu Cam vii
 ut usqz professiois no qadmodu ml toz pnapia tm9 contagisse. sed eam fastigia conscendisse maui est: qz na cenobite qd henuite sit finis optam9 agnosce. Nulli naqz dubiu est neine de hys vel fidelibus posse vl pleni9 dispu tare: qm illu q vtracqz pfo ne longo usu et mgra expei enaa consecutus: meritū eaz ac fine veidita pt ihnuac doctrina. **Responsio super interrogacione pposita Cam vii**

Ser
ma
nus.

Quoniam eundem hominem in vtriusque professione perfectum esse non posse absolute pronuntiare potuisset: nisi me paucorum admodum retardaret exemplum. Magnam siquidem est in qualibet earum consummatam quaeque reperiri: quanto magis ad plenum. vtriusque profectus arduum. ac pene ut ita dixerim homini impossibile prospiciendum est. Quod tamen si quando puenit: non statim ad gralem formulam referri potest. Non enim a parte minima id est de confidentia paucorum. sed de hys qui multorum vno omnino subiaceret facultati: vniuersalis est regula proponenda. Si quae rarissime atque a paucissimis obtinetur ac possibilitate coram virtutibus excedunt: velut super conditione humane fragilitatis. naturamque concessa. a preceptis sunt qualibus sequestranda. ut tam pro exemplo quam pro miraculo referenda. Quare obrem id quod inquitur: secundum mediocritatem sensus mei breuius iurimabor. Finis quidem cenobite est. oes suas mortificare et crucifigere voluntates: ac secundum eamque profectus salutem mandatum. nichil de crastino cogitare. Quam profectus proorsus a neine in a cenobita implei posse certissimum est.

Quē virū ysaias propheta describens. ita beatificat atq; collaudat. Si autē a sabbato pedem tuū facē voluntate tuā in die sancto meo. et glorificaueris eū dū non frās vias tuas. et non inuenit voluntas tua ut loq; sermone. tūc delectaberis sup dnm. et sus tollam te sup altitudinē tre. et ababo te hereditate iacob p̄is tui. Ob enī dnm locutū est. Hēmitē vō p̄fectio ē. ex utā mentē a cunctis h̄re t̄renis. eāq; quantū huāna ibealitas sinit vniē cū x̄o.

Quē virū iheremias propheta describens. bt̄is iquit vir q̄ tulit iugū ad adolescentiā suā. sedebit solitūus et tacebit. q; leuauit se sup se. *Ps̄m q̄.* Iulius fr̄is pellicano solitudinib; vigilauit et factus sum sicut passer solitūus in tecto. Ad hunc igitur finē quē vni cuiusq; professionis eē pre diximus. nisi eorū v̄s̄ diuina gr̄a puencit. frust̄ et ille cenobii. et iste anachorescos expetit disciplinā. Neut̄ enī. v̄tutē suē professionis impleuit.

De h̄is q̄ ip̄sa hēmitū petunt.

Sed h̄ nō m̄teḡ *ix Ca^m* et in oib; confirmata p̄fectio. sed p̄ p̄fectiois ē. Rara ē q̄ pauassimis

Dono dei concessa p̄fectio. Is etenim v̄ et non ex p̄te p̄fectus ē. q̄ et in hēmo solitudinis. et in cenobio infirmitates fr̄m equali magnanimitate sustentat. Et id in utiq; professione p̄ oīa cōsumatū iuēnire difficile est. q; n̄ anachorita attemptū ac puacionē materialū v̄rū. n̄ cenobitū theoricū ad integrū p̄f̄ assequi p̄uitatē licet vtrūq; abbatem moysen atq; paschaū. duosq; machabios nouerit possedisse. Qui ita erant in v̄tq; professione p̄f̄. ut cū vltra om̄s hēmi acolas secedētes inaccessibilē secreto solitudinis pascētur. quātūq; in ip̄is erat nequaquā m̄q̄rent huāna consortia. t̄n ita frequētia ac fragilitates ad se concurrētia sustinebat. ut cū ad eos *musa* visitationis vel p̄f̄ ḡna im̄ia multitudo fr̄m confluet. tā iugē p̄ne suscepcionis inquietudinē in mobili pacia tollerātes. nichil aliud vel didicisse vel experuisse om̄i vite suē tpe tradent. qm̄ ut cōibus t̄m aduētiā cū officijs deseruierēt. ita ut apud cunctos eēt abigū in q̄ potissimū professione eorūde maior eēt industria. id ē vtrū in illa hēmitica p̄uitate.

*De consuetudine coram
de consuetudine ac
de consuetudine ac
de consuetudine ac*

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

de consuetudine ac

an in ista conuisione co-
magnanimitas eorum mirabili-
us aptetur De consumata ac
vera perfectione. Cam. x.

Solent autem nonnulli ita
diuturno silentio so-
litudinis efferari. ut
proorsus hominum consortia per-
horrescant. et cum vel paulu-
lum a secretis suis consue-
uerint fratri visitatione dis-
cesserint. notabili mentis an-
gore et euidentibus pusil-
litudinis indicibus estuare.
Quod vel maxime hijs euenire
consuevit. qui non perfecte in
cenobijs instituti. nisi ex coactis
poribus vicijs. ad solitari-
am se vitam imitatio desiderio
tristulerunt. Qui in vicijs parte
ipsa semper ac fragiles. quo-
rumque aura commotionibus impu-
leat meditantur. Nam quodmodum
consortio vel impellatione
fratri impatiens exestuant. ita
in solitudine consistentes
eius ipsius silentij non ferunt
vastitatem. quippe qui ne ipsam
quidem rationem norunt. cuius
causa desiderari vel expeti
debeat solitudo. sed hanc
esse virtutis ac professionis lu-
cus existimant sumam. ut
fratri consortia dedinantes
quanos tamen refugiant ac de-
testentur aspectus Germanus?

Interrogatio de remedio eorum qui cito
de cenobij segregatione discesserunt?

Quo ergo vel nobis Cam. xi
vel ceteris qui eiusdem
fragilitatis atque me-
sue sunt remedio poterit sub-
ueniri. qui cenobialibus disciplina-
pluribus tenuit instituti. an
expulsionem omnium viciorum ha-
bitatione solitudinis reprimere
affectant. vel quo pacto im-
bibe mentis constantia et im-
mobile pacem poterint apprehen-
dere firmitatem. qui ipsas
quodammodo scholas. et huius
palestra exercitationis. in qua
ad plenum erudiri ac proficiam
incipia nostra debuerat interpe-
tue immissa cenobij congre-
gatione derelinquimus. Quod
sit ergo nunc solitarie commora-
tes perfectionem longanimita-
tis ac pacem consequamur. vel
quodammodo habet sibi in se vel de se
virtutes exploratque minorum
motuum constantiam deprehendet.
ne forte quod ab hominum consor-
tio segregati nullis eorumdem
irritationibus prouocantur.
sua estimacione decepti. in
quillitate mentis non immobilem
possidem credamur. Res-
ponso quo solitarius via sua
possit agnosce Cam. xi. iohes.
si veritate querentibus medi-
cinam. remedia curacionum.

ab illo veſſimo aiarū medi-
co de eē non pūt: hys preſer-
ti q̄ valitudines ſuas nō deſ-
pando aut negligendo ſtep-
ferunt: n̄ vulnerū ſuoz pei-
cula celauerint. aut mede-
lā p̄mē proſata mēte r̄ſpuerit.
ſed pro languoribus ignoſcātia
vel errore uel n̄tate contrac-
tis hūili taudē ac cauta ad ce-
leſtē medicū mente ſfugerit.
Ideo q̄ noſſe debemus. q̄ ſi
ad ſolitudinē vel ad abdita
loca nō dū ciuitatis vicijs ſete-
dam⁹: effrūs eozū tm̄⁹ rep-
matur. non extinguat affrūs
Latitat enī int⁹ nos. ymo etiā
ſerpit radix oim̄ q̄ exſtrapa-
ta non fuerunt p̄corū: quā
adhuc i nobis viuē hys de-
phendimus m̄dijs. **V**erbi
grā. **C**ū in ſolitudine conſti-
tuta aduentū vel fr̄m breuiſ-
ſimā eoz morā. cū quadā ef-
tuantis aī anxietate ſuſcipi-
mus: i eē i nobis adhuc vi-
uaſſimū ſpaciē ſomite no-
ueimus. **C**ū v̄o cui ſqm̄
fr̄is ſp̄cāmus aduentū: ſi
eo pro n̄tate aliq̄ paululū
forſitā demorāte vel taata
m̄dignatione iā eius culpa
ueimus tarditate. et mēte
noſtram i modice exſpecta-
tionis ſollitudo turbaueit:
iē atq̄ triſtiae māſte m̄

nobis via r̄ſide conſac̄ mē
probauit examen. **I**te ſi fr̄e vl'
codicem ad legendum vel
quālibet aliā ad vtendū ſp̄e
poſtulāte aut nos illius pe-
ticio contriſtaueit. aut illū ne-
grao noſt r̄puleit: dubiū nō
ē. nos adhuc auaricie ſeu phi-
largirie laq̄is compedi. **Q**ſi
r̄cordacionē ſeie nobis. vel
cogitacio ſubita. vel ſacre lo-
nis ſeries attuleit: et i quadā
nos cenſeimus titillacoē
pulsatos: ſciam⁹ necdū extit-
tū i mēbris noſtris fornicā-
tionis ardore. **S**i v̄o de cō-
paracione diſtinctionis mē
et r̄miſſionis aliene vel te-
nuſſima mēte nram̄ tēptā-
uerit elacio: itū ē nos d̄mā
ſupbie peſte corruptos. **C**ū
hec q̄o in corde m̄o dephēn-
deim⁹ v̄itorū m̄dijs: māi te
cognoſcam⁹ nobis nō affec-
tum ſed effrū de eſſe p̄tā.
Que v̄tq̄ paſſiones. ſi nos
quāq̄ iuſtacioni miſtucim⁹
hūane i motibus de auer-
nis n̄rorū ſenſuū p̄ceden-
tes probant ſe non tū p̄-
mū cū eruperit naſa: ſed
tū demū q̄ diu latuerunt
publici. **E**t ita v̄niūſau⁹
q̄ v̄tū radices in eſſe de-
fixas ſibi itis m̄dijs etiā
ſolutiūſ dephēndit: q̄ſq̄

non hōibus oſte
nōſt r̄puleit: dubiū nō
ē. nos adhuc auaricie ſeu phi-
largirie laq̄is compedi. **Q**ſi
r̄cordacionē ſeie nobis. vel
cogitacio ſubita. vel ſacre lo-
nis ſeries attuleit: et i quadā
nos cenſeimus titillacoē
pulsatos: ſciam⁹ necdū extit-
tū i mēbris noſtris fornicā-
tionis ardore. **S**i v̄o de cō-
paracione diſtinctionis mē
et r̄miſſionis aliene vel te-
nuſſima mēte nram̄ tēptā-
uerit elacio: itū ē nos d̄mā
ſupbie peſte corruptos. **C**ū
hec q̄o in corde m̄o dephēn-
deim⁹ v̄itorū m̄dijs: māi te
cognoſcam⁹ nobis nō affec-
tum ſed effrū de eſſe p̄tā.
Que v̄tq̄ paſſiones. ſi nos
quāq̄ iuſtacioni miſtucim⁹
hūane i motibus de auer-
nis n̄rorū ſenſuū p̄ceden-
tes probant ſe non tū p̄-
mū cū eruperit naſa: ſed
tū demū q̄ diu latuerunt
publici. **E**t ita v̄niūſau⁹
q̄ v̄tū radices in eſſe de-
fixas ſibi itis m̄dijs etiā
ſolutiūſ dephēndit: q̄ſq̄

pietate sua non hominibus ostē
tari: sed illius conspectui iuio
latā studuēit exhibē. quem
latere oīa cordis archana nō
possunt. **Interrogatio quō sa
uari possit q̄ nō expurgatis
vicijs solitudinē ingress⁹ sit. c. 13**

Se
ma
no.

Herfumenta quibus m
firmitatū indicia
colligantur. et roem
discernendarum egitudinum
id ē q̄ pacto vicia q̄ celantur
i nobis valeant deprehendi:
luade satis apte q̄ prepim⁹.
Omnia siquidem cotidiana
experiētia ac diurnis cogita
tionū nostrū motibus: ita
ut oīa sunt intuem⁹. Sc̄ est
igitur ut queadmodū proba
tiones cause q̄ morborū eui
dentissima nobis roē patefē
sunt: ita etiā curacionū mede
la monstretur. Nulli nāq̄ du
biū est illum posse rectissime
de r̄medys malarū valitudi
nū disputāe: q̄ earū p̄us cau
sas atq̄ origines egrōtānū
conscia attestante deprehendit.
Itaq̄ licet doctrina beatitudinis
tue vultu nostrorū archa
na iudauēit: quo fit ut spe
rāe aliquid etiā de r̄medys
audeamus: q̄ tā euident
deklaratio morbi sp̄e r̄medy
pollucetur: tñ q̄ p̄ximū ut
cū in congregacionib⁹ nō cū

salutis acquir⁹: et sani insoli
tudine eē non p̄t. n̄ quos p̄
us cenobiorū mediana sana
ueit: p̄uiosa rursum despe
ratione conadimus. ne forte
qui ip̄fecti cenobiū reliquimus:
nequaquā iā p̄fā esse i hēmo
valeamus. **Responsio super
cor. mediana. Cam. xiiij. Iohes.**

De morborū suorum
curacione sollicitis. r̄
mediū salutae de eē
nō potest. et idcirco eodē mō
quo vniuersūq̄ vicij depre
hedūtur. indicia: etiā r̄media
sunt querenda. Nā queadmo
dū solitarijs huāne iustitiao
nis vicia diximus nō de eē:
ita v̄tutū studia et instrumē
ta sanitatū omnibus etiā ab
huāna iustitiao discretis.
posse suppetē nō negam⁹.
Cum se igitur ip̄aenae si
ue iē p̄turbacionibus m̄tur
sai. illis que sup̄ ostendim⁹
indicijs vniuersūq̄ deprehende
rit: contris semetipm̄ sc̄p
obiectioibus exeat: et p̄po
sitis sibi multimodis iurria
rū dispendiorūq̄ grāibus.
velut ab alio sibi met̄ irroga
tis. assuescaat m̄tem suam
oībus que inferre ip̄robitas
p̄t. p̄fecta hūilitate succūbe:
atq̄ asp̄a sibi queq̄ et m̄to
leabilia frequent oppones:

quanta eis occurrere debeat
 lenitate. oī iugit cordis cont'
 aone meduetur. Et ita r'spi
 ciens ad illas scōrū omī suie
 xpūs dñi passiones. vniū
 sa non solum cōmatorū sed
 etiā penarū grā mfeiorā mei
 tis suis eē pronūciās. ad oēs
 se dolorū tolleranciā ppara
 bit. Cūq; aliqn ad cetūs frīm
 aliqua fuit iuitaone tuō
 tus. quod nō pōt nō vel raro
 etiam districtissimis hēmi
 natolis prouenie. si mētem
 suā etiam pro leuibus q̄bus
 q; r̄bus deprehendit taate
 fuisse cōmotā. ut quidā oc
 cultorū motuū seueissim⁹
 censor. mox sibi illa diuissima
 iuriarū grā q̄bus ad pfer
 tam tolleranciā semetipz
 cotidianis meditaciōibus
 excebat. exprobat. atq; ita
 se obiurgas et iarepas allo
 q̄t. Tu ne ille es bone v. q̄ dū
 te ī illa solitudis tue exeres
 palest. oīa supaturū mala
 cōstantissime presumebas.
 q̄ dudū cū t nō solū sumas
 iuriorū arbitates. verum
 etiam itolleranda suphaa
 pē pponēs. satis validū
 ad omīs procellas īmobi
 lem te credebas. Quō illa
 iuita paaā tua leuissimū
 vbi plusione confossa est.

Quō domū tuā sup^{illa} petram
 solidissimā tanta ut tibi vi
 deatur mole constructā. le
 uis aura cōmouit. Vbi ē il
 lud quod iam fiducia bellū
 ipace desiderans pclamabas.
 patus sum et nō sum turba
 tus ut custodia mandata
 tua. et cū ppha sepe dixisti.
 proba me dñe et tēpta me.
 vire renos meos et cor meū.
 et proba me dñe. et sato cor
 meū. iterroga me. et cognos
 ce semitas meas. et vide si
 via iūqtatis ī me ē. Quō m
 genitē cōtinuis apparatū. ex
 gua hostis umbra aterruit.
 Tali ergo semetipm pūc
 tionis aiadiuisione adēpnās.
 iaultā ai sui imotūcūlā
 eē nō finat. sed aradre car
 nē suā ieiunij ac vigiliay
 coreptione castigans. ac iū
 gibus continentie penis ail
 pā sue mobilitatis exaru
 tians. id qd ad plenu exto
 que ī cenobij cōsuaone
 debuerat. ī solitudine con
 stitutus hō exatāciōis igne
 consumat. Illud sane ad ob
 tinendā iugem ac stabile pa
 ciām constant atq; īmobi
 lit ē tenendū. nō licet nobis
 quibus lege dñi nō solū
 vltio iūriarū. sed etia meo
 ria prohibet. cuiuslibz detri

... obten
 ... Ad
 ... pr euenie
 ... ut p cōmo
 ... uen
 ... hūlis
 ... Gaud go p
 ... ue deformi
 ... honestatis
 ... ar d'suph
 ... amittat
 ... pe
 ... quide
 ... ve
 ... go
 ... detneri
 ... nō solum
 ... sed e
 ... penariū
 ... m
 ... dispēdiōis
 ... ai m
 ... modis
 ... quā
 ... sede
 ... vide
 ... hū
 ... del per
 ... quilla
 ... nō pnt
 ... et c
 ... deat
 ... xp
 ... t'

menti vel irritationis obten-
tu ad iacundiam commoueri. Ad
enim grauius aie potest euenire
dissidui. quoniam ut per commo-
tionem subita ceatatem. ven-
atque etiam huius claritate pua-
ta. ab illius quod mitis: huius
est corde discedat. Quid ergo per
maosius. quid ne deformi-
us. quoniam ut quibus honestatis
iudicium et regulam ac discipli-
nam ratione discretionis amittat.
et ea sanus ac sobrius pe-
tret. que ne temulentus quidem
quibus ac sensu indigens ve-
niabiliter admisisset. huius ergo
et cetera huius filia det men-
ta quod dependit: non solum
dignorum omniua gratia. sed e-
ciam iuriarum atque penarum
quodque punit a crudelissimis
irrogari facili suscitacione
despiciet: nichil dissipiosius
iacundia. nisi periosius aut in-
quillitate ac perpetui cordis
sui iudicium punitate. Ob quam
non solum carnalium sed e-
ciam illarum que spirituales vide-
tur rerum spernenda sunt com-
moda: si alias acquiri vel per-
fici non aut huius iniquillita-
tis perturbatione non possunt. *Int-*
rogatio an ita castitas sit et ce-
terorum explorari. c. xv.
volnerum id est ieiunium

Se-
ma-
nus.

Sicut tere passiones deat
ceterorum explorari. c. xv.
volnerum id est ieiunium

tine. in parte per obiectioem cotri-
atum rerum medela monstrata
est ita eadem contra spiritum fornicia-
tionis. quod curacionis genus
nobis nos oporteat adhibere
volumus edoceri: id est vtrum
etiam concupiscentie ignis propositus
sicut illic maioribus irrita-
tionis augmentis possit extin-
gui. quod satis castitati cre-
dimus esse contrarium: si non
solum exaggerant in nobis li-
bidinis incertitiam. sed uel per-
turbante mentis otulo perstri-
gatur. *Responsio quibus do-*
cumentis possit agnoscere. c. 16.

Questione que eadem. *Joyses.*
tacentibus uobis nar-
ratione nostram fue-
rat secutiva. sagax interroga-
tio oratione puenit. et idcirco efficaciter ea
sensibus vestris concipienda
esse non ambigo. quoniam quidem in
satisfactione nostram. acumen
vostre processit ingenij. Sine la-
bore enim cuiuslibet questio-
nis dilucidatur obscuritas:
cum absolutioem eius antepas-
sionem quo ducenda antece-
dit. Itaque remedium quidem
illorum que supra diximus
viam: non solum officium non
veruecia multum conferunt
humana consortia. Nam frequen-
tia in parte sue trebrum pa-
tescunt. quanto magis assiduum

superatis dolore corruptionis
intulerunt: tanto velociorem
laborantibus confert salutem
tem. **O**b quod etiam in solitudi-
ne consistentes cum irritationum
fomes atque materia ab ho-
mine non possit exurgere: tamen ea
rude matameta debemus
ex industria tractare: ut ad usum
ea uigili cogitationum collucta-
tione pugnantibus nobis me-
dela propior conseruat. **C**on-
fornicationis uero spiritum: diu-
sa ratio et dispar est causa.
Nā quod admodum corpori usus
libidinis carnis quam uari-
tas: ita etiam menti memoria eius
est subtrahenda peius. **S**atis
enim praecipuum est adhuc in finibus
egris quam pectoribus uel tenui-
ssima recordatione huius
passionis admittit: ita ut
non minus eis etiam sub recorda-
tione sanctorum sanctorum uelut in
sacre lectionis historia noxie
titillationis exatetur. **C**uius
causa seniores uiri huiusmodi
lectiones sub praecipua uinculorum
solent consultissime praeterire.
Sane praecipuum est quibus et sum-
mo iam affectu castitatis consum-
matis probationes quibus
examinare se valeant de esse
non praecipuum: quibus praecipuissima
cordis integritas incorrupto con-
suetudine iudicio comprobetur. **C**ritique

stimulus.

ergo consummatissimo uero
silibus, que supradicta sunt etiam
super hac passione probatio sui:
saluet ut qui se radices mor-
bi huius penitus iam exstir-
passe cognouit: explorat
de si uolet gratia castitatis: mi-
dum etiam aliquam exploratam
sui ymaginationem possit ad-
mittit. **E**tiam ab hijs qui adhuc
minius firmi atque perfecti sunt
hanc exanimationem nullatenus
conuenit usurpare: ut conuer-
sionem faciem et palpationem
quodammodo teneram atque mollem
corde tractent: cui enim eis
magis noxia quam salubris
Ad etiam experimentum huius
temperamentum hominibus potest in hac re
suppetere ubi et in experimen-
to ipsi est quod uirtutis: et
in ipsa exploratione discernitur.
Cum ergo perfectissima quibus uir-
tute fundatus ad illecebram
blandientium cogitationum
nullum mentis assensum: nulla
ymaginationem carnis in sede pre-
sentis exatari. **C**ristissima praecipua
tibus siue capiet documenta:
ita ut ad hanc firmitatem
se praecipuam extens. castita-
tis atque incorruptionis bonum
non solum mente possideat: sed
etiam si corporale faciem attac-
tum causa cuiuscumque ut solet
necesse attulerit. sensum pas-

Officium collatione.
... peccatis ignoret.
... solibus cum
... ratione sine
... collatione abba
... de sepe: in
... redire et here
... Capitoz
... pnyfy
... et eiusde
... De ad
... ad abbate pny
... de fine
... idano
... de metro
... de mo pme
... doanid
... rmissenda
... p
... Responso quous
... rpadano
... De dwer
... rfructibus
... obluiio
... flagioz
... ab
... agenda pei
... hie no
... In apu
... abbate
... de sat
... penitiae
... muum

imine sensisset: collatione. A.
 sionis penitus ignoret.
 Hoc abbas iohannes cum
 hore none rfectione sine co
 dultit *Explicat collatio abba*
tas iohis scda de septē: itatula
ta de fine ceobite et here
mite. Annotacio Caploz

De abbas pynufy
 huilitate et eiusde
 latebra. *J.* De ad
 uentu nro ad abbate pynu
 fui. *ij.* Interrogacio de fine
 pme et satisfactois idiao. *iii.*
 Ratio de huilitate de intro
 gacionis nre et de mo pme
 et indulgentie doarmeto. *iiii.*
 Interrogacio an rmissenda
 sint pro cordis xpuctioe pe
 cata. *v.* Responsio quous
 q antioz actiu rordacio
 fit habenda. *vi.* De diuer
 sis pme fructibus. *vii.*
 Quale sit pfectis obliuio
 peccandi. *viii.* De flagicioz
 rordacio seruanda. *ix.*
 De satisfactois iudicio et ab
 olhaoe pteitoru cminu. *x.*
 In quo trahit s agenda pei
 tudo et in quo fine hre no
 possit. *xi.*

Explicunt capla. Incipit
collatio habita cu abbate
pynufio: itatulate de satis
facione penitencie

Caplm pmum

Redari
 ac singu
 lais viri
 abbas
 pynufy
 de fine pei
 teae pe
 cep dictu
 rub. mag

na matie ptem in videor a
 putae: si huilitatis ei laude
 qua i quarto institucionu li
 bro q est sup istituedis rnu
 aantibus titulato breui ser
 mone pstrinxera. loous fasti
 dio consulens *fastidio* h silen
 tio ptermitta: cu pferi multi
 illius opusculi noticia non
 habentes i hanc possint me
 rere leone: et ois doctorum
 vacillet autoitas. si dicentis
 meritū subtrahatur. Hic si
 quide ai haut longe a pa
 nephs egypti ut alio dan
 e ciuitate abbas et pbi igē
 ti cenobio psidet: tan q eu
 i oi illa puica ututu suoz
 atq signozū gloua sublimas
 set: ut sibi iam videtur r
 tribuacione laudis huane
 laborū suozū rcepisse mer
 de: timens ne sibi specia
 lit iuisa popularis fauo
 ris imanitas fran pmi
 vacuaret etni. occulte mo
 nastium suū fugies. ad i

nina tabenensium monachorum
 secreta constendit: ubi non
 hermi solitudinem non singu-
 lais vite ubertate quam etiam
 perfecti quique labore obire in-
 cenobis non ferentes. super
 ba nonnumquam presumpcione sec-
 tantur: sed celeberrimo pre-
 legit monasterio subiugari.
 Vbi cum ne ullo habitu suo
 proderetur indico. induto
 veste seculari multis ut illic
 moris est diebus lacrimans
 per foribus extubant: atque
 ad omnem genua pronoluto.
 post eorum diuturna fastidia.
 quod ad explorandum eius desi-
 derium iam eum ultima eta-
 te velut parvis egestate con-
 pulsum. non sintei illius
 propositi sanitate expetisse di-
 cebant: tandem ut susciperet
 obtinuit. Vbi adolescentem au-
 da frater quod ortu suscepit exco-
 lendum in amuniculum deputatus:
 cum non solum omnia que ei idem pro-
 positus imperasset. vel quod iuncti
 operis curia postcebat. cum ami-
 ratione tam sancte humilitatis im-
 plexeret: verum etiam quedam nonnulla
 opera. que propter horrore sui a
 ceteris vitabantur. ita furti-
 uo per noctem labore proficere:
 ut diluculo omnis illa con-
 gregatio. ^{magis} oculum operum admi-
 ras ignoraret auctore. Cumque

ita per tenuium ferme illic
 gaudens desideratis tam iunio
 se subiectionis laboribus ere-
 gisset: accidit quidam ut frater ei
 dem cognitus ex illis non ille
 discesserat. egypti partibus ad-
 ueniret. Qui cum indumeto-
 rum eius atque officij utilitate
 propitissime agrationis fa-
 alitatem diu hesitans cogi-
 bet: post explorationem mai-
 festissimam ad eius genua pro-
 uoluto. primo stupore am-
 tis fratribus. de hinc prodito
 etiam nomine. quod apud illos
 quoque precipue sanitate fama
 vulgauerat. etiam dolore com-
 punctionis iussit: quod si tam
 meiti ac sacerdotum unum tam
 iunioribus operibus deputas-
 sent. Sed postquam ubertis
 et dyaconie iudie quod gratie pro-
 diaonis sue imputans casum.
 ad monasterium suum hono-
 rificam fratrum custodia abiente
 productus est: exiguo illic tpe
 demoratus. rursus of-
 fensus est propter honorem sui
 ac primatus obsequiis. ac
 furtim ascendens nauim ad
 palestinam sive iudam trans-
 meauit: ubi velut incipi-
 ens atque nouicius in illo
 quo nos degebamus monaste-
 rii receptus habitaculo in
 nostra cella ab abbate preceptus

ut illud quidem
 meum latere
 sua prodicione
 ad monasterium
 honorificam
 tandem
 est
 ad abbatem
 pynufy
 non longum tempus
 frater
 affectu
 gratia
 ut nos
 in illis
 extrema
 honoraret
 ardua
 frater
 coram
 precepta
 quarto ut
 libro. quod
 fuerit
 nobis
 aulnu
 ut nullo modo
 credem
 despon
 vultu
 amantia
 ad beati
 meti rauri
 causa
 quere

ē comorāe. Sed ne illuc quidē
vītes eius ac meīta latere
potuerūt. Nā sili prodiaone
detectus. atq; ad monasteiū
suū cū mgeni honorificēaa
ac laude reuocatus; tandem
quod erat eē cōpulsus est.
De aduētū mō ad abbate

Qum igitur *pirufū. c.*
post non longū tps nos
quos egiptū *scē istatu* ^{pete!}
tionis desideiū cōpulsisset. sū
mo eum desideio atq; affectu
pāentes. tanta eius sum⁹ grā
atq; huānitate suscepti; ut nob
tāquā pūstinos sūcellitas.
eā cellule sue quā i extrema
orti pte construxerat. honoraet
hospitio. *Obi* cū satis ardua
atq; p̄celsa caudā sū monas
terij r̄gulam subeunt. coram
oibus i s̄mari s̄ribus p̄cepta
tradidisset; que i quarto ut p̄
diximus i s̄tationū libro. q̄
ta potui breuitate p̄plex⁹ sū;
tā i cōprehensibilia nob. tāq;
mīsa v̄e abrenūciatōis culmi
na videbant. ut nullo mō il
luc huilitatē nrām credem⁹
posse conscende. Igit^r despaa
one deieci et ipō eā vultu
itīmā cogitacōnū amaitudi
nem nō celantes. ad beatū
senē satis anxia mēte r̄curri
mus. Cui protinus causā
tāte mestitudinis iquireti;

abbas ḡmanus ḡuit i gemis
tens ita r̄ndit *Interrogatio*
de p̄mē s̄me et satisfactōis
inditio. Cam t̄uū

Quāto magnificētor
atq; sublimior i cog
nūte nobis sermo doc
tue. it arduū p̄celsissime re
nūciatōis aperuit. et q̄ i mo
ta oculorū nostrorū caligine
conditū celo ei⁹ culmē ḡndit.
tāto maiore despaaōis mo
le dep̄mi m̄. Im̄mēitate s̄q̄de
eius cū exiguitate nostrarū
vium meacentes. 2 nimia ab
iectione ignaue nostre. cū i s̄
nuta v̄tutis ostense celsitudine
conferentes. p̄uitatē nostrā nō
solum ad illa nō posse proficē.
verū eā ab eo quod ē detei⁹
de s̄ue sentim⁹ posse. Nā pon
deribus nimie despaaōis
oppressi; quodā mō de i s̄imis
ad i s̄iora prolabim⁹. *Unū*
p̄inde ac singulāe p̄sidium.
medelā nostris p̄t conferre
vulneibus; ut de s̄me p̄mē
et maxie de satisfactōis mdi
tio aliqua discamus; ut eti
de r̄missione p̄cedētū de
hitorū possim⁹ eā ad con
s̄denda fastigia p̄d̄e per
fectionis atari *Responsio de*
huilitate i terrogatōis m̄e
et de mō p̄mē et indulgē
tie documēto. Cam. iij.

pyniffaus.

Dector quide admodum
comofis hūilitatis vīe
fructibus quos eam
cellule illius quondā suscep-
tus habitatione nō ita uōsa
estimatione p̄fperi: valdeq̄
congaudeo. q̄ id qd̄ a nobis
oīm x̄anorū m̄fimis sola for-
fua v̄borū libertate p̄cipit:
tanta admīacione fufcipit:
ut tū ea fi nō fallor haut seg-
nūus qm̄ a nobis dca fūt im-
pleatib: atq̄ ficut *for* labore
opib v̄ū dīctorū m̄ōz exeq̄-
tur mdūftrā. ita meū vīe v̄-
tutib ocūlitib: tāqm̄ fi nul-
la ad uos eorū que cotidie
extētis aura puenēit. Sed
q̄ id ipm̄ fūma laude dig-
niffimū ē. quod velut ad huc
rudes icognita ēē vobis if-
ta fcorū m̄ftrata tēftrā. id
quod a nobis fedulo poftu-
latib breuē ut poſſim⁹ cō-
plectemur. *U*te est enī: ut
nlt̄ poſſibilitatē noſtrā atq̄
v̄tutē antiq̄ fūhilitatib vīe
paream⁹ ip̄eio *u u u*
Taq̄ de p̄mē exhortaaoē vel
meito multi nō folū dca.
verūecā fcriptib plūma v̄-
ulgauerūt: mōftrātes q̄nta
eius v̄lūtatib. q̄nta v̄tūtib. q̄nta
taq̄ fit grā: ita ut deo p̄-
teitib fca nozibus offēfo.
iāq̄ iuſtiffimā p̄nā p̄ tā-
tib c̄m̄ibub m̄fenti. fi dca fab

ē. quodā mō obſydat. et q̄ iūh
ut ita dixerim dextra fufpē-
dit ultozib. Derum h̄c omīa
vobis vel pro fapīā fupna-
li. vel pro m̄defeffo fctarū
ftudio lrārū. ita cogita eſſe
nō ambigo: ut de h̄yb p̄ma
plātāo vīe cōūfacionib iō-
leucit. Deniq̄ nō p̄mē de q̄-
litate ſed de eius fine ac ſatī-
facionib mdīcio ſollīatī: id qd̄
ab alib p̄miffimū ē ſagacī-
fima m̄trogacione dīſq̄utib.
Qua p̄t omī breuitate atq̄
p̄pendio: p̄poſicionib vīe deſi-
deio ſatīſfacere titamur.

Penitētie pleā p̄fca
diffinīao ē: ut p̄mā
pro quibub penitu-
omē gēimūb. vel quib⁹ m̄ā
cōſcīā r̄mordet. nequaqm̄
vltēiūb admittam⁹. Indīcīū
v̄e ſatīſfctōib et m̄dūlgēnae
ē. affrūb quoz eorū de noſtrīb
cordibub expulſiſſe. Nouit
enī vnūſquīſq̄ nēdū ſe p̄-
tatib p̄uſtinūb abſolutam.
qm̄ dū ſibi ſatīſfctōī 2 gēmi-
tibub itūbantī vel illozū
que egit vel ſilīūm c̄mīnū
cū oculoſ ymāgo p̄luſeīt:
eorūq̄ nō dūā oblectāo.
ſed vel r̄cordāo m̄fēſtaue-
rit m̄ētīb archāna. Itaq̄ tē-
ſe id q̄ p̄ ſatīſfctōne p̄uigi-
lat a c̄mībub abſolutam.
ac de p̄teitib admiffīb venīā

precepisse cognoscat: cum ne
quaq̄ cor suū eorūde vicioz
illectibus seseit vel ymagi-
nacione p̄stringi. Quāob̄re
verissimus quidā exāia
cor p̄mē et index indulgēcie
est i consāā r̄sudet m̄ā; q̄
absolucione r̄atus nost an
cognicionis et iudiciū diem.
adhuc nobis in hac carne
amorātibus detegit: et sine
satisfactōis ac r̄missiois gr̄a
partit. Et ut eadē que d̄cā
significāciū exp̄mant: t̄
demū p̄teita nobis vicioz
contagia r̄missa credēda sūt:
cū fuerint de corde no stro
p̄ncipū voluptatū desideia
p̄it̄ passiones q̄ depulse.

*Interrogatio an r̄nūscenda sint
p̄ cordis p̄p̄tate p̄cā. Cam. v.*

*Ser-
mō
m̄.*

Ht vū nobis gignū
poteit hūiliaciōis
illa sancta salūris
q̄ p̄p̄tate. que ex p̄sona pei-
tentis ita des̄bitur: p̄am
meum cognitū t̄ feci. et
iusticiā meā nō operui.
Dixi pronūciabo ad usum
me iusticiā meā d̄no. ut il-
lud quoq̄ quod sequit̄ effi-
citer dicere me am̄. et tu
r̄missa impietate p̄cā mei
vel que admodū i orōe p̄-
strati. nosmetipos ad con-
fessionis lacrimas valebim̄
exat̄re. p̄ quas delictorū

veniā consequam̄: scdm̄ illud
lauabo p̄ singulas noctes lac̄
meū. lacrimis meis strātū meū
rigabo: si memoria p̄cōrū
m̄ orū de nr̄is cordibus extru-
damus: Qm̄ iubem̄ et con-
rio tenant̄ custodie dicente
d̄no. et iniquitatū tuarū non
r̄cordabor. tu v̄s memento
ob̄ quā rem nō solū operāb̄.
verūeā orans ad p̄cōrum
meorū r̄cordaciōe mētē meā
de industria r̄uocāe contendo:
ut ad hūilitatē verā et conta-
ciōe cordis efficacius indiātū:
audeam dicere cū p̄p̄a. Vide
hūilitatē meā et laborē meū:
et diuinite oīa p̄cā mea.

*Responsio quousq̄ antēior
actū r̄cordaciō s̄ habenda.*

Interrogatio Cam. v. *p̄nūficius.*
v̄ā ut sup̄ iam d̄m̄ ē.
nō de p̄mē q̄litate
sed de eius sine p̄posita est. et
de satisfactōis iudicio: ad
quā congrue ut arbitror cō-
sequenter q̄ r̄sum ē. Ceterū
hō qd̄ de r̄cordaciōe p̄cōz
dixistis vale satis ac nat̄m
est. sed adhuc agētib̄ p̄m̄az:
ut cū iugi pectoris sui con-
tusione proclamēt: qm̄ i-
quitatē meā ego cognosco et
p̄am̄ meū cont̄ me ē semp̄.
illud etiā: et cogitabo pro
p̄cō meo semp̄. Dū go agi-
mus p̄m̄am̄: et adhuc vicioz

forū actū r̄ cordacione mor-
 demur: nām est ut ignē con-
 sac̄e nostre abortū. ex confessi-
 one culpe lacrimarū ymber
 extinguat. Cūq; veō in hac
 huilitate cordis et sp̄s conta-
 one defixō atq; in labore et
 gemitu p̄duranti. horū re-
 cordatio fuit consopita? et
 consac̄e sp̄me de medull' aie.
 grā dei miserantis euulse.
 ctū ē eū ad satisfactionis fi-
 nē atq; indulgentie meita
 puenisse. et ab vniūsozum
 criminū labe purgatum. Ad
 quā tā obtuionē alias non
 puenit. n̄ p oblitacionē vi-
 tiorū atq; affectū p̄stinoz.
 et p̄fectam cordis atq; m̄teg-
 ram puitritē: quā sine dubio
 nullus eorū q̄ p ignauiā si-
 ue ignauiā cōtemptū vicia
 sua purgac̄e neglexit asse-
 tur. nisi qui gemitus atq; sus-
 piria mesta iugitate continu-
 ans. oem sordium p̄stina-
 rū extorret labem: et vtute
 aī atq; ope proclamaueit ad
 deū **Delictū meū cognitū**
 t̄ fca et iusticiā meā nō ope-
 rui? et fuerunt in lacime me-
 panes die ac nocte. ut cōseq̄
 t̄ meatur audie. q̄scat vox
 tua a ploratu? et oculi tui
 a lacrimis. qz ē nices op̄i tuo
 ait dñs: illud quoq; filr̄ ad
 eū voce dñi digatur. deleui

ut nubē iniquitates r̄ tuas.
 et qual' nebula p̄cā tua? et
 utin. ego sum qui deleo iniqui-
 tates tuas p̄r me. r̄ p̄ccōrum
 tuorū non r̄cordabor: r̄ ut
 fūcibus p̄ccōrū suorū q̄bus
 vnusq; constringit' abso-
 lutus dñs aī oī grārū acci-
 one caritabit. Dirupisti vi-
 tula mea: t̄ sacrificabo laudi
 hostiam **De diuisis p̄mē**

Post fructibus. r̄ vij.
 ulla nāq; gūale bap-
 tismi grāa et illud
 p̄ccōsissimi martiry donū
 qd' sanguis ablucione conq̄-
 ritur. multi sunt fructus p̄mē:
 p̄ quos ad expiacionē criminū
 puenitur. Non enim tantū si p̄cā
 illo p̄mē noīe salus et̄na re-
 promittit: de qua b̄tus pet̄-
 aplus. Venitemū inquit et
 conuertimū inquit: ut deleant'
 p̄cā vr̄a. Et iohānes bap-
 ta vel ip̄e dñs. Vniūz agite
 appropinquabit eū r̄gnū celoꝝ?
 sed etiam p̄ caritatis affectū
 p̄ccōrū moles obruitur: car-
 itas enī op̄eit multitud' me-
 p̄ccōꝝ. Sicut p̄ eā elemosina-
 rum fructū vulneibus nostris
 medela p̄rat: qz sicut aqua
 extinguit ignē ita elemosina
 extinguit p̄cā. Ita et p̄ lacrima-
 rū profusione conquit' ablu-
 cio p̄ccōrū: lauabo enī p̄ sm-
 gulab noctes lacrim' meū. lacrimis

meis stratū meū rigabo. Deūq̄
 subiungit ōndes nō ianūt eas
 fuisse profusas? discedite in
 quens a me om̄s qui opamū
 uiquitatē: qm̄ exaudi vōcē
 dñs fletus mei. **N**ec nō p̄ cri
 minū confessionē eorū aboli
 tio conceditur? dixi enī ait. p̄
 nūcabo adūsū me iustitiam
 meā dño: et tu r̄misisti ip̄ie
 tatē p̄cā mei. **E**t itm̄. **N**arra
 tu uiquitates tuas p̄ mus ut
 iustificeris. **P** afflitionē quoz
 cordis et corporis admissoz
 scelerū r̄missio sibi obinetur:
 nā iquit hūilitatē meā et la
 borē meū. et dimitte oīa p̄cā
 meā: p̄pueq̄ p̄ emendatio
 nē morū: nā auferte iqt̄ ma
 lū cogitationū vraz ab odiis
 meis? q̄scete agē. perūse?
Disate bñfacē? **D**isate iudi
 cum. subuenite oppresso. iu
 dicite pupillo defendite vi
 duā? et velte et argute me
 diat dñs? et si fuerit p̄cā
 vīa ut cotinum velut mix
 dealbabunt? et si fuerint
 rubra q̄ vīniculus: velut
 alba lana erunt. **I**n dñū etiā
 sanctorum m̄ressione ip̄et
 tur venia delictorū: q̄ enī
 sat frem̄ suū p̄tare p̄cā
 non ad mortem petat? **d**a
 bit ei vitam d̄s peccanti nō
 ad mortē? **z** itm̄. infirmat
 quib̄ ex uobis. inducat p̄bos

ente. et oret sup̄ eū. ungetes
 eum oleo ī noīe dñi. **z** orō si
 dei saluabit infirmū. et alle
 uabit eū dñs: et si ī p̄cā ē
 dimittent ei. **N**onūq̄ mie
 ac fidei meito labes extoqt
 vicioz. scdm̄ illud p̄ miam et
 fidē purgatur p̄cā: p̄ con
 ūsione plerūq̄ ac salute eoz
 q̄ nr̄is moit̄s ac p̄dicatioe
 saluatur? qm̄ q̄ conūti fecerit
 p̄cārem ab errore vie sue
 saluat. quam euis a morte:
 et opeit multitudinē p̄cāoz.
P indulgēciā nichiloī q̄ et r̄
 missionem nostrā ad idul
 gēciām nr̄oz faciorū p̄ueit?
 si enī d̄miseritis hoībus pec
 cata eozū: dimittet **z** p̄ vī
 celest̄s delicta vīa. **V**idētis
 gō. q̄ntos mie aditus pate
 fecerit clemēcia saluatoris?
 ut nemo salute capiēns des
 pacione frangatur: cū videat
 se tantis ad vitā r̄medys ī
 iutū. **S**i enī pro ifirmitate
 carnis afflitione ieiunioz
 abolē te p̄cā nō posse causa
 ris: n̄ potes dicē genua
 mea infirmata sunt a ieu
 nio. et ead̄ imutata ē p̄pter
 oleū: q̄ cinere tāqm̄ panē
 manducabā. et potū meū
 cū fletu miscebam: eleōsi
 nozū r̄dime ea largitate. **I**n
 digeti si n̄ habes qd̄ ip̄as?
 licet nullū ab h̄o ope n̄ntas

ioque ac paupertatis exclu-
dant: quiquidem et illius
vidue duo tñ era i gētib⁹
diui tñ muneribus pfe-
runt: et pro calice aq̄ frigi-
de mcedē se r̄didituru dñs
r̄promittit: certe absq̄ illis
morū poteis emedatione
purgatione. **Q** si p̄sonē v̄-
tutum extitōne om̄ v̄cio-
rum nō potes adipsa: sol-
litudinē p̄nā erga vtilita-
tē aliene salutis i pende. **S**i
at te ydoneū huic m̄sticio
nō eē cōquerēs: opēire p̄-
cata poteis cōtatis affai.
In hō quoq̄ si te fragile fece-
rit quelibet mētis ignavia:
ordōne saltā ac m̄tressioē scō-
rū r̄media vulneib⁹ tuib⁹
huilitatis affai submissus
i p̄loza. **P**ostremo q̄b̄ ē q̄ nō
possit simpliat̄ dicē. p̄am
meū cognitū ē fea. et iusti-
ciā meā nō operui: ut per-
hanc confessionē eā illud
confident subiūge mēatur:
et tu r̄misisti i p̄ietatē cordi
mei. **Q** si v̄cundia rer̄-
hente r̄uelare ea corā hōi-
bus erubescas: illi quē la-
tē nō p̄nt confitei ea iugi
supplicatione nō desinas
ac dicē. **I**niquitatē ego meā
agnosco. et p̄am meū cōt-
me est semp: t̄ soli peccavi

et malū corā te feci: q̄ et abs-
q̄ ullius v̄cundie publica-
tione tuare. et sme i p̄cio p̄-
cata donare consuevit. **P**ro
illud quoq̄ tñ p̄optū t̄tūq̄
subadiū aliud adhuc faali⁹
largita est nobis dina dig-
tatio: p̄am q̄ r̄mediū opem
nrō cōmisit arbitio: ut m-
dulgenāā morū scelerum
pro nrō p̄sumam⁹ affai di-
tentes ei. **D**imitte nob̄ de-
bita nrā: sicut et nos dimit-
tā⁹ debitoribus nostris.
Q s̄q̄b̄ igit̄ ad indulgēāā
suorū criminū desideat p̄-
uenire. istas semetipm̄ ap-
tāe studeat i strumētis: nē
obduati cordis p̄uitāā ar-
medio salutari fontē tāte p̄-
tatis auitat: q̄ eā si h̄c oīa
fecerimus. nō erunt ydonea
ad expiationē scelerū nrōz
n̄ ea bonitatis dñi clemētia
q̄ deleuit. **Q**ui cū r̄ligio-
si conatus obsequia sup̄plia-
mente a nobis oblata p̄-
speret: exiguos puosq̄
conatus i mensa libeā lita-
te prosequitur dicens. ego
sum ego sum q̄ deleo iūqui-
tates tuas p̄t me: z p̄cōz
tuorū iam nō r̄cordabor.
Ad hūc go quē p̄diximus
statū quisq̄ conscendit:
satisfactoris gr̄iā cotidialib⁹

ieiunijs et mortificatioe cor-
dis: corporis assequit: q: scrip-
tu est. sine sanguis effusione no-
fit remissio. mo enim et sanguis reg-
nu dei no possidebt. Et io q:
quis ab huius sanguis effusioe
gladii sps qd e vbum dei vo-
luit inhbe: absq dubio illa
ihemie pphie maledictioe plet-
tet. Na maledictus iquit: qui
prohibet gladium suu a san-
guine. Hic naq e gladius q
illu noxiu sanguine q auat
materia pccoz. salubru fundes
quidqd repperit i mebus aie
nre carnale trena ue cotretu
rsecat et absadit: mortifica-
tu vicijs viuē deo et spitali-
bus faat vige virtutib: et
ita ia no recordatioe veteris
admissi sed spe futioz flere
iapiet gaudioz: ne ta de p-
ccatis malis. qm de veteris co-
gitans bonus: no ex pccoz
meore lacrimas sed ex etne illu
leticie alacitate profundit: at-
q obliuiscēs ea q postiora st
id e carnalia vicia. ad ea que i
an sunt extendit: ho e spita-
lia dona atq vtiutes. **¶ uti-
le sit pccoz obliuio pccoz. c. viii**

Quoniam qd paulo an-
dixisti te eam de m-
dusta pccoz pccoz
meoria rtrahere: ho fieri pe-
nitus no oportet: quipmo
eam si volent nreperit

protinus extrudat. **¶** vultum
naq rtrahit mente acotepla-
cionis puitate: eius pccoz
q m solitudine comozat: impli-
cans eam sordibus mundi hu-
ius et pccozans fetore vicioz.
Dum enim rcolis ea q scdm pn-
cipem scilicet huius siue p ignora-
tia siue p lasciuam comisisti:
ut coedat q quod m hac cogita-
tione posito oblectatio nulla
subrepat: ite antique putre-
dis vel sola cogitatio nre e ut
rtro mente fetore corrupat:
et spitalem vtutu flagran-
tiam. id e suauitate boi odo-
ris excludat. Cum go pccoz
meoria vicioz pulsauerit se-
sum: ita ab ea r silendum e.
sicut r fugit vir honestus et g-
uis. si ipudice ac pccozas fecit
i publico aut colloquijs aut
plexibus **penitentia** appetat.
Qui vtiq n se a contactu eius
festinus abstraxerit: et vel
breuissima moza i honeste
cofabulatiois admiserit: eam
si consensum pudende res-
puat voluptatis: ifamie tn
et rprehensionis nota aut-
torum pccozum iudicio no
euadit. Ita igit nob oportet
cu fuerimus i huiusmodi co-
gitationes pestifera & rcoe-
datione deducti: raptim ab
earum cotemplatione disce-
de: et imple illud qd a salomoe

p̄cipitur. sed exili iquit et noli
 demorari in loco eius. neq̄ me-
 das oculum tuum in ea: ne vide-
 tes nos angeli inuidis ac tur-
 pibus captiuitatibus inuolutos.
 nō possint de nobis p̄teuntes
 dicere. **B̄ndico dñi sup uos:**
 benediximus uobis in noie dñi
Impossibile nāq̄ ē mēte bo-
 nis cogitacionib⁹ inmorari: cū
 p̄ncipale cordis ad turpes ac-
 q̄ frenos itutus fuit inuolu-
 tu. **Dea ē enī illa fma:** oculi
 tui cū uiderit alienā. os tuū
 tūc loquetur p̄ua: et iacebis
 tāquā in corde. maīs et sicut
 gubernator in maḡ tēpestate:
 dices aut p̄asserunt me sed
 non doctui: et deluserunt me
 ego aut ~~nesciebam~~ nesciui.
Delictis go nō solū turpib⁹
 sed eā frenis cogitacionibus
 uniuersis: eīgenda ^{est} semp ad
 celestia mē mētis intentio.
 scdm̄ saluatoris m̄i smam:
 ubi enī ego sum. illic et m̄ster
 meus. **S**olet enī frequenter
 acide. ut dñi suos vel alioꝝ
 lapsus ipeitorū q̄sp̄ia mi-
 serantia r̄tractat affai in mē
 eā subtilissimū teli volup-
 tatio p̄stringit ~~affai~~ affesu:
 et uicū sub sp̄ pietatis ex-
 ortū. ob sceno ac noxio fme
 concludat. **S**unt enī vie que
 videntur apud hoies recte:
 nouissima autē earū uerent

in profundum inferni.

**De flagitiorū recordacio fit
uitanda. Cam. 1. ix. 12.**

Qua p̄t studiu ē no-
 bis studendu ut vir-
 tutū potius appeti-
 tu et desideio r̄gni celorum
 qm̄ uorū uiciorū r̄cordaci-
 onibus nosmetipōs ad con-
 p̄tationē laudabilem prouo-
 cemus: q̄ nāc est tam diu
 quēpiā pestilētissimis clo-
 ce fetoribus p̄soctū: q̄ diu
 supra eā stāe: vel tenu eius
 uolueit cōmoue. **De saassac-
 iois iudicio et abolacione p̄-
 catorum. Cam. x.**

Nouemus aut nos ut
 sepe diximus. tūc de
 mū pro p̄ctis falsis
 fuisse p̄ctis: cū ip̄i motus
 atq̄ affai p̄ quos penite-
 da cōmisiimus fuerunt de
 nostris cordibus ap̄utati.
Quod tū nullus obtine se pos-
 se credat. qui nō p̄us ip̄as
 causas atq̄ m̄teias pro q̄-
 bus in illa collapsus ē c̄tūta.
 oī sp̄us feruore succedit: ut
 ubi gr̄a si in fornicacionē aut
 adultēum p̄nitiosa femaz
 faulitate collapsus ē summa
 festinaaone eā xpm̄ carū
 deuinet asp̄m: aut c̄te si p̄
 habundaciā uini epularum
 q̄ ^{est} in inietate succus. illia
 tā abozū epulam summa d̄s

tristatione castiget. Et rursum si pium aut furtum. aut homicidium aut blasphemiam. pecuniarum desiderio atque amore iurrit corruptus. materiam auaricie illicitem sue deceptionis absadat. Si in iactantia uiam superbie passionis pellit. arrogancie ipsius fonte summa humilitatis uirtute uel lat. Et ita unumquodque peccatum ut possit extinguere. causa atque occasio per quam vel ob quam admissum est debet permutari. Iste etenim avaritiam in medio. ad obliuionem quoque admissorum criminum sine dubio peruenitur. *In 9° tractatu agenda penitendo 2° 9° fine*

Uerum ista per hunc non dicitur obliuio possit in definitione c. xi

super capitalibus tamen sit criminibus constituta. que mox facta quod lege dampnantur. quorum sicut per consumptionem bonam abiciuntur. vel consumuntur affatus. ut in prima accipit fine. Ceterum ab istis minutis in quibus septies iustus cadit in die ut scriptum est et resurgit. nunquam decit penitendo. Aut enim per ignorantiam. aut per obliuionem. aut per cogitationem. aut per sermonem. aut per obreptionem. aut per necessitatem. aut

per fragilitatem carnis singulis diebus vel multo vel uolentes frequentem peccata incurrimus. pro quibus dauid dominum orans purificationem atque indulgentiam deprecatur dicens. Delicta quibus intelligit. ab occultis meis munda me. et ab alienis peccata suo tuo. et apostolus. non enim quod uolo bonum hoc facio. sed quod nolo malum hoc ago. et pro quibus idem etiam euulans proclamauit. infelix ego homo. quibus melius beabit de corpore mortis huius. Tanta enim in his facilitate tanquam naturali lege prolabimur. ut quatenus habet arcuspectio atque custodia caueant. De istis siquidem. unus discipulorum quem diligebat ihesus. abrupta definitione pronuntiat dicens. Si dixerimus quod peccatum non habemus. seducimus ipsi nos seducimus. et uerbum eius non est in nobis. *Primum ad personam ad culmen pertingentem cupientem. non satis peruenit ad finem penitentis. id est ab illicitis temperare. nisi etiam in illis uirtutibus idem seculo cursu semetipsum semper extendit. quibus ad satisfactionis modum peruenitur.* *Uerum enim a fetidissimis criminum sordibus que abhorret dominus quam absternisse sufficiat.*

non possunt ad plenum ista uitam.

uetur **xxvii** Quae vocetur
 quadragesima cum triginta et
 sex diebus termino ieiunet
xxviii Quod p[ro]f[er]a sup[er] gredi
 antur legem quadrage me
xxix De causa et iniao
 quadagesime. **xxx** Int[er]roga
 tio queadmodu[m] itelligi
 debeat. quod ap[osto]lus ait. p[ro]p[ter]
 tantu[m] i[n] uobis non durabit.
xxxi Responso de dia[con]a gre
 et legalium p[re]ceptoru[m]. **xxxii**
 De eo q[uo]d leuioza sunt euage
 ly p[re]pta q[uam] legis. **xxxiii**
 Queadmodu[m] quis probet
 esse sub gra[ti]a **xxxiiii** Int[er]roga
 tio cur in ed[ic]tu[m] p[ro]pensus ieiun
 nates carnalibus icentiu[m]
 acus uigeamur **xxxv** Res
 p[on]sio q[uo]d h[ic] questio futie col
 laconi debeat r[ati]seruai **xxxvi**
 Incipit collatio quarta ha
 bita cum abbate theona.
 denotata de remissione q[ui]n
 quagesime.

Cam primum

Ruisq[ue]
 v[er]ba col
 laa[ti]o[n]is
 huius
 habita
 cu[m] sumo
 uio the[on]a
 na ia
 piama

euoluere? nam for[um] ut m[er]itu[m]
 co[n]fessionis eius breui s[er]mone
 p[ro]firmat: q[uo]d vel ex h[oc] m[er]itu[m]
 vi vel gra[ti]a euidentius potest
 pate[re] l[et]o[rum]. h[ic] igit[ur] adolescens
 admodu[m] i[n] p[ro]ntu[m] studio ipeio
 q[uo]d conexus e[st] v[er]mulo con
 gali. Na[m] du[m] pudicia eius r[ati]o
 giosa sedulitate prospiciat?
 et antea p[er] lapsum lub[er]e ve
 rentur etatis: p[ro]ueniendos
 adolescenae motus liato nup
 tiaru[m] i[n] medio t[er]rederunt.
 Cu[m] go h[ic] vniu[er]s[us] t[er]re p[ro]p[ter]
 cu[m] co[n]iuge pegisset: venit ad
 abbate iohanne. q[ui] t[un]c t[er]re mei
 to satatis elcus dyaconye
 p[ro]fidebat. Non eni[m] ad hunc
 gradu[m] quilibet p[ro]pria volu
 tate aut ambiaone p[ro]ue
 hitur: sed is que auctoroz
 senioz cetus etatis p[ro]p[ro]ga
 tiva et fidei atq[ue] v[er]itatem
 testimo[n]io excellenaoze oib[us]
 sublimiozeq[ue] censueit. Ad
 huc iqua[m] b[ea]t[us] iohanne am
 pie deuoaio[n]is studio p[ro]p[ter]
 t[un]c aie[n]is aduenisset? de
 fens[us] religiosa mune[re] m[er]it
 cetos possessores. qui etati
 decimas vel p[ro]mitias fru
 gu[um] suaz meozato **vi** seni
 de suis substancys offebant.
 videret q[uo]d eos senex cu[m] mul
 tis ad se muneibus co[n]flux
 isse. et deuoaio[n]i eozu[m] vi

assitudinē cupēt rēcompen-
sare: cepit eis scdm aplin spi-
talia semināe. quorū metebat
dona carnalia: deiq; ut ser-
monē adhortationis instituit
*Exhortatio abbatis iohis ad
theonā et ceteros q; cū eo suc-*

Delcor uerat. c. ij.
quidem o filij pia-
rorū munerū lar-
gitate? et deuotionē huius
oblationis cui dispensatio
mī creditā gtant amplector:
q; fidelit pmiāas orās ac
decimas mōgēcū vsibus
profutias uelut sacrificium
dno suauitatis offertis: ha-
rum salicet oblatioē pleni-
tudine quoq; fructuū omni-
se q; sbe vte. ex qua h' dno
delibastis uberti benedic-
dā credentes: uos q; scdm
mandatū illius fide multa-
plicita ubertate bonoz om-
eā i h' seculo cumula-
uob: honora dnm de tuis ius-
tis laboribus. et deliba ei
de fructibus iustiae tue:
ut impleantur horrea tua.
habundācia tritici. vmo
aut tortulāia tua rdundet
Quā deuotionē fidelit
exequentes. satote uos le-
gis antiquae cōsumasse ius-
ticiā: sub qua tūc positi
et mīsgredientes eam rātū

ieuitabilit' murrebat: z i
plentes ad pfdm apue per-
uenie non poterant *De de-
cimar et pmiāarū oblatioē. c. 3*

Decae quide pcepto dñi
vsibus leuitarum?
oblationes uos ac
pmiāe erant sacerdotibus cō-
secrate: sed pmiāarū h' eāt
modus. ut quāq; ma pars
uel frugū uel aualū tēpli
uel sacerdotū mīsteio p̄bētur:
q; modū tepidiores quoz i
fidelit minuentes. rligosio-
res uos eā cumulantes:
illi ex sexage^{ma}. hī aut ex
quadagesima fructuū suoz
pte pendebant. Iusti enī q;
bus lex non ē posita sic p̄-
bantur nō eē sub lege: ut
iusticiās legis non solum i-
plē uerūcāiam superāc cō-
tendant: sit q; deuotio eoz
maior legali ipeio. q; obser-
uācia cumulans pceptoz
uolūtāia addat ad debita
*De abrahā dauid ceteriq; scti
legis mādata fuerit supgres-*
Ita nāq; si. Cam. iij
et abrahā futie le-
gis pcepta legim?
supgressum: cū supatis q;
tuoz r̄gibus de spolys so-
domozū. que sibi uelut uic-
tori nō imēito debebant.
et quide r̄ge ipō au? spolia

itulerat supplicat offente. ni
 cil penitus acquiescat attinge
 ge: sub divi nois testificacoē
 pdamans. **E**xtendo manu
 meā ad dñi excelsū q̄ fecit
 celum et terram: si a filo subteg
 minis vsq̄ ad corrigiā calige
 aapia ex oibus q̄ tua sunt.
Sic dauid p̄cepta legis noui
 mus supgressum: qui p̄cipi
 ente moysē ut ūmias talio
 reddetur. nō solum hō nō fe
 at. verūcū dilōne cōplex⁹
 est p̄sequētes: ut pro hys dñō
 pie supplicans eā lugubiter
 fleuit et ultus ē infectos.
Ita heliam quoq̄ et iheremia
 probamus nō fuisse sub lege:
 qui cū liato vti iugio absq̄
 r̄prehensione potuerūt: p̄se
 ueracē tū vgnies maluerūt
Sic helieum ac r̄liquos e
 iusdem p̄p̄t̄ vob̄ moysaica
 legimus supasse mandata:
 de quibus ap̄lus ita dicit. **C**er
 auerunt ī melotis ī pellib⁹
 capris: angustiati. afflicti.
 egentes. quibus dignus n̄
 eat mundus. ī solitudib⁹ er
 rates. et ī motibus et ī spe
 limas. et ī cauinis terre.
Quid de filiis ionadab filij
 rechab dicit. quos iheremie p̄p̄he
 te offenti ex p̄cepto dñi vi
 nū. ita legitur r̄ndisse: non
 bibemus vinū. q̄a ionadab

filius rechab p̄ n̄ p̄cept
 nobis dicens: non bibetis
 vinū uos et filij v̄ri usq̄ ī se
 pitnū. et domū non edifica
 bitis. et semētē nō seretis.
 et vineas nō plantabitis n̄
 habebitis: sed ī tabnaulis
 habitabitis cunctis diebus
 v̄ris. **Q**uā eā ab eodē p̄p̄ha
 merit̄ audie. **H**c dicit dñs
 exercitū deus isrl. Non desi
 ciet v̄r de sarpe ionadab fi
 ly rechab: stans ī cōsp̄ciū meo
 cunctis diebus. **Q**ui om̄s of
 ferre possessionū suarū de
 amas non contenti. s̄ ip̄a
 p̄edia r̄sp̄uētes. semetip̄os
 potius deo ac suās aiās ob
 tulerunt. pro quibus nulla
 ab hoīe fieri imutatio p̄t̄.
 sicut dñs ī euāḡo contestat̄:
 quā dabit hō imutacōne
 pro aiā suā. **E**t sub euāḡe
 ly graa. agētes supare de
 beant mādata legalia. **Cam**

Qua p̄p̄t. v.
Quā debemus nos
 a quibus nō exigi
 tur legale mandatu: s̄ qui
 bus euāgelicis cotidie in
 tonat s̄mo. si vis p̄fectus
 esse. vade. vende om̄ia que
 habes. et da paup̄ibus.
 et habebis thesaurum ī celo.
 et veni sequē me: cū deci
 mas de substācijs t̄ris.

officiis deo. adhuc quodammodo
sub legis sarcina detinuit. et
nec ad euangelium illud fasti-
gium peruenisse: quod obtemperantes
sibi non tam pariter vite
beneficiis. sed etiam futuris promissis
numerat. Lex enim factoribus
suis non regnum celestium pre-
mia: sed vite huius solacia
et promissit dicens. Qui fecerit
hæc uiuet in eis. Dominus autem dis-
cipulis et animas suas. bene inquit
pauperes spiritu. quoniam ipsorum est
regnum celorum: et omnes qui
relinquunt domum vel fratres aut
sorores. aut patrem aut matrem.
aut uxorem aut filios. aut a-
gros propter uos non meum: centuplum
accipiet. et uitam eternam posside-
bit. Nec in merito. Non enim
tam laudabile est si ab illiatis.
quam si etiam a licitis temperamus:
et hijs propter eum reuerentiam
non uitam: quod ea uobis propter
infirmam mentem utenda
promisit. Itaque si etiam hi qui
decimas fructuum suorum fide-
litate offerentes. preceptis domini a-
tiquioribus faulant. nec
dum perit euangelium cul-
men ascendere: illi qui ne-
que quidem faciunt quantum ab
eo absint manifestissime per-
iudicatur. Nam quemadmodum
poterunt euangelium gratie periti-
peres: qui consummac etiam leuio-

100

legis precepta contempnunt.
Quorum facultate usque adeo
impetiosa legislatoris uerba testan-
tur: ut etiam maledictum non
impletibus proponatur. Male-
dictus enim inquit: qui non prima
scit in omnibus que scripta sunt
legis in libro huius ut faciat
ea. Hinc autem pro excellencia
et sublimitate mandatorum
dicitur. qui potest capere capiat. illic
legiferi uolentia compulso.
preceptorum indicat puritate
Contestor enim inquit uobis
hodie celum et terram: quod si non
custodieritis precepta domini dei
uestri. peribitis a facie terre. In
magnificencia preceptorum sub-
limium. ipsa non tam imperantibus
quam adhortantibus condicione
figuratur. si uis perfectus esse
facite hoc aut illud: ubi ieremi-
sababile etiam reuerentibus moy-
ses pondus imponit. Hinc
consilio tamen uolentibus et ad
perfectione festinantibus paula-
occurrit. Non enim generaliter per-
cipiendum est. ut ut dixerit ita
ceteroquin ab omnibus exigendum
id quod propter misericordiam sublimita-
te non potest passim ab omnibus
comprehendi. sed consilio pro-
curantur omnes et gratia: ut hi
qui magni sunt. possint perfectio-
virtutum non in merito conuari.
qui autem paru sunt et men-

plenitudinis x
sunt licet fulgore
sunt fideri testi-
sunt in a tribus
sunt que in lege fut-
sunt mala dadi
sunt ne supplio
sunt No go xpe
sunt excelsa fasti-
sunt nate co-
sunt ubi arbitrii p-
sunt et salubritate
sunt de se deo pfectis
sunt ubi preceptu
sunt et ubi natis
sunt ubi def-
sunt ubi et negligencia
sunt ubi et per-
sunt ubi conscript
sunt uero
sunt leges seu ei
sunt uera pota
sunt ueritate effugit
sunt aut prima conse
sunt quod quod qm si
sunt qm dicit ita
sunt qm dicit infirmos
sunt
sunt sunt fortes ad
sunt atq pre
sunt euage qm
sunt ra uat ad y
sunt qm quide in
sunt plei nem
sunt no infirmate supra
sunt lex cu con

surā etatis plenitudis x̄
 iplē non p̄nt licet fulgore
 maiorū velut siderū tecti
 late videantur: tū a tūbus
 maledōnū que in lege sūt
 alieni n̄ p̄ntia maloz cladi
 bus abdicantur. n̄ sup̄plias
 plectantur etno. No go x̄pc
 ad illa v̄tutū excelsa fasti
 gna p̄cepta queqm̄ n̄itate cō
 stringit: sed libei arbitriū p̄
 uocat p̄tate: et salub̄tate
 consilij ac desideio p̄fectiois
 accendit. **U**bi enī p̄ceptū
 ubi n̄itate: et ubi n̄itate
 ubi et difficultas: ubi et dif
 ficultas ubi et negligētia?
 ubi et negligētia ubi et pec
 ratū: ubi p̄ccatū ubi consequit̄
 et pena. Custodientes uēo
 h̄c ad q̄ p̄fixe legis seuei
 tate coguntur: pena poq̄
 q̄ ab illa itentabat̄ effugit.
 qm̄ m̄cedē aut p̄mia conse
 quuntur. **Q**uod euāgelij gr̄a sit
 p̄fās t̄bit r̄gnā celoz. Ita
 veniat̄ sustentet infirmos
 Capm̄ sextum

Itaq̄ sicut fortes ad
 sublimia atq̄ pre
 celsa euāgelij s̄mo
 sustollit: ita nō patit̄ ad y
 ma d̄mergi: p̄fās quidē tri
 buens v̄titudinis plei nem
 veniā uēo infirmitate sup̄a
 tis ip̄ariens. Lex enī con

sumantes p̄cepta sua. i v̄tūsq̄
 inciti velut quoda mediuillo
 collocavit: quātū a t̄sgressoz
 dapnatioē sec̄nens. tū sepa
 rans a gloria v̄tū p̄fectoz
Quod quidē qm̄ infirmū qm̄q̄
 misēabile sit. vel ex p̄ntis vi
 te statu et p̄patione p̄sp̄iate:
 i qua miserrimū ducatur. si
 h̄o tū quis studeat ac labo
 ret: ne r̄us m̄ honestos hoies:
 et nō eā loqules ac hono
 rabilis. et gl̄osus habeat.

Quod i n̄rā s̄itū sit voluntate
 p̄tate v̄trū sub euāgelij gr̄a
 an s̄b legis volumus t̄rore cō

Quod i n̄rā hodie s̄itū
 est p̄tate: v̄trū sub
 euāgelij gr̄a. an sub legis
 volumus t̄rore consistē. Cui
 libet enī p̄ti pro qualitate
 actus sui. v̄nūqueq̄ n̄tē est
 aggregatū. **N**ā aut sup̄gredie
 tes legē suscipit x̄ gr̄a. aut
 ite ifeiores velut debitores
 suos sibiq̄ obnoxios lex re
 tentat. Reus nāq̄ legalium
 p̄ceptorū nequaq̄ euāgelij p̄
 fōnē valebit attinge: qm̄ x̄pc
 iū. se et d̄nī gr̄a libeatū ia
 mit gl̄orietur. Non solum eī
 h̄ credendus ē adhuc eē sub
 lege. q̄ ea q̄ lex p̄cipit detrec
 tat iplē: sed eā ille q̄ ea tū
 q̄ lex iubet obseruāe itēq̄ ē:

at nequaquam vocationi et gratiae
 et condignos exhibet fructus
 ubi non dicitur decimas tuas
 et primitias offeres domino tuo
 sed vade vende omnia que
 habes et da pauperibus. et ha-
 bebis thesaurum in celo. et veni
 sequere me: ubi ob personam
 magnificam discipulo pos-
 tulant. ne breuissimum quidem
 hore spacium pro pueris concedi
 sepultura et humane caritatis
 officium diuini amoris virtute
 putatur. **Quemadmodum theo-
 nas iugem suam ut et ipse re-
 nuntiare hortatus sit. c. viii**

Quibus auditis beatus
 theonas inextinguibili
 desiderio euangelice per-
 sonae accensus. semen ubi
 secundo corde conceptum quasi
 profundis atque edocitis condidit
 fulas: in eo vel maxime humi-
 liatus atque compunctus. quod eum
 senex non solum euangelium per personam non
 attigisse dixisset: sed etiam vix
 legis primum adimplet mandata.
 Siquidem cum decimas frugum
 suarum solutus esset draconem
 singulis annis dependere: pri-
 mitiarum rationem ne audisse qui-
 dem se aliquando: quam tamen etiam si ful-
 plesset. longe nichilominus
 secundum sensum suum se ab euangelio
 per personam distare simpliciter fate-
 bat. Domum itaque revertitur mes-

tus: illa quod affectus tristitia.
 quam primam stabilem ad salutem opera-
 tur: ac de sua iam voluntate
 et diffinitione non dubium.
 erga salutem coniugis omnium mens
 sollicitudinem curamque iungit.
 eamque ad desiderium quod fuerat
 ipse suscipiens cepit exhorta-
 one filii prouocare: et ut deo
 patienter in sanctorum et castitate
 seruirent. diurnis nocturnisque
 quod fletibus ammonens dicens
 consilium meliorum vite neque
 quam esse protelandam: quod nunc
 subite mortis vana spes in-
 matue non prouocaret etatis:
 quippe que infantes pueros
 quod adolescentes pariter ut senes
 forte propter. **Quemadmodum
 non acquiescente uxore sua
 ad monasterium iuglarit c. 9**

Quibus humiliter obsecra-
 tionibus iugiter persistens.
 coniugis diuissima non
 prebet assensum: sed diceret
 solacio maritali pro etatis sue
 flore penitus absque non
 posse: ac proinde si quid deser-
 ta ab eo tunc admisset: ul-
 li potius assensum quod coniugii
 federa dirupisset. Ad hoc ille
 cum diu condicione nature
 pretendisset humane: quam fragi-
 lem et incertam periculosam
 esse carnalibus desideriis et
 operibus diuina implicari: adi-

aens astruebat non licet cuius
 eius se boni extorem facere
 quod didisset: maioris q̄ ee
 noie despice cogitā boitate ^{quod}
 nō amāe. prom se & iā ratu
 puatationis uiolui. si uentis
 tā p̄claus tāq̄ celestib⁹ donis
 trena ac fōrida pretulisset:
 ad oem sane etate oez q̄ sexū
 p̄fectionis magnificētia p̄tine:
 z uniuersa etate mebra ad cōfē
 dendā sublimium meitorū
 celsitudinē prouocā. dicte
 aplo: sic aurite ut cōprehen
 datis: nō p̄t lentoz z segruū
 moras. patos atq̄ alacres de
 be subsiste: cū rectius sit ut
 desides a p̄currentib⁹ mate
 tur. qm̄ ut p̄erantes a r̄fide
 tib⁹ obligent: p̄m̄ statutu
 sibi decretū q̄ ee r̄nuacare
 scō ac mori mundo. ut uiuē
 possit deo: et si hanc b̄titudi
 nē neq̄at obtine. ut cū socia
 sua in consorciū t̄seat xp̄i:
 malle se vel cū unius mebrū
 dispendio saluū fieri. z uelut
 debilem itrome i r̄gnū celoz:
 qm̄ cū soliditate corporis cō
 dep̄nari. Adiebat at̄ eā is
 ta dicens. Si moyses pro diu
 tia cordis dimitti p̄mittit ux
 ores: quāe h̄c non f̄mat xp̄i
 p̄desideio castitatis: p̄sertim
 cū idē dñs int̄ ceteras affro
 nes idē p̄m̄ m̄m̄ q̄ ac filioz

q̄bus oem r̄uenā non solum
 lex sed eā ip̄a p̄ceptat exhibē.
 t̄n̄ pro noie suo ac desideio per
 fectiois nō solū step̄nēda s̄p̄liat:
 sed eā odio h̄nda ee d̄sc̄nēs:
 cōiugat eis fil̄ eā uxorū
 non dicens. et ois qui r̄liquit
 domū vel fr̄es aut sorozes.
 aut p̄em̄ aut matrē aut uxo
 res. aut filios aut agros p̄t
 nō meū. centuplū accipiet.
 et uitā etnā possidebit. In
 t̄n̄ q̄ p̄fectioni quā p̄dicat.
 nichil patitur p̄ari: ut illā
 quoq̄ n̄c̄itudinē soluat p̄s̄
 at m̄ris. q̄ sc̄dm̄ aplm̄ p̄m̄
 obtinet i r̄promissione man
 datū i honora s̄z p̄ez z m̄ez
 quod ē mandatu p̄m̄ i r̄
 promissione: ut b̄n̄ sit tibi.
 et sis longeuus sup̄ t̄ram:
 eamq̄ desp̄ia pro suo amōe
 p̄cipiat. Euidēt itaq̄ sicut
 eos euāgelicis s̄mo idēmp̄
 nat. qui nō int̄ueniente ad
 ulterū c̄m̄e uxoria uicula
 dirūpuit: ita ob amōe x̄
 et desideiū castitatis h̄ys q̄
 uigū carnale r̄ietezint. eā
 centupla p̄m̄ia r̄promittit
 Quia p̄t si fiet p̄t ut ad har
 optatissimā in p̄tem. accep
 ta tandē roē flectais: sali
 cet ut dñs f̄uierates pena
 gehēne parit̄ euitemus:
 caritate cōiugy nō r̄futo.
 p̄mo eā maiore adhuc di

lōne cōplector? agnosco enī et
 vēdō adiutem meā. dñi m̄ se
 tētia m̄ deputatā. et indispū
 to eidem fedē caritatis ī trīsto
 coherē nō r̄spuo; n̄ a me sepa
 rō quod dñs m̄ p̄ me statim
 condiciōis lege coniūxit. dū
 mō sis et ip̄a qd̄ conditor te eē
 uoluit? si vēdō nō adiutorū eē
 volucis. sed ī deceptiōe et a
 miniculum te nō m̄ sed adū
 saio malucis exhibere? atq;
 ob hō attributū putas cōiugii
 sacramētū. ut te hūc q̄ ingei
 tur fraudans saluti. ī sup̄ eā
 me adisapulatu r̄trahas sal
 uatoris; ita illā bñ abbatib
 iohānis. ymo x̄ ore platam
 smāz vilit̄ apprehendā. ut me
 a sp̄itali bono nulla carit̄
 auellere possit affrō. Q̄ enī
 iquit nō odit p̄rem et m̄ez.
 et filios et fratres 2 sorores?
 adhuc aut̄ et aiam suā; nō
 p̄t meus eē discipulus. Cū er
 go his atq; huiusmōi v̄b̄ mu
 liebris non flecteretur inten
 tio; et in eadē obstinacionis
 diuitia p̄maneret; si ego in
 quit bñs theonas te abst̄
 he a morte nō possum. nec
 tu me sepabis ax̄. Tuus
 aut̄ ē michi cū hoīe. q̄ cū dō
 h̄re diuorauim. Aspirante
 itaq; gr̄a dei. diffinicionis
 sue execuacionē istat̄ aggres
 sus est; nec itepestere per

aliquā morā desiderij sui pas
 sus est ardorem? nā confes
 si dimūdatia facultate nudat.
 ad mōsteum puolauit. Vbi
 m̄ breui tanto splendore sa
 tatis et hūilitatis emiauit.
 ut b̄tē meōrie ioh̄e ad dñm
 ex hac luce migrante. s̄o quos
 helya v̄io. q̄ h̄aut m̄ior deces
 fore suo fuit filij decedente.
 tr̄us theonas vniūsozum
 p̄claus iudicio ī d̄yconie eis
 disp̄sacōe suscessit. **Sans
 factio pro eo ne disadia con
 iugib⁹ suade videam. c. x.**

Nemo aut̄ existimet nos
 h̄c ad prouocanda
 cōiugiorū diuorata
 texuisse? qui nō solū m̄pa
 ab m̄me condēpnamus.
 verū eā aplicam septes
 smāz dicimus honorabile cō
 nubū ī oībus et chorū ī
 maculatus; sed ut lōrima
 um iusionis quo tanto ille
 v̄n̄ deo dicitur ē. fidelit̄ p̄
 dēmus. A quo bona gr̄a h̄
 p̄mū deposito; ut siue ei h̄
 placeat siue displiceat; me
 quoquomō a calūpnia alie
 num eē concedens. ī h̄ suo
 h̄o facto aut laudet aut rep̄
 hendat auctore. Ego aut̄ qui
 nō meā sup̄ hac re p̄p̄si
 sentēciā? sed r̄i geste h̄stor
 iam simplia narracone cō
 plexus sum; equū ē. ut sicut

in de eorum q̄ hoc factū pbant.
laude nil vendito. ita eorum
qui id improbant nō pulset i
uidia. Habeat go suū de illout
vniuersisq̄ iudiciū: sed mo
neō ut ita censurā sui casta
get exānis: ne se equoorem
aut sanctiorem diuino cre
dat eē iudicā. quo i eū eā
apostolicarū collata fuit sig
vritū: ut taceā de tātorum
p̄uēsmā: a quibus fām ei
nō solū mīme r̄p̄rehensum.
verū etiam usq̄ adeo collau
datū eē manifestum ē: ut eū
fūmū ac sublimissimū vis
i dyaconie elōne p̄uērit.

Et ut tot sp̄italiū vior̄ deo
auctore plātū nō errasse iu
dicium: quod eā tāta sig
noarū ut sup̄ iā dictū ē admi
tio confirmabat. *Ināsiāq̄ aut
i egypto totis diebus quing
gesime nō ieiunaret. nec
genua in orōe curuentur
sed iam. Cam. xi*

S p̄ūb est: ut p̄m̄
se disputaōnis
ordīe p̄sequam. Igitur ab
bas theonab cū dieb̄ q̄nq̄
gesime nos i nost̄ cellula vi
sisset: vesp̄tina orōnum
sollepnitate t̄sacta: humi
paululū consedentes cepi
mus diligētius p̄uēctari:
tur apud eō tanta obhuātia

cauetur: ne quis penitus to
tis quingagesime diebus. vel
genua i oratione curuaret.
vel vsq̄ ad horā nonā ieiuna
re p̄sumet: eoq̄ id diligēti
scrutabam: q̄ nequaquam
h̄ tanta cauaōne seruāi in
s̄p̄re monasterijs videāmq̄
*Responso de natia eoz q̄
bō vel mala vel media fuit*

Hec. Cam. 12
abbas theonab cli
vsub ē sermonis ex
ordio. *oportet quidē nos au
toitati p̄m̄ consueū q̄ ma
iorū vsq̄ ad m̄m̄ t̄p̄e p̄ tāta
ānorū seiem p̄telate eā
nō p̄cepta rāone cedē: eāq̄
ut antiquitas tradita ē iu
gi obseruātia ac r̄uētia
custodie. Derūm̄: causas hu
uis r̄i et rāone volū ag
noscere: accipit breuit̄ eā
q̄ a senioribus n̄ris tradita
sup̄ hac iustitūe de cōp̄m̄
Derūptū anq̄ scriptūe di
ne auctoritas p̄oseat: si pla
ret de natia t̄p̄is ieiunij et
qualitate pauca dicemus:
ut disputaōne n̄rā subse
quēs scriptūaz confirmet au
toitas. Dīna sapiā p̄ eclesi
astē oī r̄i id ē vniuersis seu
p̄p̄eis. seu q̄ adūsa putant̄
et tristia: t̄p̄s eē p̄m̄i desig
nauit dicens. Oib̄ t̄p̄s est*

et tempus omni rei sub celo: tempus
pariendi et moriendi: tempus
plantandi et tempus euellen-
di quod plantatum est: tempus
ocidendi. et tempus sanandi:
tempus destruendi. et tempus
edificandi. tempus plorandi et te-
pus ridendi: tempus plangen-
di et tempus saltandi: tempus
mittendi lapides. et tempus col-
ligendi: tempus amplectendi.
et tempus fieri longe fieri ab
amplexibus: tempus am-
rendi et tempus perdendi: tempus
custodiendi et tempus expellen-
di: tempus distruendi et tempus
saraendi: tempus tacendi
et tempus loquendi: tempus
amandi et tempus odiendi:
tempus belli et tempus pacis:
et inf. quia tempus est inquit omni-
ri. et omni facto. Nil igitur
ex his esse bonum perpetuum de-
finiunt: nisi cum fuerit horum
quod oportune et temperanter
expletum: ita ut hoc eadem que non
oportune gesta bene cedunt:
si inopportuno vel incongruo
tempore presumantur. inualia in-
ueniantur et noxia: absque his
dicitur quod per se principaliter
vel bona vel mala sunt. nec
aliqui possunt in contrarium dei-
uari. ut est iustitia. prudentia.
fortitudo. temperantia ceteraque
virtutes: siue educto vicia:

quorum diffinitiones in alia
parte eadem omnino. mutari ne
non possunt. Si qua vero in vtrius-
que affectu possunt aliquam tamen: ut
pro qualitate vitentium vel
bona inueniantur vel mala:
hoc non absolute pro sua natura.
sed propter affectum et oportuni-
tatem temporis vel vitia medium
vel noxia sentiantur. **Qua-
le bonum sit ieiunium. c. xiiij**
Quoadmodum nunc querere
dum est. quid super
ieiuniorum statu de-
cernere debeamus: verum nam
sicut et ipsum bonum eodem modo quo
iustitiam. prudentiam. fortitu-
dinem. aut temperantiam diximus.
quod in parte in se contra peccatum non potest
an medium quid. quod medium
factum possit prodesse. inter-
dum propter missum ad peccatum
non possit: quodque non nunquam
egisse reprehensibile sit: non
nunquam propter missum laudabile.
Si enim in illa diffinitione vir-
tutum etiam ieiunium censea-
mus: ut in principalia bono-
rum abstinentia collocetur:
est profecto eorum mala et inmo-
sa precepta. Ad quid enim prin-
cipali bono contrarium est: sine
dubio principale malum esse
censendum est: quod diffini-
ri a nobis scripturarum sac-
tarum non permittit auctoritas.

et positio le
ut p'm cont'm
p'mpano'e creda
non nullos frug
p'mpano'e confes
p'mpano'e r'ati m'ari
p'mpano'e r'men s'om
p'mpano'e ab'ome
p'mpano'e deus crea
p'mpano'e ai g'raz
p'mpano'e et h'is qui
p'mpano'e voluntatem. q
p'mpano'e et et u'apl
p'mpano'e quod ai amone p
p'mpano'e em p'mpano'e
p'mpano'e et p'mpano'e ob so
p'mpano'e est n'mem
p'mpano'e de'p'mpano'e: n
p'mpano'e quod f'at: vel
p'mpano'e p'mpano'e p'mpano'e
p'mpano'e q' no fit p'm
p'mpano'e ieiunium. c. xiiij
p'mpano'e mediu ee ena et
p'mpano'e me declara
p'mpano'e q' f'at: iustitiat
p'mpano'e in no de'p'mpano'e tr
p'mpano'e p'mpano'e m' g'res
p'mpano'e em claru p'mpano'e
p'mpano'e p'mpano'e aut bono
p'mpano'e op'et' vacuum
p'mpano'e ut sine eo ai q'p
p'mpano'e in nec e cessand'e
p'mpano'e t'oru' neglu
p'mpano'e rursus p'mpano'e
p'mpano'e t'oru' t'ep'm
p'mpano'e temp e. n'is

Veni tū sensu ac proposito ie
 iunemus. ut p̄am contēn
 i escarum p̄cipacōe t̄reda
 mus: non mō nullos fruc
 tus pro abstīnētia conseq
 mur: sed etiā ratū maxi
 mū ac saclegy t̄men scdm
 aplm contēnemus. abstīnē
 tes a cibis quos deus crea
 vit ad p̄cipiendū cū gr̄az
 actione fidelibus. et hys qui
 cognouerunt v̄itatem: q̄
 ois creatiā bona ē. et nichil
 r̄iciendū quod cū ^{gr̄az} actione p̄
 cipitur. Qui em̄ putat. t̄cōe
 esse. illi cōe ē: id est ob so
 lam p̄cipacōne esse neīnem
 legimus eē idēpnatum: n̄
 forte iūctū quod fuit. vel
 postea subsecutū: p̄ qd̄ me
 ruit idēpnatū. **Q̄ nō sit p̄n
 cipale bonū ieiunū. c̄ xiiij**
Itaq̄ mediū eē etiā ex
 hoc mā me declara
 tur: q̄ sicut iustificat
 custoditū. ita nō idēpnat r̄
 ruptū: n̄ forte p̄cepti t̄sgres
 sio. magis qm̄ escarū p̄cipacō
 p̄uatur. P̄ncipali aut̄ bono
 ita nullū oportet vacuum
 eē t̄p̄us. ut sine eo cuiq̄
 liceat eē: q̄ n̄c̄ ē cessacōe
 eius i malū corruē negligi
 gente: n̄ rursū p̄ncipa
 li malo ullū concedit t̄p̄:
 q̄ qd̄ noxiū semp̄ ē. nūq̄

poteit si admissū fuit non
 nocē vel in p̄tem ūquā lau
 dabile cōmutū: ac p̄inde ea
 quibus qualitates s̄tutatas
 videmus: t̄p̄a: et que s̄c̄ ob
 seruata s̄s̄ficant. ut amissa
 nō polluant. media eē mā
 festū est. utputa nuptias. a
 ḡtura. diuicias. solitudis
 r̄mōacōne. vigiliab. sacrozū
 lōne meditacōneq̄ libroz.
 p̄cipacō ieiunū. de quib̄ p̄n
 cipū sermois exortū ē: que
 oīa dīna p̄cipacō. vel sc̄arū
 autoritas scripturā. nō ita
 t̄cessabiliter obtinenda. nec
 iugit̄ custodienda decreuit:
 ut ea paululū p̄mississe ne
 phāum sit. Quidq̄ et ip̄en
 tue decuitur. morte r̄rogat
 nō t̄pletū: q̄cūq̄ v̄o fuit
 tur potius qm̄ iuberetur.
 facta profunt. i facta nō p̄u
 unt: et t̄d̄arco aut oīa her
 aut t̄c̄e quedā pro causa
 pro loco. pro mō. p̄ t̄p̄e t̄r
 cūsp̄cte age nos maiores
 nri. et p̄uide obseruāe ius
 serūt: q̄ si cōgrue aliquid
 horū actitetur. aptū atq̄ cō
 ueniens. si m̄congrue. t̄p̄
 tū eē constat ac noxiū: ac
 si velit quis in fr̄ib̄ aduētū
 i quo xpm̄ debet huānitate
 r̄ficere. et gr̄atissima suscep
 acōe cōplecti. austeritatem

ieiunij custodie: uone ihua-
ritatis potius cimen iur-
rit qm laude et meritū rli-
gionis acquit. **¶** Sed si cum
defectio et imbecillitas car-
nis rpacone virū este
pceptaone deposat. nō acq-
escat aliquis rigore absti-
nencie r laxare: nōne magis
crudelis sui corporis homi-
ada qm salubris pūisor ē et
timand⁹. Ita eadē cū tps fes-
tiuitatis escarū congruū
fotū et rfectionē nūrie ab-
solucionis indulget: si quis
ieiuniorū rigidam obserua-
ciā mdrupte volueit r tē-
tāe. nūc est. ut nō tā rligio-
sus qm rconditus atqz rra-
cionabilis habeatur. **Sed**
et illis h̄ nichilomin⁹ rpei-
ent aduersa: qui huānā
laudē ieiunij auarant. **¶**
quos euā q̄ s̄mo ī p̄nā sua
rcepisse mcedē p̄nūciat:
vel quoz p̄ p̄phetā d̄ns ie-
iunium detestatur. ex quo-
rū p̄sona cū sibi obiaens
an̄ dixisset. quare ieiunau-
mus et nō asperisti: huili-
auimus aiās nostras: nes-
cisti: r festim subiaens pro-
ditit et causas. cur nō me-
rentur audi. **Ecce** m̄qt̄ m̄
diebus ieiunij iuenit uo-
luntat̄ vr̄a: et om̄s debi-
tores vr̄os r̄p̄etitib. **Ecce**

¶ et inani ostentatiōe palloris. fa-
mā sanctitatis acquirūt. **¶**

ad lites et contēaciones iei-
unatis: et p̄uitatis pugno i-
pie. **Nolite** ieiunare sicut
usqz ī h̄c diem: ut audiat
m̄ excelsis clamor vr̄. **¶** Nūquid
tale est **est** ieiunium qd̄ elegi:
p̄ diem afflige hōiēm aiās
suam. **¶** Nūquid contorque
quasi arculum caput suū:
et factū et cinerem sterne.
¶ Nūquid istud vocatū ieiuni-
um: et diem acceptabilem
d̄no. **¶** Dem̄ infert docens
quō acceptabilis fiat conti-
nēcia ieiunantis: atqz eui-
dent̄ enūciat p̄ se solū iei-
unium nō posse p̄desse. nisi
h̄as q̄ subiauntur causas
habuerit consequentes: nō
ne h̄o ē iquies ieiunium
quod elegi: dissolue colligi-
aciones impietatis. solue fas-
tuculos dep̄metes: dimitte
eos qui confracti sunt libe-
ros: et oē otius d̄rupē:
frange esuiēti panē tuū.
et egenos uagos qz induc ī
domū tuā: cum videis nu-
dū op̄ei eū et carnē tuā ne
despexeris. **Tūc** erupet quasi
mane luxē tuū. et sanitas
tua cicius orietur: et ante-
ibit faciē tuā iusticia tua.
et gla d̄ni colliget te. **Tūc**
iuocabis et d̄ns exaudiet:
clamabis et dicit ecce assū-
didetis go ieiunium nō

capite hōi ad d̄no iu-
p̄ nō p̄femetp̄m
na opa d̄no ac deo be-
nignit̄ fiat: et rursum
d̄no causis non
d̄no uerū enā odi-
d̄no dicit d̄no
d̄no nō exaudia-
d̄no **¶** p̄ncipale bo-
d̄no n̄scis bonum
d̄no **¶** Capm
d̄no **¶** r̄m
d̄no p̄na et ueritas
d̄no illa p̄d̄m p̄
d̄no r̄m̄m̄. q̄ ubi r̄ta
d̄no ē p̄ncipale p̄ter
d̄no sicut tenenda: sed
d̄no ieiunio p̄r illa. **¶**
d̄no ē enī ut r̄m̄es
d̄no r̄m̄e sicut ieiunio
d̄no nō ut ad ieiunioz
d̄no d̄no r̄m̄e ḡsta
d̄no d̄no q̄ est ueritas car-
d̄no d̄no h̄o et ad h̄
d̄no ī m̄de m̄d̄m̄a:
d̄no ad m̄m̄e. q̄ ī m̄o
d̄no illa tps̄ excep-
d̄no p̄ncipale bonum ē. p̄
d̄no r̄m̄m̄. **¶** N̄qz enī
d̄no r̄m̄e h̄o vel te
d̄no q̄ m̄o m̄o h̄o
d̄no q̄ m̄o h̄o
d̄no r̄m̄e h̄o p̄met
d̄no q̄ r̄m̄e h̄o
d̄no q̄ r̄m̄e h̄o
d̄no q̄ r̄m̄e h̄o

nō p̄cipale bonū a dno in
dicitur: eo q̄ nō p̄ semetipm̄
sed p̄ alia opa bonū ac deo be
neplacatum fiat: et rursū
ex accidentibus causis non
solum vanū. verū etiā odi
bile censeatur dicere dno.
cū ieiunauerit nō exaudia
pres eorum. **De p̄cipale bo
nū non p̄t m̄ficius bonum
debeat exerceri. Caplm**

Non enī. **xv**
mūa pacia et veritas.
vel illa p̄dicta p̄
cepta v̄tutum. i quib⁹ v̄t
q̄ bonū ē p̄cipale p̄pter
ieiunia sunt tenenda: sed
potius ieiunia p̄t illa. Et
laborandū ē enī ut v̄tutes
ille q̄ v̄t bone sunt ieiunijs
acquirant: nō ut ad ieiunioꝝ
tīm tendant illarū gesta
v̄tutū. Ob h̄o ḡo est utilis car
nis afflictio: ob h̄o ei adhi
benda ē medie medicina:
ut p̄ illā ad caritātē. i q̄ imo
bile ac sine ulla t̄p̄is excep
tione p̄petuū bonum ē. p̄
uenire possimus. Neq̄ enī
medie aurificiue vel ce
tearum q̄ in h̄o mundo sūt
ararū v̄sana p̄t m̄ficiē
tā q̄ ad opus eius p̄tinet
excitentur: et nō potius fer
ramenta p̄t artis studii
parantur: q̄ sicut utilia

sūt p̄tibus: ita sup̄flua h̄ijs
q̄ artis ip̄iūs nesciunt dis
ciplina. Et sicut h̄ijs q̄ ad ef
ficiendū opus suū ~~cor~~ cor
m̄ficiō fulcuntur plūimū
profunt: ita illis q̄ au⁹ ri
grā instituta sūt ignorātes.
sola eorū possessio cōtēta
sunt. p̄tibus p̄desse nō p̄t:
q̄ utilitas sue sumā i re
tentatione eorum tīm. nō
i op̄is cōsumatione instituit.
Illud ḡo ē optimū p̄cipalit̄
p̄t quod sūt illa q̄ media
sunt: ip̄m v̄o p̄cipuum
bonū non ob aliam causā
sed p̄pter suā tīm agit bonitē.
**Quo a ceteris bonis p̄
cipale discernatur bonū. c. 16**

Quod quidē a ceteris
que media eē p̄e
diximus h̄ijs ser
uitur modis: si p̄ se bonū
sit. et nō p̄ aliud aliquid:
sed p̄t se nat̄ sit. et nō p̄t
aliud: si imutabilis semp̄
q̄ sit bonū. ac p̄petuo suam
r̄tinentis qualitātē: nūq̄
i p̄tem possit t̄nsire contra
riam: si adēp̄o vel cessa
tio eius. nō possit nō sumā
i ferre p̄niam: si id quod
illi contrū est. sicut p̄cipa
le sit malū. nec in p̄tem
tam bonā possit aliquādo
t̄nsire: q̄ deficiatōes quib⁹

principaliū bonorū nā dīscer-
 nitur. ascribi ieiunijs oīno
 non pnt. Neq̄ enī ex semetipīs
 bona aut p̄t se nārī sunt. q̄
 p̄t accipendā corpīs ⁊ cordis
 p̄nitentem salubriter exēnt.
 ut aculeis carnis obtusis
 mens pacifica suo r̄cōsiliēt
 auctori. n̄ immutabilī sēp̄ q̄
 sunt bona. q̄ plerūq̄ eorū
 mīssioē non ledimur. ymo
 etiā ī p̄nicāe mīdū aīe ipoz
 tūius celebrata v̄tuntur.
 Sed n̄ p̄ncipale malū ē id
 quod illi videt̄ adūsū. id ē
 laborū natūaliter iocūda
 p̄cepto. q̄ n̄ itēp̄nāia atq̄
 luxūia vel alia quedā vīa
 subsequātur. mala n̄ p̄t dif-
 fini. q̄ nō quod intrat. os cō-
 inquat hōiem. sed que p̄cedūt
 de ore h̄t cōinquant hōiem.
 P̄ncipali itaq̄ derogat bono.
 n̄ p̄fecte aut sine peccato illud
 exequitur. q̄sq̄ h̄ nō p̄t
 idipm̄ sed p̄t aliud aliquid
 facit. Diā enī huius gr̄a fa-
 cienda sunt. ipm̄ v̄o p̄t se
 solum ē exp̄tendū. **De rati-
 one et v̄litate ieiunij c. xvij**
Quāle igitur diffini aōēz
 sup̄ ieiunij qualitate
 uigil r̄tinetes. ita il-
 lud totis vībus aī appetam⁹.
 ut t̄n tūc demū id nob̄ cōgruū
 nouerim⁹. si ī eo t̄m ratio

si qualitas. si mensurā seruet.
 n̄ ita ut in ipso sp̄ci m̄e t̄m
 defigam⁹. sed ut p̄ ipm̄ ad p̄u-
 tatem cordis et apostolicā car-
 itate p̄uenire possimus. Igitur
 ex hoc ipso ieiunio. vbi nō so-
 lum sp̄cialia sūt p̄fixa t̄p̄a.
 quibus vel exēci debeat vel
 p̄tmitti. sed etiā qualitas
 modusq̄ p̄positus est. nō p̄-
 ncipale bonū. sed mediū quod
 dam ēē manifestū est. Ceterū h̄
 q̄ p̄cepti auctoritate. vel mā-
 dant ut bona. vel mīdiant
 ut noxia. nūq̄ ita excep̄tōi
 t̄p̄m subiacent. ut mīdū aut
 que sunt vetita sunt fieri de-
 beant. aut q̄ ip̄ata sunt p̄-
 mitti. Nec enī ullus iusticie
 pacē s̄betata. pudicie. mī-
 tati statutus ē modus. nec
 rursum iusticie. ip̄acē. fū-
 ri. ip̄udicie. iudice. atq̄ sup̄-
 bie. lib̄tas aliq̄m p̄missa est.

Nō semp̄ congruū ēē ieiunū

Quāobrem **Cam 18**
 h̄is de ieiunij quali-
 tate p̄missis. subde-
 da adhuc factarū scripturā
 videtur auctoritas. p̄ quā appro-
 betur manifestus ieiunū
 p̄tūū custodiri nō debē-
 re posse. In euagelio ieiuna-
 tibus phariseis vna cū dī-
 scipulis iohānis baptiste. aī
 apli v̄tō. aīa et cōiūue. ce-

lestas illius sponsi. necdum
ieiuniorum obseruātia cul
todrent. discipuli iohānis
q̄ sumā iustiae se ieiunijs
possidē credebant. quippe
illius sectatores qui eximius
p̄mē predicator. ita auctis po
pulis formā suo prebebat
exemplo. ut non solū varia
escarum grā. q̄ huius vfi
bus suggerant abnueret. ve
rū eā panis ipius esum
penitus ignoraret. dno conq̄
runt dicentes. Quare nos et
pharisei ieiunamus frepter
discipuli aut tu nō ieiunāt.
Quibus r̄ndens dñs euide
t ostendit. nō oī tpe cōgruū
ē ieiunium n̄ n̄cruū aliau.
tū vel festiuitas tpm vel m̄
ueniens occasio caritatis m̄
dulgētia r̄fectionis admittit.
nūquid pnt ieiuens filij sp̄o
si hige. qm̄ diu tū illis est
sponsus. Veniet aut dies.
tū aufertur ab eis sponsus.
et tūc ieiunabūt. Que v̄bali
ter an r̄surrectionē corporis
sui dixit. tū p̄p̄e quāgesime
tps onduit. i quo p̄ r̄sur
rectionē x̄i dies dno cum
discipulis epulante. ieiuna
nare illos cotidie eius p̄n̄ae
gaudiū nō smeabat. **Interro
gatio cur totis quinquaginta
diebus ieiunium r̄soluam. c. fix**

Sermon

Quare igit̄ tota quā
gesima abstinentiae
rigorem prandijs r̄
laxamus. cū vtiq̄ x̄i tū
diebus post r̄surrectionem
cū dñs fuit imoratus. **Res
ponso. Cam. ix. Theonas.**

Non incongrua m̄tro
grado v̄a r̄oēz m̄te
grime v̄itatis m̄e
tur agnosce. Post ascensioē
saluatoris nost. q̄ quāgesimo
r̄surrectionis die eius acta ē.
apli r̄iſi de mōte oliueti. i
q̄ se ad p̄m̄ p̄gens p̄buit
ituendum. sicut eā actū
aploz l̄o r̄testatur. ingres
si iherosolimam decē diebus
aduentū sp̄us s̄a expectasse
r̄feruntur. Quibus expletis
quāgesima eū die cū gaudio fia
ceperunt. et ita ē p̄ hoc festi
uitatis huius n̄is euident
expletus. que i v̄t̄ci quocq̄
testamēto legimus figuralit̄
adumbratū. i q̄ cōsumatis
ebdomadibus septem p̄mi
tiazū panis p̄ sacerdotes dno
iuebatur offerri. qui v̄c̄is
sime p̄ apostolorū p̄dicatio
ne qua i illa die cōdonati
legunt̄ ad pplm̄ oblato dno
p̄robat̄. ver̄ s̄q̄ p̄m̄ia
arum panis. qui noue doc
t̄ne m̄statuone prolato.
quāq̄ milibus v̄ioz esce sue

munē sanatis. p̄mittiū de
iudeis r̄anorū pplm̄ dno cō
secuit. Et idarco hy quoq̄
perē dies: cū superioribus
q̄draginta p̄ai sollempnitate
sunt ac leticia celebrandi. Cu
uis festiuitatis traditio p̄
aplicos vios ad uos vsq̄ m̄
missa: eodē tenore seruan
da est. Ideo nāq̄ in ip̄is die
bus n̄ genua iorōe curuāt:
q̄ inflexio genuū velut p̄mē
ac luctus iudiciū est. Dñe
ciā p̄ oīa eandē in illis sol
lempnitate quā die dñica custo
dimus: i qua maiores n̄
n̄ ieiunū agēdū. n̄ genu
eē flectendū ob r̄uenciā
r̄surrectionis dñice r̄didert.
*Interrogatio utrū abstineāa ie
iunū relaxata non obfit cor
poris castitati. Cam xxi Bman?*

Potest ne h̄ cō m̄so
litas blandimētis
tā longe festiuita
tis illecta nō aliquid setuo
sum de illo q̄uis absq̄
vicioz foite germinare:
aut mēs p̄sumptis ult̄ cō
suetudine dapibus oneā
ta nō erga faulū corp̄. ri
gorē dñacionis m̄flectere:
presertū cū i nobis viridi
or etas ato ad r̄bellione
subdita possit mēs cōpel
lē. si vel escas solitas ha

bundāaus vel ēte m̄solitas
licentibus p̄sumamus. *Res
ponso de seruando iuuenge
tepeamento. Cam xxi Theonā.*

S vniūsa q̄ geim̄
rationabili mētis
appendam̄ exū
ne: et de p̄uitate cordis n̄
nō aliorū iudiciū sed n̄rā
semp̄ consuētā cōsulamus:
certū ē istā r̄fectionis ita
p̄dme iuste districtiōi obēē
nō posse: si mō ut dictum ē.
equā indulgentiae cōtinēae
q̄ mēsurā p̄ai lance p̄endes.
vtrūq̄ filr̄ nimietatem mēs
icorrupta castiget: et vtrū
sp̄m̄ n̄rā deliciarū dep̄mat
pondus. an v̄o alterā h̄
est corporis p̄tē maior ab
stinēae mētmet austētas.
v̄ea discreatione distinguat:
illā vel cōp̄mens vel suble
uans porcionem: q̄ uel ex
colli senseit vel ḡuau. Nichil
enū dñs n̄r ad cultū atq̄ h̄o
rem suū absq̄ iudiciū mōde
ratione vult fieri: q̄ honoz
r̄gis iudiciū diligit. Et idē
cō sapientissim̄ salomon
ut i neutra p̄tem v̄gente
iudicio dedinem̄. āmonet
dicens. Honora deū de tuis
iustis laboribus: et deliba
ei de fructib̄ iustiae tue.
Etenū r̄fidet in cōsā n̄rā

corruptus quidam ac verus
 iudex: qui non nunquam super
 statu puritatis nostre auctis
 errantibus solus ipse non
 fallitur. **Q**ui igitur cau-
 one atque sollicita iugi ar-
 specti cordis seruetur ite-
 ratio: ne quo modo iudicio me-
 discretionis errante. aut
 inconsiderate contumacie capi-
 ditate succensit. aut desiderio
 nimie remissionis illecti. sub-
 stantiam virtutis nostrae iuque
 veritate exanimacione libremus;
 sed in altera quidem lance anime
 puritate. in altera vices corporis
 collocatae. ita vobis scilicet iudi-
 cio vobis pendamus: ut in
 neutram partem vnius rei af-
 fectu propoderate pusi. vel
 admodum discretione. vel
 ad nimiam remissionem equita-
 tis libra pensius inclinemus;
 et illud nobis vel pro remis-
 sionis vel pro discretionis
 nimietate dicatur. **N**one
 si recte offeras. non autem recte
 diuidas. peccasti. **I**llas etiam
 ieiuniorum victimas quas
 nobis violenta visceru
 riuulsioue inconsiderate ex-
 torquetes. domino recte offerre
 nos credimus: ille qui dili-
 git misericordiam et iudicium exercetur
 dicens. **E**go dominus diligens
 iudicium et odio habens rapinam

in holocaustis. **I**llos etiam qui
 oblationum id est officiorum atque
 actuum suorum precipua. ad fortu-
 tatem atque vobis pro presu-
 mentes: reliquas eorum domino
 ac misericordiam deserunt poracione.
 velut operarios fraudule-
 tos. primo diuisus ita idemp-
 nat. **M**aledictus qui facit opera domini
 fraudulentus. **N**on ergo in meri-
 to eum qui se ita iniquo fallit
 exanime: increpat dominus dicens.
Derisum vatum filii hominum;
 mendaces filii hominum in state-
 ribus ut decipiant. **E**t dicit
 dominus apertus ut discretio-
 modeamiam retinentes in neu-
 tra parte illecti. nimietate
 vgamus: ammonet dicens.
Racionabile obsequium vobis.
Quia rem etiam legislator
 sicut in dicitur: ita precipi-
 ens **S**tate iusta et equa
 sunt pondera: iustus mo-
 dus equusque sextarius;
 salomone quoque pariter super
 hoc firmius profertur: pondera
 magni et pusilli et me-
 sue duplites in iure sunt
 apud dominum. vtraque et qui
 facit ea in aduersionibus suis
 contumelietur. **P**rom non so-
 lum illo quo diximus. sed etiam
 hoc modo studendum est nobis:
 ut nisi iniqua pondera in cor-
 dibus nostris. nisi in horreis

consue mē mensuras du-
 plices habeamus: id ē ue ipi
 ea que distractionis regulam
 molliunt. rmissiore indul-
 genaa psumentes: eos qui
 bus vbi dñi p dicitur dis-
 trictioribus pceptis. et qui
 oribus q̄ ipi pferre possim⁹
 ponderibus obruamus.
 Quod ai facimus. quid ni
 si dupli ponde atq̄ mēsu-
 ra pceptoz dñi nūc fruge
 q̄ vel appendim⁹ vel meti-
 mur? Si enī alit ea nobis
 alit scribis nostris dispesem⁹?
 rē intrepam⁹ a dño. eo q̄
 stateras dolosas ac mēsuras
 duces habeamus. scdm illā
 sentēciā salomōis qua dī.
 Abhoīnatio ē dño pondus
 dux: et statera dolosa non
 ē bona i conspū eius. hō
 etiā mō raturum dolosi pon-
 deis dupliat q̄ mensurē cui
 dent incurrimus: si distric-
 tiora quedā qm̄ puatū per
 nostras cellulas exē con-
 suenimus huāne laudis
 cupiditate corā scribis ostē-
 temus: abstineāores salu-
 tet et sanctiores apparere
 affectates huāno spectu
 qm̄ dño. et morba p̄ci-
 pue nō modo vitandus.
 verū etiā abhoīnandus
 ē nobis. Sed interī a ques-
 tione p̄pota paulo longiq̄

euagati. ad eandē q̄ discessim⁹
 reuertamur *De refectiois
 tpe atq̄ mensura. Cam xxij*
Igitur p̄dictozū diez
 ita custodienda est
 sollempnitas: ut corpo-
 rib atq̄ aīe cultu prosit ma-
 gis rmissio indulta q̄ noceat:
 q̄ n̄ illius festiuitatis gaudi-
 um. aculeos carnis obtunde.
 n̄ imitabis ille adūsaius diez
 nouit r̄uētia mitigai. Et ex-
 go et diebus festis statuta co-
 suetudinib sollempnitas con-
 seruetur: et saluberrimus pli-
 monie modus mīme t̄nsen-
 datur: sufficiat ut indulgen-
 ciā r̄missionis eousq̄ progre-
 di p̄aamur: ut abūq̄ hora
 diei nona fucat capiendus.
 palo aius id ē sex hō p̄ festiui-
 tate t̄p̄is capiatur: ea r̄acōe
 dūtaxat ut eorum solit⁹ mo-
 dus vel q̄litas nō mutet:
 ne p̄uitas corporis vel mētis
 itegritas abstineāia q̄dragesime
 diligētia acq̄sita. q̄nq̄gesime
 r̄missione dep̄eat: nichil
 q̄ nobis p̄sit acq̄sisse ieiunij
 qd̄ mox amitti cogat itau-
 ta fatiuitas: p̄serti ai etiā
 hostis nr̄i non ignota ver-
 fuaa. tūc p̄cipue mūiaōe
 nr̄e p̄uitatis ipugnet. ai
 eius custodia senseit solle-
 nitas celebritate laxatam.
 Quāob̄re vigilatissime pro

ne ut iug mētis
 blando seductio
 ne ut su
 datur in p̄p̄one pu
 quēstū labor
 ne ac sciam
 et dōro nulla
 laborū qualitate
 admet admeto
 q̄n̄ t̄nēca die
 p̄ mēp̄ate p̄di
 ead̄ dieb̄ cele
 ne letan
 p̄uacōssimam
 mēntuoz
 m̄ luc
 nobis excellen
 corrup
 festiuitat men
 et maxiam post
 carnalis letac vai
 p̄uati
 p̄mē dolore de
 quimo ē
 ad nos illo p̄p̄e
 moniao
 iuda festiui
 et fide uota tur.
 iugitatem
 sollempnitas
 spiritibus
 et
 seruli sp̄acōe
 mensis ex
 et sabbatum ex fa
 Romanus

uidendum est ne uiqua metis
 ure vigor blandis seductio
 nibus eneruetur: ne ut su
 pra iam dictum castione pu
 tate quadagesime quesita labore
 quingentesime rege ac seauita
 te pdamus: et idcirco nulla
 penitus i abozu qualitate
 vel mo admittat adiectio:
 sed ab esab qru cotinca die
 bus festis p integritate pud
 aae utebam: eaa dieb9 cele
 bris sili tepemus: ne leticia
 festiuitatis puiaofissimam
 nobis carnaliu incentiuoz
 suscitab pugna utat in lue
 tum: illaq9 nobis excellen
 tiore. q gaudio nobis icorrupt
 aois exultat. festitate men
 tis exinat: et inapiam9 post
 breuem carnalis letiae vai
 tate amissam cordis pudia
 aam longo pme dolore de
 flere. Studendum quimo e
 ut no frust ad nos illa pph
 tate adhortacionis imoniao
 dignatur: celeb uida festiui
 tates tuas et rddde uota tua.
 Si eni cotmēae uigritatem
 mriecti diezum sollempnitab
 no mutarit: spitalibus
 feuis uigit pfuamur: et
 ita nobis a seruii opacioe
 cessantibus eit mensis ex
 mense et sabbatum ex sa
 bato *u u u u German*

*Interrogatio de diuisa observa
 aone quadagesime. c. xxiii*

Quid cause est ut sex eb
 domadibus quadage
 sime celebretur: licet
 i quibusda puiaib9 religiois
 forsita ppensior cia adieat
 se ebdomada eaa septima
 videatur: cu neuter nūb
 die dnico sabbato q subtrac
 to xl diezu impleat sumam
 Sex eni et xxx dies i ipis
 ebdomadibus tmno conclu
 dunt *Responsio q aui deca
 mas quadagesime ieiuni
 um rfeatur Lam. xxv Theonā.*

Iacet quorūda pia
 simplicitas hui9
 ri aputat questioez:
 qz tñ eaa illa q aliub mēio
 gacione indigna dixisset.
 scrupulosius pscrutantes
 integrā obseruancie nrē ac
 misterij ueitatem desidea
 tis agnosce euidētissimā
 huius eaa ri papite rāo
 ue: ut maifestius approbe
 tis nichil irracionabile nos
 tros tradidisse maiores. Ie
 ge moysata uniufo plo ge
 nealis pmulgata est pre
 cepao: decimas tuas z p
 mias offes dno dō tuo.
 Itaq9 q substācaz nostrū
 omq9 fructuū decimas of
 ferre preapim: multomagis

uacē ē ut p̄ius quoq̄ uisao
nis nostre et hūmāi usus ope
rumq̄ nostrorum decimas
offeamus: que profecto in
supputatione quadragesime
euidēt̄ impletur. Om̄i ei
dierū nū̄s quibus r̄uoluta
torbem ānūs iduditor. tu
ginta sex semis dierū nū̄o de
tinatur: in septē uero ebdo
madibus si dies dñia et sab
bata r̄trahant: quāq̄ et t̄gm̄
ta sup̄sunt dies ieiunij de
putati: sed adiecta vigilia
rū die quāuisq̄ in gallozū
cantū illuāscēte dñia iei
unium sabbati p̄telatur.
nō solū sex et t̄ginta dierū
nū̄s ad impletur: uerū etiā
p̄ decimis quāq̄ dierū qu
r̄fidui uidebant: si illud qd̄
ē adiectum ē noctis spaciū
cōputetur: pleitudinū tota
sume oīno non deest. *Qu
etiā p̄micias n̄ras dño de
beamus offerre. c. xxj.*

Quid uero de p̄miciis
dicam: quas ab oī
bus q̄ r̄ fidelit̄ fau
lant: cotidie certum ē ex
hibei. Nā cū ex p̄gefacti a
sopno et q̄ r̄ diuina p̄ lo
porem alacritate surgētes.
p̄usq̄m̄ motū sensus illi
corde concipiant. uel meo
riam aut curam r̄i fāliais

admittant: cogitationū suarū
ortus atq̄ p̄ncipia diuis con
secrant holocaustis: quid ni
si p̄micias uero suorū fructū
p̄ sūmū sacerdotem ih̄m x̄m
p̄ usu uite huius et ymagine
cotidiane r̄surrectionis exsol
uunt. *Quisq̄ etiā a sopno
excitatus. hostiā iubilatiois sue
do silr̄ offerentes. p̄ lingue
sue motu x̄m iuocant. x̄m
uolū laudes q̄ cōcelebrat: at
q̄ ad canēdos ei p̄nos. p̄ma
labiorū clausit r̄serantes.
p̄molant deo sui oris officia.
Qui etiā p̄ai deserūt modo
p̄ma manūū suorū gressū
q̄ libāna: cū e cubilib⁹ con
surgētes. i oratione consistūt:
et priusq̄ in x̄pis causis mē
broz suorū fungant̄ officio.
nichil sibi de m̄steio corū
an̄ decipiunt: sed ad p̄ius
hōrē p̄mouēt gressū. atq̄
i eius laudatioē defigunt:
et ita cūctoz motū suorū
p̄micias p̄tensioe manūū.
i curuacione genuū. et tota
corpis prostracione p̄sol
uunt. Illud enī qd̄ peccat̄
i psalmo. alias t̄plē nō pos
sum⁹. p̄uēt i matutinate et
clamaui. p̄uenerūt oculi
mei ad te diluculo. ut medi
tarer eloquia tua. et mae
orō mea p̄uēiet te: n̄ ut p̄*

in hunc lucem
velut e
magnaria
de unius
et corporis
nosris p̄sumē
iudicamus. *Qui
deus q̄ a p̄p̄a
matutino: aut
debeamus: ti
deu
nosris et affāis
merites sine dō
aut suggē
simas iūm
ad h̄ quē
ac s̄p̄ore demer
ianum
inferre anatur:
nos moy euigla
et iuoluit.
nos p̄p̄ma
p̄mias uero deat
oī nob̄ cau
ē. si m̄ om̄
d̄p̄e uolu
ut ita p̄mos
cogitationum
vigilāa tue
quid et eis festā
attinet
p̄micias
atq̄ uos a dño
Quis p̄
nobis p̄uēit me
p̄tione nō fuerit.*

detem sopni in hanc lucem
 ut supradiximus. velut e
 tenebris et ymaginaria
 morte riuocati: de vniuersis
 officiis mentis et corporis
 nichil omo i nostris psumē
 nāibus audeamus. **Q**ui
 lus nāq est alius q̄ a ppha
 puenit matutin⁹: aut
 puenit silr debeamus: n
 aut nosmetipos. id ē octu
 paciones nostras: et affaūs
 curas q̄ mortales. sine q̄b⁹
 eē nō possum⁹: aut sugges
 tiones subtilissimas iūni
 a quas nobis adh̄c quies
 centibus ac sopore demer
 sis per fantasias ianium
 sopniorū inferre conatur:
 quibus nos mox euigila
 turos occupet et iuoluet.
 ut p̄miciarū nostrū opima
 defloras p̄mus ip̄e decer
 pat. **Q**uāob̄re oī nob̄ cau
 tione curandū ē. si t̄m om̄
 predicti v̄ficiū ope volu
 mus ad̄ple: ut ita p̄mos
 matutinarū cogitationum
 ortus sollem̄ vigilācia tue
 atur: ne quid ex eis festā
 p̄sup̄cio luentis attainet
 iūma: nostras q̄ p̄micias
 tā viles iā atq̄ coēs a d̄nō
 faciat r̄probrai. **Q**ui si p̄
 uent⁹ a nobis puigili mē
 tis circūsp̄ctione nō fuit:

anticipacionis nequissima
 consuetudinē non deponens:
 cotidie nos fraudibus suis
 puenit nō desinet. **E**t idcirco
 si placitas et acceptabiles dō
 p̄micias. ex fructibus nostre
 mentis optamus offerre: nō
 mediocrem sollicitudinē de
 bemus ip̄ende. ut om̄s m̄
 corporis ~~nos~~ sensus matu
 t̄is p̄cipue horis. tāq̄ d̄m̄ sac
 sc̄a holocausta i orbibus illiba
 ta atq̄ intacta seruemus. **Q**uō
 deuocōis genus multi etiā
 seculāium sūma cautōe au
 todūit: q̄ an̄ lucē vel dilucū
 lo consurgentes. nequaquā
 familiaribus ac necessariis
 mūdi huius actib⁹ ipliat:
 p̄sq̄m̄ aiūtorū actiū suorū
 opacionū q̄ p̄micias ad ec
 cleciā conarrētes d̄no stu
 deant consec̄ie conspectū
**Cur diuisorū d̄ictū iūis q̄ora
 gesima a plerisq̄ obseruet**
Porro quod **Ca^m xxv**
 d̄ictis diuiso more
 id ē sex vel septem
 ebdomadibus p̄ nonnullas
 p̄micias quad̄gesimā celeb̄:
 vna ratio idēq̄ ieiuniorum
 modus diuisa ebdomadaz
 obseruacione concluditur.
Hij enī sibi sex ebdomadaz
 obseruancia p̄fixerunt:
 qui die putant quoq̄ sabbi

ieiunandū. Sex go ebdomada
das ieiunia p̄soluūt: qui
eosdem sex et triginta dies
p̄ sabbata series r̄ uoluta
cōsumant. Vna go q̄admo
dum diximus r̄aas: idēq̄
ē ieiuniorū modus: licet
ī ebdomada nūo distre
p̄ae videatur. *Quae voce
tur q̄dragesima cū xxx et
sex diebus tūmō ieiunet*

Sed profecto. *Cam xxxij*
cum r̄acionē huius
ri hūana oblitteat
sed ieiunia temp̄ h̄o. q̄o ān
iſaie ut d̄m̄ est de me
deo t̄ginta sex semis ieu
nys offeruntur quadra
gesime non̄ accepit: quod
fortasse vel p̄pter h̄o v̄sū
sit hoc uocabulo debere
sensci quod moyses vel
helias. vel ip̄e d̄ns nost̄
ihesus x̄c̄ xl diebus ieu
nasse tradunt. Ad cuius nū
sacramentū illi quoq̄ q̄
dragmta quib̄ isrl̄ ē in
solitudine cōmorat̄ et
quad̄gita sil̄ māſiones q̄
bus eam misere p̄t̄nsi
se describitur: nō māgrue
coaptat. Et fortasse ip̄a
de amatio. r̄cē q̄ ab v̄sū
thelonei quad̄ me nome
accepit. Ita enī illa pub̄
vulgo vocat̄ exactio: ex

q̄ tantulic̄ porao r̄gus cō
modis deputatur: quātū
et a nobis a r̄ge om̄i sc̄loꝝ
pro v̄sū vite nostre legiti
mū quadrage me vestigal
exigitur. Sane licet ad p̄po
sitam nō p̄tineat questioez:
tū q̄ se obtulit narratiois
ocasio. ut h̄o quidē p̄teun
dū p̄tū: q̄ frequentissime
seniores nost̄. id̄co ill̄ die
bus maxie ip̄ugnāi om̄e
mōchorum gen̄s āt̄qua
iūmice gentis iſuetud̄ne tes
tabantur. et ad t̄smigran
dū de suis sedibus acruis
purgeri: eo q̄ sc̄dm̄ illam
ſilitud̄mē qua tūc̄ egypti
ſilio israhel violentis afflic
tionibus opp̄mebat̄. nunc
quoq̄ verum isrl̄ idē mō
chorū plebem̄ it̄ellectuales
egypti diuis ac lutulentis
opeibus maruac̄ cōnēt̄.
ne p̄ aiān̄ deo quietē. ter
rā egyptiā descētes ad he
mū virtutū t̄ſeamus: ita
ut adūsum nos pharao i
fremens dicat. *Dirosi sunt
et id̄co voaserantur dice
tes: eam̄ et sacrificiū d̄no
deo nr̄o. opp̄mant̄ laboi
bus: et solliciti sint ī op̄ibus
suis: et non sint solliciti ī v̄sū
v̄sū. n̄a v̄sū v̄sū v̄sū
p̄ioꝝ sc̄m̄ d̄no sacrificiū.*

:p̄am

falub

quod noui in hemo libeitor
 dis offertur. fuma astruit
 ee vanitate: abhoi natio e
 eni peccatori religio. **Q** pfti
 supergrediant lege quadra
 gesime. **Cam. xxxix**

Hac igitur quadme
 lege. qui iustus atq
 pfectus e no tene
 tur: nec exigui huius ca
 nonis subiectione conten
 tus e: que profecto illis q
 p tota ani spaciū delictis
 vel secularibus negotiis i
 plucatur. etiam pncipes
 statuerunt: ut vel hac lega
 li quodam modo nate construc
 ti. hys salte diebus vacie
 dno cogerentur: ac dieru
 vite sue quos totos q fruc
 tus quosda fuerat voratiu.
 vel decimas dno deditret.
Quoniam iusti quib lex no e
 posita: quicq spitalibus
 officiis no exigua illa. id
 e decima ptem. sed totu
 vite sue tempus ipedit.
 q libei sunt a decimarū
 legalū fūctione: idcirco si
 eos supueniens honesta
 et sancta hon nitas coar
 taut. audent stracone ie
 unij absq ulla discepta
 tione laxare. No em ab eis
 decimarū exiguitas mutu

lat: q oia sua dno secum
 paiter obtulerunt. Quod p
 fecto absq sumo ratu frau
 dis facere ille non potest:
 qui nichil volūtaie offēns
 deo tēxusabiliter solue de
 amas suas legis nate co
 pellitur. Quia pte liquido
 comprobatur: pfectū ee non
 posse faulum legis. q vel
 illa que prohibent cauet:
 vel illa q pceptū exeget:
 sed illos ve ee pfectos. qui
 eam hys que a lege conces
 sa sunt non utuntur. Et hac
 racione cu de moysaica le
 ge dicat: nichil ad pfectum
 pduit lex: nonullos factoz
 i veteri testamēto pfectos
 legitimus extitisse: qui in
 tendentes legis tpeium
 sub euāta pfectione vice
 runt: scientes q iustas no
 e lex posita. sed iustas et
 no subditas tpeis et pccō
 ribus sceleratis et cōtami
 natis et cetera. **De causa
 et initio qdragesime. Cam xxx**

Sciendū igit sane
 hanc obseruacā
 quadme q diu et
 desie illius pmitue per
 fectio tuolata pmansit:
 penitus no fuisse. No em
 pcepti huius nate. nē q

legali sanctione constricti ar-
tissimis ieiuniorum tunc clauder-
bantur: quod per totum anni spatium
equali ieiunio condudebantur.
Verum cum ab illa apostolica deuo-
tione desessens cotidie cre-
deretur multitudo suis opibus
incubaret: ne eas usui cuncto-
rum fidelium secundum apostolorum in-
stitutum diuideret: sed prout
impensis suis consules. non
suae tantum. sed etiam auge con-
tendit: ananyme et saphyre exem-
ta non contenta sectari: id uniuersis
suis tunc placuit sacerdotibus.
ut homines carnis seculis illigatos.
et pene ut ita dixerim continencie
vel concupiscentie ignaros. ad opus
sancti canonice ieiuniorum indicao-
re uocarent. et velut legalium
decimarum nature compellent:
quod utique prodesse infirmis pos-
set. et perfectis prudentie non
posset: qui sub gratia euangelij
constituti. uoluntaria legem
deuote deuotione intendent:
ut ad illam apostolice sancte
beatitudinis possint peruenire.
Quam enim in uobis non dominabitur:
non enim sub lege. sed sub gratia.
De enim dominacione in illo non potest
exercere peccatum: qui dominatur
affectibus peccatorum. **Interrogatio
quod ad modum intelligi**

debeat quod apostolus ait. pec-
catum in uobis non dominabitur. c. 31

Quia non potest fallax he-
retici esse sancta: que
securitate non solum
mochis. sed etiam omnibus christianis
gratuler reprobantur: nimum
nobis uidetur obscura.
Cum enim cunctos qui euangelio creditur
a iugo et dominacione peccati libe-
ros atque alienos esse pronuntiet:
quod pene in omnibus baptisatis
uincat dominacione peccatorum
secundum dominum et sanctam. qua ait. Omnis
qui facit peccatum seruus est
peccati. **Respondeo de uera gratia
et legalium preceptorum. capitulum**

Questione nobis **xxxiii Theo-
nas.**
Quis sub immodicam
inquisicio uera commouit:
cuius uim licet sancta sancta ab
interpretari non tradit possent pa-
pi: tamen in quantum potest uerbis
absolue et breuiter expedire
temptabo: si modo intellectus
uere ea que dicemus etiam opi-
bus subsequatur. **Quia**
quod enim non per doctrinam. sed per
experientiam cognoscuntur:
sicut tradit ab in egypto ne-
queunt: ita non mente con-
tini uel tenei. nisi ab eo qui
sibi studio fuerit atque ista
one fundatus. **Et idcirco ne-
cessarium fore. ut primum dili-
gentius inquiramus. quid nam sit**

vel uoluntas legis
gratia disciplina
ut consequenter
sua dominacione peccati
responsione eius pos-
sunt agnosce. Itaque lex per
se non potest expectare
dicens bonis qui
desiderant in se. et deos
in se. et maledicta
non peccat. **Cont-**
ad inuentionem
et rationem
uultu
quod non
non
et qui non
et uere
discipulus
ut
sunt
ter dicit
et primum
offerre. gratia
esse: uade
et habes et
lex talionum
non
dicens dnu
pro
in
vel redit
mem
paena
et ad
tolerancia
qui te

appositū vel uoluntas legis
 vel que gracie disciplina
 atq; p̄fā: ut consequēter
 ex hys siue dñacionē p̄cā.
 siue expulsionē eius pos-
 simus agnosce. Itaq; lex p̄-
 cipalit̄ iubet expeti copula
 nuptiarū. dicens bt̄is qui
 habet semen ī syon. et doct̄
 titos in iherlm: et maledicta
 sterilib; q̄ nō peperit. et cont̄-
 rio gr̄a ad incorruptionis
 p̄petue p̄uitatē et castitiam
 nob; bte uirginitatis iuitat̄.
 beate iquiens steriles. q̄ nō
 genuerunt. et ubcā q̄ non
 lactauerunt: et qui nō ode-
 rit prem̄ et mrem. et uxorē
 nō p̄t meus eē discipulus.
 et illud apli. r̄liquū ē. ut
 et qui hnt uxores: sint tā
 quā nō habentes. Lex dicit.
 decimas tuas et primicias
 non tardabis offerre: gr̄a
 si vis eē p̄fectus esse: uade
 et uende omnia q̄ habes et
 da paup̄cibus. Lex talionū
 cōuiciorū et iuriarū nō
 phibet uicione. dicens oca-
 lum pro oculo. dente pro
 dente: gr̄a cōgenacione i-
 iuriarum. vel cedis q̄ fuerit
 irrogate iram p̄aenā
 uolt probai: et ad dupliab
 dispendij tollerancā pa-
 tos eē nos p̄cipit: qui te

percussit iquens in dexterā
 maxillam. p̄be ei alteram.
 et illi qui uolt tecum iudi-
 cio contendē. et tuicā tuā
 tolle: dimitte ei et palliū.
 Illa inimicos odio habentib;.
 h̄c ita diligendos eē decer-
 uit: ut pro xp̄is deo semp
 censeat supplicandum.
 De eo q̄ leuora sūt euāge-
 ly p̄cepta q̄ legis. Ca^m xxxij
Qum igitur q̄s hoc
 euangelice p̄fōis
 culmen ascendit:
 iste profecto supra oem le-
 gem tantarum uirtutū mei-
 tas sublimato. et omnia q̄
 p̄ moysen p̄cepta sunt. q̄
 p̄ua despiciens. tm̄ sub ḡ-
 tia saluatoris se eē cognos-
 cat. cui⁹ adiutorio se ad il-
 lum sublimissimū statu
 itelligit puenisse. Nō ergo
 dñatur in eo peccatum: qz
 caritas que diffusa ē in cor-
 dib; nostris p̄ sp̄m scm̄
 qui datus ē nobis oem
 alterius cuiusq; r̄i excludit
 affectum: nec p̄t aut ue-
 titā conaripiscē. aut ip̄erā-
 tā cōtēpnere: cui⁹ totum
 studium. totūq; desideiū
 diuino amori semp̄ iten-
 tum. usq; adeo uilium re-
 rum obligacione nō caput:
 ut etiam hys q̄ cōcessa sūt

non vitatur. In lege autē i
qua coniugiorum iura s
uantur. quāuis cohibita
luxurie euagatio vni tm̄
feie māpetur: tm̄ nequa
quā pnt carnales concu
piscencie aculei nō vige
et difficile ē. ut ignis cui
etiam stuidiose pabula in
geruntur. ita p̄fixis tibi i
cludatur: ut non etiā ext
euagatus amburat quid
q̄attigeit. Cui etiā si sua
illa ita semp occurrat ob
iectio. ut estuare extinsec
nō smantur: tm̄ etiā dū
cohibetur incendit. qz
voluptas ipsa culpabilis
est: et ad fedissimos adul
teriorum raptatur excess
sus consuetudo coabit. **C**etm̄ quos gr̄a saluato
ris sancto incorruptiois
amore flāmaueit: ita oēs
carnalium desideriorum
sp̄mas dn̄ice caritatis ig
ne consumit: ut nō tepes
faucilla viciozū r̄fugēū
integritatis iminuat. **L**eg
gō famuli a licitorū vfu
ad illicita prolabuntur:
gr̄e p̄cipēs dum licita
step̄nunt. illicita nō no
uerunt. Sicut at̄ viuit inco
iugij amatore peccatū.
ita etiā i eo q̄ decia sua

et p̄micias tm̄ ē redibe
contentus: n̄tē ē enī eū
dū tardat aut negligit.
aut i qualitate earū aut
iquantitate. icotidiana dis
tribuaone peccare. Cui ei
iubetur ea q̄ sua sūt in fati
gabitur indigentibz m̄strac:
quālibet ea sūma fide ac
deuocione disp̄set: tm̄ dif
ficile ē ut non laqueos
p̄atorū incurrat frequent.
In illis vō qui conalium
dū nō spreuerunt: sed
oēs sb̄am suā paup̄ibus
progūtes sumpta cruce sua.
largitore celestis gr̄ae sub
sequuntur: p̄am dn̄ari non
p̄t. Nō enī eū dispensantē
sactas iam x̄o opeb. et quali
alienas p̄a dist̄buaone pe
cunias infidelis seruādi aia
victus mordebit: n̄ elemo
sine h̄lāitate abiat m̄sta
tūctas. qz quod semel totū
obtulit deo. id iā alienū si
ne p̄pe n̄citas r̄cordacōne.
aut angustū victus t̄ore dis
p̄git: qui t̄tus ē cū ad desi
derata puencit nuditate:
multo magis adeo se qm̄ vo
luc̄re celi t̄e. **p**ascendum
contr̄io is q̄ sb̄am r̄tinens
mūdialem. aut decimas fruc
tuū suozū atqz p̄micias.

et p̄micias tm̄ ē redibe
contentus: n̄tē ē enī eū
dū tardat aut negligit.
aut i qualitate earū aut
iquantitate. icotidiana dis
tribuaone peccare. Cui ei
iubetur ea q̄ sua sūt in fati
gabitur indigentibz m̄strac:
quālibet ea sūma fide ac
deuocione disp̄set: tm̄ dif
ficile ē ut non laqueos
p̄atorū incurrat frequent.
In illis vō qui conalium
dū nō spreuerunt: sed
oēs sb̄am suā paup̄ibus
progūtes sumpta cruce sua.
largitore celestis gr̄ae sub
sequuntur: p̄am dn̄ari non
p̄t. Nō enī eū dispensantē
sactas iam x̄o opeb. et quali
alienas p̄a dist̄buaone pe
cunias infidelis seruādi aia
victus mordebit: n̄ elemo
sine h̄lāitate abiat m̄sta
tūctas. qz quod semel totū
obtulit deo. id iā alienū si
ne p̄pe n̄citas r̄cordacōne.
aut angustū victus t̄ore dis
p̄git: qui t̄tus ē cū ad desi
derata puencit nuditate:
multo magis adeo se qm̄ vo
luc̄re celi t̄e. **p**ascendum
contr̄io is q̄ sb̄am r̄tinens
mūdialem. aut decimas fruc
tuū suozū atqz p̄micias.

aut pte peccati. constructus legis antiq̄ factioe distri-
buit. licet peccatorum suorum igne
maxie elemosine rore restri-
guat. impossibile tñ ē q̄ntauis
opes suas magnanimitate
dispenset. ut se ad plenu e-
ruat a dñatione pccati: nisi
forte p̄ gr̄a saluatoris. cum
re eam ipm̄ affectum de-
posuit possidendi. **Da** mō
nō p̄t nō cruento pccati ipelo
faulāi: quicūq̄ oculum p̄
oculo. dente pro dente. ex
p̄cepto legis eruere. aut u-
micū suū mauult odio h̄p̄e:
q̄ n̄c est eū dū talionis vi-
cissitudine vlcera sua optat
iuria: dū cont̄ iūmicos o-
dij amantudine seruat: suo-
ris atq̄ iē p̄turbacione sem-
p̄ accendi. **Quicūq̄** v̄o sub
euāgelice gr̄ae illuinacone
v̄satur ac malū nō r̄sistēdo
supans sed fēndo: dexterā
p̄cutienti maxillam etiam
alterā p̄be uolūtarius non
moratur: et uolenti adūsu
se de tūca linguā mouere
r̄mittit et palliū: quos dili-
git iūmicos suos. et orat p̄
calumpniatib⁹ sibi: h̄ p̄cā iu-
gū ac vincula dirupit. **Nō**
enī uiuit sub lege q̄ nō itē
m̄ sēnaria pccatorū: vñ non

imeitus de ipā bñis aplūb:
r̄probatio inquit sit p̄cedē-
tis mandati p̄t̄ infirmitate
eius et inutilitate **eius**: ni-
hil enī ad p̄fctm̄ adduxit lex:
et dñs p̄ p̄phetam. et dedi iqt̄
eis p̄cepta non bona. et iusti-
ficatorēs i quib⁹ nō uiuet m̄
eis: sed sub gr̄a que nō ramo-
tm̄ nequiae amputat: s̄ p̄as
penitus radices noxie uolu-
tatis euellit. **Quēadmodū**
q̄b̄ probetur eē sub gr̄a. c. xxxiiij

Quisq̄ q̄ p̄fectionem
euanḡe studuit tene-
doctine: h̄ sub gr̄a co-
stitutus pccati dñatione nō p̄-
mitur. **Hoc** ē enī eē sub gr̄a:
q̄ a gr̄a madat̄ implē. **Qui**
tūq̄ v̄o p̄fectionis euanḡe
plenitudini subiectus esse
noluit: nō ignoret se q̄uis
baptisatus videatur sibi ac
monachus. nō eē sub gr̄a:
sed legis adhuc vinculis p̄p̄e-
ditam pccati pondē p̄ḡuari.
positū nāq̄ est eius. q̄ om̄s
a quibus r̄ceptus fuit q̄-
tia adoptionis assumit. nō
destruere sed sup̄edificare:
n̄ euacuat sed adimplere
moysaicas sanctiones. **Qd̄**
nōnulli penitus ignoran-
tes et consilioz atq̄ exhort̄
cionū r̄ magnificētia negli-

gentes ita p̄sumptiua libtan
 sc̄uitate soluit̄: ut nō solū
 x̄ precepta tāquā ardua nō
 attingant: verū etiā ipsa illa
 q̄ illis incipientib⁹ puulib⁹
 moysaica lege mādata sūt:
 velut antiquata itepnant:
 illud quod ap̄tus execratur
 noxia libertate dicentes. p̄
 cabimus. q̄ nō sum⁹ sub lege
 sed sub gr̄a. Qui gō n̄c sub ḡ
 aa est. q̄ nequaquā ad dñice
 doctrine culmē ascendit: nec
 sub lege. q̄ etiā ip̄a illa per
 uula legis mandata nō sus
 cepit: hic duplia p̄oꝝ op
 pressus imp̄io. ob h̄o solum
 gr̄aā x̄ p̄cepisse se credit: ut
 p̄ noxiam libertatē ab eo fiet
 alienus: ī illud madens qd
 ap̄tus petrus ne iauram⁹
 enūciat. Quasi libei iqt̄ agi
 te: et nō q̄ velamē h̄ntes
 malicie libertatē. h̄ntes quoz
 ap̄tus paulus. vos enī iqt̄
 m libertatem vocati estis fra
 tres. id est ut absoluti sitis
 a dñā tione p̄cā: tm̄ ne liber
 tatē detis ī occasione carnis:
 ī frustraone legalū mā
 datorum: credatis eē licen
 tiā vicioꝝ. **Hec v̄cō libtas**
 q̄ nūsq̄ nisi ibi sit tm̄ ubi
 dñs ymorat̄. paulus ap̄tus
 docet: dñs iqt̄ies sp̄s ē:

ubi aut̄ sp̄s dñi ibi libtas
 Quia p̄t̄ nescio utrū hunc
 bt̄i apostoli sensim. sicut h̄i
 qui expti sunt sapiunt ex p̄
 me atq̄ eludāe potueri:
 om̄i sc̄o aptissime illū etiā
 sine exposiāone cuiusq̄m oi
 bus r̄ferari: qui practice id
 ē actualē p̄fecte tenuerunt
 disciplinā. Non enī labora
 bunt. ut qd̄ iā opando didice
 runt: mtelligant disputado

**Introgatio cur interdū p̄p̄
 sius ieiunātes carnalib⁹ m
 tentius acūs vigeam. c. xxxv.**

Obscūssimā questioez
 et multis etiā ut
 putamus icognitā:
 aptissime r̄uelasti. **Qñ** hoc
 quoq̄ profectui nostro adia
 ab deprecamur: ut cur etiā
 p̄p̄sius ieiunātib⁹ nobis
 et exhaustis atq̄ defectis. ve
 hemētioreb⁹ pugne **carnis**
 corporis exatētur edisseras.
 Nam plerūq̄ ex p̄t̄a e sopno
 cū deprehenderim⁹ nos cor
 poralis veneni contagium
 ptulisse: ita deicim⁹ istā:
 ut ne ad ip̄am quidē orōem
 consurge fiducialit̄ audeam⁹

**Responsio q̄ h̄c questio futie
 tudinū collatioi deat
 quidē r̄feruai. c. xxxvi**

S v̄m q̄ p̄f̄oib⁹ via **Thēn̄s.**

... sed plene atq̄
 ... desiderans attingē
 ... hunc disputat
 ... producat mlyere
 ... de excoice r̄p̄oñu
 ... r̄p̄oñe manifesta. h̄
 ... ī occulto est du
 ... facies h̄a
 ... carnis contineā.
 ... pleidmē non
 ... que habet p̄ nātē
 ... etiā ab infide
 ... p̄: sed m
 ... voluntaria ar
 ... etiā cū
 ... p̄dicit: nō
 ... iudicū. ne
 ... m carne ē
 ... sed qui ī occulto
 ... et r̄uasio cordis
 ... nūis laus n̄
 ... sed ex deo ē: q̄
 ... r̄matur
 ... desiderio
 ... breui
 ... notū
 ... obscūssimā
 ... ī cogri
 ... differatur.
 ... her et corde ab
 ... strepitu
 ... ut a no
 ... v̄s dñt
 ... īmai: que sicut
 ... p̄uātionem

non transitorie sed plene atq[ue]
 perfecte desideratis attingere
 infatigabiliter huic disputa-
 tioni uobis prouocant inherere:
 ut enim de exteriori ratione
 et articulatione manifesta. s[ed]
 de illa que in occulto est dili-
 gent inquiritis: scientes in hac
 uisibili carnis continentia
 perfectionis plenitudinem non
 esse: que habet per naturam.
 vel per se eam ab infide-
 libus prouocant potest: sed in
 illa cordis uoluntate ac
 inuisibili puritate. Quam cum
 beatus apostolus ita predicet. non
 enim que in manifesto uideus. ne-
 que que in manifesto in carne est
 articulatione: sed qui in occulto
 uideus. et articulatione cordis
 in spiritu non habet. cuius laus non
 ex hominibus. sed ex deo est: que
 solus saluet corda rimatur:
 in qua satisfieri desiderio
 uero ad plenum non potest: breue
 enim quod super est spatium noctis
 ad indaganda obscurissima hanc
 non sufficit questione: congru-
 um roget ut iterum differatur.
 Sensim namque hec et corde ab
 omni cogitationum strepitu
 penitus absoluto. ut a nobis
 proferrit ita uobis dunt
 mentibus intimari: que sicut
 apostolus consue purificationem

oportet inquiri: ita non ab eo
 qui donum integritatis exoptat
 est. tradi assignari non potest.
 Non enim queritur quid iam
 argumenta uerborum: sed
 interna consue fides et ma-
 ior uis caritatis inuoluet: et
 idcirco de emundationis
 huius scientia atque doctrina. nec
 proferrit aliquid non ab exopto.
 nec inuisibili quidquam potest.
 non in arpidissimum ualdeque sol-
 licitum uirtutis amatorem:
 que non eam uacuis nudisq[ue]
 sermonibus satisfatando. sed
 totis animi uiribus admen-
 do oportet attingere: saluet
 non studio loquacitatis in fructu-
 tuose. sed desiderio puritatis
 interne. *Explicit collatio
 prima abb[atis] theone. ordie uo-
 quarta. denotata de remissioe
 quingentesime. Annotatio ca-
 pitulorum*

De uicario ad abbate
 theonam abbate rudi-
 tu nostro eiusque ex-
 hortatione. *Im.* Comediora
 tio interrogacionis nostre cur
 maiorem abstinentiam ma-
 ior inuidiam carnis in pugna
 subsequatur. *II.* Quod
 tripla ratione pueniat ge-
 nitalis fluxus egesto *III.*
 Interrogacio an ad satisfactio

cōione accedē luceat nocte
 na p̄ illusione polluta **iiij**
Responsio qm̄ ratum cont
 hit passio dormientis **v**
Quod nōnūqm̄ etiā imita
 fatione her contmgat illu
 sio **vi**. Qd̄ nōnūq̄ dig
 nū se cōione gn̄ta q̄sp̄a
 debeat iudicāe **vii**
Obiectio eo quod om̄s dñi
 ca cōione priuandi sunt.
 si nullus est absq̄ pecca
 to **viii** **R**esponsio eo q̄
 multi sancti eē pnt. nec
 absq̄ p̄cō n̄ cristus **ix**
Quod filius dei solus
 absq̄ ullo peccati vulne
 vicerit temptatorē **x**
Quod in similitudine carnis
 p̄cā solus uenerit **xi**
Quod iusta & sc̄a om̄s non
 fuerunt i similitudine sed i
 ueritate peccati **xii**
Quod nō sint gr̄ua p̄cā sc̄a
 ut eis auferant meritum
 sc̄itatis **xiii** **Q**uod intelli
 gendū sit illud apli. non
 enī quod uolo facio bonū
xiiii **O**biectio eo qd̄ ex
 p̄cōz potius p̄sona hō
 apliū dixisse credēdū sit.
xv **D**ilatio p̄p̄site ques
 tionis **xvi** **I**ncipit collatio
 sc̄dā abbatis theone ordme
 uerō quāta ititulata de noc
 turmis illusiōibus

Primum. Capitulū

Die fer
 me septē
 quiqua
 gesime sol
 lepnita
 te t̄nfac
 tā. tū p̄o
 noctib ū
 ad. id est

post smaxim vesp̄tinā. p
 misse disputatiōis expecta
 aione suspensi. sancti theone
 cellula fuisse m̄gressi. a
 lac senex hylai vultu blan
 do nos prior sermoē pel
 lans. miabar iquit arden
 tissimū studiū vrm̄. hys sep
 tem diebus absoluaone
 p̄p̄site questōis potuisse
 differre. et debitori suo p̄
 apue nō roganti. dilaaone
 tanti t̄pis prestasse. Iustissi
 mū p̄m̄de. ut q̄ ult̄ mi
 di benignitas v̄rā tā lar
 gas concessit m̄duas. ego
 quoq̄ morā m̄debiti r̄di
 buone nō facā. d̄rata nā
 q̄ est huius fenorib̄ oca
 pacio. que maiora dū sol
 uit̄ auḡ mēta conquir̄.
 et non solū p̄p̄iente d̄tat.
 verū etiā nichil inūnit
 largienti. Duplices siqu
 dē congregat questō: rez

in dispensato iuan
 in illud qui
 verū etiam
 conseq̄
 ad de
 accedēs
 Qu
 pro
 solitudo
 v̄taz
 torporem
 de hys
 pr̄tatem
 exp̄
 rerum
 quōdāmo
 pro
 si u
 an
 absoluaone
 malum
 m̄rogatiōis
 absc̄eā
 iugra fi
 or aut̄ ni fallor m̄
 v̄rā c̄pleta
 r̄
 leuori
 aculeis
 et nōnūquam
 affut
 ite
 regamur
 potest
 r̄pei

spiritualium dispensator. **L**ucrum enim non solum in illius qui audit profectu. verum etiam in sua disputatione consistit: non minus semetipsum ad de fidei perfectionis accedens: dum instruit auditorem. **Q**uam obrem ut arbor meus profectus est: ut sollicitudo est mea computatio. **N**am utique et ipse nunc mente torperem nichilque in meo corde de hijs que appetitis pertractarem: nisi me ut feruor atque expectatio ad recordationem rerum spiritualium suscitaret quodammodo dormitante. **E**t idcirco profectus in medium questio si uideatur: cuius prode pro angustia temporis absolutio perastimac malum.

Comemoratio interrogatio
me aut maiorem abstinentiam
maior in die carnis ieiunatio subsequi

Hoc autem si fallor in
quasi tua complexa
est: aut in medium re-
missus ieiunantes leuori-
bus huius carnis aculeis
tullemur: et nonnumquam
districtius abstinentes afflic-
to exhaustoque corpore. ite-
tius acerbis urgemur:
ita ut quodammodo patefeat
tua confessio. exprime reperi-

mus nos humorum natura
lium egestione respersos
Et tripla ratione pueniat
gestalis fluxus egestio. cui

Huis ergo manifestati-
onis triplicem cau-
sam nri prodidere
maiores: quod modum temporis con-
statum inexpectatus irrupat
excessibus. **A**ut enim superflua
estiarum nimietate congeit
aut per inuicem metis elabi-
tur: aut inuicem illudentis in
fidis prouocatur. **I**dem igitur
castimergie id est voracitatis
vel gulae uicium: hanc et diu-
ciam obsceni humoris extru-
dit. **N**am et cum districtio-
ris abstinentie tpe statum pol-
luit puritatis: non de puri-

ut puritatis media: sed de
nimietate prete salute
effundit. **Q**uod enim per voraci-
tatis ingluuiem concretum
fuerat in medullis: nate est
ut per puritatem. aut et per igno-
rantiam quibus magno ieiunio
tabefacti corporis egeat
Quamobrem non solum lau-
cioribus epulis abstinentium.
sed etiam a uulioribus abis
equali est continentia temperan-
dum: immo ipse etiam paus
et aqua factus est cauenda.

ut possit ^{in nobis} diu acq̄sita corp̄s
p̄uitas p̄manē: atq̄ ymi-
tai quodāmo itē meatam
sp̄s castitatem: licet nob̄
natē sit confitei int̄dū eā
absq̄ ulla mentis mdustā.
vel p̄ tēpeiem corporum.
vel p̄ matūtatē etatis q̄sdā
raius sordidai. vel t̄te flux⁹
istius egestione nō pollui.
Sed alteius meiti ē. q̄ p̄acē
iērti felicitate consequitur:
alteius q̄ triumphū gl̄osib̄ v̄-
tutibus p̄metur. Hui⁹ enī
potencia viaoz om̄i debel-
latē digna miraculo ē: illū
q̄ facultas boni i sua tuet
ignauia. censendū magis
dixerim seuitate q̄ laude.
Scdā t̄pui illius p̄fluuij

causa ē: si mens sp̄italib⁹
studijs atq̄ exercijs vacuata.
n^c disciplinis m̄terioris
hōis instituta. quē dā sibi
seguacie situm. p̄ consue nē
cōtinui corporis obduxerit:
aut cū sordidarū cogitōnū
nunuias nō cauens. ita
illā cordis sublimissimā
p̄uitatē segnit̄ concupisat.
ut oem p̄fectionis: castio-
nie sumam i sola credat
exterioris hōis castigatioe
consistē. Cuius erroris atq̄

secordie vias consequent⁹
eueniet. ut nō solū multā
da cogitōnū puagnāo
iucunde atq̄ prociat se-
cretū mentis r̄rūpat: sed
eā p̄ximaz om̄i passio-
nū m̄t̄ eā sēma p̄seueret.
Quē quā diu i eius aditib⁹
delitescant: q̄uis rigido
corp̄s ieiunio castigetur:
tū nichilo⁹ dormientē il-
lecebrosib⁹ fastidatibus i-
quietant. Quarū inque-
tatione an̄ legitimi t̄p̄s tur-
sum. nō iā ex natie neces-
sitate. sed nec adhuc ex frau-
de neq̄ae sp̄italis obstem-
eliantur huōres: qui nō
tā ianitate carnis q̄ men-
tis arcūsp̄ctione atq̄ vir-
tute si peritus inhibei
nequeūt: salti ad illā eges-
tionis simplicē qualitatē
auxiliante gr̄a dei p̄duant.
Ideoq̄ i p̄mis discursus
sunt sensuū cohercendi:
ne mens istis excessibus
assuecā ad sediora mata
mentā luxuē sopnans
p̄trahatur. Tercia causa ē:
cū p̄ ordinatā quidē atq̄
sollicitam iuuenae disci-
plinā. contione cordis et
corp̄s p̄petuā castione
p̄uitatē optam⁹ acquiret.

de vultu carnis ac
consequente
hostis ut
deu
nosse confic. nosse
aliquo huius
p̄cipue dieb⁹
magis megratib⁹
dico m̄t̄
obscuro absc̄ illo
p̄cipue m̄t̄
p̄ illusionē
alium sed tū
illius egestioe
ut a sacrosā
licet i
et quoz
necdum longa te
renuam
fatione.
illufo
seu
oeb̄ cor
subitit.
nihil
distre
ve
suis
i corrup
ab
tāquā
Qua
no idē
vi
qua sub

sed nos utilitati carnis ac
 spiritus egregie consulentes
 fraudulentissimi hostes ut
 impugnat invidia: ut dum deice
 fiduciam nostre consue. nosque
 velut ratu aliquo humiliae
 conatur: illis precipue diebus
 quibus maiore integritatis
 merito desideamus domino co
 placere conspectu absque ullo
 quidem carnis pruitu menti
 ue consensu. ne per illusionem
 fantasmatis alicui sed cum
 sim^a fluxus illius egestiae
 non polluit. ut a sacrosancta
 nobis ratione detrahat: licet in
 quosdam incipiamus. et quae
 corpora necdum longa te
 uimorum castigatione tenuata
 sunt. ob hoc diuina fractione.
 hoc euenire credatur illusio:
 ut cum eos interioribus ieiun
 iis studeat cognouit. oes cor
 ronatus hac arte subuitat.
 ut dum se non solum nichil
 ad puritatem corporis distric
 tione ieiunio profecisse. ve
 rum etiam grauius sentiant suis
 se pulsatos. in gram incorrup
 tionis ac puritatis altit ab
 stinencia distractione: tanquam
 emula phorresant. Quae
 pro nosse debemus non idcir
 co nos tamen ab unoquoque vi
 tio debet purgari. quia sub

per turbationibus nostrum
 occupet sensum: sed quia
 contentum non sit. solum absque
 aliorum consortio diuini:
 sed intro misso diuini uiaoz
 diore collegio. subdita sibi
 mentem multiplicata imp
 tuitate populetur. Et id
 circo castri mergia uinc
 da est non propter se tamen. ne
 saluet onerosa nos uoia
 tate corrupat: ne propter hoc
 solum. ne carnalis concupis
 centiae nos igne succendat:
 sed ne etiam iracundie. vel fu
 roris atque tristitiae. ceterarum
 que omnium passionum frangat ce
 mancipia. Nam cum nobis esca
 ac potus vel minus. vel
 negligens vel tardius
 ministrat: si gula diuinaone
 deprimimur: consequens
 est: ut etiam iracundie stimu
 lis matem. Et rursus uo
 luptuosus saporibus demul
 cere. absque philargie pes
 te non possumus: cuius
 superfluos apparatus mag
 nis luxurie gaudet impen
 diis. Philargia uero ce
 nodoria atque superbia et
 omni multitudo uiaoz
 indiuidua societate un
 guntur: atque ita unquam
 que uicium. si uigil in nobis

vel solum ceperit: etiam
ceteris suggerit in remedia

*Interrogatio an ad sacrosam
comorem accede liceat noctur
na illusione polluta. c. iiii. Ser*

Dispensatio dei cre
ditur hac questio
ne in medium fuisse p
lata: ut illud quod vicia
interrogandi fiducia colubete
nunc potuimus edoceri in
oportunitate collationis cau
seque ipsius ordine provocati:
sacram fiducialiter audeamus.

Si igitur eo tpe quo accedi
oportet ad sacrosam mysteria
senserimus nos illusione sop
ni pollutos: presumenda e
an vitanda illa salutis es
te sacrosam precepto. *Respo*
sio qn ratu contrahit passio
dormientis. Cam v. Theonas.

Omnium quidem industria
quanti in nobis est stu
de debemus ut ima
culata castione puritatem
illo vel maxie tpe teneamus.
quo venerandis assiste op
tamus altibus: et vigilan
tissima circumspectione pre
cauendum est. ne carnis ite
gritas precedente tpe custodi
ta in ea papue in q nos ad
comione salutis conuiuipiam
nocte fraudetur. Verum
si hostas ille nequissimus

ut nobis celestis remedi sub
trahat medianam custodia
sopite mentis illuserit: ita
dutarat. ut nullo reprehensi
bili inueniente pruitu
nullo staretur oblectationis
assensu: sed egestionem aut
naturali nature profusa. aut e
te impugnatione dyaboli abs
que sensu voluptatis eliatam.
ad impedimentum nostre sancti
ficationis obtendeit: possu
mus et debemus ad gratiam
salutis abi confideter ac
cedere. Si uero modo uicium hoc fu
erit egesta concretio: conueni
tes constantiam nostram illud
aplicum formidemus. q mandu
cauit panem et bibit calicem
domini indigne: rursus est corpus
et sanguis domini. Probet autem
seipsum homo: et sic de pane
illo edat et de calice bibat:
q enim manducat et bibit in
digne. iudicium sibi manducat
et bibit. non discernens corpus
domini: idem nequaquam illum ce
lestem abum a communi esca
rum uilitate seruens. *corp*
domini ne tunc esse diiudicans:
que non nisi pura liceat me
te vel presumere carne. Deique
infert. Ideoque in uos mul
ti infirmi et imbecilli. et dor
miunt multi: spirituales scilicet
infirmitates ac mortes extrahat

ut dicitur in psalmo
qui cum illi
in psalmo presumit.
fide et imbecilli
possunt scilicet la
et dormi
scilicet pro ob ho
salutem
De
si nosmet
no uicium
si nosmet
quocumque
pervenit.
indigne: ipse
ut per
ad ea digne
no indigni
infirmum
ad dno: ut
in media tril
tarnamus.
scilicet breuissima
no habet. in fu
munda huius p
depenem. Quod
euiden deni
mun
carnes: et
de carnis
quod est dno
peccat co
deuteronomo
scilicet castis
sicut misere segre

specialiter dicens p̄supraone
 ḡrari. multi enim qui cū illi
 cita usurpatione p̄sumunt.
 infirmant fide. et imbecilli
 sunt mente. passionū s̄q̄ la-
 guoribus iuoluti. et dormi-
 unt multi sopno p̄cā. ab hō
 sopore letali nequā salutari
 sollicitudine r̄surgente. De
 inde sequitur. **Et** si nosmet
 ip̄os iudicemur. nō utiq̄ iu-
 dicemur. **H**o est si nosmetip̄os
 sacramentorū p̄ceptione quocūq̄
 atq̄ p̄cā vulnerē p̄uenimur.
 iudicemur indignos. ipe-
 demus utiq̄ studium. ut p̄pei-
 tudis emendationē ad ea digne
 possemus accedere. **z** nō indigni
 seuerissimis infirmitatum
 flagris castigaremur a dño. ut
 vel cōpuncti ad r̄media vul-
 nerū nostrorū r̄curramus.
 ne digni p̄ntis s̄c̄i breuissima
 correptione nō habiti. i fu-
 tūo s̄c̄i cū mundi huius p̄-
 catoribus idempnemur. Quod
 etiā in leuitico euidenter denu-
 aatōe p̄cipitur. **Dis** mun-
 dus maducabit carnes. et
 aiā q̄cūq̄ comedet de carnib⁹
 factū salutis quod ē dñi
 i qua ē imundicia. peibit co-
 ram dño. **In** deuteronio
 quoq̄ i a sp̄italibus castris
 imundus s̄c̄i misce segre

gat. **Si** fuerit inq̄t int̄ vob hō
 qui nocturno & pollutus sit
 sopno. egredietur ex castra.
 et nō r̄uertetur p̄usq̄ ad ves-
 pam abluatur aqua. et p̄
 solis occasum r̄gredietur in
 castrum. **Q̄** nōnūq̄ etiā iuni-
 a facadē h̄ contingat illu-

Uerū s̄c̄o. **Cam. vi**
 ut manifestus appo-
 betur quod etiā iuni-
 a factione nōnūq̄ h̄ eliat
 ip̄uitas. nouim⁹ frēm q̄ cū
 castiditā cordis & corpis su-
 ma t̄ncūsp̄ctione atq̄ hūi-
 litate p̄meitā iugit̄ pos-
 fideret. ac nequaq̄ noctur-
 nis ludificationibus r̄p̄ret.
 quocūq̄ t̄ncū ad p̄cedā
 coisem dñicā p̄parasset. i mu-
 do fluxu dormiens sedabat.
Qui cū multo se t̄ncū a sacro-
 sas mysterijs trepidus ab-
 stinet. tandē hanc ad seni-
 ores detulit questionem.
 r̄mediū r̄pugnatiōis ac do-
 lorū sui medicabili eoz co-
 silio consecatur se eē confi-
 dens. **Sed** cū p̄mā causam
 morbi huius sp̄italiū me-
 dicoꝝ discuteret. q̄ solet ex ha-
 bundanti abozum p̄supraone
 dñde. etiā fr̄ meozato de-
 prehenderet nō i eē. atq̄
 hac illusionē neq̄qm̄ vicio

doctrina

ab ipsius naturae lege repellitur. sub occasione cuiuscumque pruritus. atque illusionis emergunt. escarum vero nimietate subtracta. consequens est illas quoque immundas egestiones tardius gratari. ita fit ut quodam futuris earum. ita etiam illud dormientes. vel rariis vel subalibus inquietet. quod non solum egestio ex ymaginacione. sed ymaginacio ex egestione nimietate dicitur. Quia propter si volumus ab illusionum istarum illecebris liberari. omni virtute nobis est eritendum. primum ut fornicationis passione deuicta. uix huiusmodi apostolum. non riguet patrem in nostro mortali corpore. ad obediendum conuiscenariis eius. sed ut ipso quoque illecebris corporis motu sedato peccatus ac sopito. nequaquam exhibeamus membra nostra arma iniquitatis peccati. ita quoque ut meliorem huiusmodi quam quod modo ab illa libidinis titillatione omnimodis ac medullis mortificato. exhibeamus nos deo. tanquam ex mortuis uiuentes. et ita per hunc perfectum puenientes ad perpetuam quietem corporis nostri. exhibeamus etiam membra nostra iam non arma libidinis sed iustitiae deo. in qua consuetudine puritate fundatis.

peccatum in nobis iam non dominabitur. non enim sumus sub lege. que dum licita nuptiarum uita commendat. eam illum autem misterio opus illicitate fornicationis explet. in nostris medullis nutrit ac reseruat ardorem sed sub gratia. que dum incorruptione uigilantibus infirmitatibus. etiam istum inordinatum ac simpliciter corporis motum. et ipsius quoque licite coitus intermit uoluptate. atque ita curatis ipsissime coluuiosis humoribus arefas. egregy atque laudabiles eunuchum qui per ysaiaem predicantur effecti. merebimur illam que praestatur eis beatitudinem possidere. huiusmodi enim ait dominus eunuchus qui custodierint sabbata mea. et elegerint que uolui. et tenuerint fedus meum. dabo eis in domo mea et in muribus meis locum. et non melius quam filijs et filiabus. nomen sempiternum dabo eis quod non peribit. Qui sunt isti filij et filie. quibus in tempore ista praeserunt eunuchum. ut etiam locum ac non melius acceptum esse dicantur. in illi sancti qui sub ueteri testamento in coniugiorum copula permanentes. per obseruacionem mandatorum in adoptione filiorum dei non in merito peruenierunt.

Quod etiā nomē est illud qđ
eis velut papiū quiddā vīc
rīmuneatōnis sūme pmittit.
n hō quod x uocablō dicimēse
tensendi. De quo noīe z alibi
idē ppha. et seruos suos iquit
votabit noīe alio. m qđ q bñ
ditus ē sup tram. benedict
m deo amē. et qui iurat mtra
uābit m deo amen. Et itm.
Et uocabitur iquit noī tibi
nouū. quod os dñi noīauit.

Quoz pro hac cordis z corpo
ris puitate eaq̄ illa p̄cipua
ac sngulā beatitūme p̄fue
tur. ut illud cantū iugiter
canāt qđ ues. factoz aliis
canē p̄t. n̄ isti soli qui agnū
sequuntur. quocūq̄ vadit. v̄
gines enī sunt. et cū mulci
bus se nō comānauerūt. *Ad.*
si hanc sublimissimā v̄giniū
gloriā volum⁹ puenie. oī v̄
tute incorruptiōne mentis
ac spūs excolam⁹. ne ī illaz
ispiciantū v̄giniū nūc colla
bamur. quibus idarco non
sit r̄putata v̄gitas. q̄ a cō
mixiōne carnali īmunes
tātū mō se seruauerūt. et ob
hō v̄gines quidē. sed fatue nū
cupantur. q̄ deficiente m
vasis eozū oleo puitatis int̄
ne. daitas ac splendor cor
poralis v̄ginitatis extinguit.
mteioris enī foti ac pabu

lo puitatis submūstrā. nate
est etiā exteiori hōi castitate.
eaz iugit ad p̄seuerāā i cor
ruptiōnis p̄tue aimā. Et
iō fatue ille v̄gines glōsū spō
si thalamū. cū illis p̄ceden
tibus nō meūt m̄re. q̄ mte
grū spm̄ suū et aiām z corp⁹
sine quēla m die dñi m̄i ihu
x̄ conseruauerūt. Illi nāq̄ sūt
vei atq̄ incorrupti v̄gines
x̄. illi admirabiles atq̄ egre
gij r̄putant eunuchi. non
qui metuūt. sed quib⁹ non
libet fornicā. nec qui r̄pudi
crae r̄pimunt frena. sed q̄
min nā ipsa quoz mēt̄is
titillaciōnem et tenuissimā
libidīs matamēta vicerūt.
et eozoz extenuauerūt illi
carnis ut ita dixerū sensū.
ut nō solū ex cōmōdōe eius
nulla oblectaciōne. sed ne ex
grā quidē titillaciōe tangāt.

*Ad nūq̄ dignū se cōdne
dūca q̄spiam debeat iudicē*

Qanta aut. *Cam vii*
cor nām hūilitatis
debem⁹ vallāe custo
dia. ut hanc diffinitōne
p̄tue sensuū stabilitate te
neamus. nequaq̄ nob posse
ad tātū p̄uificaciōis ~~stam~~
meitū puenie. ut licet her
que supradixi p̄ dei grām

omnia fecerimus: indignos
 tamen nos ratione sac corporis
 esse credamus. **Primum** quia
 celestis illius mane tanta
 maiestas est: ut nec har
 lutea carne circumdatam pro suo
 merito edulium et non ex gratia
 tamen domini largitate percipiamus.
Demum quod nullus ita circumspic-
 tus in huius mundi potest esse con-
 fluctus: ut cum saltem rara vel
 vel leuia peccatorum tela non feriant:
 quia impossibile est ut non aut
 ignorantia. aut negligencia.
 aut vanitate. aut obreptione.
 aut cogitatione. aut nate. aut
 obliuione peccetur. **Na** et si ad
 tam preclusum quibus virtutum culmen
 ascenderit. ut apostolus illud non
 iactat exclamet: in pro minimo
 est. ut a uobis diuiduer. aut ab
 humano die. sed neque meipsum
 diuidico. nichil enim in conspectu
 sum: tamen sciat se absque peccato esse
 non posse. **Neque** enim frustum idem
 doctor adunxit. sed non in hoc
 iustificatus sum: id est. si ego non
 iustum me esse credidero vera
 confessa iusticie gloria possi-
 debo: vel quod me conscientia
 mea nullus peccati reprehensio
 pungit. idcirco nullus for-
 dis contagione fuscatus sum:
 multa enim mea conscientiam latet.
 que cum sunt in incognita vel ob-

scia: deo nota atque maiora
 sunt: idcirco subiacens. que aut me
 inquit iudicat dominus est. id est ab
 illo solo que secreta cordium
 non latent. verum iudicium in me
 profertur examine **Obiectio eo**
quod dicitur ratione prouidendi
sunt. si nullus est absque peccato. c. viii

Supradictum est. non nisi scilicet
 celestium sacramentorum
 esse debet participes: nec
 addit impossibile esse homini ut
 immunis sit peccatis ad elucto
Si nullus ergo liber a noxa:
 nullus est sanctus. et consequens
 est ut homo. cui sanctus deest.
 misteriorum et preceptis esse non pos-
 sit: regnum etiam celorum sperare
 non debeat: quod solus sanctus dominus
 polluetur **Responsio eo quod**
multi sancti esse possunt. nec abs-
que peccato nisi Christus. c. ix.

Multos quidem esse sanctos
 ac iustos negare
 non possumus: sed ut
 sancti et immaculati. multa dis-
 tancia est. **Aliud** est enim esse quod
 prima sanctum: id est diuino cultui
 consecrum: hoc enim nomen non
 solum hominibus. sed etiam locis
 et vasculis templi atque lebeti-
 bus attestata scriptura com-
 mune est. **Aliud** est autem esse absque peccato:
 quod unius domini nostri ihesu christi
 singulariter uenit maiestati:
 de quo etiam apostolus uel precepit

gmanus

theonas

quid ac speciale pronuntiat
 dicens. qui peccatū nō fecit.
Satis enī vilem atq; indignā
 eius p̄coris laudē q̄ iōpa-
 bilem ac diuī ei aliqd̄ affig-
 nit; si eadē nos illibata ab oī
 p̄cō. possim; insigē vitā. Rur-
 sus ap̄tus ad hebreos. Nō ei
 habemus inquit pontificē.
 q̄ nō possit p̄pati infirmitatib;
 nr̄is; tēptatū at̄ p̄ oīa p̄ fili-
 tudine absq; p̄cō. Si igitur eadē
 trene hūilitatis n̄stre cum
 illo excelso dīno q̄ pontifice
 h̄ p̄t̄ eē corā. ut eadē nos absq;
 ulla p̄cā offensione tēptem;
 tur ap̄tus h̄o m̄ illo. velut vni-
 cū ac singulāe suspiciens. ei;
 mēitum ab hōib; tanta diui-
 sione discreti. **H**ac go sola
 nobis ab̄ exceptione hōib;
 distinguit; q̄ nos nō absq;
 p̄cō; illū sine p̄cō constat fu-
 isse tēptatū. Quis etenī hōi-
 nū. q̄uis fortis atq; bellator
 sit hostilib; tā tēns plerū
 q̄ nō pateat; quib; vehit m̄
 penetrabi carne arcūdata;
 tantis p̄hor; p̄cūl sine p̄ci-
 culo misceatur. Ille aut̄ so-
 lus speciosus for̄ p̄ filijs hōi;
 cordiaone mortis hūane
 tū vniūsa carnis fragilitē
 suscipiens; nullius v̄quā
 ē sordis maculatus attritu
Q̄ filius di solus absq; p̄cō

In illo vulnē vicit tēptatorē
 temptatus **Cam. xi**
Qest enī secūndū filii-
 dīnē nr̄am; castimat-
 gie p̄mū vitio; ut ei callidus
 ille serpens eo ordine q̄ adā
 an̄ seduxerāt esūenti esce de fi-
 deio concreatur illudē; si filij
 iquiens dei es. dic ut lapides
 isti panes fiant. **S**ed nullū
 r̄apiens ex hac temptaōe
 peccatū; cū ei facultas idubi-
 tata suppetet; r̄spuit abum.
 quē ei deceptaōis artifex i-
 gēbat. dicens. nō i solo pane
 viuit hō; sed m̄ oī verbo qd̄
 p̄cedit de ore dei. **T**empta-
 tus ē cenodoxia. scdm̄ filii-
 dīnē nr̄am. cū ei dictū ē. si
 filius dei es. mitte te deorsū;
 sed subdola dyaboli temptaōe
 suggestioe at̄ptus nō est; et
 vanissimū seductore eadē
 scripturarū obiectione confu-
 tans. nō temptab; iqr̄ dīm̄
 deum tuū. **T**ēptatus ē eadē
 tuore supbie. scdm̄ filitudinē
 nostram cū ei a dyabolo pro-
 mittebantur oīa r̄gna mūdi z
 glā eorū; sed nr̄isa atq; obur-
 gata ē neq̄a tēptatoris. **R**es-
 pondit enī. **D**ade sathanas;
 scriptū ē. dīm̄ deū adorabis
 et illi seruiēs. **H**is at̄ testio-
 nijs edocem; ut fraudulen-
 tis suggestioib; iūmā. nos q̄

... de
 ... hūi tempta
 ... filitudinē
 ... infidiarum
 ... ipso
 ... hoies
 ... sed absq;
 ... temptatoris nr̄
 ... r̄spuit
 ... r̄apiens
 ... fugit
 ... Temp
 ... filitudinē nr̄am;
 ... palmis
 ... herore
 ... extremum
 ... m̄
 ... nullis
 ... de
 ... ad tuo
 ... magis
 ... m̄ partib;
 ... plama
 ... nō ei saut.
 ... filitudinē
 ... vicit
 ... r̄
 ... et illud amper.
 ... filii
 ... v̄nisse co
 ... nō nulla p̄
 ... habe possi
 ... de illo
 ... pemto tā
 ... memoratur; mi
 ... filii q̄ i filitudinē

filii memoria scripturarum debeamus obistere. Rursus temptatus superbia secundum similitudinem nostram: ut idem insidiarum artifex regnum quod ab ipso oblatus ante respiceat. per hostes moliretur ingerere. sed absque peccato insidias temptatoris miris. Cum enim cognouisset ihesus quod ventum essent ut raperent eum. et facerent eum regem: fugit unum in monte ipse solus. **Temp**tatus est secundum similitudinem nostram. cum obsecratus flagris. cum palmis refusus: cum sputorum horrore respusus est: cum ad extremum protulit crucis exquisita ~~meta~~ supplicia: sed nullis. quia non dicitur contumelias. verum ne supplicis quidem ad tuorem vel leuissime indignationis impulsus est: quod in patibulo constitutus inuordit. proclamauit. pro ignosce eis. non enim scuit. quid faciunt. **Et in similitudine carnis peccati solus uenerit**

Quoadmodum **rc. cx** uero et illud accipiet. ad eum apostolus in similitudine carnis peccati uenisse commemorat: si etiam nos nulla peccati labe polluta habere possumus carne. Nam et homo de illo qui solus est absque peccato tantum. quod singulariter memoratur: misit deus filium suum in similitudine

carnis peccati: quod uera atque integram suscipiens substantiam carnis humane. non ipsum peccatum in ea: sed similitudinem peccati suscepisse credendus est. Similitudo enim non ad carnis ueritatem secundum primum quorumdam hereticorum sensum: sed ad peccati est ymaginem referenda. Est enim in ipso uera quidem caro. sed absque peccato: filius saluet peccata. Illud siquidem ad humane substantie pertinet ueritatem: homo uero ad uicia refertur et mores. Habebat similitudinem carnis peccati. cum uelut homo ignarus ac pro cibo sollicitus perantaretur. quot panes habebat: sed sicut peccato nequaquam caro illius. ita non anima ignorantiae subiacebat. Deique statim eam subiugit. Hoc autem dicebat ihesus temptans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. Habebat carnem filii peccati. cum uelut sciens. a samaritana muliere posceret potum: sed non erat sordibus polluta peccati: quod eodem modo mulier puocata est petere aquam uiuam que illam nunquam finire permitteret: sed fiet in ea fons aquae saluentis in uitam eternam. Habebat carnis istius ueritatem cum dormiret in nauis: sed ne pariter nauigantes

pccā filitudme fallent. surgēs
 intrepavit ventos ⁊ mare;
 et facta ē iniquillitas magna
Quōi cū oībus sorte peccato
 subditus videbatur. cū dice
 tur de ipō. hic homo si eēt pphā.
 sciet vtiq; que et qualis est
 mulier que tangit eū. q; pecca
 tū est. sed pccā nō habuit veri
 tate. q; blasphemā cogitac
 onē arguens phāzei; statim
 mulieris peccata dimisit. **P**
 cātem cū ceteris carnē gere
 putabat. cū velut hō i mor
 tibus discernē constitut; et imi
 necūm supphāoz tūore p
 culsus orasset. p; si possi
 bile ē tūseat a me calix iste;
 ⁊ tristis ē aīa mea vsq; ad
 mortē. sed pccā contagium
 nesciebat illa tristitia. quia
 vite auctor mortē formidāe
 nō poteat. **A**t enī. Nemo
 tollit a me aīam meā. sed e
 go pono eam a me ipō. pccā
 tē habeo ponendi eā; ⁊ pccā
 tem habeo uti fumēdi eā.
Quō iusti et scti omēs nō fue
 rit in filitudme sed i veri
 tate pccā. **Cam. xij.**
A hoc go ille homo. q; natus
 ē ex vīgine. magna cunctis
 q; ex vtiq; sexus cōmixtione
 pducimur. distantia segre
 gatur. q; cū omēs nō filitu
 dine sed veritate pccā i car

ne gestemus. ille nō veritē
 sed filitudmē pccā in vere
 carnis assūptione suscepit.
Deīq; licet scriptum de eo
 i ysaiā pphā. phāzei aper
 tissime meīnissent. q; pccā
 non fecit. nō iuentus ē dolo
 i ore eius. tū ita filitudme
 carnis peccati fallebantur.
 ut dicerent. ecce hō vorax et
 potator vini. publicānoꝝ
 ⁊ pccātoꝝ aīcus. et ad illum
 q; illūiat; fūeat cecū. da glā
 dō. nos enī scimus q; hic
 homo peccator ē; et ad py
 latū nō eēt h; homo pccātoꝝ. nō
 eū tradidissēmus tibi. **H**uius
 ergo rī. que illi tm singularis
 ac pccā est. equalitate sibi
 blasphemie supbie cōmine
 vendicabit. quisq; eē se sme
 pccā ausus fūerit pccātoꝝ.
Consequēs enī homo ē. ut
 filitudmē carnis pccā et nō
 veritate pccā habe se dicat.
Quō nō fuit gūia pccā scōꝝ
 ut eis auferat meitū sctā.
Quōm tū. **Cam. xij.**
Quō iustos ⁊ sanctos vīos
 nō eē imunes a cul
 pa manifeste scriptūa pro
 nūciat dicens. septies in die
 cadit iustus et r̄surgit. Quid
 ei est aliud cadē. qm per
 care. **E**t tū cū dicitur septi
 es cadē nichiloī pccātoꝝ iustus

ne iusticie eius p̄iudicat lap-
 sus fragilitatis huane: quia
 multū m̄tē int̄ sc̄a et p̄atoris
 lapsū. Aliud ē enī admittē
 mōre p̄cām: et aliud ē cogi-
 tatione q̄ p̄cō nō t̄ct̄ p̄ue-
 niē: vel ignorācie aut obliu-
 iōis errore aut facultate oao
 si p̄mōis offende: aut ad
 punctū in fidei theoria aliqd
 hesitācie: aut subtili quadā ce-
 nodoxie titillatione pulsai:
 aut n̄citate nat̄ie aliquat̄ sp̄ar
 a sūma p̄fectioē r̄ade. **H**ec ei
 sunt septe lapsū gn̄a. i qui-
 bus sc̄is licet nō nūq̄ cadat:
 in iustus eē nō desinit: que
 quāuis leuia videant̄ ac p̄-
 ua: in facit̄ eū sine p̄cō esse
 nō posse. **H**z enī pro quibz
 cotidiana gens p̄citudine 2
 veniā veāter debeat postu-
 lae: et pro suis m̄desinent̄
 orāe dicens p̄cās: dimitte
 nobis debita nost̄. **E**t ut cui
 dentiss̄ probemus exēplis.
 et errasse nōnullos factoz
 et in a sua nō discessisse ius-
 ticia: certe ille beatissimus
 et ap̄loz eximius petrus.
 quid aliud credendus ē fuis-
 se qm̄ sanctz: p̄fert̄ id t̄pis
 quo ei a d̄no dicebatur: h̄us
 es s̄ymo bariona. qz c̄o et
 sanguis nō r̄uelauit tibi sed
 p̄r meus q̄ est in celis: et t̄

dabo claues r̄gni celoz. et qd̄
 tūqz ligaueris sup̄ terram erit li-
 gatu et in celis. et quod tūqz
 solueris sup̄ terram erit solutu
 in celis: **Q**uid hac d̄n̄ica lau-
 de p̄dāus: quid hac p̄tate
 ac h̄itudie p̄t̄ eē sublimius?
Et post paululū tū ignorās
 misterū passionis t̄ate vtili-
 tati huani gn̄is is̄c̄us obuiaret
 dicens. absit ate d̄n̄e. nō erit
 t̄ hoc: m̄etur audie. **D**ade p̄
 me sathanas. scandalū es m̄.
 qz nō sapias ea que dei sunt:
 sed ea que hom̄. **N**ūquid nā
 tū h̄us eum v̄bis ip̄a equi-
 tas m̄repaet: aut nequaq̄
 ceadisse. aut in sc̄itate atqz
 iusticia nō p̄mansisse crede-
 rus est. **Q**uid illo eā t̄pe
 nūquid ruinā māfeste ne-
 gandus est p̄tulisse: quo i-
 minēte p̄secutoz metu ter-
 r̄m̄ negare compulsus ē.
Sed confes̄a p̄citudine sub-
 sequēte amāssimis lacrimis
 maculā tanti c̄minis ablu-
 endo: sc̄itatis atqz iusticie
 meritum nō amisit. **D**e ip̄o
 igitur ac de eius filibz sc̄is
 illud eā quod a dauid c̄i-
 tur debemus accipē. **A** d̄no
 gressus hoīs digent: et
 viam eius volet. **C**ū ceade-
 rit nō collidetur: qz d̄ns
 supponit manū suā. **C**uiqz

enī gressus a dno dignantur
 quid aliud potest esse quam iustus
 et tū de hō ipō dī: cū ceciderit
 non collidetur. Quid ē cū ce
 cedit: nō cū lapsū pccā ali
 cuius incurrit: Non collidet
 iquit. id ē nequaquā diu oppri
 metur incurfione pccā: sed li
 cet ad pūb videatur elisus:
 tū dno quod rplorat ercūb
 auxi: celei rurrectione stabi
 litatē iustiae nō amittit: vel
 eā si ad pūb fragilitate car
 nis amiserit manus dnice sup
 positione rparabit. Nec enī saūb ee
 desinit post ruina: q̄ cum
 se fiducia opm suoz iustifi
 cū nō posse cognoscat: et a
 tantis peccatorū nexibus cre
 dat solā dñi grāa liberandū:
 cū aplo proclamāc nō desinit.
 infelix ego homo: quis me li
 beabit de corpore mortis hu
 ius: grāa dei p̄ ihm x̄m dnm̄
 nostrum

*Quo intelligēdū sit
 illud apli. non enī quod uo
 lo faao bonū. Cam. xiiij.*

Nam cū apliū paulo
 iestimabile abissum
 puitatis r̄sistētibz
 cogitacionū estabuz. penet
 ri ab hōiē nō posse cognoscēs.
 diu velut p̄ profunda iacta
 tus an̄ dixisset. nō enī quod
 uolo faao bonū. sed qd̄ odi hō
 ago malū: et rurſū si autē

quod nolo hō faao. tā nō ego
 operoz illud. sed quod habitat
 i me peccatum: et cōdelector
 legi dei scdm̄ iteiorē hōiēm:
 video at̄ aliā legē i mēbz meis
 r̄pugnātē legi mentis mee
 et captiū me ducētē i legē
 pccā: que ē i mēbz meis:
 omī vel sua vel natie r̄pūb
 fragilitate p̄specta. tā imēse
 altitudis vastitate p̄territus.
 ad tutissimū portū diuini cō
 fugit auxili: et q̄ de nauigi
 sui onēbz mortitatis oppres
 sus. naturali infirmitate des
 perans. ab eo cui r̄possibile
 nichil ē. naufragozū depos
 cit r̄media. cū quodā misēra
 bili vociferans euulatu. Infe
 lix ego homo: quis me libera
 bit de corpore mortis huūb:

*Statim absoluaonē quā des
 pauit de mbecillitate natie.
 de dei benignitate p̄sup̄sit
 confident̄ aduigens: grāa
 dei p̄ ihm x̄m dnm̄ nostrū
 Obiecto eo qd̄ ex pccōz po
 tuis p̄sona hō apliū dixit
 se credendus sit. Cam xv*

Multi hō apliū itā i
 telligi debē diffini
 iūt. ut hō eū nō ex
 sua sed ex pccōzū p̄sona dix
 isse confiment: corū saluet
 qui uolentes semetipōs a cō
 poralibus illecebz ac uo

*grāa
 ruis*

...obstr
 ...oblectatōe
 ...captiui
 ...p̄nt:
 ...vraoz
 ...mānibz
 ...ad liber
 ...non
 ...que
 ...cul
 ...illud po
 ...no
 ...sed
 ...illud
 ...quod
 ...ego opera
 ...me
 ...ē
 ...de
 ...micio
 ...le
 ...p̄pugnāte
 ...est
 ...hō
 ...Ad
 ...no po
 ...quid
 ...quod nolens
 ...natia
 ...quam
 ...tōbz
 ...po
 ...abduā: qui
 ...et dem ex
 ...altū

luptatibus abstine: obstru-
ti vias prorsus. et oblectatioe
carnalium passionum captiuati.
semetipsos cohibere non possunt.
dum motu consuevit viarum
velut imiti quadam tranquillitate
dum ratione depressi: ad liber-
tate pudicitiae respirare non
possunt. Quod enim beatus apostolus quae
ad summum perfectiois totius an-
ime tui est puenisse illud po-
teit conuenire quod dicit. non
ei quod volo facio bonum. sed
quod odi malum hoc ago: illud
etiam quod subiungit. si autem quod
nolo hoc ago. iam non ego operor
illud. sed quod habitat in me
peccatum: ut non etiam hoc corde
sicut enim legi dei secundum interio-
re hominem: video autem aliam le-
gem in membris meis repugnante
legi mentis mee. et captiuum
me ducentem in legem peccati. quae est
in membris meis. In quo igitur hoc
peccatum apostolice possunt captiuati. Quid
enim est bonum. quod ille non po-
tuit implere. Et econtra quod
illud est mali quod nolens
et odians tamen cogente natura
iustus admisit. Ad quam
vobis legem peccati elconus vas in
quo et dominus loquebatur po-
tuit captiuus abductus. qui
cum oem mobiam et oem ex-
tollente se aduersus dominum altitu

domine captiuasset de semetipso
cum fiducia proclamabat: bo-
num etiam etiam. cursu consu-
maui. fidem seruauit. de cetero
reposita est in corona iustitiae.
qua reddet in dominus in die illa ius-
tus iudex *dilatatio propositae questionis*

Interante me *xxi Theonae*
tutissimum silentium por-
tum. rursus ad imem-
sum profundissime questionis
pelagus riuocare conamini: si
oportunitate fide stationis a-
plexi: huius iterum cursu tam lon-
ge collationis in meso tractur-
uitatis anchoram iactemus:
ut crastina die si tamen nulla vis
temptationis obstiterit flatu
prospei spiritus explorato. dis-
putationis vela peradamus
*Explicit collatio abbatis theone
secunda ordine vobis quinta titulu
lata de nocturna pollutione
Annotatio capitulorum colla-
tionis sexte*

Disputatio abbatis
theone. de eo quod
apostolus dicit. non ei
quod volo facio bonum. *3.*
Cuncta apostolus bona consu-
masse. *4.* Quid sit vere
bonum. quod apostolus semetip-
sum perficere non posse testatur
11 Bonitate humana atque
iustitiam non esse bonam. si dicit

bonitati atq; iusticie confera-
tur **iii** Neine illi sumo bono
itenu iugit' posse **v** Quod
lipis files sunt hij qui se cre-
dunt ee sine p'ao **vi**
Q; hij qui p'nuatant ee posse
hoiem sine p'ao duplia i hoc
agantur errore **vii** Q; pau-
coru fit intellige p'aa **viii**
Qua cauacione memoriam
dei monachus custodie debe-
at **ix** Q; hij qui ad p'fione
tendunt in veritate huius
et dei gra semp se senaat in-
dige **x** Expositio illius
sine condelector eni legi dei
sdm interiorem hoiem **xi**
Itē illius scimus aut
qm lex spitalis e et reliqua
xii **Itē** illius scio aut qd
no habitat i me ho e in carne
mea bonu **xiii** Obiectio
q neq; fidelu psonis conuei-
at neq; scoz quod aut non
eni quod uolo facio bonu **xiiii**
Responso ad obiect-
aone pposita **xv** Quid st
corpus p'aa **xvi** Quod sa-
veaciter omis imundos se et
p'aores ee confessi fut **xvii**
Etia iustos et sanctos sine p'f-
cato no ee **xviii** Q; i ipsa
quoq; oronib ho' dedimari **xix**
vix possit **xx** A qbus st p'aa
euaaiao et v'utu fit disc-
da p'fatio **xxi** Quod licet

agnoscant nos sine p'ao no
esse non debeamus tn nosmet-
ipsos a dnica condone suspe-
dere **Explicit annotatio ca-
pituloy** Inapit collatio itaq;
abb' theone ordme vco ser-
de eo qd' dicit aplus. Non
eni quod uolo facio bonum
sed quod uolo ho ago ma-
lum
Caplm primum

Bis agit
huc n
ad p'fou-
tanda
abissu
aplite
questiois
fuma a
nobis
senex co

pellentur instacia: uti effat
est. Testonia quibus p'bae
conai ni aplm paulu. no ex-
sua sed ex p'aoz dixisse p'f-
no quod uolo bonu hoc facio.
sed quod odi malu hoc ago:
vel illud. si aut quod nolo ma-
lum ho facio. ia no ego operor
illud. sed quod habitat i me
peccatu: vel quod sequitur.
condelector eni legi dei sdm
interiozem hoiem: vides at
alia lege i mebus meis. r.
pugnate legi metis mee. et
captiuu me ducente i lege

abb' theone de vel
metis meis: co
p'aoz
co
que dicit
et coru
mea subse
sabat. Com
ho po
no
sed qd'
illud
ho facio
illud: si qd'
Quis eni
adul
co
proximo
Cis i iura
no testio
furo ve
fpo
vel p'p'ari
Quimo
gen
ad neq
sua in tm
amore flag
que
pugili ai
comitendi
ar de
ai
se
apli laude
de confusione
emias

p̄tā que ē i mēbris meis: et
 t̄m̄ro euidēt ostendūt. p̄tōz
 p̄sone h̄c nō posse oīmodis cō
 uenire. sed ad solos que dicta
 sunt attmē p̄fectos: et eozū
 t̄m̄ q̄ apostolorū meīta subse
 quūtur congruē satati. Ceterū
 quo pacto p̄sone p̄tōz h̄c po
 teūt conuenire quod dicit nō
 quod volo bonū facio: sed qd'
 odi malū hoc ago. Sed n̄ illud
 quidē. si autē qd' nolo h̄c facio:
 iā nō ego op̄eoz illud: si qd'
 habitat i me p̄tā. Quis enī
 deliquentū nolens se adul
 terus fornicatioib⁹ q̄ cōtā
 net. Quis iuitus proximo
 tendat infidiab⁹. Quis ieuu
 bili nate cogat: ut flo testio
 nio horem opprimat: furto ve
 l decipiat. aut altelus spo
 lia conappiscat: vel p̄ximū
 sanguinē fundat. Quis imo
 ut scriptum ē huānū gen⁹
 diligent̄ intencum ē ad neq̄
 ciā: a uiuentute sua. In t̄m̄
 enī oīs viciozū amore flag
 rantes desiderant iplē que
 cupiunt: ut ega puigili ai
 ra oportunitatē cōmittendi
 sceleris auarpeniunt: ac de
 ignoīniā sua et t̄minū ai
 mulo gloriāntes. ut scdm̄ se
 tētiā obuirgātis apli laudē
 sibi quādā de confusione cō
 quirant. Quis eā ihemias p̄tā

nō solū non nolentes. n̄ cum
 ique corpus flagitiozū t̄m̄ ei⁹
 miā p̄tē. verū eā i t̄m̄ eoz
 asseit laboriofis conatibus.
 ut ad effm̄ eoz pueniant de
 sudae: ut a letali scelerū ap
 petitu. n̄ obsistentibus ar
 duis difficultatibus r̄uocēt
 dicens: ut miq̄ ageret labo
 rauerūt. Illud quoq̄ q̄s dixe
 rit peccatoribus cōuenire.
 itaq̄ egorpē mēte seruo le
 gi dei. carne autē legi p̄tā:
 quos n̄ mēte n̄ carne dō p̄
 uie manifestū est. Aut que
 admodū h̄c peccent corpore.
 mēte seruiant dō: cū vicio
 rum fomite cō ex corde cō
 t̄piat: et ip̄e auctor v̄tūsq̄
 natie fontē atq̄ originem
 p̄tōzū ex eo p̄nūtiat emanāe:
 de corde iniquitas procedūt
 cogitationes male: adulteria
 fornicationes furta r̄. Quā
 obrē euidēt ostendit h̄c nul
 lomō de p̄tōzū mtelligi pos
 se p̄sōis: q̄ nō solū non ode
 runt: sed etiam diligūt mala:
 2 i t̄m̄ deo. n̄ mēte n̄ carne
 deseruiunt: ut an̄ deliquit
 mente q̄ corpe: 2 p̄usq̄ car
 nis expleant voluntatem
 p̄ueniantur mentis cogi
 tationū. **Quarta bo**
na apli cōsumisse
Cam. scdm̄

Supeſt igitur ut virtu-
tum ſenſus ex intimo dicitur
mea amur affectu? et
quid bonus apuſus dicitur bonu?
quid ve cōpatione eius pro-
nūciat malū. nō nuda ſig-
nificacōne vborū. ſed eodem
quo ille diſcuſſimus intui-
tu: intellam quoq; eius ſcōm
dignitatē p nūciantis ac mei-
tū p ſcrutemur. Tunc ei ſmās
deo inſpirante prolataſ ſe-
cundū ppoſitū ac volūtātē
eius cōprehendē poteimus?
tū eorū a quibus. promul-
gate ſunt ſtatū ac meli-
pendentes. nō vbo ſed ex-
pementis parē inducim?
affectū: pro cuius qualitate
ſine dubio. vel concipiunt
vniūſi ſenſus vel ſmē pro-
feruntur. Quāobrem quid ſt
p nūciat bonū. qd apuſus
nō potuit p ſicē tū veller:
diligentius indagemus.
Multa enī nouim? bona.
q bōm aplm om̄s q; illius
meitū vros. et habuiſſe p
naturā. et acq; ſiſſe p grāā:
negāe non poſſim?. Eſt
enī bona caſtitas laudabil
cōtinentia: mirāda prudē-
tia. larga hūānitas: m̄cū
ſpecta ſobrietas. modeſta
tēperancia: pia miā. ſcā
iuſticia. q oīa in aplo paulo

eiusq; confortibus: ita pleā
atq; pfecta fuiſſe dubiū nō
ē: ut virtutū potius qm
vborū magiſterio ab eis rī-
gio docetur. Quid q; ad iu-
gi cōtārū om̄i cūa ac puigi-
li ſollatitudine ſemp exuſta
ſunt? Quid hō m̄ie bonū.
quāta pfectio ē. pro ſcanda-
liſantibus vū: cum inſirmā-
tibus inſirmā? Cum ergo
tūctis apuſus habundauit
bonis: quid illud ē bonū.
cuius pfectione caruit: non
poteimus agnoſcē: n̄ illū
quo ip̄e locutus ē pfectim?
affectū. Om̄s itaq; quas
diximus eū habuiſſe vtu-
tes. qm̄is velut gemē ſplē-
didiffime atq; p̄cioſe ſunt:
tū ſi p̄claro illi atq; p̄cipuo
margarito. quod ille eūa cō-
negociator iūrens vniūſis
q poſſidet venditis p̄pare
deſiderat cōpant: ita eorū
meitū r̄uileſat atq; ſtepnū-
tur: ut eis ſine cunctacōe
distractis. vniūſi m̄i bonū
poſſeſſio. loaxplet bonorū
inuabiliū venditorem **Qd**
ſit ve bonū qd apuſus ſemet
ip̄m p ſicē nō poſſe teſtat.

Quid ergo. c. . . iii.
vniū quod illis tā-
tis tāq; iūis bonū
tā in cōpabiliſſe p̄ponatur?

et
collatio xxiiij
abb
theone
et
vniū quod illis tā-
tis tāq; iūis bonū
tā in cōpabiliſſe p̄ponatur?

ut speretis abiectis q̄ omib⁹
solum debeat possidei. Nimi-
rum illa ps̄ optima: cuius
magnificentiā ac p̄petuitatē
cum r̄lucto suscepcionis atq̄
hūanitatis officio maria p̄-
legisset: ita p̄dicat ad dñō **M**ar-
tha martha sollicita es. et tur-
bais circa plūma: paucas
vob̄ opus ē. aut etiam vno.
Maria p̄tē bonā elegit: que
nō auferetur ab ea. **V**na gō
et sola ē theoria. id ē cōtēpla-
tio dei: cui merito oīa iustifi-
cationū meritū vniūsa v̄rtu-
tū studia postponūtur. **E**t il-
la quidē oīa q̄ in ap̄lo paulo
fuisse p̄diximus. nō solū
bona et vtilia. verū eā mag-
atq̄ p̄dā sunt. **S**ed sicut ver-
bigūa st̄m̄ metallū qd̄ ali-
cuius vtilitatis et ḡtē puta-
batur. fit argenti st̄placōe
viliissimū et rursum auri
compacōne. meritū euanes-
cit argenti: aurū quoq̄ p̄m̄
gēmarū **collacōne** st̄p̄nit:
et ip̄arū nichilomin⁹ quā-
uis insignium multitudo gē-
marū vniūsa margarite cā-
dore sup̄atur: ita oīa illa
merita sc̄itatis. quib⁹ nō solū
ī p̄nti bona et vtilia sūt. ve-
rū eā donū et v̄nitatis acq̄-
rant: tñ si diuine st̄placōis
meritis consecantur: vilia

atq̄ ut ita dixerim vendibilia
censebuntur. **E**t ut hanc eam-
dē cōpacōne eā scripturā
confirmet auctoritas: nōne
que de vniūsb̄ a deo creata
sunt. ḡnalit̄ pronūciat scrip-
tura dicens. et ecce oīa q̄ fecit
deus bona valde. et iterum.
vniūsa que fecit deus bona
ī tpe suo. **H**ec igitur q̄ ī p̄nti
nō solū bona s̄mp̄hat. ve-
rū eā cū addi-mento valde
bona pronūciat: sūt ei r̄ueā ī
hō mūdo cōmorantib⁹ nob̄.
aut ad vsum vite. aut ad cor-
poris medianā. aut ad aliquā
causā ignote nob̄ vtilitatis
accomoda: vel ite in eo eā
valde bona. q̄ faciūt nob̄ iui-
sibilia dei a creatūa mundi
p̄ ea que facta sunt itellā cō-
spicere. sempitnā quoq̄ v̄tute
eius ac d̄initatē. ex tāta tāq̄
ordmata molliacōe sab̄ce mū-
dialis. et om̄i que in ea sūt
subsistētia cōtemplai: her-
tñ oīa nō boni nō tenebūt.
si futio illi seculo cōparent:
vbi nulla bonoz īmutacō.
nulla ē v̄ beatitudis formi-
danda corrupcō. **C**uius mū-
di ita b̄tūdo d̄scribit̄. **E**rit
lux hinc sicut lux solis: et lux
solis septēphat̄ sicut lux sep-
tem d̄ez. **M**agna igit̄ her-
et p̄dara t̄uitu atq̄ m̄sica

si futurus ex fide r̄promissio-
 bus conferantur: cōtinuo vai-
 tas appēbit: dicente dauid Quā
 sicut vestimēta veterassent.
 et sicut opertorū mutab eōs
 et mutabuntur: tu at̄ idē p̄-
 es. et ani tu non defiaent. Er-
 go q̄ nichil ē p̄ semetipsum
 stabile n̄: imutabile. nichil
 bonū n̄ deitas sola: oēs veō
 creatiue. ut bt̄itudmē et̄nitatis
 vel imutabilitatis obtineat.
 nō h̄o p̄ suā naturā. sed p̄ crea-
 toris sui p̄ticipaone: et gr̄a
 consequent̄ tene meitū boi-
 tatis creatori suo collata nō
 p̄nt **Bonitate huānā atq̄
 iusticiā nō esse bonā. s̄ di-
 ne bonitatis ac iusticie cōse-**

Quod si eā r̄ant. r̄ iij
 manifestiorib⁹ adhuc
 testimonijs hui⁹ sme-
 roem voluēmus astrue: nō
 ne multa p̄nūciā bona i eua-
 gelio legimus. et arborē bonā.
 et thesaurū bonū. et bonum
 hoīem. et bonū seruū: quia p̄-
 nō iquit arbor bona malos
 fructus facit. et bonus homo
 de bono thesauro cord̄ sui p̄-
 fert bona. et euge serue boē
 et fidelis: et utiq̄ hos oēs
 cū scdm̄ se bonos non dubiū
 sit. si r̄spiciam⁹ ad bonitate
 dei. nullus eorū p̄nūciabitur
 bonus dicente dno. neō bon⁹

n̄ solus deus: cui⁹ intuitu
 etiam xp̄i apli. qui elcōnis
 meito bonitate gr̄is huāni
 multas ex cesserant modis
 mali eē dicuntur: dno ita
 ad eos loquente. Si ergo uos
 cum sitis mali nostis bona
 data dāe filijs v̄ris: q̄ntoma
 gr̄is p̄ v̄r. qui in celis est. da-
 bit bona petentibus sc̄: De
 q̄ sicut bonitas nr̄a sup̄ne
 bonitatis ituitu i maliciam
 v̄tatur: ita eā iusticia nr̄a
 dīne collata iusticie. panno
 menstruate filiis deputat̄
 dicente ysaiā p̄ph̄a: sicut pa-
 ruis menstruate vniuersē
 iusticie nostre. et ut aliqd
 adhuc euidentia m̄fēam⁹.
 legis quoq̄ xp̄ius precepta
 vitalia. que dicunt̄ ordina-
 ta p̄ angelos i manu media-
 toris: et quā idē aplūs itaq̄
 lex inquit sancta et mandatu
 scm̄ et iusti et bonū: si p̄fer-
 tioni eua cōferant̄ m̄ime
 bona dīno p̄nūciantur oīa
 culo. Aut enī. Dedi eis pre-
 cepta non bona: et iusticias i
 quibus nō viuent̄ meis
 Aplūs quoq̄ ita noui tue
 testamenti gloriam legis
 affirmat obtundi: ut eam
 eua cōmpaone fulgoris
 n̄ glorificatā eē p̄nūciat
 dicens. Nā n̄ gloriosum est

id quod glorificatū ē p̄t̄ ex
 cellentem gloriam Quā cō
 p̄aone eam in p̄te contra
 id ē p̄aorū meit̄ cōp̄ēndis
 scriptūa conseruat: ut eos q̄
 multominus peccauerunt.
 ip̄oy collaone iustificet di
 tens. Iustificata ē sodoma ex
 te. Et itm Quid enī peccauit
 soror tua sodoma. Et iustifi
 cauit aiām suā auisat̄ isrl̄:
 p̄aone p̄uaicat̄is iude
 Ita igitur et vniūsa meit̄
 v̄tutū que sup̄ei⁹ comprehe
 di cū p̄se ac p̄iosa s̄nt: in theo
 reth̄e clait̄is p̄aone sus
 citat̄: q̄ultū eī sanctorū q̄
 uis bonorū op̄m t̄renis in
 studiis occupatos: a st̄pla
 cione s̄m̄ illius boni r̄tra
 hunt ac r̄tardant. **Neinē s̄i
 mo illi bono itentū eē u
 am q̄s q̄t posse e v
 eip̄ens mopem de
 manu foratorū eius.
 et egenū et paup̄em adiri
 p̄ientibus eum. quib̄ cōtens
 molas iniquorū. et de medio
 dentū eorum rapinas ex
 torquens: in ip̄o m̄cessiois
 op̄e. d̄ne glorie maiestatis
 queta mente suscipiat. Q̄s
 alimonia paup̄ibus am̄s
 trans. aut aduiciatū turbā
 beniuola huānitate suscipi
 ens. in eo t̄p̄e puncto quo**

pro necessitatibus fr̄m solli
 cita mente distenditur. ime
 sitatē sup̄ne b̄atūdis specule
 letur. et cū p̄ntis vite angori
 bus aiūsq̄ concutitur. futū
 seculi statū. eleuato a t̄renis
 contagis corde prospiciat.
 D̄n̄ b̄tus dauid solū h̄o bonū
 h̄oi eē definiens: deo iugiter
 inherē deſideat dicens. ar̄thi
 aut̄ adherē deo bonū est: po
 nē in d̄no deo sp̄em meam
 Quod etiā ecclesiastes a nei
 ne iustorū sine q̄rela p̄ſia pos
 se pronūciat: q̄ nō est h̄o
 iustus in t̄ra qui faciat bonū
 et non peccet. Quis eī t̄m̄
 q̄n̄is p̄cipuus om̄ atq̄ sc̄oz iustoz
 huius corporis vinculis col
 ligatus. s̄m̄ h̄o bonū. pos
 fide potuisse credendus est.
 ut nūquā adima st̄placōe
 distedens. ne puo t̄pe ab eo q̄dē
 qui solus bonus ē. terrenis
 cogitacōib̄ putetur abstrac
 tus: q̄ nūquā ullā abi. ullā
 idumenti. aliarū ue carū
 rerū gessit curam: nūquā
 de fr̄m suscepaone. de loci
 comutacōne. de cellule con
 structione sollicitus. aut op̄e
 aliqua huani concupieut ad
 iumenti: aut mopie st̄culi
 tate vexatus. illam senten
 ciam d̄n̄ice m̄crepaōnis
 incurrit. ne solliciti s̄tis.

aie v're. quid manducetis? neq[ue]
 corpori v'o quid induamini?
 Deniq[ue] ip[s]m illu[m] ap[osto]lm paulu[m]
 qui om[n]i sanctoru[m] labore pas-
 sionu[m] nu[m]eritate tr[an]scenderat:
 nequa[m]q[ue] hoc ip[s]e potuisse co-
 fidenter astruimus: ip[s]o i[n] acti-
 bus ap[osto]lo[rum] discipulis attesta-
 te. **Ip[s]i** satis q[ui] ad ea q[ue] opus
 m[er]erant. et h[ab]eb[ant] q[ue] mecu[m] fut[ur]is
 uerit[er] man[er]e iste: cu[m] thessaloni-
 censis s[er]bens in labore et
 fatigacione nocte ac die ope-
 ratu[m] se fuisse testatur. Quib[us]
 licet magna eid[em] meito[rum] stre-
 dia parentur: t[ame]n mens eius
 q[ui]us sancti atq[ue] sublimis. no[n]
 poterat no[n] ab illa celesti theo-
 ria intencione t[er]renor[um] op[er]um
 aliqu[od] diuelli. Deiq[ue] cu[m] se ta-
 tis actualibus diuini fructib[us]
 t[er]neret: et e contrario theorie
 bonu[m] corde pensaet: ac ve-
 lut i[n] vna lance tantor[um] labo-
 rum profectu[m]. i[n] altera delecta-
 one d[omi]ne co[m]templacionis app[er]-
 det: diu exa[n]e pectoris sui
 quoda[m]o castigato: du[m] illu[m]
 h[ab]ere laboru[m] stipendia i[n] me-
 sa delectant: ult[er]ius desidei[u]m
 vnitatis. et inseparabilis x[risti]
 societatis etiam ad r[es]olua-
 one[m] carnis iuuat: amicus
 m[er]it[er] proclamant tandem et di-
 c[un]t. **Quid** eliga[m] ignoro? coartor
 aut[em] e duobus. desidei[u]m h[ab]ens

dissolui et cu[m] x[ristus] e[st] melius mi-
 to eni[m]: p[er]manere aut[em] in carne
 natu[m] magis p[ro] uob[is]. Cu[m] igit[ur]
 multis modis boni huius ex-
 cellencia[m]. cunctis ead[em] p[ro]dica-
 tionis sue fructibus p[er]tulisset:
 t[ame]n caritatis sine qua neq[ue] d[omi]ni
 p[ro]metur co[m]templacione[m]. p[er] sub-
 mittitur: ac p[ro] illos quib[us]
 adhuc lac uelut nutricula. v[er]-
 beibus eu[m] t[ame]n imulgebat di-
 uulsioue[m] sibi a x[risto] sibi quidem
 noxiam. sed ceteris naturam
 non r[es]usat. Etenim ad elcon[em]
 huius potissimu[m] r[ati]o illa ni-
 mia pietatis v[er]tute co[m]pellit:
 qua pro salute fr[atr]u[m] suorum
 si e[st] possibile. ead[em] vltimu[m]
 anathematis malu[m] optass[et]
 m[er]it[er]. **Optare** m[er]it[er] et m[er]it[er] ip[s]e
 ego anathema e[st] a x[risto] p[ro] fr[atr]ibus
 meis. qui sunt cognati mei
 scdm[um] carne[m]. qui sunt israhel-
 lite: h[oc] e[st] vellem ego no[n] solu[m]
 t[er]ralibus. veru[m] ead[em] p[er]petuis
 addita penis: du[m]mo om[n]is
 si possit fieri homines x[risti] con-
 sorcio fruuntur. **Certus** etenim
 firm[us] vtiliorem x[ristus] et m[er]it[er] o[mn]i
 salutem e[st] q[ui] me[m]a. Bonu[m]
 go h[oc] sumu[m] id e[st] dei consp[er]u
 frui. x[ristus] igit[ur] inherere. ut p[er] se
 ap[osto]lus possit adipisci. dissol-
 ui optat a corpore: q[uo]d adu-
 cum et multis ~~in~~ finitatis
 fragilitatis sue nat[ur]e ip[s]e

ditum. non potest a consorcio
non auelli. Impossibile est
enim etiam menti que tam cre-
bris curis distenditur: tam
varius tam molestis angu-
stibus impeditur: diu semper
frui intuitu. Quod enim tam
primariorum sanctorum studium.
quod tam arduum potest esse propo-
situm: cui non aliquis ille visu-
tus insidiator illudat. Quis
ita solitudinis secreta secta-
tus est. vniuersorumque mortuorum
consorcium declinauit. ut non
quod cogitationibus superfluis
laberetur: intuitu rerum
vel occupatione actuum ter-
renorum. ab illa que vere sola et
bona est dei contemplatione
deciderit. Quis in spiritu
vquam potuit recte seruo-
rem: ut non in medio tubus
cogitationibus. ab ipsa quorum
ordinis intentione translatus
repente de celestibus ad ter-
rena corruerit. Quis in
ut cetera purgationum tempora
premittat. non illo etiam mo-
mento quo deo supplicans.
ad sublimia eigit mentem
quodam stupore collapsus:
etiam per se vel intuitus of-
fendat. per quod sperabat ve-
niam delictorum. Quis
iniqua tam exaltatus ac vigi-
lans est. ut dum psalmus

deus canit. nunquam a scripturę
sensu eius animus abducatur.
Quis tam familiaris deo tamque
conuictus: qui apostolici illud
ipsei quod sine intermissione
nobis orare precepit. vel uno die
se gaudeat exequutum. Que
licet omnia nonnullis qui sunt
trassioribus viris diuoluti.
leuia atque a peccato pene aliena
videantur: sacerdotibus in per-
fectionis in bonum. etiam mi-
maxime rerum multitudo iustitia
est. *Quibus filis sunt hi qui
se credunt sine peccato. Cam. vi*

Quod si in aliqua mag-
na domum multum in-
strumentis vascul-
sartibus impedita vnum inte-
gra visum tunc perspicacem. alium
cui oculorum lumen obtuderit
lupitudo. pauper ponamus
ingressus: nonne cum ille cui
ad videnda omnia hebes est ob-
tutus. nihil illi aliud esse
estimet. nisi arma. lecos.
scapula psepia. et quod non
tam oculis specularibus qua
manibus palpantibus occurrerit.
erunt hi qui clarissimo luminum
vigore etiam occulta rimata
multa illi minutissima. et
que vix possunt etiam nunc comp-
herendi in esse pronuntiet. que
si aliquis in vnum cumulum con-
gregentur. paucorum que ille

palpaueat magnitudinē inio-
sitate compensent aut eam fortas-
se transcendant. Ita igitur sancti.
atq; ut ita dicam videntes q̄b; q̄
sūmū perfectionis ē studium.
eam illa que velut tūbrosus ai-
nost non intuet. **affans** aspauit
i semetipis saginat deprenhen-
dunt. acrimēq; cōdepnāt. us-
q; adeo ut qui sicut nrē videt
maie ne tenuis quidē p̄ca-
neuo. candore consue fuscave-
runt. multis sibi maculis vide-
ant asp̄gi. si non dicit vae co-
gitationis ip̄obitas tāta metis
irrepsit. sed uel psalmi qui
dicendus est r̄ corda ois
ipe. intenaone supplicantiū a-
uertit. Si enī inquit cū sub-
limi hom̄i non dicit vira ac sa-
lute nostra. sed eam pro aliā
luc. modo supplicam; totā
i eum et mentis et corpis acie
defigentes. de nutu ei; trepi-
da expectaone pendemus.
nō medioct̄er formidates. ne
quod forte inceptū aut icon-
gruū v̄bū nūq; audientis
auitat. tū deinde si nobis i
foro aut i iudiciū sc̄larū
tribunalibus constitutis assis-
tente eam adūsōio i media
p̄secuaone atq; conflictu tus-
sis s̄reatus. risus. osatatio.
sop̄nus obrepserit. quantū
p̄niam nram vigilatissim;

ūmicus seueitate iudicis cōmo-
uebit iuidia. quātomagis cū
illi occultorū om̄i cognitorū.
p̄ iminenti p̄petue mortis pei-
tulo supplicamus. presertim
tū edūsō callidus seductor
p̄at et c̄mātor assistat ite-
ta atq; sollicita orōne iudica-
tis pietas ip̄loranda ē. Nec
iuste nō solum nō leui p̄to
sed eam ḡuissimo c̄m̄e ip̄e-
tatis astringit. q̄ p̄cē dno fū-
dens subito a consp̄cū eius
q̄ ab oculis non videtur nec
audientis. cogitacōis ip̄o-
be v̄itate secutus abcessit.
Illi autē q̄ oculos cordis sui co-
tegnit. crasso velaīne v̄iaoz.
ac sc̄dm̄ s̄et̄. saluatoris
videtes nō vident. 2 audie-
tes nō audiunt. neq; intelli-
gunt vix i recessibus pectoris
sui. eam illa que magna sūt
et capitalia c̄m̄a stēplant.
nullas autē cogitacōnū sub-
repaones. sed neq; i se lu-
bricos occultos q; p̄uritibus.
q̄ mētē tenui atq; subtili sug-
gestione cōpungit. nō cap-
tiuitates aie sue p̄nt pur-
gatis obtutibus intuei. sed
i v̄candis semp cogitacōi-
bus euagates. nec dolē no-
runt. cū ab illa cōtēplacōe
q̄ singularis est distinguntur.

et
ille bonū
quod se debeat am-
p̄te qui merite sua
m̄itibus ut libitum ē
m̄itibus exp̄dentes.
quod ip̄osū quod p̄i-
tate tenent vel ad oī-
m̄i cōsp̄sant. **Co. h̄ij**
quod ē p̄s̄e h̄oim̄
quod v̄bia i h̄ agerit
Co. iij
et sicut nos i h̄ur
terrenū causa p̄e-
tunt. q̄ amamar
v̄q; m̄p̄tante ip̄i
i p̄cibus ip̄m̄tes.
nulla dno cul-
p̄e onos ar̄bituas
m̄itibus c̄m̄fibus nos
p̄s̄e. sed hebitudine
v̄t. et velut oculoꝝ
v̄q; p̄s̄i. nichil i no-
i c̄m̄a capitalia cō-
v̄t. i c̄m̄a m̄i credim;
quod legi quocq; sc̄larū
v̄t. d̄p̄nari. quib;
i iudicis vel paulu
v̄t. nichil mee
v̄t. p̄m̄i p̄m̄i
v̄t. **Co. p̄uoc**
v̄t. m̄itibus p̄m̄i. c. viij
v̄t. ab illo mo vi-
v̄t. m̄i segregat. q̄
v̄t. m̄i. cas multaz
v̄t. me nos aggeste
v̄t. v̄t. m̄i. nosua
v̄t. m̄i. cōp̄m̄e m̄idem

nec hnt quod se doleat am-
fisse: quippe qui mentē suā
migruentibus ut libitum ē
cogitacionibus expandentes.
nichil hnt ppositū quod pñ
apaliter teneant. vel qd oi
modis conaripiscant. *Et hy
q pñū aat ee posse hoīem
sine pccō duplicia ih^o agant
errore. Cam. vij*

Het sane nos in hūc ^{vel}
errorem causa ppe
cipitat: qz anamar-
thiti id est mpeccatnae xpī
vitate penitus ignorates.
existimam⁹ nulla dīno cul-
pa ex istis oasibz ac libuab
cogitacionibus excurfibz nos
trahē posse: sed hebitudine
stupesacti. et velut oculoꝝ
centate pussi: nichil i no-
bis n̄ t̄mua capitalia cō-
tēplam⁹: ea qz t̄m^o credim⁹
euitanda. que legū quoz ^{scilicet}
seuelitate dapnant⁹: quib⁹
si nos imunes vel paulu-
lū senseimus nichil⁹ mee
nobis ~~omittent~~ pccā protī-
nus arbitramur. *Et pauco
rum fit mtellige pccā. c. viij*

Prom ab illo nūo vi-
denam segregati. qz
inimicab multaz
sordū que int⁹ nos aggeste
sunt non videmus: nequa
q̄ salubri cōpucacōe mordem⁹

si sensum nr̄m int⁹ pellauit
egitudo iustae: nec dolemus
vane glorie subtili suggestioe
pulsati: nec de emissa tardiq̄
vel tepidū orōe deflem⁹:
ne reputam⁹ ad culpā. cur
psallentibus vel orantibus
nobis aliquid aliud. q̄ xpā
orō vel psalmus occurrat:
n̄ illud horremus. q̄ multa
que vel loq̄ agē corā hoībus
pudet: non erubescim⁹ vel
ad horā corde concipe. quod
dīno nouimus ~~horre~~ conspē-
tui patē: nec pollucionem
turpiū sopnioꝝ. larga fle-
tū ablucione purgamus:
n̄ lugemus quod in xp̄sa
elemosine pietate. cum vel
fr̄m necessitatibus subueni-
mus. vel alimonia paup̄i-
bus m̄st⁹im⁹. se nitatem
nostre h̄lūtatibz obnubit
auara cūctatio n̄ ferri nos
ullo credim⁹ detimento. cū
delicta meōra dei. ea q̄ sūt
cpalia aut corporea cogitam⁹:
ita ut nobis salomōis illud
aptetur eloquium: ferunt
me sed non dolui et deluse-
runt me. ego aut̄ nesciui. *E*
cont⁹ hy qui sūmā coaus uo-
luptatis ac gaudij z b̄titudis
sue in dīnaz ac sp̄ualium t̄m-
rū contēplacōe constatuit.
cū ab ea iūti. vel paululu

violentis cogitationibus ab
 strahuntur: velut quoddam
 in se sacilegy genus p̄nā p̄i
 tudis puniunt vltimē: ac
 vilissimā creaturā ad quā
 p̄ detortus mētis itutus
 creatori suo se p̄tulisse iugē
 tes pene dixerim impietatis
 sibi t̄mē affeunt: et licet
 ad conspiciendā dīne glorie
 claritate oculos cordis sui su
 ma alacritate cōūtat: t̄n e
 cū breuissimas cogitacionū
 t̄bras non ferentes. quidq̄d
 ab illo v̄o luce mētis as
 sp̄m̄ r̄trahit: execrantur.
 Deiq̄ cū h̄c bt̄us ap̄t̄us
 iohes affectū t̄ctis vellet
 infundē: filioli inquit: no
 lue dilige mundū. neq̄ ea
 que i mundo sūt. Si q̄s dili
 git mundū. nō est caritas dei
 i ip̄o: q̄ oē quod i mundo
 ē. concupiscentia carnis et
 concupiscentia oculor̄ ē. et
 superbia vite q̄ nō ē ex patre
 sed ex mūdo ē. et mūd̄ p̄i
 bit et concupia ei⁹: qui at
 fr̄at voluntatē dei: manet
 met̄m̄. *In* *quibus* *iste* *vsat*:
 vniūsa in quib⁹ iste vsat:
 sed ipossibile ē ut nō ad ea
 vel breui cogitacionū ra
 p̄iant excessū: nullus etiā
 n̄t hom̄. excepto dno ac
 saluatore m̄o. naturali

i mund

^{ga}
 puacionē mētis ita defixus
 semp̄ in dei it̄placōe conti
 nuat. ut nūquā ab ea raptus
 mūdane auisquā in delicia
 one peccat: dicente scriptū
 Sidea ip̄a: nō sūt mūda
 i consp̄u eius. Et it̄m. Si i
 stis suis non confidit. et i
 angelis suis repperit p̄uita
 tem: siue ut emendatōe t̄n
 laao habet: ecce m̄ sanctos
 neō iūmutabil: et celi nō sūt
 mundi in consp̄u eius *Q*
uiaque *meoria* *dei* *mōdy*
debeat *custodie.* *Caplin.*

Recte igit̄. *ix*
 sanctos. q̄ meoriam dei
 stabili r̄tinentes
 q̄ p̄ extensas in sublie line
 ab suspensō ferunt̄ incessu.
 scenobatis quos vulgo sima
 bulos vocat dixerim p̄pan
 dos: qui sumā salutis sue
 z vite i angustissimo funiali
 illius t̄m̄te collocates. atro
 fissima se morte protinus i
 cursuōs se eē nō ambigunt:
 si vel exigua pes eorum tatu
 racōe deuiacit: aut mo
 dū illius salutis directōis
 excessit. Qui dū arte m̄fici
 acrios gressus p̄ mania di
 guntur moluntur: si illam
 angustiore vesigio semitā
 noua cūta atq̄ sollicita mo
 deatōne seruauerūt. terra

quibus velut nalis e basi-
 z solidissimū cunctis ac tu-
 tissimum finamenti. fit u-
 lus pns ac manifesta pnti-
 es: non qz illius natura mu-
 tetur. sed qz illi ad eā pxi-
 ti carnis pondē dilabant.
Ita eā mdesessa illa dei
 bonitas imutabilis sba ne-
 nemē ledit. sed uos declina-
 do a sūuis atqz ad yma ten-
 dendo uobisipis consasimq
 mortē: ymo ipā dedmāo
 moris efficitur declinanti.
De enī inquit eis. qm rces-
 serunt a me: vastabūt qm
 puāitati sunt i me. **Et itm.**
De eis cum rceses ab eis
Arguet nāqz te malicia tua:
 et auisio tua increpabit te
Iato et vide. qz malū et ama-
 rum est: reliquisse te dnm
 deum tuū. **S**uauis nāqz
 pāoz suoz vnusqzqz constri-
 git. **A**d quos satis spetet
 a dno increpāo dīgitur ista
Ecce inquit omīs uos accē-
 ditis ignē: ac incti flāmib.
 ambulāte i huē ignis vxi
 et i flāmib quas succendit
 tis. **Et itm.** **Q**ui incendit
 iquit maliciā peibit ab
 ea. **H**ij qui ad pfectionē
 tendūt. i ueritate humiliantur.
 et dei grā semp se sentiāt
 indigere **Cam. x.**

Qum ergo semetipos
 cotidie sentiant sanc-
 ti treme cogitacionis
 pondē pguatos ab illa metis
 sublimitate deade: et iuitos
 ymo uēo eā nescientes in
 legem pāi mortisqz trīdua:
 atqz ut cetera pmttā illis sal-
 tiū q siueius comprehendī
 bonis quidē ac iustis. sed m
 tremeis a conspāi dei opibq
 auocāi. hnt profecto p qui-
 bus ad dnm iugit ingemiscat:
 hnt pro quibus m ueritate
 humiliati atqz cōpūcti. nō vō
 tūmo sed affectu semetipos
 puācent pāozes: z ueniā
 pro oibus q cotidie supati
 fragilitate carnis iurrunt.
 veras pme lacrimas mdes-
 nent effundant: quippe q
 uideant hys ipis se pro q
 bus cōtinuo dolore vexati
 sunt. eā usqz ad dnm iugit
 ingemiscat estibus iuolutos:
 eā ipas supplicaciones su-
 as offerre se sine cogitacio-
 nū anxietate nō posse. **E**x-
 pti igit se uibus hūcūis de-
 sideratum finē obsistente
 carnis sarina nō posse cō-
 tingē: neqz illi papuo su-
 moqz bono scdm cordis sui
 desiderium posse cōiungi.
 sed ab eius intuitu capti
 uos ad mundana trīdua:

ad gratiam dei qui impios iustificat conuolantes cum apostolo per-
testantur. Infelix ego homo
quibus me liberabit de corpore
mortis huius. *Carra dei per-
xim ihum dnm nrm. Sencunt
se bonu istud quod uolunt
no posse pfrce: sed illud qd
nolunt. quodqz oderunt ma-
lum. id e cogitacionu motus
et cura torpaliu ruz sep mride.*
Expositio illius sine cōdelect
tor em legi dei secundū mteio
rem hoieim. Capm. xi

Et condelectat quidē
legi dei scdm mteioe
hoieim. qui uisibilia
uniūsa mscendentes conāt
deo soli uniri: sed uident a-
ham lege i mebris suis. id e
in natura huāne condiciois
mferat. que xpugnat legi me-
tis eorum. ptrahitqz sensu
uolenti lege pccā: cōpelles
saluet eos. rlieto illo pnci-
pali bono. trene cogitaciōi
submitti. Que qruis natū
atqz corpori utilis uideatur.
tū dispesacioni rligiose
cuiuspiam natūis tpendz:
xpacione tū illius boni. qd
scōrum omī oblectat mtui-
tū. mala utiqz eis ac fugiē ab
da decūtur. qui p eam quo
quomō. uel ad modicu tps
ab illi9 pfecte btitudis gaudio

trahunt. *De em lex pccā
est. quā huāno gm puaica-
cio sui mduxit auctoris: per
illius noxam. i que lata est
equissimi iudias illa fma.
maledcā tra m opēibus tuis.
spmas z tbulos gmiabit t:
z m sudore uultus tui edes
panē tui. Hc qm e lex me-
bris omī mferat mōliu q
xpugnat legi metis nostre
eāqz a dno ardet mtuitu. et
p quā maledicta tra i opib9
nostris. pagnacione boni et
mali. cogitacionū spmas te-
pit ac tribulos gmiare: qz
aculeis. id est uicijs carnis
nō obtusis spūs seina p-
focatur: ne illū panem
nostrum. qui de celo dndit.
quiqz confortat cor hois e-
de absqz uultus nri sudore
possimus. Omē em huq-
tū genus huic naturalit
legi sine ulla excepcoe suba-
atur. Nullus em est qruis
stus: qui supradictū panē
non cum sudore uultus sui
z sollicita cordis mteione
pccipiat. Et m coi isto pccē.
multi ut uidemus diuites:
sine ullo uultus sui sudore
desuntur. *Itē illius scdm
autē qm lex spitalis est et
rliqua. Caplm. xij**

em em legem
spūs spita
afficit dicens
aut qm lex spita
carualis su
sum sub pccā
em est lex: que
ut i fidee uol
medanis illum
qui de celo dndit
caruales fat
illa pccā. Ad
cuiusue pccā e
aut pcc
trut un dca
dapsosa
ameano de
emē em p
serpent p fual
uigo
seruitus addret
mōs solct mter
emē m p serual:
qui se alieno arpit
aliquid
uicia ppe hb
additoe pcc
a suo con
empore. Ad
mer adam et ser
mā fessie
impleti. iue
pccū li
esu medute
reperis a natua
dreffit: illqz

Quam etiā legem
 btū aplūspīta
 lem asseit dicens.
 Samus aut qm lex spīta
 lib ē: aut ego carnalis sū
 venūdatus sum sub pccō
 spītalib enī est lex: que
 iubet nobis ut ī fūdoe vol
 tub mī. Imedamus illum
 panē verū qui de celo dñ
 dit: sed nos carnales fat
 venūdacio illa pccā. Qd
 rogo istud cuiusue panē ē.
 Ime dubio ade: auq pre
 uacacōne. et ut ita dicit
 negacacōne dapnosa
 fraudulentoq amercio vē
 ditū sumus. Omēs enī p
 lem suam serpentū p suasi
 seductus ubrati. iugo
 petue seruitutis addit
 Sic naqz nob solet inter
 vendētē ementēq serual:
 ut is qui se alieno arpit
 dñō mancipae aliquid
 pccū pro iactia pprie lib
 tatis. et additōe pe
 tue seruitutis a suo con
 sequatur emptore. Qd
 etiam inter adam et ser
 pentē atq: māifestissime
 videmus impleti. Ille
 enī a serpente pccūm li
 bertatis sue esu mediate
 arboris accipiens a natūa
 h libtate discessit: illoqz

ubi per
 repae
 distac
 ram

maluit semetipm petua
 vendē seruitute. a quo ve
 titi pomi letale pccūm fu
 erat assecutus: qua dem
 ceptō condicione cōstricto.
 nō īmeito oem postera
 tis sue ppagnē petuo ei
 dē cuius effūb est seruus
 subdidit faulātū. Qd et
 aliud seruile cōingū p
 pccae qm seruos: Qd
 go: Nūquid emptor iste v
 futus et callidus dñō ved
 atos legitō ius dñacōis
 expiit: Non ita est: neqz
 etiā sic ille omē petuhū
 dei vniū fraudis dolo
 sitate puasit. ut potēcia
 dñū sui verus dñator
 amittet: q ipm quoqz ep
 tore quāuis r fugū et r
 bellem. tū iugo dēpmit
 seruitutis: sed qz omibz
 rationalibz creatūb ar
 bitū libtate creator indul
 seat. eos qui se cont fas
 edacō concupie tūsgres
 sione vendiderāt. iūtos
 ad īgenitātē libertate
 r uocacō nō debuit. Abhor
 ret siquidē ab illo iustiac
 z pietatis auctore: quid
 qd bonitati eqtatqz cont
 rui ē. qalū enī fueat si
 concessē libtatis bñficiū
 r uocasset: iūstū si libez

horem potētia sua opprēss
atq; captiuans. libertatis
accepte pūilegiū exēq; non
sinisset. auq; salutē i futura
tūc secula r̄ seruauit: ut rō
ordme xplētur statuti t̄p̄is
plētudo. **O**portebat enī
eius sobolem tā diu sub a
uita condicione diare. q̄
usq; eandē originab⁹ om
nibus libeātā i antiquum
libtatis statū p̄ors dñi g
tia p̄cio sui sanguis r̄for
ret: quā pietatis m̄factu
potuit eam tūc saluare sed
noluit: qz eū decreti sui m̄u
pē sanctione eq̄tas nō sine
bat. **D**is nosse causā vendi
tiōis tue. **A**udi r̄demptorē
tuū. p̄ ysaiam p̄pheta aper
tissime proclamantē. **Q**uis
est iste lib̄ r̄pudij m̄ris v̄rē.
quo dimisi eam? **A**ut q̄b e
creditor meus. cui vendi
di vob? **E**cce enī i m̄iqui
tatibus v̄ris venditi estis:
et i m̄scleibus v̄ris dimisi
m̄rem v̄ram. **D**is eā eui
dent agnosce. cur te iugo ser
uitutis additū r̄dime potē
tie sue v̄tute noluit. **A**u
di quid ad sup̄iora quibus
eisdem faulib⁹ causā uolu
tate venditiōis exprobat.
adiret. **N**ūquid abbrevia
ta et puula fr̄a ē man⁹ mea.

ut nō possim r̄dime? aut n
ē i me virtus ad liberan
dū? **S**ed quid hinc potētis
sime m̄ie eius semp̄ obsatet.
idē p̄pha demonstras: ecce
lquit nō est abbreviata ma
nus dñi. ut saluare nequeat.
neq; agguata ē auris eius.
ut nō exaudiat: sed iustitias
v̄rē dimiserit i m̄ vob̄ r̄ deū
v̄rē. p̄cā v̄rā absconderit
faciem eius a vobis. ne exā
dyret. **I**tē illius sc̄o at̄ q̄
**nō habitat i me h̄c est i
carne mea bonū. Cam xij**

Quia gō carnales feat
nos. et sp̄is ac tubu
lis idēpnauit. illa
dei p̄a maledcō. nosq; ita ū
quo p̄r m̄r̄ venudedit cōm̄io.
ut bonū quod uolum⁹ agē
neqam⁹: dū diuulsi a meo
ria fūm̄i dei. ea que huāne
fragilitatis sunt cogitacō
pellimur: dū p̄uitatis ad
re flagrātes. incertius n̄q;
libus. que penitus ignoracō
vellemus eā ūiti plerūq;
cōpūgmur: sc̄m⁹ qz non
habitat i carne n̄rā bonū:
idē huius quā dixim⁹ theo
rie atq; p̄uitatis p̄petua ui
gisq; t̄nquillitas. **S**ed sc̄m̄
est istud pessimū ac lugu
bre diuorai. ut cū mente
legi dei fūie vellemus:

nūquā saluet uolentes a clai-
tate dīna dīmouē conspī-
tū carnalibus tūbris carnisu-
si. quādā lege p̄cā ab eo qd̄
bonū nouimus cogitmur
auelli. s̄q̄ ad cuius cogitatioes
q̄ t̄renas. ab illa mētis ceta-
tudine decidētes. ad quas nob̄
lex p̄cā. id ē illa smā dei nō
īmeito condēpnauit. quam
p̄mus delictor excepit. et m̄
ē quod b̄tūs ap̄tus cū ap̄tis
fime fateat iēuitabili se. v̄l
ōm̄s sc̄os p̄cā nātē cōstrigī.
tū nēnē eorum ob h̄o esse
dāpnandū. audent enī
at dicens. Nichil go nunt-
dāpnatiois est hys qui sūt
ī x̄o ih̄u. lex enī sp̄us vite
ī x̄o ih̄u libeāuit me a lege
p̄cā et mortis. id ē cotidia-
na grāa x̄o om̄s sanctos suos
ab hac lege p̄cā et mortis.
ī quā iugit vel uolentes co-
gunt m̄currē. cū r̄missioes
debitoz suoz a d̄no p̄cāt
absoluit. Videtis go nō ex
p̄sona p̄cā. sed ex illoz
qui vere sūt s̄i atq̄ p̄fā
sunt. hanc b̄tīm ap̄līm prop̄
fisse smā. nō enī qd̄ uolo
bonū h̄o facio. sed quod odi
malum h̄o ago. et uideo a
lūā legē in mēbris meis
r̄pugnātē legi mētis mee.
et captiuū me ducētē in

legem p̄cā. que ē in mēbris
meis **Obiectio q̄ neq̄ in
fidelū p̄sonis conueniat in
sc̄ozū quod ait. nō enī qd̄
uolo facio bonū et. c. xuy**

gimarius

Neq̄ eorum q̄ capita-
libus t̄mibus t̄pli-
cantur. neq̄ ap̄li
vel illorū qui ad eius pro-
fectū mensurā h̄o dicimus
congruē posse p̄fotib. sed
de hys p̄p̄e h̄o intelligi de-
bē censemus. q̄ post dī grāā
agnitioemq̄ ueritatis. a car-
nalibus se uicis abstinē au-
pientes. antiqua adhuc cō-
suetudine uelut naturali
lege in mēbris suis uolenti-
tissime d̄nante ad molutā
passionū concupiscenāā p̄-
traquantur. **Q̄** sub ei ac fre-
quētia delinquendi. uelut
lex efficitur naturalis. q̄ mē-
bris huāne infirmitatis in-
serta. affcūs aīe necdū ple-
nis ututū studiis ~~inferte~~
erudite. s̄ adhuc rudis ac
tene ut ita dixerī castitatis.
captiuos rapit ad uicia. ac
morta eos antiq̄ lege subia-
ens. iugo p̄cā d̄nantis addi-
atur. nō finēs eo qd̄ bonū
diligunt p̄uitatis adp̄isa.
sed potius malū qd̄ exetra-
tur ex c̄e spellens **Respo-**
sio ab obiectionē p̄positā. c. xuy. Theonas

11 **N**on parū viā profē-
 tit opinio. Siquidē
 etiam vospī astruē
 iam cepistis ī illoz psona
 qui om̄o p̄tōres sunt hoc
 peitū stae non posse. illi
 aut qui se a vias carnali-
 bus abstine contendūt p̄e-
 uenire. Quos qm̄ a p̄tōz
 iā nūo segregastis: consequēs
 ē ut etiam fidelū atqz scōz
 paulatī cetibus m̄scatis.
 Que enī gr̄a p̄tōz istos di-
 atis posse cōmittē. quibus
 si fuerint post gr̄am bap-
 matis iuolūt. rursū per
 cotidianā x̄ gr̄aam liberit:
 aut de quo mortis corpore
 ap̄lus dixisse credendus est.
 quis me liberabit de corpore
 mortis huius. gr̄a dei p̄ ihm̄
 x̄m dnm̄ nostrū. Nōne mā-
 festū est sicut vos quoqz p̄pos
 veitas cōpellit confitei. nō
 de illis capitaliū c̄minū mē-
 bris p̄ que stipendiū etne
 mortis acq̄rit. id ē homicidij
 fornicacionis adulterozū.
 ebetatis furtoz. atqz rapi-
 narū: sed de illo p̄redito.
 cui gr̄a x̄ cotidiana succur-
 rit corpore meozai. Q̄s q̄s
 enī post bap̄tismū 2 sciam̄
 dei ī illud mortis corpus
 m̄arrit: sciat se nō cotidia-
 na gr̄a x̄ id ē faali r̄mis oē

quā momentis singul̄ exōatō
 dñs n̄r erroribus n̄ris tō
 fuerit: sed aut diuturna af-
 fluctatione peitūdis ac pena
 li dolore purgandū: aut ete
 pro hys m̄futis. et tū ignis
 sup̄flatus ~~deputandū~~ addi-
 tendū: ita eodē ap̄lo p̄nūa
 ante. Nolite et falli: neqz for-
 nicarij neqz ydolis seruien-
 tes neqz aduiteri. neqz molles.
 neqz masculoz concubitoēs:
 neqz fr̄ies. neqz auai. neqz e-
 biosi. neqz maledia. neqz ra-
 paces: r̄gnū dei possidebūt.
 Aut que est lex ista militans
 ī mēbris nostris. q̄ r̄pugnat
 legi mentis n̄re: cūqz nob re-
 sistentes atqz captiuos m̄le-
 ge p̄cā ac mortis abduxit.
 ei qz nob fecerit carne seruiē:
 nichiloī mēte lege dei ser-
 uie p̄mittat: Nec enī h̄ pu-
 legē p̄cā flagraa desig-
 nae: aut h̄o de sup̄radictis
 intelligi posse c̄minibus.
 que si quis facit legi dei mē-
 ti non seruit: a qua n̄re
 est eum cūo ante discedere:
 qm̄ aliquid eoz carne cō-
 mittat. Quid est enī seruiē
 legi p̄cā: n̄ ea que a peccā-
 to īpanit implere. Quod
 go p̄cā genus est. q̄o cū se tā-
 ta sc̄itas atqz p̄fectio senat
 captiuai: gr̄a tñ x̄ non

liberandū dicens
 ego homo quib me li-
 berat de corpore mortis
 sc̄ia dei p̄ ih̄esum
 dnm̄ n̄r. Quā iqm̄
 mēbris nostris ī cē-
 tibus q̄ abstrahēs nob
 dei. et captiuas nob
 m̄leceas nos p̄o-
 nentes. ut nō
 sup̄flatus addicam:
 de m̄cepto v̄tūdis
 sup̄uenit. et aut
 qui nos ad id r̄tra-
 hentes. n̄ ap̄lo p̄o-
 nentes. m̄scit ego h̄o
 me liberat de corpore
 mortis huius. Abduca nā
 p̄cā. quid ē aliud.
 n̄ p̄cā atqz ope
 dabitur conuicta.
 n̄ p̄cā n̄ p̄cā. nisi
 n̄ p̄cā p̄cā ut
 v̄tūdis n̄
 n̄ p̄cā. sed quidē noui
 m̄leceas ī h̄o mundo
 p̄cā p̄cā.
 n̄ p̄cā. huius
 n̄ p̄cā. r̄pan
 n̄ p̄cā. sed her oīa
 n̄ p̄cā. p̄cā. cē
 n̄ p̄cā. n̄ p̄cā. n̄ p̄cā
 n̄ p̄cā. sed etiam a medio
 n̄ p̄cā. et aq̄ibz
 n̄ p̄cā. aut etno

ambigat liberandū dicens.
 infelix ego homo. quib me li
 beabit de corpore mortis
 huius. **Orā** dei p̄ ihesum
 xp̄m̄ dnm̄ nr̄m̄. **Quā** iqm̄
 legem mebris nostris iēē
 firmabit. q̄ abstrahēs nos
 a lege dei. et captiuās nos
 lege p̄cā. infelices nos poq̄
 faciat qm̄ nocentes. ut nō
 etnū supplicy addicam̄.
 sed q̄ de m̄rupto b̄titudis
 gaudio suspiciemus. ⁊ auxi
 liatorē qui nos ad id r̄tra
 hat iquirētes. cū aplō pro
 clamemus. infelix ego ho
 quis me libeabit de corpe
 mortis huius. **Abdua** nā
 q̄ m̄ lege p̄cā. quid ē aliud.
 qm̄ m̄ effcū p̄cā atq̄ ope
 p̄manere. **Aut** qd̄ aliud
 p̄ncipale dabitur bonum.
 qd̄ sc̄a exple non p̄nt. nisi
 id ad cuius p̄pationē ut
 supradiximus vniūsa n̄
 bona sūt. **Et** quidē noui
 mus multa eē i hō mundo
 bona. p̄cipueq̄ pudiciā.
 at̄neciā. sobrietatem. huili
 tate. iusticiā. miāz. tēpan
 ciam pietatem. sed hec oīa
 et sumo illi bono paia eē
 non p̄nt. et p̄fia nō dicā
 ab aplis. sed eam a medio
 tibus ~~non~~ p̄nt. et a quibq̄
 ipleta non fuerint. aut etno

supplicio puniunt. aut gran
 di ut supradictū ē labōe p̄mē.
 non cotidiana ⁊ gratia libera
 tur. **Superest** igitur ut hāc apli
 smāz soli scōrū p̄sone r̄cē fate
 amur aptai. qui m̄ hāc quā
 p̄diximus m̄currentes coti
 die p̄cā. nō c̄minū legem. de
 statu salutis sue t̄ti. nō p̄cipi
 tant̄ m̄faciunt. sed ut dictū
 ē de cōtemplatione d̄ina. ad
 misericordiam cogitacionū deu
 luti corporaliū. v̄ illius b̄t
 tudinis bono plerūq̄ frau
 dantur. **Si** enī se m̄ hāc me
 broz suorū legem. cotidia
 nis sentirent sc̄leibus illi
 gai. nō vtiq̄ de felicitatis
 amissione. sed de innocēcie
 causarentur. n̄ dicit aplūs
 paulus. **Infelix** ego homo.
 sed īpurus ac sc̄lestus ego
 homo. nec de corpore mor
 tis huius. h̄ est de condia
 one mōrū. **Sed** a flagi
 tyz atq̄ c̄mibus carnis hu
 ius vellet absolui. **Sed** qz
 se pro condicione fragili **quāne**
 tatis senseat captiuatū. id
 ē abductum ad sollicitudines
 carab q̄ carnales. que lex
 p̄cā et moris opatur. m̄
 gemiscens sup̄ hāc quam
 tuitus m̄currerat lege p̄cā.
 confesa r̄aurit ad xp̄m̄.
 et p̄sentissima grē ei⁹ salua

captiuitatis euadere me pos-
se sentiam. nisi confugero
semp ad gratiam saluatoris

*Oratio oēs peccat inuidos
et peccatores esse confessi sunt. c. xvi*

Et idcirco cotidianis
suspiriis sancti omnes
pro hac specie sue fra-
gilitate compuncti. dum cogi-
tationum varietates et consci-
e sue latebras ac penetralia
pescutant: supplicat clamat.
non intres in iudicium cum
seruo tuo: quia non iustificabit
in conspectu tuo omnes viues
Et illud. Quis gloriabitur
castum se ipse cor. aut quis
fiduciam habebit se mun-
dum esse a peccato. Et iam. Non est
iustus homo in terra qui fa-
ciat bonum. et non peccet
Et ita infirma hominum imperfecta
et iustitiam ac misericordiam dei se-
pe indignam esse
sentiant: ut unus ex his
tuis iniquitates et peccata.
deus missis de altari ignito
ubi sui carbone purgat.
post illam misericordiam contem-
plationem dei. post intuitum
sublimium seraphim et re-
uelationem sacramentorum ce-
lestium dicat. ve mihi quia vni-
pollutus labijs ego sum:
et in medio populi polluta la-
bia habentis ego habito +

+ Qui sit arbitror labiorum suorum inuidiam. nec tunc quidem fortasse sensisset:
si vera personis et integra puritate contemplatione diu meruisset agnosce-
re: aut intuitu pollutione sua sibi ante incognita reprobate agnouit. Cum
enim ait. ve michi quia vni pollutus labijs ego sum. de suorum hoc eum la-
biorum non de populi pollutione confessum id quod sequitur manifestat: et in
medio populi polluta labentis ego habito Sed etiam cum u-

^{oras}
Sed etiam cum peccatorum quoniam vni-
uersalium inuidiam confitetur:
non iniquorum tantum sed etiam
iustorum plebem generali sup-
plicatione complectitur di-
cens. Ecce tu iustus es et
peccauimus: in peccatis fui-
mus semper et saluabimur:
facti sumus ut inuidus oēs
uos. tanquam peccatorum mensura
te uniuersae iustitiae nostrae
Rogo quid euidentius hac
potest esse sententia: qua non
vna tantum sed uniuersas iustitia-
rum nostrarum prophetarum complexus.
et arcumspiciens omnia. quae illis
inimica vel horrida vide-
antur: quia nichil in hominum con-
iunctione sordidius. neque impi-
us potuit reperire. peccato
eas pro parte maluit mensura-
te. frustro ergo manifestissime
veritati sermos obiectationis
acumen opponit: sicut pau-
lo ante dixistis: si non sine
peccato scilicet: nullus ergo salua-
bitur. Hoc enim propheta tes-
tatione: potest nodus huius
questionis absolui. Ecce tu
iustus iustus es et nos pecca-
uimus. id est cum elationem
mei cordis vel negligencia
ab auxilio tuo nos auxilio
denudasti. confessi nos
vorago absorbit peccatorum:
velut si quis splendidissimo

solis dicitur elemento. ecce tu
 occubuiſti; et nos illico tene
 broſa obſcuritas cõtextit. Et
 tã cũ hic ſcũs peccaſſe ſe di
 cat; et nõ ſolum peccaſſe. ſ
 etiam in xp̄is ſemp̄ p̄maſiſſe
 peccatis; nõ deſperat penitẽ
 de ſalute ſed ſubiur̄; i xp̄is
 fruimur ſemp̄; et ſaluabimur.
 Hanc go ſm̄az. ecce tu iatus
 es et peccatum. illi aplice
 xp̄abo; infelix ego hõ. quib
 me libeabit de corpõe mor
 tis huius. rurfum id qd̄ p
 pheta ſubiur̄git in xp̄is ſui
 mus ſemp̄. et ſaluabimur.
 cõſequẽtib; congruit apli
 verbis; gr̄a dei p̄ ihm̄ x̄m
 dnm̄ nrm̄. Sũr etiam illud
 eiũdẽ p̄phe. ve m̄ qz̄ vtr̄ pol
 lutus labijs ego ſũ; et in
 medio ppli polluta labia
 habentis ego habito. videt
 ſup̄dictos ſape ſermones;
 infelix ego homo quib me
 libeabit de corpore mortis
 huius; itẽqz̄ quod ſequit
 i p̄pha. et ecce uolauit ad me
 vnus de ſc̄aphim. et i maũ
 eius carbũculũ ſiue calau
 lus quẽ forte tulerat de al
 tai. et tetigit os meũ et dixit.
 ecce hõ tetigi labia tua. et
 auferetur iniquitas tua.
 et peccatũ tuũ mũdabitur;
 tale ẽ ut pauli videat̄ ore

prolatũ qui ait. gr̄a dei p̄
 iheſum x̄m dnm̄ noſtrũ. Vi
 detis go quẽadmodũ dẽs ſc̄i.
 non tam ex p̄ſona ppli qm̄ ex
 ſua et p̄cõres ſe veraciter
 fateantur. et tñ nequaqz̄ de
 ſua ſalute deſperit; ſed iuſta
 ſitacõis pleicũd̄ mẽ. quam
 pro condicione fragilitatis
 huãne conſeq̄ ſe poſſe dif
 fidit. de gr̄a dñi et miſericõ
 die p̄ſumit. **Etia iuſtos et
 ſantos ſine p̄cõ nõ eſſe.**

Neũe v̄eõ **Cam xxiii**
 in hac vita quib
 ſanctũ iũmẽ eſſe
 a debitis p̄cõz. etiã magis
 teũm nõs edocet ſaluatoris;
 qui diſcipulis ſuis p̄fecte
 orõnis formulam tradens.
 int̄ r̄liqua illa ſublimia ſa
 ctiffimaqz̄ mandata. qm̄ nõ
 n̄ ſab p̄fectib; ſunt tradita
 malis et infidelibus iuei
 re nõ pnt̄. hõ iuſſit int̄ ſei
 et dimitte nobis debita noſ
 tra. ſicut et nõs dimittim;̄
 debitoribus noſtris. Si go
 vera h̄c et a ſc̄is proferitur
 orõ. ſicut indubitanẽ crede
 nõs oportet; quib tã con
 tumax et p̄ſumptoz. tãqz̄
 ſup̄bia dyaõ ſuõz elatõ
 poterunt inueniri. q̄ ſine p̄cõ
 ſe eẽ pronũciãb nõ ſolum
 maiorem ſe aplib̄ t̄cedat.

ille bonum
 e
 quoniam ipm̄ q̄ ignorat
 quoniam arguat ſal
 uatũ; ut ſaluet aut neſ
 ſe poſſe aliquos iũm
 iũm; aut fruſtra
 quib; qui ſc̄iẽt orõis
 quib; non ege. Sed
 ſuõcepta ſeruan
 tũ ſc̄iõ ſc̄iõ condie
 nobis debi
 ſi veri dicunt ve
 ſi iũmũ a culpa. ſi
 equũ verum
 nõ carere
 ille ſapientis
 ſub act
 meate p̄aur
 illa corcapoẽ p̄
 nõ eſt iũmũ hõ
 ſapientũ et
 nõ nemo in hac
 diligens. tã
 potuit vnoqz̄.
 muerit; q̄ v̄eõ
 bona ita iũ
 ut non
 dũ dũ dũ ſc̄iõ ſe ſe
 Quoniam a nõs
 iũmũ eſſe nõ
 non negatur
 hora
 v̄eõ p̄
 ſit Cam.
 ita ca. xxx
 ita eſt

verūeam ipm q̄ ignoran-
 ae aut vanitatis arguat sal-
 uatorem: ut scilicet aut nes-
 ciat ee posse aliquos imi-
 nes a debitis: aut frustra
 docuit eos qui sciunt orōis
 istius r̄ medio non ege. Sed
 cū r̄gis sui p̄cepta seruan-
 tes om̄s oīno s̄a cotidie di-
 cant: dimitte nobis debi-
 ta nost̄. si verū dicunt ve-
 ned est imūnis a culpa: si
 aut fallunt: equū verum
 ē eos mendacū nō carere
 p̄ad. **U**n̄ eā ille sapientis-
 simus eātes vniuersos ad
 et huāna studia mente p̄cur-
 rens sine ulla excepōe p̄-
 nūciat: qz nō est iustus hō
 m̄tra qui faciat bonū et
 nō peccet: id ē nemo m̄hat
 trā tā sc̄ib. tā diligens. tā
 itentus. vel potuit vnḡ.
 vel potuit mueniri: q̄ vob
 illi ac singulāi bono ita iu-
 git valeat m̄herē: ut non
 cotidie ab eo distractū se se-
 aat deliquisse. Qui tñ cū
 p̄nūciatur imūnis a noxa
 ee non posse: iustus esse ni-
 dylōim̄us non negatur
Quī p̄a quoqz orōis hora
 p̄am declinari vix pos-
 sit. **Q**uisqz sit Cam.
 Ita ana. **xxx**
 marthecon id est

i peccatāā natie ass̄bit
 huāne nō ianibus verbis
 sed conscie sue testōnio no-
 b̄stam ac probacōne con-
 fligat: et tunc demū se abs-
 qz p̄ad ee p̄nūciat. ai se
 ab hoc s̄imo bono senserit
 nō auulsum: ymo v̄o q̄sqz
 considerans consciaz suam.
 ut non dicā amplius vnam
 saltē s̄maxim sine ulla v̄bi
 vel s̄a vel cogitacōnis im-
 pellacōne se dephenderit
 celebrasse absqz p̄ad se ee
 p̄nūciat. **P**romde qz h̄is oī-
 bus ocafis ac sup̄fluis re-
 bus voluere huāne m̄tis
 excursum fatemur care
 non posse: p̄ h̄o v̄tas con-
 sequenter sine p̄ad nob nō
 ee v̄eat̄ confitem̄. **N**am
 q̄tavis arāsp̄ecacōne vnḡ
 quisqz cor suū contendat s̄-
 uae: tūquā id s̄dm̄ deside-
 rū sp̄us sui r̄pugnate car-
 nis condicōne custodiet.
Qūto enī magis profecit
 mens huāna: et ad s̄m̄ceio-
 rem contēplacōnis p̄uenat
 p̄uitatem: tanto se imū-
 diore q̄ p̄ speculum p̄uita-
 tis sue inspiciet: qz natē ē
 dū aīmus ad sublimiore
 se extendit intuitū. et ma-
 iora qm̄ agit p̄spiciens cō-
 arpisat: illa m̄ quibus ē

ut inferiora semper ac viliora despiciat. Plura siquidem denotat sincerior obtutus: pauciores sibi maiorem reprehensionis dolorem reprehensibilis vita: et multiplicat gemitus atque suspiria. emendatio morum et emulatio attentata virtutum.

Nemo enim in illo in quo profecerit gradu potest esse contentus: et quantum quis fuerit mente purgatus. tanto se sordidiores se videns magis humilitatis quam elationis invenit causas: quantoque pernitius ad sublimiora conscendit: tanto amplius prouidet sibi super se quo tendat. Deique ille apostolorum exemplum quem diligebat illis respiciens supra pectus eius: qui hanc ex dicitur protulit corde firmam. Si diximus quia peccatum non habemus nisi nos seducamus: et veritas in nobis non est. Ita si dicentes non habere peccatum. veritatem id est christum non habemus in nobis: quid aliud proficiamus nisi ut nos hac ipsa professione peccatoribus exsceleratos atque impios approbemus.

Postremo *quia et virtuti si corde tu discenda est verius profecto. c. xx*

explorare utrum possibile sit humane subiectioni anamarteton id est impeccantiam possidere: a quibus hoc manifestum dicere poterimus. quam ab illis qui carnem suam crucifixerunt cum vicibus et conuulsis. et quibus vere crucifixus est mundus. Qui dum de cordibus suis non solum radiatus viae vniuersa conuulserit: verum etiam peccatorum memoriam ac cogitationes conuenit excludere: nichilominus tamen cotidie fideliter profiterentur una quidem hora sine macula se esse posse peccati.

Quia licet agnoscamus nos sine peccato non esse. non debemus tamen nosmetipsos a dei iudicio ratione suspendere. c. xii

Nec tamen ex eo demus nos a dei iudicio ratione suspendere. quia nos agnoscamus peccatores: sed ad eam magis ac magis est propter aie medicinam et purificationem spiritus auidem festinandum: verumtamen ea humilitate mentis ac fide. ut in dignos preceptione nos tamen gratie iudicantes remedia potius nostri vulnibus expetamus. Alioquin nisi quibusdam quidem digne est presumenda ratio ut quidam

faciunt: qui in monaste-
 rijs consistentes. ita sacra-
 mentorū celestium dignita-
 tem et sanctificationē mei-
 tum meantur. ut est met-
 ca non in sanctos atq; ima-
 culatos debet presumere.
 et non potius scōs mūdōs
 q̄ nos sua p̄cipacione p̄-
 ficiant. Qui propt̄o maio-
 rem arrogancie p̄sumpta-
 onem quam sibi dēclmāe
 videntur incurrunt: q̄
 vel tunc cū ea p̄cipiunt
 dignos se eius diuidicat
 p̄cipacione. Multo autem
 iustus est. ut cū hac cor-
 dis huilitate quā credim⁹
 et facemur illa sacrosctā
 mysteria. nūqua pro mei-
 to nos posse contingere?
 singulis ea dñas ob r̄me-
 dum m̄az egitudinum
 p̄sumamus: q̄ ut vana
 p̄suasione cordis elati. vel
 post anū dignos eorum
 p̄cipio nos esse creda-
 mus. Quia p̄t̄ ut h̄c intel-
 ligere et fructuose tene-
 possimus miām dñi ut
 ad p̄cipienda nos h̄c ad-
 iuuēt attentius p̄plorem⁹;
 que nequaquā ita ut cetē
 huane artes precedente
 quadā roē v̄boꝝ. sed actu
 potius et exp̄ienā p̄cū

te discuntur? queq; rur-
 sum in tā collaacionibus
 sp̄italium viorū frequent̄
 examinata fuerint et expo-
 sita qm̄ documentis coti-
 dianā exp̄ienā solliate
 ventilata aut absolescūt
 ināua: aut otiosa obliu-
 one depereunt.

[Faint, mostly illegible text in the main body of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

modo abbat abba
 de cogitationu ma
 quod modo de inu
 modo nostros senex
 pfectis orores ii
 dante locoru ac stat
 in machinis expeti
 iii
 solitariis orationu
 dant eligi iiij
 dicatione corpis
 magis qm rele
 cordis anxietas v
 dicatione cogita
 suis modis debeat
 vi
 cur obed nob
 putaretur
 consuetibus
 vii
 qd no oibus con
 viii
 possint pnti vi
 non tme qui abbas
 modum po
 viii
 an obf mocho
 nra fug
 quid suis an
 super hoc prum
 opationis et
 xii
 tonsuris mer

Quomodo abba abrahe cogitationū mārum prodiderimus archana . **i**

Quomodo nostros senex patefecit errores **ii**

De qualitate locorū ac statū que ab anachoritis expeti debeant . **iii**

Que a solitarijs opacionū generā deant eligi **iiii**

Quod euagatione corpis grauetur magis qm̄ releuetur cordis anxietas **v**

Ad quā cōpacionē cogitationes suas mōchus debeat custodire . **vi**

Interrogatio cur obeē nob̄ putū vicinia putaretur que i egypto consistentibus nō obesset **vii**

Responsio q̄ nō oībus conueniat diā . **viii**

Quod hy possint putū vicinia non timē qui abbatib̄ apollo mortificationē potuerint emulā **ix**

Interrogatio an ob̄ mōcho si ei a parentibus nātā fugerantur . **x**

Responsio quid sc̄ib̄ anthonius super hoc p̄num caueat **xi**

De utilitate opacionis et oīj detrimēto **xii**

fabula de tonsoris mer

cede cōposita ad illusiones dyaboli cognoscēdas **xiii**

Interrogatio v̄n nobis talium cogitationū error irrepserit **xiiii**

Responsio de triplicato aīe motu **xv**

Rationabile aīe nostre p̄tē fuisse corruptam **xvi**

Quod infirmior pars aīe dyabolias temptationib̄ p̄a succumbat **xvii**

Interrogatio an utili desiderio maioris silenci r̄traham̄ ad patam **xviii**

Responsio de illusionē dyabolica q̄ vastioris solitudinis requiem r̄promittat **xix**

Quā utilit̄ r̄missiois ostēdisse dicitur **xx**

Interrogatio qualit̄ intelligendum sit quod i euāgelio d̄r uigū meū suauē est et onus meū leue **xxi**

Responsio cū expositione sententię cur amara uigū et graue onus d̄ni sentiantur **xxii**

Quid utilitatis conseat temptationū incurso **xxiii**

Queāmodum perfecte renūciantibus centuplū in hō mundo r̄promittat **xxiv**

xxv

Explicit annotacio ca-
pituloy. Inapit abbas
abrahe collacio pma pre-
sentis volūnis septima.
om̄i vero collacionū vi-
cesima quarta que et nouis-
sima denotata de mortifi-
cacione. Capitulum. pu-
mum. abraham.

Quarta
atq;
vicesi-
ma
ista col-
lacio
abba-
tis a-
bra-
ham
xpo

fauente pro audit. oꝝ senio-
rum tradiciones atq; insti-
tuta condudes. qua vꝛis
oroibus cōsumata. illoꝝ
vꝛ viginti quatuor senioꝝ
qui in sc̄a apocalypsi coro-
nas suas agno offerredi-
cuntur. nūo mistice congru-
ente. auctay promissionū
nr̄ay debitis nos credim⁹
liberandos. Si qua promde
glā. hꝛ viginti quatuor se-
nes nr̄i ob instatucōis sue
meitū fuerint coronati: il-
li qui pro salute mundi i-
molatus ē agno subiecti fut

capitibus oblatū. Ip̄e enī
et illis tā eximū sensū: et
nobis qualcūq; sermone.
quo tanta profunditas pro-
metur. pp̄ honore nob̄ sui
dignae donatus est. Et nūc
ē ut auctore bonoꝝ om̄i mu-
neis sui meita r̄ferant. cui
hoc xpo habetur amplius
q̄o magis soluit. Igit̄ ad h̄c
abraham cogitacionū nos-
tray xp̄pugnacōne ampia
confessione detulim⁹: qua
ad r̄petendā puicā nr̄ay.
atq; ad r̄uisendos p̄ntes
cotidianis aū estibus vige-
bam. Hinc etenī nob̄ maxi-
ma desideroꝝ nascebatur
ocasio: q̄ tanta religione
ac pietate p̄ntes nostros
p̄ditos r̄cordabamur. ut
eis nequaq; nostrū p̄positū
p̄ponēmus: h̄o iugit̄ uoluē-
tes q̄ profectū magis ex il-
loꝝ eemus assiduitate xpo-
tū: nullaq; nos corpaliu-
reū sollicitudine. nullus
p̄spiciendi vicius distēsiō-
bus ~~captandos~~ occupandos:
illis affati oem̄ cū gaudio
p̄bacione nostre n̄it̄is ex-
plentibus. Insp̄ eā spe-
marū gaudioꝝ aīm pasce-
tariū: credetes fr̄m nos
maximū p̄cepturos de
dūsiōne multorum. q̄ velt

ad vram salutis
de motus digen
p̄p̄oꝝ locorum
cū maior
aucta possessio
vanda re
pingebat
congrue solutu
ita
delectatē mo
secreta siluay
vicius p̄
Que via p̄do
fide consae nre
p̄ndemus: n̄ ia
vicius p̄
illius
grā subiecti
lōm̄ testemur
quatuor
grauit̄
Quo nos
p̄p̄oꝝ
desideris uos
n̄ iudicis
m̄oſtasse con
cogita
infinitas
vū
p̄pugna
p̄p̄oꝝ
absentia.
p̄p̄oꝝ
immodo
Sepulcra ei her
vicius p̄

urō eent ad viam salutis
 exemplo ac monitis digea
 di: tu ptea pforū locorum
 situs i quibus eāt maiori
 bus nostris auita possessio.
 pāq̄ amētas iocunda re
 gionū. an̄ oculos p̄ingebat
 qm̄ grāte et congrue solitu
 dis spacijs tenderetur: ita
 ut non solum delectāe mō
 dūm possint secreta siluaz.
 sed etiā maxima victus p
 bē cōpendia. Que oia p̄dō
 ferū cū scdm̄ fidē conscie nr̄e
 simpliat pandēmus: n̄ iā
 xp̄ugnacionū vī to lerare
 nos posse. n̄ nobis p̄ illius
 medianā dei gr̄a subueiss̄
 profusis lacrimis testāemur:
 tacitus ille diu amictatus.
 atq̄ ad extremū grauit i
 gemistens ita ait **Quō nos
 tros senex patefecit errores**

Necdū desiderys uos
 r̄nuāasse mūdāis:
 n̄ mortificasse con
 cupiās p̄stimas: cogitaa
 onū viciū prodit infmitas
 Nā sicut desidiā cordis vū
 desiderioꝝ vroz puagatio
 p̄testatur: hanc peregrina
 tionem ac p̄ntū absentiā.
 quā mente potius suscepē
 debuistis: carne tm̄modo
 sustinetis. Sepulta ei hec
 oia. ac de cordibus vris e

nulsa penitus iā fuissent: si
 vel abrenūciacionis xp̄ius
 racionē vel p̄ncipalem solū
 tudis causam i qua consistim̄
 cepissetis. Ideoq̄ illa uos oij
 egtudine senao laborāe: q̄
 m̄ p̄ouibus ita notatur. In de
 siderys est ois oiaofus. Et itm̄.
 Desideria occidunt p̄igrū. Et
 et nobis poterant h̄ q̄ comed
 rasti carnaliū modoz nō
 deesse cōpendia. si credidisse
 mus ea nr̄o cōuenie p̄p̄o:
 aut talem ex illis amētatū
 voluptatibus fructū. uobis
 iudicassetis posse conferri:
 qualis iste ē. qui de h̄ loco
 rū fialore 2 corporis conta
 one conq̄atur. Nec sumus
 ita parentū solacio destituti
 ut desint qui de suis sb̄is sus
 tentare nos gaudeat: nisi
 nobis illa sm̄ saluatoris oc
 currentis. quidquid ad futū
 huius p̄met. 2 carnis ex
 cludet. qua d̄. q̄ nō r̄liq̄it
 siue odelit. p̄m̄ 2 nr̄em
 et filios et fratres: nō p̄t
 meus ē discipulus. Et si
 p̄ntū quoq̄ eēmus p̄fido
 desatuti: ēte vel potētū
 mundi istius obsequia de
 cē nō p̄nt possent. qui p̄p̄
 tissima largitate nr̄itibus
 nr̄is cū om̄ grāciarum
 actione submiss̄e gaudent

quorum munificētia sustentati.
parandi victus sollicitudine
caremus: nisi uos veheme-
ter illa prophetica maledictio
deterreret nā maledictus in-
quit homo. q̄ ponit sp̄e suā
in hoīe: et nolite confidere
i p̄ncipibus. **P**otuerunt e-
tā cellulas salis nr̄as. sup̄
nili flūis alieum collocan-
tes aquā habere pre foribus;
ne eam e quatuor milibus
passuum nr̄is cogem̄ defer-
re ceruicibus: n̄ nos ad
tollerantiā laboris istius
indefessos. bt̄us ap̄tus red-
dens. hoc uigil̄ auāret elo-
quis. **Q**uiusquisq̄ m̄gens
ppriam mercedē accipiet;
scdm̄ suū laborem. **N**ig-
noāmus eē nōnulla i r̄gi-
oibus amena secreta. i q̄-
bus pomoz copia et ortoz
gracia vel vbtas nr̄itatem
victus nr̄i m̄mo labore
corporis expeditent: nisi
ip̄ingenda nobis illā ex-
probriationē que ad illum
i euā^o directā ē diuine ve-
rēmur: q̄ r̄cepisti conso-
lacionē tuā in uita tua.
Sed despectis illis oibus.
et cū vniūsa mundi huius
uoluptate cōtemptis.
hys tm̄ fualoribus delca-
mur: vniuersis delictis

horrendā solitudis huius
istius p̄selmus vastitatem:
neq̄ huic amantudini hāre-
naz. quātasuis vbes glebe
diuicias ppamus: nō t̄palia
huius corporis luc. sed et̄na
sp̄us emol̄imēta sectantes.
Parū est enī r̄nuāasse mō-
ct̄. um semel. idē in p̄mor-
dio conuisionis sue at̄p̄fisse
p̄nāa: n̄ eis cotidie r̄nuāacē
p̄stiterit. **O**sp̄ infimē nāq̄
huius nobis v̄te illud dicē-
dū est cū p̄ph̄a: et die hoīb̄
non desideravi tuā sc̄ab. **U**n̄
et d̄ns i euangelio. Si quis
vult iquit post me venie
abneget semetip̄m: et tol-
lat crucem suam cōdie coti-
die et sequatur me. **De qua-
litate locoz ac status q̄ ab
anachoritis expeti debeant**

Et idcirco q̄ **Cam̄ iij**
de m̄teloz hoīb̄ p̄u-
tate p̄uigilem sol-
licitudmē gerit. expetenda
sunt ei loca. que mentem
eius nulla ad cultūe dis-
tentionē vbertatis sue se-
cunditate sollicitent: nec
de cellule fixa atq̄ imobi-
li statione p̄turbent: atq̄
ad aliquod subdiuiale op̄
prodire cōpellat: i ita ue-
lut iaptum effusis cogita-
tionibus. omēm mentis di-

ii m̄is

R

... ar subtilissimū
... destitacionis
... vniūsa dispart
... p̄p̄tis qua
... ar vigilanti
... poterunt vel vi
... corpus atq̄ am
... p̄tictum
... ut ita
... p̄p̄tor egre
... sibi aplim ar
... i tranquilli
... profundo ag
... natūa
... imobilis m̄p̄tet
... p̄m̄enti so
... profunda pro
... ad se homo
... saluti: q̄
... ar notios
... ac r̄fuerit.
... diuidit
... op̄anonū
... Cam̄ iij
... vniūsa
... uigiliter p̄
... effinat
... quod per
... sans eui
... Sup̄ custo
... sado et ascen
... p̄tiam et sp̄em
... videam quid i
... et quid res
... ad arguētē me
... laboris ac

dircone ac subtilissimu
ete illius destinationis
intuitu p diuisa dispgant;
que a neine profus qua
uis sollicita ac vigilanti
vel cauei poterunt vel vi
dei. n qui corpus atq am
sui uigil mit p aietum
cepta conducerint: ut ita
quis velut piscator egre
gius victum sibi aplia ar
te prospiciet. i tanquilli
mi cordis sui profundo ag
mina cogitacionu nataa
itent atq imobilis captet.
et tanqua de pminenti sco
pulo. auose profunda pro
spectans. quas ad se hamo
trahere debeat salutari. qd
vco tanqua malos ac noxios
piscis negligat ac rfuset.
sagaa discretoe diuiduet.
**Que a solitarijs opacionu
gna debeant eligi Cam iij**

In hac go vnusqstq
custodia iugiter p
seuerans efficac
illud implebit: quod per
abbatuc ppham satis eui
dent exprimit. **Sup custo
diam meam stabo et ascen
dam sup petram et specu
labor. vt videam quid i
me loquatur: et quid res
pondeam ad arguentem me**
Quod quanti laboris ac

difficultatis sit: experime^{ntis}
illoru qui i illa calami siue
porphirionis romorantur. ^{ta} hemo
manifestissime comprobat.
Na cum longiore solitudis
intuallo. ab vniuersis vrb
ibus et habitaculis homi q
hemus schti diuidantur:
septem siquide vel octo ma
sionibus vastissime solitu
dinis deserta penetrates.
vix ad cellulaz suaru secre
ta pueniunt: ta qz illuc a
gultue dediti claustris nu
me cohibent: cu adh fla
lida i quibus degimus vel
ad illa scythotica venerit
loca. tantis cogitacionu co
gitacionu estibus tanta au
ampietate vexantur. ut q
rudes et q solitudis exaa
a ne leuiter quide aliqu
contigerit imoracione cel
le et quietis silenaa tollea
re non possint: atq ex eis
stati excussi. tanqua iexptes
et nouici pturbentur. No
enu sedae mteioris hois mo
tus. et cogitacionu suaz te
pestatu. tantis obuiare iu
gi sollicitudine ac pseuera
ti mtenaone didicerunt: q
subdiualibus cotidie opi
bus desudates. to die sub ^{acrea}
manitate no solu corpore
veru etia mete puoluant:

et cogitationes suas cum mobilitate corporea passim in aperta diffundunt. et docto ne multivolam cum sui sentiunt varietate: ne eius lubricos prout colere disarsus: ne contionem spiritus ferites. intolleabilem si byam silencij sui estimant iugitatem: ac laboriosis ruris opibus indefessi vinctantur oao et quietis succiuntur nitate lassantur

De euagratio corporis quiet magis quam releuet cord anxie

Nec mirum *tas. c. v* si in cella quibus resident quia in artissimum claustrum cogitationibus congregatis anxietatum multitudinem suffocetur. quod de carceibus habitaculi cum homine prouidentes: continuo vehit equi effrenes induisa puolitant. Sed cum ad prout de suis velut stabulis euagantur: arpitur statim aliquod vel breue ac triste solacium: cum vero corpore ad cellam ipsam remeante. rursum quia ad sedem suam cuncta cogitationum caterua rauerit. gnuiores exitat stimulos ipsa mucteate licencie consuetudo. Huiusmodi qui necdum prout vel norunt voluntatum suorum instigationibus reluctari:

cum acedia pectus insolentius vehementius impugnatem in cella fuerint anxietati: si progrediendi sepius libertatem sibi remissa distractionis lege concesserit. ardorem aduersum se pestem habere ut putat in medio suscitabit: sicut gelidissime aque haustu. vim mentiarum febrium quidam se posse restringere credunt. cum utique accendi ex hoc illum ignem constat potius quam sedari: siquidem momentaneam illam releuacionem multo gnuior assequetur afflictio.

Ad quam ipacione cogitationes suas monachus debeat custodie. c. vi

Quamobrem ita monachi omnes in teo in vni semper desigenda: cunctarumque cogitationum ortus atque circuitus in idipsum id est ad memoriam dei streuue ruocandi: velut si quis absidibus cameram volens in sublime concludere. subtilissimum illius centum lineam iugiter circumducatur: ac secundum exactissimam normam omnem rotunditatis paulitatem et structuram colligat disciplinam. Qui vero eam absque ulla medietatis exaunc consumat. quibus summa artis aut ingenij

presumptioe temptauerit: impossibile est ut equalitatem aruitus illius sine errore custodiat: aut quantum vere rotunditatis pulchritudini errando subtraxerit. solo dependat aspectu: nisi ad illam iudice veritatis semper r'currens. atque eius arbitrio interiorum operis sui ambitum excelsioremque castigans: tam excelsae altitudinem molis unius puncti lege concludat. Ita mensura nisi solam domini cunctate. velut centrum inobilit' fixum. per uniuersa opera molitionumque mensurae momenta aruitagenis. probabili ut ita dixerim arano cunctate omni cogitationum mensura vel aptauerit vel repulerit qualitatem: nequaquam structuram illam edificij spiritalis. cuius paulus est architectus. probabili arte molietur: nisi pulchritudinem domus illius possidebit. quam beatus dauid in corde suo cupiens exhibere. Dicitur inquit dilexi decorem domus tue: et locum habitacionis glorie tue: sed indecora in corde suo atque indigna spiritu sancto domum continuo eius lapsuram imprudent' attollit: non glorificandus beatus cohabitatoris

hospitio. sed ruina constructionis sue lugubrit' opprimendus. **Interrogatio cur obesse nobis punctum vicinia putaretur. que in egypto consistens non obesset. c. viij**

gimian?

Satis vult ac natio per capitulum in statuto. hoc opus genus quod in cellam excoi per: et et non solum exemplo beatus noster. aplazum virtutum promittatione fundate. verum etiam experientiae vester testimonio comoditas huius rei nobis sepe est compta. Sed punctum vicinia quam nisi uos nimium respiciatis: cur tanto peccata nobis debeat vitari non satis claret. Cum enim uos in omni personis via irreprehensibiliter incedentes. non solum in propriis regionibus. sed longe a vinculis suis quosdam recessisse enamus: cur id quod uobis noxiu non est nobis putet' aduersum?

Responsio quod non oibus ueniat oia. Cam. viij

abrahā

Non quod mala ex bonis rebus firmi videntur exempla. Nam si eadem quae agere non eodem affectu atque proposito. aut dissili virtute presumpserit profecto exinde laqueum

enī. pposita fortitudinē natu-
raliter indidit quodāmodo
sancte nūsaonis antiquitas:
quorū si constancie atq; vtu-
tes pares esse vob cernitis:
vianā pntum fr̄m q; vroz
sū fr̄ fuge non debetis. **¶** *Hy*
possit pntū vianā non
timē qui abbas apollo
mortificationē potuerit
emulari. Cam. honū.

Ut vob ad itū distric-
cionis examē vā-
rum vltim quāti-
tatem meti congrua estima-
cionē possitis. cuiusdā vob
senis id ē abbas apollo
factum breuit intimo:
ut si vob intimū vū cordis
examen huius pposito atq;
virtuti. haut infiores eē
censuerit: absq; iactua pro-
fectus vū. professionis q;
peiculo pūe. ihabitationē
ac pntum vianā presua-
tib: itū quod distractionem
hūilitatis huius quā vob
in hac prouīcia nō solum
voluntatis. sed etiam nūta
pēgrinacionis extorquet:
ppinquitatis affūs: aut
locorū oblectatio nō possit
eūcere. Ad hūc igitur q;
prediximus senem. cū g;
manus suas ī tēpesta noc-
te venisset: iplorans ut de

monasterio suo paulisp egressus
ad euellendū bouem
quem sceno palust' eminuis
inherere flebil' quēbatur:
ei eet auxilio. q; eum solus
nequaq; posset erue: abbas
apollo pntuat' obsecranti.
tur aut iuniorē fr̄m. quē^{nr̄m}
p̄ciens p̄iorē quā me ha-
bueas non rogasti. Cūq; eū
ille mortē olīm sepulta fra-
tris oblitū. et ex nūtia con-
tinēciā ac solitudis iugitate
velut ipotem metis exista-
mans. respondisset quēad-
modū poterā de sepulchro
eū qui ante ānos quideā
obyt muocāe: abbas ap-
ollo ignoras aut me quoq;
am ānos vīginti hūc mū-
do fuisse defunctum. nul-
laq; posse de huius celle
sepulchro. q; ad pntis vite
p̄tmeant statim tibi con-
ferre solacia. quē in tm̄ x̄
ab intencione mortificati-
onis arrepte. vel modicū
ad extrahendum bouem
tū non patitur r̄ laxat:
ut ne breuissimi quidem
momēti mducias p̄ p̄is
mdulserit sepultura. q;
multo vtiq; utilius hones-
tus r̄ hūosius fuerat exhi-
benda: Rimāni itaq; nē
archana pectoris vestri

prudenter conuicte: an tale
 eam uobis iuxta putes vestros
 distractionem mentis uigi-
 ter retentare possitis. Cumque
 uos in hac aut mortificatione
 consules eidem senseritis: in-
 tu demum scito te putum firmos
 uiam uobis quoque filii
 notam non futuram: ut saluet
 eis quamuis in primo constatu-
 tis uelut mortuos uos esse
 credatis: ita ut nec illos uis
 foueri solacibus: nec uos illo-
 rum sollicitudine relaxari.

*Inrogatio an obicit monacho
 si ei nati a parentibus fug-
 gerantur Cam. r*

gmanus

Sup hoc plane iam nul-
 lum ambiguitatis lo-
 tum ulterius reliquisti.
 Certi etenim fumus tam prout
 huius habitus uilitatem
 quam cotidiana nuditate
 dalia in illo- uiam nulla
 tenuis nobis exae posse. Sed
 ne labore quidem illic filii ea
 que sunt ad uictum nati pro-
 uisuros: sicut hanc etiam ip-
 sam cotidie aquam cuiusque
 nostris ex fribus milibus
 exhibere compellimur. Nam ma-
 gis enim ut illo- ueranda. her-
 nos coram illis age omo pa-
 tetur. Sane quid proposito
 nro obeit: si illis submisstra-
 tibus uniuersa nos sollicitu-

done parandi uictus pe-
 tus absolutus. lcoi tm et
 orationi operam dedemus
 ut isto quo nunc distrahimur
 labore salus sublati spiri-
 tualibus in studiis mten-
 tius habemus **Responsio**
quid scis anthonijs sup ho-
pnuaqueit Cam. xi

Non mea contra hoc
 uobis sed bene firmas
 proferam: quod ille
 cuiusdam ita fribus hoc quo
 diatibus tempore torpentis
 segnitatem confutauit: ut
 eam nodum ore propositionis
 abscederet. Nam cum ad pre-
 dictum quidam ut dixi uel-
 ens anachoriticam disana
 mine dicit admirandam:
 maioribus pronuiciantibus esse
 uoluntibus si ea que perfectionis
 sunt in hominibus aspiciantur
 in homo positus exeret: bene
 anthonijs ubi nati ipse per-
 sistet punctat. Cumque ille
 se iuxta parentes suos ha-
 bitare dixisset: et eorum pro-
 uisione ab omni cura et solli-
 tudine diurni operis abso-
 luto lcoi tm et orationi absque
 ulla spiritus distensione in de-
 finenter gloriaretur in se:
 rursum beatus anthonijs
 dixit inquit fili uirtutum meorum
 dapnis uel aduersis casibus

ab ha

anthonijs

unum

contristis: paucis etiam mo-
 stris eorum prosperitate con-
 gaudes. Ille utique se p-
 tatem esse confessus est.
Qui senex. Noueris te mat-
 etiam in futuro seculo eor-
 sorte censendum: cum quibus
 in hac vita in luc det meti
 ve consortio vel gaudio vel
 meore conueneris. Nec h-
 contentus sicut beatus antho-
 nius: maiore in super capu
 disputaonis ingressus est:
 hic inueniens conuicio atq-
 hic tepidissim status. non
 h- solo quo dixi te sciunt det-
 mento: licet id nunc ipse
 non sentias dicens quodam-
 sedm illa p- bion- pabola
 sciunt me. sed non dolui. et
 deluserit me. ego aut nesa-
 ui. vel illud quod dicit i ppha:
 et imederunt alieni robur
 eius et ipse nesciuit: q- s-
 diebus singulis me te tua
 p- casu uarietate nutantes
 in desinent ad trena dem-
 gunt: verum etiam q- fructu
 manuu tuar et iusta p-
 laboris mercede defraudat:
 no p- mittentes te hor- pre-
 bitione suffultum. sedm a-
 postoli beati regulam coti-
 dianu tibi victum tuu mai-
 bus p- parare: que ille ultia
 ephesioz eate p- cipibus

precepta promulgans se eam
 sanctis euangelice predicat
 ois studiis occupatu no solu
 sibi uerueram hys q- erant
 erga misericordiam suu necessa-
 riy obsequiis p- pediti p- bu-
 isse se memorat dicens. Ipsi sa-
 tis qm ad ea q- in opus erat.
 et hys q- mecu sunt: m-stra-
 uerunt marcus iste. Quod ut
 tn scasse se pro forma nostre
 utilitatis ostendet: alibi ait.
 No otiosi fuimus in uob. ne-
 q- gratis pane ab aliquo ma-
 ductuimus. sed in labore
 et in fatigatione nocte et die
 operantes ne quem vrm gra-
 uauerimus. non q- no habue-
 mus hanc p- tatem: sed ut
 nosmetipos forma d- acm-
 uobis ad p- mitandos nob
**De utilitate mortificationis
 operationis et d- ac- detimento. c. xij**

Et ideo cum eam no-
 bis parentu p- resi-
 dia non deessent:
 tamen hanc cunctis opi-
 bus pretulimus nudita-
 tem: et cotidiana corporis
 alimeta mris maluimus
 sudoribus p- parare. q- secu-
 ra parentum p- bitione
 fulari: laboriosissime huic
 penurie. illam qua p- re-
 ditas otiosam scripturar-
 meditatione. atq- infructuosa

lionis iustitiam postponē
 tes: quā proculdubio
 libē tissime sectamur si h^o ce
 vtilius. vel exemplis suis a
 postolica tradidisset autori
 tas. vel in statuta seniorū salu
 brat profuisset. Nouēis autē
 te etiam ex hoc non leuius.
 q̄ illo quo supradiximus af
 fia detimento: q̄ cū sis sanū
 corporis ac robusti stipe sus
 tentatis aliena: que iuste solis
 ē debilibus attributa. Na vtiq̄
 oē homī genus absq̄ illo tā
 tūmō monachoz. quod sedz
 p̄ceptū apli cotidianis ma
 nuū suaz laboribus viuūt:
 agapē aliene opacōis ex
 spectat. On non solū eob q̄
 semet pob. vel parentū facul
 tatibus vel fauloz laboribz.
 vel fundozū suorū fructibus
 sustentati gloriāntur: sed ipos
 etiā rges mundi huius aga
 pe itum ē sustentati. Hoc dei
 q̄ maiorū nrōz diffinitio
 habet: qui quidquid ad nā
 tē cotidiani victus isuitur.
 qd̄ ope manuū nostrarum
 effectum ptūq̄ non fuit
 ad agapem r̄ferri sanxerit. ^{debe}
 scdm̄ aplm̄ qui otios p̄cāz
 m̄dicens opē largitatis
 aliene: qui iquit nō opat:
 nō manducet. Hys beato
 anthoniū aduersus q̄da

vsus v̄bis. etiā nos magis
 terij sui informauit exem
 plo: ut parentū p̄naciosi
 fina blandimenta et om̄
 qui victus nāā submistrat
 agapem. in sup^o oē habita^o etiā
 tionis gratiam deuitem^o
 sualentes q̄ naturali amat
 ome arenas et pustas salsa
 mundacōne r̄giones. nulli
 q̄ ob idipm̄ homī iuri doi
 nuoz subiectas cunctis huius
 mundi opibus p̄ponamus:
 ut nō solum frequētibz obte
 tu homī diue solitudis dedi
 nemus: sed etiam nos ne
 quaq̄ ad qualiscūq̄ cure dis
 tetationē obeis. ~~id ē fructus~~
~~se tē~~ soli natia sollicitet:
 p̄ quā mens ab illa p̄ncipa
 li obseruatione cordis dis
 tracta sp̄italibus studiis r̄d
 detur effeta. ^{est} **Fabula**
de tonsoris mercede cōpo
posita ad illusiones dyab
volitas cognoscendas. Cam xiiii

Nam q̄ alios quoq̄
 saluāe vos posse
 confiditis et spe
 maioris luc̄ ad r̄uisendam
 priam festinatis: audiam
 etiā sup^o h^o quandā abbatib
 macharij fabulā iocūdisie
 atq̄ aptissime figuratam:
 quā et ille filibus desiderijs
 estuanti. medianā oportu

uissime narrationis inges-
sit erat inquit in ciuitate
quadam pitissimus tonsor.
qui denarijs suis unūq̄q̄
detundens. tenuē uileq̄
mercedem sui opis accipen-
do. ex hac eadē quantitate
uictus ^{condie} p̄pabat: centū
q̄ denarijs expleta oī corpis
cura maribus suo singul
infabat. Sed cum in desinēt
hunc condēt questū: audit
q̄da longe posita ciuitate
singulorū solidorū singulos
hoies tonsori prebē mēde
Quo ille cōpto qm̄ diu eō
iquit hac mendicitate con-
tentus. ut tūm denariorū
stipem cū labore conquirā:
cū possim illo p̄gens inge-
ti solidorū questu diuitias
congregare: Itaq̄ sumens
artis sue protinus instru-
menta. expensis ī sumptu
oībus q̄ h̄ multo tpe collcā
seruauēat: ad urbē illam
questuosissimā cū summo la-
bore puenit. **D**bi cū ea qua
ingressus est die scdm̄ id
quod sperat ab unoquoq̄
mercedem sui opis r̄cepiss̄:
ad uespam se uidentis gra-
dē solidorū num̄ cōquisisse.
ad macellum letus inten-
dit: escas r̄fectioni sue ne-
cessarios coemptur. Quas

cū cepisset magno solidorū
p̄ao cōpare: expensis in p̄-
exiguo victu uniuersis quos
acquiescat solidis ne unū
quidē denarij in tulit **lucū**
um. Cūq̄ ita singulis die-
bus acquisitionem suā vi-
disset infumi: ut non solū
r̄digē nichil. sed vix ipsam
cotidiane s̄be nātē possit
exple: apud semetipm̄ re-
cogitans. reuītar inq̄t ad a-
tatem meā. illūq̄ r̄petam
tenuissimū questū: ex q̄
m̄ expleta omī corporis tua.
quod ad sustentationem se-
nectutis accrescēt: cotidia-
na exuberantia confēbat.
Quod q̄uis p̄uū uideret
ac tenuē: non mediocrem
tū sumā iugi prebat augmē-
to: questuosior quippe m̄
fuit ille nūmoz. qm̄ ille so-
lidorū ymaginatus questus:
ex quo non solum nichil ex-
ubeat quod r̄condā. sed eā
vix ipā cotidiana victus
nātās sustinetur. **E**t id-
circo rectius nobis est h̄
solitudis huius tenuissi-
mū fructū indifrupta ui-
gilate sectari: quē mille
seculāes tūe. mille mun-
dane distentiones nulla
cenodoxie ac uaitatis ad-
rodant elatio: nulle solha

tudines diurne naturae in
miruat: melius est enim mo-
dicum iusto. super diuitias pro-
rum multas. quam affectae
illa lucra maiora. que etiam
si acquisita fuerint questuo-
sissima confusione multorum:
natura tamen mundae iustitiae.
et cotidiana distensionum
diminutionibus absumet
melior natura est secundum sententiam
salomonis pugillus unus
cum requie: quam duo pugilli
cum labore et praesumptioe
spiritus. Quibus illusionibus
atque dispendiis omnis admo-
dum infirmos natura est im-
plicata: qui cum etiam de sua
salute sint dubii. ipsi ad
magisterio atque institutio-
ne egeant aliena ad con-
tendos et regendos dy-
abolicas illusionibus instigant:
quibus etiam si potuerint
lucrum aliquod ex confusione quo-
rundam conquirere: impa-
tia sua atque inconditis mo-
ribus quidquid acquirere
runt perfligabunt. Illud natura
et eis quod aggeus propheta
describit: eueniet et
qui merces congregat:
misit eas in sacculum per-
tufum. Vere enim lucrum sua
in sacculum pertufum condit:
quod quod per aliorum suersionem

// alio

videtur accipere in paucis
cordis sui et cotidiana cum dis-
tentione dissipat. Immo fiet
ut dum obnoxia lucrum per aliorum
credunt institutionem se
posse parare: etiam sua corre-
ptione praeueat. Sunt enim qui
se diuites ferunt nihil habent:
et sunt qui se humiliat in mul-
tis diuitibus: et meliore viri
in ignobilitate seruies sibi
quam quod dignitate sibi accipit
et indiget prae. **Interrogatio**
un nobis talium cogitatio
num error irrepserit. c. xiiii

Satis congrue nobis
hijus rationibus dis-
putatio tua illusio-
num naturam manifestat et
errores: quorum causas et cau-
sas sibi optamus agnosce:
et unum acciderit nobis ista de-
ceptio patet apprimus edocui
nulli etiam dubium est neminem
admodum posse remedia mal-
valitudinibus adhibere: nisi
eum qui ipsas morborum
origines ante praedixerit
Responsio de temptato anime
motu Cam. xv

Omnium vitiorum unus
fontis ac principium
Secundum vero qua-
litate patet illius. et ut ita dixe-
rim morbum quod in anima fuit
vitiatum: diuisa vocabula pas-

abrah

sionū corrupcionūq; sortit
 Quod nōnūq; eadē morboꝝ
 corporaliū probatur exē
 plo: quorū cū vna sit causa:
 mōiūsa tñ egitudinū gnā
 pro qualitate mēbroꝝum
 que fuerint occupata distm
 gutur. Etenī cū artē corpo
 ris id ē caput vis noꝝij hūo
 ris obsedeit. cephalargie
 procreat passionē: cū vō
 aures oculobue puasēit.
 iōthalgiaū siue obthalmi
 cum vōtatur morbuū: cūq; se
 ad articulos quosq; et ad
 manūū fūma tñffuderit.
 articulis atq; cragica vō
 valitudo: cū aut ad pedū
 yma defluxeit podagra
 mutato noīe nūcipatur.
 totq; uocabulis vna atq; ea
 dem noꝝij hūoꝝis origo dis
 tinguitur. quot mēbroꝝum
 tepeit porcionēs. Eodē mo
 de visibilibus ad ilusibilia
 tñseuntēs: aīe nostre pti
 bus atq; ut ita dixerim mē
 bris cuiq; vñ vicij tēsse cre
 damus. Quā cū sapiētissi
 mi quiq; tēptate diffiniat
 esse virtutis: natē ē ut aut
 logicon id ē racionabile.
 aut thyacon id ē iāsabile.
 aut epithymeticon. id est
 concupisabile eius aliq;
 corrupatur ~~q; m~~ marfu

Cū gō aliquē ex hys affec
 tibus vix noꝝie obsederit
 passionis: pro illius corrup
 tione eadē vicio nome ipō
 nitur. Nā si racionabilem
 eius ptem viciorū pestis
 mferit: cenodoxie. elacōis
 iūdie supbie. p̄supaōis.
 centēaōis hēseōs. vicia pro
 creabit. Si iāsabilem vltie
 raueit sensū: fūore. ipac
 enciam. tristitiā. acadia.
 pusillāmitatē. crudelitātē
 p̄tūet. Si concupisabilem
 vulnēauit porcionē: cast
 margiā. fornicacionē. p̄h
 largiria. auariciam et desi
 deria noꝝia t̄renaq; gnab
 Racionabile aīe nostre pte
 fuisse corruptū. *Cam xij*

Et idarco si fontem
 vicij huius et ori
 ginem vltis ag
 nostē: racionabilem mētis
 vñ atq; aīe porcionē no
 ueitēs eē corruptam: ex q̄
 vel p̄supaōnū vel cenodoxie
 solent vicia pullulāe. Pro
 m̄ hō p̄mū aīe vobis ut
 ita dixerim mēbrū rē dis
 trecisionis iudicio et hūilita
 tis virtute curandū ē: qō
 viciato. dū nō solū ad per
 fecionis iā puenisse fastigia.
 sed eam docē alios pos
 se posse uos creditis. et ad

eruditione multorum ceterorum
 sufficientes atque idoneos iu-
 dicatis: per elacione cenodorie
 qua patefeat vna confessio
 puagacionum vauitate recepta
 mi: quas amputae demicaps
 absque difficultate poteritis. si
 ve discretionis ut dixi hu-
 litate fundati. quoniam laboriosum
 quoniam difficile sit vni cuique nos-
 trum saluare animam suam. metis
 vne conuentione discatis: et in
 timo cordis affatu. non modo
 longe uos ab illa docendi per-
 fectio submotus. verum
 etiam adhuc doctoribus ege-
 agnoscatis auxilio. Adhibete
 igitur huic membro vel parti
 aue vne qua specialiter dixi-
 mus vulnere. ve huilita-
 tis medela: que quoniam ceteris
 aue virtutibus in uobis quoniam
 tu apparet infirmior est. nam est
 ut dyaboli infestationi prima
 succumbat. **¶ Infirmior pars
 aue dyaboli tentacionibus
 prima succumbat. Cam v**
Queadmodum xvij
 ingruentibus quibus
 dam iuriis. que vel
 accidenti labore. vel de ac-
 tibus corruptione gignunt:
 fieri etiam etiam in corpori-
 bus humanis solet: ut illa
 que fuerint infirmiora casibus
 istis prima consensiant atque

succumbant: cuius periculiosius in
 eis morbus insedit. reliquas
 quoque partes corporis eadem pes-
 te tabefaciat: ita et animam vni-
 cuiusque nostram flante quoda-
 modo pestilenti alitu vitiorum.
 illa maxima passione nate
 est attemptata. in qua tenerior atque
 infirmior eius portio validis
 iunior non tam fortiter resistat
 pulsibus: et ex illis captiui-
 tatis periculum mature: in
 quibus faciliore perditioni ad-
 tu referat in cauta custodia.
 Sic namque balaam propheta dei
 posse decipi etiam ratione
 collegit: datus conalium ut ex
 illa parte qua infirma no-
 uerat filios israel perniciosius eis
 laquei tenderentur: non dubi-
 tans eos oblata copia fecerit
 fornicacionis ruina perimere
 collapsuros: quod conarsa
 biles aue eorum partes sciebat
 esse corruptas. Ita ergo vni-
 que nostrum neque spiritales ver-
 suta malignitate peremptat:
 illis precipue affectibus aue
 infidiosos laqueos perstruen-
 tes. quibus ea senserint e-
 grotare: ut ubi gratia aie vide-
 rint robiles aue nostre partes
 esse vitatas: illo nos ordine
 decipere moliantur. quo achab
 regem ab illis syris decip-
 tum scriptura memorat:

qui dixerunt. **S**anus quoniam
 riges israhel misericordes sunt:
 ponamus itaque sacros in li-
 bis nostris. et fuculos nostros
 in captibus nostris. et egre-
 diamur ad rigem israhel et dice-
 mus. seruus tuus benedab
 dicit. uiuificetur anima mea:
 quibus ille non uera pietate. sed
 uane meae laude. si adhuc inquit
 uiuit frater meus est: et hoc ex-
 plo etiam nos roboribus illius
 patris errore deceptos. inde
 incurrere offensam dei faci-
 ant: non consecuturos mer-
 cede ac rezeptos nos pie-
 tatis premia credebamur:
 filii quod nobis etiam in repara-
 tione dicitur. quod dimissisti
 uirum dignum morte de manu
 tua. et anima tua pro anima eius.
 et propter tuum pro populo eius.
 siue cum inuidus spiritus. egre-
 diat et eo spiritus mendax in
 ore omnium prophetarum eius: per
 roborabilem proculdubio affirmam
 que letalibus capti uocat
 infidibus laqueum deceptiois
 ac mortis intendebat. **S**ed etiam
 heodem per insabilem anime
 porationem. ad illam tantorum
 infoncium necem callidissimam
 hostas inepit: eo quod ista prope-
 tius in eo uocat esse uicinatam
Quod etiam de domino nostro idem
 spiritus operatus. cum hys eu-

tibus anime temptasset affectibus
 in quibus omne hominum
 genus nouerat captiuatum:
 nichil tamen uisus proficit infidi-
 is. **N**am concupisibile metus
 eius aggressus est parte dices.
 dicit ut lapides isti panes fi-
 ant: insabilem curam expe-
 tendam patris seculi pietatem:
 et regna mundi huius istagie
 conatus est: rationabilem
 cum ait. si filius dei es mitte
 te deorsum. **I**n quibus idcirco
 nichil eius proficit illusio:
 quod nichil secundum correcturam
 suam quam sola opinacione
 concepat reperit in eo esse
 uicatum. **U**nde et nulla pro-
 pter anime eius inuidia infidibus at-
 temptata consensit. **E**cce enim
 inquit uenit princeps mundi
 huius: et in me inueniet nichil.

Interrogatio an uali deside-
 rio maioris silentii retrahatur
 ad priam. c. xviii

gman9

Inter cetera illusionum
 errorumque genera morum
 que nos ad deside-
 rium patrie nostre sicut beatitudo
 tua. solerti metus prospexit
 intuitu. uana spirituum
 imodoorum pollicitatione fla-
 ma ueritatis. etiam hoc uel maxi-
 ma extitit causa. ut inter
 dum a fratribus frequentati.
 iungi secreto ac diuturno.

silencio secundū desiderium
 nostrum nequaquā possimus
 inhere. **P** quod natē est curā
 ad mensuram cotidiane conti-
 nentiae quā pro castigacione
 corporis indisruptā p̄petuo
 arripimus r̄tentare: nōnulli
 fratribus sup̄uenientib⁹ int̄-
 adi. Quod sine dubio nulla
 tenus ī nostra prouīcia cre-
 dimus euenturū: m̄q̄ aut nul-
 lum aut c̄te r̄assimū professi-
 onis huius virū inuenire
 possibile est. **R**esponsio de il-
 lusione dyabolica q̄ vafidioris
 solitudinis requiem re-
 rracionabilē p̄mittat. **C**am r̄ix
T atq̄ inconfidate districtio-
 nis ymo potius sumi tepo-
 rib⁹ iudicium est: nequaquā
 ab hoīb⁹ frequentat. Qui eī
 in hac quā arripuit via nimi-
 um tardis p̄ assibus gradu-
 ac s̄dm̄ anteuore hōiem cō-
 ūsatur: equū est ut ad eum
 non dicam scōrū. sed ne hōm̄
 quidem ullus adueiat. **D**ob
 aut si v̄ea atq̄ p̄fecta dñi nost-
 r̄ilcone flagrant: et deum
 qui utiq̄ ciuitas ē pleno sp̄s
 feruore sectantū: ad quibet
 loca inaccessibilia fugētas
 natē est ea ab hoīb⁹ frequē-
 tai: q̄nto q̄ uos p̄pores dō
 amoris diuini ardor effecit:
 tanto ad uos maior sanctorū

abraham

fr̄m̄ confluēt multatudo.
Non enī p̄t s̄dm̄ sm̄az dñi
 ciuitas abscondi sup̄ mōtē
 posita: q̄ diligentes inquit
 me dñs glōrificabo: et qui me
 step̄nunt eunt ignobiles.
Deruptū nosse debetis hac
 ee subtilissimā dyaboli cal-
 liditatem. hanc occultissimā
 foueā. ī quā miserabiles r̄i-
 tatos quosq̄ p̄cipitat: ut
 dū eis maiora promittit.
 natā cotidiani fr̄ab⁹ emolu-
 mēta subrapiat: abstruso
 res saluet et vafidiores so-
 litudines expeti debē per-
 suadens. easq̄ velut mīs
 amētatibus constat. ī cor-
 corde p̄igens: ignota etiā
 quedam et q̄ penitus nō
 sunt loca velut cognita ac
 p̄parata. m̄c̄ q̄ p̄tā iam
 dedita et absq̄ ulla difficul-
 tate possidenda confringit.
Hōies quoq̄ r̄gionis illius
 tractabiles et ad viā salutis
 sequaces ee mentitur: ut
 dum illic vberiores fruct⁹
 aīc̄ pollicetur: p̄ntia luc-
 fraudulentē aiutat. **N**ā cū
 vnusquisq̄ hac vana spe
 a seniorū salutari contuber-
 nio sepatus atq̄ oīb⁹ q̄
 sibimet frust̄ ī suo corde
 dep̄m̄reat fuit destitutus:
 vel de profundis sapore

consurgens. nichil ex hys q̄
sopnauicat exp̄gefaus muc
riet. Itaq̄ eum dyabolus ma
iouribus uite huius naitib⁹
et inextimabilibus laq̄is mre
titum. ne r̄spicere quide ad
h̄c que sibipe pm̄iseat aliq̄
pm̄ittet: eum q̄ nō iā illis
quas an̄ vitauerat raris ac
sp̄italibus fr̄m̄ visitaoribus.
sed cotidianis seculaium m̄
sionibus obligatū: ne ad me
diocrem quidem anachore
seos quietem ac disciplinā
vnq̄ r̄die pacetur. **¶ Ut
his fit remissio in aduentu
fr̄m̄ Cam. xx. a. x. e.**

Illa quoq̄ r̄missio
atq̄ huānitatis m̄
tapedo gratissima
q̄ nōnūquā pro aduentu fra
trum intuenie consueuit.
licet molesta nobis ac fugie
da videatur. tū qm̄ fit vtil
ac salubris tā corpori qm̄
sp̄i m̄o pauas patienter
attendite. Sepe accidit nō
dica nouit̄is et m̄f̄mus sed
eā exp̄ientissimus atq̄ per
fectus: ut n̄ mentis eoz di
rectio atq̄ tensua q̄busda
mollita fuit viassitudinū
laxamentis: aut in tepore
sp̄is: aut ēte in p̄niciosam
corporis valitudinē colla
batur. Et id̄o a prudētib⁹

atq̄ p̄fectis cum int̄cessit fra
trum eā crebra visitaō. nō
solum tolleranda patient: sed
etiam gratant̄ ē̄ apletenda:
pm̄ū quod prouocat nos au
dius semp̄ solitudis desidea
re secreta: nā quodāmodo air
sum m̄m̄ dū m̄t̄pollae credit:
infatigabilem iugē q̄ seruat
q̄ si nullo m̄dū obice tardaet:
vsq̄ ad finē contendē id̄essa
p̄nāitate nō posset: dem̄
op̄ naitem r̄suaendi corpustai
li cū fr̄m̄ huānitatis indul
get. maiora nobis conferens
tū cū iocundissimo corpis
laxamento: qm̄ illa sunt q̄
abstineciā fatigacionē fuerat
acq̄renda. **¶** Sup̄ qua re aptis
simā r̄pacionem antiq̄ nar
racone vulgatā breuiter m
dicabo. **¶ Quo euāgelista ioh̄
hānes valitātē remissio
nis ostēdisse dicit. c. xi.**

Hertur beatissimus e
uangelista ioh̄anes
cum p̄dicem manū
bus mollit̄ demulcet: quēdā
ad se habitu venatorio veien
tem subito conspexisse. Qui
miratus quod v̄r tante op̄
niciois ac fame ad tā p̄ua et
huilia se oblectamenta submit
tēt: tu ne es inquit ille ioh̄es.
tū fama in figuris atq̄ ce
lebrima me quoz sumo desi

deus tue agnitionis illexit. Cur ergo oblectamentis tam vilibus occupatus. Cui beatus iohannes. Quid est quod manus gestas? tua. At ille. Artus inquit. Et ait non eum tensum ubique semper circumferas. Cui ille respondit. Non oportet; ne uigi curuaine rigoris fortitudo laxata mollescat atque debeat; et cum oportuerit ut foras in aliqua feram spicula dignantur; rigore per nimietatem contumeliter itentionis amisso violentior ictus non possit emitti. Nec mirum inquit beatus iohannes a te offendat o iuuenis tam prava huius breuisque laxatio; que non remissione quadam rigorem itentionis sue in modum releuet ac relaxet; in remisso rigore lentescens virtuti spiritus tum nuntias possit obsecundare non potest. *Interrogatio qualiter intelligendum sit quod in euangelio dicitur iugum meum suauiter et onus meum leue. Capitulum. xxii*

gmanus

Quonia nobis illusionum tinctarum remedia contulisti; et opere quibus quaerebatur in fide per doctrinam tuam domino donante detecte sunt; hoc quoque nobis filius per amicum edidisti quod in euangelio dicitur

Iugum meum suauiter et onus meum leue est. Satis enim prophete illi sermo videtur aduersum; quod dicitur. prope verba labiorum tuorum; ego custodivi vias meas. Quae utpe cum eadem apostolus dicit. omnibus qui volunt pie vivere in christo patientur persecutionem. Quidquid autem durum et persecutionibus est refertum; non leue potest esse nec suauiter. *Responsio cum expositione sententiae. cur amarum iugum et graue onus domini sentiat. Capitulum. xxii*

Querrissima domini ac saluatoris nostri esse sententiam experientiae ipsius facti probabimus. docuimus; si perfectionis viam legitime et secundum voluntatem christi fuerimus aggressi. et mortificantes omnia desideria nostra ac voluntates noxias abstinere. non solum non refidere nobis de mundi huius substantia fuerimus. per quam cum vniuersi libitum fuerit. vastandi nos ac dilacerandi potentate iumentis iuuet; sed etiam noscimus non esse nos dominos sentimus. illud apostolicum in veritate implentes. Quis autem ego. iam non ego; vivit verum in me christo. Quod enim gratiae potest esse. quid dixerit. quod iugum christi tunc meum suscepit;

abralye

q̄ veā hūilitate fundatus.
 semp̄q̄ ad dñi r̄spiciens pas-
 siones: in oībus que sibi
 fuerint irrogate letatur
 iuris dicens. **¶** Et quod co-
 placeo m̄ i infirmitatib⁹.
 i necessitatibus. i contumeliis
 i persecutioibus. i angustiis
 pro x̄o: cum enī infir-
 tunc fortior sum et potēs.
¶ Quo in quā fāhais r̄i cru-
 ciabitur dāpno: qui p̄fca
 nuditate gloriosus volū-
 taie pro x̄o offēns. vniuer-
 sas huius mundi r̄spuit
 facultates: oēs q̄ eius co-
 cupiscentias gnalit arbit-
 tur ut stiora ut xpm̄ luc-
 faat: euāa illius p̄cep-
 ta meditatione cōtinua
 auctoꝝ dispendioꝝ estus
 despiciens et excludens.
 quid ei prodest hoī. si vni-
 usum mundū lucratur. aie
 vob̄ sue detrimentū patiat:
 aut quā dabit homo i mu-
 tationē pro aiā sua. **Su-**
 auus r̄i p̄uacōne tristabit.
 q̄ oīa que ab alijs auferri
 p̄nt sua nō eē cognoscat:
 illud iuncta v̄tute p̄clamās.
 nichil intulim⁹ i huc mu-
 dum. nō dubiū q̄ nō au-
 ferre quicq̄ possum⁹. **Cui⁹**
 aut̄ mopie nāte eius
 sup̄abitur fortitudo. qui

peram i via. es in zona.
 vestē in tpa habē nō nouit:
 sed cū apostolo gloriatur i
 ieiunijs multis. i fame. et
 siti. in frigore et nuditate.
¶ Quis labor ad ue tam ar-
 duū senioris p̄ceptum. tñ
 quillitatē pectoris eius po-
 teit p̄urbāe. qui nullā ha-
 bens p̄uam voluntatem.
 oībus que sibi fuerit ipata.
 nō solū patient sed eam
 gratantur occurrit: m̄ q̄
 saluatoris exemplo nō que-
 rit suā. sed p̄is facē volū-
 tatem dicens et ipē ad pa-
 trem suū. veruptū nō sicut
 ego volo sed sicut tu. **¶** Quib⁹
 eam iuris. qua p̄secutioē
 t̄ebitur. ymo quod ei eam
 non iocundū p̄t eē sup̄ph-
 tiū: qui in oībus plagis cū
 ap̄lis semp̄ exultans optat
 ut dignus habeat̄ pro noīe
 xpī iustitiam pati. **¶** Et at
 nobis contrio iugū x̄ non
 leue nō suauē videat̄: cō-
 tumacie m̄e ē iustus affe-
 bendum: qui diffidētia
 atq̄ incredulitate delecti
 cont̄ illius ipeium. ymo
 consiliū qui ait si vis per-
 fectus eē. vade vende sue
 ditte oīa tua et veni sequere
 me. **¶** Inepta p̄sitate pug-
 nam⁹ t̄renarum salicet fa-

cultatū materijs r̄tentis.
 ex quarū cū nexibus am̄
 nr̄m dyabolus teneat illi
 gatum: quid superest nisi ut
 cū uoluerit nos a sp̄italibus
 gaudijs sep̄are. earundē
 im̄inuacōe ac p̄uacōne m̄sta
 fiet: id v̄sūtis fraudibus
 elaborant. ut cū iugi illius
 suauitatis et dneis leuitas
 uiaose carpitēcie p̄uitate
 nobis fuit aggrauata:
 p̄p̄ius facultatis atq; s̄be qua
 nobis pro r̄quie ac solacio
 r̄seruamus v̄mcul̄ m̄retitōs.
 seculāum ciuoz flagris
 semp̄ excutiet ex nobismet
 ip̄s̄ quo dilacem̄ sc̄ulpēs.
Funiculis nāq; p̄ccoz suoz
 vnusq;sq; constringitur: au
 diens p̄ p̄phetā. Ecce om̄s
 vos accendentes ignē. ac
 cincti flāmis. ābulate ī luē
 ignis vr̄: et ī flāmis quas
 succendistis. **P** h̄ siquidem
 ut salomō testis ē: vnusq;
 q; p̄ q̄ peccauit r̄punit.
Ipse enī nob̄ tormēta sunt
 quibus v̄tam̄ voluptates:
 et oblectamēta huius carnis
 atq; deliciae. cartusiciū vice
 ī suū r̄torquent auctore:
 q; n̄cē est eum q̄ faculta
 tibus p̄statis opibusq;
 suffultus est. n̄c̄ integram
 h̄uilitatē cordis. n̄c̄ morti

tificacōne plenā noxiarū
 suscepē uoluntatum. **I**us at
 virtutum patroanantibus
 instrumentis. oēs uite p̄tās
 angustie et cuncta q̄ iūm̄tq;
 p̄t̄ inferre dispendia. nō mō
 patientissime uerūecā iocū
 dissime sustinentur: quib;
 rurū exultantibus elacio tā
 p̄niciosa successit. ut eā pro
 leuissima cōtumelia morti
 feis ip̄acē ictibus vulnēm̄:
 dicat q; nobis p̄ ih̄emiam
 p̄phetā. **E**t nūc quid ē vis ī
 uia egypti: ut bibas aquā
 turbidam. **E**t ē quid tam
 uia assiriorum: ut bibas
 aquā flūis. **A**rguet te mali
 tia tua: et auisio tua mare
 p̄abit te. **S**ato et uide qm̄
 malum et amarū ē r̄h̄as
 se te dnm̄ deum tuū: et nō
 esse timorem m̄c̄ apud te
 diat d̄ns. **Q**uid gō iugi d̄ni
 ta m̄sica suauitas amara
 uidetur et sentitur: quid ē
 n̄ quia eam auisiois m̄c̄
 amaritudo corrumpit. **Q**uod
 diuini dneis tā iocundas
 leuitas m̄ḡuestat. quid est
 nisi q; eum a gō sustinebam̄
 cōtūacā p̄s̄umptōne. **I**tep̄
 r̄uimus: quippe cū euidēt
 idipm̄ scriptura testetur
 dicens. nā si ambularent
 semitas nr̄as inuenisset

utiq; senitas iusticie leues
Nos iqua nos esse maui tu
 est. qui senitas dñi rectas
 ac leues. prius diuisos desi
 deiorum exaspamus cau
 tibus? qui viam r'gia apof
 tohas ac pphetas filias
 amuita. scorumq; omni atop
 pius dñi vestigys xpiana
 tam. amensime desenteb.
 deuia queq; ac dumosa sec
 tam. et pñcau oblatimnu
 illecebus obtectati. p obsai
 ros ipeditosq; viaoz sen
 tibus calles truribus lateis
 et dnupta illa nupcaali
 veste reptamus? no mo
 acutissimis vepum aci
 leis configendi. sed etiam
 virulentoz serpentu vel
 scorpionum illic latitan
 au utibus vulnerandi.
Tribuli eni et laquei i vrb
 praui; qui aut timet dñz
 abstinebit ab eis. De tali
 bus alibi dñs p pphetam
 Oblitus e inquit pplis me
 frust libantes et mpmge
 tes in vrb suis. i senitas
 seculi ut pambulaent
 p eas in itmē non tuto?
 vie eni secundu sentētia
 salomonis nichil opana
 um strate sunt spimis. for
 tuū ved fte sunt? et ita ab
 itmēre r'gio deuiantes.

ad illam metropolim ci
 uitatem vbi m' curfus i
 dedmabilis semp debet ee
 dñcū no poterunt puel
 re. Quod ead eccl' tes fig
 nant expressit? labor m
 quiens stultoz affiget eos
 qui no cognouerunt me i
 ciuitatem illam s; i xplm
 celestem q est m' oiz nostrū
Quisq; aut m veritate huc
 mundo r'nūcians. sup se
 tulerit iugum x' et didicit
 ab eo cotidianis miuriaz
 exaijs eruditus. q mitis
 est et hūilis corde. i aiūis
 temptaōibus manebit
 semp imobilis: oiaq; illi
 coopabuntur m bonum.
Verba eni dei scdm abdi
 am pphetā bona sunt cū
 eo qui rē graditur? et um
 q rē vie dñi et iusta mee
 dunt i eis: puaicatores ved
 corruent m eis. **Quid va
 litatis conferat temptaōnū**
Maiora **in x' sio. c. xxiiii**
Digitur nobis per
 colluctaōne tep
 tationū laudis contulit p
 mia benigna grā nob grā
 saluatoris: qm si omem
 a nobis nātem itānis
 abstulissent. Etenū publi
 mioris prestāoz q vtr
 tutis est. psecuāonibus

erupnisq; uallatu mane
 semp immobilem; et adu sum
 se feruentibus cunctis. cum
 de psidio dei atq; intrepidū
 pdurac; huānisq; incurfi-
 bus uelut armis iuicta uir-
 tutis acantium. gloriosissime
 de ipaa triumphare; et acq;
 re quodamō de infirmitate
 utatem; qz utus de infirmi-
 tate pfiatur. **E**ac enī dedi-
 te iquit dñs in colūpnam
 ferream et i murū ereum
 sup oem tram. r̄gibus uida
 pnabūs et sacerdotibus ei9.
 z oī plo fr̄e. et bellabunt ad
 usum te. et non preualebt;
 qz ego teum sum. ut erua
 te. dicit dñs. **E**rgo scdm ve-
 rā dñi tradiaonem. regia
 uia suauis ac leuis ē; licet
 uia et aspeā sentiat. **D**ie
 enī ac fidelit̄ feruientes. cū
 tulerint iugum dñi sup se.
 et didicerint ab eo. qz mitis
 ē et huilis corde; iā quoda-
 mō trenz passionū depo-
 nētēs sarcinam. nō laborē
 sed r̄quē aiabus suis dñō
 p̄ante r̄peient; sit p̄ ihēmā
 aphaz ipē testatus est dices
State sup uias et uidete.
 et interrogate de sc̄tis anti-
 quis. q̄ sit uia bona z am-
 bulate in ea; et iueietis re-
 frigiū aiabus uestris

fficut nāq; eis cōtinuo p̄ua
 mōrta. et aspera in uias pla-
 nas; et gustantes uidebunt
 qm̄ suauis ē dñs. audientes
 qd̄ xpm̄ in euāgēlio p̄lania-
 tem. **D**enite ad me om̄s
 qui laboratis et onēati estis
 et ego r̄ficiā uos; depositis
 pondēibus uitioz. ea que
 sequūtur intelligēt; qz iu-
 gum meum suauis ē et on̄
 meum leue. **H**abet gō r̄fri-
 geium uia dñi. si scdm le-
 gem xp̄ūs teneatur. **S**ed
 nos sumus q̄ dolores nob̄
 atq; tormenta turbulentis
 distensionibus p̄uam̄us;
 dum mahū⁹ uias seculi hui⁹
 p̄uas atq; p̄uersas. eciām
 cū sūmo d̄scm̄e ac diffiail-
 tate sectai. **C**um uero hoc
 graue nobis ac durū iugū
 dñi fecerimus blasphemō
 spū. uel de xp̄ūs iugi. uel
 de x̄ qui illud ip̄onit dū-
 cia atq; aspeitate causam;
 scdm̄ illud infipencia uī
 corrupit uias eius. deum
 aut̄ causatur corde suo; et
 scdm̄ aggeum. p̄phetā cum
 dixērimus qz uia dñi nō
 dignit; congrue nob̄ r̄ndet
 adnō. **N**ūquid uia dñi nō
 dignit; **N**ōne magis uie-
 r̄e sunt p̄raue; **E**t r̄ueā
 si p̄parac̄ uolueis splendētē

dignitatis florem & suave
 olentem castimonie puri-
 tatem. tetricis ac fedidibus li-
 bidinibus volutabris: quiete
 securitatemque modorum.
 peccatis et erupnis quibus
 mundi huius impleantur
 homines: paupertatis more requi-
 em. edacibus diuitum tristi-
 tibus ac puigilibus tuis. in
 quibus non absque summo vi-
 te periculo diebus ac noc-
 tibus consumuntur: suauissi-
 mu iugum. & diuisque leuis
 finem fatalium comprobab
Quemadmodum pro se renun-
tiantibus centuplum in hoc
mundo re promittat. c. xxv

Promittit etiam illa re-
 tributio priorum quam
 proferte renuncian-
 tibus in hac vita centuplum
 dominus re promittit dicens. et
 omnis qui reliquit domum.
 vel fratres aut sorores. aut pa-
 trem aut matrem. aut uxorem
 aut filios. aut agros
 propter nomen meum centuplum
 accipiet in presenti: et vitam et-
 ernam possidebit: recte atque
 verissime eodem sensu abs-
 que ulla fidei perturbatione
 suscipitur. Quia enim occa-
 sione huius summe nacti. tras-
 so intellectu. hec in illo mul-
 le aeternorum tempore carnaliter

satis re satienda confirmant:
 cum utique illud scilicet quod pro
 resurrectione futurum dicunt
 patris intelligi non posse fate-
 antur. Multo ergo credibilis
 multoque manifestus est eum
 qui aliquid secularium. vel
 affectuum vel bonorum. pro
 suadente contempsit: a fra-
 tribus atque consortibus pro-
 fiti sui. qui ei spiritali glorio
 colligantur: centuplo gra-
 tiores etiam in hac vita re-
 cipere caritatem. Hanc si qui-
 dem quam inter patres ac fi-
 lios atque germanos. conui-
 ges vel propinquos. siue so-
 cietas copule. seu consan-
 guinitatis necessitudo conui-
 git: satis breuem esse constat
 ac fragilem. Deique etiam
 boni ac pii cum adoleuerit
 filii. cum a patrum domibus non
 nunquam ac suis excluduntur:
 communio quoque consortum co-
 iugalium interdum etiam
 honesta causa interueniente
 duellitur: fratrum dimittit car-
 tate contentiosa diuisio.
 Monachi soli perpetue conui-
 tionis retinent unitatem:
 atque indiscrete possident
 vniuersa: qui omnia sua esse
 quam fratrum omnia fratrum credunt
 esse que sua sunt. Si ergo istis
 diebus quibus carnalibus

caritas copulat: affectus dilectionis nostre gratie consecratur. profecto centulo hoc dulciore atque sublimiore est. Recipiet sane etiam de continentia coniugali maiore centuplo suauitas. ab illa que eis mutuum per commixtionem sensuum prebebat. Pro letitia quoque illa. quam in vniuersa agere ac dominus possessione quibus habuit centuplo maiore diuicia profuerit gaudio. quam in adoptione transiens filiorum dei. vniuersa que eterna sunt prout ut propria possidebit: et affectu atque virtute ad imitationem veri illius filii proclamabit. Omnia que habet pro mea sunt: nunciam cum ulla penali distentione ac sollicitudine curam. sed securus ac letus. velut in propriis vbiq; succedit audiens cotidie sibi met ab apostolo predicari: omnia enim vana sunt. siue mundi siue penitentia. siue futia: et a salomone fidelis vi totius mundus diuicia est. Habes ergo istam centupli retributionem in magnitudine meritum: et in discretione tam modicis pabilis qualitatis expressam. Neque enim si pro eis aut ferri aut vilioris cuiusquam metalli cito pondere tantum

dem pondere. sed aurum. quod si reddidisset: non etiam amplius quam centuplum restituisse videtur: ita cum decepti uoluptati atque affectuum terrenorum. spiritale gaudium et preciosissime caritatis iocunditas re pensatur etiam si etiam ipse sit nubes: centuplo tamen hoc maiore atque preclarior est. Et ut hoc euidentius crebra repetitione reddat: uxorem antea in passione fragilis desiderii possidebat: hanc eandem in honore sacrificacionis et vera dilectione possideo. Una est mulier et centuplum creuit meritum caritatis. Si autem et pro re et furoris perturbatione iuge aut lenitate pro sollicitudine et distentionis angore securitatis quietem: pro infructuosa scilicet huius penalis tristitia salutis tristitiae fructum: pro vanitate leticie temporalis. gaudij spiritualis appendere obtineat: retributionem in horum affectuum commutatione centuplam prouidebis: et si vniuersosque vicia breui ac libere uoluptati contraria virtutum merita conferant: centuplum esse meliora: multiplicata iocunditas appro-

babit. Centenarius enim uis
 de sinistra transfertur in dex
 teram: et licet eandem in sup
 putatione digitorum figu
 ram teneat uideatur: nuni
 um tamen quantitatis magni
 tudine supercessit. Fiet enim
 ut qui hedi formam gerere uide
 bantur in leua: quibus mentem
 translata consequamur ad dex
 teram. Nunc ad quantitatem
 earum rerum quas pro contemp
 tu mundialis modorum no
 bis in hoc seculo christi restant
 transseamus: precipue secundum
 euangelium maria ita dicen
 tis. Nemo est qui reliquit do
 mum aut fratres aut sorores
 aut matrem aut filios aut
 agros propter euangelium: qui
 non accipiat centenas tantum
 in hoc tempore domos fratres et
 sorores et matres et filios
 et agros cum persecutioibus:
 et in seculo futura uita et
 uiam. Centupla namque fructum
 pentium ue quantitatem rapi
 erit: quibus patris unius uel
 matris seu filij pro christi nomine
 contempta. in omni quod
 christo deseruiunt dilectione fructu
 ceissima transit: pro unius
 saluet tot iuuenes patres
 fratres et seruenaore ac pres
 timaore sibi affectioe de
 uictos. Multiplicata etiam

domorum atque agrorum posses
 sione durabitur. quibus una
 domo pro christi dilectione recta
 in uia monasteriorum habi
 tacula tanquam propria possi
 debit: in qua orbis parte ue
 lut in sua domus iure suc
 cedens. Quod ei non centu
 plum et si domini nostri senten
 tie supradia aliquid fas est
 plusquam centuplum recipit:
 qui decem uel viginti ser
 uorum ministeria infida et coar
 ctata delinquentis tot inge
 nuorum ac nobilium sponta
 neo fulcat obsequio. Quod
 ita esse etiam uis exper
 imentis probare potuisti:
 qui singulis patribus mat
 ribus et ac domibus delictis
 qualibet mundi parte fue
 rit ingressi patres matres
 fratres et inuicos: domos quo
 que et agros seruos et fideles
 seruos absque ullo sollicitudinis
 labore conquisitis: qui nos
 ut proprios duos sumis sus
 ceperunt. amplectuntur fouet
 uenerantur officijs. Sed
 hoc inquam sancti ministerio mei
 to ac fiducialiter profuerit:
 qui prius in seruitutem
 firmitatis semetipsos sua
 que omnia uoluntaria deuo
 tione subdiderunt. Recipi
 ent enim secundum fructum domini libere

id quod ipi alijs dependerunt
 Quisq[ue] aut[em] huilitate sine
 consortibus suis an[im]a non detu-
 leit: quo deferr[er]i sibi ab alijs
 pacient[er] admittit: cu[m] graui se-
 eoru[m] obsequijs intelligat po-
 tuis q[uo]d foueri: qui accipere ma-
 uult s[er]m[on]e[m] q[uo]d exhibe[re] faulatum
 H[ic] t[ame]n o[mn]ia non cu[m] r[ati]o missa seui-
 tate ut cu[m] meriti oblatio[n]e pa-
 piet: sed s[ecundu]m v[er]bu[m] d[omi]ni. cum
 p[er]secutio[n]ibus d[omi]ni id est cum
 p[er]suis s[an]cti huius ac sumis
 angoribus passionu[m]: q[uo]d sicut
 ille sapien[tiss]imus contestat[ur]:
 qui suavis et sine dolore est
 in egestate est. Regnu[m] etenim
 celorum. non desides. non r[ati]o
 missi. non delicati. non tenet
 sed violenti d[omi]n[u]m. Qui
 go violenti h[ic] s[un]t: Nempe
 illi qui non alijs. sed uolu[n]-
 tati[s] suis preclara[m] in se-
 runt violentia[m]: qui direpa-
 one laudabili o[mn]i se p[re]cau-
 e[re] uoluptate fraudantes.
 voce d[omi]nica egregy d[omi]n[u]m p[ro]-
 reb[us] p[ro]nu[n]tiantur: et p[er] huius-
 ce modi rapina[m] regnu[m] celo[rum]
 violent[er] inuadunt. Regnum
 eni[m] celo[rum] s[ecundu]m s[an]cti d[omi]ni vi-
 patitur: et violenti d[omi]n[u]m
 illud. Ita profecto sunt lau-
 dabile[s] violenti: qui vni
 faciunt p[ro]dici[on]i sue. Ho-
 eni[m] ut scriptum e[st] in dolo

ribus laborat sibi: et vni
 facit p[ro]dici[on]i sue. P[ro]dicio
 nostra e[st] oblectatio vite p[re]s-
 entis: et ut expressius dicit[ur].
 executio desiderio[rum] volu[n]-
 tati[us] n[ost]ra[rum]: q[ui]a si q[ui]s ab
 a[n]i[m]a sua subtraxerit ac mor-
 tificauerit. gloriosam p[ro]f[er]o
 et vtilem p[ro]dici[on]i sue vi-
 facit: abnegans d[omi]n[u]m
 ei[us] iocundis m[en]s volu[n]tates:
 quas p[ro]phet[am] sermo d[omi]ni
 frequent[er] inuasit dicens.
 q[uo]d i[n] diebus ieiunij v[est]ri in-
 uenit[ur] voluntas v[est]ra: et it[em]
 Si aut[em] a sabbato pede[m]
 tuu[m] face[re] volu[n]tate[m] tua[m] in
 die sabbato s[an]cto meo[rum] glori-
 ficaueris eu[m]. d[omi]n[u]s non facit vi-
 as tuas: et non inuenit[ur] vo-
 luntas tua ut loquaris ser-
 monem. Qui etia[m] quanta b[e]n-
 edic[ti]o p[ro]mittat[ur] confestim p[ro]p[ter]
 subiugit: tunc inq[ui]ens delec-
 taberis sup[er] d[omi]n[u]m. et sustol-
 lam te sup[er] altitudin[em] t[er]re:
 et ab abo te hereditate iacob
 patris tui. Os eni[m] d[omi]ni locutus
 est. Et idcirco d[omi]n[u]s in[ter] alios
 saluator ut nobis ampu-
 tandarum uoluntatum
 nostrarum forma[m] traderet.
 non veni inquit uoluntate[m]
 facere meam. sed uoluntate[m]
 eius qui misit me: et ut
 non sicut ego uolo s[ed] sicut tu.

Quā virtutē illi specialit̄ ex ceteris
 qui in cenobis morantes senio-
 ris reguntur ipseus: q̄ nichil
 om̄o arbitrio suo agunt: sed vo-
 luntas eorū ex voluntate p̄cedit
 abbatib. Postreō ut iā dispū-
 tationis huius claudat̄ s̄mo:
 nōne obsecro etiā i h̄o ceterplā-
 gram euidētis me qui x̄o fide-
 lit̄ deseruiunt consequuntur:
 dū pro noīe eius a sumis p̄n-
 abus honorat̄: ac licet ip̄i
 huānā gloriā nō r̄q̄rat. vene-
 rabiles t̄n etiā i p̄secutionū
 angustis iudicibus cūctis
 ac p̄tātib. fuit: quorū vali-
 tas etiā medioc̄ib. forptā des-
 p̄tabilis eē potuisset: vel
 pro obscuritate nataliū. v̄l p̄
 cōditioē suū. si i sc̄lāi n̄isaaōe
 māfisset. **P**x̄ at̄ miliciā ig-
 nobilitatis nō statū ē au-
 sus calūpnia m̄ouē. nemo
 obscurit̄e gr̄is audeb̄ oppo-
 nē: q̄n̄ potius illisq̄p̄is v̄l
 sine condiciois opprobriis.
 quibus infundi et dehonesta-
 tetei solent faūh̄ x̄ gloriose
 nobilitantur. Quod euidē-
 tibus in abbate ioh̄e. q̄ i illa
 h̄emo q̄ tyco oppido adiacet
 moratur possumus appro-
 bāe. **Q** p̄ obscuris maiorib.
 natus ita p̄ x̄ noīe v̄niūso
 pene huāno gr̄i admirabil̄
 fuit ē: ut eū ip̄i quoq̄ r̄rū

p̄ncipū dñi. q̄ mundi huius atq̄
 ip̄erū gubernacula r̄tinentes.
 etiam potentibus cūctis re-
 gibusq̄ t̄rou fuit. velut dñm ve-
 nērentur. et oracula ei⁹ de-
 tā lōginquis r̄gionibus expe-
 tentes: ip̄erū sui capite 2 sta-
 tū salutis bellorumq̄ p̄uentū.
 illius orōib. meitasq̄ imit-
 tant. Tali bt̄is abrahā de il-
 lusionis m̄e. vel origme. vel
 medela disputatōe differunt:
 atq̄ oculis quodāmo m̄is.
 cogitationū q̄s dyabolus auc-
 tor ingesseat. p̄palauit infidi-
 as. nos q̄ ad desiderū vere
 mortificationis attend̄: q̄
 etiā multos licet t̄cōp̄to h̄
 oīa sermone digesta fuit. re-
 omnis iplāmandos. **N**ā licet
 sumos p̄m̄ flagrantissimos
 sensus tepidam̄i eloquy
 fauilla contexit: plūimo
 rū t̄n algorem. q̄ r̄motis v̄-
 borū c̄m̄ibus viuacitatē
 latēcū sensuū suscitāe vo-
 luerint calefaciendū putam̄.
Sed ad uos o s̄a fr̄es. nō utiq̄
 hunc ignē. que dñs veit mit-
 tē in t̄ram. et q̄ n̄m̄ū ar-
 de desiderat. ita sp̄ū p̄sūp-
 tionis elatus emisi: ut q̄
 feruentissimū p̄positū v̄m̄
 taloz hui⁹ adiectioē suatē
 verē: sed ut uobis maior
 ap̄ filios eet auctoritas: si id

quod ipi nō mortuo v̄boꝝ
sono. sed viuo docetis exēplo:
eaa fūmōꝝ atq; antiq̄ssimōꝝ
p̄m̄ p̄cepta cōfment sup̄ e
ut me peiculofissima attēg
tēpestate iactatū: nē ad tu
tissimū filenay portū spital
orōnū v̄rāꝝ aurū comitet
A M E U

Explicit collationes scoꝝ
p̄m̄ p̄ me frēm ḡhardum
messynck de dyngede p̄b̄m
uentuale Anno dñi m̄ c
lxxxviii n̄ festū p̄crac̄ij
copulate aut̄ et ascripte p̄
iohem abbate cassodoxum

Incipit liber alberti mag
ni de adheñdo deo nudato
itellai et affai. et vltima et
suma p̄froē hoīs. quātum
possibile est. Capitulum
Primum

Cogitatum in
aliquid ul
nate sapit
possibile
est in huius
exily et
pignora
onibus in mo
ratione de pingere scriptitando
de et sup ab omnibus plena et
possibili abstractione. et cum solo
dno deo expedita secunda et nuda
finaque adhesionem. pfectam tum
ipse xane pfectionis finis fit
carnitas. qua dno deo adheretur.
ad quam quidem adhesionem carita
tua. ois homo de nate salu
tis tenet. qd fit pceptoꝝ ob
uacua et dme voluntatis con
formitate. quoz obseruacia ex
cludit oem qd repugnat caritatis
eentiae et habitui. cuiusmodi sunt
pata moralia. Religiosi vero qz
astrinxerunt se eam ad eua
pfectionem. atqz ad ea qz supero
gracioris et consily sunt. p que ex
pediat ad vltimu qz deus est
puerit sine. p quoz obserua
cia ea eam qz impediunt actu seu f
uore caritatis. qd min⁹ possit
qz in dnm dmi ferri. cuiusmodi sunt
abrenuacia oim rix corporis
nisipz et que professiois duntaxat
voto excepto. Quia quidem spūs
cū st dñs deus. et eos qui adorant
eū in spū et veritate oꝝ adorare

id est cognitione et amore. itellai
et affectu ab omnibus fatasmatis
nudi. huc est illud matthi vi. Cū
adoraueris mē in cubiliū tuū.
id est cordis tui intus. et clauso ostio.
scilicet sensuum tuorum et ubi corde
puro et isaa bo et fide non ficta
ora preta tuū in spū et veritate
in absconsa. qd tūc congrue fit.
cū hō ab omnibus alijs fuerit ex
occupatus et exutus et toto mē
se receptus. ubi vniuersis et singu
lis excusis et oblitis corā ihū
xō tacito ore sola mēs desideria
sua seue dno dō suo fiducia
ter pandit. ac p hō toto cordis
et amoris affectu se in eū manū
simis medullis oim vium sua
rū sincerissime ac plenissime
diffundit et imgit dilatat et in
flamat et resoluat. **Qualiter
qz omnibus alijs spiritibus solo xō
iheat et intendat. Cam scdm**

Uterupti quāqz eius sta
tū aggredi et ingredi de
fideat et satagit. opus
est omo. ut clausis velut oculis
et sensibus de nullo se peitū repli
ret ac perturbet sollicito st et cu
ret. sed cūta tāqz impmēaa
et noxia atqz pnuosa fundit
exaussiat. dem se totū mē se r
expiat. nō aliud nōqz obiectum
ubi mēte attendat qz solum
ihm xpm vulneatū. Sic p eū in
eū hō est tū adē p hōiem in dmi

p vuluēā huānitatis ad itā
 dicitatis sue sedule et obmre i
 tendat. Ibiq se singula ac cūta
 mdiscaisse sue mfatigabili pro
 uidentie smittat expedite et
 secūe iux illud pet. Omēz sol
 licitudmē pōnietes i eū q p
 oia. Et itm. Nichil solliciti sitis
 Et rursūm. Iacta cogitatum
 tuū m dno. Et idē. qm ad
 herē deo bonū ē. Et p iudebā
 dnm m cōspai meo semp. Et
 sponsa i cantab. Inuei quē di
 ligi aīa mea. Quippe. vene
 ruit m omūa bona pū am
 illa. Nepe h' ē thesaurus ille
 celestis absconditus. nō non
 margarita pāosa. q p omibz
 patur fiducia hūil. conatu
 instantissimo. caritate tū
 quilla. etiā usq ad corpalis
 smodi laudis vel honoris
 qut iacturā m fortitudine
 spūs. Alioq. ~~in~~ quid pfiat p
 r' h' g' i' f' u' s' i' l' u' c' e' t' u' r' t' o' t' u' m' u'
 diuā et aīe sue detmētū pa
 aatur. Aut quid r' leuat status
 p' f' e' s' s' i' o' n' i' s' . s' a' t' i' s' p' f' e' c' t' i' o' n' i' s' .
 habitū. t' o' n' g' u' a' et exteior dispo
 s' i' o' s' i' n' e' v' i' a' et m spū hūilita
 tis et veitatis. vbi x' habitat
 p' f' i' d' e' caritate formata. h' i' c' ē
 illud luce. Regnū di m' uos
 ē qd est crīstus ih̄s. **Que sit**
conformitas p' f' e' c' t' i' o' n' i' s' h' o' i' s
m hac vita. Cam tūm

disa^{as}

Porro quāto plus mēs
 solliciti ē ad m' f' e' i' o' r' a' i' s' t' a
 et huāna cogitanda et
 tractāda. tāto plus sup' e' i' o' r' i' b' z
 z celestibus p' deuocōis itā
 elongat. Et quāto fueraus
 ab m' f' e' i' o' r' z' m' e' o' r' a' a' f' f' e' c' t' u' et
 m' t' e' l' l' e' c' t' u' ad sup' i' o' r' a' s' e' s' s' o' c' o' l' l' i' g' i' t' ^{colligit}
 tāto p' f' a' c' t' o' r' e' i' t' o' r' z' p' u' i' o' r' cō
 tēplacō. q' s' i' l' p' f' a' c' t' o' r' e' ē nō p' h' t' .
 ēē v' t' s' q' i' n' t' e' n' t' a' . s' i' c' u' t' l' u' x' z
 t' a' b' r' e' s' u' n' t' d' i' u' i' s' a' . Q' u' i' p' e
 qui dō ad h' e' t' v' s' a' t' m' l' u' m' e' .
 qui v' e' o' m' u' d' o' a' d' h' e' t' i' t' a' b' r' i' s
 e' s' t' . Q' u' a' e' x' r' e' e' s' t' h' o' i' s' i' h' a' c
 v' i' t' a' s' u' b' l' i' m' i' o' r' p' f' e' c' t' o' i' t' a' d' e' o
 v' n' i' t' i' . ut tota aīa cū oībus
 potēcijs suis et vībus i deū
 dnm sit collā. ut vnus fiat
 spūs cū eo. et nichil mēi nēit
 nisi deū. nichil sēnciat vel itel
 ligat n' deū. et oēs affectōes
 i amoris gaudio vnite i sola
 corditoris fūiāone suauit'
 quiescant. Imago enī di i h' y' s
 t' b' u' s' p' o' t' e' n' c' i' s' i' a' i' a' e' x' p' r' e' s'
 sa consistit. videlicet. rōe. mēo
 ria et uolūtate. Et q' diu ille
 ex toto deo i' p' r' e' s' s' e' nō s' u' t' . nō
 ē aīa deiformis iux p' m' a' i' a' m
 aīe t' r' e' a' c' i' o' n' e' . s' f' o' r' n' e' p' e' aīe d' b'
 ē. au debet i' p' m' i' s' i' c' u' t' t' e' r' a
 sigillo z signatū signo signat'
 Hoc at nūq' plene fit. n' cū
 rō p' f' e' c' t' e' uīx t' r' a' p' a' c' i' t' a' t' e' s' u' a
 illūnat' ad cognōnē dei

q̄ ē sūma ueritas. et uoluntas
 p̄ficiat p̄fē ad amādā sūmā
 bonitate. et mēoria plene absor
 beat ad itūcendū et fruendū
 et̄na felicitate: ad suauit̄ et
 delictibul̄ mea d̄scendū. Et
 q̄ ī hor̄ cōsumata ad ex̄p̄oē
 p̄ficiat gl̄a uirtutib̄ q̄ p̄fruet̄
 ī p̄uā. liquet q̄ istoz p̄fecta m
 d̄p̄oē ē p̄fē m̄ hac uita

**Qualit̄ op̄atio huāna debeat
 eē ī solo itell̄tū et nō ī sensib̄**

Aelix go. **Cam̄ q̄tū**
 qui p̄ abstracōnem
 itūuā fatasmātū
 et ymaginū ac p̄ intrōsionē
 et iubi p̄ sursum ductionē
 mēt̄s ī d̄m̄ tandē aliq̄n̄ obli
 uiscat fatasmātū quodāmo
 ac p̄ h̄o sequent̄ op̄at̄. itel̄
 f̄m̄ ac iudo ac p̄uō itell̄tū
 et aff̄tū circa obiectū simplici
 sumū deū. Quā igit̄ fatasma
 tū sp̄s ymagines ac formas
 om̄ r̄rū ac̄ deum a mente
 r̄uāb̄. ut m̄ solo nudo itell̄tū
 et aff̄tū id ē uolūtate tui p̄
 deat ex̄c̄iū ita deum m̄ te
 Nepe finis om̄ ex̄c̄iū
 h̄o est s̄s intēde. et quiescē
 ī d̄no dea m̄ se p̄ p̄uissimū
 itell̄m̄ et deuotissimū aff̄tū
 sine fatasmātib̄ et īplac
 atib̄. Huīmoī ac̄ ex̄c̄iū
 nō fiat ī organib̄ carueis et
 sensib̄ ext̄iorib̄. s̄ p̄ qd̄

q̄s h̄o ē. q̄ homo ē h̄o p̄ itell̄tū
 et racōnē 2° et̄tū. Homo
 uero quib̄ ē itell̄tū et aff̄tū. Et
 idarco qm̄ diu h̄o fatasmātū
 bus et sensib̄ ludit et eis i
 sistit. uidet̄ nōdū ex̄s̄tē mo
 tus et limites bestialitatis sue.
 h̄o ē illius qd̄ cū bestis h̄
 uōe. Quia ille bestie p̄ fat
 asmata et p̄ ties sensitiuas
 seu sensibiles sp̄s cognoscit̄
 et aff̄tūtur et nō at̄t. eo q̄
 aliorē vim aīe nō habeant.
 Ecce ē de hoīe scdm̄ intel
 lectū et aff̄tū et lib̄z arbit
 um ad dei ymaginē et similitu
 d̄m̄ creatō. quib̄ d̄t dō ime
 diate p̄ue et uide ip̄m̄ et v
 nūm̄ firmū q̄ m̄herē. Quōb̄
 rē dyabolus diligentissime
 et max̄ie conatur illud ipe
 die ex̄c̄iū. q̄tū p̄t. ex quo
 ē quodāmo p̄ambulū et uā
 um uite et̄ne iuidens sup̄
 h̄o hoī. Idcirco nititur semper
 mentē hoīb̄ alienae ad nō
 deo nūc p̄ istas nūc p̄ illas
 tēp̄oēs seu passiones.
 n̄c sollicitudine superflua et
 cura indiscreta. nūc turba
 tione uisacōne dissoluta.
 curiositate q̄ irracōnabili.
 n̄c p̄ studia libroz substitū.
 nūc p̄ colloq̄a aliena p̄ r̄uō
 res et noua. n̄c p̄ asp̄c̄ n̄c
 p̄ cot̄ria r̄c que t̄n̄ et si nō

nūquā leuia et tāq̄ nulla
videant̄ p̄tā. tū maḡ sūt tpe
dimenta hui⁹ s̄a exatū 2 opib⁹
Et iō si vtilia si natā visa fue
rint. siue magna siue pua ut
noxia et noxia p̄uiosa illuc
sūt rāenda p̄tū 2 a se s̄ib⁹
pellenda. **S**ūmope igit̄ natū
est. ut audita visa acta 2 dicta
2 cetera filia sine fantasmatib⁹
ymaginibus et occupacionib⁹
rāpant. n̄ etiā ex consequen
vel antea vel tūc si h̄o fantas
mata et iplicaciones formēt
2 mutantur. Et ita qm̄ fantasma
venit ad memoriā aut mente.
tūc nō ipedit hōiem. siue i orōe
meditatione p̄salmodia siue
ī alia q̄nūq̄ opacione 2 exata
tione spūali. n̄ rursum iteato oc
currit ei. Et s̄ expedite sciat̄
q̄ te totū etiā plene oīa 2 sin
gula xmitte ī fallibili 2 c̄tissi
me dine p̄uidenae cū silenao
et quiete. et tpe p̄ugnab̄ pro
te et melius honestus ac dul
tus liberabit te et consola
bitur. qm̄ si tu semp̄ die noc
tuq̄ de h̄o itinue fantasfiare
ris et vana vagari ac captua
mēte fatue sic 2 s̄ m̄de h̄c et
discurrēs et decubēs. n̄ non
mēte et corpore deficiens tpe
p̄dēs 2 viēs stulte ac irratio
nabilit̄ cōsumēs. **C**ūta ḡo et
singula vnaq̄ 2 q̄lūtu m̄q̄

occurrētia ortū habeant s̄ acci
pe q̄admodū de maū p̄ne di
neq̄ p̄uidēae cū tractur tu te
et t̄quillitate tibi venerint
eq̄ainūt. **N**uda igit̄ a fantasma te
tibus oībus r̄z corporearum
iur̄ tu statq̄ et p̄fessionis exage
tia ut nuda mente et sincere
m̄heas cū te multiplicat talit̄
deuouista. ut nichil q̄dā mō p̄
sibile sit mediū m̄ te et auam
tuā. et xpm̄ p̄ue fixe q̄ ut flue
possis s̄ a vulneibus h̄uāb⁹
ī tuē sue diuinitatis. **C**ordis
Puritas p̄ oībus sectanda ē.
S igit̄ **C**apitū q̄ntū
rō et sciao t̄m̄te hic
uit ad finē h̄itudis
vie et p̄ue gr̄ae et gl̄e p̄ueire
desideas et satagis. tūc m̄te
ta mēte sedule asp̄ia ad p̄e
tue cordis m̄diā 2 p̄uita
tē mentis ac sensuū t̄quul
litate. atq̄ cordis affm̄ r̄ col
lige et uigit̄ defige sursum
ī deū dnm̄. Et m̄ h̄c abste
te a fr̄uāibus tuis et ab oī
bus h̄oibus ī q̄ntū inte est.
et negocijs h̄uūsmōi p̄posi
tum tuū impedientib⁹ s̄z
captas oportunitatē ubi et
qm̄ possis locū tpe 2 modum
r̄perere quietis et itēplacōis
carpens silenay secreta p̄nt̄
q̄ s̄cī vitās naufragia. n̄
no p̄strepentis mundi fuge

perturbationes. Quia de re omni
 tpe puritati mundicie ac q̄eti
 cordis puritati stude. ut vi
 delis. ita uelut clausis car
 libus sensibus i temerarij cōu
 tibus et cordis ostia a fantasmatibus ^{formis} sensibiliū et ymaginati
 oibus t̄ienoz quantū possibi
 le est habeas diligent serata.
 Nepe cordis puritas m̄ omnia
 exaia spūalia quodāmo tāq̄
 finalis m̄tencio ac laborz om
 retribuo. quā in hac vita spūa
 lis q̄sq̄ et v̄e religiosus r̄mpe
 consuevit sibi vendicat p̄n
 cipatum. Idarco cor tuū sen
 sus et affectū cū oī diligētia
 sollicita et conatu absoluas
 ab hys oibus q̄ lib̄tatem p̄n
 p̄nt impedire. Insup ab oī re
 mundi possibilitatē h̄ntem
 alligandi et vincendi te. sic
 q̄ cunctas disp̄siones cordis
 et affectiones mentis i v̄nū
 verum simplex et p̄ncipalis
 simū bonū r̄colligē. et m̄tra
 te tāq̄ in vno loco r̄collectas
 h̄re agonizae ac p̄ h̄o r̄bus di
 uinis deo q̄ m̄te semp m̄he
 re atq̄ delicta fragilitate r̄
 rena cor ad sup̄ma i m̄tibus
 tuis i x̄o ihu uigilē m̄sformae
 conae. Qua p̄t si maxiste
 mūdāe et purificae a fantas
 matibus et ymagibus. et si
 plificae et t̄nquillae fiducialit̄

mūdāe

in dō dno cor tuū et m̄tē tuā.
 ut haurias et scias fontē diuini
 placati i oib̄ interioribus tuis.
 et p̄ bonā volūtate sis dō vnū
 i itellū. suffiat t̄ h̄o p̄ oī studio
 et locē sacre scriptie et ad di
 lōuē dei et p̄rimū illud ut
 vnica docet. Si igit studio co
 natu et labore simpli cor tuū
 ut a fantasmatibus imobilē et t̄n
 q̄llū iūtais et stes in dno semp
 m̄ te tāq̄ si aīa tua et i illo n̄
 etnitate. id ē diuinitatis t̄r s̄z.
 ut amoe ihu x̄ de corde puro
 asia bō et fide nō ficta nō ficta.
 tempm̄ deseas. et totū te deo
 i oī tribulatioe et euentu tōlit̄
 plene imittas. ei q̄ volūtati
 et b̄nplacito pare semp et pa
 tient affectes. Et ut fiat n̄c
 ē. ut frequē ad cor r̄deas et i
 eo p̄sistas. et ab oib̄ q̄ntū p̄
 sibile ē tempm̄ absoluas. m̄
 tibus oculū semp i puritate et
 t̄nquillitate custodias. itellm̄
 a fantasmatibus et formis rerū
 i f̄marū p̄serues. volūtatis
 affem a cūis t̄ienoz penitē
 absoluas. et sumo v̄eo bono
 amore fūido radiato ih̄eas.
 aēoūā quoq̄ uigilē habeas
 sursum eleuatā et i ip̄o codē
 v̄eo sumo bono ac solo ec̄nsia
 li et increato finit stabilitā.
 ita dūtaret ut tō aīa cū oib̄
 potētis et v̄ibus suis i deū

collecta vnus spūs fiat cū eo
 ī qua sūma p̄fō vīe cōfistē cog
 nosatur. **H**ic vō vnitas spūs
 amoris ē q̄ homo oīb⁹ votis
 sup̄ne ⁊ et̄ne voluntati confor
 mus effiat. ut s̄ p̄ gr̄a qd̄ d̄bē
 p̄ naturā. **I**ntēa aīadūcendū
 q̄ ī eo ip̄o mōmētō. q̄ q̄s suā
 di auxiliō p̄ vīcē voluntatē. id ē
 īordinatū amorē aut zelū a
 seip̄o abicē s̄ saluet. ut d̄nō dō
 de oī sua nātē audeat plene
 tōlit̄ confidē. h̄o ip̄o s̄o ī tm̄ dō
 cōplacet. ut suā ei gr̄a largiat.
 et p̄ n̄p̄m gr̄a verā sentiat car
 tatem ⁊ dilcōnē oēm h̄n̄bigui
 tatē et t̄dōrē expellentē. m̄ dō
 q̄ confident̄ speratē. Itaq̄ nichil
 beatus ē beatus p̄t. q̄ om̄ia
 m̄llo ponē. ī quo nullus ē defec
 tus. **D**īm q̄ diu stas ī te. et
 nō stas. **D**ice te totum ī deū.
 secure suscipiet te. sanabit te. ⁊
 saluabit te. **H**ic si cōtinue m̄t te
 veniat volucis plus t̄ ad beatā
 vitā conferūt. q̄ om̄s dīne. h̄o
 res m̄fip̄ et oīs sapiā ⁊ scā h̄u
 scli fallacis fallibil̄ ⁊ corrupti
 bil̄ m̄di et vīcē etiā si ī h̄is
 excellēs vel oēs qui v̄q̄ fuerit

Adhēre dō dēt deuotus
h̄o m̄dato itellcū. Cam. vi. m.

Et q̄ q̄nto magis te nu
 daucis a fantasmatib⁹
 ⁊ īplūcōnib⁹ exteio
 ribus m̄dāis ⁊ sensibilibus

tāto magis aīa tua rāpab̄t
 vires et intēiores sensus suos
 ut sapiant que sursum sūt.
Disce ergo abstinē a fantas
 matib⁹ et ymagib⁹ r̄ruū
 corporalū. q̄ sup̄ oīa placet
 dō mēs nuda ab h̄uūsmodi
 formis et sp̄eb⁹ cūmōi etiā
 delucē sūt eē cū filys hom̄.
 v̄z q̄ a t̄lib⁹ occupacionib⁹
 ⁊ distracciōib⁹ et passiōib⁹
 t̄n̄quilla p̄uā et sm̄a mente
 sibi intēdit vacat ⁊ adhent.
 alioq̄n si ī t̄lib⁹ mēoria
 ymaginatio cogitatio tua se
 pe vacat. nātē ē vel r̄bus no
 ius vel r̄liquis antiquorū
 deliuri vel s̄dm̄ alia obiecta
 varie qualificai. v̄n spūs s̄o
 aufert se a cogitaciōib⁹ q̄ sūt
 sine itellcū. **D**erūs itaq̄ ih̄u
 ⁊ amator s̄ dēt eē vnitas ī
 tellcū p̄ bonā uoluntatē dīne
 voluntati et boītatē. et nud⁹
 ab oībus fantasmatib⁹ ⁊ pas
 siōib⁹ ut nō adūtat si deri
 deat diligit vel sibi quid q̄
 īscat. **D**olūtas nāq̄ bona oīa
 p̄plet. sup̄ oīa est. v̄n si uolūtas
 affit bona et deo ī itellcū
 p̄uē ⁊ formis ⁊ vnita sūt. nō
 nocet si t̄dō et sensuāltas et
 exteior h̄o moueat ad malū
 ⁊ torpeat ad bonū. etiā si iteior
 h̄o tepet deuotiōnē affectāe.
 s̄ tm̄ fide ⁊ bō voluntate adhēre

do i intellectu nuda. Et h^o facit si oēs
 ipse monē et nichilitate sua aiad
 iutat et cognoscit bonū suū in solo
 creatōe cōspicē et cū suis potētibus
 et vibus se ac cūctas creaturas
 rēliquit atq; ex toto et totū se in
 creatore suū iungit. ut q; omēs
 opērationes suas dignit pūe p
 toto ex toto i dnm dñm suū. cetero
 to nō ex eū q; q; q; in q; p; capit
 iuenisse oē bonū et oēs felicitate
 pfectōis et sic tñsformat quoda
 mō in deum. q; nō cogitāe. nō itel
 lige. nō amāe. nō memorāi p
 nō deū patit et de deo. Creaturas
 aut aliās et seipm nō videt nisi
 tm in dō. nō diligit nō solum deū.
 nō mēorat de eis vel de se nō dō
 H^o vērā cognitō vērūtatē semp
 facit aiām hūilem seipm nō
 aliā iudicantē. Sed econt^m mun
 dana sapiā facit aiām supbā
 vanā turgidā et vento inflatā.
 Sit itaq; h^o spūal^{is} et fūda mētal
 doctūa q; accedens ad dī notā
 aiām seruitū et fūlūtatē.
 Et si vis dñm posside nātē ē q;
 cor tuū denudes oī amōe sensi
 bili nō tm aiūsaiq; psonē. s;
 etiā aiūsaiq; psonē creature.
 ut sim^a ac toto corde scdm oē
 tuū posse tēdas i dnm dñm tuū
 creatore. libeā absq; oī duplicatē
 aiā et solūā ne plea fiduā i so
 la ei q; pūderā de oib; **Qualit**
cor s^t r^ecolligēdū int^r se. c. A

Proterea sicut dicitur in libro
 de spū et aiā ca^o 21 asce
 de ad deū. h^o ē mēte in
 seipm. Qui eī intēus intrāns
 et extrinsecus penetrās seipm tñs
 cendit. ille veat ad dñm ascendit
 Ab huius go mundi distracōi
 bus cor nrm colligam⁹. et ad i
 teiora gaudia ruocemur. ut ali
 qm i dñe et ex placiōis hūe hoc
 figē valeamus. Nā h^o ē vita et
 rēquies cordis nri. cū in dei a
 more p desideum figitur et
 eius consolaciōe suavit^r rēsi
 titur. Sed quod in hui⁹ rē ex
 perimentali degustaciōe mlt
 tēphat rēpedim^r et nequaquam
 ad ipm ptingē sufficiamus rō
 i proptu est. q; mēs hūana
 sollicitudinibus distracta. non
 intrat se p mēoriā fatasmatis
 obubrati. nō rēdit ad se p itel
 lam cōcipiscētibus illecta ad
 seipm neq; rūtatur p desē
 deū suavitatis itime et nē
 et leticie spūal^{is} iā totalit^r i hys
 sensibilibus et pñtib; iacens
 nō pt ad se tāq; ad ymaginē
 dei intē. Oportet go et nātē ē
 ut cū hūilitatis rēuēcia ac
 fiduā nimia mens eleuet
 se sup se et omē creatū p ab
 negaciōe omī et ut dicit mē
 se. Que ex oibus et p omib;
 et sup oīa q; diligo appeto
 et desides nō ē sensibilis nec

ymagnabil' sed sup oē sensibi
le et intelligibile. Nullo vōm
sensu ē pceptibilis. sed pleno
desiderio totus est desiderabil'.
Non m̄sup ē figurabilis sed m̄
tino affai pfectissime appeti
bilis. Nō ē estimabil' sed mūdo
corde totus de affectibilis. quia
sup oīa amabilis et delcābil'
m̄finite q̄ bonitatis z pfectioris
Et tunc fetur ī mentis caligine
z altius m̄ se eleuat. et p̄fun
dus ingreditur. Et h' modus
ascēdendi usq̄ ad enigmatica
stutū sc̄ssimū trinitatis ī vni
tate vnitatis ī trinitate ī x̄o ih̄u
tanto ē ardētor q̄nto vis ascē
des illi ē īmior. et tāto fruc
tuosior quāto affai p̄mior.
Cumpe ī spūalib' illa st' s̄p̄
dia. q̄ ītinuora q̄ ad spūales
experiētiās. Quia p̄t m̄iq̄ de
sistas. m̄iq̄ q̄scas. donc futue
illius plenitudis aliq̄s ut ita
dicā arras seu experiētiās de
gustes. donc die suavitatis
dulcedinē p̄ q̄ntulascūq̄ p̄mi
tias obtineas. et ī odore xp̄i
post eam curē nō desinas.
donc videas d̄m deorū ī sp̄o
In spūali enī p̄fai et cū dei
m̄ te viuone et adhesionē
nō q̄scas nē r̄trocedas donc
ascentus fueris q̄ intendis
Exm̄ huius arcepe ī fili
ascēdentib' montē naturalē

Si enī spūb m̄ m̄hys q̄ deorsum
tr̄scūt se p̄ cupidinē īmersit.
statū p̄ m̄fuitas distracōnes z
itinea obliq̄ rapnetur. et a se quo
dāno diuisus dissipat. et quā
m̄ tot sp̄argit. quot ea sūt q̄ per
desideria concupiscat. h̄m̄ motū
sine stabilitate. cursū sine p̄ue
tione. labor sine r̄que. Si ved et
cor et spūb m̄ ab hac m̄fimoz
m̄fuita distracōe q̄ deorsū ē
p̄ desiderū et amorē se traxit
et h' m̄fima desens paulatī se
m̄ se ī vniū īmutabile sufficiēs
bonū colligens secū cē diducit
et ei īsepabil' quodā affai m̄
h̄scit. tanto āpliq̄ ī vniū colligit.
et fortificat. q̄nto maḡ agrua
one et desiderio fursum eleuat
et ī ip̄o ved sūmo bono m̄tra
se habituatur. donc tandē omo
īmutabil' fiat. z ad illā verā
vitā q̄ ip̄e d̄ns deus est īmuta
bil' pueniat. ut p̄ etue sine
ōī mutabilitatis z t̄p̄s v̄assi
tudine requiescat iam ī illo
ītr̄secō et quieto ac secreto diu
nitatis manerie p̄fāe collocatus
m̄ se ī ih̄u x̄o q̄ est via ad se
venientibus veritas z vita
**Quah̄ ī quolibet euentu hō
deuotus se dēat dō m̄ttē. c. d**

Qredo iam ut arbitror
et usq̄ ex deductis cog
noscas. q̄ q̄nto maḡ
maḡ q̄ te nudaueis. fatasma

et ab oibus r'bus mundialib9
 et creatis ac p bona voluntate
 itellai do unitus fueris. t'atoma
 gib ad statū inocētie et p'fcois
 appropinquas. q' quid melius
 q' ue felicitas ac iocunditas. **S**
 oia g' valeat. ut teneas mēte
 nudā sine fantasmatib9 2 yma
 gibus et a quibuscūq' implicat
 oibus. ut n' de mudo n' de aiās
 n' de prospis n' de adūsis p'
 sentibus p'teitis vel futuris
 vite. n' in alijs n' eia nimis
 de p'p'is p'cis sollicitatib9. sed
 tū quādā pūitatis f'm' te ee
 tū dō ex oī re nude cogita. ac
 si iā aiā tuā eet mētuitate q'
 corpus sepata utiq' nō trat
 taret solaria. n' curaret de sta
 tu mundi. n' de pace nec de
 guerra n' de sēno nec de plu
 uia. et plane n' de aliq' hui9
 scilicet. sed soli deo conformiter
 totalit' mēdet vacaret 2 the
 ret. **S**ic sic suo mō r'linque
 corpus tuū. et oīā p'nciā 2 fu
 tuā. et defige aāē mētis ac
 spūs tuū fixe s'dm oē tuum
 posse nude et expedite i illd
 increatū lumen ab oib9 fa
 tasmatibus et iuolucioibus
 ac obnubilatioib9 depūato.
 et s' spūs tuus tāq' ange
 lus corpori alligatus. q' per
 opacionē carnis nō ipedit
 n' cogitatioib9 vāis 2 vagis

impliat. **F**ortificet se spūs cont'
 quasq' temptaciones veratio
 nes iurias. ut equumit' iconas
 se i v'p' fortūā p'seuet in dō Et
 tū adest turbatio aut acidia.
 vel mētis confusio. nō p'p'ea i
 lesas aut pusillāimib9 sis. n' p'
 p' h' curras ad orōnes vocales
 aut alias consolaciones. s' solū
 h' ut r'fusates te p' uolūtatem
 bonā i mētillai. ut adhēas dō
 mēte velit uolūt' sensualitas cor
 poris. **D**euota nāq' aiā s' det
 ee tū dō vūta et suā volūtate
 diuine volūtatē tā s'formē h'p'e
 2 facē. ut se tū nulla creatura
 occupet seu adhēat. sicut dū nō
 erat creatura. ac si nichil sit p'
 ter solū d'm et ipam aiām. 2 s'
 vniūsa 2 s'ngula equumit' de maū
 dine p'uidēte secūe vniūsa i
 fallibilit' accipiat s'ustines vni
 formit' i oibus d'm i pacēaā
 t'iquillitate et silencio **Q**ua de
 re nudae mēte ab oib9 fantasma
 tibus sup oīā v'z ad vitā spi
 tuale. ut sis p' bonā volūtate
 vritus deo i mētillai 2 cofor
 mis. **P**roea nichil eit medū
 mē te et deū. q' s' patet q' n'c
 res aliqua ad ex eit medū. ai
 p' votū volūtate paup'rtatis
 ablata sit oīs rei possessio usq'
 ad ultimū. et p' castitatis votū
 corp9. et p' obediēciā uolūtatis
 et ipā aiā. et sic quodāmodo n'

rlmquit quod mediat int te
 et dm. **Q** aut religiosus sis p
 bat pfectio ipa status tuus z
 nuc habitus tuus et tonsura
 tua et filia huiusmodi. sed an fit
 tus an verus religiosus sis tu
 videis **A**d adute go qd gunt
 degenēs et peccēs in dnm dm
 tuū et i oem suā iusticiā si se
 tus egeus. et creatie pccus
 qd creatori xpī voluntate z amoe
 mheseris creaturā pponens
 creatori **C**ōtēplao mdeo
 quāliter oibz qd creatis e pponeda r. q

Et q omnia cit deum
 sunt effctus et opus
 xpūs creatoris hntia
 posse z ee et quidqd pnt fut et
 limitatū. et ut ex nichilo pro
 ducta nichilitatibus arcu
 data et ex se ad nichilū tende
 cia nato momētis singulis
 suū existe spūae opari. et si q
 i eis ē. et sic p oia ab xpō su
 mo opifice dō rāpicā tāq
 vere ex seipis sibi. et alijs m
 sufficiencia ad cui opaconē
 fut. sicut nichil ad aliquid fi
 nitū ad mfinitu **Q**ua pnt aut
 m solo eo aut circa eū pnt eū
 et m eum fit mra ois stēpla
 tio viti et opatio. qui etiā vno
 voluntatis nutu possz z sciet
 i mfinitu oibus nō creatis
 pfectora produce. **N**ulla go
 siue scdm intellm siue scdm
 affm stēplao et amoris
 fruicio vtilior pfectior z felu

rior qd m ipō creatorē sumo et
 vco bono. a qd m quo et ad que
 ois sibi et oibus sufficiēs ē i mfini
 tu. q omī m se continet pctōnes
 simpliāssime ab etno. i qd nichil
 qd nō st ipē. apud que omī ista
 bilū stant cause. i qd omī mu
 tabilū imutabiles manet ori
 gines nō nō omī racionabilū
 iracionabilūqz atqz tpalū
 i eo sempitne viuūt raciones
Q omnia pplet vnūsa singula
 qd se toto essentialit iplet. auq
 rei intimior ē z pncialior per
 ceptā qm res sibi ipi. m qd sil
 sunt oia vnita et meo sempi
 tue viuūt. **P**retēā si ex if
 mitate aut iustitiae mtellā
 quis magis tenetur i creatiōis
 stēplai. tūc hē optiā vca z fut
 tuosa stēplao vī hōi mortl
 passibili. ut saltē m cūctis suis
 stēplaoibz z meditatioibus
 siue circa creatiōis siue circa
 creatorē fut consurgat delcā
 tio i ipō creatorē dō vno z etno
 mē se. ut mardescat ignis di
 ui amoris et vō vite m se et
 i alijs ad mētū felicitatis etne
Ad aditendū ē etiā m hō dīa
 mē stēplaoē catholicorum
 fidelū et phoz gentaliū. **Q**ua
 stēplao phoz ē pnt pfectō
 stēplantis. et iō sicut i intel
 lū. et iō sime eoz m hō est
 cogitatio mtellctis. **S**ed stēpla
 tio scōz q catholicorum est.

ē p̄t amorē p̄ius saluet rē
 plati dei. idcirco nō fustat ī fine
 ultimo in itellā p̄ cognationē
 sed t̄sūt ē f̄m̄ p̄ gnore. **On**
 s̄a h̄nt in rēplacōne sua ad
 rē tāq̄ p̄ncipalit̄ m̄tentū. q̄
 felicitas ē etiam d̄m̄ ih̄m x̄m
 cognoscere et ip̄e sp̄ualit̄ p̄ gr̄a
 q̄ sine gr̄a corripit̄ vel etiam
 cōt̄rilit̄. Porro dū aīa ab oī
 bus abstrahitur et m̄sepsam
 r̄flectitur rēplacōis oculus di
 latat̄ et se scalā eigit p̄ quā m̄
 eat ad rēplandū deū ex qua co
 rēplacōe aīa m̄ardescit ad bo
 celestia et d̄m̄a et ad et̄na et oīa
 p̄palia alonge p̄spicit tāq̄ nichil
 f̄nt. **On** q̄n̄ in deū procedimus
 p̄ viā r̄mōtiōis p̄mo negam̄
 ab eo corporalia oīa et sensibilia
 et ymaginabilia. **Sec̄do** etiā intel
 ligibilia. ad vltimū h̄o x̄m ec
 sc̄dm̄ qd̄ ī creaturis r̄manet. **Sc̄dm̄**
 op̄om̄ fit q̄n̄ tū ad statū vite p̄
 t̄niet optimo d̄o aūḡm̄. et h̄c
 ē caligo quā de⁹ in habitac̄e d̄i
 quā moyses int̄uit et p̄ hanc
 ad lucē inaccessibilem. **Verū**
 nō p̄us quod sp̄uale sed quod
 aīale iō consueto ordīe pro
 cedendū est a labore actōis
 ad quietē rēplacōis a v̄tati
 bus mōlibus ad theoretas et
 sp̄culatiuas. **¶** **Dem̄** o aīa
 mea quid occupas m̄ra plū
 ma sup̄vacue et sep̄ i h̄is c̄ḡs

Intende et ama h̄o v̄nū et opti
 mū bonū. ī q̄o om̄e bonū et suf
 fiat. **In**felix go q̄ oīa sat p̄ter
 x̄m et lz. x̄m aut̄ nescit. Et
 si h̄c oīa et x̄m sciat. nō p̄t h̄o
 sed p̄t x̄m beator. **¶** **On** ioh̄s
¶ h̄c est vita et̄na. ut ignoscit
 te. **Et** p̄h̄a. **Satiabor** cū ap
 parueit gl̄a tua. **Actualis**
deuotio et sensibilis nō t̄m̄ ē
curanda. sicut volūtate ad
herē deo. Cap̄lm̄. deamū.

Item nō multū cures
 actualē deuotiōne ac
 sensibile dulcedinē vel
 lacrimas. sed t̄m̄ p̄ bonā volū
 tate in itellā sis m̄te cū do
 mit̄ te v̄nitus. **Quippe** si oīa
 placet deo m̄es nuda a fan
 tasmatibus id ē ymagibus
 sp̄ebus et similitudinibus r̄zū
 creaturaz. **Decet** nāq̄ mōchū ēē
 alienū ab oī creaturā ut solido
 mit̄ se nude et expeditē m̄ten
 dat vacet et an̄h̄at. **Quāob̄re**
 abneges te metip̄m ut nude
 sequas x̄m d̄m̄. q̄ v̄c pauper
 obediens castus humiliat̄ et pas
 sus. **In** cui⁹ etiā vita et morte
 multi scandalizati fuer̄t ut li
 quet ex decursu euāgelij. **¶**
 Itē oīa sep̄ata a corpore nō
 adūt̄it quō vel quid agat̄ de
 suo corpore delicto siue abiat̄
 siue suspendat̄ siue maledi
 catur et nichil p̄t h̄as iūriās

4 cogita

corpore illatas contristatur
sed solum cogitat illud ut eter-
nitatis. et illud vnu qd dicit
dn̄s i euā^o nam. Sic et tu te ha-
beas ad corp⁹ tuū q̄ iā nō sis
i corp^e. et semp de eternitate aie
tue m̄ deo. et digne sedule cogita-
tum tuū i illud vnu de q^o xps
dicit. Porro vnu ē nam. et se-
cū ex h^o magnā grām ad me-
tis nuditatē et cordis simplicitē
accipenda. Deruptū istud vnu
ē tibi p̄sentissimū si te nuda-
ueis a fantasmatibus et qui-
buscūq; alijs r̄plicatōibus.
Porro q̄ senties sic cō videlicet
te nuda et expedita mēte va-
cāe et adherē dō. et ut s̄ eis in-
uictus etiā m̄ oībus qualitātibus
inferri p̄nt sicut et s̄ m̄res et
pres. et clā b̄n̄ oīb̄. q̄ despectus
oībus solū cogitabat aie
securitatē et eternitatē m̄ dō. et arma-
ti m̄tus et p̄ bonā voluntatē
dō vniū oīa mundi spreuerit.
ac si oīno aīa iam diuisa esset
a corpore. Ex hys go p̄cedende
q̄tū bonā voluntas cum deo v̄tū
ymmo p̄ illā aīe adhesionē cū
dō et ut sit eius a carne quoda-
mō v̄tūale et spūalem diuisi-
ōne mō aīa r̄spiciat alonge
hōiem exteriorem suū tāqm̄
nō suū. et s̄ vilipendit omnia
que m̄feruntur sibi vel carni
sue ac si fierit alci vel nō hōi
Cui enī adheret dō vnus sp̄s

ē tū eo. Nūquā go audeas vel oī-
no corā dn̄o dō tuus m̄ te ali-
quid cogitāe vel ymagināi qd
corā hōibus erubescēs vl̄ audi-
vel videi p̄t̄ dei r̄ueniā p̄ri-
cipalē. Et etiā h^o iustū oīz tuū
cogitātū et cogitatōnē ad solū
dōm eige. cuiq; tāq̄ nichil aliud
q̄ p̄t̄ ipm̄ s̄ sola mētis aīe i-
tuel. s̄ q̄ m̄hendo fru. qd est
p̄fctā m̄hōatio vite futue
**Qualit̄ tēp̄⁹ ē r̄sistendū et r̄-
baciones sustinēde Ca^m xi**

P Romi nō accedes ad
deū v̄o et iūegro corde.
qui vexatōibus et tēp̄-
aōibus probetur. Idcirco i oī-
bus tēp̄aōibus vel h^o obser-
uet. ut si sentiat nō cōsentia-
tur et patient ac equaniter
cū hūilitate et longatē por-
tetur. Si v̄o blasphemie sint et
turpissime h^o oīno firmū te-
neas. q̄ nichil melius aut v̄o
cō eadē face potes q̄ oīno hūi-
mōi fantasias p̄ nichilo r̄pu-
tāe q̄q̄ blasphemie neq̄issime
et sedissime et horribiles sint
solū nō curā eas sed pro nichil-
lo r̄puta et cōtēpne. et t̄ nō
r̄puta. n̄c velis t̄ si hūiusmōi
asiam fore. Fugiet p̄cul ū-
micus si eū ut sit et suas fasa-
naciones tēp̄seis. Superbus
ē enī valde. nō patitur se cō-
tēpni et sperni. oīno go t̄ia

nō aiare pētus sūmū ē r̄medi
 um. sicut de musas voluntate
 volantibus corā oail. et uolūtē
 Quideat go seruus ihu x̄ tā fa
 cile nō iportune fugē a facie dñi.
 et hinc inde indignai. murmu
 rāe et querulāe sup vni⁹ musce
 vexationē vñ leuis tēptōis.
 suspiciōis. tristiae. et detracti
 ois insufficiēcie et cuiusq; ad
 usitatis cū sola maū boē vo
 luntatis ī dñi erecte pnt oia
 h̄ fugai. Nepe p bonā uolūta
 tē hō lz deū ī possessore. scōs
 angelos custodes et p̄tectors
 Insup z bonā p voluntate ois
 temptatio supat: sicut musca
 maū de caluicie capitis fugat
 Pax go hoibus bone uolūtatis.
 Prom go nec aliquid dicitur of
 ferē dō bō uolūtate. Curpe
 bō uolūtatis ī aiā ē oigo om̄ bo
 nor et om̄ m̄ v̄tutū. quā q
 h̄e marpit. serue lz. qd quid ei
 ad bñ uuedū opus ē. Si go uo
 lucis bonū et nō potes deus
 fr̄m xp̄esat. Igit scdm h̄o etna
 lex ī cōmutabili stabilitate fir
 mauit. ut ī uolūtate meritum
 sit ī b̄titudme aut ī miseria
 p̄miū aut sup̄ticiū. Dilcō enī ē
 maḡ uolūtatis dō seruendi. dul
 cis affus deo placendi. freq̄
 tissimū desideū dō fruendi.
 Demū tēptai nō ē p̄am. sed
 materia cecende v̄tutis. ut hō

ad multa bona proficiat tēptatōe
 cū vita tō hois sup trā tempa
 as censeat. **Amor dei qm̄ effi
 tax sit. Cam duodecimu.**
Anūeō oia sup̄dā et q̄aiq;
 saluta nati nō meli⁹ nē
 p̄pinqus nē salubis p
 fia pnt n̄ p amore p que sup
 plei p̄ ois necessarij ad salute
 indiget. et i eo habet ois boni
 habundantia. nē deest sūmi deside
 ri p̄nā. Curpe solus amor ē
 qd uicim⁹ ad deum t̄sform⁹ m̄dm
 ad h̄emus deo. unimur dō. ut si
 mus vnus sp̄us cū eo z b̄nificē
 mur h̄ m̄grā et ibi m̄glā ab eo
 p eū. Amor enī xp̄e. nō quiesat n̄
 ī amato. qd sit cū obinet ipm̄ pos
 sessione plenāia atq; pacifica.
 Nepe amor xp̄e. qui et caritas ē
 via dei ad hoies. et via hois ad
 dñm. et māsiōne deus h̄e nō p̄.
 ubi caritas nō ē. Si igit caritate
 habemus. dñm habem⁹. qz deus
 caritas ē. Prom̄ nichil amore
 acutus. nichil subtili⁹. nichil pe
 netribus. nē q̄esat. donc̄ natia
 lit̄ totū amabili⁹ penetruerit
 v̄tutē z profunditatē ac tota
 litatē et vni se vult face cū a
 mato. et si fieri p̄t. ut hō idē xp̄e
 sit qd amati. z ut nullū part
 medū m̄ se et obiectū dilectū
 qd amat. quod ē deus. sed vehe
 ment̄ tendit in eum. et iō nū
 q̄ q̄esat donc̄ oia t̄nsert et ad

ipm̄ i ipm̄ ueniat. Est ei ipse a
 mor ip̄e v̄tutis v̄tutue z tr̄sfor
 matue tr̄sformās amātē i a
 matū et ecōt̄ ut s̄t v̄nū amatoz
 i alio et ecōiūso i quātū m̄m̄i
 us p̄t quod liquet p̄mo q̄ntū
 ad v̄res app̄hensiuas qualit̄
 amatū sit amātē v̄z i q̄ntū dul
 cit̄ et delc̄abil̄ r̄uocat̄ i app̄
 hensione amātis et e r̄gione
 put s̄z amās mitt̄ s̄mgula que
 ad amatū p̄met nō s̄p̄ficialit̄
 sed m̄t̄secus d̄isc̄nē q̄ ad m̄t̄
 ora eius m̄gredi. Sed q̄ntū ad
 v̄res appetituas z aff̄uās a
 matū d̄i i amātē put v̄z cū
 aff̄uosa eius x̄plac̄ta et i iocū
 da eius delc̄atione m̄t̄e r̄adit̄
 ta. Et ecōiūso amās ē m̄ amato
 toto des̄deio z cōformitate s̄c̄z
 idē velle et nolle et i eodē ḡau
 de z trist̄i tāq̄ idē ip̄e. Trahit̄
 enī amor q̄ fortis ē ut mors
 dilectō amātē ex se et collocat eū
 i amato facies et intimissime
 ei m̄herē. plus ē enī aīa v̄bia
 mat q̄ v̄bi aīmat. q̄ s̄t ē i ama
 to s̄c̄m̄ p̄p̄riā naturā roem et
 voluntatē. sed in eo qd̄ aīmat
 tm̄ ē s̄c̄m̄ qd̄ est forma. qd̄ e
 aīa brutis cōuerit. Nō ē q̄o ali
 qd̄ nos ab ext̄ioribus sensibi
 libus m̄t̄ nos et exm̄ i x̄o ih̄u
 it̄e et d̄ina trahit̄ qm̄ amor
 x̄ q̄ des̄deium dulcedis tr̄sti
 ad sc̄andū p̄cipiendū z degus

tandū p̄nāa diuinitatis x̄. Nō itaq̄
 aliud ē q̄ amoris vis. q̄ etiā aīa
 de tr̄is ad fastigia celi celsa p̄du
 cit. n̄ ad s̄mā b̄titudinē q̄s per
 uenit p̄t n̄ amore z des̄deio p̄
 uocātē. Ip̄e etiā amor est via aīe
 vestis n̄p̄aal. z p̄f̄o ip̄us. i q̄o
 oīs lex et p̄p̄he v̄n̄ et d̄m̄ d̄m̄ p̄
 det. Vn̄ apl̄us ad cor̄inthos. Plei
tudo legis ē dilectō. Et p̄a ad th̄y.
motheū. f̄f̄is p̄cepti ē caritas
Qualit̄ cor̄ s̄t r̄colligēdū m̄t̄e
ut oīs q̄ntas et v̄lutas. c. 13

Proterea cū adh̄c z q̄ntū a
 ha bō om̄o s̄m̄ ex nob̄
 i s̄ufficiētes n̄ aliud de
 nob̄ ip̄i d̄no deo a q̄o solo om̄e
 bonū exhibē possum̄. qd̄ nō
 sit p̄us suū solo h̄o v̄no excepto.
 qd̄ s̄t oē ē q̄admodū ip̄e p̄ se
 b̄nd̄cō ore suo etiā et exemplo
 nos m̄struē dignatus ē. ut v̄z
 in oī cau et euentu ad ip̄am o
 r̄ationē r̄aur̄ram̄ sicuti r̄i mi
 sei paupes. m̄dia. infirmi.
 lopes. subditi serui. et filij ac
 totalit̄ i nob̄ ip̄is desolati hui
 l̄ima m̄tis p̄stracione i t̄iore
 z amōe r̄collē et x̄p̄ofite mat̄io
 ved̄ mudoq̄ aff̄u erubescēte
 cū magnitudinē des̄dey et ar
 doē n̄ nō ingēitu cordis z s̄m̄
 phatate et s̄nc̄itate m̄tis s̄
 s̄mplicam̄. x̄p̄d̄m̄ sibi ple
 nā cū fiducia v̄ndiq̄ nob̄ i mi
 n̄cia p̄t̄cula d̄ūtaxat ut expe

feruēz nuda nos ei totalit' usqz
 ad ultimū fidelit' mittamus et
 et offeramus tāq' vēr p oīa sui
 nichil nobis r'seruātes. ut i
 pleatur in nob' ysaac p'ns h'ri
 qui loquit' de hac ipā orōe di
 tens. Tunc ei mus vnū i deo.
 et d'ns d's eit in nobis oīa in
 oībus et solus. qn̄ illa sua p
 f'ra d'cto q' p'or ille nos dilect.
 i mī quoqz cordis t'nsieit af
 fectū. Quod itaqz fiet cū nob
 oīs amor. oē desideū. omē stu
 diū. oīs conatq. deiqz oīs cogi
 tatio. nrā. oēqz quod videmus.
 loqm' qd'q' sp'eamus deus eit
 illaqz vinitas que nūc ē p'ns
 cū filio. et filij cū p'ie i nrā
 fuit sensu mētemqz t'nsfusa.
 ut q'admodū nos ille f'nceā
 et p'ua atqz indissolubili carita
 te diligit nos quoqz ei p'petua
 et i'sepabili dilcōe ungamur.
 ita s'z eidē copulati. ut q'q' sp'ea
 mus qd'q' intelligim'. q' quid
 loqmur et oramus deus sit
H' go mētio h' conatqz z finis
sp'ualis hoīs eē dēt ut p'magi
nē futue b'itudis in h'o corrup
nibili corpore possidē mēatur.
et quodāmo arrā illius celestis
b'itudis et r'isacōis z glorie
i'cipiat i h'o scō p'gustāe. h' i'qm
fis toa' p'fōnis ē. ut consqz
extenuata mēs ab oī situ carna
li ad sp'ualia cotidie subliet.

donet oīs i'isacō eius qz volu
 tas cordis vna et iugis efficiat'
 orō. **Lūqz** ita mēs deposita fere
 trena ad d'm i q' solo semp' defixa
 dēt eē mētio sp'ualis hoīs i sp'ia
 uet. tū ab illo fūmo bono vel
 p'ua sep'acō moris p'ns ac per
 niciosissimus mēitus ē crede
 dus p'missa fuit t'nguillita
 te fundata. vel ab eim carliū
 passionū nexibus absoluta et
 illi vno fūmo qz bono tenacissimā
 adhesit mētione aplicū illud
 p'plebit. **Sine m' m'isioe orate**
et in oī loco leuātes p'uas ma
nus sine iā et deceptacōe har
ei p'uitate si d'ia p't sensu men
tis absorpto. ac de t'reno situ ad
sp'ualē siue angelicā silitudi
nē r'fōrto qd'q' m'se r'cepit. q'
quid tractauit egeit p'uisima
atqz f'nceissima orō eit. Hec p'
mōe si cōtinuauit ind'rupte
q'ad m' usqz ab initio d'fferui
naus eit tibi in tua m'uersioe
et r'collectione iā facile ac prop
tū r'eplai ac f'ui sicut viuere
i natura **Confāe attestacō**
i oī iudicio acq'enda. c. 12

Demū ad sp'ualē mētē
 p'fram p'uitatē z t'ngl
 litatē i dō i'sequendā
 nō medioctē ad h'o proficē v'z.
 ut i oī quod de nobis d'z sentit'
 et agatur. semp' t'rate ad m'tē
 ora mētē archana recurrām.

et mihi ab oibus alijs abstracti. et int' nos totalit' r'colla. statua-
mus nos in cognicione veritatis
an nos. et utiq' iudicemus atq' ^{hic}
videbimus penitus nichil pro-
fici nobis. sed plimum obesse si
laudati vel honorati ab ex' fuci-
mus et ab int' in veritatis cog-
nitione de nob' culpabiles et
rei existimus. Et si nunc nichil
pdest si q'pna ex' hoies laudat
et confa' ab int' accusat. ita ex'
e regione nichil obest. si ab ext'
quis contemptus vituperatus. Se-
cutus fuit ab int' si inoies in-
reprehensibil' & innoxius existat.
Vmo q' plimum sup' h' cu' pa-
cia et silencio et quiete no' in ei-
to in dno g'tulau' h'. Siquide' nul-
la nocebit adu'sitas. ubi non
dnatur u'q'tas. Et sicut nullu'
malu' imputa'. ita nullu' bonu'
irremueratu'. Neq' velimus
cu' p'p'it' is m'cedere & p'mu'
expectare vel r'ape ab hoibus.
sed solu' a dno deo. no' in p'nti
sed in futuo no' m'fitorie in tpe.
sed met'itate. Lique' go qd' ne
maius aliqd' nec melius qm'
semp' m'bulaco'e et euetu' ne
ad m'iores m'is secreta'ora. et
ubi iuocae dnm' xpm' ihm' x'm
adiutore' i' t'p'tacoibus et tri-
bulacoibus ac ubi hu'licu' i'
d'fessione p'ca et laudae p'su-
deu' et p'iem' corripiente' & solate.

01

Insup' et dia' s'ngula in se vel in
alijs. p'sp'ea siue adu'sa eq'numi-
ter accipe expedite et secure
de ma'u' infallibil' d'ne p'uide-
re aut disposiciois ordinate
Ex quib' sequit' ca' p'coru'
r'missio. amantudis expressio. colla-
dulcedis et securitatis m'fusio.
grae et m'ie attractio et corro-
boratio. faulic'itatis atq' habu-
das de xpo consolatio. p'm' op'
adhesio et unio. Sed ne velim' q'
ymita' eos. q' p' p'p'osim et m'oe
p'hais'au' sepos' carnis et alit'
videi habe' et appare' ab ext'
ab hoibus satagut' q' ab int'
i' veritate de se didicerut'. quod
quide' extreme dem'iae est.
S' v' q' appet' aut expete'
laude' hu'ana' vel glam' ase' v'
ab alijs. cu' nichiloim'us' r'ple-
tus sit illecebris et p'ca'is gra-
uissimis. Et t' q' post hui' mo-
vanissima' currit. fugiat ab
eo p'dicta bona. et d'edecus i'
currit. Semp' go p' ocul' h'as
mala tua et inuidoneitate' tua'
et cognosce te ut hu'licis et t'p'
p'p'osima indignissima' vi-
tissima' abiectissima' q' ab oi-
bus habe' no' r' fugias p'pter
g'issima' p'ca' et mala maxima'
tua. Qua de re r'puta te m'
alios ut scoria' int' auru'. ziza-
nia' int' t'ca' palea' m' g'na'
l'p'u' m' oues. sath'a' m' filio' di.

itei

Fugit

sed Me vobis rueret ab alijs. alijs
 q̄ preferri. sed ymo potius toto
 corde et spū fuge vniū huius
 pestilencie venenū laudis epu
 tationē iactancie et ostentationis
 ne v̄ videat uix pphetam
 laudet p̄cor in desiderijs aie
 sue. *Et ysaias sc̄o. Qui v̄tm te di
 cunt. ip̄i te decipiunt. et v̄nā gres
 suū tuorū dissipant. Et dñs
 tace v̄. De tū benedixerit vo
 bis hoies. Et temptus sui q̄
 lit causet in hoie. Cam. 17.*

Pro m̄ q̄nto quis sue
 vilitatis ē cognitor
 tāto plus et h̄ndius
 dñe maiestatis ē m̄spetor.
 et q̄nto aliquis p̄t dñm et veitē
 et iusticiā sibi ip̄i in ocul̄ suis
 ē vilior tāto in ocul̄ ē p̄ciosi
 or. *Qua p̄t studeam⁹ toto
 desiderij conatu nos vilissi
 mos r̄putari et credi indignos
 oī b̄nficio. nobis displice. soli
 dō place. ab oībus indignis
 simi vilissimi r̄putari. Insuper
 sup̄ tribulacionib⁹ afflictionibus
 et iurijis nō moueri. n̄ sup̄
 huiusmodi m̄sentēs turbai
 n̄ cogitationibus cont̄ eos
 iuohu. vel indignai. sed eq̄
 aūo credere vel auctis mu
 r̄is vilipensionibus fla
 gellis et delacionibus ee dig
 nū. Nā r̄uea qui v̄ scdm̄
 dñm penitet et luget ille ab*

oībus honorai diligi abhorret.
 n̄ subfugit ut r̄emut sed quo
 dāno odiri concultai despici
 vsq̄ in finē ut v̄ humilietur.
 et p̄uo corde soli dño deo sine
 adheat. verumpt̄ ad dñm dñm
 solum diligendū et serpm̄ fr̄
 oīa abhorrendū. et ab alijs
 appetē vilipendi nō r̄quitur
 labor extrinsecus n̄ corporis
 valitudo. sed potius sollicitu
 do corporis et sollicitudo cordis
 labor cordis et q̄es mētis. ut
 sc̄ labore cordis et affectione
 mētis itune surgat et corpa
 lit se ab infimis euellat. et
 s̄ ad celestia et diua surgat et
 ascendat. Nepe h̄o facietes mu
 tamus nos m̄deū. et p̄cipue
 tur fit q̄ ex corde eligimus.
 ee sine iudicio dāpnacione
 et contemptu p̄ximū nos ut p̄
 p̄fima et obprobria ab oīb⁹
 estimai. ymo ab oībus p̄cipue
 tutū sedū abhorret. q̄ q̄bus
 tūq̄ delijs habundāe vel
 ab hoībus honorai. aut ele
 uai seu qualicūq̄ corporati
 et insitoria sospitate vel co
 modo p̄frui. n̄ alia p̄ntis hui⁹
 mortalitatis et corporal̄ vite
 consolacionē desiderāe q̄m
 nostras offensiones culpas
 et p̄cā sine m̄missioē tuge
 deplange et plorāe p̄f̄e nos
 vilificare et anichilare de die

in die ab alijs magis magis
 q̄ viliores haberi. et in omni
 utilitate indigni in oculis nos-
 tris quotidie fieri. ut soli deo
 placeamus. eūq̄ solum dili-
 gamus. sicq̄ ei adhaeramus. n̄
 circa aliud velimus affia. n̄
 solū circa xp̄m d̄m̄ ihesum
 xp̄m q̄ solus iaceat ī nostro
 affia. n̄ de nullo sollicitari
 et curare nisi de ip̄so. in cuius
 ditione et prudentia uniuersa
 et singula currūt et subsis-
 tunt. Non go tuū eēt ā modo
 deliciai. sed v̄e toto corde iugē.
Quāob̄re si nō iuges p̄pter
 hoc iuge. **Si** v̄e iuges p̄pter
 hoc magis lamentare q̄ do-
 loris causam t̄ sup̄induxisti
 p̄t̄ tuas offensiones maximas
 et p̄t̄ā infinita. **Sicut** go nō
 sollicitudinē gerit sup̄ sp̄icu-
 latorū dispositione qui sm̄az
 suscepit adēpnatus. s̄ qui la-
 mentatur et efficitur iugē.
 neq̄ delictis neq̄ re neq̄
 glorie vel indignationis vel
 huiusmodi aliq̄ attendat. et
 sicut alia alia d̄pnatorum s̄t
 habitacula. ita iugēcū et ad
 penā obligantia debita sta-
 tio et institutio. ab innoxys z
 nō obligatis aliena penitus
 det eē et r̄mota. alio q̄ nō
 eēt d̄ra rei obnoxij et inoce-
 tis incōpensatiue z satisfac-
 tionis pena q̄ t̄ magna erit.

anū

ī p̄uiciationis culpa et libeior
 eēt iusticia q̄m inocentia. **Dia-**
 go abneganda et atepnenda oīa
 excuacanda et vitanda. ut plea
 fide bonū luctū p̄mē iactatur
 fundamentū. **Igit̄** m̄ veitate ihe-
 sum xp̄m diligens et post eū
 lugens et eū in corde z corpe
 portans in veitate dolorem
 de suis p̄t̄is h̄is in veitate
 futū r̄gnū p̄t̄apē m̄rens.
 n̄ non in vera fide meoiam
 tormetozū et iudicij et̄ni pos-
 fidens et sui exitus timorem
 et meoia firmut p̄t̄e assumes
 nō vltius nō vltius cona-
 bitur n̄ aiabit. n̄ sollicitus.
 eēt de aliquo alio. p̄t̄ q̄d qui
 ad btam̄ ip̄possibilitatē et d̄m̄
 currē festinant oī die i q̄ nō
 maledicatur et atepnitur se
 multū d̄pnū arbitret se fut̄
 t̄uuisse. **Impossibilitas** aut e
 a vitis et passioibus libtas.
 cordis mudicia. et v̄tutū oīta
Estima igit̄ te iā mortuum.
 q̄ nō ambigis de n̄c̄te moi-
 turū. **Et** postremū argumē-
 tū oīm cogitationū. locutio-
 nū. op̄m tuoz an sc̄dm̄ deū
 sint. **Et** t̄ iudiciū hoc videli-
 cet si h̄is magis h̄uilib et
 m̄ te et in deo plus r̄collas
 et confortatus fueris. **Si** aut̄
 alit̄ in te r̄pereris suspectū
 tibi fit ne nō sit sc̄dm̄ deum

ut acceptū ut ē proficiam
Pruidentia dei qualiter se ad
 oīa extendat. *Capitulum xxi*

Quod scriptū ut uix prefata
 sine impedimento seculi
 expedite et nude in dōm
 deū tuū nr̄m libere et t̄nquille
 sciamur cōiungamur et unia
 mur ei q̄ firmit̄ adheamur.
 cōnūm̄iter in prosperis et aduersis
 in uita siue in morte. opus est
 ut singula et cuncta in discusse
 siue infallibili prouidentie in
 dubie cōmittamur: c̄tissime.
 Nec mirū ai ip̄e solus sit. qui
 oībus dat eē posse et operari
 id ē s̄bam uirtutē opationem
 sp̄m modū et ordinē in nūo
 pondē et mensura. *Postquam*
 tū sicut opus artis p̄supponit
 opus nature. ita opus n̄c p̄
 supponit opus dei creaturis
 conseruatis ordinatis et *mis ad*
 tractis eo q̄ ip̄ius solus sit
 infinita sapia potentia boni
 tas et essentialitas. m̄a iusti
 tia et ueritas caritas q̄ in m̄u
 tabilis eternitas et inēfitas.
 Nulla ergo res p̄ p̄pria uir
 tute subsistere n̄c age. n̄c agat
 in uirtute ip̄ius dei s̄z p̄mi mo
 uentis p̄mi p̄ncipij q̄ est
 causa oīs actionis et opat̄
 in om̄i agente. Quippe q̄ntū
 ad rationē ordinis p̄met d̄s
 oībus inmediate prouidet usq̄

ad ultima singulaia. Nichil
 agitur a maximo usq̄ ad mi
 nū sempiternā dei prouidentia
 effugit n̄c dedinat eā siue
 in naturalibus siue in uoluntariis.
 siue in casualibus siue infor
 tuitis siue in illis de se met̄is
 Sed nec deus aliq̄ facere p̄t
 q̄n sub ordine siue prouidentie
 cadat. si n̄c p̄t facere aliquid
 q̄ ei opationi n̄c subdit̄.
 Extendit igit̄ diuina prouide
 tia se ad oīa et singula eā
 usq̄ ad hom̄i cogitata. Quia
 de re uix illud ip̄e q̄nto oēs
 sollicitudine nostrā p̄cantes
 in eū. q̄m ip̄i cura est de nob̄.
 Et rursum p̄p̄ia. *Iacta cogi*
 tati tui in d̄no. Et eā sc̄do.
 Respiciat filij hom̄i. et sc̄tote. *natioēs*
 q̄ nullus sp̄auit in d̄no et
 confusus est. p̄māsit in māda
 tis eius. et delictus est. Et
 d̄ns ait. *Nohte solliciti esse.*
 dicetes q̄ manducabim̄. Ad
 q̄d q̄ et q̄ntūcūq̄ magrū a
 deo sperare possum̄ erimus
 sine dubio acceptū sc̄dm̄ id
 deut. *Dein locū que calca*
 uerit pes v̄r. v̄r eit. Quia q̄ntū
 cūq̄ desiderare quis potest.
 t̄m ē accepturus. et quatenus
 fiducie pedē p̄tēxerit. eate *porrexit*
 nus possidebit. *Dū buardus*
 Auctor om̄i deus tāto habun
 dat uisceribus pietatis. ut ad
 quātūcūq̄ gr̄am fiducie sm̄

extendere poterimus. tñ ei mo
 sine dubio acceptum. Unde
 math. Quicūq; orātes peti
 tis. Porro qñto hō pā fiducia
 ī dñm fortior et instātor ē et
 quāto in dō cū hūilitate et
 ruenā se violentius cigit. tā
 to securus et habūdāctus ac
 acius quod sperabat īpetbit.
 ac obtinebit. At ved si mē hō
 ppe multitudinē et mgtitudi
 nē pccōz fiducia ī deū se cige
 tependo trepidat. Adūtat
 qui huiusmodi ē qd oīa possi
 bilia sunt apud dñm. et qd vult
 nāc ē. qd fiat. sic qd nō vult.
 īpossibile ē ut fiat. Et quodā
 facile ē ei tā īnuabilia pccā
 qñtūcūq; enormia rmittere et
 dele fieri vni pccm. Et sicut
 pccōz nō qñtū ī se ē ab īnuā
 bilibus pccā surgē et se ab
 eis disautē et absolue s̄ nec
 ab vno pccō. Nō ei nō possum⁹
 nō solū nō facē. sed nō cogitāe
 bonū ā nobis qñ ex nobis. s̄
 hō ex deo est. Attamē vāq; mltū
 peiculofus est plūb⁹ rretitū
 ee pccā ceteris pccābus qñ vno
 solo. qz nullū malū īpūitū.
 et cui⁹ pccō mōzli debet m
 finita pena et hō de rigore
 iustiae. eo qd qdlibet pccm hē
 s̄ cont̄ deū. q̄ ē actu īfinite
 ruenāe dignitatis: hōisfice
 ae. P̄tea scdm ap̄lm sat dō
 qui sunt eius. et īpossibile ē

ē aliquē illorū peire mī qñ
 cūq; anfractus et fluctus er
 rozū scandaloz sasmātū pse
 tuonū discordiaz hēsim ē
 bulacōnū adūstātū tēpta et
 cōnū qñtūcūq; eo qd nūc ē
 lectoz suoz et tūus elcōz
 suoz meitoz s̄ etualit̄ et
 īmutabiliter ab cōmpūsus
 ī tñ ut etiā oīa bona et mala
 pā et aliena. prospa et adū
 sa eis coopantur in bonum.
 n̄ forte in hō qd gloriores et
 probatores appareant ī adū
 sis. Secūe go et expedite cū
 tā et singula cōmittam⁹ p̄lea
 fiducia dñe prouideat. q̄
 idēto p̄mittit mala q̄uaq; qñ
 qñtūcūq; fieri. et bonū ē et bñ
 fit. ut s̄mat ea fieri. n̄ fient
 n̄ p̄mittet fieri ea n̄ alit̄ nec
 plus fieri pnt. n̄ in qñtū p
 mittit. qz sat p̄ et vult ea ī
 melius cōūtere et disponē.
 Sicut enī eius opacōe oīa bō
 fuit. sic eius p̄missioe oīa mā
 la bona fuit. ut ite ex hō appa
 reat eius potētia. sapia. cle
 mētia p̄ r̄patorē x̄m. mīa v̄o
 et iusticia v̄tus grē et defūis
 nature. pulchitudo vniūsi. et
 cōpacione oppositoz. laus bo
 noz. r̄proboz maliciaq; p̄a
 Silr ī p̄ccōre iūso st̄tio s̄fessio
 et p̄mā māfuetudo. pietas.
 et caritas laus qd eius et boi
 tas. Nō tñ eis semp̄ in bonū

// cedit

q̄ male agunt. sed ut cōter
 ī peiculum magnū 2 maxi
 mū mahi p̄uacacionis s̄z
 grē et glorie et misericordie
 culpe et pene. nō uūq̄ etne
 a qua nos custodiat ih̄s x̄
A M E N

Explicat tractatus alb̄i mag
ni de adhendō dō nudato ītel
lū 2 affcū 2 vltima 2 fūma
psone hoīs q̄ntū possibile ē

Incipit nouē gradus 2 sta
status bonoz homī ī q̄bus
ponūt ea q̄ ducūt hoīem ad
vita p̄fctā 2 etiā ī trahenac
ibi semp ī quolibz gradu de
rūtī dyabolus 2 ibi hos
dyabolus aggrediens 2 sūt
speculū psōnis totius. r̄ue
lati aut sūt cūda psone de
uote cū multis alijs āno dñi
 72

Primus mortifi
 cacionis ḡdus
 ē q̄ felix ama
 tor a r̄igōe dif
 filitudis egre
 diens ad dinā

filitudine ingredi uat. ad vi
 dendū dñi deoz ī sp̄o ē illoz qui
 sine p̄cō mōrti di tōre fundati
 viuūt. ista in sua illūtiacione
 frigidī desides r̄manet. nē imo
 da r̄q̄entes. et ī multis sensua
 litate fouetes. t̄m in h̄o stenti.
 q̄ mōrtia caue valeant. Quoz
 vita ē peiculosa. consnā timida.
 suscāo multis īpugnacionibus
 arcudata. et saluacō dubia. q̄
 uatue et deo deseruie diffia
 limū ē. et in mōrle p̄cipiū
 sedule r̄labuntur. vel si p̄seue
 rauerūt in finē. horribiles pe
 nas purgatorij soluent. ex eo
 p̄fcti quod ī oībus affm̄ ve
 nialū r̄fmdē nō ciauerūt
 p̄mia modica r̄ceptū **C** Se
 cundus gradus ē illoz. qui
 dinas īspiciaciones subsequēs
 a scli vāitatibus se diligēt
 abstrahunt. ī silia bonoz re
 q̄unt. quoz suscāonū se p̄ti
 mpes efficiunt. et h̄i dāuō lu
 te mētur plus. qua s̄z in
 atant p̄cōz omissōnes subf
 fugē. s̄mōnes et etiā frequē
 tē frept. īfessiones multipli
 cāe. Hos in dyabolus aggre
 diens ī bonis opibus et exa
 cys arduis molles et debiles
 r̄ddit 2 sopnoletos. Nā qua
 c̄mūalia et māifestiora veīa
 lia deuitant. dyaboli laq̄os
 ī mōribus ut oī nō adūtū.

q̄ dulat eis ingeit de bonitate
 diuina confidenciā et crassam
 p̄mittit securitatē. eo q̄ p̄p̄t̄ deū
 sc̄m̄ utemp̄sisse sibi videntur.
 ⁊ filia p̄ que ducit̄ i p̄p̄riā r̄pla
 centiā et vanā gloriā tā subtile.
 quā n̄ ip̄i cōprehendē p̄nt̄. **Hij**
 efficiūt̄ ut frequēt̄ saoh. quā
 nullius egentēs auxilio vel
 consilio. multas q̄ modis i vi
 cia sp̄ualia turpius plerūq̄
 r̄labunt̄. **Hij** mai9 p̄miū ha
 bebunt. et m̄iōrē penā qm̄ tē
 p̄mo gradu. **Tertius** gra
 dus ē illoz q̄ magis elongati
 ab illecebris sc̄li iam ardua
 frequēt̄ exācia. ut m̄f̄nū de
 uitent. alleuiet̄ purgatorum.
 gloriosius intret̄ r̄gnū celeste.
Isti plus ceteris se ab occupati
 onibus t̄renis sequest̄uerūt.
Descripti dyabolus eos exēta
 tos detinet. ne sp̄ualū exācioz
 excellenciā agnoscat. sed sumā
 meitoz ac v̄tutum i corpali
 bus i statuit. in fame. siti. et
 fuge et nuditate. i ieiunijs vi
 gilijs. orōibus vocalibus et
 filibus. quō v̄d̄ sp̄ualia dnt̄
 frequēt̄. mortificatiōi p̄p̄ue
 m̄f̄s̄t̄. ac om̄i v̄tutū verum
 fundamētū ponē p̄ditus igno
 rant. q̄ v̄tutes opa r̄putan
 tes. et pro dula nucleo ama
 rā testā masticātes. **Hij** adh̄
 auctoz suoz ⁊ cognatoz carna
 hū vel sp̄ualū n̄llē visco te

velut liatā ac debitā amplet
 tentes. ita q̄ gaudet cū gau
 dentibus. flet cū fletib9.
 et eozū singul̄ m̄fortunijs sol
 hatant̄ et mouent̄. **Hij** dū
 sis iuolūti aurib9 et p̄plexitatib9
 ad hōiem̄ int̄iore p̄uei
 re nequunt. sed m̄f̄mitib9 affoi
 bus m̄ortificatis et r̄puris
 sc̄m̄ occurrentiū v̄assitudinē
 quacūt̄. **Isti** maius p̄miū
 p̄ditib9 habebūt ⁊ m̄iōrē penā.

Quartus gradus est
 ē illoz q̄ ardua faciūt̄ exācia
 corporata et ext̄iora. sed eā
 sp̄ualia et m̄f̄iora. m̄talib9
 orōibus. dolorosis gestibus.
 passiuib9 affatibus. amarosis
 desiderijs et fililib9 v̄d̄ita
 sc̄m̄ v̄assitudinē t̄p̄is. et sa
 sp̄us m̄sp̄iacionē ad exp̄m̄e
 dū v̄tūz deuociōis dulcedinē
 et experim̄tālē deuociōne et
 senacionē. quā in exācijs suis
 p̄cipue quātant̄ potius oblec
 tamētā p̄p̄a qm̄ pura ⁊ d̄ina
 b̄n̄placata. **Et** h̄ij quidē i suo
 lūe gloriātes. et i suo dulcōe
 q̄scentes. desolatis sub sara
 na desicetētib9 quā dende
 tes. **Hinc** eā p̄ferti iuolūta
 ry p̄p̄etarij r̄manent. a magis
 exptis nullā m̄f̄oacionē r̄a
 pientes. q̄ si deus in suis p̄f
 p̄tibus ab eis exigit oē
 qd̄ sunt quod p̄nt̄ t̄unctis ca

affatus plena offerunt.
 et subire paupertate abiectioez
 exiliū passionē et nuditatē
 pati sunt. Confitebunt enī
 t̄ dñe cū bñfecis eis. sed sub
 trahē paululū grā. adice de
 solacionē. susata p̄ffionem.
 igere p̄secuacionē. et videbis
 qd̄ in faae bñdicet t̄. **H**y adh̄
 pp̄a volūtate ligati et pp̄o a
 more iñtinctu op̄a volūtate
 quā obtulisse videbant̄ m̄se
 te occultissime p̄prietatis pp̄is
 nō adiuentibz tractu natie
 subtilissime p̄manē s̄mūt. po
 a affectates qd̄ dñs eoz volū
 tate q̄ pp̄i diuā exequantur.
Hy multo maus p̄miū hēbt
 2 m̄iore penā. Quid q̄ hō de
 pp̄ua volūtate 2 i mortifica
 cōe ab h̄c se cū t̄leat. t̄m de pur
 gatorio habebit. et nūq̄ etiā
 grā diuā aīas dei r̄seruata
 obstinati papient. **C**ū
 tus ē illoz q̄ oībus opibus
 exatibz et iustacioibus pp̄re
 voluntati i libez di bñplac
 tum r̄nuācie student. et pp̄o
 nūc nichil age i v̄bo et i ope
 ex pp̄a volūtate et pp̄o bñpla
 cito. et disponūt elige v̄num
 virū dei. cui vie dei note sūt.
 et i oībus ei obedire. Et qui
 nondū sunt in hys exatati.
 i h̄o p̄posito lucet multi sepe
 vaallant. qz t̄is afftus per

exatōz frequentiā nondū est
 radificatus. s̄ qz sp̄m̄ iñcōstācie
 plerūqz peiditatur. nūc oem
 p̄prietate abducentes. nūc in hoc
 p̄posito velut duby vaallates.
Et si funditus afftus quodā m̄te
 uotabili r̄nuāciarent oī p̄prietati
 adūsa sicut p̄p̄a plaada m̄te
 sectates p̄cedentes. 2 i hūilita
 tis sp̄i dñe se voluntati per
 sia subiacetes. fr̄m copiosum
 opm̄ suoz et exatōz p̄libado
 p̄p̄ent. d̄s ei illis s̄itates v̄
 tutū occultissimas se cunctis
 ignotas ~~reuelat~~ reuelat. **H**y
 adh̄ur magnā sustinebūt pur
 gatorij penā m̄tore i alyb
 p̄d̄is et copiosus p̄miabūt.
Sextus gradus ē illoz. q̄ ex
 geuatis desiderijs 2 frep̄tatis
 d̄ exatibz oem p̄prietate dō 2 sub
 aīas p̄stē r̄signāt cū plena
 p̄seuerandi constācia. qz n̄mi
 rum in h̄o plenius illuīnant̄
 adagnoscendū qz bonis omia
 coopant̄ in bonū. Verūpt̄m̄
 sp̄ualem consolacionē nimis
 aude q̄unt. p̄ quā s̄z aliam
 oem adūsitatem sustine fac
 le poterunt. **H**anc enī solā
 velut ex p̄prietate quada m̄te
 aīas a deo desiderat. m̄tērio m̄
 fruiciois illius nondū ad ple
 nū p̄uificata. qz ex eo cognos
 cē p̄nt. qz corde m̄ime queta
 tur. donc ad hanc cōarputā

pro uoto puenit. hanc ei con-
solacione tu debitis circumsta-
tijs adeo perere licet mife ma-
lu no fit. tu ipfam quoddam
a uea puitate pprie r signati-
ois desipit. qz desm occultis
smu et a pauca cognitu cor h-
meo qz scdm oisaium diuini
bimplaatu in se sine rtracta-
tione cordis ta in adujs qz
i prospis opal no pmittit. Et
licet dignu agnoscat. in hac
tu sui r signacione profiteri
no student. Et io ne in alijs
extiis utuosis opibus et
alijs ututibus profm pa-
puit. eo qd naturales oculi
tas idinaciones. iordmatis
affroes ad plenu ne dntur
ne agnoscat. Hy pccetis an-
dntis maiore gloua hebnt
z miorē pena. **S**eptimus
gradus e illoz q vtz mau
adustatis z prosperitatis
vtunt p dextea dicentes
ai ps. patu cor meū r Et
hy qude dno bimplato p
oia satisfacc cupiut ta mtra
uisione q exuisione ta m mte-
tione qm in amore. na quo-
cuqz se vtunt. dina volunta-
te exqzunt et exequit et
sequitur. sicut omb p oia
sequit motu m medij. Quia
nimiz deus tales multifacie
donis suis z diuis illuab

illustrat. ne eos uox pntis adu-
sitate obnubilat. utpote pste
fundatos sup nudu amore. i
qo age grandia. sed pati ardua
viduerut. Hy natura ordme
debito suplatites i mtellai
a deo papiut. qbus dtesat me-
moria. claresat itellai. et fla-
masat vtus amatiua. Sed qz
pferis incautis habudaa
peiculosa hys donis frequet
coceptis occultissimis ignora-
tie tribus offuscata pti abuti-
tur eis. sz plus qm expedit
qescentes et ppua oblectao-
ne diligentes. qd ne adutu
ne agnoscat. Om m diu obler-
tacione nature sue i hys qut
et diligit ni miu. ta diu ad
arcē pscōnis attinge no pnt.
sz qz du abee dina consolacio-
ne no iordmate no affectat
sed du adest i caute degustat
Hy valde glōsi pmu vlt
p dcoz habebut z pena miorē
Octauus g dū e illoz
q nichil in elōne sua r linqunt.
sed deo se funditus m sacri-
cu medullatu offert. q qd
de face eis disposuit i tpe
vel etritate. nullu visum
amoris vel attractois i crea-
tuis vel m diuis donis r li-
quētes. Et si trena possidet
ab illis ociosi sunt et liberi-
taqz no hntes. et tūc licite

sine detrimto sp̄s scdm̄ cō
 ditionē et statū ad eoz nātē
 et alioz subueāone r̄ tme p̄m̄
Et isti ceteris ut frequēt dona
 potiora r̄ capiunt. q̄ deus eis
 multa r̄uelat et oñdit i yma
 gibus et formis r̄ similitudinib⁹
 eo q̄ deo p̄ximiores sūt. licet
 quibusdā adhuc nondū per
 fectis h̄ eadē dñs cōtāe cō
 fueuit ad eoz utiq; gl̄e peri
 tulū. n̄ p̄ h̄ ad debitū deducit
 p̄f̄m̄. multifaia eadē r̄uela
 tiones susceptas affat quoda
 p̄petatis posside gratulant⁹.
 tū tñ ab oib⁹ oasi et libei
 eē debeant. q̄ nichil h̄e p̄ce
 pissent. nisi tñ in eis dñā
 dignitiā largitatē admira
 tes et illi gr̄ias agentes. et
 ea q̄ p̄fectui p̄p̄o vel ali
 oꝝ cōueniunt exequētes.
 alioq; quādā in eis r̄luta
 p̄petate oñdit. **H**y velut p̄pe
 tary de dō multū accipiētes
 plus de donis desiderant.
Hy fr̄ oēs p̄ductos gl̄osius
 conabunt⁹ et puā penā pur
 gatorij sustinebunt. **N**o
 nus gradus ē ab oib⁹ mal
 eoz occasioib⁹ fugē nō solū
 mōzliū sed etiā venialū i
 q̄ntū fragilitas huāna ad
 mittit. ardua exātia corpalia
 et sp̄ualia scdm̄ possibilita
 tē corpis ex̄cet r̄ q̄ vigeōsis

suis ex̄ctis et fursū aaiōib⁹
 p̄t amore dei totū sanguinē
 r̄ medullā corporis sui r̄sp̄serit.
 n̄ in eis q̄tā vium n̄ quātū
 vuuatas subm̄stie potuit.
 utpote quoz sanguis desica
 tus. et colore dño decoctus.
 i p̄is tñ p̄t excedere amore
 feruore ignorantib⁹. **H**y ac
 deus tāquā occultis filiis
 pleitudmē donoꝝ r̄ gr̄iarū
 m̄fundit. r̄ suā quāq; h̄ssimā
 diritatē oñdit. nō in speculo
 et enigmate. sed facie ad facē.
 licet i t̄libus m̄ine r̄quies
 curit. oem̄ p̄p̄iā utilitatē et
 oblectaone sup̄pediatēs.
 i sola cruce dñi nr̄i ih̄u xp̄i
 gloriātes. p̄seqlā plus exop
 tates p̄fecta. oem̄ desolacoē
 et abiectionē. q̄ solacoem
 et exltaoem. utpote fundati
 et solidati in sola fide spe et
 caritate formata. **I**tē tāta sunt
 h̄uilitate fundati. q̄ oī desola
 tione se dignos r̄putat. vniū
 seq; creatiē sine fitaone estā
 tione pp̄a se substituūt. et ab oī
 bus iuuari vilipendi. oīq; t̄
 bulacoē vsq; ad mortē circū
 uolui capiunt. ut p̄ ductore
 oīs desolacoīs p̄mitates dul
 cē ih̄m vsq; ad turpissimam
 mortē crucis eidē se p̄fecte
 cōformēt. **I**tē nichil amant
 desiderat̄ ahelat̄ n̄ dñā volūte

ī oībus adimplei suē in prof
 peis suē ī adūsis. suē ei s̄t dul
 ce suē amāe eidē amōe dīno
 semp̄ inherē. **Hij** q̄q̄ peacūt
 ad nō obtinebunt. **Im̄** diligit
 diligit deus in isto gradu existe
 tes. ut si unus illoz dñi p̄ aliq̄
 causa exoraēt et totus mūdus
 et cū m̄pellaēt. potius xpm̄
 deus exaudiēt q̄ totū mūdū
It̄ vn̄q̄ istoz ē vtilior x̄anitati
 q̄ mille alij boni ī p̄a p̄lace
 tia et mō viuētes **It̄** q̄q̄ i
 bibeit istos q̄d̄ p̄sēdo audie
 do 2 eos ope nō r̄pleuat q̄
 ue iudiciū dei p̄cipiet

Repliat p̄sēdo istoz

It̄ p̄fidorus dicit de fumo bono

Qui nō rigida ītentāe mōq̄
 p̄fessione fedat. q̄ntū sup̄ni amo
 ris p̄positū d̄spolite appetunt.
 tāto p̄tūius ad amōe mūdū
 deuis r̄ducūt. **Nā** p̄f̄o p̄fessio
 nō p̄f̄a p̄m̄ vite r̄petit d̄si
 deia. i q̄bz 2 si nōdū mōq̄us al
 liget ope. iā t̄n alligat cogitōis
 amōe. **Longe** q̄ppe adeo ē am̄.
 cui adh̄c h̄c vita dulc̄ ē **Qui**
 adh̄c d̄spōne p̄lat̄ p̄tendit. ut
 alijs p̄ce d̄sp̄at̄ q̄c nō d̄s̄t̄
 q̄ sed p̄uitat̄ sectatoz ex̄st̄. q̄
 nō p̄do s̄ p̄f̄li h̄ore p̄ōre p̄udet
 ē labore q̄ p̄f̄o

LANDES-
 UND STADT-
 BIBLIOTHEK
 DUISBURG

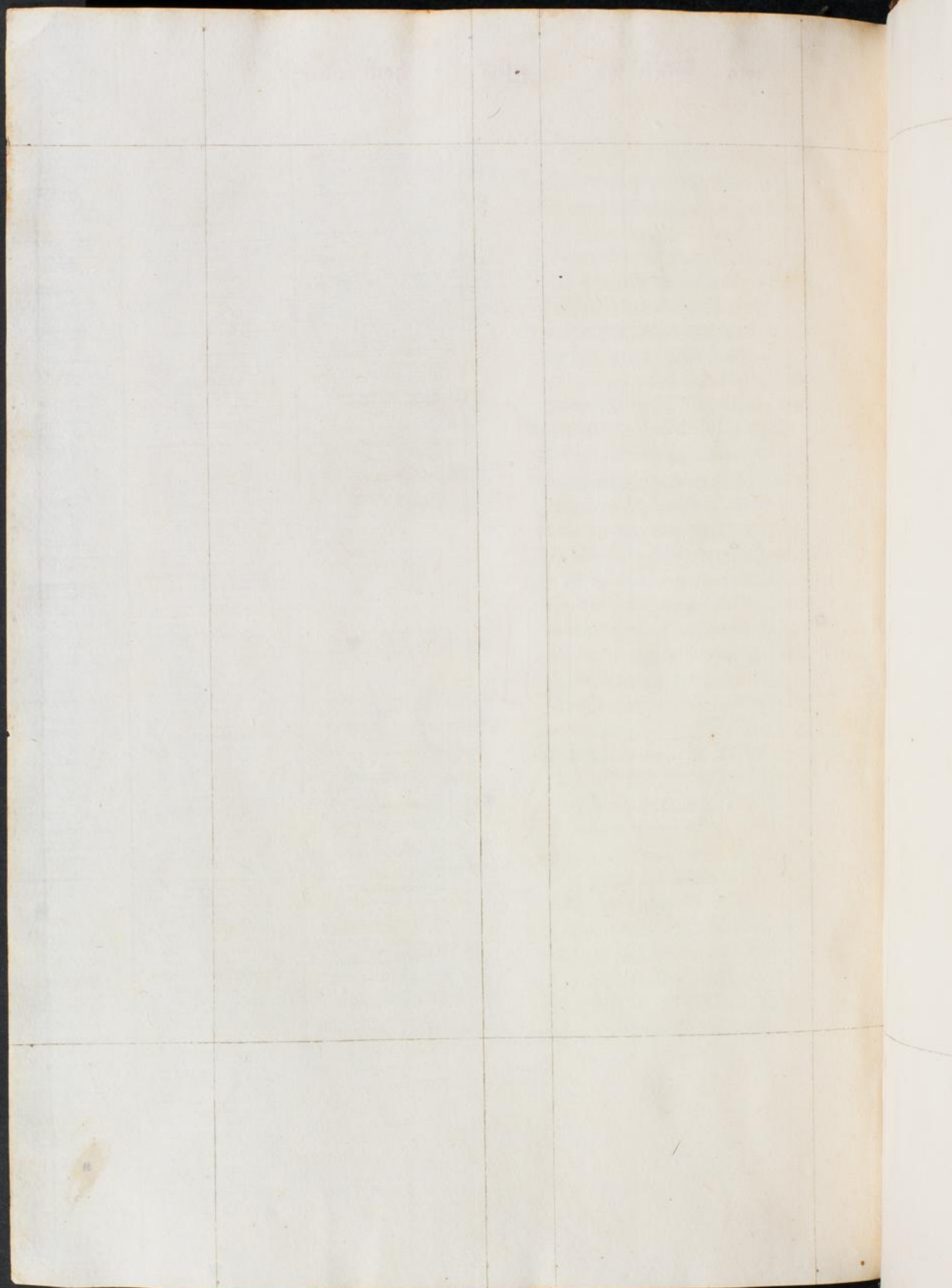
tota

psio

hois ruz

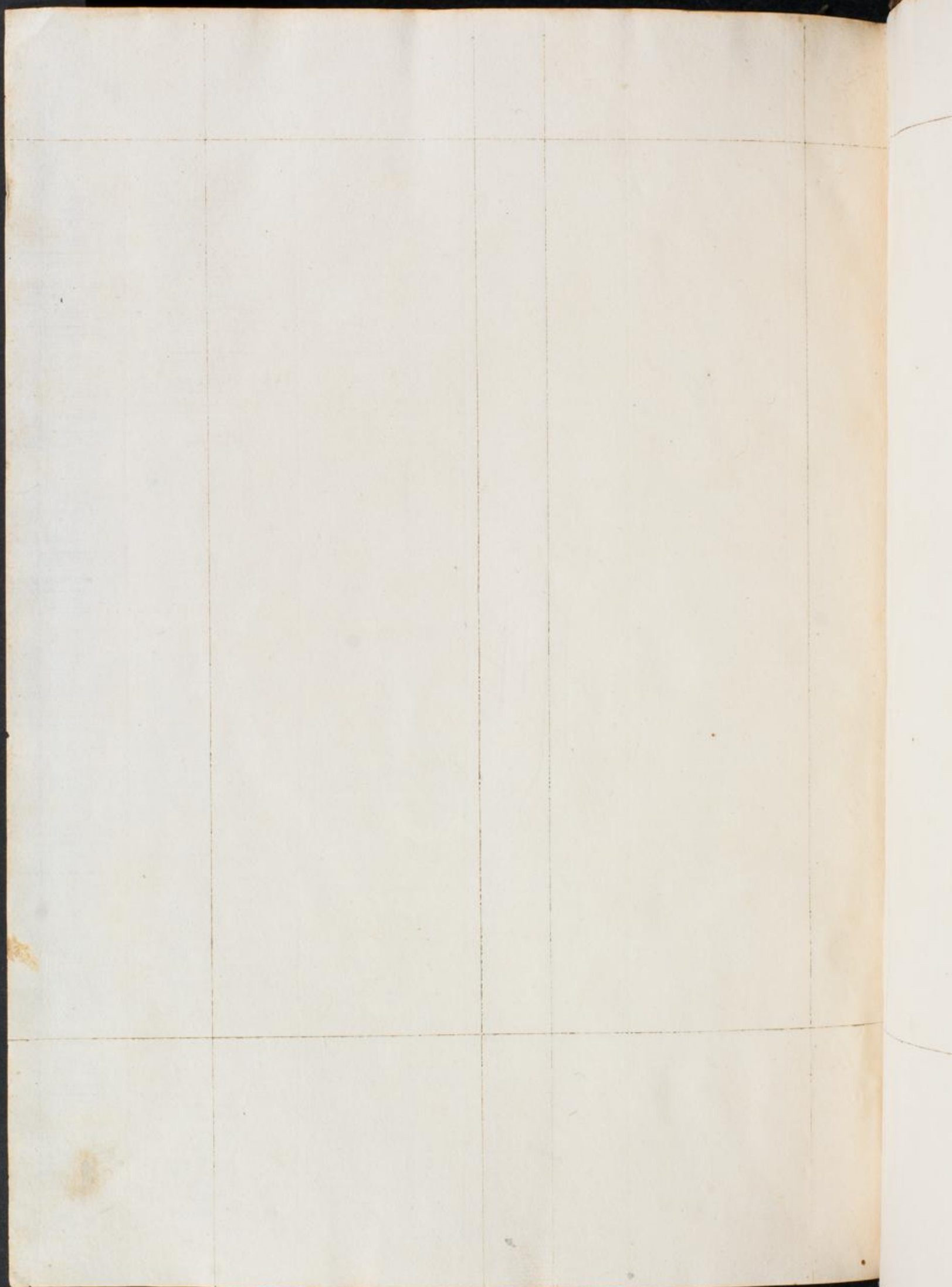
246

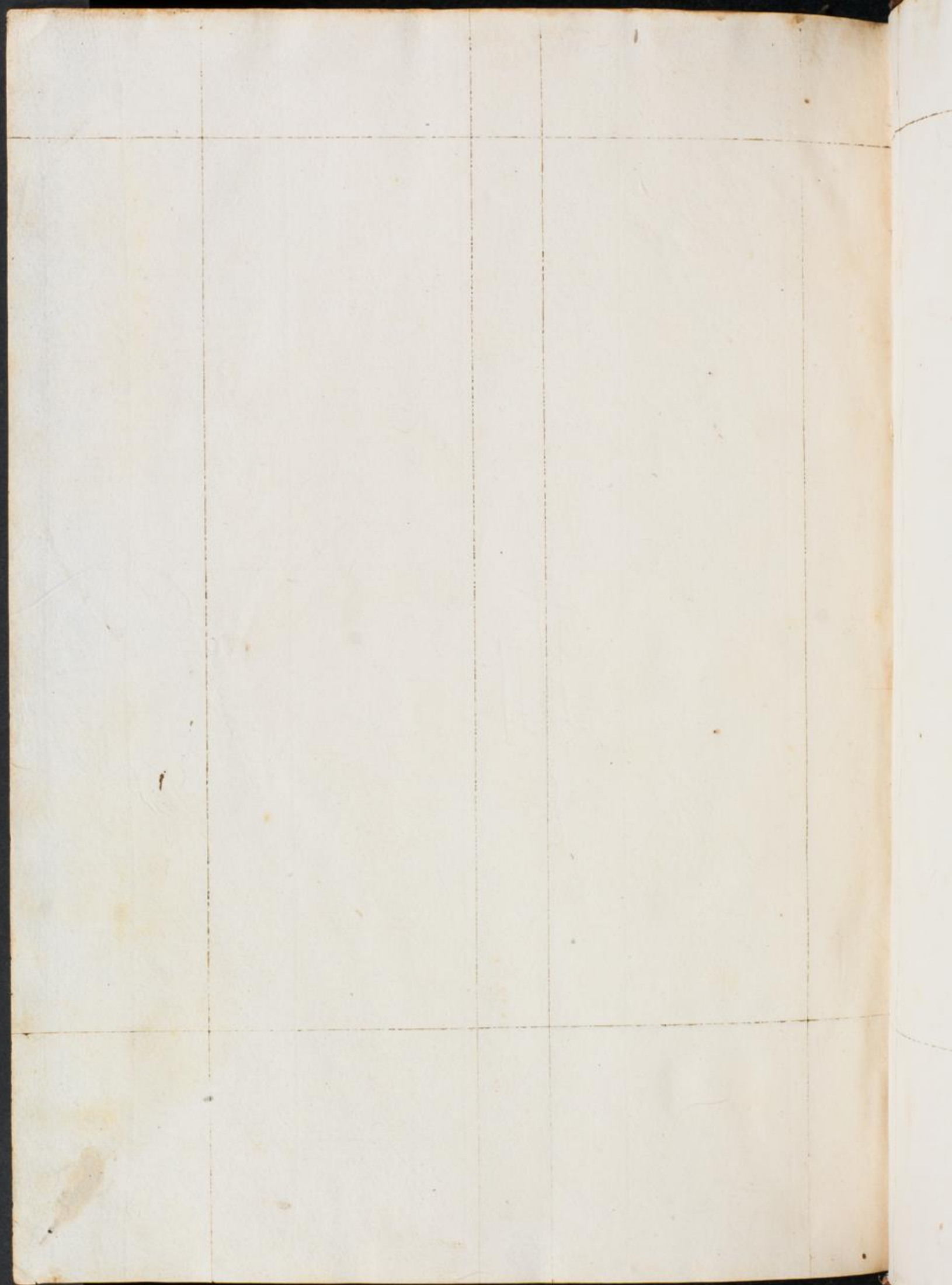

242

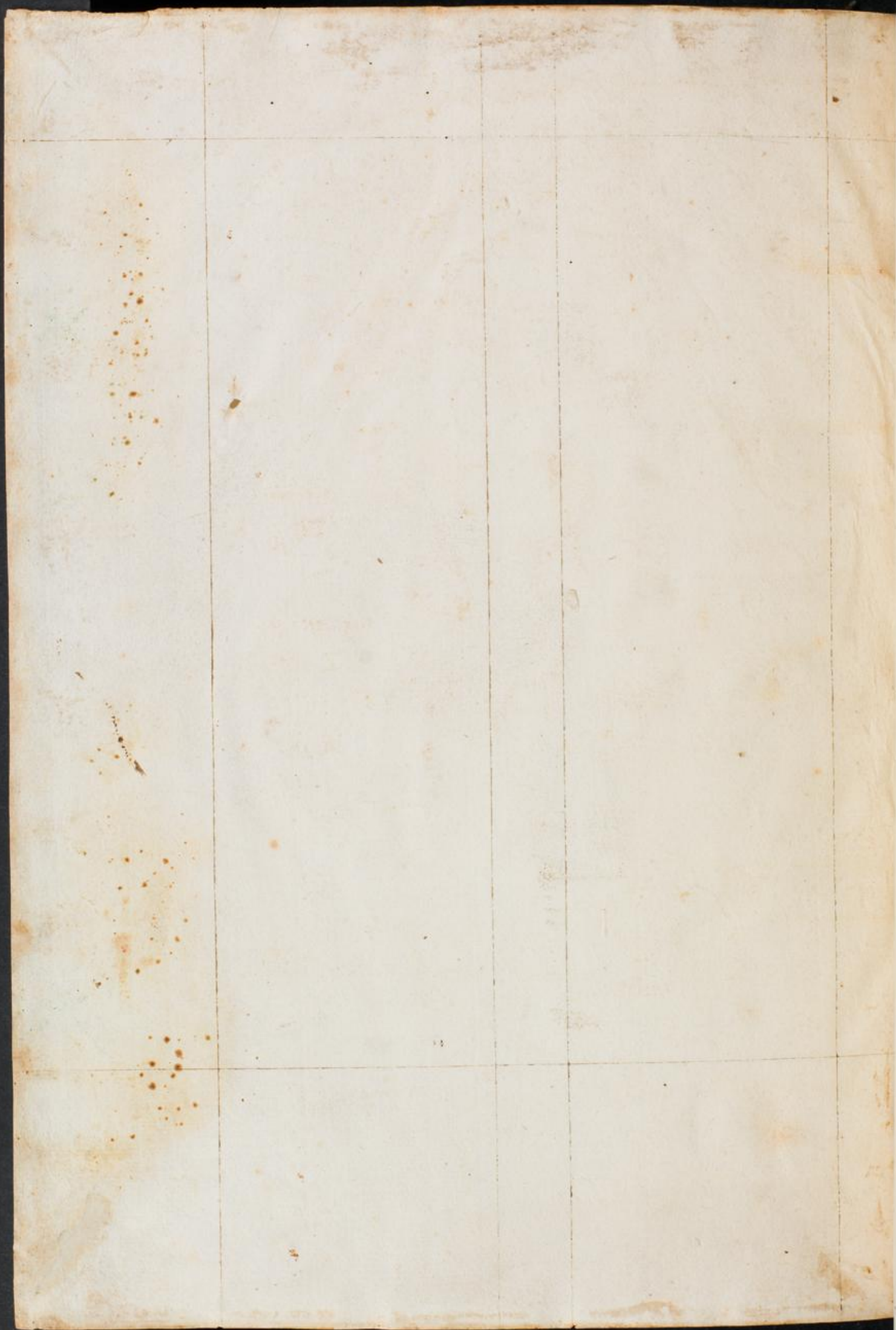
1

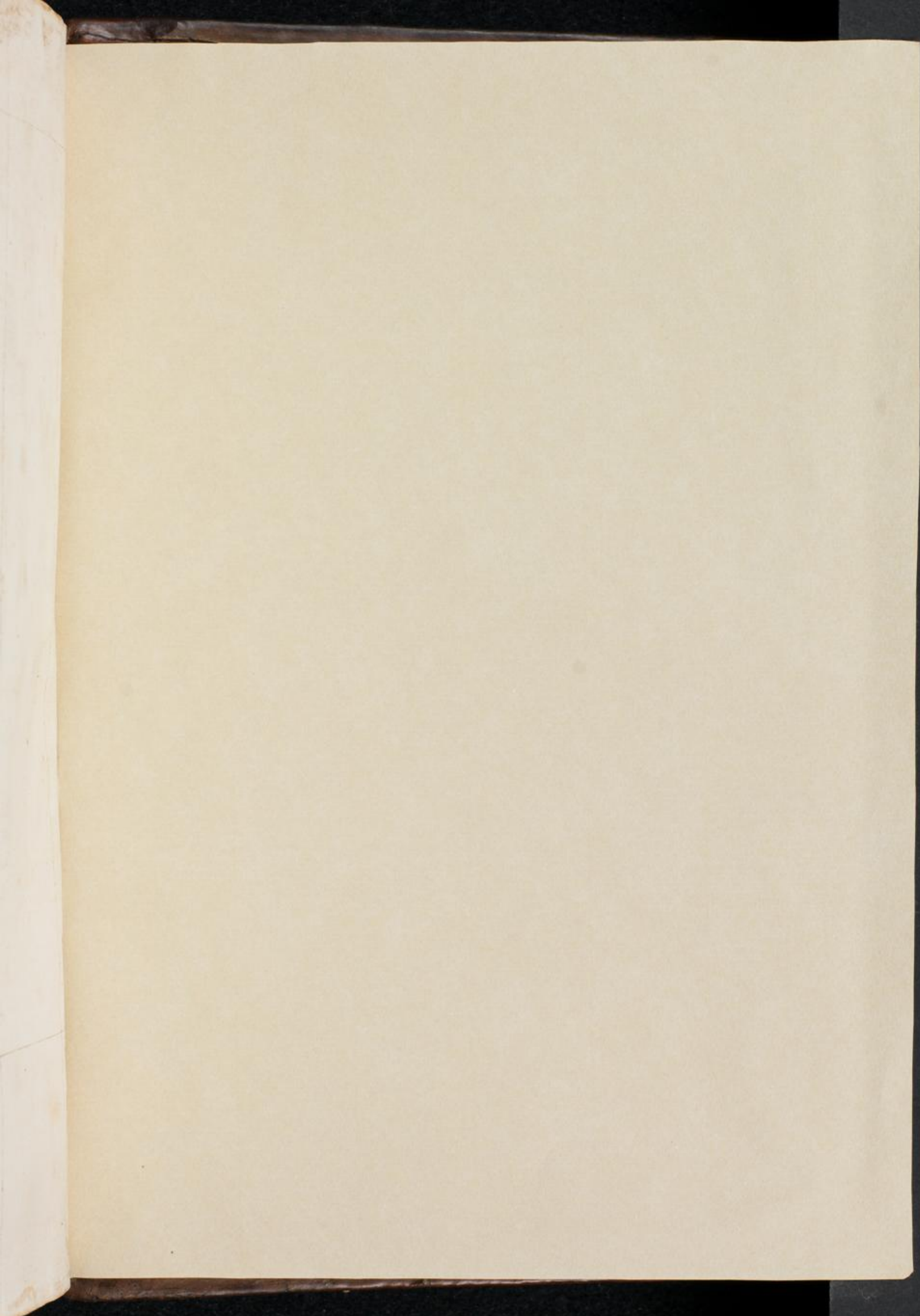

249

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, arranged in approximately 15 horizontal lines. The text is written in black ink on a dark brown, heavily worn wooden surface. The script is dense and appears to be a form of Gothic or similar medieval hand. There are several large, decorative initials in red ink, notably a prominent 'R' or 'S' in the lower right quadrant. The text is partially obscured by five horizontal wooden pegs or strips of wood, which are inserted into the wood and protrude from the left side of the page. The overall appearance is that of an antique manuscript or a page from an old book, possibly used for recording or organizing information.

